Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε!

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΜΑΡΞ — ΕΝΓΚΕΛΣ — ΛΕΝΙΝ
ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚ (Μπ.) ΤΗΣ ΕΣΣΔ

Ι. Β. ΣΤΑΛΙΝ

ΑΠΑΝΤΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ
1952

Ι. Β. ΣΤΑΛΙΝ

ΤΟΜΟΣ

3

1917

ΜΑΡΤΗΣ – ΟΚΤΩΒΡΗΣ

Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε!

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΜΑΡΞ—ΕΝΓΚΕΛΣ—ΛΕΝΙΝ
ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚ (Μπ.) ΤΗΣ ΕΣΣΔ

Ι. Β. ΣΤΑΛΙΝ

ΑΠΑΝΤΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ
1952
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ,ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΣΗ
«ΚΙΝΗΣΗ για ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΗ του ΚΚΕ 1918-55» ΑΘΗΝΑ 2011

Ι. Β. ΣΤΑΛΙΝ

ΤΟΜΟΣ 3

1917

ΜΑΡΤΗΣ–ΟΚΤΩΒΡΗΣ

ΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥ Ι. Β. ΣΤΑΛΙΝ
ΤΑΙ ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ 2ης ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΕΝ-
ΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΓΧΟΥ ΤΟΥ ΚΚΕ (ΟΧΤΩΒΡΗΣ 1951). Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΕΓΙΝΕ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὁ τρίτος τόμος περιέχει τά βασικά ἔργα τοῦ Ι. Β. Στάλιν πού ἀναφέρονται στήν περίοδο τῆς προετοιμασίας τῆς Μεγάλης Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης τοῦ Ὀχτώβρη τοῦ 1917.

Τό 1917 ὁ Ι. Β. Στάλιν σέ στενή συνεργασία μέ τόν Β. Ι. Λένιν καθοδηγοῦσαν τό Μπολσεβίκικο Κόμμα καί τήν ἐργατική τάξη πού ἀγωνιζόταν γιά τήν κατάχτηση τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.

Ἕνα σημαντικό μέρος ἀπό τά ἔργα τοῦ Ι. Β. Στάλιν, πού δημοσιεύονται στόν τρίτο τόμο, εἶναι ἀφιερωμένο στά ζητήματα τῆς μπολσεβίκικης καθοδήγησης τῶν μαζῶν τίς μέρες τῶν διαδηλώσεων τοῦ Ἰούνη καί τοῦ Ἰούλη, κατά τίς ἐκλογές γιά τό Δημοτικό Συμβούλιο τῆς Πετρούπολης, καθώς καί γιά τά Συμβούλια διαμερισμάτων τῆς ἴδιας πόλης (ἡ προκήρυξη «Πρός ὅλους τούς ἐργαζόμενους, πρός ὅλους τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους τῆς Πετρούπολης» καί τά ἄρθρα «Ἐνάντια στίς μεμονωμένες διαδηλώσεις», «Ἡ καμπάνια γιά τίς δημοτικές ἐκλογές», «Τί συνέβηκε;», «Πυκνῶστε τίς γραμμές σας», «Σήμερα ἔχουμε ἐκλογές» κ.ἄ), τόν καιρό τῆς συντριβῆς τῆς ἀντεπαναστατικῆς συνωμοσίας τοῦ Κορνίλοφ («Ἀπαιτοῦμε», «Ἡ συνωμοσία συ-

νεχίζεται», «Οἱ ξένοι καί ἡ συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ» κ. ἄ.) καί κατά τήν περίοδο τῆς ἄμεσης προετοιμασίας τῆς ἔνοπλης ἐξέγερσης τοῦ Σεπτέμβρη-Ὀχτώβρη 1917 («Πρός τή δημοκρατική σύσκεψη», «Δυό γραμμές», «Ἄδικα θά περιμένετε...», «Ἡ ἀντεπανάσταση ἐπιστρατεύει τίς δυνάμεις της, ἑτοιμαστεῖτε νά τήν ἀποκρούσετε», «Χαλκεύουν ἀλυσίδες», «Ἐξετάσεις ἀναίδειας» κ. ἄ.).

Ἕνα μέρος ἀπό τά ἔργα αὐτοῦ τοῦ τόμου εἶναι ἀφιερωμένο στά προβλήματα τοῦ ἀγώνα τοῦ κόμματος γιά τή μετατροπή τῶν Σοβιέτ ἀπό ὄργανα κινητοποίησης τῶν μαζῶν σέ ὄργανα ἐξέγερσης, σέ ὄργανα τῆς προλεταριακῆς ἐξουσίας (οἱ εἰσηγήσεις στήν ἔκτακτη συνδιάσκεψη τῆς ὀργάνωσης τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ [Μπ] καί στό VI Συνέδριο τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, τά ἄρθρα «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!», «Ἡ ἐξουσία τῶν Σοβιέτ», «Οἱ ἀπεργοσπάστες τῆς ἐπανάστασης» καί «Τί μᾶς χρειάζεται;»).

Τά περισσότερα ἀπό τά ἄρθρα τοῦ Ι. Β. Στάλιν πού περιέχονται σ' αὐτό τόν τόμο ἔχουν δημοσιευτεῖ στό βιβλίο «Στό δρόμο πρός τόν Ὀχτώβρη», πού βγῆκε τό 1925 σέ δυό ἐκδόσεις. Τά ἄρθρα αὐτά δημοσιεύτηκαν γιά πρώτη φορά στήν ἐφημερίδα «Πράβντα», κεντρικό ὄργανο τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, πού ἔβγαινε ἐπίσης καί μέ τούς τίτλους «Προλετάριος», «Ραμπότσι», «Ραμπότσι πούτ» καί στίς μπολσεβίκικες ἐφημερίδες «Σολντάτσκαγια Πράβντα», «Προλετάρσκογιε Ντιέλο», «Ραμπότσι ἰ Σολντάτ» καί ἄλλες.

Ἰνστιτοῦτο Μάρξ-Ἔνγκελς-Λένιν
τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚ (Μπ.) τῆς ΕΣΣΔ

1917
ΜΑΡΤΗΣ–ΟΚΤΩΒΡΗΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Τό ἅρμα τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης προελαύνει μέ ταχύτητα ἀστραπῆς. Παντοῦ μεγαλώνουν καί ὀγκώνονται οἱ φάλαγγες τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐπανάστασης. Τραντάζονται συθέμελα καί γκρεμίζονται τά βάθρα τῆς παλιᾶς ἐξουσίας. Σήμερα, ὅπως καί πάντα, βαδίζει μπροστά ἡ Πετρούπολη καί πίσω της ἀκολουθεῖ, σκοντάφτοντας κάθε τόσο, ἡ ἀπέραντη ἐπαρχία.

Οἱ δυνάμεις τῆς παλιᾶς ἐξουσίας καταρέουν, ὅμως δέν ἔχουν ἀκόμα συντριβεῖ οριστικά. Ἁπλῶς καιροφυλαχτοῦν τή στιγμή γιά νά σηκώσουν κεφάλι καί νά χυμήξουν πάνω στήν ἐλεύθερη Ρωσία. Ρίξτε μιά ματιά γύρω σας καί θά δεῖτε ὅτι ἡ σκοτεινή δράση τῶν μαύρων δυνάμεων συνεχίζεται ἀδιάκοπα...

Τό ἄμεσο καθῆκον τοῦ προλεταριάτου τῆς πρωτεύουσας εἶναι νά διατηρήσει τά καταχτημένα δικαιώματα γιά νά συντρίψει οριστικά τίς παλιές δυνάμεις καί μαζί μέ τήν ἐπαρχία νά προωθήσει παραπέρα τή ρωσική ἐπανάσταση.

Μά πῶς θά γίνει αὐτό;

Τί χρειάζεται γιά νά γίνει αὐτό;

Γιά νά *συντριβεῖ* ἡ παλιά ἐξουσία, ἦταν ἀρκετή ἡ προσωρινή συμμαχία τῶν ἐξεγερμένων ἐργατῶν καί φαντά-

1. Ι. Β. Στάλιν, τόμος 3

ρων. Γιατί εἶναι αὐτονόητο ὅτι ἡ δύναμη τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης βρίσκεται στή συμμαχία τῶν ἐργατῶν καί τῶν χακοφορεμένων ἀγροτῶν.

Γιά νά διατηρήσουμε ὅμως τά καταχτημένα δικαιώματα καί νά ἀναπτύξουμε παραπέρα τήν ἐπανάσταση δέν ἀρκεῖ μόνο ἡ προσωρινή συμμαχία τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων.

Γιά νά γίνει αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο νά κάνουμε τή συμμαχία τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων συνειδητή καί γερή, μακρόχρονη καί σταθερή, ἀρκετά σταθερή, ὥστε νά ἀντισταθεῖ στίς προκλητικές ἐπιθέσεις τῆς ἀντεπανάστασης. Γιατί εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι ἡ ἐγγύηση γιά τήν τελική νίκη τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης βρίσκεται στή στερέωση τῆς συμμαχίας τοῦ ἐπαναστάτη ἐργάτη μέ τόν ἐπαναστατημένο φαντάρο.

Καί ὄργανα αὐτῆς τῆς συμμαχίας εἶναι ἀκριβῶς τά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί φαντάρων βουλευτῶν.

Κι ὅσο πιό σφιχτοδεμένα θἆναι αὐτά τά Σοβιέτ, ὅσο πιό γερά θἆναι ὀργανωμένα, τόσο πιό ἀποτελεσματική θά εἶναι ἡ ἐπαναστατική ἐξουσία τοῦ ἐπαναστατημένου λαοῦ, πού ἐκπροσωπεῖται σ' αὐτά, τόσο πιό πραγματικές θἆναι οἱ ἐγγυήσεις ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση.

Οἱ ἐπαναστάτες σοσιαλδημοκράτες πρέπει νά προσανατολίζουν ἔτσι τή δουλιά τους ὥστε νά στερεώσουν τά Σοβιέτ, ὥστε νά ἱδρύσουν παντοῦ Σοβιέτ καί νά τά συνδέσουν μεταξύ τους μέ ἐπικεφαλῆς τό κεντρικό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί φαντάρων βουλευτῶν, σάν ὄργανο τῆς ἐπαναστατικῆς ἐξουσίας τοῦ λαοῦ.

Ἐργάτες! Πυκνῶστε πιό πολύ τίς γραμμές σας καί συσπειρωθεῖτε γύρω ἀπό τό Σοσιαλδημοκρατικό Ἐργατικό Κόμμα τῆς Ρωσίας!

Ἀγρότες! Ὀργανωθεῖτε σέ ἀγροτικές ἑνώσεις καί συσπειρωθεῖτε γύρω ἀπό τό ἐπαναστατικό προλεταριάτο, τόν ἀρχηγό τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης!

Φαντάροι! Ὀργανωθεῖτε στίς ἑνώσεις σας καί συγκεντρωθεῖτε γύρω ἀπό τό ρωσικό λαό, τό μοναδικό πιστό σύμμαχο τοῦ ἐπαναστατικοῦ στρατοῦ τῆς Ρωσίας!

Ἐργάτες, ἀγρότες, φαντάροι! Ἑνωθεῖτε παντοῦ στά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν, στά ὄργανα τῆς συμμαχίας καί τῆς ἐξουσίας τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων τῆς Ρωσίας!

Αὐτοῦ βρίσκεται ἡ ἐγγύηση γιά τήν ὁλοκληρωτική νίκη πάνω στίς σκοτεινές δυνάμεις τῆς παλιᾶς Ρωσίας!

Αὐτοῦ βρίσκεται ἐπίσης ἡ ἐγγύηση ὅτι θά πραγματοποιηθοῦν στήν πράξη τά βασικά αἰτήματα τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ: γῆ στούς ἀγρότες, προστασία τῆς δουλιᾶς γιά τούς ἐργάτες, λαοκρατική δημοκρατία γιά ὅλους τούς πολίτες τῆς Ρωσίας!

«Πράβντα», ἀρ. 8,
14 τοῦ Μάρτη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Πρίν ἀπό λίγες μέρες ὁ στρατηγός Κορνίλοφ ἔκανε ἔκθεση στό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης σχετικά μέ τήν ἐπίθεση πού ἑτοιμάζουν οἱ γερμανοί κατά τῆς Ρωσίας.

Ὁ Ροντζιάνκο καί ὁ Γκουτσκόφ κάλεσαν μέ τήν εὐκαιρία αὐτή τό στρατό καί τόν πληθυσμό νά ἑτοιμαστοῦν γιά πόλεμο μέχρις ἐσχάτων.

Κι ὁ ἀστικός τύπος βάρεσε ἐπίσης συναγερμό μέ τά παρακάτω λόγια: «Ἡ ἐλευθερία σέ κίνδυνο, ζήτω ὁ πόλεμος!» Στό συναγερμό αὐτόν πῆρε μέρος καί μιά μερίδα τῆς ἐπαναστατικῆς δημοκρατίας τῆς Ρωσίας...

Ἀκούγοντας κανείς ὅλους αὐτούς νά σημαίνουν συναγερμό θά μποροῦσε νά νομίσει ὅτι στή Ρωσία ἔχουν δημιουργηθεῖ συνθῆκες πού θυμίζουν τή Γαλλία τοῦ 1792, τότε πού οἱ ἀντιδραστικοί βασιλιάδες τῆς Κεντρικῆς καί Δυτικῆς Εὐρώπης εἶχαν συνάψει συμμαχία ἐνάντια στή δημοκρατική Γαλλία μέ σκοπό νά παλινορθώσουν ἐκεῖ τό παλιό καθεστώς.

Ἄν ἡ σημερινή κατάσταση τῆς Ρωσίας ἀπό διεθνῆ ἄποψη ἀντιστοιχοῦσε πραγματικά στήν κατάσταση τῆς Γαλλίας τοῦ 1792, ἄν εἴχαμε ἀπέναντί μας ἕναν εἰδικό συνασπισμό τῶν ἀντεπαναστατῶν βασιλιάδων μέ εἰδικό σκοπό τήν παλινόρθωση τῆς παλιᾶς ἐξουσίας στή Ρωσία τότε χωρίς ἀμφιβολία ἡ σοσιαλδημοκρατία θά ὀρθωνόταν σάν ἕνας ἄνθρωπος γιά νά ὑπερασπίσει τήν ἐλευθερία, ὅπως ἔκαναν κι οἱ ἐπαναστάτες τῆς Γαλλίας κείνου τοῦ καιροῦ. Γιατί εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι τήν ἐλευθερία πού ἔχει κερδηθεῖ μέ αἷμα πρέπει νά τήν προασπίσουμε μέ τό ὅπλο στό χέρι ἀπό τίς κάθε λογῆς ἀντεπαναστατικές ἐπιβουλές, ἀπ' ὅπου κι ἄν προέρχονται.

Αὐτό ὅμως συμβαίνει στήν πραγματικότητα;

Ὁ πόλεμος τοῦ 1792 ἦταν πόλεμος δυναστικός πού διεξήγαγαν οἱ ἀπόλυτοι μονάρχες-φεουδάρχες ἐνάντια στή δημοκρατική Γαλλία, πόλεμος τῶν βασιλιάδων πού τρόμαξαν ἀπ' τήν ἐπαναστατική πυρκαγιά αὐτῆς τῆς χώρας. Σκοπός τοῦ πολέμου ἦταν νά σβήσει αὐτή τήν πυρκαγιά, νά παλινορθώσει τό παλιό καθεστώς στή Γαλλία καί νά ἐξασφαλίσει ἔτσι τούς κατατρομαγμένους βασιλιάδες ἀπό τή μετάδοση τοῦ ἐπαναστατικοῦ μολύσματος καί στά δικά τους κράτη. Γι' αὐτόν ἀκριβῶς τό λόγο οἱ ἐπαναστάτες τῆς Γαλλίας μάχονταν μέ τόση αὐταπάρνηση ἐνάντια στά στρατεύματα τῶν βασιλιάδων.

Δέ συμβαίνει τό ἴδιο καί μέ τό σημερινό πόλεμο. Ὁ σημερινός πόλεμος εἶναι πόλεμος ἰμπεριαλιστικός. Ὁ βασικός σκοπός του εἶναι ἡ κατάχτηση (προσάρτηση) ξένων περιοχῶν κυρίως ἀγροτικῶν, ἀπό μέρους τῶν καπιταλιστικά ἀναπτυγμένων κρατῶν. Τά κράτη αὐτά χρειάζονται νέες ἀγορές κατανάλωσης, κατάλληλους δρόμους γι' αὐτές τίς ἀγορές, πρῶτες ὗλες, ὀρυχτό πλοῦτο καί ὅλα αὐτά προσπαθοῦν νά τά ἁρπάξουν ἀπό παντοῦ, ὅποιο καί νἆναι τό ἐσωτερικό καθεστώς τῆς χώρας πού καταχτοῦν.

Ἔτσι ἐξηγεῖται καί τό γεγονός ὅτι ὁ σημερινός πόλεμος δέν ἔχει καί δέ μπορεῖ νά ἔχει γενικά σάν ἐπακόλου-

θο τήν ἀναπόφευχτη ἀνάμιξη στίς ἐσωτερικές ὑποθέσεις τῶν καταχτημένων ἐδαφῶν μέ τήν ἔννοια τῆς παλινόρθωσης ἐκεῖ τοῦ παλιοῦ καθεστῶτος.

Καί γι' αὐτό ἀκριβῶς μέ τή σημερινή κατάσταση τῆς Ρωσίας δέ δικαιολογεῖται νά σημαίνει κανείς τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου καί νά διακηρύχνει: «Ἡ ἐλευθερία σέ κίνδυνο, ζήτω ὁ πόλεμος!».

Ἡ σημερινή κατάσταση τῆς Ρωσίας θυμίζει μάλλον τή Γαλλία τοῦ 1914, τή Γαλλία στίς παραμονές τοῦ πολέμου, τότε πού εἶχε φανεῖ πώς ἦταν ἀναπόφευχτος ὁ πόλεμος ἀνάμεσα στή Γερμανία καί τή Γαλλία.

Ὅπως τώρα στόν ἀστικό τύπο τῆς Ρωσίας, ἔτσι καί τότε στό ἀστικό στρατόπεδο τῆς Γαλλίας βαροῦσαν συναγερμό: «Ἡ δημοκρατία σέ κίνδυνο, χτυπᾶτε τούς γερμανούς!».

Καί ὅπως τότε στή Γαλλία ὁ συναγερμός αὐτός παράσυρε καί πολλούς σοσιαλιστές (τό Γκέντ, τό Σαμπά κλπ.), ἔτσι καί σήμερα στή Ρωσία δέν εἶναι λίγοι οἱ σοσιαλιστές πού ἀκολούθησαν τ' ἀγνάρια τῶν ἀστῶν διαλαλητῶν τῆς «ἐπαναστατικῆς ἄμυνας».

Ἡ παραπέρα ἐξέλιξη τῶν γεγονότων στή Γαλλία ἔδειξε ὅτι ὁ συναγερμός αὐτός ἦταν ἀπατηλός καί ὅτι μέ τίς κραυγές τους γιά ἐλευθερία καί δημοκρατία ἐπιδίωκαν νά κρύψουν τίς πραγματικές ὀρέξεις τῶν γάλλων ἰμπεριαλιστῶν, πού ἔβαζαν γιά σκοπό τους νά καταλάβουν τήν Ἀλσατία, τή Λωραίνη καί τή Βεστφαλία.

Πιστεύουμε βαθιά ὅτι ἡ πορεία τῶν γεγονότων στή Ρωσία θά δείξει ὅλη τήν ἀπάτη πού κρύβεται κάτω ἀπό τίς ἀτέλειωτες κραυγές ὅτι «ἡ ἐλευθερία βρίσκεται σέ κίνδυνο»· ὁ «πατριωτικός» καπνός θά διαλυθεῖ καί οἱ ἄνθρωποι θά δοῦνε μέ τά δικά τους μάτια ποιές εἶναι οἱ πραγματικές ἐπιδιώξεις τῶν ρώσων ἰμπεριαλιστῶν σχετικά μέ... τά στενά καί τήν Περσία...

Ἡ στάση τοῦ Γκέντ, τοῦ Σαμπά καί τῶν ἄλλων κρίθηκε ὅπως τῆς ἀξίζει καί μέ ὅλο τό ἀπαιτούμενο κύρος στίς συγκεκριμένες ἀποφάσεις τῶν σοσιαλιστικῶν συνεδρίων τοῦ Τσίμερβαλντ καί τοῦ Κίνταλ[1] (1915-1916) ἐνάντια στόν πόλεμο.

Τά κατοπινά γεγονότα ἐπιβεβαίωσαν πόσο σωστές καί γόνιμες ἦταν οἱ θέσεις τῶν συνεδρίων τοῦ Τσίμερβαλντ καί τοῦ Κίνταλ.

Θά ἦταν λυπηρό ἄν ἡ ἐπαναστατική δημοκρατία τῆς Ρωσίας, πού κατόρθωσε νά ἀνατρέψει τό μισητό τσαρικό καθεστώς, τά δίπλωνε μπροστά στόν ἀπατηλό συναγερμό τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας, ἐπαναλαβαίνοντας τά λάθη τοῦ Γκέντ καί τοῦ Σαμπά...

Ποιά πρέπει λοιπόν νά εἶναι ἡ στάση μας σάν κόμμα ἀπέναντι στό σημερινό πόλεμο;

Καί ποιοί εἶναι οἱ πραχτικοί δρόμοι, πού θά μποροῦσαν νά ὁδηγήσουν στό γρήγορο τερματισμό τοῦ πολέμου;

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα, δέ χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι μόνο του τό σύνθημα «κάτω ὁ πόλεμος!» εἶναι ἐντελῶς ἀκατάλληλο σάν πραχτικός τρόπος γιά τόν τερματισμό τοῦ πολέμου, γιατί τό σύνθημα αὐτό δέ βγαίνει γενικά ἔξω ἀπό τά πλαίσια τῆς προπαγάνδισης τῶν ἰδεῶν τῆς εἰρήνης καί ἔτσι δέν ἀσκεῖ καί δέ μπορεῖ νά ἀσκήσει καμιά πραχτική ἐπίδραση στίς ἐμπόλεμες δυνάμεις μέ σκοπό νά σταματήσει ὁ πόλεμος.

Παρακάτω. Δέ μποροῦμε παρά νά χαιρετίσουμε τή χτεσινή ἔκκληση τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί τῶν στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης πρός τούς λαούς ὅλου τοῦ κόσμου, πού τούς καλεῖ νά ἐξαναγκάσουν τίς κυβερνήσεις τους νά σταματήσουν τό μακελειό. Ἄν ἡ ἔκκληση

αὐτή φτάσει ὥς τίς πλατιές μάζες, δέ χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι θά κάνει ἑκατοντάδες καί χιλιάδες ἐργάτες νά γυρίσουν πίσω στό λησμονημένο σύνθημα—«Προλετάριοι ὅλων τῶν χωρῶν ἑνωθεῖτε!». Ὡστόσο πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ ἔκκληση αὐτή δέν ὁδηγεῖ ἄμεσα στό σκοπό. Γιατί κι ἄν ἀκόμα ὑποθέσουμε ὅτι θά γίνει πλατιά γνωστή στούς λαούς τῶν ἐμπόλεμων δυνάμεων, εἶναι δύσκολο νά παραδεχτοῦμε ὅτι οἱ λαοί αὐτοί θά εἶναι σέ θέση σήμερα νά τήν ἀκολουθήσουν, ἐφόσον δέν ἔχουν ξεκαθαρίσει ἀκόμα οἱ ἴδιοι ὅτι ὁ σημερινός πόλεμος ἔχει χαραχτήρα ἁρπαχτικό καί σκοπούς καταχτητικούς. Καί παραλείπουμε νά ἀναφέρουμε ἐδῶ ὅτι ἐφόσον ἡ ἔκκληση ἐξαρτᾶ «τό σταμάτημα τῆς φοβερῆς ἀνθρωποσφαγῆς» ἀπό τήν προκαταρχτική ἀνατροπή τοῦ «μισοαπολυταρχικοῦ καθεστῶτος» τῆς Γερμανίας, οὐσιαστικά ἀναβάλλει ἐπ' ἀόριστον «τό σταμάτημα τῆς τρομερῆς ἀνθρωποσφαγῆς», κατρακυλώντας ἔτσι στήν ἄποψη τοῦ «πολέμου μέχρις ἐσχάτων», γιατί εἶναι ἄγνωστο πότε ἀκριβῶς ὁ γερμανικός λαός θά κατορθώσει νά γκρεμίσει τό «μισοαπολυταρχικό καθεστώς» καί ἄν γενικά θά τό πετύχει στό πιό κοντινό μέλλον...

Ποῦ λοιπόν βρίσκεται ἡ διέξοδος;

Ἡ διέξοδος εἶναι νά ἀσκήσουμε πίεση πάνω στήν Προσωρινή κυβέρνηση ἀπαιτώντας ἀπ' αὐτή νά δηλώσει ὅτι εἶναι σύμφωνη ν' ἀρχίσει ἀμέσως διαπραγματεύσεις εἰρήνης.

Οἱ ἐργάτες, οἱ φαντάροι καί οἱ ἀγρότες πρέπει νά ὀργανώσουν συγκεντρώσεις καί διαδηλώσεις, πρέπει νά ζητήσουν ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση νά ἐπιχειρήσει φανερά καί δημόσια νά πείσει ὅλες τίς ἐμπόλεμες δυνάμεις νά ἀρχίσουν ἀμέσως διαπραγματεύσεις εἰρήνης, μέ βάση τίς ἀρχές τῆς ἀναγνώρισης τοῦ δικαιώματος τῶν ἐθνῶν γιά αὐτοδιάθεση.

Μόνο σ' αὐτή τήν περίπτωση τό σύνθημα «κάτω ὁ πόλεμος!» δέν κινδυνεύει νά μετατραπεῖ σέ πασιφισμό χωρίς περιεχόμενο καί νόημα, μόνο στήν περίπτωση αὐτή μπορεῖ νά μετατραπεῖ σέ μιά ἰσχυρή πολιτική καμπάνια πού θά ἀφαιρέσει τή μάσκα ἀπό τούς ἰμπεριαλιστές καί θά ἀποκαλύψει τίς πραγματικές βαθύτερες αἰτίες τοῦ σημερινοῦ πολέμου.

Γιατί, κι ἄν ἀκόμα ὑποθέσουμε ὅτι μιά ἀπό τίς δυό πλευρές ἀρνηθεῖ νά κάνει διαπραγματεύσεις μέ βάση τίς γνωστές ἀρχές, καί αὐτή ἀκόμα ἡ ἄρνηση, δηλ. ἡ ἀπροθυμία νά παραιτηθεῖ ἀπό τίς καταχτητικές της βλέψεις, θά χρησιμέψει ἀντικειμενικά σάν ὅπλο γιά τήν ἐπιτάχυνση τοῦ ἀγώνα γιά νά μπεῖ τέρμα στή «φοβερή ἀνθρωποσφαγή», γιατί στήν περίπτωση αὐτή οἱ λαοί θά δοῦν μέ τά ἴδια τους τά μάτια τόν καταχτητικό χαραχτήρα τοῦ πολέμου καί τό ματοβαμμένο πρόσωπο τῶν ἰμπεριαλιστικῶν ὁμάδων, πού θυσιάζουν τή ζωή τῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ στά ἀχόρταγα συμφέροντά τους.

Ἀλλά βγάζω τή μάσκα τῶν ἰμπεριαλιστῶν, παρουσιάζω στά μάτια τῆς μάζας τίς πραγματικές αἰτίες τοῦ σημερινοῦ πολέμου—σημαίνει ἀκριβῶς ὅτι κηρύχνω πραγματικό πόλεμο στόν πόλεμο, σημαίνει ὅτι κάνω ἀδύνατη τή συνέχιση τοῦ σημερινοῦ πολέμου.

«Πράβντα», ἀρ. 10,
16 τοῦ Μάρτη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ
ΓΙΑ ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΑ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΑ

Αὐτές τίς μέρες δημοσιεύτηκαν στόν τύπο οἱ ἀποφάσεις τῆς ὁμάδας «Γιεντίνστβο»[2]: γιά τήν Προσωρινή κυβέρνηση, γιά τόν πόλεμο καί γιά τήν ἑνότητα.

Πρόκειται γιά τήν ὁμάδα Πλεχάνοφ-Μπουριάνοφ, τήν ὁμάδα πού ἀκολουθεῖ τήν «πολιτική τῆς ἄμυνας».

Γιά νά χαραχτηρίσουμε αὐτή τήν ὁμάδα εἶναι ἀρκετό νά ξέρουμε ὅτι σύμφωνα μέ τή γνώμη της:

1. «Ὁ ἀπαραίτητος δημοκρατικός ἔλεγχος πάνω στίς ἐνέργειες τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης ἐξασφαλίζεται καλύτερα μέ τή συμμετοχή τῆς ἐργατικῆς δημοκρατίας στήν Προσωρινή κυβέρνηση».

2. «Τό προλεταριάτο εἶναι ἀναγκασμένο νά συνεχίσει τόν πόλεμο», ἀνάμεσα στά ἄλλα καί «γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Εὐρώπης ἀπό τήν ἀπειλή τῆς αὐστρογερμανικῆς ἀντίδρασης».

Μέ λίγα λόγια: δόστε, κύριοι ἐργάτες, ὅμηρους στήν Προσωρινή κυβέρνηση τῶν Γκουτσκόφ-Μιλιουκόφ καί συνεχίστε, παρακαλῶ, τόν πόλεμο γιά... τήν κατάχτηση τῆς Κωνσταντινούπολης.

Νά ποιό εἶναι τό σύνθημα τῆς ὁμάδας Πλεχάνοφ-Μπουριάνοφ.

Καί ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά ἡ ὁμάδα ἔχει τό θράσος νά καλεῖ τό Σοσιαλδημοκρατικό Ἐργατικό Κόμμα τῆς Ρωσίας νά ἑνωθεῖ μαζί της!

Ἡ ἀξιότιμη ὁμάδα «Γιεντίνστβο» ξεχνάει ὅτι τό Σοσιαλδημοκρατικό Ἐργατικό Κόμμα τῆς Ρωσίας ἀκολουθεῖ τίς ἀποφάσεις τοῦ Τσίμερβαλντ καί τοῦ Κίνταλ, πού ἀπορίπτουν καί τήν πολιτική τῆς ἄμυνας καί τή συμμετοχή στή σημερινή κυβέρνηση, κι ἄν ἀκόμα πρόκειται γιά τήν προσωρινή (νά μή γίνει σύγχιση μέ τήν ἐπαναστατική Προσωρινή κυβέρνηση!).

Ἡ ὁμάδα αὐτή δέν καταλαβαίνει ὅτι οἱ ἀποφάσεις τοῦ Τσίμερβαλντ καί τοῦ Κίνταλ ἀποτελοῦν ἄρνηση τῆς θέσης τῶν Γκέντ-Σαμπά καί ἀντίστροφα ὅτι ἡ ἕνωση μέ τούς Γκουτσκόφ-Μιλιουκόφ ἀποκλείει τήν ἑνότητα μέ τό Σοσιαλδημοκρατικό Ἐργατικό Κόμμα τῆς Ρωσίας...

Τῆς διέφυγε ὅτι ὁ Λῆμπκνεχτ καί ὁ Σάιντεμαν ἀπό καιρό τώρα δέ βρίσκονται πιά μαζί καί δέ μποροῦν νά βρίσκονται μαζί μέσα στό ἴδιο κόμμα...

Ὄχι, κύριοι, κάνατε λάθος στή σύσταση. Σέ ἄλλον ἔπρεπε νά ἀπευθύνετε τήν ἔκκλησή σας γιά ἑνότητα!

Μπορεῖτε, φυσικά, νά κυνηγᾶτε ὑπουργικά χαρτοφυλάκια, μπορεῖτε νά ἑνωθεῖτε μέ τούς Μιλιουκόφ-Γκουτσκόφ γιά τή... «συνέχιση τοῦ πολέμου» κλπ. Ὅλα αὐτά εἶναι ζητήματα γούστου, τί ἔχει νά κάνει ὅμως μ' αὐτά τό Σοσιαλδημοκρατικό Ἐργατικό Κόμμα τῆς Ρωσίας καί τί σχέση ἔχει ἡ ἕνωση μαζί του;

Ὄχι κύριοι, τραβᾶτε τό δρόμο σας.

«Πράβντα», ἀρ. 11,
17 τοῦ Μάρτη 1917.
Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Ἡ ἐπανάσταση προχωρεῖ. Ἀφοῦ ξέσπασε στήν Πετρούπολη ἐπεκτείνεται στίς ἐπαρχίες καί ἀγκαλιάζει σιγά-σιγά ὅλη τήν ἀχανῆ Ρωσία. Κι ἀκόμα παραπάνω. Ἀπό τά πολιτικά ζητήματα περνάει ἀναπότρεπτα στά κοινωνικά ζητήματα, στά ζητήματα ὀργάνωσης τῆς ζωῆς τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν, βαθαίνοντας καί ἐπιδεινώνοντας ἔτσι τήν κρίση πού περνᾶμε.

Ὅλα αὐτά εἶναι φυσικό ὅτι προκαλοῦν ἀνησυχίες σέ ὁρισμένους κύκλους τῆς Ρωσίας τῶν ἀφεντάδων. Σηκώνει κεφάλι ἡ τσαρο-τσιφλικάδικη ἀντίδραση. Ἡ ἰμπεριαλιστική κλίκα κρούει τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Ἡ χρηματιστική ὀλιγαρχία δίνει τό χέρι στή φεουδαρχική ἀριστοκρατία πού τρώει τά ψωμιά της, γιά νά ὀργανώσουν ἀπό κοινοῦ τήν ἀντεπανάσταση. Σήμερα εἶναι ἀκόμα ἀδύναμες καί ἀναποφάσιστες, αὔριο ὅμως μπορεῖ νά δυναμώσουν καί νά κινητοποιήσουν τίς δυνάμεις τους ἐνάντια στήν ἐπανάσταση. Πάντως διεξάγουν ἀκούραστα τή σκοτεινή δουλιά τους, συγκεντρώνοντας γύρω τους δυνάμεις ἀπό ὅλα τά στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ, μαζί κι ἀπό τό στρατό...

Πῶς θά χαλιναγωγήσουμε τήν ἀντεπανάσταση πού ἀρχίζει;

Ποιοί εἶναι οἱ ἀπαραίτητοι ὅροι γιά τή νίκη τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης;

Ἕνα ἀπό τά ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά τῆς ἐπανάστασής μας εἶναι ὅτι βάση της ὥς τά σήμερα εἶναι ἡ Πετρούπολη. Οἱ συγκρούσεις κι οἱ συμπλοκές, τά ὁδοφράγματα καί τά θύματα τοῦ ἀγώνα, ὁ ἀγώνας καί ἡ νίκη διαδραματίζονται κυρίως στήν Πετρούπολη καί στά περίχωρά της (Κρονστάνδη κλπ.). Ἡ ἐπαρχία περιοριζόταν νά ἀπολαβαίνει τούς καρπούς τῆς νίκης καί νά ἐκφράζει τήν ἐμπιστοσύνη της στήν Προσωρινή κυβέρνηση.

Ἀντανάκλαση αὐτοῦ τοῦ γεγονότος εἶναι ἡ δυαδική ἐξουσία, τό μοίρασμα στήν πράξη τῆς ἐξουσίας ἀνάμεσα στήν Προσωρινή κυβέρνηση καί τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης, πράγμα πού δέν ἀφήνει τούς μισθοφόρους τῆς ἀντεπανάστασης νά ἡσυχάσουν. Ἔτσι ἔχουμε τήν παρακάτω εἰκόνα: Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης, σάν ὄργανο τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα τῶν ἐργατῶν καί τῶν στρατιωτῶν ἀπ' τή μιά μεριά καί Προσωρινή κυβέρνηση σάν ὄργανο τῆς μετριοπαθοῦς ἀστικῆς τάξης, πού τήν τρομάζουν οἱ «ἀκρότητες» τῆς ἐπανάστασης καί πού βρῆκε στήριγμα στήν ἀδράνεια τῆς ἐπαρχίας ἀπό τήν ἄλλη.

Αὐτοῦ βρίσκεται ἡ ἀδυναμία τῆς ἐπανάστασης, γιατί μιά τέτια κατάσταση πραγμάτων κατοχυρώνει τήν ἀπόσπαση τῆς ἐπαρχίας ἀπό τήν πρωτεύουσα καί τήν ἔλλειψη ἐπαφῆς μεταξύ τους.

Ὅμως μέ τό βάθαιμα τῆς ἐπανάστασης ἐπαναστατικοποιεῖται καί ἡ ἐπαρχία. Ὀργανώνονται τοπικά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν βουλευτῶν. Τραβιοῦνται στό κίνημα οἱ ἀγρότες καί ὀργανώνονται σέ δικές τους ἑνώσεις. Δημοκρατικοποιεῖται ὁ στρατός καί ὀργανώνονται τοπικές ἑνώσεις

φαντάρων. Ἡ ἀδράνεια τῆς ἐπαρχίας περνάει στό παρελθόν.

Ἔτσι κλονίζεται τό ἔδαφος κάτω ἀπό τά πόδια τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης.

Καί συνάμα τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης ἀρχίζει νά μήν ἐπαρκεῖ πιά στήν καινούργια κατάσταση.

Εἶναι ἀπαραίτητο ἕνα Πανρωσικό ὄργανο τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα ὅλης τῆς δημοκρατίας τῆς Ρωσίας, ἕνα ὄργανο μέ ἀρκετό κύρος, πού νά μπορεῖ νά δέσει σ' ἕνα σύνολο τή δημοκρατία τῆς πρωτεύουσας μέ τή δημοκρατία τῆς ἐπαρχίας καί νά μετατραπεῖ, τή στιγμή πού θά χρειαστεῖ, ἀπό ὄργανο τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα σέ ὄργανο τῆς ἐπαναστατικῆς ἐξουσίας, πού νά κινητοποιήσει ὅλες τίς ζωντανές δυνάμεις τοῦ λαοῦ ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση.

Τέτιο ὄργανο μπορεῖ νά εἶναι μόνο τό Πανρωσικό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν, στρατιωτῶν καί ἀγροτῶν βουλευτῶν.

Αὐτός εἶναι ὁ πρῶτος ὅρος γιά τή νίκη τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης.

Παρακάτω. Ὁ πόλεμος, ὅπως καί ὅλα στή ζωή, ἐξόν ἀπό τίς ἀρνητικές του πλευρές ἔχει καί μιά θετική πλευρά ὅτι ἐπιστρατεύοντας ὅλο σχεδόν τόν ἐνήλικο πληθυσμό τῆς χώρας μετάτρεψε τό στρατό, ὅσον ἀφορᾶ τό πνεῦμα του, σέ στρατό λαϊκό κι ἔτσι διευκόλυνε τό ἔργο τῆς ἕνωσης τῶν φαντάρων μέ τούς ἐξεγερμένους ἐργάτες. Ἔτσι ἀκριβῶς ἐξηγεῖται κι ἡ σχετική εὐκολία μέ τήν ὁποία ξέσπασε καί νίκησε ἡ ἐπανάσταση στή χώρα μας.

Ὁ στρατός ὅμως ὑπόκειται σέ μετακινήσεις καί διακυμάνσεις, κυρίως γιατί κινεῖται διαρκῶς ἀπό τό ἕνα μέρος στό ἄλλο, ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τοῦ πολέμου. Ὁ στρατός δέ μπορεῖ νά βρίσκεται αἰωνίως στό ἴδιο μέρος καί νά περιφρουρεῖ τήν ἐπανάσταση ἀπό τήν ἀντεπανάσταση. Γι' αὐτό χρειάζεται μιά ἄλλη ἔνοπλη δύναμη, ὁ στρατός τῶν ἐξοπλισμένων ἐργατῶν, πού θά συνδέονται φυσιολογικά μέ τά κέντρα τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος. Κι ἄν εἶναι σωστή ἡ θέση ὅτι ἡ ἐπανάσταση δέ μπορεῖ νά νικήσει χωρίς μιά ἔνοπλη δύναμη, πάντα ἕτοιμη νά τήν ὑπηρετήσει, εἶναι ἑπόμενο ὅτι κι ἡ ἐπανάστασή μας δέ θά τά βγάλει πέρα χωρίς τή δική της ἐργατική φρουρά, πού θά ἔχει δεσμούς αἵματος μέ τά συμφέροντα τῆς ἐπανάστασης.

Ἄμεσος ἐξοπλισμός τῶν ἐργατῶν, ἐργατική φρουρά —αὐτός εἶναι ὁ δεύτερος ὅρος γιά τή νίκη τῆς ἐπανάστασης.

Χαραχτηριστικό γνώρισμα τῶν ἐπαναστατικῶν κινημάτων, λογουχάρη στή Γαλλία, ἀποτελοῦσε τό ἀναμφισβήτητο γεγονός ὅτι ἐκεῖ οἱ προσωρινές κυβερνήσεις γεννιοῦνταν συνήθως στά ὁδοφράγματα καί γι' αὐτό ἦταν ἐπαναστατικές, ἤ πάντως πιό ἐπαναστατικές ἀπό τίς Συνταχτικές συνελεύσεις πού τίς συγκαλοῦσαν ἀργότερα οἱ ἴδιες οἱ κυβερνήσεις καί πού συνέρχονταν συνήθως ἀφοῦ «καθησύχαζε» ἡ χώρα. Ἔτσι ἐξηγεῖται κυρίως καί τό γεγονός ὅτι οἱ πιό ἔμπειροι ἐπαναστάτες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς φρόντιζαν νά πραγματοποιήσουν τό πρόγραμμά τους μέσω τῆς ἐπαναστατικῆς κυβέρνησης πρίν συγκληθεῖ ἡ Συνταχτική συνέλευση καί ἀναβάλλοντας τή σύγκλησή της. Κάνοντας αὐτό ἤθελαν νά βάλουν τή Συνταχτική συνέλευση μπροστά στό τετελεσμένο γεγονός τῶν μεταρυθμίσεων πού εἶχαν κιόλας πραγματοποιηθεῖ.

Ἐντελῶς διαφορετικά ἔχουν τά πράγματα στή Ρωσία. Σέ μᾶς ἐδῶ ἡ Προσωρινή κυβέρνηση δέ γεννήθηκε στά ὁδοφράγματα, μά κοντά στά ὁδοφράγματα. Καί γι' αὐτό δέν εἶναι ἐπαναστατική, ἀλλά σέρνεται ἁπλῶς πίσω ἀπό τήν ἐπανάσταση, καί τῆς στέκεται ἐμπόδιο στό δρόμο της. Ἄν τώρα κρίνουμε ἀπό τό γεγονός πώς ἡ ἐπανάσταση βαθαίνει βῆμα πρός βῆμα, προβάλλοντας τά κοινωνικά ζητή-

ματα τοῦ δώρου καί τῆς δήμευσης τῆς γῆς καί ἐπαναστατικοποιώντας τήν ἐπαρχία, μποροῦμε νά ποῦμε μέ βεβαιότητα ὅτι ἡ μελλοντική παλλαϊκή Συνταχτική συνέλευση θά εἶναι πολύ πιό δημοκρατική ἀπό τή σημερινή Προσωρινή κυβέρνηση πού τήν ἐξέλεξε ἡ Δούμα τῆς 3 τοῦ Ἰούνη.

Ταυτόχρονα θά πρέπει νά φοβᾶται κανείς ὅτι ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, τρομοκρατημένη ἀπό τήν ἔκταση πού πῆρε ἡ ἐπανάσταση καί διαποτισμένη ἀπό ἰμπεριαλιστικές τάσεις, μπορεῖ σέ μιά ὁρισμένη πολιτική συγκυρία νά χρησιμεύσει γιά «νόμιμη» ἀσπίδα καί προκάλυμμα τῆς ἀντεπανάστασης πού ὀργανώνεται.

Γι' αὐτό δέν πρέπει σέ καμιά περίπτωση νά ἀναβληθεῖ ἡ σύγκληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης.

Γι' αὐτό τό λόγο εἶναι ἀπαραίτητο νά συγκληθεῖ ὅσο τό δυνατό πιό γρήγορα ἡ Συνταχτική συνέλευση, τό μοναδικό ὄργανο μέ κύρος μέσα σ' ὅλα τά στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ, τό ὄργανο πού μπορεῖ νά ἐπιστεγάσει τό ἔργο τῆς ἐπανάστασης καί νά κόψει ἔτσι τά φτερά τῆς ἀντεπανάστασης πού σηκώνει κεφάλι.

Γρήγορη σύγκληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης—αὐτός εἶναι ὁ τρίτος ὅρος γιά τή νίκη τῆς ἐπανάστασης.

Ὅλα αὐτά εἶναι ἀπαραίτητο νά πραγματοποιηθοῦν μέ τή γενική προϋπόθεση ὅτι θ' ἀρχίσουν ὅσο τό δυνατό πιό γρήγορα οἱ διαπραγματεύσεις εἰρήνης, μέ τήν προϋπόθεση ὅτι θά σταματήσει ὁ ἀπάνθρωπος πόλεμος, γιατί ὁ μακρόχρονος πόλεμος μέ τίς συνέπειές του, μέ τίς συνέπειες τῆς δημοσιονομικῆς, οἰκονομικῆς καί ἐπισιτιστικῆς κρίσης, εἶναι ἡ ὕφαλος πού πάνω της μπορεῖ νά τσακιστεῖ τό καράβι τῆς ἐπανάστασης.

«Πράβντα», ἀρ. 12,
18 τοῦ Μάρτη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ

Μιά ἀπό τίς πληγές τῆς παλιᾶς Ρωσίας, πού ἀποτελεῖ πραγματική κηλίδα γι' αὐτήν, εἶναι ἡ πληγή τῆς ἐθνικῆς καταπίεσης.

Οἱ θρησκευτικοί καί ἐθνικοί διωγμοί, ὁ βίαιος ἐκρωσισμός τῶν «ἀλλογενῶν», οἱ διώξεις σέ βάρος τῶν ἐθνικῶν ἐκπολιτιστικῶν ἱδρυμάτων, ἡ στέρηση τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων, ἡ στέρηση τῆς ἐλευθερίας μετακίνησης, τό ξεσήκωμα τῆς μιᾶς ἐθνότητας ἐνάντια στήν ἄλλη, τά πογκρόμ καί οἱ σφαγές—αὐτός εἶναι ὁ ἐθνικός ζυγός μέ τήν ἐπαίσχυντη ἀνάμνησή του.

Πῶς θά λυτρωθοῦμε ἀπό τήν ἐθνική καταπίεση;

Ἡ κοινωνική βάση τῆς ἐθνικῆς καταπίεσης, ἡ δύναμη πού τήν ἐμψυχώνει εἶναι ἡ ἀριστοκρατία τῆς γῆς πού πεθαίνει. Καί ὅσο πιό κοντά στήν ἐξουσία εἶναι ἡ ἀριστοκρατία αὐτή, ὅσο πιό γερά κρατάει στά χέρια της τήν ἐξουσία, τόσο πιό βαριά εἶναι ἡ ἐθνική καταπίεση, τόσο πιό ἀποτρόπαιες εἶναι οἱ μορφές πού παίρνει.

Στήν παλιά Ρωσία, ὅταν στήν ἐξουσία βρισκόταν ἡ παλιά φεουδαρχική ἀριστοκρατία τῆς γῆς, βασίλευε παντοῦ μιά ἀπεριόριστη ἐθνική καταπίεση πού ἔπαιρνε συχνά τή

μορφή πογκρόμ (πογκρόμ ἐνάντια στούς ἑβραίους) καί σφαγῶν (σφαγές τῶν ἀρμένηδων καί τῶν τατάρων).

Στήν Ἀγγλία, ὅπου ἡ ἀριστοκρατία τῆς γῆς (λάντλόρ) μοιράζεται τήν ἐξουσία μέ τήν ἀστική τάξη, στήν Ἀγγλία ὅπου ἀπό καιρό τώρα δέν ὑπάρχει μιά ἀδιαίρετη κυριαρχία αὐτῆς τῆς ἀριστοκρατίας, ἡ ἐθνική καταπίεση εἶναι πιό μαλακιά, λιγότερο ἀπάνθρωπη, ἄν δέν πάρουμε βέβαια ὑπόψη μας τό γεγονός ὅτι στήν πορεία τοῦ πολέμου, ὅταν ἡ ἐξουσία πέρασε στά χέρια τῶν γαιοχτημόνων, ἡ ἐθνική καταπίεση δυνάμωσε σημαντικά (διώξεις σέ βάρος τῶν ἰρλανδῶν καί τῶν ἰνδῶν).

Ἀπό τ' ἄλλο μέρος στήν Ἐλβετία καί τή Βόρεια Ἀμερική, ὅπου δέν ὑπῆρχαν καί δέν ὑπάρχουν γαιοχτήμονες, ὅπου τήν ἐξουσία τήν κρατᾶ ἀδιαίρετα στά χέρια της ἡ ἀστική τάξη, οἱ ἐθνότητες ἀναπτύσσονται λίγο-πολύ ἐλεύθερα καί μιλώντας γενικά δέν ὑπάρχει ἐκεῖ σχεδόν καμιά ἐθνική καταπίεση.

Ὅλα αὐτά ἐξηγοῦνται κυρίως μέ τό γεγονός ὅτι ἡ ἀριστοκρατία τῆς γῆς ἀπό τήν ἴδια τή θέση της εἶναι (καί δέ μπορεῖ νά μήν εἶναι!) ὁ πιό ἀποφασιστικός καί ἀδιάλλαχτος ἐχθρός κάθε εἴδους ἐλευθερίας, μαζί καί τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας, ὅτι ἡ ἐλευθερία γενικά καί ἡ ἐθνική ἐλευθερία εἰδικά ὑποσκάπτουν (καί δέ μπορεῖ παρά νά ὑποσκάπτουν!) τίς ἴδιες τίς βάσεις τῆς πολιτικῆς κυριαρχίας τῆς ἀριστοκρατίας τῆς γῆς.

Ἀπομακρύνω ἀπό τήν πολιτική σκηνή τή φεουδαρχική ἀριστοκρατία καί τῆς ἀποσπῶ τήν ἐξουσία, σημαίνει ἀκριβῶς ὅτι βάζω τέρμα στήν ἐθνική καταπίεση καί δημιουργῶ σ τ ή ν π ρ ά ξ η τούς ὅρους πού εἶναι ἀπαραίτητοι γιά τήν ἐθνική ἐλευθερία.

Ἐφόσον ἡ ρωσική ἐπανάσταση νίκησε, ἔχει δημιουργήσει κιόλας αὐτούς τούς ὅρους στήν πράξη, γκρεμίζοντας τήν ἐξουσία τῆς φεουδαρχίας—δουλοπαροικίας καί παραχωρώντας τήν ἐλευθερία.

Τώρα εἶναι ἀπαραίτητο:

1) νά διατυπωθοῦν ὁριστικά τά δικαιώματα τῶν ἐθνοτήτων πού ἀπελευθερώθηκαν ἀπό τήν καταπίεση καί

2) νά κατοχυρωθοῦν νομοθετικά. Πάνω σ' αὐτό ἀκριβῶς τό ἔδαφος δημιουργήθηκε τό διάταγμα τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης γιά τήν κατάργηση τῶν θρησκευτικῶν καί ἐθνικῶν περιορισμῶν.

Κάτω ἀπό τή συνεχῆ πίεση τῆς ἀναπτυσσόμενης ἐπανάστασης ἡ Προσωρινή κυβέρνηση βρέθηκε ὑποχρεωμένη νά κάνει τό πρῶτο αὐτό βῆμα πρός τή χειραφέτηση τῶν λαῶν τῆς Ρωσίας καί τό ἔκανε.

Τό περιεχόμενο τοῦ διατάγματος συνοψίζεται σέ γενικές γραμμές στήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, πού δέν ἀνήκουν στή ρωσική ἐθνότητα καί τήν ὀρθόδοξη ἐκκλησία, καί ἀφορᾶ τά παρακάτω σημεῖα: 1) Τήν ἐγκατάσταση, διαμονή καί μετακίνηση. 2) Τήν ἀπόχτηση τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοχτησίας κλπ. 3) Τήν ἄσκηση κάθε ἐπαγγέλματος, ἐμπορίου κλπ. 4) Τή συμμετοχή στίς μετοχικές καί ἄλλες ἑταιρίες. 5) Τό διορισμό σέ κρατικές ὑπηρεσίες κλπ. 6) Τή φοίτηση στά ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα. 7) Τή χρησιμοποίηση καί τῶν ἄλλων γλωσσῶν καί διαλέχτων, ἐκτός ἀπό τή ρωσική, κατά τήν τήρηση τῶν βιβλίων καί ἐγγράφων τῶν ἰδιωτικῶν ἑταιριῶν, στή διδασκαλία στά διάφορα ἰδιωτικά ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα καί κατά τήν τήρηση τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.

Αὐτό εἶναι τό διάταγμα τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης.

Οἱ λαοί τῆς Ρωσίας, πού ὥς τά τώρα τούς ἔβλεπαν παντοῦ μέ ὑποψία μποροῦν σήμερα ν' ἀναπνεύσουν ἐλεύθερα καί νά νιώσουν τόν ἑαυτό τους ἐλεύθερο πολίτη τῆς Ρωσίας.

Ὅλα αὐτά εἶναι καλά καί ἅγια.

Θά ἦταν ὅμως ἀσυγχώρητο λάθος νά σχηματίσουμε τή γνώμη πώς τό διάταγμα εἶναι ὅ,τι χρειάζεται γιά νά ἐξασφαλιστεῖ ἡ ἐθνική ἐλευθερία, καί πώς ἔχει ὁλοκληρωθεῖ πιά τό ἔργο τῆς ἀπελευθέρωσης ἀπό τόν ἐθνικό ζυγό.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα τό διάταγμα δέν καθιερώνει τήν ἐθνική ἰσοτιμία ὅσον ἀφορᾶ τή γλώσσα. Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ διατάγματος μιλάει γιά τό δικαίωμα νά χρησιμοποιοῦνται κι οἱ ἄλλες γλῶσσες, ἐκτός ἀπό τή ρωσική, κατά τήν τήρηση τῶν βιβλίων καί ἐγγράφων τῶν ἰδιωτικῶν ἑταιριῶν καί στή διδασκαλία στά ἰδιωτικά ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα. Τί θά γίνει ὅμως μέ τίς περιοχές πού ἔχουν συμπαγῆ πλειοψηφία ἀπό μή ρώσους πολίτες καί δέ μιλᾶν τά ρωσικά (Ὑπερκαυκασία, Τουρκεστάν, Οὐκρανία, Λιθουανία κλπ.); Δέ χωράει ἀμφιβολία ὅτι οἱ περιοχές αὐτές θά ἔχουν (πρέπει νά ἔχουν!) τίς δικές τους βουλές, συνεπῶς καί τά «ἔγγραφά» τους (πού δέ θά εἶναι καθόλου «ἰδιωτικά»!), καθώς καί τή «διδασκαλία» στά ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα (ὄχι μόνο στά «ἰδιωτικά»!)—καί ὅλα αὐτά, βέβαια, δέ θά τά ἔχουν μόνο στή ρωσική γλώσσα, μά καί στή γλώσσα τοῦ τόπου τους. Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση σκέφτεται μήπως νά ἀνακηρύξει τή ρωσική γλώσσα ἐπίσημη γλώσσα τοῦ κράτους, στερώντας στίς περιοχές πού ἀναφέραμε τό δικαίωμα νά χρησιμοποιοῦν τή μητρική τους γλώσσα κατά τήν «τήρηση τῶν ἐγγράφων» τους καί κατά τή «διδασκαλία» στά ἱδρύματά τους, πού δέ θᾶναι καθόλου «ἰδιωτικά»; Αὐτό σκέφτεται ὅπως φαίνεται. Ποιός ὅμως ἐξόν ἀπό τούς ἁπλοϊκούς θά πιστέψει πώς μιά τέτια ἐνέργεια ἀποτελεῖ πλέρια ἐξίσωση τῶν ἐθνῶν ὅσον ἀφορᾶ τά δικαιώματά τους, ἐξίσωση πού γι' αὐτήν ξεσκίζονται δεξιά κι ἀριστερά οἱ ἀστοί φαφλατάδες τῆς

«Ρέτς»[3] καί τῆς «Ντέν»[4]; Ποιός δέ θά καταλάβει πώς αὐτό σημαίνει νομιμοποίηση τῆς ἀνισότητας τῶν ἐθνῶν ὅσον ἀφορᾶ τή γλώσσα;

Παρακάτω. Ὅποιος θέλει νά καθιερώσει τήν πραγματική ἐθνική ἰσοτιμία, δέ μπορεῖ νά περιορίζεται στά ἀρνητικά μέτρα τῆς κατάργησης τῶν περιορισμῶν, πρέπει νά περάσει ἀπό τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν σέ μιά σειρά θετικά μέτρα πού θά ἐξασφαλίσουν τήν ἐξάλειψη τῆς ἐθνικῆς καταπίεσης.

Γι' αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο νά διακηρύξουμε:

1) τήν πολιτική αὐτονομία (ὄχι τήν ὁμοσπονδία!) τῶν περιοχῶν, πού τό ἔδαφός τους ἀποτελεῖ ἕνα οἰκονομικό σύνολο, μέ ἰδιαίτερο τρόπο ζωῆς καί ἰδιαίτερη ἐθνική σύνθεση τοῦ πληθυσμοῦ καί μέ «διεκπεραίωση τῶν ἐγγράφων» τους καί «διδασκαλία» στή γλώσσα τους·

2) τό δικαίωμα τῆς αὐτοδιάθεσης γιά τά ἔθνη, πού γιά τόν ἕνα ἤ τόν ἄλλο λόγο δέ μποροῦν νά παραμείνουν στά πλαίσια τοῦ ἴδιου τοῦ κράτους.

Αὐτός εἶναι ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ στήν πραγματική ἐξάλειψη τῆς ἐθνικῆς καταπίεσης καί πού ἐξασφαλίζει στίς ἐθνότητες τόν ἀνώτερο βαθμό ἐλευθερίας πού μπορεῖ νά ὑπάρξει μέσα στόν καπιταλισμό.

«Πράβντα», ἀρ. 17,
25 τοῦ Μάρτη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

ΕΙΤΕ - ΕΙΤΕ

Στή γνωστή συνέντευξή του τῆς 23 τοῦ Μάρτη ὁ ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιλιουκόφ ἀνάπτυξε τό «πρόγραμμά» του γιά τούς σκοπούς τοῦ σημερινοῦ πολέμου. Οἱ ἀναγνῶστες ξέρουν ἀπό τή χθεσινή «Πράβντα»[5] ὅτι οἱ σκοποί αὐτοί εἶναι ἰμπεριαλιστικοί: κατάληψη τῆς Κωνσταντινούπολης, προσάρτηση τῆς Ἀρμενίας, μοίρασμα τῆς Αὐστρίας καί τῆς Τουρκίας, κατάχτηση τῆς βόρειας Περσίας. Ὅπως βλέπουμε οἱ ρῶσοι φαντάροι χύνουν τό αἷμα τους στά πεδία τῶν μαχῶν ὄχι γιά τήν «ὑπεράσπιση τῆς πατρίδας» καί τήν «ἐλευθερία», ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ὁ πουλημένος ἀστικός τύπος, ἀλλά γιά τήν κατάχτηση ξένων ἐδαφῶν πρός ὄφελος μιᾶς φούχτας ἰμπεριαλιστῶν.

Αὐτά τουλάχιστο λέει ὁ κ. Μιλιουκόφ.

Μά ἐξ ὀνόματος τίνος τά λέει ὅλα αὐτά μέ τέτια εἰλικρίνεια καί μπροστά σ' ὅλο τόν κόσμο ὁ κ. Μιλιουκόφ;

Βέβαια, ὄχι ἐξ ὀνόματος τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ. Γιατί ὁ ρωσικός λαός—οἱ ρῶσοι ἐργάτες, ἀγρότες καί φαντάροι—εἶναι *ἀντίθετοι* μέ τήν προσάρτηση ξένων ἐδαφῶν, εἶναι *ἐνάντια* στήν πολιτική τῆς βίας κατά τῶν λαῶν. Γιά τό ζήτημα αὐτό μιλᾶ πολύ εὔγλωττα ἡ γνωστή «ἔκκληση» τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευ-

τῶν τῆς Πετρούπολης, πού ἐκφράζει τή θέληση τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ.

Τότε ποιανοῦ τή γνώμη ἐκφράζει ὁ κ. Μιλιουκόφ;

Μήπως τή γνώμη τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης στό σύνολό της;

Νά ὅμως ἡ ἀνακοίνωση πού δημοσιεύει σχετικά μέ τό ζήτημα αὐτό ἡ χθεσινή «Βετσέρνεγιε Βρέμια»[6]:

«Ἀπ' ἀφορμή τή συνέντευξη τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Μιλιουκόφ, πού δημοσιεύτηκε στίς 23 τοῦ Μάρτη στίς ἐφημερίδες τῆς Πετρούπολης, ὁ ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης Κερένσκι ἐξουσιοδότησε τό Γραφεῖο τύπου καί πληροφοριῶν τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης νά δηλώσει ὅτι ἡ *ἔκθεση τῶν ἐπιδιώξεων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ρωσίας στό σημερινό πόλεμο, ὅπως διατυπώθηκαν στή συνέντευξη αὐτή ἀποτελεῖ προσωπική γνώμη τοῦ Μιλιουκόφ καί δέν ἐκφράζει καθόλου τίς ἀπόψεις τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης*».

Ἔτσι, λοιπόν, ἄν πιστέψουμε τόν Κερένσκι, ὁ κ. Μιλιουκόφ δέν ἐκφράζει τίς ἀπόψεις τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης πάνω στό κεφαλαιῶδες ζήτημα τῶν σκοπῶν τοῦ πολέμου.

Μέ λίγα λόγια: ὁ ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιλιουκόφ, μέ τίς δηλώσεις του μπροστά σ' ὅλο τόν κόσμο σχετικά μέ τούς καταχτητικούς σκοπούς τοῦ σημερινοῦ πολέμου, τάχθηκε ὄχι μόνο *ἐνάντια* στή θέληση τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, μά καί *ἐνάντια* στήν Προσωρινή κυβέρνηση, πού εἶναι μέλος της.

Ἀπό τόν καιρό ἀκόμα τοῦ τσαρισμοῦ ὁ Μιλιουκόφ μιλοῦσε γιά τήν εὐθύνη τῶν ὑπουργῶν ἀπέναντι στό λαό. Συμφωνοῦμε μαζί του ὅτι οἱ ὑπουργοί εἶναι ὑπόλογοι καί ὑπεύθυνοι μπροστά στό λαό. Καί ρωτᾶμε: ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Μιλιουκόφ νά ἀναγνωρίζει τήν ἀρχή τῆς εὐθύνης τῶν

ὑπουργῶν; Καί ἄν ναί γιατί τότε δέν ὑποβάλλει τήν παραίτησή του;

Ἤ μήπως ἡ ἀνακοίνωση τοῦ Κερένσκι εἶναι... ἀνακριβής;

Ἕνα ἀπό τά δυό:

Ἤ ἡ ἀνακοίνωση τοῦ Κερένσκι δέν εἶναι σωστή καί τότε ὁ ἐπαναστατημένος λαός πρέπει νά ἀνακαλέσει στήν τάξη τήν Προσωρινή κυβέρνηση καί νά τήν ἀναγκάσει νά σεβαστεῖ τή θέλησή του.

Ἤ ὁ Κερένσκι ἔχει δίκιο, καί τότε ὁ κ. Μιλιουκόφ δέν ἔχει θέση στήν Προσωρινή κυβέρνηση, πρέπει δηλαδή νά ὑποβάλει τήν παραίτησή του.

Μέση λύση δέν ὑπάρχει.

«Πράβντα», ἀρ. 18,
26 τοῦ Μάρτη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Στή «Ντιέλο Ναρόντα»[7], ἀρ. φύλλου 5, δημοσιεύτηκε ἕνα ἀρθρίδιο μέ τόν τίτλο: «ἡ Ρωσία-ἕνωση περιοχῶν». Τό ἀρθρίδιο αὐτό προτείνει, οὔτε λίγο-οὔτε πολύ, νά μετατραπεῖ ἡ Ρωσία σέ «ἕνωση περιοχῶν», σέ «ὁμοσπονδιακό κράτος». Ἀκοῦστε:

«Τό ὁμοσπονδιακό κράτος τῆς Ρωσίας ἄς πάρει ἀπό τήν κάθε χωριστή περιοχή (Μικρορωσία, Γεωργία, Σιβηρία, Τουρκεστάν κλπ.) τήν ἰδιότητα τῆς ἀνώτατης κυριαρχίας... Ἄς δόσει ὅμως στήν κάθε χωριστή περιοχή τήν ἐσωτερική κυριαρχία. Ἡ ἐπικείμενη Συνταχτική συνέλευση ἄς δημιουργήσει τήν ἕνωση τῶν περιοχῶν τῆς Ρωσίας».

Τά λόγια αὐτά ὁ συγγραφέας τοῦ ἀρθρίδιου Ἰωσ. Ὀκούλιτς, τά ἐξηγεῖ ὡς ἑξῆς:

«Ἄς ὑπάρχει ἑνιαῖος ρωσικός στρατός, ἑνιαῖο νόμισμα, ἑνιαία ἐξωτερική πολιτική καί ἑνιαῖο ἀνώτατο δικαστήριο. Οἱ ξεχωριστές ὅμως περιοχές τοῦ ἑνιαίου κράτους ἄς εἶναι ἐλεύθερες νά δημιουργήσουν ἐντελῶς ἀνεξάρτητα μιά καινούργια ζωή. Ἄν οἱ ἀμερικανοί ἀπό τό 1776 ἀκόμα... δημιούργησαν μέ σύμφωνο τίς „Ἑνωμένες Πολιτεῖες“, γιατί νά μή μποροῦμε κι ἐμεῖς στά 1917 νά δημιουργήσουμε μιά σταθερή ἕνωση περιοχῶν;».

Αὐτά λέει ἡ «Ντιέλο Ναρόντα».

Πρέπει νά ὁμολογήσουμε ὅτι τό ἀρθρίδιο εἶναι ἀπό

πολλές απόψεις ενδιαφέρον καί πάντως πρωτότυπο. Ἐνδιαφέρον ἔχει ἐπίσης καί ὁ τόνος του, πού εἶναι πολύ πομπώδικος καί μοιάζει, σά νά λέμε μέ «διακήρυξη» («ἄς δόσει», «ἄς ὑπάρχει»!).

Σ' ὅλα αὐτά πρέπει νά προσθέσουμε ὅτι σέ γενικές γραμμές ἀποτελεῖ καί μιά περίεργη παρεξήγηση, πού ὀφείλεται στόν περισσότερο ἀπό ἐπιπόλαιο τρόπο, πού ἀντικρίζει τά διάφορα γεγονότα τῆς ἱστορίας τῆς κρατικῆς συγκρότησης τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βόρειας Ἀμερικῆς (καθώς καί τῆς Ἑλβετίας καί τοῦ Καναδᾶ).

Τί μᾶς δείχνει ἡ ἱστορία;

Τό 1776 οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες δέν ἀποτελοῦσαν ὁμοσπονδία, ἀλλά συμπολιτεία ἀπό ἀποικίες ἤ πολιτεῖες ὡς τότε ἀνεξάρτητες ἡ μιά ἀπό τήν ἄλλη. Δηλαδή ὑπῆρχαν ἀνεξάρτητες ἀποικίες, ἀργότερα ὅμως γιά νά περιφρουρήσουν τά κοινά τους συμφέροντα κυρίως ἀπό τούς ἐξωτερικούς ἐχθρούς, οἱ ἀποικίες αὐτές δημιούργησαν μεταξύ τους συμμαχία (συμπολιτεία), χωρίς νά πάψουν νά εἶναι πέρα γιά πέρα ἀνεξάρτητες κρατικές μονάδες. Στήν ἕβδομη δεκαετία τοῦ 19ου αἰώνα γίνεται μιά στροφή στήν πολιτική ζωή τῆς χώρας: οἱ βόρειες πολιτεῖες ζητοῦν πιό σταθερή πολιτική προσέγγιση τῶν πολιτειῶν, ἀντίθετα ἀπό τίς νότιες πολιτεῖες, πού διαμαρτύρονται ἐνάντια στό «συγκεντρωτισμό» καί μάχονται γιά τό παλιό καθεστώς. Ἀνάβει ὁ «ἐμφύλιος πόλεμος», πού τό ἀποτέλεσμά του ἦταν νά ἐπικρατήσουν οἱ βόρειες πολιτεῖες. Στήν Ἀμερική ἐγκαθιδρύεται ὁμοσπονδιακό καθεστώς, δηλ. μιά ἕνωση κυρίαρχων πολιτειῶν, πού μοιράζονται τήν ἐξουσία μέ τήν ὁμοσπονδιακή (κεντρική) κυβέρνηση. Τό καθεστώς αὐτό ὅμως δέ διαρκεῖ καί πολύ. Ἡ ὁμοσπονδία ἀποδείχνεται ἐξίσου μεταβατικό μέτρο ὅπως καί ἡ συμπολιτεία. Ὁ ἀγώνας ἀνάμεσα στίς πολιτεῖες καί τήν κεντρική κυβέρνηση δέ σταματάει καθόλου, ἡ δυαδική ἐξουσία καταντᾶ ἀφόρητη καί τό ἀποτέλεσμα τῆς παραπέρα ἐξέλιξης τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν εἶναι ὅτι ἀπό ὁμοσπονδία μετατρέπονται σέ ἑνιαῖο (συμπαγές) κράτος, μέ ἑνιαῖες συνταγματικές διατάξεις καί μέ περιορισμένη αὐτονομία (ὄχι κρατική, μά διοικητική-πολιτική) τῶν πολιτειῶν, πού ἐπιτρέπουν αὐτές οἱ διατάξεις. Ἡ ὀνομασία «ὁμοσπονδία» καταντάει ἔτσι, σχετικά μέ τίς Ἑνωμένες Πολιτεῖες, κούφια λέξη, ὑπόλειμμα τοῦ παρελθόντος, πού ἀπό καιρό ἔπαψε πιά νά ἀνταποκρίνεται στίς πραγματικές συνθῆκες.

Τό ἴδιο πρέπει νά ποῦμε καί γιά τήν Ἑλβετία καί τόν Καναδά, ὅπου ἀναφέρεται ὁ συντάχτης τοῦ παραπάνω ἀρθρίδιου. Κι ἐδῶ ἔχουμε στήν ἀρχή τίς ἴδιες ἀνεξάρτητες πολιτεῖες (καντόνια), τόν ἴδιο ἀγώνα γιά μιά σταθερότερη ἕνωσή τους (πόλεμος ἐνάντια στό Ζόντερμπουντ[8] στήν Ἑλβετία, ἀγώνας τῶν ἄγγλων ἐνάντια στούς γάλλους στόν Καναδά) καί ἀργότερα πάλι ἔχουμε τήν ἴδια μετατροπή τῆς ὁμοσπονδίας σέ ἑνιαῖο κράτος.

Τί μᾶς δείχνουν αὐτά τά γεγονότα;

Μᾶς δείχνουν μόνο ὅτι στήν Ἀμερική, ὅπως καί στόν Καναδά καί στήν Ἑλβετία, ἡ ἐξέλιξη τράβηξε ἀπό τίς ἀνεξάρτητες περιοχές, μέσω τῆς ὁμοσπονδίας τους, πρός τό ἑνιαῖο κράτος, ὅτι ἡ τάση τῆς ἐξέλιξης δέν εἶναι ὑπέρ τῆς ὁμοσπονδίας, μά ἐναντίον της. Ἡ ὁμοσπονδία εἶναι μορφή μεταβατική.

Κι αὐτό δέν εἶναι τυχαῖο. Γιατί ἡ ἐξέλιξη τοῦ καπιταλισμοῦ στίς ἀνώτερες μορφές του καί ἡ διεύρυνση τῶν ὁρίων κάθε οἰκονομικῆς περιοχῆς μέ τίς συγκεντρωτικές της τάσεις, πού συνδέεται μ' αὐτή τήν ἐξέλιξη, ἀπαιτοῦν ἑνιαία μορφή τῆς κρατικῆς ζωῆς κι ὄχι ὁμοσπονδιακή.

Τήν τάση αὐτή εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά τήν πάρου-

με υπόψη, άν φυσικά δέν έχουμε γιά σκοπό μας νά γυρίσουμε τόν τροχό της ιστορίας πρός τά πίσω.

Άπό δω όμως βγαίνει τό συμπέρασμα ότι είναι παράλογο νά ζητάμε ομοσπονδία γιά τή Ρωσία, γιατί ή ομοσπονδία είναι άπό τήν ίδια τή ζωή καταδικασμένη νά έξαφανιστεϊ.

Ή έφημερίδα «Ντιέλο Ναρόντα» προτείνει νά έπαναλάβουμε στή Ρωσία τό πείραμα των Ένωμένων Πολιτειών τοΰ 1776. Ύπάρχει όμως έστω καί ή πιό μακρινή αναλογία ανάμεσα στίς Ένωμένες Πολιτείες τοΰ 1776 καί τή Ρωσία των ημερών μας;

Οί Ένωμένες Πολιτείες άποτελοΰσαν τότε μιά ομάδα άπό ανεξάρτητες αποικίες, πού δέ συνδέονταν μεταξύ τους καί πού έπιθυμοΰσαν νά συνδεθοΰν τουλάχιστο σέ μιά συμπολιτεία. Κι ή έπιθυμία τους αυτή ήταν ευνόητη. Ή σημερινή Ρωσία παρουσιάζει κάτι τό παρόμοιο; Ασφαλώς όχι! Όλοι ξέρουν πολύ καλά ότι οί περιοχές της Ρωσίας (οί παραμεθόριες περιοχές) συνδέονται μέ τήν κεντρική Ρωσία μέ οικονομικούς καί πολιτικούς δεσμούς καί ότι όσο πιό δημοκρατική θάναι ή Ρωσία, τόσο πιό στέρεοι θά είναι καί οί δεσμοί αυτοί.

Παρακάτω. Γιά νά έγκαθιδρυθεΐ στήν Αμερική συμπολιτεία ή ομοσπονδία ήταν απαραίτητο νά ένωθοΰν οί αποικίες πού ώς τότε δέ συνδέονταν μεταξύ τους. Κι αυτό άνταποκρινόταν στά συμφέροντα της οικονομικής ανάπτυξης των Ένωμένων Πολιτειών. Γιά νά μετατραπεί όμως ή Ρωσία σέ ομοσπονδία, θά έπρεπε νά σπάσουν οί οικονομικοί καί πολιτικοί δεσμοί πού υπάρχουν σήμερα καί πού συνδέουν μεταξύ τους τίς περιοχές, πράγμα εντελώς παράλογο καί αντιδραστικό.

Τέλος, ή Αμερική (όπως κι ό Καναδάς καί ή Ελβετία) είναι χωρισμένη σέ πολιτείες (καντόνια) μέ βάση όχι τά έθνικά αλλά τά γεωγραφικά γνωρίσματα. Έκεΐ οί πολιτείες ξεπετάχτηκαν άπό τίς αποικίες-κοινότητες, ανεξάρτητα άπό τήν έθνική τους σύνθεση. Στίς Ένωμένες Πολιτείες υπάρχουν αρκετές δεκάδες πολιτείες, ενώ υπάρχουν μόνο 7-8 έθνικές ομάδες. Στήν Ελβετία υπάρχουν 25 καντόνια (περιοχές), ενώ υπάρχουν 3 έθνικές ομάδες όλο-όλο. Δέ συμβαίνει τό ίδιο πράγμα καί στή Ρωσία. Κείνο πού στή Ρωσία συνήθισαν νά τό λένε περιοχή πού έχει άς πούμε ανάγκη άπό αυτονομία (Ουκρανία, Υπερκαυκασία, Σιβηρία, Τουρκεστάν κλπ.) δέν είναι μιά απλή γεωγραφική ενότητα σάν τά Ουράλια ή τήν περιοχή τοΰ Βόλγα, αλλά ορισμένο τμήμα της Ρωσίας μέ ορισμένο τρόπο ζωής καί ορισμένη (όχι ρωσική) έθνική σύνθεση τοΰ πληθυσμού. Γι' αυτό ακριβώς ή αυτονομία (ή ομοσπονδία) των πολιτειών της Αμερικής ή της Ελβετίας όχι μόνο δέ λύνει τό έθνικό ζήτημα (δέν αποβλέπει κάν σ' αυτό τό σκοπό!), μά ούτε καί τό θέτει. Έν τω μεταξύ τήν αυτονομία (ή τήν ομοσπονδία) των περιοχών της Ρωσίας τήν προτείνουν ακριβώς γιά νά θέσει καί νά λύσει τό έθνικό ζήτημα της Ρωσίας, γιατί βάση τοΰ χωρισμού της Ρωσίας σέ περιοχές είναι τά έθνικά γνωρίσματα.

Δέν είναι ολοφάνερο ότι ή σύγκριση ανάμεσα στίς Ένωμένες Πολιτείες τοΰ 1776 καί τή Ρωσία των ημερών μας είναι τεχνητή καί παράλογη;

Δέν είναι ολοφάνερο, ότι στή Ρωσία ή αρχή της ομοσπονδιακής οργάνωσης δέ λύνει καί δέ μπορεί νά λύσει τό έθνικό ζήτημα, ότι μονάχα τό μπερδεύει καί τό κάνει πιό περίπλοκο μέ τίς δονκιχωτικές προσπάθειές της νά γυρίσει τόν τροχό της ιστορίας πρός τά πίσω;

Όχι, ή πρόταση νά έπαναλάβουμε στή Ρωσία τό πείραμα της Αμερικής τοΰ 1776 είναι εντελώς απαράδεχτη. Ή ομοσπονδία, ή μεσοβέζικη καί μεταβατική αυτή μορφή,

δέν ἱκανοποιεῖ καί δέ μπορεῖ νά ἱκανοποιήσει τά συμφέροντα τῆς δημοκρατίας.

Ἡ λύση τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος πρέπει νά εἶναι βιώσιμη ὅσο καί ριζοσπαστική καί όριστική, πρέπει δηλαδή νά περιλάβει:

1) τό δικαίωμα ἀποχωρισμοῦ γιά τά ἔθνη πού κατοικοῦν ὁρισμένες περιοχές τῆς Ρωσίας καί πού δέ μποροῦν καί δέ θέλουν νά παραμείνουν στά πλαίσια τοῦ συνόλου.

2) τήν πολιτική αὐτονομία μέσα στά πλαίσια ἑνός ἑνιαίου (συμπαγοῦς) κράτους μέ ἑνιαῖες συνταγματικές διατάξεις γιά τίς περιοχές πού τίς διακρίνει μιά ὁρισμένη ἐθνική σύνθεση καί πού παραμένουν στά πλαίσια τοῦ συνόλου.

Ἔτσι καί μόνο ἔτσι πρέπει νά λυθεῖ τό ζήτημα τῶν περιοχῶν τῆς Ρωσίας*.

«Πράβντα», ἀρ. 19.
28 τοῦ Μάρτη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

* ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Τό ἄρθρο αὐτό ἐκφράζει τήν ἀρνητική στάση ἀπέναντι στήν ὁμοσπονδιακή ὀργάνωση τοῦ κράτους, στάση πού ἐπικρατοῦσε τότε μέσα στό κόμμα μας. Ἡ ἀρνητική αὐτή στάση ἀπέναντι στήν ὁμοσπονδιακή ὀργάνωση τοῦ κράτους ἐκφράστηκε μέ πολλή δριμύτητα στό γνωστό γράμμα τοῦ Λένιν πρός τό Σαουμιάν, τό Νοέμβρη τοῦ 1913.

«Ἐμεῖς—λέει ὁ Λένιν σ' αὐτό τό γράμμα—εἴμαστε ἀπόλυτα ὑπέρ τοῦ δημοκρατικοῦ συγκεντρωτισμοῦ. Εἴμαστε κατά τῆς ὁμοσπονδίας... Εἴμαστε ἀπό ἄποψη ἀρχῶν ἐνάντια στήν ὁμοσπονδία, γιατί ἡ ὁμοσπονδία ἐξασθενίζει τήν οἰκονομική σύνδεση καί εἶναι ἀκατάλληλος τύπος κράτους. Θέλεις νά χωρίσεις; Δέν πᾶς νά κουρεύεσαι, στήν περίπτωση πού μπορεῖς νά σπάσεις τήν οἰκονομική σύνδεση, ἤ πιό σωστά, ὅταν ἡ καταπίεση καί οἱ προστριβές ἐξαιτίας τῆς „συμβίωσης" εἶναι τέτιες πού χαλᾶν καί χαντακώνουν τό ἔργο τῆς οἰκονομικῆς σύνδεσης. Ἄν ὅμως δέ θέλεις νά χωρίσεις, τότε νά μέ συγχωρεῖς, μήν ἀποφασίζεις γιά λογαριασμό μου, μή νομίζεις πώς ἔχεις τό „δικαίωμα" νά φτιάσεις ὁμοσπονδία» (βλ. τόμ. 17, σελ. 90).

Εἶναι χαραχτηριστικό ὅτι ἡ ἀπόφαση γιά τό ἐθνικό ζήτημα, πού ψήφισε ἡ συνδιάσκεψη τοῦ Ἀπρίλη 1917[9] τοῦ κόμματός μας δέ θίγει καθόλου τό ζήτημα τῆς ὁμοσπονδιακῆς συγκρότησης τοῦ κράτους. Ἡ ἀπόφαση μιλάει γιά τό δικαίωμα ἀποχωρισμοῦ τῶν ἐθνῶν, γιά τήν αὐτονομία τῶν ἐθνικῶν περιοχῶν μέσα στά πλαίσια ἑνός ἑνιαίου κράτους, τέλος γιά τή θέσπιση ἑνός θεμελιακοῦ νόμου ἐνάντια σέ ὁποιαδήποτε ἐθνικά προνόμια, δέ λέει ὅμως οὔτε λέξη γιά τήν ἀποδοχή τῆς ἀρχῆς τῆς ὁμοσπονδιακῆς ὀργάνωσης τοῦ κράτους.

Στό βιβλίο τοῦ Λένιν «Κράτος καί ἐπανάσταση» (Αὔγουστος 1917) τό κόμμα, μέ ἐκπρόσωπό τους τό Λένιν, κάνει τό πρῶτο σοβαρό βῆμα πρός τήν ἀναγνώριση τῆς ἀρχῆς ὅτι μπορεῖ νά γίνει ἀποδεχτή ἡ ὁμοσπονδιακή συγκρότηση σά μεταβατική μορφή πρός τή «συγκεντρωτική δημοκρατία». Τήν ἀναγνώριση ὅμως αὐτή τή συνοδεύει μέ μιά σειρά σοβαρές ἐπιφυλάξεις:

«Ὁ Ἔνγκελς, ὅπως κι ὁ Μάρξ—λέει ὁ Λένιν σ' αὐτό τό βιβλίο—ὑπερασπίζει ἀπό τήν ἄποψη τοῦ προλεταριάτου καί τῆς προ-

λεταριακῆς ἐπανάστασης τό δημοκρατικό συγκεντρωτισμό, τήν ἑνι-
αία καί ἀδιαίρετη δημοκρατια. Τήν ὁμοσπονδιακή δημοκρατία τή
θεωρεῖ εἴτε ἐξαίρεση καί ἐμπόδιο γιά τήν ἀνάπτυξη, εἴτε πέρασμα
ἀπό τή μοναρχία στή συγκεντρωτική δημοκρατία, „ἕνα βῆμα πρός
τά μπρός" μέσα σέ ὁρισμένες ἰδιαίτερες συνθῆκες. Καί ἀνάμεσα
σ' αὐτές τίς ἰδιαίτερες συνθῆκες προβάλλει καί τό ἐθνικό ζήτημα...
'Ακόμα καί στήν 'Αγγλία, ὅπου καί οἱ γεωγραφικοί ὅροι καί ἡ
κοινότητα τῆς γλώσσας καί ἡ ἱστορία πολλῶν αἰώνων θάλεγε κα-
νείς ὅτι „ἔβαλε τέρμα" στό ἐθνικό ζήτημα ὁρισμένων μικρῶν τμη-
μάτων τῆς 'Αγγλίας, ἀκόμα καί δῶ ὁ Ἔνγκελς παίρνει ὑπόψη του
τό ξεκάθαρο γεγονός ὅτι τό ἐθνικό ζήτημα δέν ἔχει ἀκόμα ξεπε-
ραστεῖ καί γι' αὐτό παραδέχεται τήν ὁμοσπονδιακή δημοκρατία
σάν „ἕνα βῆμα πρός τά μπρός". 'Εννοεῖται ὅτι δέ βλέπουμε ἐδῶ
οὔτε τήν παραμικρότερη παραίτηση ἀπό τήν κριτική τῶν ἐλαττω-
μάτων τῆς ὁμοσπονδιακῆς δημοκρατίας, τήν παραίτηση ἀπό τήν
πιό ἀποφασιστική προπαγάνδα καί πάλη γιά μιά ἑνιαία, συγκεν-
τρωτική-λαοκρατική δημοκρατία» (βλ. τόμ. 21ος, σελ. 419).

Μονάχα ὕστερα ἀπό τήν ἐπανάσταση τοῦ 'Οχτώβρη τό κόμμα μας τάσσεται σταθερά καί ὁριστικά μέ τήν ἄποψη τῆς κρατικῆς ὁμοσπονδιακῆς ὀργάνωσης καί τήν προβάλλει σά δικό του σχέδιο γιά τήν κρατική ὀργάνωση τῶν Σοβιετικῶν δημοκρατιῶν στή μεταβατική περίοδο. Ἡ ἄποψη αὐτή βρῆκε γιά πρώτη φορά τήν ἔκφρασή της στή γνωστή «διακήρυξη τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐργαζόμενου καί ἐκμεταλλευόμενου λαοῦ» τό Γενάρη τοῦ 1918, διακήρυξη πού γράφτηκε ἀπό τό Λένιν καί ἐπικυρώθηκε ἀπό τήν Κεντρική 'Επιτροπή τοῦ Κόμματος. Ἡ διακήρυξη αὐτή λέει: «Ἡ Σοβιετική Δημοκρατία τῆς Ρωσίας ἱδρύεται μέ βάση τήν ἐλεύθερη ἕνωση τῶν ἐλεύθερων ἐθνῶν, σάν ὁμοσπονδία τῶν Σοβιετικῶν ἐθνικῶν δημοκρατιῶν» (βλ. τόμ. 22ος, σελ. 174).

'Επίσημα τό κόμμα ἐπικύρωσε αὐτή τήν ἄποψη στό 8ο συνέδριό του (τοῦ 1919)[10]. Ὅπως εἶναι γνωστό, στό συνέδριο αὐτό ψηφίστηκε τό πρόγραμμα τοῦ ΚΚ τῆς Ρω-

σίας. Τό πρόγραμμα αὐτό ἀναφέρει: «Σά μιά ἀπό τίς μεταβατικές μορφές στό δρόμο πρός τήν πλήρη ἑνότητα, τό κόμμα προβάλλει τήν ὁμοσπονδιακή ἕνωση τῶν κρατῶν, ὀργανωμένων σύμφωνα μέ τό σοβιετικό τύπο κράτους» (βλ. «Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΡ»).

Αὐτός εἶναι ὁ δρόμος πού διέτρεξε τό κόμμα ἀπό τήν ἄρνηση τῆς ὁμοσπονδίας ὥς τήν ἀναγνώρισή της σά «μεταβατικῆς μορφῆς πρός τήν πλήρη ἑνότητα τῶν ἐργαζομένων τῶν διαφόρων ἐθνῶν» (βλ. «Θέσεις γιά τό ἐθνικό ζήτημα»[11] πού ψηφίστηκαν στό ΙΙ συνέδριο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς).

Αὐτή ἡ ἐξέλιξη τῶν ἀπόψεων τοῦ κόμματός μας ὅσον ἀφορᾶ τό ζήτημα τῆς ὁμοσπονδιακῆς ὀργάνωσης τοῦ κράτους, πρέπει νά ἀποδοθεῖ σέ τρεῖς αἰτίες.

Πρῶτο, πρέπει νά ἀποδοθεῖ στό γεγονός ὅτι τόν καιρό τῆς ἐπανάστασης τοῦ 'Οχτώβρη ὁλόκληρες ἐθνότητες τῆς Ρωσίας βρέθηκαν στήν πράξη τελείως χωρισμένες καί τελείως ἀποσπασμένες ἡ μιά ἀπό τήν ἄλλη καί γι' αὐτό τό λόγο ἡ ὁμοσπονδία παρουσιάστηκε σά βῆμα πρός τά μπρός, ἀπό τή διασπορά τῶν ἐργαζόμενων μαζῶν αὐτῶν τῶν ἐθνοτήτων πρός τήν προσέγγισή τους, πρός τήν ἕνωσή τους.

Δεύτερο, πρέπει νά ἀποδοθεῖ στό γεγονός ὅτι οἱ ἴδιες οἱ μορφές τῆς ὁμοσπονδίας, ὅπως διαγράφηκαν μόνες τους στήν πορεία τῆς δημιουργίας τοῦ σοβιετικοῦ κράτους, ἀποδείχτηκαν ὅτι δέν ἔρχονται καί τόσο σέ ἀντίθεση μέ τούς σκοπούς τῆς οἰκονομικῆς προσέγγισης τῶν ἐργαζόμενων μαζῶν τῶν ἐθνοτήτων τῆς Ρωσίας, ὅπως θά μποροῦσε νά νομίσει κανείς προηγούμενα ἤ καί ὅτι δέν εἶναι καθόλου ἀντίθετες μέ τούς σκοπούς αὐτούς, ὅπως τό ἔδειξε ἀργότερα ἡ πείρα.

Τρίτο, πρέπει νά ἀποδοθεῖ στό γεγονός ὅτι τό εἰδικό βάρος τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος ἀποδείχτηκε πολύ πιό σοβαρό κι ὁ δρόμος τῆς ἕνωσης τῶν ἐθνῶν πολύ πιό περίπλοκος ἀπ' ὅ,τι μποροῦσε νά νομιστεῖ προτήτερα, στήν προπολεμική περίοδο, ἤ στήν περίοδο πρίν ἀπό τήν ἐπανάσταση τοῦ 'Οχτώβρη.

Ι. Στ.

Δεκέμβρης 1924.

ΔΥΟ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Δυό ἀποφάσεις. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ ἀπόφαση τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν. Ἡ δεύτερη εἶναι ἡ ἀπόφαση τῶν ἐργατῶν (400 πρόσωπα) τοῦ μηχανουργικοῦ τμήματος τοῦ ρωσο-βαλτικοῦ ἐργοστασίου βαγονιῶν.

Ἡ πρώτη ἀπόφαση λέει ὅτι πρέπει νά ὑποστηριχτεῖ τό λεγόμενο «δάνειο ἐλευθερίας».

Ἡ δεύτερη ἀπόφαση εἶναι ἐνάντια στό δάνειο.

Ἡ πρώτη ἀπόφαση εἶναι σύμφωνη χωρίς καμιά κριτική νά ὑποστηριχθεῖ τό «δάνειο ἐλευθερίας» σάν τέτιο— δηλαδή σά δάνειο ὑ π έ ρ τ ῆ ς ἐ λ ε υ θ ε ρ ί α ς.

Ἡ δεύτερη δίνει τόν ὁρισμό τοῦ «δάνειου ἐλευθερίας», πού τό ὀνομάζει δάνειο κ α τ ά τ ῆ ς ἐ λ ε υ θ ε ρ ί α ς γιατί «συνάπτεται μέ σκοπό νά συνεχιστεῖ τό ἀδελφοκτόνο μακελιό, πού συμφέρει μονάχα στήν ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία».

Ἡ πρώτη ἀπόφαση εἶναι γεμάτη ἀπό ἀμφιβολίες ἀνθρώπων πού τάχουν χαμένα: καί τί θά γίνει μέ τόν ἐφοδιασμό τοῦ στρατοῦ, μήπως ἡ ἄρνησή μας νά ὑποστηρίξουμε τό δάνειο θά ἔχει σά συνέπεια νά ζημιώσει τό ἔργο τοῦ ἐφοδιασμοῦ τοῦ στρατοῦ;

Ἡ δεύτερη ἀπόφαση δέν ἔχει τέτιες ἀμφιβολίες, γιατί βλέπει μιά διέξοδο, τήν παρακάτω: «ἀναγνωρίζει πώς τό ἔργο τοῦ ἐφοδιασμοῦ τοῦ στρατοῦ μέ ὅλα τά ἀπαραίτητα ἀπαιτεῖ χρηματικά μέσα καί κάνει στό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τήν ὑπόδειξη τά χρήματα αὐτά νά παρθοῦν ἀπό τούς κεφαλαιοκράτες, πού ἄρχισαν καί συνεχίζουν τό μακελειό καί ἀποκομίζουν ἑκατομμύρια κέρδη ἀπό τό αἱματηρό αὐτό ὄργιο».

Οἱ συντάχτες τῆς πρώτης ἀπόφασης πρέπει νά εἶναι ἱκανοποιημένοι γιατί «ἐκτέλεσαν» δά «τό χρέος τους».

Οἱ συντάχτες τῆς δεύτερης ἀπόφασης διαμαρτύρονται, γιατί ἔχουν τή γνώμη ὅτι οἱ πρῶτοι μέ τή στάση τους ἀπέναντι στήν ὑπόθεση τοῦ προλεταριάτου «προδίνουν τή Διεθνῆ».

Πέτυχαν διάνα!

Ὑπέρ καί κατά τοῦ «δάνειου ἐλευθερίας», πού στρέφεται ἐνάντια στήν ἐλευθερία.

Ποιός ἔχει δίκιο;—κρίνετε μονάχοι σας σύντροφοι ἐργάτες.

«Πράβντα», ἀρ. 29,
11 τοῦ Ἀπρίλη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

Η ΓΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ

Οἱ ἀγρότες τοῦ Κυβερνείου Ριαζάν δήλωσαν στόν ὑπουργό Σινγκαριόφ ὅτι θά καλλιεργήσουν τίς ἐκτάσεις γῆς πού ἄφησαν ἐγκαταλειμμένες οἱ τσιφλικάδες, ἀκόμα κι ἄν δέ θά ὑπάρχει ἡ σχετική συγκατάθεση τῶν τσιφλικάδων. Οἱ ἀγρότες δηλώνουν πώς ἡ ἄρνηση τῶν τσιφλικάδων νά σπείρουν αὐτές τίς ἐκτάσεις εἶναι ἐνέργεια καταστρεπτική καί ὅτι τό μοναδικό μέσο γιά νά ἐξασφαλιστεῖ ψωμί, ὄχι μόνο γιά τόν πληθυσμό τῶν μετόπισθεν, ἀλλά καί γιά τό μέτωπο, εἶναι νά καλλιεργηθοῦν ἀμέσως οἱ ἐγκαταλειμμένες ἐκτάσεις.

Ἀπαντώντας στίς δηλώσεις αὐτές ὁ ὑπουργός Σινγκαριόφ (βλ. τό τηλεγράφημά του [12]) ἀπαγορεύει κατηγορηματικά νά καλλιεργηθεῖ ἡ γῆ αὐτόβουλα, χαραχτηρίζει μιά τέτια ἐνέργεια «αὐθαίρετη» καί προτείνει στούς ἀγρότες νά περιμένουν ὥς τή σύγκληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης πού θά ἀποφασίσει, ὅπως εἶπε, γιά ὅλα τά ζητήματα.

Καί ἐπειδή εἶναι ἄγνωστο πότε θά συγκληθεῖ ἡ Συνταχτική συνέλευση, ἐπειδή ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, πού μέλος της εἶναι ὁ κ. Σινγκαριόφ, ἀναβάλλει συνεχῶς τή σύγκληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης, βγαίνει τό συμπέ-

ρασμα ὅτι ἡ γῆ πρέπει νά μείνει στήν πράξη ἀκαλλιέργητη, ὅτι οἱ τσιφλικάδες θά μείνουν μέ τή γῆ τους κι οἱ ἀγρότες χωρίς γῆ, καί ἡ Ρωσία, οἱ ἐργάτες, οἱ ἀγρότες κι οἱ φαντάροι χωρίς ψωμί.

Κι ὅλα αὐτά γιά νά μή θιχτοῦν οἱ τσιφλικάδες, ἀκόμα κι ἄν πρόκειται ἡ Ρωσία νά πέσει στά νύχια τῆς πείνας.

Αὐτή εἶναι ἡ ἀπάντηση τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης, πού μέλος της εἶναι ὁ ὑπουργός Σινγκαριόφ.

Δέ μᾶς κάνει ἐντύπωση αὐτή ἡ ἀπάντηση τοῦ κ. Σινγκαριόφ. Ἡ κυβέρνηση τῶν ἐργοστασιαρχῶν καί τῶν τσιφλικάδων δέ θά μποροῦσε νά πάρει διαφορετική θέση ἀπέναντι στούς ἀγρότες: τί τή νοιάζει τί θά κάνουν οἱ ἀγρότες, φτάνει νᾆναι καλά οἱ τσιφλικάδες!

Γι' αὐτό ἀπευθυνόμαστε στούς ἀγρότες, σέ ὅλη τήν ἀγροτική φτωχολογιά τῆς Ρωσίας καί τούς καλοῦμε νά πάρουν τήν ὑπόθεση στά δικά τους χέρια καί νά τήν προωθήσουν.

Τούς καλοῦμε νά ὀργανωθοῦν σέ ἐπαναστατικές ἐπιτροπές ἀγροτῶν (κατά δῆμο, ἐπαρχία κλπ.) καί, ἀφοῦ πάρουν μέσω τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν τή γῆ τῶν τσιφλικάδων στά χέρια τους, ν' ἀρχίσουν νά τήν καλλιεργοῦν αὐτόβουλα κι ὀργανωμένα.

Τούς καλοῦμε νά τό κάνουν αὐτό χωρίς καθυστέρηση, χωρίς νά περιμένουν τή Συνταχτική συνέλευση καί χωρίς νά δίνουν προσοχή στά ἀντιδραστικά ἀπαγορευτικά μέτρα τῆς κυβέρνησης, πού βάζουν τροχοπέδη στό ἔργο τῆς ἐπανάστασης.

Ἰσχυρίζονται πώς ἡ ἄμεση κατάληψη τῆς γῆς τῶν τσιφλικάδων θά ὑποσκάψει τήν «ἑνότητα» τῆς ἐπανάστασης καί θά κάνει νά ἀποχωριστοῦν ἀπ' αὐτήν τά «προοδευτικά στρώματα» τῆς κοινωνίας.

Θᾆταν ὅμως ἀφέλεια νά πιστεύει κανείς ὅτι μποροῦμε νά σπρώξουμε τήν ἐπανάσταση πρός τά μπρός χωρίς νά τά χαλάσουμε μέ τούς ἐργοστασιάρχες καί τούς τσιφλικάδες.

Μήπως οἱ ἐργάτες, ὅταν ἐφάρμοσαν τό ὀχτάωρο, δέν ἀπομάκρυναν ἀπό τήν ἐπανάσταση τούς ἐργοστασιάρχες καί ὅσους ἦταν μαζί τους; Ποιός θά τολμήσει νά ἰσχυριστεῖ ὅτι ἡ ἐπανάσταση ἔχασε ἀνακουφίζοντας τούς ἐργάτες καί περιορίζοντας τίς ὧρες δουλιᾶς;

Δέ χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι ἡ αὐτόβουλη καλλιέργεια τῆς γῆς τῶν τσιφλικάδων καί ἡ κατάληψή της ἀπό τούς ἀγρότες θά κάνει «νά ἀποχωριστοῦν» ἀπό τήν ἐπανάσταση οἱ τσιφλικάδες καί ὅσοι εἶναι μαζί τους. Ποιός ὅμως θά τολμήσει νά πεῖ ὅτι, συσπειρώνοντας γύρω ἀπό τήν ἐπανάσταση τά πολλά ἑκατομμύρια τῆς ἀγροτικῆς φτωχολογιᾶς, ἐξασθενοῦμε τίς δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης;

Οἱ ἄνθρωποι πού ἐπιθυμοῦν νά ἐπιδράσουν πάνω στήν πορεία τῆς ἐπανάστασης πρέπει νά ξεκαθαρίσουν μιά γιά πάντα μέσα τους τά παρακάτω:

1) ὅτι κύριες δυνάμεις τῆς ἐπανάστασής μας εἶναι οἱ ἐργάτες κι ἡ ἀγροτική φτωχολογιά, πού ἐξαιτίας τοῦ πολέμου εἶναι ντυμένη στό χακί.

2) ὅτι ὅσο ἡ ἐπανάσταση ἀναπτύσσεται σέ βάθος καί πλάτος, «θά ἀποχωριστοῦν» ἀναπόφευχτα ἀπ' αὐτήν τά λεγόμενα «προοδευτικά στοιχεῖα»—προοδευτικά στά λόγια καί ἀντιδραστικά στά ἔργα.

Θά ἦταν ἀντιδραστική ουτοπία νά προσπαθοῦμε νά συγκρατήσουμε τό σωτήριο αὐτό προτσές τοῦ ξεκαθαρίσματος τῆς ἐπανάστασης ἀπό τά ἄχρηστα «στοιχεῖα».

Ἡ πολιτική τῆς ἀναμονῆς καί τῆς ἀναβολῆς ὥς τή Συνταχτική συνέλευση, ἡ πολιτική τῆς «προσωρινῆς» παραίτησης ἀπό τή δήμευση, πολιτική πού τή συστήνουν οἱ

ναρόντνικοι, οἱ τρουντοβίκοι κι οἱ μενσεβίκοι, ἡ πολιτική τῶν ἑλιγμῶν ἀνάμεσα στίς τάξεις (μή τυχόν καί θιχτεῖ κανείς!), πολιτική πού κάνει ἐπαίσχυντα βῆμα σημειωτόν —ἡ πολιτική αὐτή δέν εἶναι πολιτική τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριάτου.

Ἡ νικηφόρα πορεία τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης θά τή σαρώσει σάν περιττή σαβούρα, πού χρειάζεται καί συμφέρει μόνο στούς ἐχθρούς τῆς ἐπανάστασης.

«Πράβντα», ἀρ. 32,
14 τοῦ Ἀπρίλη 1917.
Κύριο ἄρθρο.
Υπογραφή: Κ. Στάλιν.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Πᾶνε σχεδόν τρία χρόνια ἀπό τότε πού οἱ ληστές κεφαλαιοκράτες τῶν ἐμπόλεμων χωρῶν ἔριξαν τόν κόσμο στήν ἀνθρωποσφαγή.

Πᾶνε σχεδόν τρία χρόνια ἀπό τότε πού οἱ ἐργάτες ὅλων τῶν χωρῶν, χτές ἀκόμα ὁμόαιμα ἀδέρφια καί σήμερα ντυμένοι στό χακί στέκονται ἀντιμέτωποι, σάν ἐχθροί, καί σακατεύουν, σκοτώνουν ὁ ἕνας τόν ἄλλο, γιά νά χαίρονται οἱ ἐχθροί τοῦ προλεταριάτου.

Μαζική ἐξόντωση τῶν ζωντανῶν δυνάμεων τῶν λαῶν, μαζική καταστροφή καί ἐξαθλίωση, ἐρείπια στίς πολιτεῖες καί τά χωριά πού ἄλλοτε ἀνθοῦσαν, μαζική πείνα καί ἐπιστροφή σέ κατάσταση βαρβαρότητας—νά τί μᾶς φέρνει καθημερινά ὁ πόλεμος. Καί ὅλα αὐτά γιά νά μπορεῖ μιά φούχτα ληστές, μέ κορώνα καί χωρίς κορώνα, νά ληστεύει τίς ξένες χῶρες καί νά συσσωρεύει ἀμέτρητα πλούτη.

Ὁ κόσμος ἄρχισε νά ἀσφυχτιᾶ στή μέγγενη τοῦ πολέμου...

Ἔγινε πνιγερή ἡ ἀτμόσφαιρα καί οἱ λαοί τῆς Εὐρώπης ἄρχισαν πιά νά σηκώνουν κεφάλι ἐνάντια στήν πολεμόχαρη κεφαλαιοκρατία.

Ἡ ρωσική ἐπανάσταση ἀνοίγει πρώτη ρῆγμα στόν τοῖ-

χο πού χωρίζει τούς ἐργάτες τόν ἕναν ἀπό τόν ἄλλο. Σέ στιγμές γενικῆς «πατριωτικῆς» μέθης οἱ ρῶσοι ἐργάτες διακηρύχνουν πρῶτοι τό λησμονημένο σύνθημα: «Προλετάριοι ὅλων τῶν χωρῶν ἑνωθεῖτε!».

Μέ τό βροντολάλημα τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης ξυπνοῦν ἀπό τό λήθαργο κι οἱ ἐργάτες τῆς Δύσης. Ἀπεργίες καί διαδηλώσεις στή Γερμανία, διαδηλώσεις στήν Αὐστρία καί τή Βουλγαρία, ἀπεργίες καί συλλαλητήρια στίς οὐδέτερες χῶρες, ἀναβρασμός πού ὅλο καί δυναμώνει στήν Ἀγγλία καί τή Γαλλία, μαζική συναδέλφωση στά μέτωπα—αὐτά εἶναι τά πρῶτα χελιδόνια τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης πού ἀνεβαίνει.

Καί ἡ σημερινή μας γιορτή, ἡ Πρωτομαγιά, δέν εἶναι μήπως κι αὐτή ἕνα σημάδι πού δείχνει ὅτι μέσα στά ποτάμια τοῦ αἵματος σφυρηλατοῦνται οἱ καινούργιοι δεσμοί τῆς ἀδελφοσύνης τῶν λαῶν;

Καίγεται τό ἔδαφος κάτω ἀπό τά πόδια τῶν ληστῶν τοῦ κεφαλαίου, γιατί ὑψώνεται ξανά πάνω ἀπό τήν Εὐρώπη ἡ κόκκινη σημαία τῆς Διεθνοῦς.

Ἡ σημερινή μέρα, ἡ Πρωτομαγιά, μέρα πού ἑκατοντάδες χιλιάδες ἐργάτες τῆς Πετρούπολης ἁπλώνουν ἀδερφικά τό χέρι στούς ἐργάτες ὅλου τοῦ κόσμου, ἄς ἀποτελέσει τήν ἐγγύηση ὅτι θά γεννηθεῖ ἡ νέα ἐπαναστατική Διεθνής!

Τό σύνθημα «Προλετάριοι ὅλων τῶν χωρῶν ἑνωθεῖτε!», πού ἀντήχησε σήμερα στίς πλατεῖες τῆς Πετρούπολης, ἄς πετάξει πάνω ἀπ' ὅλο τόν κόσμο κι ἄς ἑνώσει τούς ἐργάτες ὅλων τῶν χωρῶν στήν πάλη γιά τό σοσιαλισμό!

Πάνω ἀπό τά κεφάλια τῶν ληστῶν τοῦ κεφαλαίου,

πάνω ἀπό τά κεφάλια τῶν ληστρικῶν τους κυβερνήσεων, ἁπλώνουμε τό χέρι στούς ἐργάτες ὅλων τῶν χωρῶν καί ἀναφωνοῦμε:

Ζήτω ἡ Πρωτομαγιά!
Ζήτω ἡ ἀδελφότητα τῶν λαῶν!
Ζήτω ἡ σοσιαλιστική ἐπανάσταση!

«Πράβντα», ἀρ. 35,
18 τοῦ Ἀπρίλη 1917.
Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Λόγος στή συγκέντρωση τοῦ Βασιλέφσκι Ὄστροφ
18 τοῦ Ἀπρίλη (1 τοῦ Μάη) 1917

Στήν πορεία τῆς ἐπανάστασης δημιουργήθηκαν στή χώρα μας δυό ἐξουσίες: ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, πού τήν ἐξέλεξε ἡ Δούμα τῆς 3 τοῦ Ἰούνη, καί τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν πού τό ἐκλέξανε οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι.

Οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στίς δυό αὐτές ἐξουσίες ὀξύνονται ὁλοένα καί περισσότερο, ἡ συνεργασία πού ὑπῆρχε ἀνάμεσά τους ἀδυνατίζει καί θά ἦταν ἐγκληματικό ἀπό μέρους μας ἄν κρύβαμε αὐτό τό γεγονός.

Ἡ κεφαλαιοκρατία ἔθεσε πρώτη ζήτημα γιά τή δυαδική ἐξουσία, πρώτη αὐτή πρότεινε νά κάνουμε ἐκλογή: εἴτε Προσωρινή κυβέρνηση, εἴτε Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν. Θά ἦταν ἀνάξιο ἀπό μέρους μας ἄν ἀποφεύγαμε τήν ἀπάντηση σ' ἕνα ἐρώτημα πού μπῆκε τόσο καθαρά. Οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι πρέπει νά δηλώσουν καθαρά καί ξάστερα: ποιά ἀπό τίς δυό κυβερνήσεις θεωροῦν δικιά τους, τήν Προσωρινή κυβέρνηση ἤ τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν;

Μιλᾶνε γιά ἐμπιστοσύνη πρός τήν Προσωρινή κυβέρνηση καί λένε πώς εἶναι ἀπαραίτητη αὐτή ἡ ἐμπιστοσύνη. Πῶς μπορεῖ ὅμως νά ἔχει κανείς ἐμπιστοσύνη σέ μιά κυ-

βέρνηση, πού ἡ ἴδια δέν ἔχει στό πιό σοβαρό καί βασικό ζήτημα καμιά ἐμπιστοσύνη στό λαό; Τώρα ἔχουμε πόλεμο. Ὁ πόλεμος αὐτός γίνεται μέ βάση τίς συμφωνίες μέ τήν Ἀγγλία καί τή Γαλλία, πού ἔκλεισε ὁ τσάρος πίσω ἀπό τήν πλάτη τοῦ λαοῦ καί πού ἐπικυρώθηκαν ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση χωρίς τή συγκατάθεση τοῦ λαοῦ. Ὁ λαός ἔχει τό δικαίωμα νά γνωρίσει τό περιεχόμενο αὐτῶν τῶν συμφωνιῶν, οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι ἔχουν τό δικαίωμα νά μάθουν γιά ποιό σκοπό χύνουν τό αἷμα τους. Πῶς ὅμως ἀπάντησε ἡ Προσωρινή κυβέρνηση στήν ἀξίωση τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων νά δοῦν οἱ συμφωνίες αὐτές τή δημοσιότητα;

Ἀπάντησε μέ τή δήλωση ὅτι οἱ συμφωνίες παραμένουν σέ ἰσχή.

Ὅμως τίς συμφωνίες ἡ Προσωρινή κυβέρνηση δέν τίς δημοσίευσε κι οὔτε σκέφτεται νά τίς δημοσιεύσει!

Δέν εἶναι ξεκάθαρο ὅτι ἡ Προσωρινή κυβέρνηση κρύβει ἀπό τό λαό τούς πραγματικούς σκοπούς τοῦ πολέμου καί κρύβοντάς τους δείχνει μ' αὐτό ὅτι δέν ἔχει καθόλου ἐμπιστοσύνη στό λαό; Πῶς μποροῦν οἱ ἐργάτες κι οἱ ἀγρότες νά ἔχουν ἐμπιστοσύνη στήν Προσωρινή κυβέρνηση, πού ἡ ἴδια δέν τούς ἔχει ἐμπιστοσύνη στό πιό σοβαρό καί βασικό ζήτημα;

Μιλᾶνε ὅτι πρέπει νά ὑποστηριχτεῖ ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά ὑποστηριχτεῖ. Κρίνετε ὅμως μόνοι σας: Μπορεῖ σέ ἐπαναστατική ἐποχή νά ὑποστηρίξει κανείς μιά κυβέρνηση, πού ἀπό τήν πρώτη στιγμή τοῦ σχηματισμοῦ της βάζει φρένο στήν ἐπανάσταση; Ὥς τώρα εἴχαμε αὐτή τήν κατάσταση, ὅτι ἡ ἐπαναστατική πρωτοβουλία καί τά δημοκρατικά μέτρα ξεκινοῦσαν ἀπό τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν καί μονάχα ἀπ' αὐτό. Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ἐναντιωνόταν πεισματάρικα καί

μονάχα ἐκ τῶν ὑστέρων συμφωνοῦσε μέ τό Σοβιέτ, κι αὐτό γινόταν μόνο ὡς ἕνα σημεῖο καί στά λόγια, ἐνῶ στήν πράξη ἔβαζε ἐμπόδια.

Αὐτό γίνεται καί ὡς τά σήμερα. Πῶς μπορεῖ ὅμως μέσα στή φωτιά τῆς ἐπανάστασης νά ὑποστηρίζει κανείς μιά κυβέρνηση πού στέκεται ἐμπόδιο στήν ἐπανάσταση καί τήν τραβᾶ πρός τά πίσω; Δέν εἶναι καλύτερα νά θέσουμε ζήτημα νά μή βάζει ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ἐμπόδια στό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν, στό ἔργο τοῦ παραπέρα ἐκδημοκρατισμοῦ τῆς χώρας;

Στή χώρα μας ἐπιστρατεύονται οἱ δυνάμεις τῆς ἀντεπανάστασης. Οἱ δυνάμεις αὐτές κάνουν ζύμωση στό στρατό. Κάνουν ζύμωση ἀνάμεσα στούς ἀγρότες καί τό φτωχόκοσμο τῶν πόλεων. Ἡ ἀντεπαναστατική ζύμωση στρέφεται πρῶτα-πρῶτα ἐνάντια στό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν. Ἡ ζύμωση αὐτή καλύπτεται κάτω ἀπό τό ὄνομα τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης. Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ὅμως ἀνέχεται φανερά τίς ἐπιθέσεις ἐνάντια στό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν. Μπαίνει λοιπόν τό ἐρώτημα, γιά ποιό λόγο νά ὑποστηρίξουμε τήν Προσωρινή κυβέρνηση; Μήπως γιατί ἀνέχεται τήν ἀντεπαναστατική ζύμωση;!

Σ' ὁλόκληρη τή Ρωσία ἄρχισε νά ἀναπτύσσεται τό ἀγροτικό κίνημα. Οἱ ἀγρότες ἔχουν γιά ἐπιδίωξή τους νά καλλιεργήσουν αὐτόβουλα τίς ἐκτάσεις πού ἐγκαταλείπουν οἱ τσιφλικάδες. Ἄν δέν καλλιεργηθοῦν αὐτές οἱ ἐκτάσεις, ἡ χώρα μπορεῖ νά βρεθεῖ στά πρόθυρα τῆς πείνας. Γιά νά βοηθήσει τούς ἀγρότες, ἡ Πανρωσική σύσκεψη τῶν Σοβιέτ[13] πῆρε τήν ἀπόφαση νά «ὑποστηρίξει» τό κίνημα τῶν ἀγροτῶν, πού ἀποσκοπεῖ στή δήμευση τῆς γῆς τῶν τσιφλικάδων. Τί κάνει ὅμως ἡ Προσωρινή κυβέρνηση; Δηλώνει ὅτι τό κίνημα τῶν ἀγροτῶν ἀποτελεῖ «αὐθαιρεσία», ἀπαγορεύει

στούς ἀγρότες νά καλλιεργήσουν τή γῆ τῶν τσιφλικάδων καί δίνει «ἀνάλογες» ἐντολές στούς ἐπιτρόπους της (βλ. τή «Ρέτς» τῆς 17 τοῦ Ἀπρίλη). Καί μπαίνει τό ἐρώτημα: γιατί νά ὑποστηρίξουμε τήν Προσωρινή κυβέρνηση; Γιατί κηρύχνει τόν πόλεμο στήν ἀγροτιά;

Λένε πώς ἡ ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης στήν Προσωρινή κυβέρνηση θά ὑποσκάψει τήν ἑνότητα τῆς ἐπανάστασης, θά ἀπομακρύνει ἀπ' αὐτήν τούς κεφαλαιοκράτες καί τούς τσιφλικάδες. Ποιός ὅμως θά τολμήσει νά πεῖ ὅτι οἱ κεφαλαιοκράτες κι οἱ τσιφλικάδες ὑποστηρίζουν στήν πράξη εἴτε μποροῦν νά ὑποστηρίξουν τήν ἐπανάσταση τῶν λαϊκῶν μαζῶν;

Μήπως τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν, καθιερώνοντας τό ὀχτάωρο, δέν ἀπομάκρυνε τούς κεφαλαιοκράτες, ἐνῶ ἀπό τό ἄλλο μέρος συσπείρωσε γύρω ἀπό τήν ἐπανάσταση τίς πλατιές μάζες τῶν ἐργατῶν; Ποιός θά τολμήσει νά ἰσχυριστεῖ ὅτι ἡ ἀμφίβολη φιλία μιᾶς φούχτας ἐργοστασιαρχῶν εἶναι πολυτιμότερη γιά τήν ἐπανάσταση ἀπ' ὅ,τι ἡ πραγματική, ἡ θεμελιωμένη στό αἷμα φιλία τῶν ἑκατομμυρίων ἐργατῶν;

Ἤ ἀκόμα: μήπως ἡ Πανρωσική σύσκεψη τῶν Σοβιέτ πού πῆρε τήν ἀπόφαση νά ὑποστηρίξει τούς ἀγρότες δέν ἀπομάκρυνε τούς τσιφλικάδες, ἐνῶ ἀπό τό ἄλλο μέρος σύνδεσε τίς ἀγροτικές μάζες μέ τήν ἐπανάσταση; Ποιός θά τολμήσει νά πεῖ ὅτι ἡ ἀμφίβολη φιλία μιᾶς φούχτας τσιφλικάδων εἶναι πολυτιμότερη γιά τήν ἐπανάσταση ἀπ' ὅ,τι ἡ πραγματική φιλία τῶν πολλῶν ἑκατομμυρίων τῆς ἀγροτικῆς φτωχολογιᾶς, πού σήμερα εἶναι ντυμένη στό χακί;

Ἡ ἐπανάσταση δέ μπορεῖ νά ἱκανοποιήσει ὅλο τόν κόσμο. Ἡ ἐπανάσταση ἀπό τή μιά ἱκανοποιεῖ πάντα τίς ἐργαζόμενες μάζες καί ἀπό τήν ἄλλη χτυπάει τούς κρυφούς καί τούς φανερούς ἐχθρούς αὐτῶν τῶν μαζῶν.

Καί γι' αὐτό πρέπει νά κάνει κανείς τήν ἐκλογή του: ἤ μέ τούς ἐργάτες καί τήν ἀγροτική φτωχολογιά ὑπέρ τῆς ἐπανάστασης, ἤ μέ τούς κεφαλαιοκράτες καί τούς τσιφλικάδες ἐνάντια στήν ἐπανάσταση.

Ποιόν λοιπόν θά ὑποστηρίξουμε;

Ποιά ἀπό τίς δυό μποροῦμε νά θεωρήσουμε δική μας κυβέρνηση; Τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν ἤ τήν Προσωρινή κυβέρνηση;

Εἶναι φανερό πώς οἱ ἐργάτες κ' οἱ φαντάροι μποροῦν νά ὑποστηρίξουν μονάχα τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν πού ἐκλέξανε οἱ ἴδιοι.

«Σολντάτσκαγια Πράβντα», ἀρ. 6,
25 τοῦ Ἀπρίλη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

Η ΣΥΣΚΕΨΗ ΣΤΑ ΑΝΑΧΤΟΡΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑΣ ΜΑΡΙΑΣ

Στόν ἀστικό τύπο δημοσιεύτηκε ἀνακοίνωση σχετικά μέ τή σύσκεψη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν καί τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης. Ἡ ἀνακοίνωση αὐτή σέ γενικές γραμμές εἶναι... ἀνακριβής, σέ ὁρισμένα σημεῖα διαστρεβλώνει ἐντελῶς τά γεγονότα καί παραπλανᾶ τόν ἀναγνώστη. Καί δέ μιλᾶμε ἐδῶ γιά τόν ἰδιαίτερο τρόπο πού ὁ ἀστικός τύπος εἶναι συνηθισμένος νά παρουσιάζει τά γεγονότα. Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀποκαταστήσουμε τά γεγονότα ὅπως ἐξελίχτηκαν ἀκριβῶς στή σύσκεψη.

Σκοπός τῆς σύσκεψης ἦταν νά ξεκαθαριστοῦν οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στήν Προσωρινή κυβέρνηση καί τήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή σέ συνδυασμό μέ τή διακοίνωση τοῦ ὑπουργοῦ Μιλιουκόφ[14], πού ὄξυνε τήν κατάσταση.

Τή σύσκεψη τήν ἄνοιξε ὁ πρωθυπουργός Λβόφ. Ὁ ἐναρκτήριος λόγος του συνοψίζεται στίς παρακάτω θέσεις: Μέχρι τελευταῖα σ' ὅλη τή χώρα ἐπικρατοῦσε ἐμπιστοσύνη πρός τήν Προσωρινή κυβέρνηση καί τά πράγματα ἐξελίσσονταν ἱκανοποιητικά. Τώρα ὅμως ἡ ἐμπιστοσύνη αὐτή ἄρχισε κάπως νά κλονίζεται, παρουσιάστηκε μάλιστα καί κάποια κίνηση ἐνάντια στήν κυβέρνηση. Αὐτό ἔγινε πολύ αἰσθητό τίς

τελευταῖες δυό βδομάδες, ἀπό τότε πού οἱ γνωστοί σ' ὅλους σοσιαλιστικοί κύκλοι ἄρχισαν στόν τύπο ἐκστρατεία κατά τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης. Αὐτό δέ μπορεῖ νά συνεχιστεῖ. Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τήν πιό ἀνεπιφύλαχτη ὑποστήριξη τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν. Ἀλλιῶς θά ὑποβάλουμε τήν παραίτησή μας.

Σέ συνέχεια ἀκολουθοῦν οἱ «ἀγορεύσεις» τῶν ὑπουργῶν (τῶν Στρατιωτικῶν, τῆς Γεωργίας, τῆς Συγκοινωνίας, τῶν Οἰκονομικῶν καί τῶν Ἐξωτερικῶν)· κι ἐδῶ πιό συγκεκριμένα μίλησαν ὁ Γκουτσκόφ, ὁ Σινγκαριόφ κι ὁ Μιλιουκόφ. Οἱ ὑπόλοιποι ὑπουργοί στούς λόγους τους ἐπανάλαβαν ἁπλῶς τά συμπεράσματα τῶν προηγούμενων ὁμιλητῶν.

Ὁ λόγος τοῦ ὑπουργοῦ Γκουτσκόφ ἀποτελεῖ ἁπλή αἰτιολόγηση τῆς γνωστῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἄποψης γιά τήν ἐπανάστασή μας, τῆς ἄποψης πού θεωρεῖ τήν ἐπανάσταση τῆς Ρωσίας σά μέσο γιά νά συνεχιστεῖ ὁ «πόλεμος μέχρις ἐσχάτων». «Εἶχα τήν πεποίθηση—εἶπε—ὅτι ἡ ἀνατροπή στή Ρωσία χρειαζόταν γιά νά ἀποφύγουμε τήν ἧττα. Ἤθελα ἡ ἐπανάσταση νά δημιουργήσει ἕναν καινούργιο παράγοντα νίκης καί εἶχα τήν ἐλπίδα ὅτι θά τόν δημιουργοῦσε. Πολιτική ἄμυνας μέ τήν πλατιά σημασία τῆς λέξης, πολιτική ἄμυνας ὄχι μόνο γιά τό παρόν, ἀλλά καί γιά τό μέλλον—αὐτός εἶναι ὁ σκοπός μας. Τίς τελευταῖες ὅμως βδομάδες ἀρκετά πράγματα χειροτέρευσαν...». «Ἡ πατρίδα βρίσκεται σέ κίνδυνο»... Βασική αἰτία εἶναι ὁ «χείμαρρος τῶν πασιφιστικῶν ἰδεῶν», πού διακηρύχνουν οἱ γνωστοί σοσιαλιστικοί κύκλοι. Ὁ ὑπουργός κάνει σαφῆ ὑπαινιγμό ὅτι πρέπει νά μπεῖ χαλινάρι σ' αὐτό τό κήρυγμα καί νά ἀποκατασταθεῖ ἡ πειθαρχία καί ὅτι στήν περίπτωση αὐτή χρειάζεται νά βοηθήσει ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή...

Ὁ ὑπουργός Σινγκαριόφ περιγράφει τήν ἐπισιτιστική κρίση τῆς Ρωσίας... Τό βασικό ζήτημα δέν εἶναι ἡ διακοίνωση καί ἡ ἐξωτερική πολιτική, ἀλλά τό ψωμί: ἄν δέ μπορέσουμε νά λύσουμε τό ζήτημα τοῦ ψωμιοῦ, δέ θά μπορέσουμε νά λύσουμε καί τίποτε ἄλλο. Στήν ὄξυνση τῆς ἐπισιτιστικῆς κρίσης σημαντικό ρόλο παίζει ἡ κακή κατάσταση τῶν δρόμων λόγω τῆς λάσπης κι ἄλλα παροδικά φαινόμενα. Βασική ὅμως αἰτία αὐτῆς τῆς κατάστασης, κατά τή γνώμη τοῦ Σινγκαριόφ, εἶναι τό «θλιβερό φαινόμενο» ὅτι οἱ ἀγρότες «ἄρχισαν νά ἀσχολοῦνται μέ τό πρόβλημα τῆς γῆς», ὅτι καλλιεργοῦν αὐτόβουλα τή γῆ τῶν τσιφλικάδων, ὅτι παίρνουν ἀπό τά χτήματα τῶν τσιφλικάδων τούς αἰχμαλώτους πολέμου καί γενικά ὅτι ἀφήνουν νά τούς κυριεύουν ἀγροτικές «αὐταπάτες». Αὐτό τό βλαβερό, κατά τή γνώμη τοῦ Σινγκαριόφ, κίνημα τῶν ἀγροτῶν τό «ὑποδαυλίζει» ἡ ζύμωση πού κάνουν οἱ «λενινιστές» γιά τή δήμευση τῆς γῆς καί «ἡ κομματική-φανατική τύφλωσή» τους. «Πρέπει νά μπεῖ τέρμα στή βλαβερή ζύμωση πού προέρχεται ἀπό τά ἀνάχτορα τῆς Ξεσίνσκαγια»[15], αὐτή τήν «ἑστία μόλυνσης»... Ἕνα ἀπό τά δυό: εἴτε ἡ σημερινή Προσωρινή κυβέρνηση, πού πρέπει νά περιβληθεῖ μέ ἐμπιστοσύνη καί τότε πρέπει νά μπεῖ τέρμα στίς «ἀκρότητες» τῶν ἀγροτῶν, εἴτε ὁποιαδήποτε ἄλλη κυβέρνηση.

Μιλιουκόφ. Ἡ διακοίνωση δέν ἀποτελεῖ προσωπική μου γνώμη, ἀλλά γνώμη ὁλόκληρης τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης. Τό ζήτημα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἀνάγεται στό ζήτημα ἄν εἴμαστε ἕτοιμοι νά ἐκπληρώσουμε τίς ὑποχρεώσεις μας ἀπέναντι στούς συμμάχους. Εἴμαστε δεμένοι μέ τούς συμμάχους... Γενικά μᾶς ἐκτιμοῦν σά δύναμη πού ἀνταποκρίνεται εἴτε ὄχι σέ ὁρισμένους σκοπούς. Φτάνει νά δείξουμε ὅτι εἴμαστε ἀδύνατοι κι οἱ σχέσεις μας θά χειροτερέψουν... Γι' αὐτό ἡ παραίτησή μας ἀπό τίς προσαρτήσεις περικλείει κινδύνους... Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τήν ἐμπιστοσύνη σας, νά μᾶς τή δόσετε καί τότε θά ὑπάρχει

ἐνθουσιασμός μέσα στό στρατό, τότε ἡ ἐπίθεση θά ἐξελιχτεῖ ὅπως τό ἀπαιτοῦν τά συμφέροντα τῆς ἑνότητας τοῦ μετώπου, τότε θά ἀσκήσουμε πίεση στούς γερμανούς καί θά τούς ἀναγκάσουμε νά ἀποσύρουν δυνάμεις ἀπό τούς γάλλους καί τούς ἄγγλους. Αὐτό ἀπαιτοῦν οἱ ὑποχρεώσεις μας ἀπέναντι στούς συμμάχους. Βλέπετε—εἶπε τελειώνοντας ὁ Μιλιουκόφ—ὅτι, ὅπως ἔχουν τά πράγματα, ἐφόσον ἐπιθυμοῦμε νά διατηρήσουμε τήν ἐμπιστοσύνη πού μᾶς ἔχουν οἱ σύμμαχοι, ἡ διακοίνωση δέ μποροῦσε νά εἶναι διαφορετική ἀπ' ὅ,τι ἦταν.

Ἔτσι οἱ μακροσκελεῖς ἀγορεύσεις τῶν ὑπουργῶν κατέληξαν σέ ὁρισμένους σύντομους ἰσχυρισμούς: ἡ χώρα περνάει σοβαρή κρίση· αἰτία τῆς κρίσης εἶναι τό ἐπαναστατικό κίνημα, διέξοδος ἀπό τήν κρίση εἶναι νά μπεῖ χαλινάρι στήν ἐπανάσταση καί νά συνεχιστεῖ ὁ πόλεμος.

Τό συμπέρασμα πού βγῆκε εἶναι ὅτι γιά νά σωθεῖ ἡ χώρα χρειάζεται: 1) νά χαλιναγωγηθοῦν οἱ φαντάροι (Γκουτσκόφ)· 2) νά χαλιναγωγηθοῦν οἱ ἀγρότες (Σινγκαριόφ)· 3) νά χαλιναγωγηθοῦν οἱ ἐπαναστάτες ἐργάτες (ὅλοι οἱ ὑπουργοί), πού ἀφαιροῦν τή μάσκα τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης. Ὑποστηρίξτε μας στό δύσκολο αὐτό ἔργο, βοηθεῖστε νά διεξάγουμε τόν ἐπιθετικό πόλεμο (Μιλιουκόφ), καί τότε ὅλα θά πᾶνε καλά. Ἀλλιῶς θά ὑποβάλουμε τήν παραίτησή μας.

Αὐτά εἶπαν οἱ ὑπουργοί.

Εἶναι πολύ χαρακτηριστικό ὅτι στούς ὑπεριμπεριαλιστικούς καί ἀντεπαναστατικούς αὐτούς λόγους τῶν ὑπουργῶν δέν ἔφερε καμιά ἀντίρηση ὁ Τσερετέλι, ἀντιπρόσωπος τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Τρομοκρατημένος ἀπό τήν ὀξύτητα μέ τήν ὁποία ἔβαλαν τό ζήτημα οἱ ὑπουργοί, ὁ Τσερετέλι τά ἔχασε κυριολεχτικά μπροστά στήν προοπτική τῆς παραίτησης τους καί στό λόγο του ἄρχισε νά

τούς παρακαλεῖ νά κάνουν παραχωρήσεις, ὅσο δέ θᾶναι ἀκόμα ἀργά, δηλ. νά δημοσιεύσουν «ἐπεξηγήσεις»[16] πάνω στή διακοίνωση μέ τό πνεῦμα πού θάθελαν αὐτοί «ἔστω καί γιά ἐσωτερική κατανάλωση». «Ἡ δημοκρατία—εἶπε—θά ὑποστηρίξει μέ ὅλη της τή δύναμη τήν Προσωρινή κυβέρνηση», ὅταν ἡ κυβέρνηση κάνει τέτιες στήν οὐσία τυπικές παραχωρήσεις.

Ἡ κεντρική ἰδέα πού ξεχώριζε στούς λόγους τοῦ Τσερετέλι ἦταν ἡ ἐπιθυμία του νά συγκαλυφθοῦν οἱ διαφορές ἀνάμεσα στήν Προσωρινή κυβέρνηση καί τήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή καί ἡ προθυμία του γιά παραχωρήσεις, μόνο καί μόνο γιά νά περισωθεῖ ἡ συμφωνία.

Μέ ἐντελῶς ἀντίθετο πνεῦμα μίλησε ὁ Κάμενεφ. Ἡ χώρα—εἶπε—βρίσκεται στό χεῖλος τῆς καταστροφῆς, ἡ χώρα περνάει οἰκονομική, ἐπισιτιστική κλπ. κρίση καί διέξοδος ἀπ' αὐτή τήν κατάσταση δέν εἶναι νά συνεχιστεῖ ὁ πόλεμος, πού ὀξύνει ἁπλῶς τήν κρίση καί πού μπορεῖ νά ἐξανεμίσει τούς καρπούς τῆς ἐπανάστασης, ἀλλά νά μπεῖ ὅσο τό δυνατό πιό γρήγορα τέρμα στόν πόλεμο. Ἡ σημερινή Προσωρινή κυβέρνηση ὅπως δείχνουν τά πράγματα δέν εἶναι σέ θέση νά ἐπωμιστεῖ τό ἔργο τοῦ τερματισμοῦ τοῦ πολέμου, γιατί ἀποβλέπει στόν «πόλεμο μέχρις ἐσχάτων». Γι' αὐτό ἡ διέξοδος εἶναι νά περάσει ἡ ἐξουσία στά χέρια μιᾶς ἄλλης τάξης, πού εἶναι ἱκανή νά βγάλει τή χώρα ἀπό τό ἀδιέξοδο...

Ὕστερα ἀπό τό λόγο τοῦ Κάμενεφ ἀκούστηκαν φωνές ἀπό τά ὑπουργικά ἑδώλια: «Τότε πάρτε τήν ἐξουσία».

«Πράβντα», ἀρ. 40,
25 τοῦ Ἀπρίλη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

Η VII ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ (ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ) ΤΟΥ ΣΔΕΚΡ (ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ)

24—29 'Απρίλη 1917

1. ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ σ. ΛΕΝΙΝ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

24 τοῦ 'Απρίλη

Σύντροφοι! Αὐτά πού προτείνει ὁ Μπουμπνόφ τά ἔχει ὑπόψη του καί τό σχέδιο ἀπόφασης πού προτείνει ὁ σύντροφος Λένιν. Ὁ σύντροφος Λένιν δέν ἀπορίπτει τίς ματροφος Λένιν. Ὁ σύντροφος Λένιν δέν ἀπορίπτει τίς μαζικές ἐκδηλώσεις, τίς διαδηλώσεις. Τώρα ὅμως δέν πρόκειται γι' αὐτό. Ἡ διαφωνία εἶναι στό ζήτημα τοῦ ἐλέγχου. Ὁ ἔλεγχος προϋποθέτει αὐτόν πού ἐλέγχει κι ἐκεῖνον πού ἐλέγχεται καί κάποια συνεννόηση ἀνάμεσά τους. Ὑπῆρχε ἔλεγχος, ὑπῆρχε καί συνεννόηση. Τί ἔδοσε ὁ ἔλεγχος; Τίποτα. Ὕστερα ἀπό τό λόγο τοῦ Μιλιουκόφ (στίς 19 τοῦ 'Απρίλη) φαίνεται πολύ καθαρά ὅτι ὁ ἔλεγχος ἦταν ἀνύπαρχτος.

Ὁ Γκουτσκόφ λέει: «Τήν ἐπανάσταση τή θεωρῶ ἕνα μέσο γιά νά διεξάγουμε καλύτερα τόν πόλεμο· ἄ ς κ ά ν ο υ μ ε μ ι ά μ ι κ ρ ή ἐ π α ν ά σ τ α σ η γ ι ά ν ά ἐ ξ α σ φ α λ ί σ ο υ μ ε μ ε γ ά λ η ν ί κ η». Τώρα ὅμως ἔχουν εἰσχωρήσει πασιφιστικές ἰδέες μέσα στό στρατό καί δέ μπορεῖ νά γίνει πόλεμος. Καί ἡ κυβέρνηση μᾶς λέει: «Βάλτε τέλος

στήν ἀντιπολεμική προπαγάνδα, ἀλλιῶς θά ὑποβάλουμε παραίτηση». Καί στό ἀγροτικό ζήτημα ἡ κυβέρνηση δέ μπορεῖ ἐπίσης νά ἱκανοποιήσει τούς πόθους τῶν ἀγροτῶν, πόθους πού ἀποβλέπουν στήν κατάληψη τῆς γῆς τῶν τσιφλικάδων. Μᾶς λένε: «βοηθεῖστε μας νά χαλιναγωγήσουμε τούς ἀγρότες, ἀλλιῶς θά ὑποβάλουμε παραίτηση».

Ὁ Μιλιουκόφ λέει: «εἶναι ἀπαραίτητο νά διατηρήσουμε τήν ἑνότητα τοῦ μετώπου, εἶναι ἀπαραίτητο νά ἐπιτεθοῦμε στόν ἐχθρό, ἐμπνεῦστε ἐνθουσιασμό στούς φαντάρους, ἀλλιῶς θά ὑποβάλουμε παραίτηση».

Καί ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά μᾶς προτείνουν τόν ἔλεγχο. Εἶναι κωμικό! Στίς ἀρχές τό Σοβιέτ τῶν βουλευτῶν χάραζε τίς γενικές γραμμές τοῦ προγράμματος, ἐνῶ τώρα τίς χαράζει ἡ Προσωρινή κυβέρνηση. Ἡ συμμαχία πού ἔκλεισε τό Σοβιέτ μαζί μέ τήν κυβέρνηση τήν ἐπομένη τῆς κρίσης (λόγος τοῦ Μιλιουκόφ) σημαίνει ὅτι τό Σοβιέτ πηγαίνει πίσω ἀπό τήν κυβέρνηση. Ἡ κυβέρνηση ἄρχισε τήν ἐπίθεσή της ἐνάντια στό Σοβιέτ. Τό Σοβιέτ ὑποχωρεῖ. Νά μιλᾶς ὕστερα ἀπό ὅλα αὐτά γιά ἔλεγχο τοῦ Σοβιέτ πάνω στήν κυβέρνηση, σημαίνει νά λές λόγια τοῦ ἀέρα. Γι' αὐτό τό λόγο προτείνω νά μή κάνουμε δεχτή τήν τροπολογία τοῦ Μπουμπνόφ σχετικά μέ τόν ἔλεγχο.

2. ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

29 τοῦ 'Απρίλη

Θά ἔπρεπε νά παρουσιάσω μιά ἐκτεταμένη εἰσήγηση γιά τό ἐθνικό ζήτημα, ἐπειδή ὅμως ἔχω λίγο χρόνο στή διάθεσή μου ἀναγκάζομαι νά εἶμαι σύντομος.

Πρίν περάσω στό σχέδιο ἀπόφασης, εἶναι ἀπαραίτητο νά καθορίσω ἀπό τά πρίν ὁρισμένες βασικές θέσεις.

Τί εἶναι ἐθνική καταπίεση; 'Εθνική καταπίεση εἶναι

τό σύστημα ἐκμετάλλευσης καί καταλήστευσης τῶν καταπιεζόμενων λαῶν, τά μέτρα τοῦ βίαιου περιορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τῶν καταπιεζόμενων ἐθνοτήτων, πού ἐφαρμόζουν οἱ ἱμπεριαλιστικοί κύκλοι. Ὅλα αὐτά στό σύνολό τους μᾶς δίνουν τήν εἰκόνα τῆς πολιτικῆς ἐκείνης πού ἐπεκράτησε νά τή λένε πολιτική τῆς ἐθνικῆς καταπίεσης.

Τό πρῶτο ζήτημα εἶναι: ποιές εἶναι οἱ τάξεις πού πάνω τους στηρίζεται ἡ μιά εἴτε ἡ ἄλλη ἐξουσία γιά νά ἀσκήσει τήν πολιτική της τῆς ἐθνικῆς καταπίεσης; Γιά νά λύσουμε αὐτό τό ζήτημα, πρέπει νά καταλάβουμε γιατί στά διάφορα κράτη ὑπάρχουν διαφορετικές μορφές ἐθνικῆς καταπίεσης, γιατί ἡ ἐθνική καταπίεση στό ἕνα κράτος εἶναι πιό βαριά καί χτηνώδικη ἀπό ὅ,τι στό ἄλλο κράτος. Λογουχάρη, στήν Ἀγγλία καί τήν Αὐστρουγγαρία ἡ ἐθνική καταπίεση δέν πῆρε ποτέ τή μορφή πογκρόμ, ὑπῆρχε ὅμως μέ τή μορφή τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων τῶν καταπιεζόμενων ἐθνοτήτων. Ἀντίθετα, στή Ρωσία παίρνει συχνά τή μορφή πογκρόμ καί σφαγῶν. Σέ μερικά κράτη δέν ὑπάρχουν καθόλου εἰδικά μέτρα ἐνάντια στίς ἐθνικές μειονότητες. Λογουχάρη, δέν ὑπάρχει ἐθνική καταπίεση στήν Ἐλβετία, ὅπου ζοῦν ἐλεύθερα, γάλλοι, ἰταλοί καί γερμανοί.

Πῶς πρέπει νά ἐξηγήσουμε τή διαφορετική στάση τῶν διαφόρων κρατῶν ἀπέναντι στίς ἐθνότητες;

Μέ τό διαφορετικό βαθμό τοῦ δημοκρατικοῦ πνεύματος πού ὑπάρχει σ' αὐτά τά κράτη. Ὅταν τά περασμένα χρόνια ἐπικεφαλῆς τῆς κρατικῆς ἐξουσίας τῆς Ρωσίας βρισκόταν ἡ παλιά ἀριστοκρατία τῆς γῆς, ἡ ἐθνική καταπίεση μποροῦσε νά πάρει καί ἔπαιρνε πραγματικά τίς πιό ἀποτρόπαιες μορφές πογκρόμ καί σφαγῶν. Στήν Ἀγγλία, ὅπου ὑπάρχει ἕνας ὁρισμένος βαθμός δημοκρατικοῦ πνεύματος καί

πολιτικῆς ἐλευθερίας, ἡ ἐθνική καταπίεση δέν ἔχει καί τόσο χτηνώδικο χαραχτήρα. Ὅσο γιά τήν Ἐλβετία, αὐτή πλησιάζει σέ μιά δημοκρατική κοινωνία καί ἐκεῖ οἱ ἐθνότητες ἔχουν λίγο-πολύ πλέρια ἐλευθερία. Μέ λίγα λόγια, ὅσο πιό δημοκρατική εἶναι μιά χώρα, τόσο πιό ἀδύνατη εἶναι ἡ ἐθνική καταπίεση καί ἀντίστροφα. Καί ἐπειδή λέγοντας ἐκδημοκρατισμό ἐννοοῦμε τήν ὕπαρξη καθορισμένων τάξεων πού βρίσκονται στήν ἐξουσία, μποροῦμε ἀπό τήν ἄποψη αὐτή νά ποῦμε ὅτι ὅσο πιό κοντά στήν ἐξουσία βρίσκεται ἡ παλιά ἀριστοκρατία τῆς γῆς, ὅπως ἦταν στήν παλιά τσαρική Ρωσία, τόσο πιό βαριά εἶναι ἡ καταπίεση καί τόσο πιό ἀποτρόπαιες εἶναι οἱ μορφές πού παίρνει.

Τήν ἐθνική ὅμως καταπίεση δέν τήν ὑποστηρίζει μόνο ἡ ἀριστοκρατία τῆς γῆς. Παράλληλα μέ τήν ἀριστοκρατία τῆς γῆς ὑπάρχει καί μιά ἄλλη δύναμη, οἱ ἱμπεριαλιστικές ὁμάδες, πού μεταφέρουν καί στή δική τους τή χώρα τίς μέθοδες ὑποδούλωσης τῶν ἐθνοτήτων πού ἔμαθαν νά ἐφαρμόζουν στίς ἀποικίες καί πού ἔτσι γίνονται οἱ φυσικοί σύμμαχοι τῆς ἀριστοκρατίας τῆς γῆς. Ἀκολουθεῖ ἡ μικροαστική τάξη, ἕνα μέρος ἀπό τή διανόηση, ἕνα μέρος ἀπό τήν ἐργατική ἀριστοκρατία, πού ἐπωφελοῦνται κι αὐτοί ἀπό τούς καρπούς τῆς ληστείας. Ἔτσι σχηματίζεται ὁλόκληρη συμφωνία ἀπό κοινωνικές δυνάμεις πού ὑποστηρίζουν τήν ἐθνική καταπίεση, μέ ἐπικεφαλῆς τήν ἀριστοκρατία τῆς γῆς καί τή χρηματιστική ὀλιγαρχία. Γιά νά δημιουργηθεῖ ἕνα πραγματικά δημοκρατικό καθεστώς, εἶναι ἀπαραίτητο πρῶτ' ἀπ' ὅλα νά καθαρίσουμε τό ἔδαφος καί νά ἀπομακρύνουμε ἀπό τήν πολιτική σκηνή ὅλες αὐτές τίς κοινωνικές δυνάμεις πού παρουσιάζουν τή συμφωνία αὐτή. (Διαβάζει τό κείμενο τοῦ σχεδίου ἀπόφασης).

Πρῶτο ἐρώτημα: πῶς πρέπει νά ὀργανωθεῖ ἡ πολιτική ζωή τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν; Στό ἐρώτημα αὐτό

πρέπει νά ἀπαντήσουμε πώς εἶναι ἀπαραίτητο νά δοθεῖ στούς καταπιεζόμενους λαούς, πού ἀνήκουν στή Ρωσία, τό δικαίωμα νά ἀποφασίσουν μόνοι τους, ἄν θέλουν νά παραμείνουν στά πλαίσια τοῦ ρωσικοῦ κράτους ἤ νά ἀποχωριστοῦν καί νά σχηματίσουν αὐτοτελῆ κράτη. Σήμερα ἔχουμε μπροστά μας τή συγκεκριμένη σύγκρουση ἀνάμεσα στό φιλανδικό λαό καί τήν Προσωρινή κυβέρνηση. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ φιλανδικοῦ λαοῦ, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς σοσιαλδημοκρατίας ἀπαιτοῦν ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση νά δόσει πίσω στό λαό τά δικαιώματα πού ἀπολάβαινε πρίν ἀπό τήν προσάρτησή του στή Ρωσία. Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ἀρνεῖται νά ἱκανοποιήσει αὐτή τήν ἀπαίτηση καί δέν ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ φιλανδικός λαός ἔχει κυριαρχικά δικαιώματα. Μέ ποιόν πρέπει νά ταχθοῦμε ἐμεῖς; Ἀσφαλῶς μέ τό φιλανδικό λαό, γιατί εἶναι ἀπαράδεχτο ἔναν ὁποιονδήποτε λαό νά τόν κρατᾶν μέ τή βία μέσα στά πλαίσια ἑνός ἑνιαίου κράτους. Προβάλλοντας τήν ἀρχή τοῦ δικαιώματος τῶν λαῶν γιά αὐτοδιάθεση, ἀνεβάζουμε τόν ἀγώνα ἐνάντια στήν ἐθνική καταπίεση στό ὕψος τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στόν κοινό μας ἐχθρό, τόν ἰμπεριαλισμό. Ἄν δέν τό κάνουμε αὐτό, θά καταντήσουμε στή θέση ἐκείνων πού χύνουν νερό στό μύλο τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ἄν ἐμεῖς, οἱ σοσιαλδημοκράτες, ἀρνούμασταν στό φιλανδικό λαό τό δικαίωμα νά ἐκφράσει τή θέλησή του σχετικά μέ τόν ἀποχωρισμό καί τό δικαίωμα νά ἐφαρμόσει στήν πράξη τή θέλησή του αὐτή, θά καταντούσαμε συνεχιστές τῆς πολιτικῆς τοῦ τσαρισμοῦ.

Τό *δικαίωμα* τῶν ἐθνῶν νά ἀποφασίζουν ἐλεύθερα γιά τόν ἀποχωρισμό τους δέν ἐπιτρέπεται νά τό συγχέουμε μέ τόν *ὑποχρεωτικό* ἀποχωρισμό τοῦ ἔθνους στή μιά ἤ τήν ἄλλη περίπτωση. Τό κόμμα τοῦ προλεταριάτου πρέπει σέ κάθε χωριστή περίπτωση νά λύνει τό ζήτημα

αὐτό μέ πλέρια αὐτοτέλεια καί ἀνάλογα μέ τήν κατάσταση. Ἀναγνωρίζοντας στίς καταπιεζόμενες ἐθνότητες τό δικαίωμα νά ἀποχωριστοῦν, τό *δικαίωμα* νά ἀποφασίσουν γιά τήν τύχη τους, δέ λύνουμε μ' αὐτό καί τό ζήτημα ἄν στή δοσμένη στιγμή αὐτά ἤ ἐκεῖνα τά ἔθνη *πρέπει* νά ἀποχωριστοῦν ἀπό τό ρωσικό κράτος. Μπορῶ ν' ἀναγνωρίσω σ' ἕνα ἔθνος τό δικαίωμα νά ἀποχωριστεῖ, αὐτό ὅμως δέ σημαίνει ἀκόμα ὅτι τό ἔχω ὑποχρεώσει νά ἀποχωριστεῖ. Ὁ λαός ἔχει τό δικαίωμα νά ἀποχωριστεῖ, μπορεῖ ὅμως, ἀνάλογα μέ τίς συνθῆκες, καί νά μήν κάνει χρήση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος. Ἔτσι εἴμαστε ἐλεύθεροι νά κάνουμε ζύμωση ὑπέρ ἤ κατά τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἀνάλογα μέ τά συμφέροντα τοῦ προλεταριάτου, μέ τά συμφέροντα τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης. Ἔτσι, τό ζήτημα τοῦ ἀποχωρισμοῦ λύνεται σέ κάθε χωριστή περίπτωση μέ αὐτοτέλεια, ἀνάλογα μέ τήν κατάσταση καί γι' αὐτό ἀκριβῶς δέν πρέπει νά συγχέουμε τό ζήτημα τῆς ἀναγνώρισης τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀποχωρισμοῦ μέ τό ζήτημα τῆς σκοπιμότητας τοῦ ἀποχωρισμοῦ μέσα σέ τοῦτες ἤ σέ κεῖνες τίς συνθῆκες. Ἐγώ προσωπικά θά ἤμουν, λογουχάρη, ἐνάντια στόν ἀποχωρισμό τῆς Ὑπερκαυκασίας, παίρνοντας ὑπόψη τίς γενικές συνθῆκες ὅπου ἀναπτύσσεται ἡ Ὑπερκαυκασία καί ἡ Ρωσία, ὁρισμένους ὅρους τοῦ ἀγώνα τοῦ προλεταριάτου κλπ. Ἄν ὅμως οἱ λαοί τῆς Ὑπερκαυκασίας ζητοῦσαν παρ' ὅλα αὐτά νά ἀποχωριστοῦν, τότε φυσικά θά ἀποχωρίζονταν καί δέ θά συναντοῦσαν ἀντίδραση ἀπό μέρους μας. (*Διαβάζει παρακάτω τό κείμενο τοῦ σχεδίου ἀπόφασης*).

Παρακάτω. Τί θά γίνει μέ κείνους τούς λαούς πού θά θελήσουν νά παραμείνουν μέσα στά πλαίσια τοῦ ρωσικοῦ κράτους; Μέσα στούς λαούς ὑπῆρχε δυσπιστία ἀπέναντι στή Ρωσία, καί τή δυσπιστία αὐτή τήν ἔτρεφε πρῶτ'

ἀπ' ὅλα ἡ πολιτική τοῦ τσαρισμοῦ. Μιά καί δέν ὑπάρχει πιά τσαρισμός, δέν ὑπάρχει καί ἡ πολιτική τῆς καταπίεσης πού ἐφάρμοζε καί δέ μπορεῖ παρά νά ἐξασθενίσει ἡ δυσπιστία καί νά μεγαλώσει ἡ ἕλξη πρός τή Ρωσία. Ἔχω τή γνώμη ὅτι μετά τήν ἀνατροπή τοῦ τσαρισμοῦ τά 9/10 τῶν ἐθνοτήτων δέ θά θελήσουν νά ἀποχωριστοῦν. Γι' αὐτό, τό κόμμα προτείνει νά δοθεῖ περιφερειακή αὐτονομία στίς περιοχές πού δέ θά θελήσουν νά ἀποχωριστοῦν καί πού διακρίνονται ὅσον ἀφορᾶ ὁρισμένα ἰδιαίτερα χαραχτηριστικά στόν τρόπο ζωῆς καί τή γλώσσα, ὅπως εἶναι λογουχάρη ἡ Ὑπερκαυκασία, τό Τουρκεστάν καί ἡ Οὐκρανία. Τά γεωγραφικά ὅρια αὐτῶν τῶν αὐτόνομων περιοχῶν θά τά καθορίσει ὁ ἴδιος ὁ πληθυσμός ἀνάλογα μέ τίς οἰκονομικές συνθῆκες, τόν τρόπο ζωῆς κλπ.

Σέ ἀντιδιαστολή μέ τήν περιφερειακή αὐτονομία ὑπάρχει ἕνα ἄλλο σχέδιο πού ἀπό πολύν καιρό τό συστήνει τό Μπούντ[17], καί πρῶτα-πρῶτα ὁ Σπρίνγκερ καί ὁ Μπάουερ πού προβάλλουν τήν ἀρχή τῆς πολιτιστικῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας. Ἔχω τή γνώμη ὅτι τό σχέδιο αὐτό εἶναι ἀπαράδεχτο γιά τή σοσιαλδημοκρατία. Ἡ οὐσία του συνίσταται στά παρακάτω: Ἡ Ρωσία πρέπει νά μετατραπεῖ σέ ἕνωση ἐθνῶν καί τό ἔθνος σέ ἕνωση προσώπων πού θά συγκεντρωθοῦν σέ μιά ἑνιαία κοινωνία ἀνεξάρτητα ἀπό τό γεγονός σέ ποιά περιφέρεια τοῦ κράτους ζοῦνε. Ὅλοι οἱ ρῶσοι, ὅλοι οἱ ἀρμένηδες κλπ. ὀργανώνονται στίς ἰδιαίτερες ἐθνικές ἑνώσεις τους ἀνεξάρτητα ἀπό τό ἔδαφος πού κατοικοῦν, καί ὕστερα προσχωροῦν πιά στήν ἕνωση τῶν ἐθνῶν ὅλης τῆς Ρωσίας. Τό σχέδιο αὐτό εἶναι ἐξαιρετικά ἀκατάλληλο καί μή πραχτικό. Ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος εἶναι ὅτι ἡ ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλισμοῦ σκόρπισε, ἀπόσπασε ἀπό τά ἔθνη ὁλόκληρες ὁμάδες ἀτόμων πού ἔχουν διασπαρεῖ στίς διάφορες μεριές τῆς Ρωσίας. Μέ τήν ἐθνική διασπορά πού δημιούργησαν οἱ οἰκονομικές συνθῆκες ἡ ἀπόπειρα νά συγκεντρώσεις τά χωριστά ἄτομα τοῦ κάθε ἔθνους ἰσοδυναμεῖ μέ τό νά καταπιάνεσαι νά ὀργανώνεις ἔθνη μέ τεχνητό τρόπο, νά σκαρώνεις ἔθνη. Τό νά καταπιάνεσαι ὅμως μέ τήν τεχνητή συγκέντρωση ἀνθρώπων σέ ἔθνη, σημαίνει ὅτι δέχεσαι τήν ἄποψη τοῦ ἐθνικισμοῦ. Ἡ σοσιαλδημοκρατία δέ μπορεῖ νά ἐγκρίνει τό σχέδιο αὐτό τοῦ Μπούντ. Τό ἀπόριψε ἡ συνδιάσκεψη τοῦ κόμματός μας τό 1912 καί γενικά, ἄν ἐξαιρέσουμε τό Μπούντ, τό σχέδιο αὐτό δέν ἔχει συμπάθειες μέσα στούς σοσιαλδημοκρατικούς κύκλους. Τό σχέδιο αὐτό τό λένε ἀλλιῶς καί πολιτιστική αὐτονομία, γιατί ἀπό τά διάφορα ζητήματα πού ἐνδιαφέρουν τό ἔθνος ξεχωρίζει τόν κύκλο τῶν ζητημάτων τοῦ πολιτισμοῦ καί τά ἀναθέτει στίς ἐθνικές ἑνώσεις. Ἀφετηρία γιά τό διαχωρισμό αὐτό εἶναι ἡ θέση ὅτι ὁ πολιτισμός ἑνώνει τά ἔθνη σέ ἕνα ἑνιαῖο σύνολο. Ἐδῶ μπαίνει ἡ προϋπόθεση ὅτι στούς κόλπους τοῦ ἔθνους ὑπάρχουν ἀπό τό ἕνα μέρος συμφέροντα πού διασποῦν τό ἔθνος, λογουχάρη, τά οἰκονομικά συμφέροντα καί ἀπό τό ἄλλο μέρος συμφέροντα πού τό ἑνώνουν σ' ἕνα σύνολο, καί τέτια εἶναι ἀκριβῶς τά ζητήματα τοῦ πολιτισμοῦ.

Τέλος μένει τό ζήτημα τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων. Τά δικαιώματά τους πρέπει νά προστατευτοῦν εἰδικά. Γι' αὐτό, τό κόμμα ζητάει πλήρη ἰσοτιμία στά ζητήματα πού ἀφοροῦν τά σχολειά, τή θρησκεία κτλ. καί ζητάει νά καταργηθοῦν ὅλοι οἱ περιορισμοί σέ βάρος τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων.

Ἔχουμε τήν παράγραφο 9 πού καθιερώνει τήν ἰσοτιμία τῶν ἐθνῶν. Οἱ ὅροι πού εἶναι ἀπαραίτητοι γιά τήν ἐφαρμογή αὐτῆς τῆς ἰσοτιμίας μποροῦν νά ἐμφανιστοῦν μόνο μέ τόν ὁλοκληρωτικό ἐκδημοκρατισμό ὅλης τῆς κοινωνίας.

Πρέπει ἀκόμα νά λύσουμε τό ζήτημα, πῶς θά ὀργα-

γώσουμε τό προλεταριάτο τῶν διαφόρων ἐθνῶν σ' ἕνα κοινό κόμμα. Τό ἕνα σχέδιο ὑποστηρίζει νά ὀργανωθοῦν οἱ ἐργάτες κατά ἔθνη—ὅσα ἔθνη καί τόσα κόμματα. Τό σχέδιο αὐτό τό ἔχει ἀπορίψει ἡ σοσιαλδημοκρατία. Ἡ πείρα ἔδειξε ὅτι ἡ ὀργάνωση τοῦ προλεταριάτου ἑνός δοσμένου κράτους κατά ἐθνότητες δέν ὁδηγεῖ παρά στό χαντάκωμα τῆς ἰδέας τῆς ταξικῆς ἀλληλεγγύης. Ὅλοι οἱ προλετάριοι ὅλων τῶν ἐθνῶν ἑνός δοσμένου κράτους ὀργανώνονται σ' ἕνα ἀδιαίρετο προλεταριακό σύνολο.

Ἔτσι λοιπόν ἡ ἄποψή μας γιά τό ἐθνικό ζήτημα συνοψίζεται στίς παρακάτω θέσεις:

α) ἀναγνώριση στούς λαούς τοῦ δικαιώματος τοῦ αποχωρισμοῦ·

β) αὐτονομία κατά περιοχή γιά τούς λαούς πού παραμένουν στά πλαίσια τοῦ δοσμένου κράτους·

γ) εἰδικοί νόμοι γιά τίς ἐθνικές μειονότητες, νόμοι πού νά ἐγγυοῦνται τήν ἐλεύθερη ἀνάπτυξή τους·

δ) ἑνιαῖο καί ἀδιαίρετο προλεταριακό σύνολο, ἑνιαῖο κόμμα γιά τούς προλετάριους ὅλων τῶν ἐθνοτήτων τοῦ δοσμένου κράτους.

3. ΤΕΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

29 τοῦ Ἀπρίλη

Καί τά δυό σχέδια ἀπόφασης συμφωνοῦν σέ γενικές γραμμές. Ὁ Πιατακόφ ἀντέγραψε ὅλα τά ἄρθρα τοῦ σχεδίου ἀπόφασής μας, ἐκτός ἀπό τό ἄρθρο «ἀναγνώριση τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀποχωρισμοῦ». Ἕνα ἀπό τά δυό: εἴτε ἀρνούμαστε στά ἔθνη τό δικαίωμα τοῦ ἀποχωρισμοῦ, καί τότε πρέπει νά τό ποῦμε ὀρθά-κοφτά, εἴτε δέν τούς ἀρνούμαστε αὐτό τό δικαίωμα. Σήμερα στή Φιλανδία ὑπάρχει ἕνα

κίνημα πού ἀποσκοπεῖ στήν ἐξασφάλιση τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας καί τό κίνημα αὐτό τό καταπολεμᾶ ἡ Προσωρινή κυβέρνηση. Καί γεννιέται τό ἐρώτημα: ποιόν πρέπει νά ὑποστηρίξουμε; Εἴτε εἴμαστε ὑπέρ τῆς πολιτικῆς τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης καί θέλουμε τή βίαιη κατακράτηση τῆς Φιλανδίας καί τόν περιορισμό τῶν δικαιωμάτων της στό ἐλάχιστο, καί τότε εἴμαστε ὀπαδοί τῶν προσαρτήσεων γιατί χύνουμε νερό στό μύλο τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης, εἴτε εἴμαστε ὑπέρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Φιλανδίας. Ἐδῶ πρέπει νά ἐκφραστοῦμε συγκεκριμένα ὑπέρ τῆς μιᾶς ἤ τῆς ἄλλης λύσης καί δέ μποροῦμε νά περιοριζόμαστε ἁπλῶς στή διαπίστωση τῶν δικαιωμάτων.

Ὑπάρχει τό κίνημα γιά τήν ἀνεξαρτησία τῆς Ἰρλανδίας. Μέ ποιόν εἴμαστε, σύντροφοι; Εἴτε εἴμαστε μέ τήν Ἰρλανδία, εἴτε εἴμαστε μέ τόν ἀγγλικό ἰμπεριαλισμό. Καί ρωτάω: εἴμαστε μέ τούς λαούς ἐκείνους πού ἀγωνίζονται κατά τῆς καταπίεσης ἤ μέ τίς τάξεις πού τούς καταπιέζουν; Λέμε: ἡ σοσιαλδημοκρατία, ἐφόσον τραβάει πρός τή σοσιαλιστική ἐπανάσταση, πρέπει νά ὑποστηρίξει τό ἐπαναστατικό κίνημα τῶν λαῶν πού στρέφεται ἐνάντια στόν ἰμπεριαλισμό.

Εἴτε εἴμαστε ὑπέρ τῆς ἄποψης ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά δημιουργήσουμε μετόπισθεν γιά τήν πρωτοπορία τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης, μετόπισθεν πού νά ἀποτελεστοῦν ἀπό τούς λαούς πού ξεσηκώνονται ἐνάντια στήν ἐθνική καταπίεση—καί τότε χτίζουμε γέφυρα ἀνάμεσα στή Δύση καί τήν Ἀνατολή—καί τότε βάζουμε πραγματικά πλώρη γιά τήν παγκόσμια σοσιαλιστική ἐπανάσταση· εἴτε δέν τό κάνουμε αὐτό—καί τότε μένουμε ἀπομονωμένοι, τότε παραιτούμαστε ἀπό τήν ταχτική νά χρησιμοποιοῦμε τά κάθε λογῆς ἐπαναστατικά κινήματα, πού παρουσιάζον-

ται μέσα στίς καταπιεζόμενες ἐθνότητες, γιά νά ἐξαφανίσουμε τόν ἰμπεριαλισμό.

Πρέπει νά ὑποστηρίξουμε κάθε κίνημα πού στρέφεται ἐνάντια στόν ἰμπεριαλισμό. Διαφορετικά τί θά μᾶς ποῦν οἱ ἐργάτες τῆς Φιλανδίας; Ὁ Πιατακόφ καί ὁ Τζερζίνσκι μᾶς λένε ὅτι κάθε ἐθνικό κίνημα εἶναι κίνημα ἀντιδραστικό. Αὐτό δέν εἶναι σωστό, σύντροφοι. Μήπως τό κίνημα τῆς Ἰρλανδίας ἐνάντια στόν ἀγγλικό ἰμπεριαλισμό δέν εἶναι κίνημα δημοκρατικό, πού καταφέρει χτύπημα στόν ἰμπεριαλισμό; Καί μήπως δέν πρέπει νά ὑποστηρίξουμε αὐτό τό κίνημα;...

Δημοσιεύτηκε γιά πρώτη φορά στό βιβλίο:
Ἡ συνδιάσκεψη τῆς Πετρούπολης
καί ἡ Πανρωσική συνδιάσκεψη τοῦ ΣΔΕΚΡ (μπ),
τόν Ἀπρίλη τοῦ 1917.
Μ.—Λ. 1925.

ΕΜΕΙΝΑΝ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ἡ ἐπανάσταση προχωρεῖ. Ἡ ἐπανάσταση ἀναπτύσσεται καθημερινά σέ βάθος καί πλάτος, περνᾶ ἀπό τή μιά σφαίρα τῆς ζωῆς στήν ἄλλη καί ἐπαναστατικοποιεῖ ἔτσι ὅλη τήν κοινωνικο-οικονομική ζωή τῆς χώρας ἀπό τή μιά ἄκρη ὥς τήν ἄλλη.

Ἡ ἐπανάσταση εἰσορμᾶ στή βιομηχανία καί βάζει ζήτημα ἐλέγχου καί ρύθμισης τῆς παραγωγῆς ἀπό τούς ἐργάτες (λεκανοπέδιο τοῦ Ντονέτς).

Ἡ ἐπανάσταση ἐπεκτείνεται καί στήν ἀγροτική οἰκονομία καί σπρώχνει στήν ὁμαδική καλλιέργεια τῶν ἐκτάσεων, πού ἐγκατέλειψαν ἀκαλλιέργητες οἱ τσιφλικάδες, στόν ἐφοδιασμό τῶν ἀγροτῶν μέ ἐργαλεῖα καί ζῶα (νομός Σλίσελμπουργκ)[18].

Ἡ ἐπανάσταση ἀποκαλύπτει τίς πληγές τοῦ πολέμου καί τήν οἰκονομική καταστροφή πού μεγάλωσε μέ τόν πόλεμο, εἰσορμᾶ στή σφαίρα τῆς διανομῆς καί βάζει ἀπό τό ἕνα μέρος ζήτημα ἐφοδιασμοῦ τῶν πόλεων μέ τρόφιμα (ἐπισιτιστική κρίση) καί ἀπό τό ἄλλο μέρος ἐφοδιασμοῦ τῆς ὑπαίθρου μέ βιομηχανικά εἴδη (ἐμπορευματική κρίση).

Γιά νά λυθοῦν ὅλα αὐτά καί ἄλλα παρόμοια προβλήματα πού ἔχουν ὡριμάσει ἀπαιτεῖται ἡ μεγαλύτερη πρω-

τοβουλία τῶν ἐπαναστατημένων μαζῶν, ἡ ἐνεργητική ἐπέμβαση τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν βουλευτῶν στό ἔργο τῆς ἀνοικοδόμησης τῆς νέας ζωῆς καί τέλος τό ὁλοκληρωτικό πέρασμα τῆς ἐξουσίας στά χέρια τῆς νέας τάξης, πού εἶναι ἱκανή νά βγάλει τή χώρα στήν πλατιά λεωφόρο τῆς ἐπανάστασης.

Οἱ ἐπαναστατημένες μάζες ἀκολουθοῦν κιόλας στίς ἐπαρχίες αὐτό τό δρόμο. Οἱ ἐπαναστατικές ὀργανώσεις σέ ὁρισμένα μέρη πῆραν κιόλας τήν ἐξουσία στά χέρια τους (Οὐράλια, Σλίσελμπουργκ), περνώντας πάνω ἀπό τά κεφάλια τῶν ἐπιτροπῶν κοινῆς σωτηρίας, ὅπως τίς λένε.

Στό μεταξύ ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τοῦ Σοβιέτ τῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης, πού ἔχει γιά ἀποστολή νά καθοδηγήσει τήν ἐπανάσταση, κάνει, ἀνίσχυρη, βῆμα σημειωτό, μένει πίσω, ἀπομακρύνεται ἀπό τίς μάζες καί ὑποκαθιστᾶ τό κεφαλαιῶδες ζήτημα τῆς ἀνάληψης ὅλης τῆς ἐξουσίας μέ τό ἀσήμαντο ζήτημα τῶν «ὑποψηφιοτήτων» στήν Προσωρινή κυβέρνηση. Μένοντας ὅμως πίσω ἀπό τίς μάζες, ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή μένει πίσω καί ἀπό τήν ἐπανάσταση καί δυσκολεύει τήν προχωρητική της κίνηση.

Ἔχουμε μπροστά μας δυό ντοκουμέντα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς: τίς «Σύντομες ὁδηγίες γιά τούς ἀπεσταλμένους τῶν ἐργατῶν», πού πᾶνε τώρα στούς φαντάρους στό μέτωπο, καί τήν «Ἔκκληση πρός τούς φαντάρους τοῦ μετώπου». Τί δείχνουν αὐτά τά ντοκουμέντα; Δείχνουν καί πάλι ὅτι ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή μένει πίσω ἀπό τά γεγονότα, γιατί στά σπουδαιότερα ζητήματα τῆς ἐποχῆς μας δίνει μέ τά ντοκουμέντα αὐτά τίς πιό ἀπαράδεχτες, τίς πιό ἀντεπαναστατικές λύσεις!

Τό ζήτημα τοῦ πολέμου

Τόν καιρό πού ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή λογομαχοῦσε μέ τήν Προσωρινή κυβέρνηση γιά προσαρτήσεις καί ἐπανορθώσεις, τόν καιρό πού ἡ Προσωρινή κυβέρνηση σκάρωνε «διακοινώσεις» καί ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή ἐντρυφοῦσε στό ρόλο της τοῦ «νικητῆ», ἐνῶ στό μεταξύ ὁ κατακτητικός πόλεμος συνεχιζόταν ὅπως καί πρίν, ἡ ζωή στά χαρακώματα, ἡ πραγματική ζωή τοῦ φαντάρου, προώθησε ἕνα καινούργιο μέσο πάλης—τή μαζική συναδέλφωση. Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία πώς ἡ συναδέλφωση αὐτή καθαυτή ἀποτελεῖ ἁπλῶς μιά αὐθόρμητη μορφή τοῦ πόθου γιά εἰρήνη. Ὡστόσο, ὅταν ἡ συναδέλφωση γίνεται ὀργανωμένα καί συνειδητά μπορεῖ, στά χέρια τῆς ἐργατικῆς τάξης, νά μετατραπεῖ σέ ἰσχυρό ὅπλο, πού θά ἐπαναστατικοποιήσει τήν κατάσταση στίς ἐμπόλεμες χῶρες.

Καί ποιά εἶναι ἡ στάση τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπέναντι στή συναδέλφωση;

Ἀκοῦστε:

> «Σύντροφοι φαντάροι! Τήν εἰρήνη δέ θά τήν πετύχετε μέ τή συναδέλφωση ... Οἱ ἄνθρωποι πού σᾶς διαβεβαιώνουν ὅτι ἡ συναδέλφωση εἶναι ὁ δρόμος πρός τήν εἰρήνη, σᾶς ὁδηγοῦν στό χαμό κι ἐσᾶς τούς ἴδιους καί τήν ἐλευθερία τῆς Ρωσίας. Μήν τούς πιστεύετε» (βλ. «Ἔκκληση»).

Ἀντί τῆς συναδέλφωσης ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή προτείνει στούς φαντάρους «νά μήν ἀρνοῦνται νά διεξάγουν τίς ἐπιθετικές ἐνέργειες, πού μπορεῖ νά ἀπαιτήσει ἡ πολεμική κατάσταση» (βλ. «Ἔκκληση»). Ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος, ὅπως φαίνεται, εἶναι ὅτι ἡ «ἄμυνα μέ τήν πολιτική ἔννοια τῆς λέξης δέν ἀποκλείει καθόλου τίς στρατηγικές ἐπιθέσεις, τήν κατάληψη νέων ἐδαφῶν κλπ. Πρός τό συμφέρον τῆς ἄμυνας ... εἶναι ἀπόλυτα ἀπαραίτητο νά

ἀναλάβουμε ἐπιθέσεις, νά καταλάβουμε καινούργιες θέσεις» (βλ. «Σύντομες ὁδηγίες»).

Μέ λίγα λόγια: γιά νά πετύχουμε εἰρήνη, πρέπει νά κάνουμε ἐπιθέσεις καί νά καταχτήσουμε ξένα «ἐδάφη».

Αὐτά εἶναι τά ἐπιχειρήματα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατά τί διαφέρουν ὅμως οἱ ἰμπεριαλιστικές αὐτές ἀπόψεις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπό τήν ἀντεπαναστατική «διαταγή» τοῦ στρατηγοῦ Ἀλεξέγιεφ, πού χαραχτηρίζει τή συναδέλφωση στό μέτωπο «προδοσία» καί διατάζει τούς φαντάρους «νά διεξάγουν ἀνελέητο ἀγώνα ἐνάντια στόν ἐχθρό»;

Ἤ ἀκόμα: κατά τί διαφέρουν οἱ ἀπόψεις αὐτές ἀπό τόν ἀντεπαναστατικό λόγο τοῦ Μιλιουκόφ στή σύσκεψη τῶν ἀναχτόρων τῆς αὐτοκράτειρας Μαρίας, ὅπου ὁ Μιλιουκόφ ζητοῦσε ἀπό τούς φαντάρους «ἐπιθετικές ἐνέργειες» καί πειθαρχία πρός τό συμφέρον τῆς «ἑνότητας τοῦ μετώπου»;...

Τό ζήτημα τῆς γῆς

Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει σχετικά μέ τή σύγκρουση πού δημιουργήθηκε ἀνάμεσα στούς ἀγρότες καί τήν Προσωρινή κυβέρνηση. Οἱ ἀγρότες ζητοῦν νά καλλιεργήσουν ἀμέσως τίς ἐκτάσεις πού ἐγκαταλείπουν οἱ τσιφλικάδες, γιατί ἔχουν τή γνώμη ὅτι αὐτό εἶναι τό μοναδικό μέσο γιά νά ἐξασφαλιστεῖ ψωμί ὄχι μόνο γιά τόν πληθυσμό τῶν μετόπισθεν, ἀλλά καί γιά τό μέτωπο. Ἀπαντώντας στήν ἀπαίτηση αὐτή ἡ Προσωρινή κυβέρνηση κήρυξε ἀποφασιστικό πόλεμο στούς ἀγρότες καί ἔθεσε ἐκτός «νόμου» τό ἀγροτικό κίνημα, κι ἀκόμα ἔστειλε ἐπιτόπου ἐπιτρόπους, γιά

νά περιφρουρήσουν τά συμφέροντα τῶν τσιφλικάδων ἀπό τίς «ἀπόπειρες» τῶν ἀγροτῶν πού ἐνεργοῦν «αὐθαίρετα». Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση πρότεινε στούς ἀγρότες νά ἀπέχουν ἀπό τήν κατάληψη τῆς γῆς, ὥσπου νά συνέλθει ἡ Συνταχτική συνέλευση: αὐτή δά, λέει, θά λύσει ὅλα τά ζητήματα.

Καί ποιά εἶναι ἡ στάση τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς σ' αὐτό τό ζήτημα; Ποιόν ὑποστηρίζει, τούς ἀγρότες ἤ τήν Προσωρινή κυβέρνηση;

Ἀκοῦστε:

> «Ἡ ἐπαναστατική δημοκρατία στή *μελλοντική* Συνταχτική συνέλευση θά ὑποστηρίξει μέ τόν πιό ἀποφασιστικό τρόπο... τήν ἀπαλλοτρίωση τῆς γῆς τῶν τσιφλικάδων χωρίς ἀποζημίωση... *Σήμερα* ὅμως, ξεκινώντας ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ ἄμεση δήμευση τῆς γῆς τῶν τσιφλικάδων θά μποροῦσε νά προκαλέσει... σοβαρό κλονισμό στήν οἰκονομία τῆς χώρας... ἡ ἐπαναστατική δημοκρατία κάνει προσεχτικούς τούς ἀγρότες καί τούς καλεῖ νά ἀποφεύγουν κάθε αὐθαίρετη λύση τοῦ ζητήματος τῆς γῆς, γιατί οἱ ἀγροτικές ταραχές δέ θά ὠφελήσουν τήν ἀγροτιά, ἀλλά τήν ἀντεπανάσταση» καί γι' αὐτό τούς προτείνει «νά μήν καταλαμβάνουν αὐθαίρετα τά χτήματα τῶν τσιφλικάδων, πρίν ν' ἀποφασίσει ἡ Συνταχτική συνέλευση» (βλ. «Σύντομες ὁδηγίες»).

Αὐτά λέει ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή.

Εἶναι φανερό ὅτι ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή δέν ὑποστηρίζει τούς ἀγρότες ἀλλά τήν Προσωρινή κυβέρνηση.

Δέν εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι παίρνοντας τέτια θέση ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή κατρακύλησε ὥς τό ἀντεπαναστατικό σύνθημα τοῦ Σινγκαριέφ: «Περάστε χαλινάρι στούς ἀγρότες!».

Καί γενικά ἀπό πότε τά ἀγροτικά κινήματα ἔγιναν «ἀγροτικές ταραχές» καί ἀπό πότε οἱ «αὐθαίρετες λύσεις» τῶν ζητημάτων θεωροῦνται ἀπαράδεχτες; Τί ἄλλο εἶναι τά Σοβιέτ, καί μαζί τους καί τό Σοβιέτ τῆς Πετρούπο-

λης, παρά όργανώσεις πού έμφανίστηκαν αυτόβουλα; Δέ νομίζει ή Έκτελεστική Έπιτροπή ότι πέρασε πιά ό καιρός πού μποροϋσε νά όνομάζει κανείς «αυθαίρετες» τίς όργανώσεις καί τίς άποφάσεις τους;

Ή Έκτελεστική Έπιτροπή μάς φοβερίζει μέ τήν «παράλυση τοϋ συστήματος έφοδιασμοϋ σέ τρόφιμα» πού θά μποροϋσε νά φέρει ή αύτόβουλη καλλιέργεια τής γής τών τσιφλικάδων. Νά όμως πού ή «αύθαίρετα» δημιουργημένη έπαναστατική έπιτροπή τοϋ νομοϋ Σλίσελμπουργκ, γιά νά ένισχύσει τήν έπισιτιστική δυναμικότητα τοϋ πληθυσμοϋ άποφάσισε τά παρακάτω:

«Γιά νά έξασφαλίσουμε μεγαλύτερη ποσότητα προϊόντων άρτοποιίας πού ή άνάγκη τους είναι πραγματικά πολύ αισθητή, οί κοινότητες πρέπει ν' άρχίσουν νά καλλιεργοϋν τίς έλεύθερες έκτάσεις γής, πού άνήκουν στίς έκκλησίες καί στά μοναστήρια, τίς έκτάσεις πού άνήκουν στήν τσαρική οίκογένεια, καθώς κι έκείνες πού άνήκουν σέ ίδιώτες».

Τί άντίρηση μπορεί νά φέρει ή Έκτελεστική Έπιτροπή σ' αύτή τήν «αύθαίρετη» άπόφαση;

Τί άλλο μπορεί ν' άντιπαραθέσει στή σοφή αύτή άπόφαση έξόν άπό κούφιες φράσεις γιά «αύθαίρετες ένέργειες», «άγροτικές ταραχές», «αύθαίρετες λύσεις» κλπ. παρμένες άπό τά διατάγματα τοϋ κ. Σινγκαριόφ;

Δέν είναι ολοφάνερο ότι ή Έκτελεστική Έπιτροπή έμεινε πίσω άπό τό έπαναστατικό κίνημα τής έπαρχίας καί ότι μένοντας πίσω ήρθε σέ άντίθεση μέ τό κίνημα αύτό;...

Έτσι μπροστά μας ξετυλίγεται μιά καινούργια εικόνα. Ή έπανάσταση άναπτύσσεται σέ πλάτος καί βάθος, άγκαλιάζει όλο καί καινούργιες σφαίρες, είσχωρεί στή βιομηχανία, στήν άγροτική οίκονομία, στή σφαίρα τής διανομής καί βάζει στήν ήμερήσια διάταξη τό ζήτημα τής κατάληψης ολόκληρης τής έξουσίας. Έπικεφαλής τοϋ κινήματος βαδίζει ή έπαρχία. Ένώ τίς πρώτες μέρες τής έπανάστασης ή Πετρούπολη βάδιζε μπροστά, τώρα άρχίζει νά μένει πίσω. Καί δώ δημιουργείται ή έντύπωση ότι ή Έκτελεστική Έπιτροπή τής Πετρούπολης έπιχειρεί νά σταματήσει στό σημείο πού έχει φτάσει.

Σέ έπαναστατική όμως έποχή δέν είναι δυνατό νά παραμείνει κανείς σ' ένα σημείο, μπορεί μόνο νά κινείται μπροστά είτε πίσω. Γι' αύτό, όποιος στόν καιρό τής έπανάστασης έπιχειρεί νά σταματήσει, θά μείνει άναπότρεπτα πίσω, καί γιά όποιον έχει μείνει πίσω δέν ύπάρχει έλεος: ή έπανάσταση θά τόν σπρώξει στό στρατόπεδο τής άντεπανάστασης.

«Πράβντα», άρ. 48,
4 τοϋ Μάη 1917.
Ύπογραφή: Κ. Στάλιν.

ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΑΜΕ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ;

Τό κόμμα μας εἶναι ἡ ὀργάνωση τῶν σοσιαλδημοκρατῶν ὅλης τῆς Ρωσίας, ἀπό τήν Πετρούπολη ὡς τόν Καύκασο καί ἀπό τή Ρίγα ὡς τή Σιβηρία.

Ἡ ὀργάνωση αὐτή δημιουργήθηκε γιά νά βοηθήσει τούς ἐργαζόμενους νά διεξάγουν μέ ἐπιτυχία τόν ἀγώνα ἐνάντια στούς πλουτοκράτες, ἐνάντια στούς ἐργοστασιάρχες καί τούς τσιφλικάδες, γιά μιά καλύτερη μοίρα στόν κόσμο, γιά τό σοσιαλισμό.

Ὁ ἀγώνας ὅμως μπορεῖ νά ἔχει ἐπιτυχία μόνο ὅταν τό κόμμα μας θά εἶναι ἑνιαῖο καί σφιχτοδεμένο, μόνο ὅταν θά ἔχει μιά ψυχή καί μιά θέληση, μόνο ὅταν θά βαράει παντοῦ, σέ ὅλα τά μέρη τῆς Ρωσίας, τόν ἴδιο στόχο.

Πῶς ὅμως θά πετύχουμε τήν ἑνότητα καί τή συσπείρωση τοῦ κόμματος;

Γιά νά τό πετύχουμε αὐτό, ὑπάρχει μόνο ἕνας δρόμος, καί συγκεκριμένα: νά συγκεντρωθοῦν σ' ἕνα μέρος ὅλοι ἐκεῖνοι πού θά τούς ἐκλέξουν οἱ συνειδητοί ἐργάτες ὅλης τῆς Ρωσίας, νά μελετήσουν ἀπό κοινοῦ τά βασικά προβλήματα τῆς ἐπανάστασής μας, νά ἐπεξεργαστοῦν μιά κοινή ἄποψη καί ἔπειτα, γυρίζοντας στά μέρη τους, νά κατεβοῦνε στό λαό καί νά τόν ὁδηγήσουν σ' ἕνα κοινό σκοπό, ἀπό ἕνα κοινό δρόμο.

Μιά τέτια σύναξη ὀνομάζεται ἀκριβῶς συνδιάσκεψη.

Νά γιατί ὅλοι μας περιμέναμε μέ ἀνυπομονησία νά συνέλθει ἡ Πανρωσική συνδιάσκεψη τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος τῆς Ρωσίας.

Πρίν ἀπό τήν ἐπανάσταση τό κόμμα μας ζοῦσε σέ παρανομία, ἦταν κόμμα ἀπαγορευμένο, τά μέλη του τά συλλαμβάνανε καί τά στέλνανε στά κάτεργα. Γι' αὐτό τό λόγο ἡ ὀργάνωσή του ἦταν προσαρμοσμένη στίς συνθῆκες τῆς παρανομίας, ἦταν κόμμα «μυστικό».

Τώρα οἱ συνθῆκες ἄλλαξαν, ἡ ἐπανάσταση ἔδοσε ἐλευθερία, ἡ παρανομία ἐξαφανίστηκε καί τό κόμμα ἔπρεπε νά βγεῖ στό φανερό, ἔπρεπε νά ὀργανωθεῖ μέ καινούργιο τρόπο.

Μπροστά μας μπαίνει τό ζήτημα τοῦ πολέμου καί τῆς εἰρήνης. Ὁ πόλεμος δημιουργεῖ καί θά δημιουργήσει κι ἄλλα ἑκατομμύρια θύματα. Ὁ πόλεμος ρημάζει ἑκατομμύρια οἰκογένειες. Ἔφερε στίς πόλεις τήν πείνα καί τήν ἐξάντληση. Στέρησε τό χωριό ἀπό τά πιό ἀπαραίτητα ἐμπορεύματα. Ὁ πόλεμος συμφέρει μόνο στούς πλούσιους πού θησαυρίζουν ἀπό τίς παραγγελίες τοῦ δημόσιου. Ὁ πόλεμος συμφέρει μόνο στίς κυβερνήσεις πού ληστεύουν ξένους λαούς. Γιά μιά τέτια ληστεία γίνεται ἀκριβῶς ὁ πόλεμος. Κι ἔτσι μπαίνει τό ἐρώτημα: τί θά γίνει μέ τόν πόλεμο, θά τόν σταματήσουμε ἤ θά τόν συνεχίσουμε παραπέρα, θά ἀφήσουμε νά μᾶς σφίξει πιό πολύ ἡ θηλιά τό λαιμό ἤ θά τήν κόψουμε τελειωτικά;

Ἡ συνδιάσκεψη ἔπρεπε νά δόσει ἀπάντηση σ' αὐτό τό ἐρώτημα.

Παρακάτω. Ἡ Ρωσία βρίσκεται μπροστά σέ λιμό, τόσο τά μετόπισθέν της ὅσο καί τό μέτωπο. Ὁ λιμός ὅμως θά εἶναι τρεῖς φορές πιό ἄγριος, ἄν δέν καλλιεργηθοῦν τώρα ἀμέσως ὅλες οἱ «ἐλεύθερες» ἐκτάσεις. Στό ἀναμεταξύ

οἱ τσιφλικάδες ἐγκαταλείπουν τή γῆ, δέν τή σπέρνουν καί ἡ Προσωρινή κυβέρνηση δέν ἀφήνει τούς ἀγρότες νά καταλάβουν τή γῆ τῶν τσιφλικάδων καί νά τήν καλλιεργήσουν... Τί πρέπει νά γίνει μέ τήν Προσωρινή κυβέρνηση, πού ὑποστηρίζει μέ κάθε τρόπο τούς τσιφλικάδες; Τί πρέπει νά γίνει μέ τούς ἴδιους τούς τσιφλικάδες, νά τούς ἀφήσουμε τή γῆ ἤ νά τήν κάνουμε ἰδιοχτησία τοῦ λαοῦ;

Σ' ὅλα αὐτά τά ἐρωτήματα ἡ συνδιάσκεψη ἔπρεπε νά δόσει σαφεῖς καί ξεκάθαρες ἀπαντήσεις.

Γιατί μόνο τέτιες ἀπαντήσεις κάνουν τό κόμμα ἑνιαῖο καί σφιχτοδεμένο.

Καί μόνο ἕνα σφιχτοδεμένο κόμμα μπορεῖ νά ὁδηγήσει τό λαό στή νίκη.

Ἡ συνδιάσκεψη δικαίωσε τίς ἐλπίδες μας;

Ἔδοσε σαφεῖς καί ξεκάθαρες ἀπαντήσεις; Αὐτό ἄς τό κρίνουν μόνοι τους οἱ σύντροφοι, μελετώντας τίς ἀποφάσεις τῆς συνδιάσκεψης, πού δημοσιεύτηκαν σάν παράρτημα στό φύλλο ἀρ. 13 [19] τῆς ἐφημερίδας μας.

«Σολντάτσκαγια Πράβντα», ἀρ. 16,
6 τοῦ Μάη 1917.
Κύριο ἄρθρο.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

Η ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ [20]

Πλησιάζουν οἱ ἐκλογές γιά τά συμβούλια τῶν διαμερισμάτων τῆς Πετρούπολης. Οἱ κατάλογοι τῶν ὑποψηφίων ἔχουν ἐγκριθεῖ καί δημοσιεύτηκαν. Ἡ ἐκλογική καμπάνια βρίσκεται σ' ὅλη τήν ἔντασή της.

Ὑποβάλλουν ὑποψήφιους τά πιό διαφορετικά «κόμματα»: κόμματα πραγματικά καί πλασματικά, παλιά καί νεοξεφουρνισμένα, κόμματα σοβαρά καί ψευτοκόμματα. Δίπλα στό κόμμα τῶν καντέτων κάνει τήν ἐμφάνισή του τό «κόμμα τῆς τιμιότητας, τῆς ὑπευθυνότητας καί τῆς δικαιοσύνης»· δίπλα στή «Γιεντίνστβο» καί τό Μπούντ—τό «κόμμα πού βρίσκεται κάπως ἀριστερότερα ἀπό τούς καντέτους»· δίπλα στούς μενσεβίκους καί τούς ἐσέρους ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας—οἱ καθελογῆς «ἀνεξάρτητες» καί «ὑπερκομματικές» ὁμάδες. Ἡ ποικιλία τῶν προγραμμάτων εἶναι κάτι τό ἀφάνταστο.

Οἱ πρῶτες προεκλογικές συγκεντρώσεις ἔδειξαν κιόλας ὅτι στό κέντρο τῆς καμπάνιας βρίσκεται ὄχι ἡ δημοτική «μεταρύθμιση» αὐτή καθαυτή, ἀλλά ἡ γενική πολιτική κατάσταση τῆς χώρας. Ἡ δημοτική μεταρύθμιση εἶναι ἁπλῶς ὁ καμβάς πού πάνω του πλέκονται φυσιολογικά οἱ βασικές πολιτικές θέσεις τῶν κομμάτων.

Κι αὐτό εἶναι εὐνόητο. Τώρα πού ὁ πόλεμος ἔφερε τή χώρα στό χεῖλος τῆς καταστροφῆς, τώρα πού τά συμφέροντα τῆς πλειοψηφίας τοῦ πληθυσμοῦ ἀπαιτοῦν τήν ἐπαναστατική ἐπέμβαση σέ ὅλη τήν οἰκονομική ζωή τῆς χώρας καί πού ἡ Προσωρινή κυβέρνηση εἶναι, πράγμα φανερό, ἀνίκανη νά βγάλει τή χώρα ἀπό τό ἀδιέξοδο, κάθε τοπικό ζήτημα, μαζί καί τό ζήτημα τῶν δήμων, μπορεῖ νά γίνει κατανοητό καί νά βρεῖ τή λύση του μόνο σέ ἀδιάρηχτη σύνδεση μέ τά γενικά ζητήματα τοῦ πολέμου καί τῆς εἰρήνης, τῆς ἐπανάστασης καί τῆς ἀντεπανάστασης. Χωρίς μιά τέτια σύνδεση μέ τή γενική πολιτική κατάσταση ἡ καμπάνια γιά τίς δημοτικές ἐκλογές θά ἐκφυλιζόταν σέ φλυαρία χωρίς περιεχόμενο γιά τό γάνωμα τῶν νιπτήρων καί τό «χτίσιμο καλῶν ἀποχωρητηρίων» (βλ. τό πρόγραμμα τῶν ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας-μενσεβίκων).

Γι' αὐτό μέσα ἀπό τόν κυκεῶνα τῶν πολυάριθμων κομματικῶν συνθημάτων, θά ξεπροβάλουν στήν πορεία τῆς καμπάνιας ἀναπότρεπτα οἱ δυό βασικές πολιτικές γραμμές: ἡ γραμμή τῆς παραπέρα ἀνάπτυξης τῆς ἐπανάστασης καί ἡ γραμμή τῆς ἀντεπανάστασης.

Ὅσο πιό ἀναπτυγμένη θά εἶναι ἡ καμπάνια, τόσο πιό ὀξύτερη θά εἶναι κι ἡ κομματική κριτική καί τόσο πιό ἔντονα θά ξεχωρίσουν αὐτές οἱ δυό πολιτικές γραμμές, τόσο λιγότερο ἀνεχτή θά εἶναι ἡ θέση τῶν ἐνδιάμεσων ὁμάδων πού θά προσπαθήσουν νά συμβιβάσουν τά ἀσυμβίβαστα, τόσο πιό ξεκάθαρα θά φανεῖ μπροστά σ' ὅλο τόν κόσμο ὅτι ἡ μερίδα τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων πού εἶναι ὀπαδοί τῆς ἄμυνας, καί πού στέκονται ἀνάμεσα στήν ἐπανάσταση καί τήν ἀντεπανάσταση, στήν πράξη φρενάρουν τήν ἐπανάσταση καί διευκολύνουν τό ἔργο τῆς ἀντεπανάστασης.

* * *

Τό κόμμα τῆς «Λαϊκῆς ἐλευθερίας»

Ἀπό τήν ἡμέρα πού ἀνατράπηκε ὁ τσαρισμός, τά δεξιά κόμματα ἔγιναν σκορποχώρι. Αὐτό ἐξηγεῖται ἀπό τό γεγονός ὅτι δέν τούς συμφέρει πιά νά ὑπάρχουν μέ τήν παλιά μορφή. Καί ποῦ πῆγαν; Συγκεντρώθηκαν γύρω ἀπό τό κόμμα τῆς λεγόμενης «Λαϊκῆς ἐλευθερίας», γύρω ἀπό τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ καί συντροφίας. Τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ εἶναι τώρα τό πιό δεξιό κόμμα. Αὐτό εἶναι γεγονός πού δέ μπορεῖ νά τό διαμφισβητήσει κανείς. Καί ἀκριβῶς γι' αὐτό τό λόγο τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ ἀποτελεῖ σήμερα σημεῖο ἕλξης ὅλων τῶν ἀντεπαναστατικῶν δυνάμεων.

Τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ θέλει νά περάσει χαλινάρι στούς ἀγρότες, γιατί αὐτό τό κόμμα εἶναι ὑπέρ τῆς κατάπνιξης τοῦ ἀγροτικοῦ κινήματος.

Τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ θέλει νά περάσει χαλινάρι στούς ἐργάτες, γιατί αὐτό τό κόμμα εἶναι ἐνάντια στίς «ὑπερβολικές» διεκδικήσεις τῶν ἐργατῶν χαραχτηρίζοντας ὅλες τίς σοβαρές διεκδικήσεις τους «ὑπερβολικές».

Τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ θέλει νά περάσει χαλινάρι στούς φαντάρους, γιατί αὐτό τό κόμμα εἶναι ὑπέρ τῆς «σιδερένιας πειθαρχίας», δηλ. θέλει νά ἀποκαταστήσει τήν ἰσχή τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν πάνω στούς φαντάρους.

Τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ εἶναι ὑπέρ τοῦ ληστρικοῦ πολέμου, πού ἔφερε τή χώρα μπροστά στήν καταστροφή καί τήν ἐρήμωση.

Τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ εἶναι ὑπέρ τῶν «ἀποφασιστικῶν μέτρων» ἐνάντια στήν ἐπανάσταση καί τάσσεται

«κατηγορηματικά» ἐνάντια στή λαϊκή ἐλευθερία παρ' ὅλο πού αὐτοτιτλοφορεῖται κόμμα τῆς «Λαϊκῆς ἐλευθερίας».

Μπορεῖ νά ἐλπίζει κανείς πώς ἕνα τέτιο κόμμα θά ἐξυγιάνει τά οἰκονομικά τοῦ δήμου τῆς Πετρούπολης πρός τό συμφέρον τῶν πιό φτωχῶν στρωμάτων τοῦ πληθυσμοῦ;

Μπορεῖ νά τοῦ ἐμπιστευτεῖ κανείς τήν τύχη τῆς πόλης;

Ποτέ! Σέ καμιά περίπτωση!

Τό σύνθημά μας εἶναι: καμιά ἐμπιστοσύνη στό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ, καμιά ψῆφο στό κόμμα τῆς «Λαϊκῆς ἐλευθερίας»!

* * *

Τό Σοσιαλδημοκρατικό ἐργατικό κόμμα τῆς Ρωσίας (μπολσεβίκοι)

Τό κόμμα μας εἶναι διαμετρικά ἀντίθετο μέ τό κόμμα τῶν καντέτων. Οἱ καντέτοι εἶναι τό κόμμα τῶν ἀντεπαναστατῶν κεφαλαιοκρατῶν καί τῶν τσιφλικάδων. Ἀντίθετα, τό κόμμα μας εἶναι τό κόμμα τῶν ἐπαναστατῶν ἐργατῶν τῆς πόλης καί τοῦ χωριοῦ. Εἶναι δυό κόμματα ἀδιάλλαχτα ἐχθρικά, ἡ νίκη τοῦ ἑνός σημαίνει τήν ἧττα τοῦ ἄλλου. Οἱ διεκδικήσεις μας εἶναι γνωστές. Ὁ δρόμος μας ξεκάθαρος.

Εἴμαστε ἐνάντια στό σημερινό πόλεμο, γιατί εἶναι πόλεμος ληστρικός, καταχτητικός.

Εἴμαστε ὑπέρ τῆς εἰρήνης, εἰρήνης γενικῆς καί δημοκρατικῆς, γιατί μιά τέτια εἰρήνη εἶναι ἡ πιό σίγουρη διέξοδος ἀπό τήν οἰκονομική καί ἐπισιτιστική καταστροφή.

Παραπονιοῦνται γιά τήν ἔλλειψη ψωμιοῦ στίς πόλεις. Ψωμί ὅμως δέν ὑπάρχει γιατί οἱ σπαρμένες ἐκτάσεις περιορίστηκαν ἀπό ἔλλειψη ἐργατικῶν χεριῶν, γιατί τά ἐργατικά χέρια στάλθηκαν στόν πόλεμο. Δέν ὑπάρχει ψωμί γιατί καί τά σημερινά ἀποθέματα δέν ὑπάρχει τρόπος νά μεταφερθοῦν, ἐπειδή οἱ σιδηρόδρομοι εἶναι ἀπασχολημένοι μέ τίς πολεμικές μεταφορές. Σταματεῖστε τόν πόλεμο καί θά ὑπάρχει ψωμί.

Παραπονιοῦνται γιά τήν ἔλλειψη ἐμπορευμάτων στό χωριό. Μά ἐμπορεύματα δέν ὑπάρχουν γιατί στό μεγαλύτερό τους μέρος οἱ φάμπρικες καί τά ἐργοστάσια δουλεύουν γιά τήν ἐξυπηρέτηση τοῦ πολέμου. Σταματεῖστε τόν πόλεμο καί θά ὑπάρχουν ἐμπορεύματα.

Εἴμαστε ἐνάντια στή σημερινή κυβέρνηση γιατί μᾶς ζητᾶ νά διενεργήσουμε ἐπίθεση κι ἔτσι παρατείνει τόν πόλεμο καί ἐπιδεινώνει τήν καταστροφή καί τήν πείνα.

Εἴμαστε ἐνάντια στή σημερινή κυβέρνηση γιατί, περιφρουρώντας τά κέρδη τῶν κεφαλαιοκρατῶν, τορπιλίζει τό ἔργο τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπέμβασης τῶν ἐργατῶν στήν οἰκονομική ζωή τῆς χώρας.

Εἴμαστε ἐνάντια στή σημερινή κυβέρνηση γιατί, ἐμποδίζοντας τίς ἐπιτροπές ἀγροτῶν νά διαθέσουν τή γῆ τῶν τσιφλικάδων, τορπιλίζει τό ἔργο τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ χωριοῦ ἀπό τήν ἐξουσία τοῦ τσιφλικᾶ.

Εἴμαστε ἐνάντια στή σημερινή κυβέρνηση γιατί, ἀρχίζοντας τή «δουλιά» της μέ τήν ἀπομάκρυνση τῶν ἐπαναστατικῶν στρατευμάτων ἀπό τήν Πετρούπολη καί περνώντας σήμερα στήν ἀπομάκρυνση τῶν ἐπαναστατῶν ἐργατῶν (ἀποσυμφόρηση τῆς Πετρούπολης!), καταδικάζει σέ ἀδυναμία τήν ἐπανάσταση.

Εἴμαστε ἐνάντια στή σημερινή κυβέρνηση γιατί γενικά δέν εἶναι ἱκανή νά βγάλει τή χώρα ἀπό τήν κρίση.

Θέλουμε νά περάσει ὅλη ἡ ἐξουσία στά χέρια τῶν ἐπαναστατῶν ἐργατῶν, τῶν φαντάρων καί τῶν ἀγροτῶν.

Μόνο μιά τέτια ἐξουσία θά εἶναι ἱκανή νά βάλει τέρμα στό ληστρικό πόλεμο πού παρατείνεται. Μόνο μιά τέτια ἐξουσία θά εἶναι ἱκανή νά βάλει χέρι στά κέρδη τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί τῶν τσιφλικάδων γιά νά σπρώξει τήν ἐπανάσταση μπροστά καί νά σώσει τή χώρα ἀπό τήν ὁλοκληρωτική καταστροφή.

Τέλος, εἴμαστε ἐνάντια στήν ἐπανασύσταση τῆς ἀστυνομίας, τῆς παλιᾶς μισητῆς ἀστυνομίας πού εἶναι ἀποσπασμένη ἀπό τό λαό καί ὑποταγμένη στούς «ἀξιωματούχους» πού διορίζονται ἀπό τά πάνω.

Θέλουμε ἑνιαία, αἱρετή καί ἀνακλητή πολιτοφυλακή, γιατί μόνο μιά τέτια πολιτοφυλακή μπορεῖ νά ἀποτελέσει προμαχώνα γιά τά συμφέροντα τοῦ λαοῦ.

Αὐτές εἶναι οἱ ἄμεσες διεκδικήσεις μας.

Ἐμεῖς ὑποστηρίζουμε ὅτι χωρίς νά ἱκανοποιηθοῦν αὐτές οἱ διεκδικήσεις, χωρίς ἀγώνα γι' αὐτές τίς διεκδικήσεις, δέ μπορεῖ νά νοηθεῖ καμιά σοβαρή δημοτική μεταρύθμιση, κανένας ἐκδημοκρατισμός τῆς διαχείρισης τοῦ Δήμου.

Ὅποιος θέλει νά ἐξασφαλιστεῖ ψωμί γιά τόν πληθυσμό, ὅποιος θέλει νά λείψει ἡ κρίση κατοικίας, ὅποιος θέλει οἱ δημοτικοί φόροι νά βαραίνουν μόνο τούς πλούσιους, ὅποιος ἐπιδιώκει νά γίνουν πράξη ὅλες αὐτές οἱ μεταρυθμίσεις κι ὄχι νά μείνουν λόγια—αὐτός πρέπει νά δόσει τήν ψῆφο του σέ κείνους πού εἶναι ἐνάντια στόν καταχτητικό πόλεμο, ἐνάντια στήν κυβέρνηση τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν, ἐνάντια στήν ἐπανασύσταση τῆς ἀστυνομίας, γιά δημοκρατική εἰρήνη, γιά τό πέρασμα τῆς ἐξουσίας στά χέρια τοῦ ἴδιου τοῦ λαοῦ, γιά λαϊκή πολιτοφυλακή, γιά ἕναν πραγματικό ἐκδημοκρατισμό τῆς διαχείρισης τοῦ Δήμου.

Χωρίς αὐτούς τούς ὅρους ἡ «ριζική δημοτική μεταρύθμιση» εἶναι κούφια λόγια.

* * *

Ὁ συνασπισμός τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας

Ἀνάμεσα στούς καντέτους καί τό κόμμα μας βρίσκονται μιά σειρά ἐνδιάμεσες ὁμάδες, πού ταλαντεύονται ἀνάμεσα στήν ἐπανάσταση καί τήν ἀντεπανάσταση. Αὐτές εἶναι: ἡ «Γεντίνστβο», τό Μπούντ, ἡ μερίδα τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, οἱ τρουντοβίκοι[21], οἱ λαϊκοί «σοσιαλιστές»[22]. Σέ ὁρισμένες περιφέρειες ὑποβάλλουν χωριστές ὑποψηφιότητες, σέ ἄλλες πάλι σχηματίζουν κοινό συνασπισμό, παρουσιάζουν κοινό ψηφοδέλτιο. Ἐνάντια σέ ποιόν συνασπίζονται; Στά λόγια ἐνάντια στούς καντέτους. Τί γίνεται ὅμως στήν πραγματικότητα;

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα χτυπάει στό μάτι ἡ ἔλλειψη ἀρχῶν τοῦ συνασπισμοῦ τους. Τί τό κοινό ὑπάρχει, λογουχάρη, ἀνάμεσα στή ριζοσπαστική-ἀστική ὁμάδα τῶν τρουντοβίκων καί τήν ὁμάδα τῶν μενσεβίκων-ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας πού θεωροῦν τόν ἑαυτό τους «μαρξιστή» καί «σοσιαλιστή»; Ἀπό πότε οἱ τρουντοβίκοι, πού κηρύχνουν τόν πόλεμο ὥς τή νίκη, ἔγιναν συνεργάτες τῶν μενσεβίκων καί τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μπούντ, πού αὐτοτιτλοφοροῦνται «ἄνθρωποι πού ἀποκρούουν τόν πόλεμο» καί «τσιμερβαλντικοί»; Καί ἡ «Γιεντίνστβο» τοῦ Πλεχάνοφ, τοῦ ἴδιου αὐτοῦ Πλεχάνοφ πού ἀκόμα ἀπό τήν ἐποχή τοῦ τσαρισμοῦ δίπλωσε τή σημαία τῆς Διεθνοῦς καί τάχτηκε ὁριστικά κάτω ἀπό ξένη σημαία, κάτω ἀπό τήν κίτρινη σημαία τοῦ ἰμπερια-

λισμοῦ—τί τό κοινό λοιπόν ὑπάρχει ἀνάμεσα σ' αὐτόν τό λυσσασμένο σωβινιστή, καί, ἄς ποῦμε, τόν «τσιμερβαλντικό» Τσερετέλι, ἐπίτιμο πρόεδρο τῆς συνδιάσκεψης τῶν μενσεβίκων-ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας; Πέρασε μήπως πολύς καιρός ἀπό τότε πού ὁ Πλεχάνοφ καλοῦσε νά ὑποστηρίξουμε τήν τσαρική κυβέρνηση στόν πόλεμο κατά τῆς Γερμανίας καί ὁ «τσιμερβαλντικός» Τσερετέλι «κατακεραύνωνε» τό σωβινιστή Πλεχάνοφ γι' αὐτό τό πράμα; Ὁ πόλεμος ἀνάμεσα στή «Γιεντίνστβο» καί τή «Ραμπότσαγια Γκαζέτα»[3] βρίσκεται στό ἀποκορύφωμά του καί ὅμως οἱ κύριοι αὐτοί καμώνονται πώς δέ βλέπουν τίποτα κι ἄρχισαν κιόλας τή «συναδέλφωση»...

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἀπό αὐτά τά ἀνομοιογενῆ στοιχεῖα μποροῦσε νά δημιουργηθεῖ μονάχα ἕνας τυχαῖος καί χωρίς ἀρχές συνασπισμός, ὅτι δηλαδή σχηματίζοντας έναν τέτιο συνασπισμό οἱ ὁμάδες αὐτές δέν καθοδηγοῦνταν ἀπό ἀρχές, ἀλλά ἀπό τό φόβο τῆς ἀποτυχίας τους.

Παρακάτω, χτυπάει στό μάτι τό γεγονός ὅτι σέ δυό περιφέρειες, στήν περιφέρεια Καζάν καί στήν περιφέρεια Σπάσκ (βλ. «Κατάλογοι ὑποψηφίων») ἡ «Γιεντίνστβο», τό Μπούντ καί ἡ μερίδα τῶν μενσεβίκων καί ἐσέρων ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, δέν παρουσιάζουν ἡ καθεμιά τους δικό τους ψηφοδέλτιο ἀλλά στίς ἴδιες περιφέρειες, καί μόνο σ' αὐτές παρουσιάζεται τό περιφερειακό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν μέ δικό του ψηφοδέλτιο, παρά τήν ἀντίθετη ἀπόφαση τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Εἶναι φανερό ὅτι τά παλικάρια μας, οἱ ὀπαδοί τοῦ συνασπισμοῦ, ἀπό φόβο μήν ἀποτύχουν στίς ἐκλογές, προτίμησαν νά κρυφτοῦν πίσω ἀπό τό περιφερειακό Σοβιέτ, ἀποφασισμένοι νά ἐκμεταλλευτοῦν τό κῦρος του. Εἶναι διασκεδαστικό ὅτι οἱ τζέντλεμαν αὐτοί ἀπό σόι, ἐνῶ τόσο πολύ κορδώνονται γιά τό αἴσθημα τῆς «εὐθύνης» τους, δέν εἶχαν τόν ἀνδρισμό νά κατέβουν ἀνοιχτά, ἀλλά προτίμησαν νά ξεφύγουν δειλά τίς «εὐθύνες» τους...

Τί εἶναι ὅμως ἐκεῖνο πού συνένωσε ὅλες αὐτές τίς ἀνομοιογενεῖς ὁμάδες;

Τό γεγονός ἀκριβῶς ὅτι ὅλες τους σέρνονται διστακτικά ἀλλά ἀδιάκοπα πίσω ἀπό τούς καντέτους, ὅτι δέ χωνεύουν ὅλες τους στόν ἴδιο βαθμό τό κόμμα μας.

Ὅλες αὐτές οἱ ὁμάδες θέλουν, ὅπως κι οἱ καντέτοι, τόν πόλεμο, μά δέν τό θέλουν γιά καταχτήσεις (θεός φυλάξει!) ἀλλά γιά τήν... «εἰρήνη χωρίς προσαρτήσεις καί ἐπανορθώσεις». Πόλεμος γιά τήν εἰρήνη...

Ὅλες αὐτές οἱ ὁμάδες θέλουν, ὅπως κι οἱ καντέτοι, μιά «σιδερένια πειθαρχία», ὄχι ὅμως γιά νά περάσουν χαλινάρι στούς φαντάρους (ὄχι βέβαια!) ἀλλά γιά τό συμφέρον... τῶν ἴδιων τῶν φαντάρων.

Ὅλες αὐτές οἱ ὁμάδες θέλουν, ὅπως κι οἱ καντέτοι, νά γίνει ἐπίθεση, ὄχι ὅμως γιά τά συμφέροντα τῶν αγγλογάλλων τραπεζιτῶν (θεός φυλάξει!) ἀλλά γιά τά συμφέροντα... τῆς «νεαρῆς μας ἐλευθερίας».

Ὅλες αὐτές οἱ ὁμάδες εἶναι, ὅπως κι οἱ καντέτοι, ἐνάντια στίς «ἀναρχικές ἀπόπειρες τῶν ἐργατῶν νά καταλάβουν τίς φάμπρικες καί τά ἐργοστάσια» (βλ. «Ραμπότσαγια Γκαζέτα» τῆς 21 τοῦ Μάη) ὄχι ὅμως γιατί ὑπερασπίζουν τά συμφέροντα τῶν κεφαλαιοκρατῶν (τί φρίκη!) ἀλλά γιά νά μήν τρομάξουν τούς κεφαλαιοκράτες καί απομακρυνθοῦν ἀπό τήν ἐπανάσταση, δηλαδή γιά τό συμφέρον... τῆς ἐπανάστασης.

Γενικά, ὅλες αὐτές οἱ ὁμάδες θέλουν τήν ἐπανάσταση, ἀλλά στό βαθμό (στό βαθμό!) πού δέν ἀποτελεῖ κίνδυνο γιά τούς κεφαλαιοκράτες καί τούς τσιφλικάδες, στό βαθμό πού δέν ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τά συμφέροντα τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί τῶν τσιφλικάδων.

Μέ λίγα λόγια: ὅλες αὐτές οἱ ὁμάδες θέλουν τά ἴδια πραχτικά μέτρα πού θέλουν κι οἱ καντέτοι, ὅμως μέ τίς μικροεπιφυλάξεις τους καί τά εὐφυολογήματά τους γιά «ἐλευθερία», «ἐπανάσταση» κλπ.

Κι ἐπειδή τά λόγια τους καί τά εὐφυολογήματά τους παραμένουν λόγια καί τίποτε παραπάνω, βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι στήν πράξη ἐφαρμόζουν τήν ἴδια γραμμή μέ τούς καντέτους.

Οἱ φλυαρίες γιά ἐλευθερία καί σοσιαλισμό καλύπτουν ἁπλῶς τήν καντέτικη οὐσία τους.

Καί γι' αὐτό ἀκριβῶς ὁ συνασπισμός τους δέ στρέφεται ἐνάντια στούς ἀντεπαναστάτες καντέτους, ἀλλά ἐνάντια στούς ἐπαναστάτες ἐργάτες, ἐνάντια στό συνασπισμό τοῦ κόμματός μας μέ τήν ὁμάδα «Μεζραγιόνκα»[24] καί τούς ἐπαναστάτες μενσεβίκους.

Ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά, μπορεῖ κανείς, νά βασίζεται πώς αὐτοί οἱ σχεδόν καντέτοι τζέντλεμαν εἶναι σέ θέση νά ἀνακαινίσουν καί νά ἀναδιοργανώσουν τά ξεχαρβαλωμένα οἰκονομικά τοῦ δήμου;

Πῶς μπορεῖ νά τούς ἐμπιστευτοῦμε τήν τύχη τῶν πιό φτωχῶν στρωμάτων τοῦ πληθυσμοῦ, ὅταν καταπατοῦν κάθε ὥρα καί στιγμή τά συμφέροντα αὐτῶν τῶν στρωμάτων, ἐνῶ ἀπό τό ἄλλο μέρος ὑποστηρίζουν τό ληστρικό πόλεμο καί τήν κυβέρνηση τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί τῶν τσιφλικάδων;

Γιά νά ἐκδημοκρατιστεῖ ἡ διαχείριση τοῦ δήμου, γιά νά ἐξασφαλιστοῦν τρόφιμα καί στέγη γιά τόν πληθυσμό, γιά νά ἀπαλλαγεῖ ἡ φτωχολογιά ἀπό τούς δημοτικούς φόρους καί νά μεταφερθοῦν ὅλα τά φορολογικά βάρη στούς πλούσιους, εἶναι ἀπαραίτητο νά μπεῖ τέρμα στήν πολιτική τῶν συμβιβασμῶν, νά μπεῖ χέρι στά κέρδη τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί τῶν ἰδιοχτητῶν σπιτιῶν... Δέν εἶναι μήπως ὁλοφάνερο ὅτι οἱ μετριοπαθεῖς τζέντλεμαν τοῦ συνασπισμοῦ τῶν ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας, πού φοβοῦνται μήν ἐξερεθίσουν τήν κεφαλαιοκρατία, δέν εἶναι ἱκανοί νά πάρουν τέτια ἐπαναστατικά μέτρα;...

Στό σημερινό δημοτικό συμβούλιο τῆς Πετρούπολης ὑπάρχει ἡ λεγόμενη «σοσιαλιστική δημοτική ὁμάδα», πού ἀποτελεῖται κυρίως ἀπό ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας-ἐσέρους καί μενσεβίκους. Ἡ ὁμάδα αὐτή σχημάτισε ἀπό μέλη της μιά «οἰκονομική ἐπιτροπή» γιά νά ἐπεξεργαστεῖ «ἐπείγοντα μέτρα» γιά τήν ἐξυγίανση τῆς διαχείρισης τοῦ δήμου. Καί τί ἔγινε; Οἱ «ἀνακαινιστές» αὐτοί βρῆκαν πώς γιά τόν ἐκδημοκρατισμό τῆς διαχείρισης τοῦ δήμου χρειάζεται: 1) «νά αὐξηθεῖ ἡ τιμή τοῦ νεροῦ», 2) «νά αὐξηθεῖ ἡ τιμή τῶν εἰσιτηρίων τῶν τράμ». Καί «σχετικά μέ τό ζήτημα τῆς πληρωμῆς τῶν εἰσιτηρίων ἀπό τούς φαντάρους πού χρησιμοποιοῦν τράμ, ἀποφασίστηκε νά συνεννοηθοῦν μέ τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν» (βλ. «Νόβαγια Ζίζν»[25], ἀρ. 26). Εἶναι ὁλοφάνερο πώς τά μέλη τῆς ἐπιτροπῆς σκέφτονταν νά βάλουν τούς φαντάρους νά πληρώνουν εἰσιτήρια στά τράμ, δέν τόλμησαν ὅμως νά τό κάνουν χωρίς τή συγκατάθεση τῶν φαντάρων.

Ἀντί νά καταργήσουν τούς φόρους πού πληρώνει ἡ φτωχολογιά, τά ἀξιότιμα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀποφάσισαν νά τούς αὐξήσουν, χωρίς νά λυπηθοῦν οὔτε καί τούς φαντάρους!

Αὐτή εἶναι ἡ ὑποδειγματική πραχτική δουλιά, πού κάνουν στό δῆμο οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας ἐσέροι καί μενσεβίκοι.

Εἶναι φανερό ὅτι τά παχιά λόγια καί οἱ ὅλο ὑποσχέσεις «δημοτικές πλατφόρμες» ἔχουν σκοπό νά καλύψουν

τήν ἀξιοθρήνητη πραχτική δουλιά τῶν ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας μέσα στό δῆμο.

Ἔτσι ἦταν κι ἔτσι θἆναι καί στό μέλλον...

Κι ὅσο πιό ἔντεχνα κρύβονται μέ φράσεις γιά «ἐλευθερία» καί «ἐπανάσταση», τόσο πιό ἀποφασιστικός κι ἀμείλιχτος πρέπει νά εἶναι ὁ ἀγώνας ἐναντίον τους.

Ἕνα ἀπό τά ἄμεσα καθήκοντα τῆς σημερινῆς μας καμπάνιας εἶναι νά ξεσκίσουμε τή σοσιαλιστική μάσκα τοῦ συνασπισμοῦ τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας καί νά βγάλουμε στά φόρα τήν ἀστική-καντέτικη οὐσία αὐτοῦ τοῦ συνασπισμοῦ.

Καμιά ὑποστήριξη στό συνασπισμό τῶν ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας, καμιά ἐμπιστοσύνη στούς κυρίους αὐτοῦ τοῦ συνασπισμοῦ!

Οἱ ἐργάτες πρέπει νά καταλάβουν πώς ὅποιος δέν εἶναι μαζί τους εἶναι ἐναντίον τους, πώς ὁ συνασπισμός τῶν ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας δέν εἶναι μαζί τους καί ὅτι συνεπῶς εἶναι ἐναντίον τους.

* * *

«Οἱ ἐκτός κομμάτων»

Ἀπ' ὅλες τίς ἀστικές ὁμάδες πού ὑπόβαλαν δικούς τους ὑποψηφίους, τήν πιό ἀκαθόριστη θέση τήν παίρνουν οἱ ὁμάδες ἐκτός κομμάτων. Αὐτές οἱ ὁμάδες δέν εἶναι λίγες, εἶναι πάρα πολλές, σχεδόν 30. Καί ποιός δέ βρίσκεται ἀνάμεσά τους! Οἱ «ἑνωμένες ἐπιτροπές κατοικίας» καί ἡ «ὁμάδα ὑπαλλήλων στά ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα», ἡ «ἀνεξάρτητη ὁμάδα τῶν ἀνθρώπων τῆς δουλιᾶς» καί ἡ «ὁμάδα ἀνεξάρτητων ἐκλογέων», ἡ «ὁμάδα διαχείρισης τῶν σπιτιῶν» καί ὁ «σύλλογος ἰδιοχτητῶν», ἡ «ὑπεράνω κομμάτων δημοκρατική ὁμάδα» καί ὁ «σύνδεσμος γιά τήν ἰσοτιμία τῶν γυναικῶν», ἡ «ὁμάδα τῆς ἕνωσης μηχανικῶν» καί ἡ «ἐμποροβιομηχανική ἕνωση», ἡ «ὁμάδα τῆς τιμιότητας, τῆς ὑπευθυνότητας καί τῆς δικαιοσύνης» καί ἡ «ὁμάδα τῆς δημοκρατικῆς ἀνοικοδόμησης», ἡ «ὁμάδα ἐλευθερία καί τάξη» καί ἄλλες ὁμάδες—νά ἡ πολύχρωμη εἰκόνα τοῦ κυκεώνα πού παρουσιάζουν οἱ ἐκτός κομμάτων ὁμάδες.

Ποιοί εἶναι ὅλοι αὐτοί, ἀπό ποῦ προέρχονται καί ποιός εἶναι ὁ σκοπός τους;

Εἶναι ὅλες τους ὁμάδες ἀστικές. Στήν πλειοψηφία τους αὐτοί πού τίς ἀποτελοῦν εἶναι ἔμποροι, βιομήχανοι, ἰδιοχτῆτες σπιτιῶν, ἄνθρωποι «ἐλεύθερων ἐπαγγελμάτων», διανοούμενοι.

Οἱ ὁμάδες αὐτές δέν ἔχουν προγράμματα πού νά στηρίζονται σέ ἀρχές. Καί οἱ ἐκλογεῖς δέ θά πληροφορηθοῦν ποτέ τί πραγματικά ἐπιδιώκουν οἱ ὁμάδες αὐτές πού καλοῦν τούς μικροαστούς νά τίς ψηφίσουν.

Οἱ ὁμάδες αὐτές δέν ἔχουν δημοτικά προγράμματα. Καί οἱ ἐκλογεῖς δέ θά πληροφορηθοῦν ποτέ τί μεταρυθμίσεις ζητοῦν στόν τομέα τῶν οἰκονομικῶν τοῦ δήμου καί γιά ποιό λόγο, συνεπῶς, νά τούς ψηφίσουν.

Οἱ ὁμάδες αὐτές δέν ἔχουν παρελθόν, γιατί δέν ὑπῆρχαν στό παρελθόν.

Δέν ἔχουν οὔτε καί μέλλον, γιατί μετά τίς ἐκλογές θά ἐξαφανιστοῦν, ὅπως τήν ἄνοιξη λυώνουν τά χιόνια.

Ἐμφανίστηκαν μονάχα τίς μέρες τῶν ἐκλογῶν καί ζοῦν μονάχα γι' αὐτή τή στιγμή, ὅσο ὑπάρχουν οἱ ἐκλογές: γιά νά μπορέσουν νά τρυπώσουν κάπου στά συμβούλια τῶν διαμερισμάτων κι ὕστερα τσιμέντο νά γίνει.

Εἶναι ὁμάδες τῆς κεφαλαιοκρατίας χωρίς πρόγραμμα, πού φοβοῦνται τό φῶς καί τήν ἀλήθεια καί πού προσπα-

θοῦν νά μπάσουν λαθραῖα τούς ὑποψήφιούς τους στά συμβούλια τῶν διαμερισμάτων τῆς πόλης.

Σκοτεινοί οἱ σκοποί τους. Σκοτεινός κι ὁ δρόμος τους.

Πῶς μπορεῖ νά ἐξηγηθεῖ ἡ ὕπαρξη αὐτῶν τῶν ὁμάδων;

Μπορεῖ ἐπιτέλους νά καταλάβει κανείς τήν ὕπαρξη ἀνεξάρτητων ὁμάδων στό παρελθόν, τόν καιρό τοῦ τσαρισμοῦ, ὅταν ἡ συμμετοχή σ' ἕνα κόμμα, ἡ συμμετοχή σέ ἀ ρ ι σ τ ε ρ ό κόμμα, τιμωροῦνταν ἀμείλιχτα μέ «νόμο», ὅταν πολλοί ἦταν ὑποχρεωμένοι νά ἐμφανίζονται σάν ἀνεξάρτητοι γιά νά ἀποφεύγουν τίς συλλήψεις καί τά κυνηγητά, ὅταν ἡ ἀκομματικότητα χρησίμευε γιά ἀσπίδα πού προφύλασσε ἀπό τούς φύλακες τῶν νόμων τοῦ τσάρου. Τώρα ὅμως πού ὑπάρχουν οἱ μεγαλύτερες ἐλευθερίες, τώρα πού κάθε κόμμα μπορεῖ νά ἐμφανίζεται ἀνοιχτά κι ἐλεύθερα χωρίς νά διακινδυνεύει νά ὑποστεῖ διώξεις, τώρα πού ἡ κομματική τοποθέτηση κι ὁ ἀνοιχτός ἀγώνας τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἀποτελοῦν ἐπιταγή καί προϋπόθεση γιά τήν πολιτική διαπαιδαγώγηση τῶν μαζῶν—πῶς μπορεῖ νά δικαιολογηθεῖ ἡ ὕπαρξη ἀνεξάρτητων ὁμάδων; Τί φοβοῦνται καί ἀπό ποιόν κρύβουν στ' ἀλήθεια τό πραγματικό τους πρόσωπο;

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι πολλοί ἐκλογεῖς ἀπό τίς μάζες δέ διαμόρφωσαν ἀκόμα γνώμη σχετικά μέ τά προγράμματα τῶν πολιτικῶν κομμάτων, καί ὅτι ἡ πολιτική ἀδράνεια καί καθυστέρηση, πού μᾶς ἄφησε κληρονομιά ὁ τσαρισμός, ἐμποδίζουν τό γρήγορο ξεκαθάρισμα τῶν ἀντιλήψεών τους. Εἶναι ὅμως ἐπίσης φανερό ὅτι ἡ ἀκομματικότητα καί ἡ ἔλλειψη προγράμματος δέν κάνουν τίποτα ἄλλο παρά νά δυναμώνουν καί νά νομιμοποιοῦν αὐτή τήν καθυστέρηση καί τήν ἀδράνεια. Ποιός θά τολμήσει ν' ἀρνηθεῖ ὅτι ὁ ἀνοιχτός καί τίμιος ἀγώνας τῶν πολιτικῶν κομμάτων εἶναι τό σπουδαιότερο μέσο γιά νά ξυπνήσουν οἱ μάζες καί νά ἀνεβεῖ ἡ πολιτική τους δραστηριότητα;

Ἀκόμα μιά φορά: τί φοβοῦνται οἱ ἀνεξάρτητες ὁμάδες, γιατί ἀποφεύγουν τό φῶς καί ἀπό ποιόν ἀκριβῶς κρύβονται; Ποῦ βρίσκεται τό μυστικό;

Τό γεγονός εἶναι ὅτι στίς σημερινές συνθῆκες τῆς Ρωσίας, τώρα πού ἡ ἐπανάσταση ἐξελίσσεται γοργά, τώρα πού ὑπάρχουν οἱ μεγαλύτερες δυνατές ἐλευθερίες, τώρα πού οἱ μάζες ἀναπτύσσονται πολιτικά μέρα μέ τήν ἡμέρα καί μάλιστα ὥρα μέ τήν ὥρα, ἡ ἀνοιχτή ἐμφάνιση τῆς κεφαλαιοκρατίας εἶναι γι' αὐτήν πολύ ἐπικίνδυνη. Ἡ ἐμφάνισή της κάτω ἀπό τέτιες συνθῆκες μέ ἀνοιχτή ἀστική πλατφόρμα ἰσοδυναμεῖ μέ τή γρήγορη χρεωκοπία της μπροστά στά μάτια τῶν μαζῶν. Τό μοναδικό μέσο γιά νά «σωθεῖ ἡ κατάσταση», εἶναι νά φορέσει τή μάσκα τῆς ἀκομματικότητας καί νά παραστήσει τήν ἄκακη ὁμάδα, σάν τήν ὁμάδα τῆς «τιμιότητας, τῆς ὑπευθυνότητας καί τῆς δικαιοσύνης». Αὐτό τῆς εἶναι πολύ βολικό γιά νά μπορεῖ νά ψαρεύει στά θολά νερά. Δέ χωρεῖ ἀμφιβολία πώς κάτω ἀπό τά ἀνεξάρτητα ἐκλογικά ψηφοδέλτια κρύβονται οἱ ἀστοί πού καντετοφέρνουν καί πού μοιάζουν πολύ μέ τούς καντέτους, οἱ ἀστοί πού φοβοῦνται νά ἐμφανιστοῦν ἀνοιχτά καί τίμια καί πού προσπαθοῦν νά τρυπώσουν λαθραῖα στά συμβούλια διαμερισμάτων. Εἶναι χαραχτηριστικό ὅτι ἀνάμεσά τους δέν ὑπάρχει οὔτε μιά προλεταριακή ὁμάδα, ὅτι ὅλες αὐτές οἱ ἐκτός κομμάτων ὁμάδες στρατολογοῦν τά μέλη τους μέσα ἀπό τίς γραμμές τῆς ἀστικῆς τάξης καί μόνο μέσα ἀπό τίς γραμμές της. Καί δέ χωρεῖ ἀμφιβολία πώς, ἄν δέ συναντήσουν τήν ἀπαιτούμενη ἀντίσταση ἀπό τά ἐπαναστατικά στοιχεῖα, θά μπορέσουν νά μπλέξουν στά δίχτυα τους ἀρκετούς εὐκολόπιστους κι ἁπλοϊκούς ἐκλογεῖς.

Αὐτοῦ βρίσκεται ὅλο τό μυστικό!

Γι' αὐτό ὁ κίνδυνος τῆς «ἀκομματικότητας» εἶναι ἕνας ἀπό τούς πιό σοβαρούς κινδύνους πού ὑπάρχουν πραγματικά στή σημερινή καμπάνια τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν.

Γι' αὐτούς τούς λόγους ἕνα ἀπό τά σπουδαιότερα καθήκοντα τῆς καμπάνιας μας εἶναι νά ξεσκίσουμε τή μάσκα τῆς ἀκομματικότητας πού φορᾶν οἱ κύριοι αὐτοί, νά τούς ἀναγκάσουμε νά δείξουν τό ἀληθινό τους πρόσωπο, γιά νά δόσουμε στίς μάζες τή δυνατότητα νά τούς κρίνουν ὅπως τούς ἀξίζει.

Κάτω ἡ μάσκα τῆς ἀκομματικότητας, ζήτω ἡ καθαρότητα καί ἡ σαφήνεια τῆς πολιτικῆς γραμμῆς!—αὐτό εἶναι τό σύνθημά μας.

* * *

Σύντροφοι! Αὔριο ἔχουμε ἐκλογές. Βαδίστε στίς κάλπες μέ συνταγμένες τίς γραμμές καί σάν ἕνας ἄνθρωπος ψηφίστε τό ψηφοδέλτιο τῶν μπολσεβίκων.

Οὔτε μιά ψῆφο στούς καντέτους, τούς ἐχθρούς τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης!

Οὔτε μιά ψῆφο στούς ὀπαδούς τῆς ἄμυνας, τούς ὀπαδούς τῆς συμφωνίας μέ τούς καντέτους!

Οὔτε μιά ψῆφο στούς «ἀνεξάρτητους», τούς κρυφούς αὐτούς φίλους τῶν ἐχθρῶν σας!

«Πράβντα», ἀρ. 63,64 καί 66. 21,24 καί 26 τοῦ Μάη 1917. Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

ΧΤΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

(Κρίση τῆς ἐπανάστασης)

Τρεῖς ὅρους διατύπωσαν ὁ Γκουτσκόφ κι ὁ Μιλιουκόφ πρίν ἀποχωρήσουν ἀπ' τήν Προσωρινή κυβέρνηση: 1) ἀποκατάσταση τῆς πειθαρχίας, 2) ἔναρξη τῆς ἐπίθεσης, 3) χαλιναγώγηση τῶν ἐπαναστατῶν διεθνιστῶν.

Ὁ στρατός διαλύεται, δέν ὑπάρχει πιά τάξη στό στρατό· ἀποκαταστεῖστε τήν πειθαρχία, βάλτε φραγμό στήν προπαγάνδα ὑπέρ τῆς εἰρήνης, διαφορετικά θά ὑποβάλουμε τίς παραιτήσεις μας—«ἀνήγγειλε» ὁ Γκουτσκόφ στήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή στή γνωστή σύσκεψη στά ἀνάκτορα τῆς αὐτοκράτειρας Μαρίας (20 τοῦ Ἀπρίλη).

Ἔχουμε ὑποχρεώσεις ἀπέναντι στούς συμμάχους, μᾶς ζητοῦν νά τούς βοηθήσουμε πρός τό συμφέρον τῆς ἑνότητας τοῦ μετώπου, καλέστε τό στρατό ν' ἀρχίσει ἐπίθεση, περάστε χαλινάρι στούς ἀντίπαλους τοῦ πολέμου, διαφορετικά θά ἀποχωρήσουμε ἀπό τήν κυβέρνηση «ἀνάγγειλε» ὁ Μιλιουκόφ στήν ἴδια σύσκεψη.

Αὐτά γίνονταν στίς μέρες τῆς «κρίσης τῆς ἐξουσίας».

Οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καμώνονταν πώς δέν εἶναι διατεθειμένοι νά κάνουν ὑποχωρήσεις.

Ὕστερα ὁ Μιλιουκόφ δημοσίευσε τό «ἐπεξηγηματικό»

ἔγγραφο πάνω στή «διακοίνωσή» του, οἱ ρήτορες τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς διαλάλησαν μέ τήν εὐκαιρία αὐτή τή «νίκη» τῆς «ἐπαναστατικῆς δημοκρατίας» καί τά «πάθη κατευνάστηκαν».

'Αποδείχτηκε ὅμως ὅτι ἡ «νίκη» ἦταν φανταστική. Σέ λίγες μέρες ἀναγγέλθηκε νέα «κρίση», ὁ Γκουτσκόφ κι ὁ Μιλιουκόφ δήλωσαν ὅτι «εἶναι ὑποχρεωμένοι» νά παραιτηθοῦν, ἄρχισαν ἀτέλειωτες συσκέψεις τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς μέ τούς ὑπουργούς καί ἡ «κρίση λύθηκε» μέ τήν εἴσοδο τῶν ἀντιπροσώπων τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς στήν Προσωρινή κυβέρνηση.

Οἱ εὐκολόπιστοι ἀνάσαναν μέ ἀνακούφιση. 'Επιτέλους· ὁ Γκουτσκόφ κι ὁ Μιλιουκόφ «νικήθηκαν». 'Επιτέλους θά ἔχουμε εἰρήνη, εἰρήνη χωρίς «προσαρτήσεις καί ἐπανορθώσεις»! Τερματίζεται τό ἀδελφοκτόνο μακελειό!

Τί ἔγινε ὅμως στήν πραγματικότητα; Δέν πρόλαβαν καλά-καλά νά βγάλουν τά συμπεράσματα ἀπό τίς «νίκες» τῆς ὀνομαζόμενης «δημοκρατίας», δέν πρόλαβαν καλά-καλά νά «γιορτάσουν» γιά τούς ὑπουργούς πού ἀποχώρησαν ἀπό τήν κυβέρνηση καί οἱ καινούργιοι ὑπουργοί, οἱ «σοσιαλιστές»-ὑπουργοί, ἄρχισαν νά μιλᾶν μέ γλώσσα, πού γέμισε παρηγοριά τίς καρδιές τοῦ Γκουτσκόφ καί Μιλιουκόφ!

Πραγματικά οἱ «νεκροί» ἔπιασαν καί δέν ἀφήνουν τούς ζωντανούς»!

Κρίνετε μόνοι σας.

'Από τήν πρώτη κιόλας ἀγόρευσή του στό ἀγροτικό συνέδριο[26], ὁ νέος ὑπουργός τῶν στρατιωτικῶν πολίτης Κερένσκι, δήλωσε πώς ἔχει τήν πρόθεση νά ἐπιβάλει «σιδερένια πειθαρχία» στό στρατό. Τί εἴδους πειθαρχία θἆναι αὐτή, τό δείχνει συγκεκριμένα ἡ «διακήρυξη τῶν δικαιωμάτων τοῦ στρατιώτη»[27], πού φέρει τήν ὑπογραφή τοῦ Κερένσκι. 'Η διακήρυξη αὐτή παραχωρεῖ κατά τή διάρκεια

τῆς «μάχης» στούς διοικητές τό «δικαίωμα νά κάνουν χρήση τῶν ὅπλων ἐνάντια στούς ὑφισταμένους τους ὅταν δέν ἐκτελοῦν τίς διαταγές τους» (βλ. τό ἄρθρο 14 τῆς «Διακήρυξης»).

Κεῖνο πού τόσο ὀνειρευόταν ὁ Γκουτσκόφ, πού δέν τολμοῦσε ὅμως νά τό ἐφαρμόσει στή ζωή, τό «ἐφάρμοσε» μέ μιά μόνο μονοκοντυλιά ὁ Κερένσκι, καλύπτοντας τήν ἐνέργειά του αὐτή μέ πομπώδεις φράσεις γιά ἐλευθερία, ἰσότητα καί δικαιοσύνη.

Καί γιά ποιό λόγο χρειάζεται ἡ πειθαρχία;

Αὐτό μᾶς τό ἀποκάλυψε πρίν ἀπό τούς ἄλλους ὑπουργούς ὁ ὑπουργός Τσερετέλι. «'Επιδιώκουμε νά βάλουμε τέρμα στόν πόλεμο—εἶπε στούς ὑπάλληλους τοῦ ταχυδρομείου—ὄχι ὅμως μέ χωριστή εἰρήνη, ἀλλά μέ τήν κοινή νίκη μαζί μέ τούς συμμάχους μας ἐνάντια στούς ἐχθρούς τῆς ἐλευθερίας» (βλ. «Βετσέρναγια Μπιρζιόφκα»[28], 8 τοῦ Μάη).

Ἄν παραλείψουμε τίς λέξεις ἐλευθερία κλπ. πού δέν ἔχουν καμιά θέση ἐδῶ, καί μεταφέρουμε στήν ἁπλή γλώσσα τοῦ λαοῦ τό μπερδεμένο λόγο τοῦ ὑπουργοῦ, βγαίνει ἕνα μόνο συμπέρασμα: πρός τό συμφέρον τῆς εἰρήνης εἶναι ἀπαραίτητο σέ συμμαχία μέ τήν 'Αγγλία καί τή Γαλλία νά συντρίψουμε τή Γερμανία, πράγμα πού ἀπαιτεῖ μέ τή σειρά του τήν ἐξαπόλυση τῆς ἐπίθεσης.

Καί ἡ «σιδερένια πειθαρχία» χρειάζεται ἀκριβῶς γιά νά προετοιμαστεῖ ἡ ἐπίθεση πρός τό συμφέρον τῆς ἑνότητας τοῦ μετώπου, γιά τήν κοινή νίκη ἐνάντια στή Γερμανία.

Κεῖνο πού ἐπιδίωκε διστακτικά ἀλλά ἀκούραστα νά πετύχει ὁ Μιλιουκόφ, ὁ ὑπουργός Τσερετέλι τό διακήρυξε σάν δικό του πρόγραμμα.

Αὐτά γίνονταν τίς πρῶτες μόλις μέρες ὕστερα ἀπό τή «λύση» τῆς κρίσης. 'Αργότερα ὅμως οἱ «σοσιαλιστές» ὑπουρ-

γοί άρχισαν νά γίνονται πιό τολμηροί καί πιό κατηγορηματικοί.

Στίς 12 τοῦ Μάη ἐπακολούθησε ἡ «διαταγή» τοῦ Κερένσκι πρός τούς ἀξιωματικούς, φαντάρους καί ναῦτες:

«...Θά βαδίζετε μπροστά ἐκεῖ ὅπου σᾶς ὁδηγοῦν οἱ ἀρχηγοί σας καί ἡ κυβέρνηση... θά βαδίζετε... ἀτσαλωμένοι μέ τήν πειθαρχία πρός τό καθῆκον... πρέπει νά ἐκπληρώσετε τή θέληση τοῦ λαοῦ καί νά καθαρίσετε τήν πατρίδα καί τόν κόσμο ἀπό τούς ἐπιδρομεῖς καί τούς καταχτητές. Σέ τέτια ἡρωικά κατορθώματα σᾶς καλῶ» (βλ. «Ρέτς», 14 τοῦ Μάη).

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πώς ἡ διαταγή τοῦ Κερένσκι δέ διαφέρει στήν οὐσία της καί πολύ ἀπό τίς γνωστές ἰμπεριαλιστικές διαταγές τῆς τσαρικῆς κυβέρνησης, ὅπως πχ. «πρέπει νά πολεμήσουμε ὥς τό νικηφόρο τέρμα τοῦ πολέμου, πρέπει νά διώξουμε τό θρασύ ἐχθρό πέρα ἀπό τά σύνορα τῆς πατρίδας μας, πρέπει νά ἐλευθερώσουμε τόν κόσμο ἀπό τό ζυγό τοῦ γερμανικοῦ μιλιταρισμοῦ...» καί ἄλλα.

Καί ἐπειδή εἶναι πιό εὔκολο νά μιλᾶ κανείς γιά ἐπίθεση, παρά νά τή διεξάγει στήν πράξη, ἐπειδή ὁρισμένα συντάγματα, λογουχάρη, τῆς ἕβδομης στρατιᾶς (τέσσερα συντάγματα) εἶχαν τή γνώμη ὅτι δέ μποροῦν νά ὑποταχθοῦν στή διαταγή τῆς «ἐπίθεσης»— ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, μαζί μέ τόν Κερένσκι, πέρασε ἀπό τά λόγια στά «ἔργα», ἔδοσε διαταγή νά διαλυθοῦν ἀμέσως τά συντάγματα πού «ἔπεσαν σ' αὐτό τό σφάλμα» καί ἀπείλησε πώς θά στείλει τούς ἐνόχους στά «καταναγκαστικά ἔργα καί θά τούς στερήσει τά πολιτικά τους δικαιώματα» (βλ. «Βετσέρνεγιε Βρέμια», τῆς 1 τοῦ Ἰούνη). Καί ἐπειδή, ὅπως φάνηκε, ὅλα αὐτά πάλι δέν ἦταν ἀρκετά, ὁ Κερένσκι ξεφούρνισε μιά νέα «διαταγή» πού στρέφεται εἰδικά ἐνάντια στή συναδέλφωση καί ἀπειλεῖ ὅτι θά παραπέμψει τούς «ἐνόχους» στά «δικαστήρια γιά νά τιμωρηθοῦν μέ ὅλη τήν αὐστηρότητα τῶν νόμων», δηλ. πάλι μέ καταναγκαστικά ἔργα (βλ. «Νόβαγια Ζίζν», τῆς 1 τοῦ Ἰούνη).

Μέ λίγα λόγια: ἐπιτεθεῖτε χωρίς καμιά καθυστέρηση, ἐπιτεθεῖτε μέ κάθε θυσία, εἰδεμή θά βάλουμε μπρός τά καταναγκαστικά ἔργα καί τίς ἐκτελέσεις—αὐτό εἶναι τό νόημα τῶν «διαταγῶν» τοῦ Κερένσκι.

Καί ὅλα αὐτά γίνονται τή στιγμή πού ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν σέ ἰσχύ οἱ συμφωνίες πού ὁ τσάρος ἔχει ὑπογράψει μέ τήν ἀγγλική καί γαλλική κεφαλαιοκρατία, τήν ἴδια στιγμή πού μέ βάση αὐτές τίς συμφωνίες «μᾶς» ὑποχρεώνουν ρητά νά ὑποστηρίξουμε μέ τόν πιό ἐνεργητικό τρόπο τήν καταχτητική πολιτική τῆς Ἀγγλίας καί τῆς Γαλλίας στή Μεσοποταμία, τήν Ἑλλάδα καί στήν Ἀλσατία καί Λοραίνη!

Ποῦ πῆγαν ὅμως οἱ ὑποσχέσεις γιά εἰρήνη χωρίς προσαρτήσεις κι ἐπανορθώσεις, καί ἡ ὑποχρέωση τῆς νέας Προσωρινῆς κυβέρνησης νά πετύχει τήν εἰρήνη μέ ὅλα τά «ἀποφασιστικά μέτρα»—ποῦ πῆγαν ὅλες αὐτές οἱ ὑποσχέσεις, πού δόθηκαν τίς μέρες τῆς «κρίσης τῆς ἐξουσίας»;

Ὤ! οἱ ὑπουργοί μας δέν ξεχνᾶν τήν εἰρήνη, τήν εἰρήνη χωρίς προσαρτήσεις καί ἐπανορθώσεις, μᾶς τσαμπουνᾶνε κάθε μέρα. Καί ὄχι μόνο οἱ δικοί μας ὑπουργοί. Καί ἡ ἀγγλική καί ἡ γαλλική κυβέρνηση, ἀπαντώντας στίς προτάσεις τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης πού ζητοῦσε νά ἐκφράσουν τίς ἀπόψεις τους γιά τούς σκοπούς τοῦ πολέμου, δήλωσαν ἐδῶ καί λίγες μέρες πώς εἶναι κι αὐτές ἐνάντια στίς προσαρτήσεις, ἀλλά... μόνο ἐφόσον αὐτό δέν ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τήν προσάρτηση τῆς Ἀλσατίας καί Λοραίνης, τῆς Μεσοποταμίας κλπ. Καί ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ἀπαντώντας μέ τή σειρά της σ' αὐτή τή δήλωση, δήλωσε στή διακοίνωσή της τῆς 31 τοῦ Μάη, ὅτι «παραμένοντας ἀπόλυτα πιστή στήν κοινή συμμαχική ὑπόθεση»

προτείνει νά συγκληθεῖ «συνδιάσκεψη τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων», πού θά ἔχει σά σκοπό νά ἀναθεωρήσει τίς συμφωνίες σχετικά μέ τούς σκοπούς τοῦ πολέμου καί ὅτι «ἡ συνδιάσκεψη αὐτή μπορεῖ νά συνέλθει στό προσεχές μέλλον, ὅταν θά δημιουργηθοῦν γι' αὐτό εὐνοϊκές συνθῆκες» (βλ. «Ραμπότσαγια Γκαζέτα», ἀρ. 72). Καί ἐπειδή γιά τήν ὥρα δέν ξέρει κανείς πότε ἀκριβῶς «θά δημιουργηθοῦν οἱ εὐνοϊκές αὐτές συνθῆκες», ἐπειδή τό «προσεχές μέλλον» δέν πρόκειται ὁπωσδήποτε ναρθεῖ καί τόσο γρήγορα, βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι ὁ «ἀποφασιστικός ἀγώνας» γιά τήν εἰρήνη χωρίς προσαρτήσεις μπαίνει στήν πραγματικότητα στά χρονοντούλαπα κι ἐκφυλίζεται σέ κούφιες κι ἀπατηλές φλυαρίες γιά εἰρήνη. Ἀπό τό ἄλλο μέρος ὅμως, ὅπως μαθαίνουμε, δέν ἐπιτρέπεται νά ἀναβληθεῖ οὔτε γιά ἕνα λεφτό ἡ ἐπίθεση, πού τήν προετοιμάζουν μέ ὅλα τά «ἀποφασιστικά μέτρα», φτάνοντας ὥς τίς ἀπειλές γιά καταναγκαστικά ἔργα καί ἐκτελέσεις...

Δέ χωρεῖ ἀμφιβολία. Ὁ πόλεμος ἦταν καί παραμένει ἰμπεριαλιστικός. Οἱ φλυαρίες γιά εἰρήνη χωρίς προσαρτήσεις, ἐνῶ στήν πράξη προετοιμάζεται ἡ ἐπίθεση, σκεπάζουν μόνο τό ληστρικό χαραχτήρα τοῦ πολέμου. Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση πῆρε ὁριστικά τό δρόμο τῆς δραστήριας ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς. Κεῖνο πού χτές ἀκόμα φαινόταν ἀδύνατο, σήμερα ἔγινε δυνατό χάρη στήν εἴσοδο τῶν «σοσιαλιστῶν» στήν Προσωρινή κυβέρνηση. Σκεπάζοντας μέ σοσιαλιστική φρασεολογία τόν ἰμπεριαλιστικό χαραχτήρα τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης, δυνάμωσαν καί ἐπέκτειναν τίς θέσεις τῆς ἀντεπανάστασης πού σηκώνει κεφάλι.

Ἡ κατάσταση παρουσιάζεται σήμερα ὡς ἑξῆς: «Σοσιαλιστές» ὑπουργοί, πού τούς χρησιμοποιεῖ μέ ἐπιτυχία ἡ ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία γιά τούς ἀντεπαναστατικούς σκοπούς της.

Δέ νίκησαν οἱ ἀφελεῖς «ἐπαναστάτες δημοκράτες», ἀλλά οἱ γερολύκοι τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ Γκουτσκόφ καί Μιλιουκόφ.

Ὅμως ἡ εὐθυγράμμιση μέ τή δεξιά στίς ὑποθέσεις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς δέ μποροῦσε παρά νά προκαλέσει ἀναπότρεπτα τήν ἴδια στροφή καί στήν ἐσωτερική πολιτική, γιατί ἡ ἐξωτερική πολιτική στίς συνθῆκες τοῦ παγκόσμιου πολέμου εἶναι ἡ βάση γιά κάθε ἄλλη πολιτική, εἶναι τό κέντρο ὅλης τῆς ζωῆς τοῦ κράτους.

Καί πραγματικά, ἡ Προσωρινή κυβέρνηση μπαίνει ὅλο καί πιό ἀνοιχτά στό δρόμο τοῦ «ἀποφασιστικοῦ ἀγώνα» ἐνάντια στήν ἐπανάσταση.

Δέν εἶναι πολύς καιρός πού ἡ κυβέρνηση ἄρχισε ἐπίθεση ἐνάντια στούς ναῦτες τῆς Κρονστάνδης, ἐμποδίζοντας ταυτόχρονα τούς ἀγρότες τοῦ νομοῦ Πετρούπολης καί τούς ἀγρότες τῶν κυβερνείων Πένζα, Βορόνεζ κλπ. νά πραγματοποιήσουν τίς στοιχειώδικες ἀρχές τοῦ δημοκρατισμοῦ.

Καί πρίν ἀπό λίγες μέρες ὁ Σκόμπελεφ καί ὁ Τσερετέλι δοξάστηκαν (δόξα Ἡροστράτου!) ἀπελαύνοντας ἀπό τή Ρωσία τό Ρόμπερτ Γκρίμμ[29], εἶναι ἀλήθεια χωρίς δίκη καί ἀνάκριση, ἐντελῶς ἁπλά καί μέ χωροφυλακίστικο τρόπο γιά μεγάλη ὅμως χαρά τῶν ρώσων ἰμπεριαλιστῶν.

Πιό καθαρά ὅμως ἀπ' ὅλους ἐξέφρασε τήν καινούργια γραμμή τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης ὁ ὑπουργός Περεβέρζιεφ («ἐπίσης» σοσιαλιστής!). Ὁ κύριος αὐτός, οὔτε λίγο οὔτε πολύ ζητάει «νά ἐφαρμοστεῖ ἐπειγόντως ὁ νόμος γιά τά ἀδικήματα ἐνάντια στήν ἐσωτερική ἡσυχία τοῦ κράτους». Σύμφωνα μ' αὐτό τό νόμο (ἄρθρο 129)... «Ὅσοι θεωρηθοῦν ἔνοχοι ὅτι κάλεσαν δημόσια ἤ μέ ἔντυπα, μέ γραφτά ἤ εἰκόνες, πού τά ἔβαλαν σέ κυκλοφορία ἤ τά τοιχοκόλλησαν δημόσια: 1) σέ διάπραξη βαριοῦ ἀδικήματος· 2) σέ πράξεις βίας ἑνός μέρους τοῦ πληθυσμοῦ ἐνάντια στό ἄλλο· 3) σέ ἀνυπακοή ἤ ἀντίσταση κα-

τά τοῦ νόμου ἤ κατά τῶν ὑποχρεωτικῶν ἀποφάσεων ἤ τῶν νόμιμων διαταγῶν τῆς κυβέρνησης—τιμωροῦνται μέ φυλάκιση σέ ἐπανορθωτικές φυλακές ὄχι περισσότερο ἀπό τρία χρόνια» καί «ἐν καιρῷ πολέμου... μέ πρόσκαιρα καταναγκαστικά ἔργα» (βλ. «Ρέτς», 4 τοῦ Ἰούνη).

Αὐτή εἶναι ἡ νομοθετική δημιουργία τῶν καταναγκαστικῶν ἔργων τοῦ «σοσιαλιστῆ», μέ τό συμπάθειο, ὑπουργοῦ.

Εἶναι πεντακάθαρο ὅτι ἡ Προσωρινή κυβέρνηση κατρακυλάει ἀσταμάτητα στήν ἀγκαλιά τῆς ἀντεπανάστασης.

Αὐτό φαίνεται ὁλοκάθαρα καί ἀπό τό γεγονός ὅτι ὁ γερολύκος τῆς ἀντεπανάστασης Μιλιουκόφ, μέ τήν εὐκαιρία αὐτή γεύεται ἀπό τά πρίν κιόλας τούς καρπούς τῆς καινούργιας νίκης. «Ἄν ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, λέει, ὕστερα ἀπό μακρόχρονη ἀναβολή καταλάβει ὅτι ἡ ἐξουσία ἔχει στά χέρια της κι ἄλλα μέσα ἐξόν ἀπό τήν πειθώ, τά ἴδια μέσα πού ἄρχισε ἤδη νά ἐφαρμόζει, κι ἄν ἀκολουθήσει αὐτό τό δρόμο, θά κατοχυρωθοῦν (δέν ἀστειευόμαστε!) οἱ καταχτήσεις τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης»... «Ἡ Προσωρινή μας κυβέρνηση συνέλαβε τόν Κολίσκο καί ἀπέλασε τόν Γκρίμμ. Μά ὁ Λένιν, ὁ Τρότσκι καί οἱ σύντροφοί τους γυρίζουν ἐλεύθεροι... θά εὐχόμαστε νά σταλοῦν κάποτε στό ἴδιο μέρος καί ὁ Λένιν μέ τούς συντρόφους του...» (βλ. «Ρέτς», 4 τοῦ Ἰούνη).

Αὐτοί εἶναι οἱ «εὐσεβεῖς πόθοι» τῆς γριᾶς ἀλεποῦς τῆς ρωσικῆς κεφαλαιοκρατίας τοῦ κ. Μιλιουκόφ.

Ἄν θά ἱκανοποιήσει αὐτούς καί ἄλλους παρόμοιους «εὐσεβεῖς πόθους» τοῦ Μιλιουκόφ ἡ Προσωρινή κυβέρνηση πού γενικά παρακολουθεῖ μέ προσοχή κι ἀκούει τή γνώμη του, κι ἄν εἶναι πραγματοποιήσιμοι σήμερα τέτιου εἴδους «εὐσεβεῖς πόθοι»—αὐτό θά μᾶς τό δείξει τό κοντινό μέλλον.

Ἕνα πράγμα ὅμως εἶναι ἀναμφισβήτητο: ὅτι ἡ ἐσωτερική πολιτική τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης εἶναι ὑποταγμένη ὁλότελα στίς ἀπαιτήσεις τῆς δραστήριας ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς της.

Τό συμπέρασμα εἶναι ἕνα.

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἐπανάστασής μας μπῆκε σέ κρίσιμη φάση. Ἡ ἐπανάσταση, πού στό νέο της στάδιο εἰσορμᾶ σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καί πού τούς ἐπαναστατικοποιεῖ ἀπό τή μιά ὥς τήν ἄλλη ἄκρη, βάζει σέ κίνηση ὅλες τίς δυνάμεις τοῦ παλιοῦ καί τοῦ νέου κόσμου. Ὁ πόλεμος καί οἱ καταστροφές πού συνδέονται μ' αὐτόν ὀξύνουν τίς ταξικές ἀντιθέσεις στό ἔπακρο. Ἡ πολιτική τῶν συμβιβασμῶν μέ τήν ἀστική τάξη, ἡ πολιτική τῶν ἑλιγμῶν ἀνάμεσα στήν ἐπανάσταση καί τήν ἀντεπανάσταση, χάνει καθημερινά κάθε στήριγμα, κι αὐτό γίνεται πιά ὁλοφάνερο.

Ἕνα ἀπό τά δυό:

Εἴτε θά βαδίσουμε μπροστά, ἐνάντια στήν κεφαλαιοκρατία, γιά νά περάσει ἡ ἐξουσία στά χέρια τῶν ἐργαζομένων, γιά νά μπεῖ τέρμα στόν πόλεμο καί τίς καταστροφές, καί νά ὀργανωθεῖ ἡ παραγωγή καί ἡ διανομή.

Εἴτε θά πᾶμε πρός τά πίσω, μαζί μέ τήν κεφαλαιοκρατία, γιά τήν ἐπίθεση καί τήν παράταση τοῦ πολέμου, ἐνάντια στά ἀποφασιστικά μέτρα πού θά ἐπέτρεπαν νά σταματήσουν οἱ καταστροφές, γιά τήν ἀναρχία στήν παραγωγή, γιά μιά ἀνοιχτά ἀντεπαναστατική πολιτική.

Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση μπαίνει ἀπροκάλυπτα στό δρόμο τῆς ἀνοιχτῆς ἀντεπανάστασης.

Χρέος τῶν ἐπαναστατῶν εἶναι νά συσπειρωθοῦν πιό σφιχτά καί νά σπρώξουν πρός τά μπρός τήν ἐπανάσταση.

«Σολντάτσκαγια Πράβντα», ἀρ. 42,
13 τοῦ Ἰούνη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πρίν ἀπό λίγες μέρες ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ἀποφάσισε νά ἐπιβάλει στούς ἀναρχικούς τήν ἐκκένωση τῆς βίλας Ντουρνοβό. Ἡ ἀπόφαση αὐτή πού εἶναι βαθιά λαθεμένη, προκάλεσε θύελλα ὀργῆς καί ἀγανάχτησης μέσα στούς ἐργάτες. Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία πώς οἱ ἐργάτες θεώρησαν αὐτή τήν ἀπόφαση σάν ἐπιβουλή ἐνάντια στό δικαίωμα ὕπαρξης ὁρισμένων ὀργανώσεών τους. Εἴμαστε ἀπό ἄποψη ἀρχῶν ἀντίθετοι μέ τούς ἀναρχικούς, ἐφόσον ὅμως τούς ἀκολουθεῖ ἔστω καί μιά μικρή μερίδα ἐργατῶν ἔχουν τό ἴδιο δικαίωμα ὕπαρξης ὅπως πχ. οἱ μενσεβίκοι καί οἱ ἐσέροι. Μ' αὐτή τήν ἔννοια εἶχαν δίκιο οἱ ἐργάτες, ὅταν διαμαρτυρήθηκαν ἐνάντια στήν ἀπόφαση αὐτή τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης. Καί εἶχαν δίκιο ἀκόμα περισσότερο γιατί ἐκτός ἀπό τούς ἀναρχικούς τή βίλα τή χρησιμοποιοῦν ἐπίσης καί μερικά ἐργοστάσια καί ἐπαγγελματικά συνδικάτα.

Οἱ ἀναγνῶστες ξέρουν ὅτι οἱ ἐργάτες μέ τή διαμαρτυρία τους ἀνάγκασαν τήν Προσωρινή κυβέρνηση νά ὑποχωρήσει καί κατόρθωσαν νά διατηρήσουν τή βίλα.

Τώρα, ὅπως φαίνεται, πρόκειται νά «ὀργανωθεῖ» στή βίλα Ντουρνοβό νέα ἐκδήλωση τῶν ἐργατῶν. Ἔχουμε τήν

πληροφορία ὅτι στή βίλα Ντουρνοβό γίνονται συνελεύσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργοστασιακῶν ἐπιτροπῶν μέ ἐπικεφαλῆς τούς ἀναρχικούς μέ σκοπό νά προετοιμάσουν γιά σήμερα διαδήλωση. Ἄν αὐτό εἶναι ἀλήθεια, δηλώνουμε ὅτι καταδικάζουμε μέ τόν πιό κατηγορηματικό τρόπο κάθε μεμονωμένη κι ἀναρχική ἐκδήλωση. Οἱ διαδηλώσεις κατά χωριστά διαμερίσματα τῆς πόλης καί κατά συντάγματα μέ ἐπικεφαλῆς τούς ἀναρχικούς, πού δέ μποροῦν νά προσανατολιστοῦν στίς συνθῆκες τῆς στιγμῆς, οἱ διαδηλώσεις πού ὀργανώνονται παρά τή θέληση τῆς πλειοψηφίας τῶν διαμερισμάτων τῆς πόλης καί τῶν συνταγμάτων, παρά τή θέληση τοῦ γραφείου τῶν συνδικάτων καί τοῦ κεντρικοῦ συμβουλίου τῶν ἐργοστασιακῶν ἐπιτροπῶν καί τέλος, παρά τή θέληση τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος τοῦ προλεταριάτου—οἱ ἀναρχικές αὐτές διαδηλώσεις ἔχουμε τή γνώμη ὅτι εἶναι ὀλέθριες γιά τήν ὑπόθεση τῆς ἐργατικῆς ἐπανάστασης.

Μποροῦμε καί πρέπει νά ὑπερασπίσουμε τό δικαίωμα ὕπαρξης τῶν ὀργανώσεων, μαζί καί τῶν ὀργανώσεων τῶν ἀναρχικῶν, ὅταν θέλουν νά τίς ἀφήσουν χωρίς στέγη. Εἶναι ὅμως ἀπαράδεχτο καί ἐγκληματικό γιά τούς συνειδητούς ἐργάτες νά συγχωνευτοῦν μέ τούς ἀναρχικούς καί νά ἀναλάβουν μαζί τους παράλογες μαζικές ἐνέργειες πού εἶναι καταδικασμένες ἀπό τά πρίν σέ ἀποτυχία.

Οἱ σύντροφοι ἐργάτες καί φαντάροι πρέπει νά σκεφτοῦν πολύ καλά: τί εἶναι, σοσιαλιστές ἤ ἀναρχικοί, καί ἄν εἶναι σοσιαλιστές—ἄς ἀποφασίσουν ἄν μποροῦν νά βαδίσουν χέρι μέ χέρι μέ τούς ἀναρχικούς καί νά προβοῦν σέ ἐνέργειες ἐντελῶς ἀπερίσκεπτες παρά τήν ἀπόφαση τοῦ κόμματός μας.

Σύντροφοι! Μέ τήν ἀπόπειρά μας γιά διαδήλωση τῆς 10 τοῦ Ἰούνη πετύχαμε νά ἀναγνωρίσει ἡ Ἐκτελε-

στική Ἐπιτροπή καί τό συνέδριο τῶν Σοβιέτ[30] τήν ἀνάγκη τῆς διαδήλωσης. Θά ξέρετε ἀσφαλῶς ὅτι τό συνέδριο τῶν Σοβιέτ ὅρισε γενική διαδήλωση γιά τίς 18 τοῦ Ἰούνη καί ἀνάγγειλε ἀπό τά πρίν ὅτι ὑπάρχει ἐλευθερία συνθημάτων.

Καθῆκον μας τώρα εἶναι νά πετύχουμε ὥστε ἡ διαδήλωση τῆς 18 τοῦ Ἰούνη στήν Πετρούπολη νά γίνει κάτω ἀπό τά δικά μας ἐπαναστατικά συνθήματα.

Καί γι' αὐτό ἀκριβῶς πρέπει νά σταματήσουμε ἀπό τή ρίζα της κάθε ἀναρχική ἐκδήλωση, ὥστε νά προετοιμαστοῦμε ἀκόμα πιό δραστήρια γιά τή διαδήλωση τῆς 18 τοῦ Ἰούνη.

Σᾶς καλοῦμε νά ἀγωνιστεῖτε ἐ ν ά ν τ ι α στίς μεμονωμένες ἐκδηλώσεις, γιά τή γενική διαδήλωση τῆς 18 τοῦ Ἰούνη.

Σύντροφοι! Ὁ χρόνος εἶναι πολύτιμος—μή χάνετε οὔτε λεφτό! Κάθε ἐργοστάσιο, κάθε συνοικία, κάθε σύνταγμα καί λόγος ἄς ἑτοιμάσουν τά πλακάτ τους μέ τά συνθήματα τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριάτου. Ὅλοι στή δουλιά σύντροφοι, ὅλοι στήν προετοιμασία τῆς διαδήλωσης τῆς 18 τοῦ Ἰούνη.

Ἐνάντια στίς ἀναρχικές ἐκδηλώσεις, γιά τήν κοινή διαδήλωση κάτω ἀπό τή σημαία τοῦ κόμματος τοῦ προλεταριάτου—αὐτό εἶναι τό σύνθημά μας.

«Πράβντα», ἀρ. 81,
14 τοῦ Ἰούνη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Σ τ ά λ ι ν.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

Οἱ ἐκλογές γιά τά συμβούλια τῶν διαμερισμάτων τῆς Πετρούπολης (12 διαμερίσματα) ἔχουν τελειώσει πιά. Τά γενικά ἀποτελέσματα σέ ἀριθμούς καί ἄλλα στοιχεῖα δέ δημοσιεύτηκαν ἀκόμα. Ὡστόσο ἀπό ὁρισμένα στοιχεῖα πού δίνουν τά διαμερίσματα μπορεῖ νά σχηματίσει κανείς μιά γενική εἰκόνα γιά τήν πορεία καί τά ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν.

Εἴχαμε πάνω ἀπό ἕνα ἑκατομμύριο ἐκλογεῖς κι ἀπ' αὐτούς ἄσκησαν τό ἐκλογικό τους δικαίωμα περίπου οἱ 800.000. Κατά μέσο ὅρο τά 70%. Ἡ ἀποχή δέν εἶναι καί τόσο «τρομερή». Ἔξω ἀπό τήν ἐκλογική ζώνη ἔμειναν οἱ πιό προλεταριακοί τομεῖς τῆς πόλης, ὅπως εἶναι τά διαμερίσματα Νέβα καί Νάρβα (προάστεια), πού δέν ἔχουν ἀκόμα ἑνωθεῖ μέ τήν πόλη.

Ἡ ἐκλογική πάλη ξετυλίχτηκε γύρω ἀπό τίς βασικές πολιτικές θέσεις τῶν κομμάτων καί ὄχι γύρω ἀπό τίς τοπικές δημοτικές διεκδικήσεις, ὅπως γίνεται «συνήθως» στήν Εὐρώπη. Κι αὐτό τό καταλαβαίνει κανείς πολύ καλά. Σέ στιγμές πρωτοείδωτου ἐπαναστατικοῦ κλονισμοῦ, πού ἔγινε πιό δυνατός ἀκόμα ἐξαιτίας τοῦ πολέμου καί τῆς καταστροφῆς, σέ στιγμές πού ἀποκαλύφτηκαν στό ἔπακρο οἱ

ταξικές ἀντιθέσεις, θᾶταν ἐντελῶς ἀκατανόητο ἄν ὁ ἐκλογικός ἀγώνας περιοριζόταν σέ ζητήματα τοπικά—ἡ ἀδιάσπαστη σύνδεση τῶν τοπικῶν ζητημάτων μέ τά ζητήματα τῆς γενικῆς πολιτικῆς κατάστασης τῆς χώρας δέ μποροῦσε παρά νά βγεῖ ὁπωσδήποτε στήν ἐπιφάνεια.

Γι' αὐτό στίς ἐκλογές διεκδίκησαν τή νίκη κυρίως τρεῖς ἐκλογικοί συνδυασμοί πού ἐκπροσωποῦν τίς τρεῖς βασικές πολιτικές πλατφόρμες: τῶν καντέτων, τῶν μπολσεβίκων καί τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας (συνασπισμός τῶν ναρόντνικων, τῶν μενσεβίκων καί τῆς «Γιεντίνστβο»). Οἱ ἐκτός κομμάτων ὁμάδες πού ἐκφράζουν τήν πολιτική ἀοριστία καί τήν ἔλλειψη προγράμματος, δέ μποροῦσαν, σέ μιά τέτια κατάσταση πραγμάτων, παρά νά ἐκμηδενιστοῦν καί πραγματικά ἐκμηδενίστηκαν.

Ὁ ψηφοφόρος ἔπρεπε νά κάνει τήν ἐκλογή του:

Εἴτε νά πάει πρός τά πίσω, γιά τή ρήξη μέ τό προλεταριάτο, γιά «ἀποφασιστικά μέτρα» ἐνάντια στήν ἐπανάσταση (καντέτοι).

Εἴτε νά βαδίσει μπροστά, γιά τή ρήξη μέ τήν κεφαλαιοκρατία, γιά ἀποφασιστικό ἀγώνα ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση, γιά τήν παραπέρα ἀνάπτυξη τῆς ἐπανάστασης (μπολσεβίκοι).

Εἴτε νά τραβήξει γιά ἕνα συμβιβασμό μέ τήν κεφαλαιοκρατία, γιά μιά πολιτική ἑλιγμῶν ἀνάμεσα στήν ἐπανάσταση καί τήν ἀντεπανάσταση, δηλαδή οὔτε πίσω οὔτε μπρός (συνασπισμός τῶν ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας—μενσεβίκων καί ἐσέρων).

Καί ὁ ψηφοφόρος ἔκανε τήν ἐκλογή του. Ἀπό τούς 800.000 ψήφους ὁ συνασπισμός τῶν ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας πῆρε πάνω ἀπό 400.000· οἱ καντέτοι πῆραν λίγο περισσότερους ἀπό 160.000, καί μάλιστα σέ κανένα διαμέρισμα δέν πῆραν τήν πλειοψηφία· οἱ μπολσεβίκοι πῆραν πάνω

ἀπό 160.000, καί μάλιστα στό πιό προλεταριακό διαμέρισμα τῆς πρωτεύουσας, πρός τήν πλευρά τοῦ Βίμποργκ, οἱ μπολσεβίκοι πῆραν τήν ἀπόλυτη πλειοψηφία. Οἱ ὑπόλοιποι ψῆφοι (ἕνας ἀσήμαντος ἀριθμός) μοιράστηκαν ἀνάμεσα στίς τριάντα «ἀνεξάρτητες», «ὑπερκομματικές» καί τίς ἄλλες λογῆς-λογῆς τυχαῖες ὁμάδες καί σχηματισμούς.

Αὐτή ἦταν ἡ ἀπάντηση τῶν ψηφοφόρων.

Τί μᾶς δείχνει αὐτή ἡ ἀπάντηση;

Τό πρῶτο πού χτυπάει στό μάτι εἶναι ἡ ἀδυναμία κι ἡ ανημποριά τῶν ἐκτός κομμάτων ὁμάδων. Οἱ ἐκλογές διέψευσαν πέρα γιά πέρα τό παραμύθι ὅτι ὁ ρῶσος μικροαστός εἶναι ἀπό «φυσικοῦ» του ἀκομμάτιστος. Εἶναι σήμερα φανερό ὅτι ἡ πολιτική καθυστέρηση, πού τρέφει τίς ἀνεξάρτητες ὁμάδες, ἀνήκει πιά στό παρελθόν. Ἡ μάζα τῶν ἐκλογέων μπῆκε ξεκάθαρα πιά στό δρόμο τῆς ἀνοιχτῆς πολιτικῆς πάλης.

Τό δεύτερο χαραχτηριστικό γνώρισμα τῶν ἐκλογῶν εἶναι ἡ ὁλοκληρωτική ἧττα τῶν καντέτων. Ὅσες ὑπεκφυγές κι ἄν προσπαθήσουν νά κάνουν οἱ καντέτοι, πρέπει νά ὁμολογήσουν ὅτι στόν πρῶτο ἀνοιχτό ἀγώνα, μέ τίς ἐλεύθερες ἐκλογές, τσακίστηκαν κατακέφαλα καί δέ μπόρεσαν νά πάρουν οὔτε ἕνα δημοτικό συμβούλιο στά χέρια τους. Δέν εἶναι καί πολύς καιρός ἀπό τότε πού οἱ καντέτοι θεωροῦσαν τήν Πετρούπολη τσιφλίκι τους. Ἐπανειλημμένα ἔγραφαν στίς προκηρύξεις τους ὅτι ἡ Πετρούπολη «ἔχει ἐμπιστοσύνη μόνο στό κόμμα τῆς λαϊκῆς ἐλευθερίας» καί γιά νά τό ἀποδείξουν αὐτό μᾶς παρέπεμπαν στίς ἐκλογές τῆς κρατικῆς Δούμας πού ἔγιναν σύμφωνα μέ τό νόμο τῆς 3 τοῦ Ἰούνη. Τώρα ξεκαθαρίστηκε ὁριστικά πώς οἱ καντέτοι βασίλευαν στήν Πετρούπολη ἐλέῳ τοῦ τσάρου καί χάρη στόν ἐκλογικό του νόμο. Μόλις ἐξαφανίστηκε

ἀπό τή σκηνή τό παλιό καθεστώς οἱ καντέτοι ἔχασαν στό πί καί φί τό ἔδαφος κάτω ἀπό τά πόδια τους.

Μέ λίγα λόγια: ἡ μάζα τῶν δημοκρατικῶν ψηφοφόρων δέν εἶναι μέ τούς καντέτους.

Τό τρίτο χαραχτηριστικό γνώρισμα τῶν ἐκλογῶν εἶναι ἡ ἀναμφισβήτητη αὔξηση τῶν δυνάμεών μας, τῶν δυνάμεων τοῦ κόμματός μας, πράγμα πού φάνηκε πολύ ἔκδηλα. Τά μέλη τοῦ κόμματός μας στήν Πετρούπολη εἶναι 23-25 χιλιάδες· ἡ «Πράβντα» τυπώνει 90-100 χιλιάδες φύλλα καί τά 70.000 ἀπό τά φύλλα αὐτά προορίζονται μόνο γιά τήν Πετρούπολη· ὅμως στίς ἐκλογές πήραμε πάνω ἀπό 160.000 ψήφους, δηλαδή ἑφτά φορές περισσότερες ἀπό τόν ἀριθμό τῶν μελῶν τοῦ κόμματός μας καί διπλάσιες ἀπό τά φύλλα τῆς «Πράβντα» πού προορίζονται γιά τήν Πετρούπολη. Κι αὐτό, παρά τά ἄγρια οὐρλιαχτά καί τή συκοφαντική ἐκστρατεία ἐνάντια στούς μπολσεβίκους, πού μ' αὐτά τρομοκρατοῦσε τό μικροαστό ὅλος σχεδόν ὁ λεγόμενος τύπος, ἀρχίζοντας ἀπό τίς λαχανοφυλλάδες «Μπιρζιόφκα» καί «Βετσιόρκα» καί φτάνοντας ὥς τήν ὑπουργική «Βόλια Ναρόντα»[31] καί τή «Ραμπότσαγια Γκαζέτα». Δέ χωρεῖ ἀμφιβολία πώς μέσα σέ τέτιες συνθῆκες μποροῦσαν νά δόσουν τήν ψῆφο τους στό κόμμα μας μόνο τά πιό σταθερά ἐπαναστατικά στοιχεῖα πού δέν ἐπηρεάζονται ἀπό τίς «φρικαλεότητες». Κι αὐτά τά στοιχεῖα εἶναι πρῶτα-πρῶτα τό προλεταριάτο, ὁ ἡγέτης τῆς ἐπανάστασης, πού μᾶς ἔδοσε τήν ὑπεροχή στό δημοτικό συμβούλιο τοῦ Βίμποργκ καί ὕστερα τά ἐπαναστατικά συντάγματα, οἱ πιό πιστοί σύμμαχοι τοῦ προλεταριάτου. Σέ συνέχεια πρέπει νά σημειώσουμε ὅτι οἱ ἐκλογές πού ἦταν ἐλεύθερες τράβηξαν στίς κάλπες καινούργια πλατιά στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ, πού δέν εἶχαν ἀκόμα πείρα ἀπό πολιτικούς ἀγῶνες. Τέτια στρώματα εἶναι πρῶτα-πρῶτα οἱ γυναῖκες κι ὕστερα οἱ δεκάδες χιλιάδες κατώτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι πού γεμίζουν τά ὑπουργεῖα καί σέ συνέχεια τό πλῆθος τῶν «μικρονοικοκυραίων», οἱ βιοτέχνες, οἱ μικροκαταστηματάρχες κλπ. Ἐμεῖς δέν ὑπολογίζαμε καθόλου καί οὔτε μπορούσαμε νά ὑπολογίσουμε ὅτι τά στρώματα αὐτά θά μποροῦσαν νά ξεκόψουν σήμερα κιόλας ἀπό τόν «παλιό κόσμο» καί νά προσχωρήσουν ἀποφασιστικά στήν ἄποψη τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριάτου. Κι ὅμως τά στρώματα αὐτά ἔκριναν οὐσιαστικά τήν τύχη τῶν ἐκλογῶν. Καί τό γεγονός ὅτι μπόρεσαν νά ξεκόψουν ἀπό τούς καντέτους—καί τόκαναν—ἀποτελεῖ μεγάλη πρόοδο.

Μέ λίγα λόγια: ἡ μάζα τῶν ἐκλογέων ἔχει ἀποτραβηχτεῖ *σήμερα* πιά ἀπό τούς καντέτους, μά δέν ἦρθε *ἀκόμα* μέ τό κόμμα μας, σταμάτησε μεσοστρατίς. Ἀπό τό ἄλλο μέρος γύρω ἀπό τό κόμμα μας συσπειρώθηκαν *κιόλας* τά πιό ἀποφασιστικά στοιχεῖα: οἱ ἐπαναστάτες προλετάριοι καί οἱ ἐπαναστατημένοι φαντάροι.

Ἡ μάζα τῶν ἐκλογέων σταμάτησε μεσοστρατίς. Καί σταματώντας μεσοστρατίς βρῆκε αὐτοῦ ἄξιο ἀρχηγό—τό συνασπισμό τῶν μενσεβίκων καί τῶν σοσιαλεπαναστατῶν. Ὁ μικροαστός ἐκλογέας, πού δέ μπόρεσε νά προσανατολιστεῖ στή σημερινή κατάσταση πραγμάτων καί πού παραδέρνει ἀνάμεσα στό προλεταριάτο καί τούς κεφαλαιοκράτες, ὁ μικροαστός ἐκλογέας πού ἔχει χάσει πιά τήν ἐμπιστοσύνη του στούς καντέτους, τράβηξε φυσιολογικά πρός τούς μενσεβίκους καί τούς σοσιαλεπαναστάτες πού τάχασαν οριστικά καί παραδέρνουν ἀνίσχυροι ἀνάμεσα στήν ἐπανάσταση καί τήν ἀντεπανάσταση. Ὅμοιος στόν ὅμοιο! Αὐτό εἶναι ὅλο τό νόημα τῆς «περίλαμπρης νίκης» τοῦ συνασπισμοῦ τῶν ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας. Αὐτό εἶναι τό τέταρτο χαραχτηριστικό γνώρισμα τῶν ἐκλογῶν. Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία πώς μέ τήν παραπέρα ἄνοδο τῆς ἐπανάστασης

ἡ παρδαλή στρατιά τοῦ συνασπισμοῦ κατανάγκη θά διαλυθεῖ, τό ἕνα μέρος θά τραβήξει πίσω πρός τούς καντέτους καί τό ἄλλο μπροστά, πρός τό κόμμα μας. Γιά τήν ὥρα ὅμως... γιά τήν ὥρα οἱ ἀρχηγοί τοῦ συνασπισμοῦ μποροῦν νά παρηγοριοῦνται μέ τή «νίκη» τους.

Τέλος, τό πέμπτο καί τελευταῖο χαραχτηριστικό τῶν ἐκλογῶν—τελευταῖο ὄχι ἀπό τήν ἄποψη τῆς σημασίας του!—εἶναι ὅτι οἱ ἐκλογές ἔβαλαν συγκεκριμένα τό ζήτημα τῆς ἐξουσίας μέσα στή χώρα. Οἱ ἐκλογές ξεκαθάρισαν οριστικά ὅτι οἱ καντέτοι ἀποτελοῦν μειοψηφία, γιατί μέ δυσκολία συγκέντρωσαν τά 20% τῶν ψήφων. Ἡ τεράστια πλειοψηφία, πάνω ἀπό τά 70%, εἶναι μέ τούς σοσιαλιστές τῆς δεξιᾶς καί τῆς ἀριστερῆς πτέρυγας, δηλ. μέ τούς ἐσέρους καί μενσεβίκους καί μέ τούς μπολσεβίκους. Λένε πώς οἱ δημοτικές ἐκλογές τῆς Πετρούπολης εἶναι τό πρωτότυπο γιά τίς μελλοντικές ἐκλογές τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης. Ἄν αὐτό εἶναι σωστό, δέν εἶναι τερατώδικο νά κατέχουν τήν τεράστια πλειοψηφία στήν Προσωρινή κυβέρνηση οἱ καντέτοι πού ἀποτελοῦν μιά ἀσήμαντη μειοψηφία μέσα στή χώρα; Καί πῶς μπορεῖ νά ἀνεχθεῖ κανείς νά κυριαρχοῦν στήν Προσωρινή κυβέρνηση οἱ καντέτοι τή στιγμή πού εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι ἡ **πλειοψηφία** τοῦ πληθυσμοῦ δέν τούς ἔχει πιά ἐμπιστοσύνη; Ἡ παραφωνία αὐτή δέν εἶναι ἄραγε ἡ αἰτία πού ὅλο καί μεγαλώνει ἡ δυσαρέσκεια ἐνάντια στήν Προσωρινή κυβέρνηση, δυσαρέσκεια πού ξεσπάει ὅλο καί πιό συχνά μέσα στή χώρα;

Δέ φαίνεται πεντακάθαρα πώς εἶναι παράλογο καί ἀντιδημοκρατικό ἡ παραφωνία αὐτή νά διατηρηθεῖ καί στό μέλλον;

«Δελτίο τοῦ Γραφείου τύπου τῆς ΚΕ τοῦ ΣΔΕΚΡ», ἀρ. 1, 15 τοῦ Ἰούνη 1917.

Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΑΝΤΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ[32]

Σύντροφοι!

Ἡ Ρωσία περνᾶ μεγάλες δοκιμασίες.

Συνεχίζεται ἀκόμα ὁ πόλεμος πού δημιουργεῖ ἀμέτρητα θύματα. Τόν παρατείνουν σκόπιμα οἱ **ληστές**, οἱ **αἱμοδιψεῖς τραπεζίτες** πού πλουτίζουν ἀπ' αὐτόν ἀδιάκοπα.

Ἡ παράλυση τῆς βιομηχανίας πού προκάλεσε ὁ πόλεμος ὁδηγεῖ στό κλείσιμο τῶν ἐργοστασίων, στήν ἀνεργία. Τήν ἀνεργία τήν ἐπιδεινώνουν σκόπιμα οἱ **κεφαλαιοκράτες**, πού διψώντας γιά ἀμύθητα κέρδη, **πετᾶνε μέ τά λοκάουτ** τούς ἐργάτες στούς δρόμους.

Ἡ ἔλλειψη ἀποθεμάτων, πού προκαλεῖ ὁ πόλεμος, γίνεται ὁλοένα καί πιό ἀπειλητική. Ἡ ἀκρίβεια πνίγει τή φτωχολογιά τῆς πόλης. Καί οἱ τιμές ὅλο καί ἀνεβαίνουν, γιατί ἔτσι τό θέλουν οἱ **μαυραγορίτες-κερδοσκόποι**.

Πάνω ἀπ' τά κεφάλια μας πλανιέται τό φάσμα τῆς πείνας καί τῆς καταστροφῆς, τό φάσμα πού προαναγγέλλει συμφορές.

Καί ταυτόχρονα ζυγώνουν τά μαῦρα σύννεφα τῆς ἀντεπανάστασης.

Ἡ Δούμα τῆς 3 τοῦ Ἰούνη, πού βοήθησε τόν τσάρο

νά καταπιέζει τό λαό, άπαιτεῖ τώρα ν' ἀρχίσει ἀμέσως ή ἐπίθεση στό μέτωπο. Γιά ποιό σκοπό; Γιά νά πνιγεῖ στό αἷμα γιά τό χατήρι τῶν «συμμάχων» καί τῶν ρώσων ληστῶν, ἡ ἐλευθερία πού κερδίσαμε.

Τό Συμβούλιο τοῦ κράτους πού προμήθευε στόν τσάρο ὑπουργούς-δήμιους, ἑτοιμάζει στά κρυφά τή θηλιά τῆς προδοσίας. Γιά ποιό σκοπό; Γιά νά τήν περάσει τήν κατάλληλη στιγμή στό λαιμό τοῦ λαοῦ γιά τό χατήρι τῶν «συμμάχων» καί τῶν ρώσων καταπιεστῶν.

Καί ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, πού βρίσκεται ἀνάμεσα στήν τσαρική Δούμα καί τό Σοβιέτ τῶν βουλευτῶν κι ἔχει δέκα κεφαλαιοκράτες ὑπουργούς, πέφτει κάτω ἀπό τήν ἐπιρροή τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν, πράγμα ὁλοφάνερο πιά.

Ἀντί νά ἐξασφαλιστοῦν τά δικαιώματα τοῦ φαντάρου, ἔχουμε τή «διακήρυξη» τοῦ Κερένσκι, πού παραβιάζει αὐτά τά δικαιώματα.

Ἀντί νά κατοχυρωθοῦν οἱ ἐλευθερίες πού κατάχτησαν οἱ φαντάροι τίς μέρες τῆς ἐπανάστασης, ἔχουμε νέες «διαταγές», πού ἀπειλοῦν μέ καταναγκαστικά ἔργα καί διάλυση τῶν συνταγμάτων.

Ἀντί νά ἐξασφαλιστοῦν οἱ ἐλευθερίες πού κατάχτησαν οἱ πολίτες τῆς Ρωσίας, μπαίνουν σέ ἐνέργεια οἱ ἀνακρίσεις καί οἱ διώξεις γιά πολιτικά φρονήματα στό στρατό, οἱ συλλήψεις χωρίς ἐντάλματα καί χωρίς ἀνάκριση καί νέα νομοσχέδια μέ βάση τό ἄρθρο 129, πού ἀπειλεῖ μέ καταναγκαστικά ἔργα.

Ἀντί νά ἐξοπλιστεῖ ὁ λαός—ἔχουμε τίς ἀπειλές γιά ἀφοπλισμό τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων.

Ἀντί νά ἀπελευθερωθοῦν οἱ καταπιεζόμενοι λαοί —ἔχουμε τίς στρεψοδικίες ἀπέναντι στή Φιλανδία καί τήν Οὐκρανία, καί τό φόβο νά τούς παραχωρήσει ἐλευθερία.

Ἀντί γιά ἀποφασιστικό ἀγώνα ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση, ἔχουμε τήν ἀνοχή τοῦ ὀργίου τῶν ἀντεπαναστατῶν, πού ἐξοπλίζονται ἀνοιχτά γιά τόν ἀγώνα ἐνάντια στήν ἐπανάσταση...

Κι ὁ πόλεμος ὅλο καί συνεχίζεται, καί δέν παίρνεται κανένα οὐσιαστικό, κανένα σοβαρό μέτρο γιά νά σταματήσει, γιά νά προταθεῖ δίκαια εἰρήνη σέ ὅλους τούς λαούς.

Κι ἡ καταστροφή ὁλοένα καί μεγαλώνει, καί δέν παίρνεται κανένα μέτρο γιά τήν ἀντιμετώπισή της.

Κι ἡ πείνα ζυγώνει ὅλο καί πιό ἀπειλητικά, καί δέν παίρνεται κανένα πραγματικό μέτρο γιά τήν ἀντιμετώπισή της.

Δέν πρέπει λοιπόν ν' ἀποροῦμε γιατί οἱ ἀντεπαναστάτες ὅσο πάει καί ἀποθρασύνονται καί σπρώχνουν τήν κυβέρνηση νά πάρει καινούργια τρομοκρατικά μέτρα ἐνάντια στούς ἐργάτες καί τούς ἀγρότες, ἐνάντια στούς φαντάρους καί τούς ναῦτες.

Σύντροφοι! Δέ μποροῦμε πιά νά ἀνεχόμαστε σιωπηλά μιά τέτια κατάσταση! Εἶναι ἔγκλημα νά σωπαίνουμε ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά.

Εἶστε ἐλεύθεροι πολίτες, ἔχετε τό δικαίωμα νά διαμαρτυρηθεῖτε καί πρέπει νά χρησιμοποιήσετε αὐτό τό δικαίωμα ὅσο δέν εἶναι ἀκόμα ἀργά.

Ἡ αὐριανή μέρα (18 τοῦ Ἰούνη), μέρα εἰρηνικῆς διαδήλωσης, ἄς μετατραπεῖ σέ μέρα ἀπειλητικῆς διαμαρτυρίας τῆς ἐπαναστατικῆς Πετρούπολης ἐνάντια στήν καταπίεση καί τήν αὐθαιρεσία πού σηκώνει ξανά κεφάλι!

Ἄς ἀνεμίσουν αὔριο οἱ νικηφόρες σημαῖες ἔτσι πού νά γίνουν ὁ τρόμος τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐλευθερίας καί τοῦ σοσιαλισμοῦ!

Τό προσκλητήριό σας, προσκλητήριο ἀγωνιστῶν τῆς

ἐπανάστασης ἄς κάνει τό γύρο ὅλου τοῦ κόσμου γιά χαρά ὅλων τῶν καταπιεζομένων καί ὑποδουλωμένων!

Ἐκεῖ, στή Δύση, στίς ἐμπόλεμες χῶρες, χαράζει κιόλας ἡ αὐγή τῆς νέας ζωῆς, ἡ αὐγή τῆς μεγάλης ἐργατικῆς ἐπανάστασης. Ἄς μάθουν αὔριο τ' ἀδέρφια σας τῆς Δύσης ὅτι τούς προσφέρετε γραμμένα πάνω στίς σημαῖες σας ὄχι τόν πόλεμο ἀλλά τήν εἰρήνη, ὄχι τήν ὑποδούλωση ἀλλά τό λυτρωμό!

Ἐργάτες! Φαντάροι! Δόστε ἀδερφικά τά χέρια. Ἐμπρός κάτω ἀπό τή σημαία τοῦ σοσιαλισμοῦ!

Ὅλοι στούς δρόμους, σύντροφοι!

Συσπειρωθεῖτε σφιχτά γύρω ἀπό τίς σημαῖες σας!

Μέ συνταγμένες τίς γραμμές σας παρελάστε ἀπό τούς δρόμους τῆς πρωτεύουσας!

Ἤρεμα καί ἀποφασιστικά διακηρύξτε τή θέλησή σας:

Κάτω ἡ ἀντεπανάσταση!

Κάτω ἡ τσαρική Δούμα!

Κάτω τό Συμβούλιο τοῦ κράτους!

Κάτω οἱ δέκα κεφαλαιοκράτες ὑπουργοί!

Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν στρατιωτῶν καί ἀγροτῶν βουλευτῶν!

Ἀναθεώρηση τῆς «διακήρυξης τῶν δικαιωμάτων τοῦ φαντάρου»!

Νά ἀκυρωθοῦν οἱ «διαταγές» ἐνάντια στούς φαντάρους καί τούς ναῦτες!

Κάτω ὁ ἀφοπλισμός τῶν ἐπαναστατῶν ἐργατῶν!

Ζήτω ἡ λαϊκή πολιτοφυλακή!

Κάτω ἡ ἀναρχία στή βιομηχανία καί οἱ κεφαλαιοκράτες πού κηρύχνουν λοκάουτ!

Ζήτω ὁ ἔλεγχος καί ἡ οργάνωση τῆς παραγωγῆς καί τῆς διανομῆς!

Ἐνάντια στήν πολιτική τῆς ἐπίθεσης!

Εἶναι καιρός νά μπεῖ τέρμα στόν πόλεμο! Τό Σοβιέτ τῶν βουλευτῶν πρέπει νά διακηρύξει δίκαιους ὅρους εἰρήνης!

Ὄχι χωριστή εἰρήνη μέ τό Γουλιέλμο, ὄχι μυστικά σύμφωνα μέ τούς γάλλους καί ἄγγλους κεφαλαιοκράτες!

Ψωμί! Εἰρήνη! Λευτεριά!

Ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ ΣΔΕΚΡ.
Ἡ Ἐπιτροπή τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ.
Ἡ Στρατιωτική ὀργάνωση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΣΔΕΚΡ.
Τό Κεντρικό Συμβούλιο τῶν ἐργοστασιακῶν ἐπιτροπῶν τῆς πόλης Πετρούπολης.
Ἡ Ὁμάδα τῶν μπολσεβίκων μέσα στό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης.
Ἡ σύνταξη τῆς «Πράβντα».
Ἡ σύνταξη τῆς «Σολντάτσκαγια Πράβντα».

«Πράβντα», ἀρ. 84.
17 τοῦ Ἰούνη 1917.

Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Καθαρή, ἡλιόλουστη μέρα. Ἀτέλειωτη ξετυλίγεται ἡ σειρά τῶν διαδηλωτῶν. Ἀπό τό πρωί ὥς τό βράδυ προχωροῦν οἱ φάλαγγες πρός τό πεδίο τοῦ Ἄρεως. Ἀτέλειωτη θάλασσα ἀπό σημαῖες. Ὅλες οἱ ἐπιχειρήσεις καί ὅλα τά ἱδρύματα εἶναι κλειστά. Ἡ κυκλοφορία σταμάτησε. Δίπλα ἀπό τά μνήματα οἱ διαδηλωτές περνοῦν μέ χαμηλωμένες τίς σημαῖες. Τή «Μασσαλιώτιδα» καί τή «Διεθνῆ» τίς διαδέχεται τό «Ἐπέσατε θύματα». Ὁ ἀέρας δονεῖται ἀπό ἐπευφημίες, ἀδιάκοπα ἀντηχοῦν οἱ φωνές: «Κάτω οἱ δέκα κεφαλαιοκράτες ὑπουργοί!», «Ὅλη ἡ ἐξουσία στό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν!». Σάν ἀπάντηση ἀντηχεῖ ἀπ' ὅλες τίς μεριές ἕνα βροντερό ἐπιδοκιμαστικό «ζήτω!».

Ἐκεῖνο πού χτυπάει στό μάτι ὅταν κοιτᾶς τή διαδήλωση εἶναι ἡ ἀπουσία τῆς κεφαλαιοκρατίας καί τῶν συνοδοιπόρων. Ἀντίθετα ἀπό τήν ἐκδήλωση τήν ἡμέρα τῆς κηδείας, τότε πού οἱ ἐργάτες εἶχαν χαθεῖ μέσα στή θάλασσα τῶν φιλισταίων καί τῶν μικροαστῶν, ἡ διαδήλωση τῆς 18 τοῦ Ἰούνη ἦταν διαδήλωση καθαρά προλεταριακή, γιατί σ' αὐτήν πῆραν μέρος κυρίως ἐργάτες καί φαντάροι. Οἱ καντέτοι ἀπό τήν παραμονή ἀκόμα τῆς διαδήλωσης κή-

ρυξαν ἀποχή καί δήλωσαν μέσω τῆς ΚΕ τους ὅτι εἶναι ἀνάγκη «νά ἀπόσχουν» ἀπό τή διαδήλωση. Καί πραγματικά, οἱ ἀστοί ὄχι μόνο δέν πῆραν μέρος, μά καί κυριολεχτικά κρύφτηκαν. Ἡ λεωφόρος Νέφσκι, πού συνήθως εἶναι γεμάτη κόσμο καί θόρυβο, τήν ἡμέρα αὐτή ἦταν ἀπολύτως ἔρημη ἀπό τούς ἀργόσχολους ἀστούς περιπατητές.

Μέ λίγα λόγια, ἡ διαδήλωση αὐτή ἦταν μιά πραγματική **προλεταριακή** διαδήλωση τῶν ἐπαναστατῶν ἐργατῶν, πού ὁδηγοῦσαν μαζί τους καί τούς ἐπαναστάτες φαντάρους.

Συμμαχία τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων **ἐνάντια** στούς ἀστούς πού τόβαλαν στά πόδια, ἐνῶ **παράλληλα** οἱ φιλισταῖοι ἔμειναν οὐδέτεροι—νά ποιά ἦταν ἡ ἐξωτερική ὄψη τῆς διαδήλωσης τῆς 18 τοῦ Ἰούνη.

Ὄχι ἁπλή ἐκδήλωση, ἀλλά διαδήλωση

Ἡ διαδήλωση τῆς 18 τοῦ Ἰούνη δέν ἦταν ἕνας ἁπλός περίπατος, μιά παράτα, ὅπως ἦταν ἀναμφισβήτητα ἡ ἐκδήλωση τήν ἡμέρα τῆς κηδείας. Ἦταν μιά ἐκδήλωση διαμαρτυρίας, μιά ἐπίδειξη τῶν ζωντανῶν δυνάμεων τῆς ἐπανάστασης, πού πήγαινε νά ἀλλάξει τό συσχετισμό τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων. Εἶναι πολύ χαραχτηριστικό ὅτι οἱ διαδηλωτές δέν περιορίστηκαν μόνο νά διακηρύξουν τή θέλησή τους, ἀλλά ἀξίωσαν νά ἀφεθεῖ ἀμέσως ἐλεύθερος ὁ σ. Χάουστοφ* πρώην συνεργάτης τῆς «Ὀκόπναγια Πράβντα»[33]. Ἔχουμε ὑπόψη μας ἐδῶ τήν Πανρωσική συνδιάσκεψη τῶν στρατιωτικῶν ὀργανώσεων τοῦ κόμματός μας, πού πῆρε μέ-

* Ἀνθυπασπιστής σοσιαλδημοκράτης μπολσεβίκος, συνονόματος ἑνός σοσιαλδημοκράτη μενσεβίκου ἐργάτη, πού ἦταν ἄλλοτε μέλος τῆς τέταρτης κρατικῆς Δούμας.

ρος στή διαδήλωση καί πού ἀξίωσε ἀπό τόν Τσχέιντζε, σάν ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, νά ἀφήσει ἐλεύθερο τό σ. Χάουστοφ. Ὁ Τσχέιντζε ὑποσχέθηκε ὅτι θά ἔπαιρνε ὅλα τά μέτρα γιά νά ἀφεθεῖ ἐλεύθερος ὁ Χάουστοφ τήν «ἴδια μέρα κιόλας».

Ὅλος ὁ χαραχτήρας τῶν συνθημάτων, πού ἐκφράζαν τή διαμαρτυρία ἐνάντια στίς «διαταγές» τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης, ἐνάντια σέ ὅλη τήν πολιτική της, δείχνει ἀναμφισβήτητα ὅτι ἡ «ειρηνική παρέλαση» πού ἤθελαν νά τήν κάνουν ἕναν ἀκίνδυνο περίπατο μετατράπηκε σέ ἰσχυρή διαδήλωση, πού εἶχε σκοπό νά ἀσκήσει πίεση πάνω στήν κυβέρνηση.

Ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης πρός τήν Προσωρινή κυβέρνηση

Ἕνα χαραχτηριστικό τῆς διαδήλωσης, πού χτυπάει στό μάτι, εἶναι πώς κανένα ἐργοστάσιο, καμιά φάμπρικα, κανένα σύνταγμα δέν εἶχε τό σύνθημα «Ἐμπιστοσύνη στήν Προσωρινή κυβέρνηση». Ἀκόμα κι οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι ξέχασαν (μάλλον δέν τόλμησαν!) νά ἐμφανίσουν αὐτό τό σύνθημα. Εἶχαν ἀπ' ὅλα: «Κάτω ἡ διάσπαση», «Ζήτω ἡ ἑνότητα», «Ὑποστηρίξτε τό Σοβιέτ», «Γενική ἐκπαίδευση» (κι ὅ,τι ἄλλο θέλετε)—ἔλειπε μόνο τό βασικό—ἔλειπε τό σύνθημα τῆς ἐμπιστοσύνης πρός τήν Προσωρινή κυβέρνηση, ἔστω καί μέ τήν πονηρή ἐπιφύλαξη τοῦ «ἐφόσον». Μόνο τρεῖς ὁμάδες ἀποφάσισαν νά ἐμφανίσουν τόσ ύνθημα τῆς ἐμπιστοσύνης, μά τούς ἔμελλε νά μετανοιώσουν γι' αὐτό πού ἔκαναν. Ἡ μιά ἦταν ἡ ὁμάδα τῶν κοζάκων, ἡ ἄλλη ἡ ὁμάδα τοῦ Μπούντ καί ἡ τρίτη ἡ ὁμάδα «Γιεντίνστβο» τοῦ Πλεχάνοφ, ἡ «ἁγία τριάδα», ὅπως ἔλεγαν κοροϊδευτικά οἱ ἐργάτες στό πεδίο τοῦ Ἄρεως. Τίς

δυό ἀπό τίς ὁμάδες αὐτές (τό Μπούντ καί τή «Γιεντίνστβο»), οἱ ἐργάτες καί οἱ φαντάροι τίς ὑποχρέωσαν νά διπλώσουν τά πλακάτ τους μέ τίς φωνές «κάτω». Οἱ κοζάκοι ἀρνήθηκαν νά κάνουν τό ἴδιο καί τούς ξέσκισαν τά πλακάτ. Καί ἕνα πλακάτ ἀνώνυμο μέ τή λέξη «ἐμπιστοσύνη» πού ἦταν τεντωμένο «στόν ἀέρα», πάνω ἀπό τήν εἴσοδο τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως, τό ξέσκισε μιά ὁμάδα ἀπό φαντάρους καί ἐργάτες κάτω ἀπό τίς ἐπιδοκιμασίες τοῦ πλήθους πού φώναζε: «Ἡ ἐμπιστοσύνη πρός τήν Προσωρινή κυβέρνηση κρέμεται στόν ἀέρα».

Μέ λίγα λόγια, ὁ γενικός τόνος πού ἐπικράτησε στή διαδήλωση ἦταν ἡ ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης τῆς τεράστιας πλειοψηφίας τῶν διαδηλωτῶν πρός τήν κυβέρνηση, ἐνῶ παράλληλα φάνηκε ἔκδηλα ἡ δειλία τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων νά πᾶνε «ἐνάντια στό ρεῦμα».

Χρεωκοπία τῆς πολιτικῆς τῆς συμφιλίωσης

Τά πιό δημοφιλῆ, ἀπ' ὅλα τά συνθήματα ἦταν: «Ὅλη ἡ ἐξουσία στό Σοβιέτ», «Κάτω οἱ δέκα κεφαλαιοκράτες ὑπουργοί», «Ὄχι χωριστή εἰρήνη μέ τό Γουλιέλμο, ὄχι μυστικές συμφωνίες μέ τούς ἀγγλογάλλους κεφαλαιοκράτες», «Ζήτω ὁ ἔλεγχος καί ἡ ὀργάνωση τῆς παραγωγῆς», «Κάτω ἡ Δούμα καί τό Συμβούλιο τοῦ κράτους», «Νά ἀκυρωθοῦν οἱ διαταγές ἐνάντια στούς φαντάρους», «Διακηρύξτε δίκαιους ὅρους εἰρήνης» κλπ. Ἡ τεράστια πλειοψηφία τῶν διαδηλωτῶν τάχθηκε μέ τό μέρος τοῦ κόμματός μας. Ἀκόμα καί συντάγματα σάν τό σύνταγμα τῆς Βολινίας καί τοῦ Κεξγχόλμ κατέβηκαν μέ τό σύνθημα: «Ὅλη ἡ ἐξουσία στό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν!». Τά μέλη τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐκτελεστικῆς

Ἐπιτροπῆς πού δέ βρίσκονταν σέ ἐπαφή μέ τή μάζα τῶν φαντάρων, μά μέ τίς ἐπιτροπές τῶν συνταγμάτων, ἔμειναν πραγματικά κατάπληχτα ἀπό τό «ἀναπάντεχο» αὐτό γεγονός.

Μέ λίγα λόγια, ἡ τεράστια πλειοψηφία τῶν διαδηλωτῶν (στή διαδήλωση πῆραν μέρος 400-500 χιλιάδες) διατράνωσε ἀνοιχτά ὅτι δέν ἔχει ἐμπιστοσύνη στήν πολιτική τῶν συμβιβασμῶν μέ τήν κεφαλαιοκρατία καί ἡ διαδήλωση πραγματοποιήθηκε κάτω ἀπό τά ἐπαναστατικά συνθήματα τοῦ κόμματός μας.

Δέ χωρεῖ καμιά ἀμφιβολία ὅτι τό παραμύθι γιά «συνωμοσία» τῶν μπολσεβίκων ξεσκεπάστηκε πέρα γιά πέρα. Τό κόμμα πού ἔχει τήν ἐμπιστοσύνη τῆς τεράστιας πλειοψηφίας τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων τῆς πρωτεύουσας δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό «συνωμοσίες». Μονάχα μιά ὄχι καθαρή συνείδηση ἤ ἡ πολιτική ἀγραμματοσύνη μποροῦσαν νά ὑπαγορεύσουν στούς «δημιουργούς τῆς ὑψηλῆς πολιτικῆς» τήν «ἰδέα» ὅτι οἱ μπολσεβίκοι ὀργανώνουν «συνωμοσία».

«Πράβντα», ἀρ. 86,
20 τοῦ Ἰούνη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στ.

ΠΥΚΝΩΣΤΕ ΤΙΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΑΣ

Τά γεγονότα τῆς 3 καί 4 τοῦ Ἰούλη τά προκάλεσε ἡ γενική κρίση στή χώρα. Ὁ πόλεμος πού τράβηξε σέ μάκρος καί ἡ γενική ἐξάντληση, ἡ ἀνήκουστη ἀκρίβεια καί ὁ ὑποσιτισμός, ἡ ἀναπτυσσόμενη ἀντεπανάσταση καί ἡ οἰκονομική καταστροφή, ἡ διάλυση τῶν συνταγμάτων στό μέτωπο καί ἡ διαρκής ἀναβολή τῆς λύσης τοῦ ζητήματος τῆς γῆς, ἡ γενική καταστροφή τῆς χώρας καί ἡ ἀνικανότητα τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης νά βγάλει τή χώρα ἀπό τήν κρίση —αὐτές ἦταν οἱ αἰτίες πού ἔσπρωξαν τίς μάζες στούς δρόμους στίς 3 καί 4 τοῦ Ἰούλη.

Ὅποιος προσπαθεῖ νά ἐξηγήσει τήν ἐκδήλωση αὐτή ἀποδίδοντάς την στήν κακόβουλη ζύμωση τοῦ ἑνός εἴτε τοῦ ἄλλου κόμματος, αὐτός συμφωνεῖ μέ τήν ἄποψη τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀσφάλειας, πού ἔχουν τήν τάση νά ἀποδίδουν κάθε μαζικό κίνημα στίς εἰσηγήσεις τῶν «πρωταίτιων» καί τῶν «ὑποκινητῶν».

Κανένα κόμμα, μαζί καί οἱ μπολσεβίκοι, δέν κάλεσαν τίς μάζες νά κατέβουν στήν ἐκδήλωση τῆς 3 τοῦ Ἰούλη. Κάτι παραπάνω. Τό κόμμα τῶν μπολσεβίκων, πού ἔχει τή μεγαλύτερη ἐπιροή στήν Πετρούπολη, ἀπό τίς 3 τοῦ Ἰούλη ἀκόμη καλοῦσε τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους

νά μήν πάρουν μέρος στή διαδήλωση. Όταν όμως παρ' όλα αυτά τό κίνημα ξέσπασε, τό κόμμα μας πιστεύοντας πώς δέν έχει τό δικαίωμα νά νίψει τά χέρια του, έκανε ό,τι ήταν δυνατό γιά νά προσδόσει στό κίνημα είρηνικό καί όργανωμένο χαραχτήρα.

Μά ή άντεπανάσταση δέν κοιμόταν. Όργάνωσε τούς πυροβολισμούς κατά τών διαδηλωτών πού είχαν χαραχτήρα πρόκλησης, άμαύρωσε τίς μέρες τής διαδήλωσης μέ τό αίμα πού χύθηκε καί, στηριζόμενη σέ μερικά τμήματα πού είχαν έρθει άπό τό μέτωπο, πέρασε στήν έπίθεση ένάντια στήν έπανάσταση. Ό πυρήνας τής άντεπανάστασης, τό κόμμα τών καντέτων, λές καί είχε προμαντέψει όλα αυτά, άποχώρησε άπό τήν κυβέρνηση πρίν ξεσπάσουν τά γεγονότα, γιά νά έχει λυμένα τά χέρια του. Οί μενσεβίκοι όμως καί οί έσέροι τής Έκτελεστικής Έπιτροπής, έπιθυμώντας νά διατηρήσουν τίς κλονισμένες θέσεις τους, χαραχτήρισαν ύπουλα τή διαδήλωση, πού έβαζε τό αίτημα όλη ή έξουσία στά Σοβιέτ, σάν έξέγερση κατά τών Σοβιέτ καί ξαπόλυσαν ένάντια στήν έπαναστατική Πετρούπολη τά καθυστερημένα στρώματα τών στρατιωτικών τμημάτων πού είχαν φέρει άπό τό μέτωπο. Τυφλωμένοι άπό κομματικό φανατισμό, δέν πρόσεξαν ότι χτυπώντας τούς έπαναστάτες έργάτες καί φαντάρους, άδυνατίζουν ταυτόχρονα καί όλο τό μέτωπο τής έπανάστασης καί άναφτερώνουν τίς έλπίδες τής άντεπανάστασης.

Τό άποτέλεσμα ήταν ένα άχαλίνωτο όργιο τής άντεπανάστασης καί ή στρατιωτική διχτατορία.

Σπάσιμο τών τυπογραφείων τής «Πράβντα» καί τής «Σολντάτσκαγια Πράβντα»[34], σπάσιμο τού τυπογραφείου «Τρούντ»[35], καί τών γραφείων τών άχτιδικών μας όργανώσεων, κακοποιήσεις καί δολοφονίες, συλλήψεις χωρίς έντάλματα καί ολόκληρη σειρά «αυθαίρετες» πράξεις βίας, πρόστυχη συκοφαντική έκστρατεία τών σιχαμερών χαφιέδων ένάντια στούς άρχηγούς τού κόμματός μας καί ξεφάντωμα τών πουλημένων κοντυλοφόρων τών έφημερίδων τους, άφοπλισμός τών έπαναστατών έργατών καί διάλυση τών συνταγμάτων, έπαναφορά τής θανατικής ποινής —νά ποιό είναι τό «έργο» τής στρατιωτικής διχτατορίας.

Όλα αυτά διαπράττονται κάτω άπό τό σύνθημα τής «σωτηρίας τής έπανάστασης», «μέ διαταγή» τής «κυβέρνησης» Κερένσκι-Τσερετέλι, πού τήν υποστηρίζει ή Πανρωσική Έκτελεστική Έπιτροπή. Καί τά κυβερνητικά κόμματα τών έσέρων καί τών μενσεβίκων, τρομοκρατημένα άπό τή στρατιωτική διχτατορία, παραδίνουν μέ έλαφριά συνείδηση τούς άρχηγούς τού προλεταριακού κόμματος στούς έχθρούς τής έπανάστασης, συγκαλύπτουν τίς λεηλασίες τών γραφείων καί τίς υπερβασίες, καί δέν άντιδρούν στίς «αυθαίρετες» πράξεις βίας.

Σιωπηρή συμφωνία τής Προσωρινής κυβέρνησης μέ τό έπιτελείο τής άντεπανάστασης, τό κόμμα τών καντέτων, ένώ ή Έκτελεστική Έπιτροπή κρατάει στάση άνοχής, σιωπηρή συμφωνία ένάντια στούς έπαναστάτες έργάτες καί φαντάρους τής Πετρούπολης—αυτή είναι ή είκόνα πού παρουσιάζει ή σημερινή κατάσταση πραγμάτων.

Κι όσο μεγαλύτερη υποχωρητικότητα δείχνουν τά κυβερνητικά κόμματα, τόσο πιό ξετσίπωτοι γίνονται οί άντεπαναστάτες. Άπό τήν έπίθεση ένάντια στούς μπολσεβίκους περνάν τώρα στήν έπίθεση ένάντια σέ όλα τά κόμματα πού μετέχουν στά Σοβιέτ καί στά ίδια τά Σοβιέτ. Γίνονται έπιδρομές στά γραφεία τών άχτιδικών όργανώσεων τών μενσεβίκων πρός τήν πλευρά τής Πετρούπολης καί τής Όχτα. Γίνεται έπιδρομή στήν έδρα τού τμήματος τού συνδικάτου μεταλλουργών πίσω άπό τή Νέφσκαγια Ζαστάβα. Παραβιάζεται ή είσοδος στήν αίθουσα συνεδριάσεων τού Σοβιέτ τής

Πετρούπολης καί συλλαμβάνονται τά μέλη του (βουλευτής Σαχάροφ). Οἱ ἀντεπαναστάτες ὀργανώνουν στή λεωφόρο Νέφσκι εἰδικές ὁμάδες γιά τήν παρακολούθηση καί σύλληψη τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Μιλοῦν ἀπροκάλυπτα γιά διάλυση τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Καί παραλείπουμε νά ἀναφέρουμε ἐδῶ τή «συνωμοσία» ἐνάντια σέ ὁρισμένα μέλη τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης καί τούς ἡγέτες τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ θρασύτητα καί ἡ προκλητική στάση τῶν ἀντεπαναστατῶν μεγαλώνουν ὥρα μέ τήν ὥρα. Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ὅμως συνεχίζει τόν ἀφοπλισμό τῶν ἐπαναστατῶν ἐργατῶν καί φαντάρων χάρη τῆς «σωτηρίας τῆς ἐπανάστασης»...

Ὅλα αὐτά μαζί μέ τήν κρίση πού μεγαλώνει μέσα στή χώρα, μαζί μέ τήν πείνα καί τήν καταστροφή, μαζί μέ τόν πόλεμο καί τά ἀναπάντεχά του, ὀξύνουν ἀκόμα πιό πολύ τήν κατάσταση καί κάνουν ἀναπόφευχτες καινούργιες πολιτικές κρίσεις.

Τό καθῆκον μας σήμερα εἶναι νάμαστε ἕτοιμοι γιά τίς ἐπικείμενες μάχες, καί νά τίς προϋπαντήσουμε ἄξια καί ὀργανωμένα.

Ἀπό δῶ βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι:

Ἡ πρώτη ἐπιταγή εἶναι νά μήν παρασυρόμαστε ἀπό τίς προκλήσεις τῶν ἀντεπαναστατῶν, νά ὁπλιστοῦμε μέ σταθερότητα καί αὐτοκυριαρχία, νά διαφυλάξουμε τίς δυνάμεις μας γιά τόν ἐπικείμενο ἀγώνα καί νά μήν ἐπιτρέψουμε καμιά πρόωρη ἐκδήλωση.

Ἡ δεύτερη ἐπιταγή εἶναι νά συσπειρωθοῦμε πιό σφιχτά γύρω ἀπό τό κόμμα μας, νά πυκνώσουμε τίς γραμμές μας γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τούς πολυάριθμους ἐχθρούς πού κινήθηκαν ἐνάντιά μας, καί νά κρατᾶμε ψηλά τή σημαία, ἐμψυχώνοντας τούς ἀδύνατους, συγκεντρώνοντας τούς βραδυποροῦντες, καί διαφωτίζοντας τούς ἀκατατόπιστους.

Κανένας συμβιβασμός μέ τήν ἀντεπανάσταση!

Καμιά ἑνότητα μέ τούς «σοσιαλιστές» δεσμοφύλακες.

Γιά τή συμμαχία τῶν ἐπαναστατικῶν στοιχείων ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση καί σ' αὐτούς πού τή συγκαλύπτουν—αὐτό εἶναι τό σύνθημά μας.

«Προλετάρσκογιε Ντιέλο»,
(Κρονστάνδη), ἀρ. 2,
15 τοῦ Ἰούλη 1917.

Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν,
μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς
τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Ε.Κ. τῆς Ρωσίας.

ΛΟΓΟΙ ΣΤΗΝ ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ ΤΟΥ ΣΔΕΚΡ (ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ)

16-20 τοῦ 'Ιούλη 1917[36]

1. ΕΚΘΕΣΗ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΕ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ

16 τοῦ 'Ιούλη

Σύντροφοι!

Τό κόμμα μας, καί ειδικά τήν Κεντρική του 'Επιτροπή, τό κατηγοροῦν ὅτι προκάλεσε καί οργάνωσε τίς ἐκδηλώσεις τῆς 3 καί 4 τοῦ 'Ιούλη, μέ σκοπό νά ἐξαναγκάσει τήν Κεντρική 'Εκτελεστική 'Επιτροπή τῶν Σοβιέτ νά πάρει στά χέρια της τήν ἐξουσία, καί στήν περίπτωση πού δέ θάθελε νά τό κάνει, νά τήν πάρει στά χέρια του τό ἴδιο τό κόμμα μας.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα εἶμαι ὑποχρεωμένος νά ἀνασκευάσω αὐτές τίς κατηγορίες. Στίς 3 τοῦ 'Ιούλη δυό ἀντιπρόσωποι τοῦ συντάγματος πολυβόλων μπῆκαν ξαφνικά στήν αἴθουσα ὅπου γίνονταν οἱ ἐργασίες τῆς συνδιάσκεψης τῶν μπολσεβίκων καί δήλωσαν ὅτι τό 1ο σύνταγμα πολυβόλων ἄρχισε τή διαδήλωση. Θυμᾶστε πώς ἐμεῖς δηλώσαμε στούς ἀντιπροσώπους ὅτι τά μέλη τοῦ κόμματος δέ μποροῦν νά παραβιάζουν τίς ἀποφάσεις τοῦ κόμματός τους, καί μέ ποιό τρόπο οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ συντάγματος διαμαρτυρήθηκαν, καί δήλωσαν ὅτι θά προτιμοῦσαν νά φύγουν ἀπό τό κόμμα, παρά νά ἀντιταχθοῦν στήν ἀπόφαση τοῦ συντάγματος.

'Η Κεντρική 'Επιτροπή τοῦ Κόμματος δέ θεωροῦσε σκόπιμη κάτω ἀπό τίς τωρινές συνθῆκες μιά κινητοποίηση τῶν δυνάμεων τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων τῆς Πετρούπολης. 'Η ΚΕ δέ θεωροῦσε σκόπιμη μιά τέτια δράση γιατί ἦταν φανερό ὅτι ἡ ἐπίθεση πού σχεδίαζε ἡ κυβέρνηση στό μέτωπο ἦταν ἐνέργεια τυχοδιωχτική, ὅτι οἱ φαντάροι μή ξέροντας ποῦ τούς πᾶνε, δέ θά συμφωνήσουν νά κάνουν ἐπίθεση καί ὅτι σέ περίπτωση κινητοποίησής μας στήν Πετρούπολη οἱ ἐχθροί τῆς ἐπανάστασης θά μποροῦσαν νά φορτώσουν ἀπάνω μας τήν εὐθύνη γιά τήν ἀποτυχία τῆς ἐπίθεσης στό μέτωπο. 'Εμεῖς θέλαμε ἡ εὐθύνη γιά τήν ἀποτυχία τῆς ἐπίθεσης στό μέτωπο νά βαρύνει τούς πραγματικούς ὑπεύθυνους γιά τήν τυχοδιωχτική αὐτή ἐνέργεια.

'Η ἐκδήλωση ὅμως εἶχε ἀρχίσει. Οἱ πολυβολητές ἔστειλαν ἀντιπροσώπους στά ἐργοστάσια. Καί κατά τίς ἕξι ἡ ὥρα βρεθήκαμε μπροστά στό γεγονός ὅτι τεράστιες μάζες ἐργατῶν καί φαντάρων ἄρχισαν νά διαδηλώνουν. Κατά τίς πέντε ἡ ὥρα, στή συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῶν Σοβιέτ, δήλωσα ἐπίσημα ἐξ ὀνόματος τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματός μας καί τῆς συνδιάσκεψης ὅτι ἀποφασίσαμε νά μήν ἀναλάβουμε καμιά μαζική δράση. Τό νά μᾶς κατηγοροῦν ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά ὅτι ἐμεῖς ὀργανώσαμε τήν ἐκδήλωση εἶναι ψέμα πού μόνο θρασεῖς συκοφάντες θά μποροῦσαν νά τό ποῦν.

'Η ἐκδήλωση βρισκόταν στό ξετύλιγμά της. Εἶχε ἄραγε τό κόμμα μας τό δικαίωμα νά νίψει τά χέρια του καί νά τραβηχτεῖ στή μπάντα; Παίρνοντας ὑπόψη τό ἐνδεχόμενο σοβαρότερων περιπλοκῶν, νομίζουμε ὅτι δέν εἴχαμε τό δικαίωμα νά νίψουμε τά χέρια. Σάν κόμμα τοῦ προλεταριάτου ἔπρεπε νά ἐπέμβουμε στήν ἐκδήλωση καί νά τῆς προσδόσουμε είρηνικό καί ὀργανωμένο χαραχτήρα, χωρίς νά βάζουμε γιά σκοπό τήν κατάληψη τῆς ἐξουσίας μέ τά ὅπλα.

Θά σᾶς θυμίσω ὁρισμένες ἀνάλογες περιπτώσεις ἀπό τήν ἱστορία τοῦ ἐργατικοῦ μας κινήματος. Στίς 9 τοῦ Γενάρη 1905, τότε πού ὁ Γκαπόν ὁδηγοῦσε τίς μάζες στόν

τσάρο, τό κόμμα δέν ἀρνήθηκε νά πάει μαζί μέ τή μάζα τῶν διαδηλωτῶν, ἄν καί δέν ἤξερε ποῦ τραβᾶνε. Τώρα πού τό κίνημα δέν ἀκολουθοῦσε τά συνθήματα τοῦ Γκαπόν, μά τά δικά μας συνθήματα, εἴχαμε πολύ λιγότερο (ἀπό τίς 9 τοῦ Γενάρη) τό δικαίωμα νά ἀποτραβηχτοῦμε. Ἔπρεπε νά ἐπέμβουμε σά ρυθμιστής, σάν κόμμα πού συγκρατεῖ τό κίνημα, γιά νά τό προφυλάξουμε ἀπό ἐνδεχόμενες περιπλοκές.

Οἱ μενσεβίκοι καί οἱ ἐσέροι κολακεύονται νά πιστεύουν ὅτι καθοδηγοῦν τό ἐργατικό κίνημα, μά δέ μοιάζουν μέ ἀνθρώπους ἱκανούς νά καθοδηγοῦν τήν ἐργατική τάξη. Οἱ ἐπιθέσεις τους ἐνάντια στούς μπολσεβίκους φανερώνουν πώς δέν καταλαβαίνουν καθόλου τίς ὑποχρεώσεις τους σάν κόμμα τῆς ἐργατικῆς τάξης. Σχετικά μέ τήν τελευταία ἐκδήλωση τῶν ἐργατῶν οἱ μενσεβίκοι καί οἱ ἐσέροι σκέφτονται σάν ἄνθρωποι πού ξέκοψαν ἀπό τήν ἐργατική τάξη.

Τή νύχτα ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ Κόμματός μας, ἡ Ἐπιτροπή τῆς Πετρούπολης καί ἡ Στρατιωτική ὀργάνωση ἀποφάσισαν νά ἐπέμβουν σ' αὐτό τό αὐθόρμητο κίνημα τῶν φαντάρων καί τῶν ἐργατῶν. Οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι, βλέποντας ὅτι μᾶς ἀκολουθοῦν πάνω ἀπό 400.000 φαντάροι καί ἐργάτες, βλέποντας πώς τό ἔδαφος τούς φεύγει κάτω ἀπό τά πόδια, χαραχτήρισαν τήν ἐκδήλωση τῶν ἐργατῶν καί φαντάρων σάν ἐκδήλωση πού στρέφεται ἐνάντια στά Σοβιέτ. Ἐγώ ὑποστηρίζω ὅτι στίς 4 τοῦ Ἰούλη τό βράδυ, τότε πού χαραχτήρισαν τούς μπολσεβίκους προδότες τῆς ἐπανάστασης, οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι πρόδιναν τήν ἐπανάσταση, διασποῦσαν τό ἑνιαῖο ἐπαναστατικό μέτωπο κι ἔκλειναν συμμαχία μέ τήν ἀντεπανάσταση. Χτυπώντας τούς μπολσεβίκους χτυποῦσαν τήν ἐπανάσταση.

Στίς 5 τοῦ Ἰούλη, οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι κήρυξαν κατάσταση πολιορκίας, ὀργάνωσαν ἐπιτελεῖο καί παρέδοσαν ὅλες τίς ὑποθέσεις στή στρατιωτική κλίκα. Ἔτσι, ἐμεῖς πού παλαίβαμε γιά νά περάσει ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ, βρεθήκαμε ἀντίπαλοι τῶν Σοβιέτ μέ τό ὅπλο στό χέρι. Δημιουργήθηκε μιά κατάσταση ὅπου τά στρατιωτικά τμήματα τῶν μπολσεβίκων μποροῦσαν νά βρεθοῦν ἀντιμέτωπα μέ τά στρατιωτικά τμήματα τῶν Σοβιέτ. Θά ἦταν τρέλα νά δεχτοῦμε τή μάχη μέ τέτιες συνθῆκες. Εἴπαμε στούς καθοδηγητές τῶν Σοβιέτ: οἱ καντέτοι ἀποσύρθηκαν, συνασπιστεῖτε μέ τούς ἐργάτες, ἡ κυβέρνηση πρέπει νά εἶναι ὑπεύθυνη ἀπέναντι στά Σοβιέτ. Μά οἱ καθοδηγητές τῶν Σοβιέτ ἔκαναν μιά ὕπουλη ἐνέργεια, παρέταξαν ἀπέναντί μας τούς κοζάκους, τούς γιοῦγκερς, τούς πογκρομιστές καί μερικά συντάγματα πού ἔφεραν ἀπό τό μέτωπο, καί πού τά ἐξαπάτησαν λέγοντάς τους πώς οἱ μπολσεβίκοι εἶναι δῆθεν ἐνάντια στά Σοβιέτ. Εἶναι αὐτονόητο πώς μέσα σέ τέτιες συνθῆκες δέ μπορούσαμε νά δεχτοῦμε τή μάχη, στήν ὁποία μᾶς ἔσπρωχναν οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι. Ἀποφασίσαμε νά ὑποχωρήσουμε.

Στίς 5 τοῦ Ἰούλη ἔγιναν διαπραγματεύσεις μέ τήν Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ πού τήν ἐκπροσωποῦσε ὁ Λίμπερ. Ὁ Λίμπερ ἔβαλε τούς παρακάτω ὅρους: ἐμεῖς, δηλ. οἱ μπολσεβίκοι, νά ἀποσύρουμε τά θωρακισμένα αὐτοκίνητα ἀπό τό ἀνάκτορο Ξεσίνσκαγια καί οἱ ναῦτες νά ἐγκαταλείψουν τό φρούριο Πετροπαύλοφσκ καί νά γυρίσουν στήν Κρονστάνδη. Συμφωνήσαμε μέ τόν ὅρο ὅτι ἡ ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ θά ἀναλάβει νά ὑπερασπίσει τίς ἕδρες τῶν κομματικῶν μας ὀργανώσεων ἀπό ἐνδεχόμενες ἐπιθέσεις. Ὁ Λίμπερ ἐξ ὀνόματος τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι οἱ ὅροι μας θά ἐκπληρωθοῦν καί ὅτι τό ἀνάκτορο Ξεσίνσκαγια θά εἶναι στή διάθεσή μας ὡσότου μᾶς ἐξασφαλιστεῖ μόνιμο οἴκημα. Ἐμεῖς ἐκπληρώσαμε τίς ὑποσχέσεις μας. Ἀποσύραμε τά θωρακισμένα αὐτοκίνητα, οἱ ναῦτες τῆς Κρονστάνδης συμ-

φώνησαν νά γυρίσουν πίσω, άλλά διατηρώντας τά όπλα τους. Μά ή Κεντρική 'Εκτελεστική 'Επιτροπή τών Σοβιέτ δέν έκτέλεσε καμιά άπό τίς ύποχρεώσεις της. Στίς 6 τοῦ 'Ιούλη ό στρατιωτικός άντιπρόσωπος τών έσέρων Κουζμίν μᾶς διαβίβασε τηλεφωνικά τήν άξίωση νά έκκενωθοῦν μέσα σέ τρία τέταρτα τῆς ὥρας τό άνάκτορο Ξεσίνσκαγια καί τό φρούριο Πετροπαύλοφσκ, άπειλώντας ότι σέ άντίθετη περίπτωση θά κινοῦσε ένοπλες δυνάμεις. 'Η Κεντρική 'Επιτροπή τοῦ Κόμματός μας άποφάσισε νά άποφύγει μέ κάθε θυσία τήν αίματοχυσία. 'Η Κεντρική 'Επιτροπή μέ έστειλε άντιπρόσωπό της στό φρούριο τοῦ Πετροπαύλοφσκ όπου κατόρθωσα νά πείσω τή φρουρά τών ναυτών νά μή δεχτεῖ τή μάχη, γιατί ή κατάσταση εἶχε πάρει τέτια τροπή πού μπορούσαμε νά βρεθοῦμε άντιμέτωποι μέ τά Σοβιέτ. Μέ τήν ίδιότητα τοῦ άντιπροσώπου τῆς Κεντρικῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τών Σοβιέτ πάω μαζί μέ τό μενσεβίκο Μπογντάνοφ στόν Κουζμίν. 'Ο Κουζμίν τά εἶχε όλα έτοιμα γιά μάχη, πυροβολικό, ίππικό καί πεζικό. Προσπαθήσαμε νά τόν πείσουμε νά μή χρησιμοποιήσει ένοπλες δυνάμεις. 'Ο Κουζμίν ἦταν δυσαρεστημένος γιατί «οί πολιτικοί μέ τήν άνάμιξή τους τοῦ φέρνουν συνεχῶς έμπόδια» καί συμφώνησε άνόρεχτα νά ύποταχθεῖ στίς έπίμονες άξιώσεις τῆς Κεντρικῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τών Σοβιέτ. Γιά μένα ἦταν ξεκάθαρο ότι οί στρατιωτικοί έσέροι ἤθελαν αἵμα, γιά νά δόσουν ένα «μάθημα» στούς έργάτες, στούς φαντάρους καί τούς ναῦτες. 'Εμεῖς όμως τούς έμποδίσαμε νά πραγματοποιήσουν τό ὕπουλο σχέδιό τους.

Τόν ίδιο καιρό ή άντεπανάσταση πέρασε στήν έπίθεση: έπιδρομή καί σπάσιμο τών τυπογραφείων τῆς «Πράβντα» καί τοῦ τυπογραφείου «Τρούντ», κακοποίηση καί δολοφονία συντρόφων μας, κλείσιμο τών έφημερίδων μας κλπ. 'Επικεφαλῆς τῆς άντεπανάστασης βρίσκεται ή Κεντρική

'Επιτροπή τοῦ κόμματος τών καντέτων, καί άκολουθεῖ τό έπιτελεῖο καί τό σῶμα άξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ—δηλαδή οί έκπρόσωποι τῆς ἴδιας κεφαλαιοκρατίας πού θέλει νά συνεχίσει τόν πόλεμο γιατί βγάζει άπ' αὐτόν κέρδη.

'Η άντεπανάσταση δυνάμωνε μέρα μέ τήν ήμέρα. Κάθε φορά πού άποτεινόμασταν στήν Κεντρική 'Εκτελεστική 'Επιτροπή τών Σοβιέτ γιά νά τῆς ζητήσουμε έξηγήσεις, πειθόμασταν πώς δέν εἶναι σέ θέση νά άποτρέψει τίς βιαιοπραγίες καί πώς ή έξουσία δέ βρίσκεται στά χέρια τῆς ΚΕΕ, άλλά στά χέρια τῆς καντέτικης-στρατιωτικῆς κλίκας, πού δίνει τόν τόνο στήν άντεπανάσταση.

Οί ύπουργοί παραιτοῦνται ό ένας πίσω άπ' τόν άλλο. Θέλουν νά ύποκαταστήσουν τήν Κεντρική 'Εκτελεστική 'Επιτροπή τών Σοβιέτ μέ τήν έκτακτη σύσκεψη τῆς Μόσχας[37], όπου μέσα στόν όγκο τών έκατοντάδων φανερῶν έκπροσώπων τῆς κεφαλαιοκρατίας θά χαθοῦν τά 280 μέλη τῆς Κεντρικῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς.

'Η Κεντρική 'Εκτελεστική 'Επιτροπή, τρομοκρατημένη άπό τήν αὔξηση τῆς δύναμης τοῦ μπολσεβικισμοῦ κλείνει έπονείδιστη συμμαχία μέ τήν άντεπανάσταση καί ίκανοποιεῖ τίς άπαιτήσεις της: νά τῆς παραδόσει τούς μπολσεβίκους, νά συλλάβει τήν άντιπροσωπεία τῆς Βαλτικῆς[38] καί νά άφοπλίσει τούς έπαναστάτες φαντάρους καί έργάτες. Όλα αὐτά όργανώνονται πολύ άπλά: ή κλίκα τών όπαδῶν τῆς ἄμυνας όργανώνει προκλήσεις μέ πυροβολισμούς, δημιουργεῖ μ' αὐτό τόν τρόπο άφορμές γιά νά προβεῖ σέ άφοπλισμό καί άρχίζει τόν άφοπλισμό. Έτσι έγινε λογουχάρη, μέ τούς έργάτες τοῦ Σεστρορέτσκ[39], πού δέν εἶχαν πάρει μέρος στήν έκδήλωση.

Τό πρῶτο χαραχτηριστικό γνώρισμα κάθε άντεπανάστασης εἶναι ό άφοπλισμός τών έργατῶν καί τών έπαναστατῶν φαντάρων. Σέ μᾶς αὐτή τή μαύρη άντεπαναστατι-

κή δουλιά τήν έκαναν μέσω τοῦ Τσερετέλι καί τῶν ἄλλων «σοσιαλιστῶν-ὑπουργῶν» τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιέτ. Αὐτοῦ βρίσκεται ὅλος ὁ κίνδυνος. «Ἡ κυβέρνηση τῆς σωτηρίας τῆς ἐπανάστασης», «ἐνισχύει» τήν ἐπανάσταση πνίγοντάς την.

Τό καθῆκον μας εἶναι νά συγκεντρώσουμε δυνάμεις, νά ἐνισχύσουμε τίς ὑπάρχουσες ὀργανώσεις καί νά συγκρατήσουμε τίς μάζες ἀπό πρόωρες ἐκδηλώσεις. Ἡ ἀντεπανάσταση έχει συμφέρο νά μᾶς προκαλέσει νά δόσουμε τώρα τή μάχη, ἐμεῖς ὅμως δέν πρέπει νά παρασυρθοῦμε ἀπό τήν πρόκληση, ἀλλά πρέπει νά δείξουμε τόν ἀνώτατο βαθμό ἐπαναστατικῆς αὐτοκυριαρχίας. Αὐτή εἶναι ἡ γενική γραμμή ταχτικῆς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματός μας.

Σχετικά μέ τήν αἰσχρή συκοφαντική ἐκστρατεία ἐνάντια στούς ἀρχηγούς μας ὅτι δῆθεν πληρώνονται ἀπό τούς γερμανούς, ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ κόμματός μας παίρνει τήν παρακάτω θέση. Σ' ὅλες τίς κεφαλαιοκρατικές χῶρες ξεσηκώθηκε μιά συκοφαντική ἐκστρατεία γιά προδοσία ἐνάντια στούς ἐπαναστάτες ἀρχηγούς τοῦ προλεταριάτου. Στή Γερμανία συκοφάντησαν τό Λῆμπκνεχτ, στή Ρωσία τό Λένιν. Τήν Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ κόμματός μας δέν τήν ἐκπλήττει τό γεγονός ὅτι οἱ κεφαλαιοκράτες τῆς Ρωσίας καταφεύγουν σέ μιά δοκιμασμένη μέθοδο πάλης ἐνάντια στά «ἀνεπιθύμητα στοιχεῖα». Οἱ ἐργάτες πρέπει νά δηλώσουν ἀνοιχτά ὅτι θεωροῦν τούς ἀρχηγούς τους ἀψεγάδιαστους, ὅτι τάσσονται ἀλληλέγγυοι μαζί τους καί ὅτι στό ἔργο πού ἀνέλαβαν οἱ ἀρχηγοί τους βρίσκονται στό πλευρό τους. Οἱ ἐργάτες ἀπευθύνθηκαν μόνοι τους στήν Ἐπιτροπή τῆς Πετρούπολης καί ζήτησαν νά τούς ἑτοιμάσει σχέδιο διαμαρτυρίας ἐνάντια στήν ἐκστρατεία αὐτή κατά τῶν ἀρχηγῶν μας. Ἡ Ἐπιτροπή τῆς Πετρούπολης ἔχει ἑτοιμάσει ἕνα τέτιο σχέδιο διαμαρτυρίας γιά ὑπογραφή.

Οἱ ἀντίπαλοί μας, οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι, ξέχασαν πώς τά γεγονότα δέ δημιουργοῦνται ἀπό μεμονωμένα πρόσωπα, ἀλλά ἀπό τίς ὑποχθόνιες δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης κι ἔτσι τοποθέτησαν τόν ἑαυτό τους μέ τήν ἄποψη τῆς Ἀσφάλειας.

Ξέρετε ὅτι ἡ «Πράβντα» κλείστηκε ἀπό τίς 6 τοῦ Ἰούλη καί ὅτι τό τυπογραφεῖο «Τρούντ» σφραγίστηκε. Στό μεταξύ τό II Γραφεῖο μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ «Πράβντα» θά ξαναβγεῖ κατά πάσα πιθανότητα ὅταν τελειώσουν οἱ ἀνακρίσεις. Στούς στοιχειοθέτες καί τούς ὑπάλληλους τῆς «Πράβντα» καί τοῦ τυπογραφείου, γιά τίς μέρες πού θά κάθονται ἄνεργοι, θά εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά πληρώνουμε κάπου 30.000 ρούβλια.

Ὕστερα ἀπό τά γεγονότα τοῦ Ἰούλη, ὕστερα ἀπ' ὅσα συνέβηκαν σ' αὐτό τό διάστημα, δέ μποροῦμε πιά νά θεωροῦμε τούς ἐσέρους καί τούς μενσεβίκους σοσιαλιστές. Οἱ ἐργάτες τούς ὀνομάζουν τώρα σοσιαλ-δεσμοφύλακες.

Ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά εἶναι ἐγκληματικό νά μιλᾶμε γιά ἑνότητα μέ τούς σοσιαλ-δεσμοφύλακες. Πρέπει νά ρίξουμε ἄλλο σύνθημα: ἑνότητα μέ τήν ἀριστερή τους πτέρυγα—μέ τούς διεθνιστές, πού διατηροῦν ἀκόμα κάποια δόση ἐπαναστατικῆς τιμῆς καί εἶναι ἕτοιμοι νά παλαίψουν ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση.

Αὐτή εἶναι ἡ γραμμή τῆς ΚΕ τοῦ κόμματός μας.

2. ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΤΙΓΜΗ

16 τοῦ Ἰούλη

Σύντροφοι!

Τό χαραχτηριστικό γνώρισμα τῆς σημερινῆς στιγμῆς εἶναι ἡ κρίση τῆς ἐξουσίας. Γύρω ἀπ' αὐτό τό ζήτημα συγκεντρώνονται ὅλα τά ἄλλα δευτερεύοντα ζητήματα. Ἡ κρίση τῆς ἐξουσίας ἔχει σάν αἰτία τήν ἀστάθεια τῆς ἐξου-

σίας: ἔχει ἔρθει ἡ στιγμή ὅπου οἱ διαταγές τῆς κυβέρνησης προκαλοῦν εἴτε τά γέλια, εἴτε τήν ἀδιαφορία καί κανείς δέ θέλει νά τίς ἐκτελέσει. Ἡ ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης πρός τήν κυβέρνηση εἰσχωρεῖ βαθιά μέσα στόν πληθυσμό. Ἡ ἐξουσία κλονίζεται. Αὐτοῦ βρίσκεται ἡ αἰτία τῆς κρίσης.

Περνᾶμε τήν τρίτη κρίση τῆς ἐξουσίας. Ἡ πρώτη κρίση ἦταν ἡ κρίση τῆς τσαρικῆς ἐξουσίας πού δέν ὑπάρχει πιά. Ἡ δεύτερη κρίση ἦταν ἡ κρίση τῆς πρώτης Προσωρινῆς κυβέρνησης, κρίση πού εἶχε σάν ἀποτέλεσμα νά ἀποχωρήσουν ὁ Μιλιουκόφ καί ὁ Γκουτσκόφ ἀπό τήν κυβέρνηση. Ἡ τρίτη κρίση εἶναι ἡ κρίση τῆς κυβέρνησης συνασπισμοῦ, ὅπου ἡ ἀστάθεια τῆς ἐξουσίας ἔφτασε στό κατακόρυφο. Οἱ σοσιαλιστές ὑπουργοί θέτουν στή διάθεση τοῦ Κερένσκι τίς παραιτήσεις τους καί ἡ κεφαλαιοκρατία ἐκφράζει τήν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης της πρός τόν Κερένσκι. Σχηματίστηκε κυβέρνηση καί ἀπό τήν ἑπομένη κιόλας τοῦ σχηματισμοῦ της ἡ κυβέρνηση αὐτή βρέθηκε στήν ἴδια κατάσταση ἀστάθειας.

Σάν μαρξιστές πρέπει νά ἀντικρίζουμε τήν κρίση τῆς ἐξουσίας ὄχι μονάχα ἀπό τυπική, ἀλλά πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἀπό ταξική ἄποψη. Κρίση τῆς ἐξουσίας εἶναι ἡ ὀξυμένη, ἀνοιχτή πάλη τῶν τάξεων γιά τήν ἐξουσία. Ἡ πρώτη κρίση εἶχε σάν ἀποτέλεσμα ἡ ἐξουσία τῶν τσιφλικάδων νά παραχωρήσει τή θέση της στήν ἐξουσία τῆς κεφαλαιοκρατίας, πού τήν ὑποστήριζαν τά Σοβιέτ, τά ὁποῖα «ἐκπροσωποῦσαν» τά συμφέροντα τοῦ προλεταριάτου καί τῆς μικροαστικῆς τάξης. Ἡ δεύτερη κρίση εἶχε σάν ἀποτέλεσμα ἕνα συμβιβασμό ἀνάμεσα στή μεγάλη καί τή μικρή ἀστική τάξη, συμβιβασμό πού ἐκφράστηκε μέ τήν κυβέρνηση συνασπισμοῦ. Τόσο στήν περίοδο τῆς πρώτης, ὅσο καί στήν περίοδο τῆς δεύτερης κρίσης, τά κρατικά ὄργανα πάλαιβαν ἐνάντια στίς ἐπαναστατικές ἐκδηλώσεις τῶν ἐργατῶν

(27 τοῦ Φλεβάρη καί 20-21 τοῦ Ἀπρίλη). Ἡ δεύτερη κρίση λύθηκε πρός «ὄφελος» τῶν Σοβιέτ, μέ τήν εἴσοδο τῶν «σοσιαλιστῶν» τῶν Σοβιέτ στήν κεφαλαιοκρατική κυβέρνηση. Στήν τρίτη κρίση οἱ φαντάροι καί οἱ ἐργάτες ἔβαλαν ἀνοιχτά τό ζήτημα νά πάρουν τήν ἐξουσία οἱ ἐργαζόμενοι, ἡ μικροαστική καί προλεταριακή δημοκρατία, καί νά ἀπομακρυνθοῦν ὅλα τά κεφαλαιοκρατικά στοιχεῖα ἀπό τήν κυβέρνηση.

Τί εἶναι κεῖνο πού προκάλεσε τήν τρίτη κρίση;

Ὅλη τήν «εὐθύνη» τή ρίχνουν σήμερα στούς μπολσεβίκους. Οἱ ἐκδηλώσεις στίς 3 καί 4 τοῦ Ἰούλη ἦταν ὅπως λένε ἕνα στοιχεῖο πού συντέλεσε στήν ὄξυνση τῆς κρίσης. Ὁ Κ. Μάρξ ἔλεγε ἀπό τότε ἀκόμα ὅτι κάθε βῆμα τῆς ἐπανάστασης πρός τά μπρός προκαλεῖ ἕνα ἀντίστοιχο βῆμα τῆς ἀντεπανάστασης πρός τά πίσω. Οἱ μπολσεβίκοι θεωροῦν τίς ἐκδηλώσεις τῆς 3 καί 4 τοῦ Ἰούλη σάν ἕνα ἐπαναστατικό βῆμα καί δέχονται τήν τιμή τοῦ σκαπανέα τῆς κίνησης πρός τά μπρός, τιμή πού τούς ἀποδίδουν οἱ ἀποστάτες-σοσιαλιστές. Ὅμως ἡ κρίση αὐτή τῆς ἐξουσίας δέ λύθηκε πρός ὄφελος τῶν ἐργατῶν. Ποιός φταίει γι' αὐτό; Ἄν οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι ὑποστήριζαν τούς ἐργάτες καί τούς μπολσεβίκους, ἡ ἀντεπανάσταση θά εἶχε ἡττηθεῖ· οἱ ἐσέροι ὅμως κι οἱ μενσεβίκοι ἄρχισαν νά χτυποῦν τούς μπολσεβίκους, διέσπασαν τό ἑνιαῖο μέτωπο τῆς ἐπανάστασης καί ἡ κρίση ἄρχισε νά ἐξελίσσεται μέσα σέ συνθῆκες δυσμενεῖς ὄχι μόνο γιά τούς μπολσεβίκους, μά καί γιά τούς ἴδιους τούς ἐσέρους καί τούς μενσεβίκους.

Αὐτός ἦταν ὁ πρῶτος παράγοντας τῆς ὄξυνσης τῆς κρίσης.

Ὁ δεύτερος παράγοντας ἦταν ἡ ἀποχώρηση τῶν καντέτων ἀπό τήν κυβέρνηση. Οἱ καντέτοι μυρίστηκαν ὅτι τά πράγματα τραβᾶν πρός τό χειρότερο, ὅτι ἡ οἰκονομική κρί-

ση μεγαλώνει, ὅτι τά λεφτά εἶναι λίγα, κι ἀποφάσισαν νά στρίψουν ἀπό τήν κυβέρνηση. Ἡ ἀποχώρησή τους ἦταν ἡ συνέχεια τοῦ μποϋκοταρίσματος τοῦ Κονοβάλοφ., Μόλις ἀνακάλυψαν ὅτι ἡ κυβέρνηση εἶναι ἀσταθής, ἔφυγαν πρῶτοι ἀπό τήν κυβέρνηση.

Ὁ τρίτος παράγοντας πού ἀποκάλυψε καί ὄξυνε τήν κρίση τῆς ἐξουσίας, ἦταν ἡ ἧττα τῶν στρατευμάτων μας στό μέτωπο. Τό ζήτημα τοῦ πολέμου εἶναι σήμερα τό βασικό ζήτημα. Γύρω ἀπό τό ζήτημα αὐτό περιστρέφονται ὅλα τ' ἄλλα ζητήματα τῆς ἐσωτερικῆς καί ἐξωτερικῆς ζωῆς τῆς χώρας. Καί σ' αὐτό τό βασικό ζήτημα ἡ κυβέρνηση ἀπότυχε κυριολεχτικά. Ἦταν ἐξαρχῆς φανερό ὅτι ἡ ἐπίθεση στό μέτωπο εἶναι τυχοδιωχτισμός. Κυκλοφοροῦν φῆμες ὅτι γίναμε αἴτιοι νά πιαστοῦν ἑκατοντάδες χιλιάδες αἰχμάλωτοι καί οἱ φαντάροι νά φεύγουν ἄταχτα. Τό νά ἀποδίδει κανείς τήν «κατάρευση» τοῦ μετώπου ἀποκλειστικά καί μόνο στή ζύμωση τῶν μπολσεβίκων σημαίνει ὅτι ὑπερβάλλει τήν ἐπιρροή τῶν μπολσεβίκων. Κανένα κόμμα δέν ἔχει μιά τέτια δύναμη. Πῶς νά ἐξηγήσει κανείς ὅτι τό κόμμα μας πού ἔχει ἴσαμε 200 χιλιάδες μέλη, θά ἦταν σέ θέση νά «ἀποσυνθέσει» τό στρατό, ἐνῶ ἡ Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ, πού συγκεντρώνει γύρω της 20 ἑκατομμύρια πολίτες, δέ μπόρεσε νά κρατήσει τό στρατό κάτω ἀπό τήν ἐπιροή της; Γεγονός εἶναι ὅτι οἱ φαντάροι δέ θέλουν νά πολεμήσουν, γιατί δέν ξέρουν γιά ποιό σκοπό πολεμοῦν, ὅτι ἔχουν κουραστεῖ καί ἀνησυχοῦν γιά τό ζήτημα τῆς διανομῆς τῆς γῆς κλπ. Τό νά πιστεύει κανείς ὅτι μέ τέτιες συνθῆκες μπορεῖ νά ὁδηγήσει τό στρατό στόν πόλεμο, σημαίνει ὅτι πιστεύει πώς θά γίνει κάποιο θαῦμα. Ἡ Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ εἶχε τή δυνατότητα νά ἀναπτύξει μέσα στό στρατό πολύ μεγαλύτερη ζύμωση ἀπό μᾶς, καί

τό ἔκανε. Παρ' ὅλα αὐτά ὅμως κυριάρχησε τό ἰσχυρό αὐθόρμητο στοιχεῖο τῆς πάλης κατά τοῦ πολέμου. Δέ φταῖμε ἐμεῖς γι' αὐτό, ἐκεῖνο πού «φταίει» εἶναι ἡ ἐπανάσταση, πού ἔδοσε στόν κάθε πολίτη τό δικαίωμα νά πάρει ἀπάντηση στό ἐρώτημα πού ἔβαζε: γιατί γίνεται ὁ πόλεμος.

Ἔτσι λοιπόν, τρεῖς εἶναι οἱ παράγοντες πού προκάλεσαν τήν κρίση τῆς ἐξουσίας:

1) ἡ δυσαρέσκεια τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων ἐνάντια στήν κυβέρνηση, γιατί ἡ πολιτική πού ἀκολουθοῦσε ἀπέναντί τους ἦταν πάρα πολύ δεξιά·

2) ἡ δυσαρέσκεια τῆς κεφαλαιοκρατίας ἐνάντια στήν κυβέρνηση, γιατί ἡ κεφαλαιοκρατία θεωροῦσε πάρα πολύ ἀριστερή τήν πολιτική τῆς κυβέρνησης, καί

3) οἱ ἀποτυχίες στό μέτωπο.

Αὐτές εἶναι οἱ ἐξωτερικές αἰτίες πού προκάλεσαν τήν κρίση τῆς ἐξουσίας.

Καί ἡ κύρια αἰτία γιά ὅλα, ἡ ὑποχθόνια δύναμη τῆς κρίσης ἦταν ἡ οἰκονομική καταστροφή τῆς χώρας, πού τήν προκάλεσε ὁ πόλεμος. Μονάχα πάνω σ' αὐτή τή βάση ἀναπτύχθηκαν οἱ τρεῖς αὐτοί παράγοντες, πού κλόνισαν τήν ἐξουσία τῆς κυβέρνησης συνασπισμοῦ.

Ἄν κρίση σημαίνει πάλη τῶν τάξεων γιά τήν ἐξουσία, ἐμεῖς σά μαρξιστές, πρέπει νά βάλουμε τό ἐρώτημα: ποιά τάξη ὑψώνεται τώρα πρός τήν ἐξουσία; Τά γεγονότα δείχνουν ὅτι ἡ ἐργατική τάξη ὑψώνεται πρός τήν ἐξουσία. Εἶναι φανερό ὅτι ἡ τάξη τῶν κεφαλαιοκρατῶν δέ θά ἀφήσει χωρίς πάλη τήν ἐργατική τάξη νά πάρει τήν ἐξουσία. Ἡ μικροαστική τάξη πού ἀποτελεῖ τήν πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ρωσίας ταλαντεύεται, μιά πάει μαζί μας, μιά μέ τούς καντέτους καί ἔτσι ρίχνει τό βάρος της στήν πλάστιγγα πότε στό ἕνα καί πότε στό ἄλλο μέρος. Αὐτό εἶναι

τό ταξικό περιεχόμενο τῆς κρίσης τῆς ἐξουσίας πού περνᾶμε σήμερα.

Καί τώρα ποιός θά εἶναι ὁ νικημένος καί ποιός ὁ νικητής στή σημερινή κρίση; Εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι στήν περίπτωση αὐτή τήν ἐξουσία τήν παίρνει στά χέρια της ἡ κεφαλαιοκρατία πού τήν ἐκπροσωποῦν οἱ καντέτοι. Ὅταν οἱ καντέτοι ἀποχώρησαν ἀπό τήν κυβέρνηση, ἡ ἐξουσία βρέθηκε γιά μιά στιγμή στά χέρια τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιέτ, ὅμως ἡ ΚΕΕ παραιτήθηκε ἀπό τήν ἐξουσία καί ἀνέθεσε στά μέλη τῆς κυβέρνησης νά σχηματίσουν κυβέρνηση. Τώρα ἡ Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή κατάντησε ἁπλό ἐξάρτημα τῆς κυβέρνησης, ἄρχισε ὁ χορός τῶν μεταβολῶν μέσα στό ὑπουργικό συμβούλιο κι μεινε μόνος του ὁ Κερένσκι. Κάποιος ἐδῶ ὑπαγορεύει τή θέλησή του, πού πρέπει νά τήν ἐκτελοῦν καί οἱ ὑπουργοί καί ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ. Φαίνεται ξεκάθαρα πώς ἡ θέληση αὐτή εἶναι ἡ θέληση τῆς ὀργανωμένης κεφαλαιοκρατίας καί πρῶτ' ἀπ' ὅλα τῶν καντέτων. Ἡ κεφαλαιοκρατία ὑπαγορεύει τούς ὅρους της: ἡ κεφαλαιοκρατία ἀπαιτεῖ νά βρίσκονται στήν ἐξουσία «ἄνθρωποι ἀπό τόν κύκλο τῶν μεγαλοεπιχειρηματιῶν» καί ὄχι ἐκπρόσωποι τῶν κομμάτων, ἀπαιτεῖ νά ἀποσυρθεῖ τό ἀγροτικό πρόγραμμα τοῦ Τσερνόφ, ἀπαιτεῖ νά τροποποιηθεῖ ἡ διακήρυξη τῆς κυβέρνησης τῆς 8 τοῦ Ἰούλη[10] καί νά ἀπομακρυνθοῦν οἱ μπολσεβίκοι ἀπό ὅλα τά ὄργανα τῆς ἐξουσίας. Ἡ Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή ὑποχωρεῖ μπροστά στήν κεφαλαιοκρατία καί συμφωνεῖ μέ τούς ὅρους της.

Πῶς μπόρεσε νά συμβεῖ, ἡ κεφαλαιοκρατία πού χτές ἀκόμα ὑποχωροῦσε, νά δίνει σήμερα διαταγές στήν Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ; Γεγονός εἶναι ὅτι ὕστερα ἀπό τήν ἧττα στό μέτωπο κλονίστηκε ἡ πίστη τῆς κυβέρνησης στούς κύκλους τῶν ξένων τραπεζιτῶν. Ὁρισμένα στοιχεῖα, πού ἀξίζει νά προσεχτοῦν πολύ σοβαρά, μᾶς ἐπιτρέπουν νά βγάλουμε τό συμπέρασμα ὅτι στήν προκειμένη περίπτωση ἔβαλε τό χέρι του ὁ ἄγγλος πρεσβευτής Μπιούκενεν καί οἱ τραπεζίτες πού ἀρνοῦνται νά χορηγήσουν πιστώσεις στήν κυβέρνηση ἄν δέν παραιτηθεῖ ἀπό τίς «σοσιαλιστικές» της προθέσεις.

Αὐτή εἶναι ἡ πρώτη αἰτία.

Ἡ δεύτερη αἰτία εἶναι ὅτι τό μέτωπο τῆς κεφαλαιοκρατίας εἶναι καλύτερα ὀργανωμένο ἀπό τό μέτωπο τῆς ἐπανάστασης. Ὅταν οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι ἑνώνονταν μέ τήν κεφαλαιοκρατία καί ὅταν ἄρχισαν νά χτυποῦν τούς μπολσεβίκους, ἡ ἀντεπανάσταση κατάλαβε ὅτι διασπάστηκε τό ἑνιαῖο μέτωπο τῆς ἐπανάστασης. Ὀργανωμένη σέ στρατιωτικές καί χρηματιστικές ἰμπεριαλιστικές κλίκες, μέ ἐπικεφαλῆς τήν Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ κόμματος τῶν καντέτων, ἡ ἀντεπανάσταση πρόβαλε στούς ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας ὁλόκληρη σειρά ὅρους. Οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι, πού ἔτρεμαν μή χάσουν τήν ἐξουσία, ἔσπευσαν νά ἱκανοποιήσουν τούς ὅρους τῆς ἀντεπανάστασης.

Πάνω σ' αὐτή τή βάση συντελέστηκε ἡ νίκη τῆς ἀντεπανάστασης.

Εἶναι ὁλοφάνερο πώς αὐτή τή στιγμή ἡ ἀντεπανάσταση νίκησε τούς μπολσεβίκους γιατί βρέθηκαν ἀπομονωμένοι, προδομένοι ἀπό τούς μενσεβίκους καί τούς ἐσέρους. Εἶναι ἐπίσης ὁλοφάνερο πώς θάρθει στιγμή, εὐνοϊκή γιά μᾶς, πού θά εἴμαστε σέ θέση νά δόσουμε τήν ἀποφασιστική μάχη ἐνάντια στήν κεφαλαιοκρατία.

Ὑπάρχουν δυό κέντρα τῆς ἀντεπανάστασης. Τό ἕνα κέντρο εἶναι τό κόμμα τῆς ὀργανωμένης κεφαλαιοκρατίας, δηλ. οἱ καντέτοι, πού καλύπτονται πίσω ἀπό τά Σοβιέτ μέ τήν πολιτική τους τῆς ἄμυνας. Τό ἐκτελεστικό ὄργανο αὐτοῦ τοῦ κέντρου εἶναι τό γενικό ἐπιτελεῖο, μέ ἐπικεφα-

λῆς τούς περιώνυμους στρατηγούς πού κρατᾶν στά χέρια τους ὅλα τά νήματα τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν. Τό ἄλλο κέντρο εἶναι ἡ ἰμπεριαλιστική χρηματιστική κλίκα, πού συνδέεται μέ τήν Ἀγγλία καί τή Γαλλία καί πού κρατάει στά χέρια της ὅλα τά νήματα τοῦ πιστωτικοῦ συστήματος. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὁ Γιεφρέμοφ—μέλος τῆς διακοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, πού κρατάει στά χέρια της τίς πιστώσεις—ἔχει προσληφθεῖ στήν κυβέρνηση.

Τά γεγονότα πού ἀπαριθμήσαμε προκάλεσαν τή νίκη τῆς ἀντεπανάστασης πάνω στήν ἐπανάσταση.

Καί ποιές εἶναι τώρα οἱ προοπτικές; Ὅσο συνεχίζεται ὁ πόλεμος, κι ὁ πόλεμος θά συνεχιστεῖ· ὅσο δέν ἀντιμετωπίζεται ἡ παράλυση τῆς βιομηχανίας, καί δέν πρόκειται νά ἀντιμετωπισθεῖ, γιατί δέ μπορεῖ νά ἀντιμετωπισθεῖ μέ τρομοκρατικά μέτρα ἐνάντια στούς φαντάρους καί τούς ἐργάτες καί οἱ τάξεις πού κυβερνοῦν δέ μποροῦν νά πάρουν ἡρωικά μέτρα· ὅσο δέ θά πάρουν τή γῆ οἱ ἀγρότες, καί δέν πρόκειται νά τήν πάρουν γιατί ἀκόμα καί ὁ Τσερνόφ μέ τό μετριοπαθές πρόγραμμά του δέ θεωρήθηκε κατάλληλος γιά τήν κυβέρνηση—ὅσο θά συνεχίζονται ὅλα αὐτά, οἱ κρίσεις θά εἶναι ἀναπόφευχτες, οἱ μάζες θά κατεβαίνουν πολλές φορές στούς δρόμους καί θά γίνονται ἀποφασιστικές μάχες.

Ἡ περίοδος τῆς εἰρηνικῆς ἀνάπτυξης τῆς ἐπανάστασης τέλειωσε. Ἄρχισε μιά νέα περίοδος, περίοδος μέ ὀξεῖες ταξικές συγκρούσεις, συμπλοκές καί μάχες. Θά ἀναβράζει ἡ ζωή καί οἱ κρίσεις θά διαδέχονται ἡ μιά τήν ἄλλη. Οἱ φαντάροι καί οἱ ἐργάτες δέν πρόκειται νά σωπάσουν. Ἀκόμα καί γιά τό κλείσιμο τῆς «Ὀκόπναγια Πράβντα» διαμαρτυρήθηκαν 20 συντάγματα. Τό γεγονός ὅτι ἔχωσαν στήν κυβέρνηση καινούργιους ὑπουργούς, δέ σημαίνει ὅτι ἔλυσαν καί τήν κρίση. Ἡ ἐργατική τάξη δέν ἔχασε τή ζωτικότητά της. Ἡ ἐργατική τάξη ἀποδείχτηκε πιό μυαλωμένη ἀπ' ὅ,τι νόμιζαν οἱ ἀντίπαλοί της: ὅταν κατάλαβε ὅτι τά Σοβιέτ πρόδοσαν, δέν ἔδοσε τή μάχη στίς 4 καί 5 τοῦ Ἰούλη. Καί ἡ ἀγροτική ἐπανάσταση μόλις τώρα ἀρχίζει νά ἀναπτύσσεται.

Πρέπει τίς ἐπικείμενες μάχες νά τίς προαπαντήσουμε ἄξια κι ὀργανωμένα.

Τά βασικά μας καθήκοντα πρέπει νά εἶναι:

1) Νά καλέσουμε τούς ἐργάτες, τούς φαντάρους καί τούς ἀγρότες νά δείξουν αὐτοκυριαρχία, ἀντοχή καί πνεῦμα ὀργάνωσης.

2) Νά ἀναδιοργανώσουμε, νά δυναμώσουμε καί νά ἀναπτύξουμε τίς ὀργανώσεις μας.

3) Νά μήν παραμελοῦμε τίς νόμιμες δυνατότητες γιατί καμιά ἀντεπανάσταση δέ μπορεῖ νά μᾶς ρίξει πέρα γιά πέρα στήν παρανομία.

Πέρασε ὁ καιρός τῶν ἀχαλίνωτων τρομοκρατικῶν ἐπιδρομῶν, ἀρχίζει μιά περίοδος «νόμιμων» διώξεων καί πρέπει νά μήν ἀφήσουμε νά μᾶς διαφύγει ἀλλά νά ἐκμεταλλευτοῦμε κάθε νόμιμη δυνατότητα.

Σέ σύνδεση μέ τό γεγονός ὅτι ἐμεῖς οἱ μπολσεβίκοι μείναμε ἀπομονωμένοι, ἐπειδή μᾶς πρόδοσε ἡ πλειοψηφία τῆς ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ, κλείνοντας συμμαχία μέ τήν ἀντεπανάσταση, μπαίνει τό ἐρώτημα, ποιά πρέπει νά εἶναι ἡ στάση μας ἀπέναντι στά Σοβιέτ καί τήν πλειοψηφία τους, ἀπέναντι στούς μενσεβίκους καί τούς ἐσέρους; Στή συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Μάρτοφ κατηγόρησε τό Γκότς καί τό Ντάν ὅτι παρουσιάστηκαν μέ ἀποφάσεις πού εἶχαν ψηφιστεῖ προηγούμενα σέ συνεδρίαση τῶν μαυροεκατονταρχιτῶν καί τῶν καντέτων. Οἱ διώξεις πού ἄρχισαν κατά τῶν μπολσεβίκων ἔδειξαν πώς οἱ μπολσεβίκοι ἔμειναν χωρίς συμμάχους. Τήν εἴδηση γιά

τή σύλληψη τῶν ἀρχηγῶν μας καί τό κλείσιμο τῶν ἐφημερίδων μας οἱ μενσεβίκοι καί οἱ ἐσέροι τήν ὑποδέχτηκαν μέ θύελλα χειροκροτημάτων. Νά μιλᾶ κανείς ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά γιά ἑνότητα μέ τούς μενσεβίκους καί τούς ἐσέρους εἶναι σά νά ἁπλώνει τό χέρι στήν ἀντεπανάσταση.

Τά λέω ὅλα αὐτά γιατί ἐδῶ καί κεῖ στά ἐργοστάσια προσπαθοῦν νά σκαρώσουν μιά συμμαχία τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων μέ τούς μπολσεβίκους. Ἡ προσπάθεια αὐτή ἀποτελεῖ συγκαλυμμένη μορφή πάλης κατά τῆς ἐπανάστασης, γιατί ἡ συμμαχία μέ τούς ὀπαδούς τῆς ἄμυνας μπορεῖ νά χαντακώσει τήν ἐπανάσταση. Μέσα στούς μενσεβίκους καί τούς ἐσέρους ὑπάρχουν στοιχεῖα πού εἶναι ἕτοιμα νά παλαίψουν ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση (ἀνάμεσα στούς ἐσέρους—οἱ ὀπαδοί τοῦ Καμκόφ[41], ἀνάμεσα στούς μενσεβίκους—οἱ ὀπαδοί τοῦ Μάρτοφ), καί μέ τά στοιχεῖα αὐτά εἴμαστε ἕτοιμοι νά ἑνωθοῦμε σ' ἕνα ἑνιαῖο ἐπαναστατικό μέτωπο.

3. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΓΡΑΠΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ

16 τοῦ 'Ιούλη

1) Ἐρώτηση τοῦ Μασλόφσκι: Σέ ποιό βαθμό θά συμβάλει τό κόμμα μας στίς μελλοντικές συγκρούσεις καί ἐνδεχόμενα καί στίς ἔνοπλες ἐκδηλώσεις, καί θά μπεῖ ἤ ὄχι ἐπικεφαλῆς τῆς ἔνοπλης διαμαρτυρίας;

Ἀπάντηση τοῦ Στάλιν: Πρέπει νά πάρουμε σάν προϋπόθεση ὅτι οἱ ἐκδηλώσεις θά εἶναι ἔνοπλες καί πρέπει νά εἴμαστε ἕτοιμοι γιά ὅλα. Οἱ μελλοντικές συγκρούσεις θά εἶναι πιό σκληρές καί τό κόμμα μας δέν πρέπει νά ἀποφύγει τίς εὐθύνες. Ὁ Σάλν ἀπό μέρους τῆς περιφέρειας τῶν λετονῶν κατηγόρησε τό κόμμα μας ὅτι δέν ἀνέλαβε τήν καθοδήγηση τοῦ κινήματος. Αὐτό ὅμως δέν εἶναι σωστό, γιατί τό κόμμα μας ἔβαλε ἴσα-ἴσα σά σκοπό του νά ὁδηγήσει τό κίνημα σέ εἰρηνικό δρόμο. Μποροῦν νά μᾶς κατηγορήσουν ὅτι δέν ἐπιδιώξαμε νά πάρουμε τήν ἐξουσία. Στίς 3 καί 4 τοῦ Ἰούλη μπορούσαμε νά πάρουμε τήν ἐξουσία, μπορούσαμε νά ὑποχρεώσουμε τήν Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή νά ἐπικυρώσει αὐτή μας τήν ἐνέργεια. Ἡ οὐσία ὅμως τοῦ ζητήματος εἶναι ἄν θά μπορούσαμε νά κρατήσουμε τήν ἐξουσία. Θά ξεσηκώνονταν ἐναντίον μας τό μέτωπο, ἡ ἐπαρχία καί μιά σειρά τοπικά Σοβιέτ. Καί μιά ἐξουσία πού δέ θά στηριζόταν στήν ἐπαρχία, θά ἔμενε χωρίς βάση. Ἄν μέσα σέ τέτιες συνθῆκες παίρναμε τήν ἐξουσία θά γινόμασταν ρεζίλι.

2) Ἐρώτηση τοῦ Ἰβανόφ: Ποιά εἶναι ἡ θέση μας ἀπέναντι στό σύνθημα «Ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!»; Δέν εἶναι πιά καιρός νά ποῦμε: «διχτατορία τοῦ προλεταριάτου»;

Ἀπάντηση τοῦ Στάλιν: Ὅταν τερματίζεται ἡ κρίση τῆς ἐξουσίας, αὐτό σημαίνει πώς μιά ὁρισμένη τάξη, καί στήν περίπτωση αὐτή ἡ κεφαλαιοκρατία, ἔρχεται στήν ἐξουσία. Μποροῦμε λοιπόν νά μείνουμε μέ τό παλιό σύνθημα «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!»; Εἶναι αὐτονόητο πώς δέ μποροῦμε. Τό νά παραδίνει κανείς τήν ἐξουσία στά Σοβιέτ, πού στήν πραγματικότητα βαδίζουν σιωπηρά χέρι-χέρι μέ τήν κεφαλαιοκρατία, σημαίνει ὅτι δουλεύει γιά τόν ἐχθρό. Ἄν νικήσουμε, τήν ἐξουσία μποροῦμε νά τήν παραδόσουμε μονάχα στήν ἐργατική τάξη, πού θά τήν ὑποστηρίζουν τά πιό φτωχά στρώματα τοῦ χωριοῦ. Πρέπει νά χρησιμοποιήσουμε μιά ἄλλη πιό κατάλληλη μορφή ὀργάνωσης τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν βουλευτῶν. Ἡ μορφή τῆς ἐξουσίας θά ἐξακολουθήσει νά εἶναι ἡ παλιά, ἀλλάζουμε ὅμως τό ταξικό περιεχόμενο αὐτοῦ τοῦ

συνθήματος καί λέμε μέ τή γλώσσα τῆς ταξικῆς πάλης: ὅλη ἡ ἐξουσία στά χέρια τῶν ἐργατῶν καί τῶν πιό φτωχῶν ἀγροτῶν, πού θά ἐφαρμόσουν ἐπαναστατική πολιτική.

3) Ἐρώτηση ἀπό ἄγνωστο πρόσωπο: Τί στάση πρέπει νά κρατήσουμε ἄν ἡ ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν δηλώσει ὅτι ἡ μειοψηφία πρέπει νά ὑποταχθεῖ στήν πλειοψηφία; Θά φύγουμε τότε ἀπό τήν ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ ἤ ὄχι;

Ἀπάντηση τοῦ Στάλιν: Ὑπάρχει κιόλας τό σχετικό σχέδιο ἀπόφασης. Ἡ μπολσεβίκικη ὁμάδα εἶχε σύσκεψη, ὅπου συζήτησε κι ἐπεξεργάστηκε μιά ἀπάντηση στό παρακάτω πνεῦμα: ἐμεῖς, σά μέλη τῆς ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ, ὑποτασσόμαστε σέ ὅλες τίς ἀποφάσεις τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καί δέν παίρνουμε ἀνοιχτά θέση ἐνάντια σ' αὐτές τίς ἀποφάσεις, ὅμως σά μέλη τοῦ κόμματος μποροῦμε νά δροῦμε μέ αὐτοτέλεια γιατί εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι ἡ ὕπαρξη τῶν Σοβιέτ δέν καταργεῖ τήν αὐτοτέλεια τῶν κομμάτων. Αὔριο ἡ ἀπάντησή μας θά ἀνακοινωθεῖ στή συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. ΤΕΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

16 τοῦ Ἰούλη

Σύντροφοι!

Γιά νά συνταχθεῖ τό σχέδιο ἀπόφασης σχετικά μέ τή στάση μας ἀπέναντι στήν ἀπόφαση τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιέτ γιά τούς μπολσεβίκους, εἶχε ἐκλεγεῖ ἐπιτροπή, ὅπου πῆρα κι ἐγώ μέρος. Ἡ ἐπιτροπή αὐτή ἑτοίμασε ἕνα σχέδιο ἀπόφασης πού λέει: ἐμεῖς, σά μέλη τῆς ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ, ὑποτασσόμαστε στήν πλειοψηφία, σά μέλη ὅμως τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος μποροῦμε νά ἐνεργοῦμε ἀνεξάρτητα καί ἐνάντια στίς ἀποφάσεις τῆς ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ.

Ὁ Πρόχοροφ λέγοντας διχτατορία τοῦ προλεταριάτου ἐννοεῖ διχτατορία τοῦ κόμματός μας. Ἐμεῖς ἀντίθετα μιλᾶμε γιά τή διχτατορία τῆς τάξης πού ὁδηγεῖ μαζί της τά πιό φτωχά στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς.

Ὑπάρχει κάποια ἀνακρίβεια στούς λόγους τῶν ὁμιλητῶν: τί ἔχουμε, ἀντίδραση ἤ ἀντεπανάσταση; Τόν καιρό τῶν ἐπαναστάσεων δέν ὑπάρχει ἀντίδραση. Ὅταν οἱ τάξεις ἀντικαθιστοῦν ἡ μιά τήν ἄλλη στήν ἐξουσία δέν ἔχουμε ἀντίδραση, ἀλλά ἐπανάσταση ἤ ἀντεπανάσταση.

Σχετικά μέ τόν τέταρτο παράγοντα πού προκάλεσε τήν κρίση τῆς ἐξουσίας καί πού τόν ἀνάφερε ὁ Χαριτόνοφ, δηλαδή σχετικά μέ τό διεθνῆ παράγοντα, πρέπει νά ποῦμε ὅτι μόνο ὁ πόλεμος καί τά ζητήματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πού συνδέονται μ' αὐτόν εἶχαν σχέση μέ τήν κρίση τῆς ἐξουσίας στή χώρα μας. Στήν εἰσήγησή μου ἀπόδοσα βασική σημασία στόν πόλεμο σάν παράγοντα πού προκάλεσε τήν κρίση τῆς ἐξουσίας.

Σχετικά μέ τή μικροαστική τάξη πρέπει νά ποῦμε πώς δέν ἀποτελεῖ πιά κάτι τό ἑνιαῖο, ἀλλά μέσα της γίνεται μιά γρήγορη διαφοροποίηση (τό Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν τῆς φρουρᾶς τῆς Πετρούπολης βρίσκεται σέ ἄμεση ἀντίθεση μέ τήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τοῦ ἀγροτικοῦ συνεδρίου). Στό χωριό διεξάγεται ἀγώνας καί παράλληλα μέ τά ὑπάρχοντα Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν δημιουργοῦνται νέα, αὐτοδύναμα. Ὑπολογίζουμε ἀκριβῶς στήν ὑποστήριξη αὐτῶν τῶν πιό φτωχῶν στρωμάτων τῆς ἀγροτιᾶς, πού ἀνεβαίνουν. Μόνο αὐτά τά στρώματα μποροῦν λόγω τῆς οἰκονομικῆς τους θέσης ναρθοῦν μαζί μας. Τά στρώματα τῶν ἀγροτῶν πού ἀνάδειξαν στήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τοῦ ἀγροτικοῦ συνεδρίου ἀνθρώπους πού διψοῦν γιά

προλεταριακό αἷμα ὅπως ὁ Αὐξέντιεφ, δέ θαρθοῦν μαζί μας καί οὔτε θά ταλαντευθοῦν πρός τό μέρος μας. Παρακολουθοῦσα πῶς οἱ ἄνθρωποι αὐτοί χειροκροτοῦσαν ὅταν ὁ Τσερετέλι ἀνακοίνωσε τή διαταγή νά συλληφθεῖ ὁ σ. Λένιν.

Οἱ σύντροφοι πού λένε ὅτι ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου εἶναι ἀπραγματοποίητη γιατί τό προλεταριάτο ἀποτελεῖ τή μειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ, καταλαβαίνουν μηχανικά τή δύναμη τῆς πλειοψηφίας. Καί τά Σοβιέτ ἀντιπροσωπεύουν μονάχα 20 ἑκατομμύρια ὀργανωμένα ἄτομα, ὅμως χάρη στή δύναμη τῆς ὀργάνωσής τους ὁδηγοῦν μαζί τους ὅλο τόν πληθυσμό. Μιά ὀργανωμένη δύναμη, πού εἶναι σέ θέση νά συντρίψει τίς δυνάμεις τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς θά τήν ἀκολουθήσει ὅλος ὁ πληθυσμός.

Ὁ σ. Βολοντάρσκι ἑρμηνεύει διαφορετικά ἀπό μένα τό σχέδιο ἀπόφασης πού ψήφισε ἡ συνδιάσκεψη, μά εἶναι δύσκολο νά καταλάβει κανείς τήν ἄποψή του.

Οἱ σύντροφοι ρωτοῦν ἄν μποροῦμε νά ἀλλάξουμε τό σύνθημά μας. Τό σύνθημά μας γιά τήν ἐξουσία τῶν Σοβιέτ εἶχε ὑπολογιστεῖ γιά τήν περίοδο τῆς εἰρηνικῆς ἀνάπτυξης τῆς ἐπανάστασης, περίοδο πού ἀνήκει πιά στό παρελθόν. Δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι μιά ἀπό τίς προϋποθέσεις γιά τό πέρασμα τῆς ἐξουσίας στά χέρια τοῦ προλεταριάτου εἶναι σήμερα ἡ νίκη πάνω στήν ἀντεπανάσταση μέσω τῆς ἐξέγερσης. Ὅταν ρίχναμε τό σύνθημά μας γιά τά Σοβιέτ, ἡ ἐξουσία βρισκόταν οὐσιαστικά στά χέρια τῶν Σοβιέτ. Μέ τήν πίεση πάνω στά Σοβιέτ μπορούσαμε νά ἐπιδράσουμε καί ν' ἀλλάξουμε τή σύνθεση τῆς κυβέρνησης. Τώρα ἡ ἐξουσία βρίσκεται στά χέρια τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης. Δέ μποροῦμε νά ὑπολογίζουμε ὅτι εἶναι δυνατό, μέ τήν πίεση πάνω στά Σοβιέτ, νά περάσει ἡ ἐξουσία εἰρηνικά στά χέρια τῆς ἐργατικῆς τάξης. Σά μαρξιστές πρέπει νά ποῦμε: δέν πρόκειται ἐδῶ γιά τούς κρατικούς θεσμούς, ἀλλά γιά τό ζήτημα ποιᾶς τάξης τήν πολιτική ἀσκεῖ αὐτός ὁ κρατικός θεσμός. Εἴμαστε ἀνεπιφύλαχτα γιά τά Σοβιέτ ἐκεῖνα, ὅπου θά ἔχουμε τήν πλειοψηφία. Καί θά ἐπιδιώξουμε νά δημιουργήσουμε τέτια Σοβιέτ. Δέ μποροῦμε ὅμως νά παραδόσουμε τήν ἐξουσία στά Σοβιέτ πού ἔκλεισαν συμμαχία μέ τήν ἀντεπανάσταση.

Συνοψίζοντας ὅλα ὅσα ἀναφέραμε παραπάνω, μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ὁ δρόμος τῆς εἰρηνικῆς ἀνάπτυξης τοῦ κινήματος τέλειωσε γιατί τό κίνημα μπῆκε στό δρόμο τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης. Ἡ μικροαστική τάξη, ἐκτός ἀπό τά πιό φτωχά στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς, ὑποστηρίζει σήμερα τήν ἀντεπανάσταση. Γι' αὐτό, τό σύνθημα: «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!» γιά τήν τωρινή στιγμή ἔχει παλιώσει.

Πρωτοτυπώθηκε τό 1923
στό περιοδικό «Κράσναγια Λέτοπις», ἀρ. 7.

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗΚΕ;

Αὐτό ἔγινε στίς 3-4 τοῦ Ἰούλη. Οἱ ἐργάτες καί οἱ φαντάροι διαδήλωναν μαζί στούς δρόμους τῆς Πετρούπολης, φωνάζοντας τό σύνθημα: «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν!».

Τί ἤθελαν τότε οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι, τί ἐπιδίωκαν;

Μήπως νά ἀνατρέψουν τά Σοβιέτ;

Ὄχι, βέβαια!

Οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι ἐπιδίωκαν κεῖνες τίς μέρες νά πάρουν τά Σοβιέτ ὅλη τήν ἐξουσία στά χέρια τους καί νά βελτιώσουν τή δύσκολη ζωή τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν, τῶν φαντάρων καί τῶν ναυτῶν.

Οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι ἐπιδίωκαν τήν ἐνίσχυση τῶν Σοβιέτ καί ὄχι τήν ἐξασθένιση καί τήν ἐξαφάνισή τους.

Οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι ἤθελαν, τά Σοβιέτ παίρνοντας τήν ἐξουσία νά ξεκόψουν ἀπό τούς τσιφλικάδες καί νά δόσουν ἀμέσως τή γῆ στούς ἀγρότες, χωρίς νά βάλουν τήν ὑπόθεση στά χρονοντούλαπα.

Οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι ἤθελαν τά Σοβιέτ παίρνοντας τήν ἐξουσία, νά ξεκόψουν ἀπό τούς κεφαλαιοκράτες

καί νά δημιουργήσουν καλύτερους ὅρους δουλιᾶς καί νά καθιερώσουν τόν ἐργατικό ἔλεγχο στίς φάμπρικες καί τά ἐργοστάσια.

Οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι ἤθελαν, τά Σοβιέτ νά διακηρύξουν δίκαιους ὅρους εἰρήνης καί νά βάλουν ἐπιτέλους τέρμα στό σκληρότατο πόλεμο, πού θερίζει ἑκατομμύρια νεαρές ὑπάρξεις.

Αὐτά ἐπιδίωκαν κεῖνες τίς μέρες οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι.

Οἱ ἀρχηγοί ὅμως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι δέν ἤθελαν νά ἀκολουθήσουν τό δρόμο τῆς ἐπανάστασης.

Ἀντί τή συμμαχία μέ τήν ἐπαναστατημένη ἀγροτιά προτίμησαν τό συμβιβασμό μέ τούς τσιφλικάδες.

Ἀντί τή συμμαχία μέ τούς ἐπαναστάτες ἐργάτες προτίμησαν τό συμβιβασμό μέ τούς κεφαλαιοκράτες.

Ἀντί τή συμμαχία μέ τούς ἐπαναστάτες φαντάρους καί ναῦτες προτίμησαν τή συμμαχία μέ τούς γιοῦγκερς καί τούς κοζάκους.

Διακήρυξαν μέ τόν πιό ὕπουλο τρόπο ὅτι οἱ μπολσεβίκοι ἐργάτες καί φαντάροι εἶναι ἐχθροί τῆς ἐπανάστασης κι ἔστρεψαν τά ὅπλα ἐναντίον τους πρός ὄφελος τῆς ἀντεπανάστασης.

Τυφλοί πού εἶναι! Δέν ἀντιλήφθηκαν ὅτι ἀνοίγοντας πυρά ἐνάντια στούς μπολσεβίκους, ἄνοιγαν πυρά ἐνάντια στήν ἐπανάσταση καί ἑτοίμαζαν τό θρίαμβο τῆς ἀντεπανάστασης.

Καί γι' αὐτό ἀκριβῶς βγῆκαν τότε στό φῶς τῆς ἡμέρας οἱ ἀντεπαναστάτες πού ὥς ἐκείνη τή στιγμή ἦταν κρυμμένοι στά σκοτεινά.

Καί τό ρῆγμα πού ἄρχισε κεῖνο τόν καιρό νά δημιουργεῖται στό μέτωπο πάλης καί πού ἔδειξε πόσο ὀλέ-

θρια είναι ή πολιτική τῶν ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας, ἀναπτέρωσε ἀκόμα περισσότερο τίς ἐλπίδες τῆς ἀντεπανάστασης.

Κι ή ἀντεπανάσταση δέν παρέλειψε νά ἐκμεταλλευτεῖ τά «λάθη» τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων.

Ἐκφοβίζοντάς τους καί μπλέκοντάς τους στά δίχτυα τους, τιθασσεύοντάς τους καί συνενώνοντάς τους γύρω τους, οἱ ἀρχηγοί τῆς ἀντεπανάστασης κ. Μιλιουκόφ ἄρχισαν τήν ἐκστρατεία τους ἐνάντια στήν ἐπανάσταση. Τρομοκρατικές ἐπιδρομές καί κλείσιμο τῶν ἐφημερίδων, ἀφοπλισμός τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων, συλλήψεις καί κακοποιήσεις, ψευτιά καί συκοφαντία, αἰσχρή καί σιχαμερή συκοφαντία τῶν πουλημένων χαφιέδων ἐνάντια στούς ἀρχηγούς τοῦ κόμματός μας—νά ποιοί εἶναι οἱ καρποί τῆς πολιτικῆς τοῦ συμβιβασμοῦ μέ τούς κεφαλαιοκράτες καί τσιφλικάδες.

Τά πράγματα ἔφτασαν στό σημεῖο πού οἱ ἀποθρασυμένοι καντέτοι στέλνουν τελεσίγραφα, ἀπειλοῦν καί τρομοκρατοῦν, ἐνῶ παράλληλα διασύρουν καί βρίζουν τά Σοβιέτ, καί ἀπό τό ἄλλο μέρος οἱ κατατρομαγμένοι μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι παραδίνουν τή μιά θέση ὕστερα ἀπό τήν ἄλλη. Κι ἐδῶ πρέπει νά προσθέσουμε ὅτι οἱ γενναῖοι ὑπουργοί κάτω ἀπό τά χτυπήματα τῶν καντέτων ἀλλάζουν ὁ ἕνας πίσω ἀπό τόν ἄλλο, ἀνοίγοντας ἔτσι τό δρόμο στά τσιράκια τοῦ Μιλιουκόφ χάριν... τῆς «σωτηρίας»... τῆς ἐπανάστασης.

Μήπως ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά πρέπει ν' ἀποροῦμε πού ή ἀντεπανάσταση πανηγυρίζει γιά τή νίκη;

Αὐτή εἶναι σήμερα ἡ κατάσταση.

Αὐτό ὅμως δέ μπορεῖ νά βαστάξει πολύ.

Ἡ νίκη τῆς ἀντεπανάστασης εἶναι νίκη τῶν τσιφλικάδων. Οἱ ἀγρότες ὅμως δέ μποροῦν πιά νά ζήσουν χωρίς γῆ. Γι' αὐτό εἶναι ἀναπόφευχτος ὁ ἀποφασιστικός ἀγώνας ἐνάντια στούς τσιφλικάδες.

Ἡ νίκη τῆς ἀντεπανάστασης εἶναι νίκη τῶν κεφαλαιοκρατῶν. Οἱ ἐργάτες ὅμως δέ μποροῦν νά ἡσυχάσουν χωρίς ριζική καλυτέρευση τῆς ζωῆς τους. Γι' αὐτό εἶναι ἀναπόφευχτος ὁ ἀποφασιστικός ἀγώνας ἐνάντια στούς κεφαλαιοκράτες.

Ἡ νίκη τῆς ἀντεπανάστασης σημαίνει παράταση τοῦ πολέμου. Ὁ πόλεμος ὅμως δέ μπορεῖ νά συνεχιστεῖ πολύ, γιατί ὅλη ἡ χώρα πνίγεται κυριολεχτικά κάτω ἀπό τό βάρος του.

Γι' αὐτό ἡ νίκη τῆς ἀντεπανάστασης εἶναι ἀσταθής καί ἐφήμερη.

Τό μέλλον ἀνήκει σέ μιά νέα ἐπανάσταση.

Μόνο ἡ πραγματοποίηση τῆς ἀπόλυτης κυριαρχίας τοῦ λαοῦ μπορεῖ νά δόσει γῆ στούς ἀγρότες, νά βάλει σέ τάξη τήν οἰκονομική ζωή τῆς χώρας καί νά ἐξασφαλίσει τήν εἰρήνη, πού εἶναι τόσο ἀπαραίτητη γιά τούς πολυβασανισμένους λαούς τῆς Εὐρώπης.

«Ραμπότσι ἰ Σολντάτ», ἀρ. 1,
23 τοῦ Ἰούλη 1917.
Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ[42]

Ἡ ἀντεπανάσταση ἔχει ὀργανωθεῖ. Ἀναπτύσσεται κι ἐπιτίθεται σ' ὅλο τό μέτωπο. Οἱ ἡγέτες τῆς ἀντεπανάστασης, οἱ κύριοι καντέτοι, πού χτές ἀκόμα μποϋκόταραν τήν κυβέρνηση, εἶναι σήμερα ἕτοιμοι νά ξαναγυρίσουν στήν ἐξουσία γιά νά γίνουν οἱ νοικοκύρηδες τοῦ τόπου.

Τά «ἰθύνοντα» κόμματα τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων μέ τήν κυβέρνησή τους «τῆς σωτηρίας τῆς ἐπανάστασης» ὑποχωροῦν ἐντελῶς ἄταχτα. Εἶναι ἕτοιμα νά κάνουν κάθε ὑποχώρηση, εἶναι ἕτοιμα νά δεχτοῦν τό καθετί, ἀρκεῖ νά τούς διατάξουν.

Νά παραδόσουν τούς μπολσεβίκους καί τούς ὀπαδούς τους;

—Ὁρίστε, κύριοι καντέτοι, σᾶς παραδίνουμε τούς μπολσεβίκους.

Νά παραδόσουν τήν ἀντιπροσωπεία τῆς Βαλτικῆς καί τούς μπολσεβίκους τῆς Κρονστάνδης;

—Στίς διαταγές σας, κύριοι τοῦ ΙΙ Γραφείου, σᾶς παραδίνουμε τήν ἀντιπροσωπεία.

Νά κλείσουν τίς μπολσεβίκικες ἐργατικές καί στρατιωτικές ἐφημερίδες πού εἶναι ἀνεπιθύμητες στούς καντέτους;

—Ὅπως ἀγαπᾶτε, κύριοι καντέτοι, θά ἀπαγορεύσουμε τήν ἔκδοσή τους.

Νά ἀφοπλίσουν τήν ἐπανάσταση, νά ἀφοπλίσουν τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους;

—Εὐχαρίστως, κύριοι τσιφλικάδες καί κεφαλαιοκράτες. Θά ἀφοπλίσουμε ὄχι μονάχα τούς ἐργάτες τῆς Πετρούπολης, μά καί τοῦ Σεστρορέτσκ κι ἄς μήν ἔχουν πάρει μέρος στά γεγονότα τῆς 3 καί 4 τοῦ Ἰούλη.

Νά περιορίσουν τήν ἐλευθερία τοῦ λόγου καί τῆς συγκέντρωσης, τό ἀπαραβίαστο τοῦ ἀτόμου καί τῆς κατοικίας, νά καθιερώσουν τή λογοκρισία καί νά ἀνασυστήσουν τήν Ἀσφάλεια;

—Ὅλα θά γίνουν, κύριοι ἀντεπαναστάτες, ὅλα χωρίς ἐξαίρεση.

Νά ἐπαναφέρουν τή θανατική ποινή στό μέτωπο;

—Εὐχαρίστως, κύριοι ἀχόρταγοι...

Νά διαλύσουν τή φιλανδική βουλή πού ἀκολουθεῖ τήν πολιτική πλατφόρμα πού ψήφισαν τά Σοβιέτ;

—Θά ἐκτελεστεῖ ἡ διαταγή σας, κύριοι τσιφλικάδες καί κεφαλαιοκράτες.

Νά τροποποιήσουν τό κυβερνητικό πρόγραμμα;

—Μετά χαρᾶς, κύριοι καντέτοι.

Κι οἱ μενσεβίκοι μέ τούς ἐσέρους εἶναι πρόθυμοι νά κάνουν κι ἄλλες ὑποχωρήσεις, μόνο καί μόνο γιά νά καταλήξουν σέ συμφωνία μέ τούς καντέτους, μόνο καί μόνο γιά νά συμφωνήσουν στήν τιμή μέ τόν ἕνα ἤ τόν ἄλλο τρόπο...

Παρ' ὅλα αὐτά ὅμως ἡ ἀντεπανάσταση ὅλο καί αποθρασύνεται, ζητᾶ ὅλο καί καινούργιες θυσίες καί φέρνει τήν Προσωρινή κυβέρνηση καί τήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή ὥς τό σημεῖο νά ἀπαρνηθοῦν ἐπαίσχυντα τόν ἑαυτό τους. Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση καί ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή,

προτείνουν γιά τό χατίρι τῶν καντέτων νά συγκληθεῖ στή Μόσχα «ἔκτακτη συνέλευση» ἀπό τά μέλη τῆς διαλυμένης κρατικῆς Δούμας κι ἄλλα προνομιοῦχα πρόσωπα ὅπου μέσα στή γενική αὐτή συγχορδία ἡ ΚΕΕ θά ἀποτελεῖ τήν πιό ἀξιοθρήνητη μειοψηφία. Οἱ ὑπουργοί πού τάχουν χαμένα καταθέτουν τά χαρτοφυλάκιά τους στά πόδια τοῦ Κερένσκι. Οἱ καντέτοι ὑπαγορεύουν τά ὀνόματα καί μέ βάση τίς ἐπιθυμίες τους συντάσσεται ὁ κατάλογος τῶν μελῶν τῆς κυβέρνησης.

Οἱ ἄνθρωποι πού κρατᾶν σήμερα στά χέρια τους τό τιμόνι τῆς ἐξουσίας θέλουν μέ τή βοήθεια τῆς τσαρικῆς Δούμας καί τῶν προδοτῶν καντέτων νά πνίξουν στό αἷμα τήν ἐλευθερία πού κερδίθηκε μέ τόσες θυσίες. Νά σέ τί αἶσχος μᾶς ὁδηγοῦν...

Ἀπό τό ἄλλο μέρος ὁ πόλεμος ὅλο καί συνεχίζεται, ἡ κακοδαιμονία στό μέτωπο μεγαλώνει καί κεῖνο πού τούς ἀπασχολεῖ εἶναι νά ἐπαναφέρουν τή θανατική ποινή γιά νά καλυτερέψουν τήν κατάσταση. Τυφλοί πού εἶναι! Δέ βλέπουν πώς ἡ ἐπίθεση τότε μόνο μπορεῖ νά ὑπολογίζει στίς συμπάθειες τῶν μαζῶν ὅταν οἱ σκοποί τοῦ πολέμου εἶναι ξεκάθαροι καί προσφιλεῖς στό στρατό, ὅταν ὁ στρατός ἔχει συνείδηση πώς χύνει τό αἷμα του γιά δική του ὑπόθεση· δέ βλέπουν πώς στή δημοκρατική Ρωσία, ὅπου γίνονται ἐλεύθερα συνελεύσεις καί συγκεντρώσεις τῶν φαντάρων δέ μπορεῖ νά διεξαχθεῖ μαζική ἐπίθεση ἄν ὁ στρατός δέν ἔχει συνείδηση αὐτοῦ τοῦ πράγματος.

Καί ἡ καταστροφή ὅλο καί συνεχίζεται, ἀπειλώντας μέ τήν πείνα, τήν ἀνεργία καί τό γενικό ἀφανισμό. Καί σκέφτονται νά ἀντιμετωπίσουν τήν οἰκονομική κρίση μέ ἀστυνομικά μέτρα ἐνάντια στήν ἐπανάσταση. Αὐτή εἶναι ἡ θέληση τῆς ἀντεπανάστασης. Τυφλοί πού εἶναι! Δέ βλέπουν πώς χωρίς ἐπαναστατικά μέτρα ἐνάντια στήν κεφαλαιοκρατία δέν εἶναι δυνατό νά σωθεῖ ἡ χώρα ἀπό τήν ἀποσύνθεση.

Οἱ ἐργάτες βρίσκονται σέ διωγμό, οἱ ὀργανώσεις διαλύονται, οἱ ἀγρότες ἀντιμετωπίζουν τήν κοροϊδία, συλλαμβάνονται οἱ φαντάροι καί οἱ ναῦτες, συκοφαντοῦνται καί δυσφημοῦνται οἱ ἀρχηγοί τοῦ προλεταριακοῦ κόμματος, ἐνῶ παράλληλα πανηγυρίζουν καί συκοφαντοῦν οἱ ἀποθρασυμένοι ἀντεπαναστάτες—κι ὅλα αὐτά κάτω ἀπό τό σύνθημα τῆς «σωτηρίας» τῆς ἐπανάστασης. Νά ποῦ μᾶς ἔχουν καταντήσει τά κόμματα τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων.

Καί ὑπάρχουν ἀκόμα στόν κόσμο ἄνθρωποι (βλ. «Νόβαγια Ζίζν»), πού ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά μᾶς προτείνουν νά ἑνωθοῦμε μ' αὐτούς τούς κυρίους, πού «σώζουν» τήν ἐπανάσταση στραγγαλίζοντάς την.

Γιά ποιούς μᾶς περνᾶνε;!

Ὄχι, κύριοι, δέ μποροῦμε νά βαδίσουμε στόν ἴδιο δρόμο μέ τούς προδότες τῆς ἐπανάστασης!

Οἱ ἐργάτες ποτέ δέ θά ξεχάσουν ὅτι στίς δύσκολες στιγμές τίς μέρες τοῦ Ἰούλη, ὅταν ἡ ἀντεπανάσταση λυσσασμένη ἄνοιξε πῦρ ἐνάντια στήν ἐπανάσταση, τό κόμμα τῶν μπολσεβίκων ἦταν τό μοναδικό κόμμα πού δέν ἐγκατέλειψε τίς ἐργατικές συνοικίες.

Οἱ ἐργάτες ποτέ δέ θά ξεχάσουν ὅτι στίς δύσκολες αὐτές στιγμές τά «ἰθύνοντα» κόμματα τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων βρίσκονταν στό στρατόπεδο ἐκείνων πού ρίχνονταν ἀπάνω στούς ἐργάτες, τούς φαντάρους καί τούς ναῦτες καί τούς ἀφόπλιζαν.

Οἱ ἐργάτες θά τά θυμοῦνται ὅλα αὐτά καί θά βγάλουν τά ἀνάλογα συμπεράσματα.

«Ραμπότσι ἰ Σολντάτ», ἀρ. 1.
23 τοῦ Ἰούλη 1917.
Ὑπογραφή· Κ. Στ.

ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΚΑΝΤΕΤΩΝ

Ὁ χορός τῶν ὑπουργικῶν μεταβολῶν δέ φαίνεται νά ἔχει πάρει ἀκόμα τέλος. Τό μαγείρεμα στά παρασκήνια ἀνάμεσα στούς καντέτους καί τόν Κερένσκι συνεχίζεται ἀκόμα. Οἱ «κομπίνες» ἀκολουθοῦν ἡ μιά τήν ἄλλη.

Οἱ καντέτοι, φυσικά, θά πάρουν μέρος στήν κυβέρνηση, γιατί ὅλα γίνονται μέ ὑπόδειξή τους. Ὁ Τσερνόφ πολύ πιθανόν νά παραμείνει. Τόν Τσερετέλι, ὅπως φαίνεται, «δέν τόν θέλουν» πιά. Ὁ Τσερετέλι «χρειάστηκε» γιά νά ἀφοπλίσει τούς ἐργάτες. Μέ τόν ἀφοπλισμό τῶν ἐργατῶν τέλειωσε κι ὁ ρόλος του. «Ὁ Μαῦρος ἔκανε ὅ,τι ἔπρεπε, ὁ Μαῦρος μπορεῖ νά φύγει τώρα» [43]. Θά τόν ἀντικαταστήσει ὁ Αὐξέντιεφ.

Ἐδῶ ὅμως δέν πρόκειται βέβαια γιά πρόσωπα. Δέν πρόκειται γιά τόν Τσερνόφ, τόν Τσερετέλι ἤ ὁποιονδήποτε ἄλλον τῆς ἴδιας πάστας. Γιατί ὅλοι τους εἶναι τό ἴδιο πράγμα. Ποιός δέν ξέρει ὅτι αὐτοί οἱ τσιμερβαλντικοί τῆς κακιᾶς ὥρας ἐξυπηρέτησαν ἐξίσου καλά ὅπως κι ὁ Χέντερσον κι ὁ Τομά [44] τό ἔργο τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ;!

Τό ξαναλέμε ὅτι ἐδῶ δέν πρόκειται γιά πρόσωπα.

Ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος εἶναι ὅτι σ' ὅλη αὐτή τήν ἀνακατωσούρα, στό κυνηγητό αὐτό γιά ὑπουργικά χαρτο-

φυλάκια κλπ., πού στή βάση τους βρίσκεται ὁ ἀγώνας γιά τήν ἐξουσία, ἐπικράτησε στήν ἐσωτερική πολιτική ἡ γραμμή τῶν καντέτων, ἡ γραμμή τῆς ἀντεπανάστασης καί στήν ἐξωτερική πολιτική ἡ γραμμή τοῦ «πολέμου μέχρις ἐσχάτων».

Γιατί τό ζήτημα ἔμπαινε ἔτσι:

Εἴτε συνέχιση τοῦ πολέμου καί στήν περίπτωση αὐτή ὁλοκληρωτική ἐξάρτηση ἀπό τά χρηματιστήρια τοῦ Λονδίνου καί τῆς Νέας Ὑόρκης, κυριαρχία τῶν καντέτων καί χαλιναγώγηση τῆς ἐπανάστασης, γιατί οὔτε οἱ καντέτοι, οὔτε τό «συμμαχικό» κεφάλαιο δέ μποροῦν νά ἔχουν καμιά συμπάθεια γιά τή ρωσική ἐπανάσταση.

Εἴτε μεταβίβαση τῆς ἐξουσίας στά χέρια τῆς ἐπαναστατικῆς τάξης, σπάσιμο τῶν οἰκονομικῶν δεσμῶν πού μᾶς πέρασε τό συμμαχικό κεφάλαιο καί πού δένουν χειροπόδαρα τή Ρωσία, διακήρυξη τῶν ὅρων εἰρήνης καί ἐξυγίανση τῆς ξεχαρβαλωμένης λαϊκῆς οἰκονομίας σέ βάρος τῶν κερδῶν τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν.

Τρίτος δρόμος δέν ὑπάρχει, καί οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι πού ζητοῦσαν τρίτο δρόμο ἦταν ἀναπόφευχτο νά χρεωκοπήσουν.

Ἀποδείχτηκε ὅτι οἱ καντέτοι ἀπ' αὐτή τήν ἄποψη ἐνεργοῦνε μέ μεγαλύτερη ψυχραιμία καί νηφαλιότητα.

Εἶναι ἀπαραίτητο—γράφει ἡ «Ρέτς»—«ἡ ἐξουσία νά ξεκόψει ἀποφασιστικά ἀπό τίς ὀλέθριες τάσεις τοῦ τσιμερβαλντισμοῦ καί τοῦ „οὐτοπικοῦ" σοσιαλισμοῦ».

Μ' ἄλλα λόγια: πόλεμος χωρίς ἐπιφυλάξεις, πόλεμος μέχρις ἐσχάτων.

«Πρέπει νά καταλήξουμε οριστικά κάπου»—λέει ὁ Νεκράσοφ—στή γνωστή σύσκεψη: εἴτε πάρτε τήν ἐξουσία (ἀποτείνεται στά Σοβιέτ), εἴτε δόστε στούς ἄλλους τή δυνατότητα νά πάρουν τήν ἐξουσία.

Μ' ἄλλα λόγια: ἡ ἐπανάσταση ἡ ἀντεπανάσταση.

Οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι ἀπαρνήθηκαν τόν ἐπαναστατικό δρόμο, συνεπῶς ἦταν ἀναπόφευχτο νά πέσουν κάτω ἀπό τήν κυριαρχία τῶν καντέτων, τήν κυριαρχία τῆς ἀντεπανάστασης.

Γιατί καντέτοι θά πεῖ ἐξασφαλισμένο ἐσωτερικό δάνειο.

Γιατί καντέτοι θά πεῖ φιλία μέ τό συμμαχικό κεφάλαιο, δηλαδή ἐξασφαλισμένο ἐξωτερικό δάνειο.

Καί τά λεφτά χρειάζονται τόσο πολύ λόγω τῆς καταστροφῆς στά μετόπισθεν καί ἰδιαίτερα στό μέτωπο...

Αὐτοῦ βρίσκεται ὅλη ἡ οὐσία τῆς «κρίσης».

Αὐτοῦ βρίσκεται ὅλο τό νόημα τῆς νίκης τῶν καντέτων.

Πόσον καιρό θά βαστάξει αὐτή ἡ νίκη, αὐτό θά τό δείξει τό κοντινό μέλλον.

«Ραμπότσι Σολντάτ», ἀρ. 2,
24 τοῦ 'Ιούλη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ, ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ[45]

Σύντροφοι!

Ἡ Ρωσία περνάει δύσκολες μέρες.

Ὁ τρίχρονος πόλεμος, πού στοίχισε ἀμέτρητα θύματα, ὁδήγησε τή χώρα σέ ὁλοκληρωτική ἐξάντληση.

Τό ξεχαρβάλωμα τῶν μεταφορῶν καί ἡ παράλυση τοῦ συστήματος ἐφοδιασμοῦ τῆς χώρας σέ τρόφιμα ἀπειλοῦν τή χώρα μέ μαζικό λιμό.

Ἡ παράλυση τῆς βιομηχανίας καί τό σταμάτημα τῶν ἐργοστασίων κλονίζουν τά ἴδια τά θεμέλια τῆς λαϊκῆς οἰκονομίας.

Παρ' ὅλα αὐτά ὁ πόλεμος συνεχίζεται, ὀξύνοντας τή γενική κρίση καί ὁδηγώντας τή χώρα σέ ὁλοκληρωτική ἀποσύνθεση.

Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, πού κλήθηκε νά «σώσει» τή χώρα, ἀποδείχτηκε ἀνίκανη νά ἀνταποκριθεῖ στό καθῆκον της αὐτό. Καί τό χειρότερο: μπέρδεψε ἀκόμα περισσότερο τά πράγματα, γιατί ἄρχισε τήν ἐπίθεση στό μέτωπο κι ἔτσι παρατείνει τόν πόλεμο, πού εἶναι ἡ κυριότερη αἰτία τῆς γενικῆς κρίσης τῆς χώρας.

Τό ἀποτέλεσμα ἦταν μιά ὁλοκληρωτική ἀστάθεια τῆς ἐξουσίας, κρίση καί ἀποσύνθεση τῆς ἐξουσίας, πού ὅλοι

φωνάζουν γι' αὐτήν, χωρίς νά παίρνεται ὅμως κανένα σοβαρό μέτρο γιά τήν ἀντιμετώπισή της.

Ἡ ἀποχώρηση τῶν καντέτων ἀπό τήν κυβέρνηση φανέρωσε γιά μιά ἀκόμα φορά ὅτι ἡ κυβέρνηση συνασπισμοῦ ἦταν ἕνα φαινόμενο πέρα γιά πέρα τεχνητό καί ὅτι δέν ἦταν καθόλου βιώσιμη.

Ἀπό τό ἄλλο μέρος ἡ ὑποχώρηση τῶν στρατευμάτων μας στό μέτωπο, ὕστερα ἀπ' τή γνωστή ἐπίθεσή τους, ἀποκάλυψε πόσο ὀλέθρια ἦταν ἡ πολιτική τῆς ἐπίθεσης κι ὁδήγησε τήν κρίση ὥς τά τελευταῖα της ὅρια, ἐκθέτοντας τό κύρος τῆς κυβέρνησης καί κάνοντάς την νά χάσει τήν πίστη τῆς κεφαλαιοκρατίας, τόσο τῆς «δικῆς μας» ὅσο καί τῆς «συμμαχικῆς».

Δημιουργήθηκε μιά κρίσιμη κατάσταση.

Μπροστά στούς «σωτῆρες» τῆς ἐπανάστασης ξανοίγονταν δυό δρόμοι.

Εἴτε συνέχιση τοῦ πολέμου καί τῆς «ἐπίθεσης», καί στήν περίπτωση αὐτή ἀναπόφευχτη μεταβίβαση τῆς ἐξουσίας στήν ἀντεπαναστατική κεφαλαιοκρατία, γιά νά ἐξασφαλιστοῦν ἔτσι χρήματα μέ ἐσωτερικό καί ἐξωτερικό δάνειο· γιατί, διαφορετικά ἡ κεφαλαιοκρατία δέ θά ἔπαιρνε μέρος στήν κυβέρνηση, δέ θά συνάπτονταν ἐσωτερικό δάνειο, καί ἡ Ἀγγλία καί ἡ Ἀμερική θά ἀρνοῦνταν νά ἀνοίξουν πιστώσεις, καί στήν περίπτωση αὐτή «σωτηρία» τῆς χώρας σημαίνει νά καλυφτοῦν τά ἔξοδα τοῦ πολέμου σέ βάρος τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν καί πρός ὄφελος τῶν σκυλόψαρων τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ρώσων καί συμμάχων.

Εἴτε πέρασμα τῆς ἐξουσίας στά χέρια τῶν ἐργατῶν καί τῶν φτωχῶν ἀγροτῶν, διακήρυξη δημοκρατικῶν ὅρων εἰρήνης καί σταμάτημα τοῦ πολέμου, γιά νά προωθηθεῖ παραπέρα ἡ ἐπανάσταση, νά παραχωρηθεῖ ἡ γῆ στούς ἀγρότες, νά καθιερωθεῖ ὁ ἐργατικός ἔλεγχος στή βιομηχανία καί νά μπεῖ τάξη στήν ξεχαρβαλωμένη λαϊκή οἰκονομία, σέ βάρος τῶν κερδῶν τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί τῶν τσιφλικάδων.

Ὁ πρῶτος δρόμος φέρνει στό δυνάμωμα τῆς ἐξουσίας τῶν πλούσιων τάξεων πάνω στούς ἐργαζόμενους καί στή μετατροπή τῆς Ρωσίας σέ ἀποικία τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἀμερικῆς καί τῆς Γαλλίας.

Ὁ δεύτερος δρόμος ἀνοίγει τήν ἐποχή τῆς ἐργατικῆς ἐπανάστασης στήν Εὐρώπη, κόβει τά χρηματιστικά τους πλοκάμια πού μέσα τους παραδέρνει ἡ Ρωσία, κλονίζει τά ἴδια τά θεμέλια τῆς κυριαρχίας τῆς κεφαλαιοκρατίας καί ξεκαθαρίζει τό δρόμο γιά τήν πραγματική ἀπελευθέρωση τῆς Ρωσίας.

Ἡ διαδήλωση τῆς 3-4 τοῦ Ἰούλη ἦταν μιά ἔκκληση τῶν μαζῶν τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων πρός τά σοσιαλιστικά κόμματα νά ἀκολουθήσουν τό δεύτερο δρόμο, τό δρόμο τῆς παραπέρα ἀνάπτυξης τῆς ἐπανάστασης.

Αὐτοῦ βρίσκεται τό πολιτικό νόημα κι ἡ μεγαλειώδικη ἱστορική σημασία τῆς διαδήλωσης αὐτῆς.

Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ὅμως καί τά κυβερνητικά κόμματα τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων, πού δέν ἀντλοῦν τή δύναμή τους ἀπό τήν ἐπαναστατική δράση τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν, ἀλλά ἀπό τούς συμβιβασμούς καί τίς κομπίνες μέ τήν καντέτικη κεφαλαιοκρατία προτίμησαν τόν πρῶτο δρόμο, τό δρόμο τῆς προσαρμογῆς στήν ἀντεπανάσταση.

Ἀντί ν' ἁπλώσουν τό χέρι στούς διαδηλωτές καί παίρνοντας τήν ἐξουσία νά παλαίψουν μαζί τους ἐνάντια στή «συμμαχική» καί τή «ντόπια» ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία καί γιά τήν ἔμπραχτη σωτηρία τῆς ἐπανάστασης, ἔκλεισαν συμμαχία μέ τήν ἀντεπαναστατική κεφαλαιοκρατία καί ἔστρεψαν τά ὅπλα ἐνάντια στούς διαδη-

λωτές, ἐνάντια στούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους, ρίχνοντας ἐναντίον τους τούς γιοῦγκερς καί τούς κοζάκους.

Ἔτσι πρόδοσαν τήν ἐπανάσταση κι ἄνοιξαν διάπλατα τίς πόρτες στήν ἀντεπανάσταση.

Καί τότες ἀνέβηκε στήν ἐπιφάνεια τό μαῦρο κατακάθι τῆς κοινωνίας καί λέρωσε μέ λάσπη καθετί τό τίμιο κι εὐγενικό.

Ἀστυνομικές ἔρευνες καί τρομοκρατικές ἐπιδρομές, συλλήψεις καί κακοποιήσεις, βασανιστήρια καί ἐκτελέσεις, κλείσιμο ἐφημερίδων καί ὀργανώσεων, ἀφοπλισμός τῶν ἐργατῶν καί διάλυση τῶν συνταγμάτων, διάλυση τῆς φιλανδικῆς βουλῆς, περιορισμός τῶν ἐλευθεριῶν καί ἐπαναφορά τῆς θανατικῆς ποινῆς, ὄργιο τῶν πογκρομιστῶν καί τῶν ἀνθρώπων τοῦ II Γραφείου, ψευτιά καί βρωμερή συκοφαντία καί ὅλα αὐτά μέ τή σιωπηρή συγκατάθεση τῶν ἐσέρων καί μενσεβίκων—αὐτά εἶναι τά πρῶτα βήματα τῆς ἀντεπανάστασης.

Οἱ σύμμαχοι καί οἱ ρῶσοι ἰμπεριαλιστές μέ τό κόμμα τῶν καντέτων, τό σῶμα τῶν ἀνώτερων ἀξιωματικῶν μέ τούς γιοῦγκερς, τούς κοζάκους καί τούς ἀνθρώπους τοῦ II Γραφείου—νά οἱ δυνάμεις τῆς ἀντεπανάστασης.

Οἱ ὁμάδες αὐτές ὑπαγορεύουν τά ὀνόματα καί μέ βάση τίς ὑποδείξεις τους αὐτές συντάσσονται οἱ κατάλογοι τῶν μελῶν τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης, ἐνῶ οἱ ὑπουργοί ἐμφανίζονται καί ἐξαφανίζονται σά μαριονέτες.

Μέ ὑπόδειξη αὐτῶν τῶν ὁμάδων παραδίνουν τούς μπολσεβίκους καί τόν Τσερνόφ, γίνεται τό ξεκαθάρισμα τῶν συνταγμάτων καί τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων, τουφεκίζονται καί διαλύονται τά συντάγματα στό μέτωπο, μετατρέπεται ἡ Προσωρινή κυβέρνηση σέ παιχνίδι στά χέρια τοῦ Κερένσκι, μετατρέπεται ἡ Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ σέ ἁπλό ἐξάρτημα αὐτοῦ τοῦ παιχνιδιοῦ, ἡ «ἐπαναστατική δημοκρατία» παραιτεῖται ἐπαίσχυντα ἀπό τά δικαιώματα καί τίς ὑποχρεώσεις της, καί ἀποκαθίσταται στά δικαιώματά της ἡ τσαρική Δούμα πού εἶχε καταργηθεῖ πρίν ἀπό λίγο καιρό.

Τά πράγματα ἔφτασαν σέ τέτιο σημεῖο, ὥστε νά καταλήξουν στήν «ἱστορική σύσκεψη»[46] τῶν Χειμερινῶν ἀνακτόρων (21 τοῦ Ἰούλη) σέ μιά ξεκάθαρη συμφωνία (συνωμοσία!) γιά τήν παραπέρα χαλιναγώγηση τῆς ἐπανάστασης καί ἐπειδή φοβοῦνταν μήν τούς ξεσκεπάσουν οἱ μπολσεβίκοι, δέν τούς κάλεσαν σ' αὐτή τή σύσκεψη.

Μπροστά μας ἔχουμε τίς ἀποφάσεις τῆς «σύσκεψης τῆς Μόσχας» σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες ἑτοιμάζονται νά θάψουν ὁριστικά τήν ἐλευθερία πού καταχτήθηκε μέ τόσο αἷμα...

Κι ὅλα αὐτά γίνονται μέ τή συμμετοχή τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων, πού παραδίνουν ἄναντρα τή μιά θέση ὕστερα ἀπό τήν ἄλλη, πού μαστιγώνουν κατά τρόπο ταπεινωτικό καί τόν ἑαυτό τους καί τίς ὀργανώσεις τους καί πού ποδοπατοῦν ἐγκληματικά τίς καταχτήσεις τῆς ἐπανάστασης...

Ποτέ ἄλλοτε συμπεριφορά «ἐκπροσώπων» τῆς δημοκρατίας δέν ἦταν τόσο ἀνάξια ὅπως σήμερα στίς ἱστορικές αὐτές μέρες!

Ποτέ ἄλλοτε δέν εἶχαν φτάσει σέ τέτιο ἀτιμωτικό σημεῖο κατάπτωσης ὅπως σήμερα!

Μπορεῖ λοιπόν ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά νά ἀπορεῖ κανείς γιατί ἡ ἀντεπανάσταση ἀποθρασύνθηκε καί λερώνει μέ λάσπη καθετί τό τίμιο καί τό ἐπαναστατικό;

Μπορεῖ λοιπόν ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά ν' ἀπορεῖ κανείς γιατί οἱ πουλημένοι μισθοφόροι καί οἱ δειλοί συκοφάντες τολμοῦν νά «κατηγορήσουν» ἀνοιχτά τούς ἀρχηγούς τοῦ κόμματός μας γιά «προδοσία», γιατί οἱ πουλημένοι κοντυλοφόροι τῶν ἀστικῶν ἐφημερίδων περιγράφουν μέ τρόπο ἀναιδέστατο μιά σειρά λεπτομέρειες αὐτῆς τῆς «κατη-

γορίας» καί ἡ λεγόμενη εἰσαγγελική ἀρχή δημοσιεύει χωρίς νά ντρέπεται καθόλου, τά λεγόμενα στοιχεῖα «γιά τήν ὑπόθεση Λένιν» κλπ;

Οἱ κύριοι αὐτοί ὑπολογίζουν, ὅπως φαίνεται, νά ἀποδιοργανώσουν τίς γραμμές μας, νά σπείρουν ἀνάμεσά μας ἀμφιβολίες καί σύγχιση καί νά προκαλέσουν δυσπιστία πρός τούς ἀρχηγούς μας.

Ἐλεεινοί! Δέν ξέρουν ὅτι καμιά φορά τά ὀνόματα τῶν ἀρχηγῶν μας δέν ἦταν τόσο προσφιλῆ καί ἀγαπητά στήν ἐργατική τάξη, ὅσο εἶναι σήμερα πού τό ἀποθρασυμένο σκυλολόι τῶν κεφαλαιοκρατῶν τά γεμίζει λάσπη!

Πουλημένοι! Δέ μποροῦν οὔτε νά ὑποπτευθοῦν ὅτι ὅσο πιό ξετσίπωτα συκοφαντοῦν οἱ μισθοφόροι τῆς κεφαλαιοκρατίας, τόσο πιό δυνατή εἶναι ἡ ἀγάπη τῶν ἐργατῶν πρός τούς ἀρχηγούς τους, τόσο πιό ἀπεριόριστη ἡ ἐμπιστοσύνη τους πρός τούς ἀρχηγούς τους, γιατί ξέρουν ἀπό τήν πεῖρα πώς ὅταν οἱ ἐχθροί βρίζουν τούς ἀρχηγούς τοῦ προλεταριάτου, αὐτό εἶναι ἕνα σίγουρο σημάδι ὅτι οἱ ἀρχηγοί προσφέρουν τίμια τίς ὑπηρεσίες τους στό προλεταριάτο.

Ἀτιμωτικός στιγματισμός γιά τούς αἰσχρούς συκοφάντες—αὐτή εἶναι ἡ ἀμοιβή σας, κύριοι Ἀλεξίνσκι καί Μποῦρτσεφ, Περεβέρζεφ καί Ντομπρογράβοφ. Δεχτεῖτε αὐτό τό στιγματισμό ἀπό μέρους 32.000 ὀργανωμένων ἐργατῶν τῆς Πετρούπολης πού μᾶς ἐκλέξανε, γιά νά τόν φέρετε ὥς τόν τάφο σας. Τόν ἀξίζετε.

Κι ἐσεῖς, κύριοι κεφαλαιοκράτες καί τσιφλικάδες, τραπεζίτες καί κερδοσκόποι, παπάδες καί ἄνθρωποι τοῦ II Γραφείου, ὅλοι ἐσεῖς πού χαλκεύετε ἁλυσίδες γιά τό λαό, πολύ νωρίς πανηγυρίζετε γιά τή νίκη σας, πολύ νωρίς βαλθήκατε νά θάψετε τή Μεγάλη Ρωσική Ἐπανάσταση.

Ἡ ἐπανάσταση ζεῖ καί θά τό καταλάβετε γρήγορα αὐτό, κύριοι νεκροθάφτες.

Ὁ πόλεμος καί ἡ καταστροφή συνεχίζονται, καί δέ μπορεῖτε μέ τούς ἄγριους διωγμούς νά γιατρέψετε τίς πληγές πού δημιουργοῦν.

Οἱ ὑποχθόνιες δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης ζοῦν καί κάνουν ἀκούραστα τή δουλιά τους γιά νά ἐπαναστατικοποιήσουν τή χώρα.

Οἱ ἀγρότες δέν πῆραν ἀκόμα γῆ. Θά ἀγωνιστοῦν γιατί δέ μποροῦν νά ζήσουν χωρίς γῆ.

Οἱ ἐργάτες δέν κατάχτησαν ἀκόμα τόν ἔλεγχό τους στά ἐργοστάσια καί τίς φάμπρικες. Θά ἀγωνιστοῦν νά τόν καταχτήσουν γιατί ἡ παράλυση τῆς βιομηχανίας τούς ἀπειλεῖ μέ ἀνεργία.

Τούς φαντάρους καί τούς ναῦτες θέλουν νά τούς ρίξουν πίσω, νά τούς ξαναφέρουν τήν παλιά πειθαρχία. Οἱ φαντάροι κι οἱ ναῦτες θά ἀγωνιστοῦν γιά τήν ἐλευθερία, γιατί εἶναι ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας.

Ὄχι, κύριοι ἀντεπαναστάτες, ἡ ἐπανάσταση δέν πέθανε, ἁπλῶς δουλεύει στά κρυφά γιά νά συγκεντρώσει καινούργιους ὀπαδούς καί νά ὁρμήσει μέ μεγαλύτερη ἀκόμα δύναμη πάνω στούς ἐχθρούς της.

«Εἴμαστε ζωντανοί, τό ἄλικο αἷμα μας τό κάνει νά βράζει ἡ φλόγα τῶν ἀνεξάντλητων δυνάμεών μας!»[47].

Καί κεῖ στή Δύση, στήν Ἀγγλία καί στή Γερμανία, στή Γαλλία καί στήν Αὐστρία, δέν ἀνεμίζει μήπως κι ἐκεῖ σήμερα ἡ σημαία τῆς ἐργατικῆς ἐπανάστασης, καί δέν ὀργανώνονται μήπως κι ἐκεῖ σήμερα Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν;

Θά ἔχουμε κι ἄλλες μάχες ἀκόμα!

Θά ἔχουμε κι ἄλλες νίκες!

Ὅλο τό ζήτημα εἶναι νά προαπαντήσουμε ἄξια κι ὀργανωμένα τίς μελλούμενες μάχες.

Ἐ ρ γ ά τ ε ς! Σέ σᾶς ἔλαχε ὁ τιμητικός κλῆρος νά παί-

ξετε τό ρόλο τοῦ ἡγέτη τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης. Συσπειρῶστε γύρω σας τίς μάζες καί συγκεντρῶστε τες κάτω ἀπό τή σημαία τοῦ κόμματός μας. Νά θυμᾶστε ὅτι τίς δύσκολες στιγμές τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰούλη, τότε πού οἱ ἐχθροί τοῦ λαοῦ ἄνοιγαν πυρά ἐνάντια στήν ἐπανάσταση, τό κόμμα τῶν μπολσεβίκων ἦταν τό μοναδικό κόμμα πού δέν ἐγκατέλειψε τίς ἐργατικές συνοικίες. Νά θυμᾶστε ὅτι τίς δύσκολες ἐκεῖνες μέρες οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι βρίσκονταν στό στρατόπεδο ἐκείνων πού χτυποῦσαν κι ἀφόπλιζαν τούς ἐργάτες.

Συγκεντρωθεῖτε κάτω ἀπό τή σημαία μας, σύντροφοι!

Ἀγρότες! Οἱ ἀρχηγοί σας δέ δικαίωσαν τίς ἐλπίδες σας, οἱ ἀρχηγοί σας ἀκολουθοῦν τ' ἀχνάρια τῆς ἀντεπανάστασης καί σεῖς μένετε χωρίς γῆ, γιατί ὅσο κυριαρχεῖ ἡ ἀντεπανάσταση, δέ θά μπορέσετε νά πάρετε τή γῆ τῶν τσιφλικάδων. Οἱ ἐργάτες—αὐτοί εἶναι οἱ μοναδικοί, πιστοί σύμμαχοί σας. Μόνο σέ συμμαχία μέ τούς ἐργάτες μπορεῖτε νά ἀποχτήσετε γῆ κι ἐλευθερία· γι' αὐτό συσπειρωθεῖτε γύρω ἀπό τούς ἐργάτες!

Φαντάροι! Ἡ δύναμη τῆς ἐπανάστασης βρίσκεται στή συμμαχία τοῦ λαοῦ μέ τούς φαντάρους. Οἱ ὑπουργοί ἔρχονται καί φεύγουν, ὁ λαός ὅμως μένει. Γι' αὐτό νά εἶστε πάντα μέ τό λαό καί νά ἀγωνίζεστε στίς γραμμές του!

Κάτω ἡ ἀντεπανάσταση!

Ζήτω ἡ ἐπανάσταση!

Ζήτω ὁ σοσιαλισμός κι ἡ ἀδελφότητα τῶν λαῶν!

Ἡ συνδιάσκεψη τῆς Πετρούπολης τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος τῆς Ρωσίας (μπολσεβίκων).

«Ραμπότσι ἰ Σολντάτ», ἀρ. 2,
24 τοῦ Ἰούλη 1917.

ΔΥΟ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ [48]

Δυό συνδιασκέψεις. Κι οἱ δυό εἶναι συνδιασκέψεις τῆς πόλης τῆς Πετρούπολης.

Ἡ μιά εἶναι τῶν μενσεβίκων. Ἡ ἄλλη τῶν μπολσεβίκων.

Ἡ πρώτη ἀντιπροσωπεύει ὅλο-ὅλο 8 χιλιάδες ἐργάτες.

Ἡ δεύτερη 32 χιλιάδες ἐργάτες.

Στήν πρώτη βασιλεύει χάος καί ἀποσύνθεση, γιατί εἶναι ἕτοιμη τώρα δά νά διασπαστεῖ σέ δυό κομμάτια.

Στή δεύτερη ἐπικρατεῖ ἑνότητα καί συνοχή.

Ἡ πρώτη ἀντλεῖ τίς δυνάμεις της ἀπό τούς συμβιβασμούς μέ τήν καντέτικη κεφαλαιοκρατία. Κι αὐτή εἶναι ἀκριβῶς ἡ αἰτία τῆς διάσπασης, γιατί ἀνάμεσα στούς μενσεβίκους ὑπάρχουν ἀκόμα ἄνθρωποι πού δέν ἔχασαν τήν τιμή τους καί δέ θέλουν νά σέρνονται στήν οὐρά τῆς κεφαλαιοκρατίας.

Ἀντίθετα, ἡ δεύτερη ἀντλεῖ τίς δυνάμεις της ὄχι ἀπό τούς διάφορους συνδυασμούς μέ τήν κεφαλαιοκρατία, ἀλλά ἀπό τήν ἐπαναστατική πάλη τῶν ἐργατῶν ἐνάντια στούς κεφαλαιοκράτες καί τούς τσιφλικάδες.

Ἡ πρώτη βλέπει τή «σωτηρία τῆς χώρας» στό ξερίζωμα τοῦ μπολσεβικισμοῦ καί στήν προδοσία τῆς ἐπανάστασης.

Ἡ δεύτερη τή βλέπει στό σάρωμα τῆς ἀντεπανάστασης μαζί μέ τά «σοσιαλιστικά» της ἐξαρτήματα.

Ἰσχυρίζονται πώς ὁ μπολσεβικισμός ἔχει ἐκμηδενιστεῖ καί θαφτεῖ.

Πολύ βιάζονται νά μᾶς θάψουν οἱ κύριοι νεκροθάφτες. Εἴμαστε ἀκόμα ζωντανοί καί τήν κεφαλαιοκρατία πολλές φορές ἀκόμα θά τήν πιάσει λαχτάρα καί ρίγος στό ἄκουσμα τῆς φωνῆς μας.

32 χιλιάδες συσπειρωμένοι μπολσεβίκοι πού εἶναι ὑπέρ τῆς ἐπανάστασης καί 8 χιλιάδες διασκορπισμένοι μενσεβίκοι πού στήν πλειοψηφία τους πρόδοσαν τήν ἐπανάσταση—κάντε τήν ἐκλογή σας, σύντροφοι ἐργάτες!

«Ραμπότσι ί Σολντάτ», ἀρ. 2,
24 τοῦ Ἰούλη 1917.
Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Ὁ χορός τῶν ὑπουργικῶν μεταβολῶν πῆρε τέλος. Σχηματίστηκε ἡ νέα κυβέρνηση. Ἡ σύνθεση τῆς κυβέρνησης αὐτῆς εἶναι: καντέτοι, μισοκαντέτοι, σοσιαλεπαναστάτες, μενσεβίκοι.

Τό κόμμα τῶν καντέτων εἶναι ἱκανοποιημένο. Οἱ βασικοί ὅροι τῶν καντέτων ἔγιναν δεχτοί. Οἱ ὅροι αὐτοί ἀποτέλεσαν τή βάση τῆς δράσης τῆς νέας κυβέρνησης.

Οἱ καντέτοι ἐπιδίωκαν νά ἐνισχυθεῖ ἡ κυβέρνηση σέ βάρος τῶν Σοβιέτ, ἐπιδίωκαν τήν ἀνεξαρτησία τῆς κυβέρνησης ἀπέναντι στά Σοβιέτ. Τά Σοβιέτ, καθοδηγούμενα ἀπό τούς «κακούς ποιμένες», ἐσέρους καί μενσεβίκους ἔκαναν αὐτή τήν ὑποχώρηση, ὑπογράφοντας ἔτσι τή θανατική καταδίκη τους.

Οἱ καντέτοι πέτυχαν ὥστε ἡ Προσωρινή κυβέρνηση νά εἶναι ἡ μοναδική ἐξουσία!

Οἱ καντέτοι ἔβαλαν σάν ὅρο τήν «ἐξυγίανση τοῦ στρατοῦ», δηλ. μιά «σιδερένια πειθαρχία» στό στρατό, τήν ὑποταγή τοῦ στρατοῦ ἀποκλειστικά καί μόνο στίς ἄμεσες διαταγές τῶν διοικητῶν του, πού μέ τή σειρά τους θά ὑποτάσσονται ἀποκλειστικά καί μόνο στήν κυβέρνηση. Τά Σοβιέτ, καθοδηγούμενα ἀπό τούς ἐσέρους καί τούς μενσεβί-

χους, έκαναν κι αυτή τήν υποχώρηση καί αφόπλισαν έτσι τόν εαυτό τους.

Οἱ καντέτοι πέτυχαν ὥστε τά Σοβιέτ νά μείνουν χωρίς στρατό κι ὁ στρατός νά ὑποταχτεῖ ἀποκλειστικά καί μόνο στήν κυβέρνηση πού ἀποτελεῖται ἀπό στοιχεῖα πού καντετοφέρνουν.

Οἱ καντέτοι ἔβαλαν σάν ὅρο τήν ἀπόλυτη ἑνότητα μέ τούς συμμάχους. Τά Σοβιέτ ἀκολούθησαν «ἀποφασιστικά» αὐτό τό δρόμο πρός τό συμφέρον... τῆς «ἄμυνας τῆς χώρας», ξεχνώντας τίς «διεθνιστικές» τους διακηρύξεις. Καί κοντά σ' αὐτά τό λεγόμενο πρόγραμμα τῆς 8 τοῦ Ἰούλη ἔμεινε κρεμασμένο στόν ἀέρα.

Πόλεμος «ἀνελέητος», «πόλεμος μέχρις ἐσχάτων»—νά τί πέτυχαν οἱ καντέτοι.

Ἄς ἀκούσουμε τί λένε οἱ ἴδιοι οἱ καντέτοι:

«Οἱ ὅροι τῶν καντέτων ἀποτέλεσαν χωρίς ἀμφιβολία τή βάση τῆς δράσης ὅλης τῆς κυβέρνησης... Γι' αὐτό ἀκριβῶς, μιά κι ἔγιναν δεχτοί οἱ βασικοί ὅροι τῶν καντέτων, τό κόμμα ἔκρινε ὅτι δέν εἶναι σωστό πιά νά συνεχίζονται οἱ διαμάχες πάνω σέ εἰδικές κομματικές διαφορές». Γιατί οἱ καντέτοι ξέρουν ὅτι κάτω ἀπό τίς σημερινές συνθῆκες «θά μείνει πολύ λίγος χρόνος καί πολύ λίγες δυνατότητες γιά τά δημοκρατικά στοιχεῖα τοῦ περίφημου προγράμματος τῆς 8 τοῦ Ἰούλη» (βλ. «Ρέτς»).

Μοῦ φαίνεται πώς τό πράγμα εἶναι πολύ καθαρό.

Ἦταν ἕνας καιρός πού τά Σοβιέτ δημιουργοῦσαν μιά καινούργια ζωή, ἐφαρμόζοντας ἐπαναστατικές μεταρυθμίσεις καί ἐξαναγκάζοντας τήν Προσωρινή κυβέρνηση νά κατοχυρώσει τίς μεταρυθμίσεις αὐτές μέ διατάγματα καί νόμους.

Αὐτά γίνονταν τό Μάρτη μέ Ἀπρίλη.

Τότε ἡ Προσωρινή κυβέρνηση σερνόταν πίσω ἀπό τά Σοβιέτ καί σκέπαζε μέ τά μή ἐπαναστατικά συνθήματά της τά ἐπαναστατικά μέτρα τῶν Σοβιέτ.

Σήμερα ἔφτασε ὁ καιρός πού ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ἔκανε πίσω, ἐφαρμόζοντας ἀντεπαναστατικές «μεταρυθμίσεις», καί στήν περίπτωση αὐτή τά Σοβιέτ εἶναι «ἀναγκασμένα» νά τίς ἐγκρίνουν σιωπηρά μέ τίς νερόβραστες ἀποφάσεις τους.

Τώρα ἡ ΚΕΕ, ὁ ἐκπρόσωπος αὐτός ὅλων τῶν Σοβιέτ, ρυμουλκεῖται ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση καί σκεπάζει τό ἀντεπαναστατικό πρόσωπο τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης μέ ἐπαναστατική φρασεολογία.

Εἶναι φανερό ὅτι οἱ ρόλοι ἄλλαξαν, καί ἄλλαξαν ὄχι πρός ὄφελος τῶν Σοβιέτ.

Ναί, οἱ καντέτοι ἔχουν λόγους νά εἶναι «ἱκανοποιημένοι».

Θά κρατήσει αὐτό ἄραγε πολύ καιρό; Αὐτό θά μᾶς τό δείξει τό ἄμεσο μέλλον.

Ραμπότσι ἰ Σολντάτ», ἀρ. 3,
26 τοῦ Ἰούλη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ[49]

Ἡ προεκλογική καμπάνια γιά τή Συνταχτική συνέλευση ἔχει ἀρχίσει. Τά κόμματα κινητοποιοῦν τίς δυνάμεις τους. Οἱ μέλλοντες ὑποψήφιοι τῶν καντέτων ἄρχισαν κιόλας τίς περιοδεῖες τους σ' ὁλόκληρη τή Ρωσία, ὅπου δοκιμάζουν τίς πιθανότητές τους ἐπιτυχίας. Οἱ σοσιαλεπαναστάτες κάλεσαν στήν Πετρούπολη σύσκεψη ἀντιπροσώπων τῶν ἀγροτῶν ἀπό τά κυβερνεῖα μέ σκοπό τήν καλύτερη «ὀργάνωση» τῶν ἐκλογῶν. Ἄλλη ὁμάδα τῶν ναροντνικων συγκαλεῖ γιά τόν ἴδιο σκοπό συνέδριο τῆς Πανρωσικῆς ἀγροτικῆς ἕνωσης[50] στή Μόσχα. Ταυτόχρονα δημιουργοῦνται αὐτόβουλα «Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν τῆς φρουρᾶς», ἀπό τούς ἐκτός κομμάτων ἀγρότες, μέ σκοπό, ἀνάμεσα στ' ἄλλα, νά διευθύνουν μέ ἐπιτυχία τήν προεκλογική καμπάνια στήν ὕπαιθρο. Γιά τόν ἴδιο σκοπό ἱδρύονται διάφοροι σύλλογοι πατριωτῶν κατά περιφέρεια, πού ἐφοδιάζουν τήν ὕπαιθρο μέ ἔντυπο ὑλικό κι ἀνθρώπους. Τέλος, οἱ ἐργάτες ὁρισμένων ἐργοστασίων στέλνουν στήν ὕπαιθρο εἰδικούς ἀπεσταλμένους τους γιά τήν προεκλογική ζύμωση. Καί δέν ἀναφέρουμε ἀκόμα ἐδῶ τούς ἀμέτρητους μεμονωμένους «ἀντιπροσώπους», κυρίως τῶν

φαντάρων καί ναυτῶν, πού περιοδεύουν σέ ὁλόκληρη τή Ρωσία καί μεταδίνουν στούς ἀγρότες τά «νέα ἀπό τήν πόλη».

Εἶναι φανερό ὅτι τά πιό πλατιά στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ ἔχουν ἐπίγνωση τῆς σοβαρότητας τῆς στιγμῆς πού περνᾶμε καί τῆς ἀποφασιστικῆς σημασίας πού θά ἔχει ἡ Συνταχτική συνέλευση. Ταυτόχρονα ὅλοι τους νιώθουν ὅτι τόν ἀποφασιστικό ρόλο θά τόν παίξει ἡ ὕπαιθρος, πού ἀποτελεῖ τήν πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ, καί ὅτι αὐτοῦ ἀκριβῶς πρέπει νά κατευθυνθοῦν ὅλες οἱ ἐλεύθερες δυνάμεις. Ὅλα αὐτά, σέ συνδυασμό μέ τή διασπορά καί τήν ἀνοργανωσιά τῶν ἐργατῶν γῆς, πού ἀποτελοῦν τό βασικό στήριγμα τοῦ κόμματός μας στό χωριό, κάνουν πιό πολύπλοκα τά καθήκοντά μας στήν ὕπαιθρο. Σέ ἀντίθεση μέ τούς ἐργάτες τῆς πόλης, πού εἶναι ἡ πιό ὀργανωμένη δύναμη ἀπ' ὅλα τά στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλης, οἱ ἐργάτες γῆς ἀποτελοῦν τήν πιό ἀνοργάνωτη μάζα. Στά Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν εἶναι ὀργανωμένα κυρίως τά μεσαῖα καί τά εὔπορα στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς, πού τείνουν, κατά ἕνα φυσιολογικό τρόπο, νά ἔρθουν σέ συνεννόηση «μέ τό φιλελεύθερο τσιφλικά καί κεφαλαιοκράτη». Αὐτά ἀκριβῶς τά στρώματα τραβᾶνε μαζί τους τά προλεταριακά καί μισοπρολεταριακά στοιχεῖα τοῦ χωριοῦ καί τά ὑποτάσσουν στήν ἐπιροή τῶν συμφιλιωτικῶν κομμάτων τῶν τρουντοβίκων καί τῶν σοσιαλεπαναστατῶν. Ἡ ἀνεπαρκής ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλισμοῦ στήν ἀγροτική οἰκονομία καί τῆς ταξικῆς πάλης στό χωριό δημιουργοῦν εὐνοϊκούς ὅρους γιά μιά τέτια συμφιλιωτική πολιτική.

Τό ἄμεσο καθῆκον τοῦ κόμματός μας εἶναι νά ἀπαλλάξει τά πιό φτωχά στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς ἀπό τήν ἐπιροή τῶν τρουντοβίκων καί τῶν σοσιαλεπαναστατῶν καί νά τά ἑνώσει σέ μιά ἀγαπημένη οἰκογένεια μέ τούς ἐργάτες τῆς πόλης.

Ἡ ἴδια ἡ ζωή δουλεύει πρός αὐτή τήν κατεύθυνση, καί ἀποκαλύπτει βῆμα πρός βῆμα πόσο ἐσφαλμένη εἶναι ἡ πολιτική τῶν συμβιβασμῶν. Τό καθῆκον τῶν κομματικῶν στελεχῶν εἶναι νά πάρουν ἐνεργό μέρος στίς ἐκλογές τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης γιά νά δείξουν πόσο καταστρεπτική εἶναι αὐτή ἡ πολιτική καί νά βοηθήσουν ἔτσι τά πιό φτωχά στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς νά συσπειρωθοῦν γύρω ἀπό τό προλεταριάτο τῆς πόλης.

Γιά νά γίνει αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο νά δημιουργηθοῦν ἀμέσως στά χωριά κομματικοί πυρῆνες καί νά συνδεθοῦν στενά μέ τίς κομματικές ἐπιτροπές τῶν πόλεων. Σέ κάθε δῆμο, σέ κάθε νομό, σέ κάθε ἐκλογική περιφέρεια πρέπει νά ὀργανωθοῦν δικές μας κομματικές ὁμάδες ἀπό τούς πιό φτωχούς ἀγρότες καί ἀγρότισσες. Οἱ ὁμάδες αὐτές πρέπει νά συνδέονται μέ τίς ἐπιτροπές μας στά βιομηχανικά κέντρα τοῦ κυβερνείου. Τό καθῆκον τῶν ἐπιτροπῶν εἶναι νά ἐφοδιάσουν τίς ὁμάδες αὐτές μέ τό ἀπαραίτητο ἐκλογικό ὑλικό, μέ ἔντυπα καί ἀνθρώπους.

Μόνο μ' αὐτό τόν τρόπο καί μέσα στήν πορεία τῆς ἴδιας τῆς καμπάνιας θά μπορέσουμε νά δημιουργήσουμε τήν πραγματική ἑνότητα τῶν προλετάριων τῆς πόλης καί τοῦ χωριοῦ.

Εἴμαστε ἐνάντια σέ μιά συμφωνία μέ τούς κεφαλαιοκράτες καί τούς τσιφλικάδες, γιατί ξέρουμε πώς ἀπό μιά τέτια συμφωνία θά βγοῦν ζημιωμένοι μόνο οἱ ἐργάτες κι οἱ ἀγρότες.

Αὐτό ὅμως δέ σημαίνει καθόλου πώς εἴμαστε γενικά ἐνάντια σέ κάθε συμφωνία.

Εἴμαστε ὑπέρ μιᾶς συμφωνίας μέ κεῖνες τίς ἐκτός κομμάτων ὁμάδες τῶν φτωχῶν ἀγροτῶν, πού ἡ ἴδια ἡ ζωή τίς σπρώχνει στό δρόμο τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα ἐνάντια στόν τσιφλικά καί τόν κεφαλαιοκράτη.

Εἴμαστε ὑπέρ μιᾶς συμφωνίας μέ κεῖνες τίς ἐκτός κομμάτων ὀργανώσεις τῶν φαντάρων καί τῶν ναυτῶν, πού διαπνέονται ἀπό ἐμπιστοσύνη ὄχι πρός τούς πλούσιους, ἀλλά πρός τούς φτωχούς, ὄχι πρός τήν κυβέρνηση τῆς κεφαλαιοκρατίας, ἀλλά πρός τό λαό καί πρῶτ' ἀπ' ὅλα πρός τήν ἐργατική τάξη. Θά ἤτανε παράλογο καί βλαβερό νά ἀπομακρύνουμε αὐτές τίς ὁμάδες καί ὀργανώσεις ἐπειδή δέ μποροῦν ἤ δέ θέλουν νά συγχωνευτοῦν μέ τό κόμμα μας.

Γι' αὐτό πρέπει νά ὀργανώσουμε τήν προεκλογική μας καμπάνια στό χωριό κατά τέτιον τρόπο ὥστε νά βροῦμε μιά κοινή γλώσσα μ' αὐτές τίς ὁμάδες καί ὀργανώσεις, ὥστε νά ἐπεξεργαστοῦμε ἕνα κοινό ἐπαναστατικό πρόγραμμα καί νά συντάξουμε μαζί τους κοινά ψηφοδέλτια γιά ὅλες τίς ἐκλογικές περιφέρειες, βάζοντας σ' αὐτά τά ψηφοδέλτια ὄχι «καθηγητές» καί «ἐπιστήμονες», ἀλλά ἀγρότες, φαντάρους καί ναῦτες, ἕτοιμους νά ὑπερασπίσουν μέ τά στήθια τους τά αἰτήματα τοῦ λαοῦ.

Μόνο ἔτσι μποροῦμε νά συσπειρώσουμε τά πλατιά στρώματα τοῦ ἐργαζόμενου πληθυσμοῦ τοῦ χωριοῦ γύρω ἀπό τόν ἡγεμόνα τῆς ἐπανάστασής μας, γύρω ἀπό τό προλεταριάτο.

Δέ θά χρειαστεῖ νά ψάξουμε καί πολύ γιά νά βροῦμε τέτιες ὁμάδες ἐκτός κομμάτων, γιατί ἐμφανίζονται παντοῦ καί καθημερινά. Καί θά ἐξακολουθήσουν νά ἐμφανίζονται πάνω στή βαση τῆς αὐξανόμενης δυσπιστίας πρός τήν Προσωρινή κυβέρνηση, πού ἐμποδίζει τίς ἐπιτροπές ἀγροτῶν νά διαθέτουν ὅπως θέλουν τή γῆ τῶν τσιφλικάδων. Οἱ ὁμάδες αὐτές ἀναπτύσσονται καί θά ἐξακολουθήσουν νά ἀναπτύσσονται πάνω στή βάση τῆς δυσαρέσκειας πού γεννᾶ ἡ πολιτική τῆς Πανρωσικῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν, πού σέρνεται στήν οὐρά τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης. Σάν παράδειγμα μποροῦμε

ν' ἀναφέρουμε ἔστω καί τό «Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης»[51], πού σχηματίστηκε τελευταῖα καί συνενώνει ὅλη τή φρουρά τῆς πόλης καί πού στά πρῶτα βήματα τῆς δράσης του ἦρθε κιόλας σέ σύγκρουση μέ τήν Προσωρινή κυβέρνηση καί τήν Πανρωσική ἐκτελεστική ἐπιτροπή τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν.

Δίνουμε παρακάτω σέ γενικές γραμμές τήν πλατφόρμα πού μπορεῖ νά χρησιμέψει σά βάση γιά συμφωνία μέ παρόμοιες ἐκτός κομμάτων ὀργανώσεις ἀγροτῶν καί φαντάρων.

1. Εἴμαστε ἐνάντια στούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες καί ἐνάντια στό κόμμα τους «τό κόμμα τῆς Λαϊκῆς ἐλευθερίας», γιατί αὐτοί καί μόνο αὐτοί εἶναι οἱ κυριότεροι ἐχθροί τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ. Καμιά ἐμπιστοσύνη, καμιά ὑποστήριξη στούς πλούσιους καί στήν κυβέρνησή τους!

2. Δίνουμε τήν ἐμπιστοσύνη καί τήν ὑποστήριξή μας στήν ἐργατική τάξη πού εἶναι ἀγωνιστής ἀφοσιωμένος ὁλόψυχα στήν ὑπόθεση τοῦ σοσιαλισμοῦ. Εἴμαστε ὑπέρ τῆς συμμαχίας καί τῆς συμφωνίας τῶν ἀγροτῶν, τῶν φαντάρων καί τῶν ναυτῶν, μέ τούς ἐργάτες, ἐνάντια στούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες.

3. Εἴμαστε κατά τοῦ πολέμου, γιατί εἶναι πόλεμος καταχτητικός. Οἱ συζητήσεις γιά εἰρήνη χωρίς προσαρτήσεις θά παραμείνουν κούφιες φράσεις, ὅσο ὁ πόλεμος θά διεξάγεται μέ βάση τίς μυστικές συμφωνίες πού ὑπόγραψε ὁ τσάρος μέ τούς ἀγγλογάλλους κεφαλαιοκράτες.

4. Εἴμαστε ὑπέρ τοῦ γρήγορου τερματισμοῦ τοῦ πολέμου μέ τόν ἀποφασιστικό ἀγώνα τῶν λαῶν ἐνάντια στίς ἰμπεριαλιστικές τους κυβερνήσεις.

5. Εἴμαστε κατά τῆς ἀναρχίας στή βιομηχανία, ἀναρχίας πού τήν ἐπιδεινώνουν οἱ κεφαλαιοκράτες. Θέλουμε ἐργατικό ἔλεγχο στή βιομηχανία, θέλουμε τήν ὀργάνωση τῆς βιομηχανίας πάνω σέ δημοκρατικές ἀρχές, μέ τήν ἐπέμβαση τῶν ἴδιων τῶν ἐργατῶν καί τῶν ὀργάνων ἐξουσίας πού θ' ἀναγνωρίσουν οἱ ἐργάτες.

6. Εἴμαστε ὑπέρ τῆς ὀργάνωσης τῆς κανονικῆς ἀνταλλαγῆς προϊόντων ἀνάμεσα στήν πόλη καί τό χωριό, ὥστε καί ἡ πόλη νά ἐφοδιάζεται μέ ἀρκετές ποσότητες τροφίμων καί τό χωριό μέ ζάχαρη, πετρέλαιο, παπούτσια, ὑφάσματα, μέ προϊόντα σιδηρουργίας καί ἄλλα ἀναγκαῖα ἐμπορεύματα.

7. Θέλουμε ὅλη ἡ γῆ πού ἀνήκει στήν τσαρική οἰκογένεια, στό δημόσιο, στούς κρατικούς ὀργανισμούς, στούς τσιφλικάδες, τά μοναστήρια καί τίς ἐκκλησίες νά περάσει χωρίς ἀποζημίωση στά χέρια ὅλου τοῦ λαοῦ.

8. Θέλουμε ὅλες οἱ ἐγκαταλειμμένες ἐκτάσεις γῆς τῶν τσιφλικάδων—καλλιεργήσιμη γῆ καί βοσκοτόπια—νά περάσουν ἀ μ έ σ ω ς στή διάθεση τῶν ἐπιτροπῶν ἀγροτῶν πού θά ἐκλέγονται δημοκρατικά.

9. Θέλουμε ὅλα τά ἀχρησιμοποίητα ἀγροτικά ἐργαλεῖα καί ζῶα, πού βρίσκονται στά χέρια τῶν τσιφλικάδων καί στίς ἀποθῆκες, νά μποῦν ἀ μ έ σ ω ς στή διάθεση τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἀγροτῶν γιά νά καλλιεργηθοῦν τά χωράφια, νά θεριστοῦν τά λιβάδια καί οἱ ἐκτάσεις πού εἶναι σπαρμένες μέ σιτηρά κλπ.

10. Θέλουμε νά χορηγηθοῦν σέ ὅλους τούς ἀνίκανους γιά ἐργασία ἀνάπηρους τοῦ πολέμου, καθώς καί στίς χῆρες καί τά ὀρφανά, βοηθήματα τέτια πού νά τούς ἐξασφαλίζουν ἀνθρώπινη ζωή.

11. Εἴμαστε ὑπέρ τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας χωρίς μόνιμο στρατό, χωρίς ὑπαλληλική γραφειοκρατία, καί χωρίς ἀστυνομία.

12. Ἀντί τοῦ μόνιμου στρατοῦ θέλουμε λαϊκό στρατό μέ αἱρετούς διοικητές.

13. Ἀντί τῶν ἀνεύθυνων κρατικῶν ὑπαλλήλων-γραφειοκρατῶν θέλουμε αἱρετούς καί ἀνακλητούς ὑπαλλήλους.

14. Ἀντί τῆς ἀστυνομίας πού τήν ἔχουμε πάνω ἀπό τό κεφάλι μας, θέλουμε αἱρετή καί ἀνακλητή πολιτοφυλακή.

15. Θέλουμε νά ἀκυρωθοῦν οἱ «διαταγές» πού στρέφονται ἐνάντια στούς φαντάρους καί τούς ναῦτες.

16. Εἴμαστε κατά τῆς διάλυσης τῶν συνταγμάτων καί τῆς ὑποκίνησης τῶν φαντάρων τοῦ ἑνός ἐνάντια στόν ἄλλο.

17. Εἴμαστε κατά τῶν διώξεων τοῦ τύπου τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων· εἴμαστε κατά τῶν περιορισμῶν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καί τῶν συγκεντρώσεων, τόσο στά μετόπισθεν ὅσο καί στό μέτωπο· εἴμαστε κατά τῶν συλλήψεων καί ἀνακρίσεων χωρίς ἔνταλμα καί κατά τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν ἐργατῶν.

18. Εἴμαστε κατά τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς θανατικῆς ποινῆς.

19. Θέλουμε νά δοθεῖ σέ ὅλους τούς λαούς τῆς Ρωσίας τό δικαίωμα νά ὀργανώσουν ἐλεύθερα τή ζωή τους, θέλουμε νά μήν καταπιέζονται αὐτοί οἱ λαοί.

20. Θέλουμε τέλος νά παραδοθεῖ ὅλη ἡ ἐξουσία τῆς χώρας στά χέρια τῶν ἐπαναστατικῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν, γιατί μονάχα μιά τέτια ἐξουσία εἶναι ἱκανή νά βγάλει τή χώρα ἀπό τό ἀδιέξοδο ὅπου τήν ἔριξε ὁ πόλεμος, ἡ καταστροφή, ἡ ἀκρίβεια καί οἱ κεφαλαιοκράτες καί τσιφλικάδες πού πλουτίζουν ἀπό τή φτώχια τοῦ λαοῦ.

Αὐτή εἶναι σέ γενικές γραμμές ἡ πλατφόρμα πού μπορεῖ νά ἀποτελέσει τή βάση γιά μιά συμφωνία τῶν κομματικῶν μας ὀργανώσεων μέ τίς ἐκτός κομμάτων ἐπαναστατικές ὁμάδες τῶν ἀγροτῶν καί τῶν φαντάρων.

Σύντροφοι! Πλησιάζει ἡ μέρα τῶν ἐκλογῶν. Πάρτε ἐνεργά μέρος καί ὀργανῶστε ὅσο δέν εἶναι ἀργά τήν προεκλογική καμπάνια.

Συγκροτεῖστε εὐκίνητες ὁμάδες ἀπό διαφωτιστές ἐργάτες καί ἐργάτριες, ἀπό φαντάρους καί ναῦτες καί ὀργανῶστε σύντομες διαλέξεις πού θά ἀναλύουν τίς θέσεις μας αὐτές.

Ἐφοδιάστε τίς ὁμάδες αὐτές μέ ἔντυπο ὑλικό καί στεῖλτε τις σέ ὅλες τίς γωνιές τῆς Ρωσίας.

Ἡ φωνή τους ἄς ξυπνήσει τό χωριό γιά νά τό προετοιμάσουμε καλύτερα γιά τίς ἐπικείμενες ἐκλογές τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης.

Ὀργανῶστε κομματικές ὁμάδες στούς δήμους καί τούς νομούς καί συνενῶστε γύρω ἀπό τίς ὁμάδες αὐτές τά πλατιά στρώματα τῆς ἀγροτικῆς φτωχολογιᾶς.

Ὀργανῶστε συσκέψεις κατά δήμους, νομούς καί κυβερνεῖα γιά νά δυναμώσει ἡ ἐπαφή μεταξύ τῶν κομματικῶν μας ὀργανώσεων καί γιά νά προταθοῦν οἱ ὑποψήφιοι γιά τή Συνταχτική συνέλευση.

Μεγάλη εἶναι ἡ σημασία τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης. Ἀλλά ἀσύγκριτα μεγαλύτερη εἶναι ἡ σημασία πού ἔχουν γιά μᾶς οἱ μάζες πού βρίσκονται ἔξω ἀπό τή Συνταχτική συνέλευση. Ἡ δύναμη δέ βρίσκεται στήν ἴδια τή Συνταχτική συνέλευση, ἀλλά στούς ἐργάτες καί τούς ἀγρότες πού δημιουργώντας μέ τήν πάλη τους τό νέο ἐπαναστατικό δίκαιο, θά κινοῦν τή Συνταχτική συνέλευση πρός τά μπρός.

Νά ξέρετε ὅτι ὅσο πιό ὀργανωμένες θά εἶναι οἱ ἐπαναστατημένες μάζες, τόσο πιό προσεχτικά θά ἀκούει τή φωνή τους ἡ Συνταχτική συνέλευση, τόσο πιό ἐξασφαλισμένη θά εἶναι ἡ τύχη τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης.

Γι' αὐτό τό κύριο καθῆκον μας στίς ἐκλογές εἶναι νά συσπειρώσουμε τίς πλατιές μάζες τῆς ἀγροτιᾶς γύρω ἀπό τό κόμμα μας.

Ἐμπρός λοιπόν στό ἔργο σύντροφοι!

«Ραμπότσι ἰ Σολντάτ», ἀρ. 4,
27 τοῦ Ἰούλη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

ΛΟΓΟΙ ΣΤΟ VI ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΣΔΕΚΡ (ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ)

26 τοῦ Ἰούλη-3 τοῦ Αὐγούστου 1917 [52]

1. ΕΚΘΕΣΗ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΕ

27 τοῦ Ἰούλη

Σύντροφοι!

Ἡ ἔκθεση δράσης τῆς ΚΕ ἀναφέρεται στή δράση τῆς ΚΕ στούς τελευταίους δυόμισι μῆνες—Μάη, Ἰούνη καί τό πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ Ἰούλη.

Ἡ δράση τῆς ΚΕ μέσα στό Μάη στράφηκε πρός τρεῖς κατευθύνσεις.

Πρῶτο, ρίξαμε τό σύνθημα γιά καινούργιες ἐκλογές τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν. Ρίχνοντας αὐτό τό σύνθημα ἡ ΚΕ ξεκινοῦσε ἀπό τήν προϋπόθεση ὅτι ἡ ἐπανάσταση στή χώρα μας ἐξελίσσεται εἰρηνικά, ὅτι μέ καινούργιες ἐκλογές στά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν μποροῦσε νά ἀλλάξει ἡ σύνθεση τῶν Σοβιέτ, συνεπῶς καί ἡ σύνθεση τῆς κυβέρνησης. Οἱ ἀντίπαλοί μας μᾶς κατηγόρησαν ὅτι ἀποπειραθήκαμε νά καταλάβουμε τήν ἐξουσία. Αὐτό εἶναι συκοφαντία. Δέν εἴχαμε τέτια προθέση. Ἀναφέραμε, πιό πάνω πώς μπροστά μας ξανοιγόταν ἡ δυνατότητα μέ καινούργιες ἐκλογές τῶν Σοβιέτ, νά ἀλλάξουμε τό χαραχτήρα δράσης τῶν Σοβιέτ σύμφωνα μέ τούς πόθους τῶν πλατιῶν μαζῶν. Ἦταν γιά μᾶς ὁλοφάνερο πώς ἀρκοῦσε νά ἔχουμε ὑπεροχή μιᾶς ψήφου μέσα στά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βου-

λευτῶν γιά νά τραβήξει ἡ ἐξουσία ἕναν ἄλλο δρόμο. Γι' αὐτό τό λόγο ὅλη ἡ δουλιά μας τό Μάη διεξήχθηκε κάτω ἀπό τό σύνθημα τῶν καινούργιων ἐκλογῶν. Τελικά κερδίσαμε τίς μισές σχεδόν θέσεις στήν ἐργατική ὁμάδα τῶν Σοβιέτ καί περίπου τό ἕνα τέταρτο στήν ὁμάδα τῶν Σοβιέτ τῶν στρατιωτῶν.

Δεύτερο, εἴχαμε τή ζύμωση ἐνάντια στόν πόλεμο. Ὅταν καταδικάστηκε σέ θάνατο ὁ Φρ. Ἄντλερ[53] πιάσαμε αὐτό τό γεγονός καί ὀργανώσαμε μιά σειρά συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας κατά τῆς θανατικῆς ποινῆς καί τοῦ πολέμου. Οἱ φαντάροι εἶδαν μέ καλό μάτι αὐτή τήν καμπάνια.

Ἡ τρίτη πλευρά τῆς δράσης τῆς ΚΕ ἦτανε οἱ δημοτικές ἐκλογές τοῦ Μάη. Ἡ ΚΕ μαζί μέ τήν Ἐπιτροπή τῆς Πετρούπολης ἔβαλαν ὅλα τά δυνατά τους γιά νά δόσουν τή μάχη τόσο ἐνάντια στούς καντέτους, τή βασική δύναμη τῆς ἀντεπανάστασης, ὅσο καί ἐνάντια στούς μενσεβίκους καί τούς ἐσέρους, πού θεληματικά ἤ ἄθελά τους ἀκολουθοῦσαν τούς καντέτους. Ἀπό τούς 800.000 ψηφοφόρους τῆς Πετρούπολης πήραμε περίπου τά 20% ὅλων τῶν ψήφων καί κερδίσαμε ὁλόκληρο τό συμβούλιο τοῦ διαμερίσματος τοῦ Βίμποργκ. Πολύ μεγάλη ὑπηρεσία πρόσφεραν στό κόμμα οἱ σύντροφοι φαντάροι καί ναῦτες.

Κι ἔτσι τά γεγονότα πού κυριαρχοῦν μέσα στό μήνα Μάη εἶναι:

1) Οἱ δημοτικές ἐκλογές, 2) ἡ ζύμωση ἐνάντια στόν πόλεμο καί 3) οἱ καινούργιες ἐκλογές γιά τά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν.

Ἰούνης. Οἱ φῆμες γιά τήν προετοιμασία τῆς ἐπίθεσης στό μέτωπο ἐκνευρίζανε τούς φαντάρους. Ἐκδόθηκαν μιά σειρά διαταγές πού εἶχαν σάν ἀποτέλεσμα νά ἐκμηδενίσουν τά δικαιώματα τῶν φαντάρων. Ὅλα αὐτά ἠλεκτρίζανε τίς μάζες. Κάθε φήμη κυκλοφοροῦσε σάν ἀστραπή σέ ὁλόκληρη τήν Πετρούπολη καί προκαλοῦσε ἀναταραχή ἀνάμεσα στούς ἐργάτες καί ἰδιαίτερα τούς φαντάρους. Οἱ φῆμες γιά ἐπίθεση· οἱ διαταγές τοῦ Κερένσκι καί ἡ διακήρυξη τῶν δικαιωμάτων τοῦ φαντάρου· ἡ ἀποσυμφόρηση τῆς Πετρούπολης ἀπό τά «ἀχρείαστα» στοιχεῖα, ὅπως ἔλεγαν οἱ ἀρχές—ἐνῶ ἦταν φανερό πώς ἤθελαν νά ξεκαθαρίσουν τήν Πετρούπολη ἀπό τά ἐπαναστατικά στοιχεῖα· ἡ καταστροφή πού διαγραφόταν ὅλο καί πιό καθαρά—ὅλα αὐτά ἐκνεύριζαν τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους. Στά ἐργοστάσια γίνονταν συνελεύσεις καί κάθε τόσο διάφορα συντάγματα καί ἐργοστάσια μᾶς πρότειναν νά ὀργανώσουμε ἐκδήλωση. Στίς 5 τοῦ Ἰούνη ἐπρόκειτο νά γίνει ἐκδήλωση-διαδήλωση. Ὅμως ἡ ΚΕ ἀποφάσισε νά μή γίνει ἀκόμα καμιά ἐκδήλωση, μά νά συγκαλέσει στίς 7 τοῦ Ἰούνη συγκέντρωση ἀντιπροσώπων ἀπό τίς ἀχτίδες τῆς πόλης, τίς φάμπρικες, τά ἐργοστάσια καί τά συντάγματα καί ἐκεῖ νά λυθεῖ τό ζήτημα τῆς ἐκδήλωσης. Ἡ συγκέντρωση ἔγινε καί πῆραν μέρος σ' αὐτήν περίπου 200 ἄτομα. Στή συγκέντρωση φάνηκε καθαρά ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ἀναταραχή μέσα στούς φαντάρους. Ἡ τεράστια πλειοψηφία ψήφισε νά γίνει ἡ ἐκδήλωση. Μπαίνει τό ζήτημα, τί θά γίνει ἄν τό συνέδριο τῶν Σοβιέτ πού ἄρχισαν κεῖνες τίς μέρες οἱ ἐργασίες του ταχθεῖ ἐνάντια στήν ἐκδήλωση. Ἡ τεράστια πλειοψηφία τῶν συντρόφων πού μίλησαν διατύπωσε τή γνώμη πώς καμιά δύναμη δέν εἶναι σέ θέση νά σταματήσει τήν ἐκδήλωση. Ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά ἡ ΚΕ ἀποφάσισε νά ἀναλάβει τήν ὀργάνωση εἰρηνικῆς διαδήλωσης. Ἀπαντώντας στό ἐρώτημα πού ἔβαλαν οἱ φαντάροι, ἄν μποροῦν νά κατέβουν στήν ἐκδήλωση ἔνοπλοι, ἡ ΚΕ πῆρε τήν ἀπόφαση: νά μήν κατέβουν ἔνοπλοι. Οἱ φαντάροι ὡστόσο δήλωσαν πώς εἶναι ἀδύνατο νά κατέβουν ἄοπλοι, πώς τά ὅπλα εἶναι ἡ μονα-

δική καί οὐσιαστική ἐγγύηση ἐνάντια στίς ὑπερβασίες τοῦ ἀστικοῦ κοινοῦ καί πώς θά πάρουν τά ὅπλα μόνο γιά αὐτοάμυνα.

Στίς 9 τοῦ Ἰούνη ἡ ΚΕ, ἡ Ἐπιτροπή τῆς Πετρούπολης καί ἡ Στρατιωτική ὀργάνωση συνέρχονται σέ κοινή σύσκεψη. Ἡ ΚΕ βάζει τό ζήτημα ἄν δέ θά πρέπει ν' αναβληθεῖ ἡ ἐκδήλωση μιά πού τό συνέδριο τῶν Σοβιέτ καί ὅλα τά «σοσιαλιστικά» κόμματα ἐκφράζονται ἐνάντια στή διαδήλωσή μας. Ὅλοι ἔχουν ἀντίθετη γνώμη.

Στίς 9 τοῦ Ἰούνη τά μεσάνυχτα τό συνέδριο τῶν Σοβιέτ κυκλοφορεῖ προκήρυξη μέ τήν ὁποία στρέφεται ἐναντίον μας χρησιμοποιώντας ὅλο τό κύρος του. Ἡ ΚΕ ἀποφασίζει νά μήν ὀργανώσει τή διαδήλωση στίς 10 τοῦ Ἰούνη ἀλλά νά τήν ἀναβάλει γιά τίς 18 τοῦ Ἰούνη, παίρνοντας ὑπόψη ὅτι τό ἴδιο τό συνέδριο τῶν Σοβιέτ ὅρισε τή διαδήλωση γιά τίς 18 τοῦ Ἰούνη, ὁπότε οἱ μάζες θά βροῦν τήν εὐκαιρία νά ἐκφράσουν τή θέλησή τους. Οἱ ἐργάτες καί οἱ φαντάροι ὑποδέχονται μέ συγκρατημένη δυσαρέσκεια τήν ἀπόφαση αὐτή τῆς ΚΕ, ἀλλά πειθαρχοῦν. Εἶναι χαρακτηριστικό σύντροφοι, ὅτι τό πρωί τῆς ἴδιας μέρας, δηλ. τῆς 10ης τοῦ Ἰούνη, τότε πού ὁλόκληρη σειρά ἀπό ὁμιλητές ἀπεσταλμένους τοῦ συνεδρίου τῶν Σοβιέτ μιλοῦσαν στά ἐργοστάσια γιά τήν ἀνάγκη νά «μπεῖ τέρμα στήν προσπάθεια νά ὀργανωθεῖ διαδήλωση», ἡ τεράστια πλειοψηφία τῶν ἐργατῶν ἤθελε νά ἀκούσει μόνο τούς ὁμιλητές τοῦ κόμματός μας. Ἡ ΚΕ κατόρθωσε νά καθησυχάσει τούς φαντάρους καί τούς ἐργάτες. Τό γεγονός αὐτό ἔδειξε τή δύναμη τῆς ὀργάνωσής μας.

Τό συνέδριο τῶν Σοβιέτ ὅρισε τή διαδήλωση γιά τίς 18 τοῦ Ἰούνη καί παράλληλα ἀνακοίνωσε ὅτι ἡ διαδήλωση θά διεξαχθεῖ μέ ἐλευθερία συνθημάτων. Ἦταν φανερό ὅτι τό συνέδριο ἀποφάσισε νά δόσει μάχη μέ τό κόμμα

μας. Δεχτήκαμε τήν πρόκληση κι ἀρχίσαμε νά προετοιμάζουμε τίς δυνάμεις μας γιά τήν ἐπικείμενη διαδήλωση.

Οἱ σύντροφοι ξέρουν πῶς διεξήχθηκε ἡ διαδήλωση τῆς 16 τοῦ Ἰούνη. Ἀκόμα κι οἱ ἀστικές ἐφημερίδες ἔγραψαν ὅτι ἡ τεράστια πλειοψηφία τῶν διαδηλωτῶν ἀκολούθησε τά συνθήματα πού παρουσίασαν οἱ μπολσεβίκοι. Τό βασικό σύνθημα ἦταν: «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!». Στή διαδήλωση πῆραν μέρος ὄχι λιγότερο ἀπό 400.000 ἄτομα. Μόνο τρεῖς μικρές ὁμάδες—τό Μπούντ, οἱ κοζάκοι κι οἱ πλεχανοφικοί—ἀποτόλμησαν νά παρουσιάσουν τό σύνθημα: «Ἐμπιστοσύνη στήν Προσωρινή κυβέρνηση», μά κι αὐτοί τό μετάνοιωσαν γιατί τούς ἀνάγκασαν νά διπλώσουν τά πλακάτ τους. Τό συνέδριο τῶν Σοβιέτ πείστηκε μέ τά ἴδια του τά μάτια πόσο μεγάλη εἶναι ἡ δύναμη καί ἡ ἐπιροή τοῦ κόμματός μας. Σέ ὅλους σχηματίστηκε ἡ πεποίθηση πώς ἡ διαδήλωση τῆς 18 τοῦ Ἰούνη, πού ἦταν πιό ἐπιβλητική ἀπό τή διαδήλωση τῆς 21 τοῦ Ἀπρίλη, δέ θά μείνει χωρίς ἀποτέλεσμα. Καί πραγματικά, δέν ἔμελλε νά μείνει χωρίς ἀποτέλεσμα. Ἡ «Ρέτς» ἔγραφε πώς κατά πάσα πιθανότητα θά γίνουν σοβαρές ἀλλαγές στή σύνθεση τῆς κυβέρνησης, γιατί ἡ πολιτική τῶν Σοβιέτ δέν ἐπιδοκιμάζεται ἀπό τίς μάζες. Ὅμως τήν ἴδια ἀκριβῶς μέρα ἄρχισε ἡ ἐπίθεση τῶν στρατευμάτων μας στό μέτωπο, ἐπίθεση ἐπιτυχημένη, καί σέ σύνδεση μ' αὐτό ἄρχισαν οἱ διαδηλώσεις τῶν «μαυροεκατονταρχιτῶν» στό Νέφσκι. Τό γεγονός αὐτό ἐκμηδένισε τήν ἠθική νίκη τῶν μπολσεβίκων στή διαδήλωση. Ἐκμηδενίστηκαν καί τά ἐνδεχόμενα πραχτικά ἀποτελέσματα, πού ἀνάφερε καί ἡ «Ρέτς» καί οἱ ἐπίσημοι ἐκπρόσωποι τῶν κυβερνητικῶν κομμάτων τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων.

Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση παρέμεινε στήν ἐξουσία. Τό γεγονός τῆς ἐπιτυχημένης ἐπίθεσης, οἱ μερικές ἐπιτυχίες

τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης καί μιά ὁλόκληρη σειρά ἀπό σχέδια νά ἀπομακρυνθεῖ ὁ στρατός ἀπό τήν Πετρούπολη, εἶχαν τίς συνέπειές τους πάνω στούς φαντάρους. Τά γεγονότα αὐτά τούς ἔπεισαν ὅτι ὁ παθητικός ἰμπεριαλισμός μετατρέπεται σέ ἐνεργό ἰμπεριαλισμό. Κατάλαβαν πώς ἄρχισε μιά φάση πού ἀπαιτοῦσε καινούργιες θυσίες.

Τό μέτωπο ἀντέδρασε μέ τό δικό του τρόπο στήν πολιτική τοῦ ἐνεργοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Παρά τήν ἀπαγόρευση, ὁλόκληρη σειρά συντάγματα ὀργάνωσαν ψηφοφορία γιά νά ἀποφασίσουν ἄν πρέπει νά ἐπιτεθοῦν ἤ ὄχι. Ἡ ἀνώτατη διοίκηση δέν κατάλαβε πώς μέσα στίς καινούργιες συνθῆκες ὅπου βρίσκεται ἡ Ρωσία καί μπροστά στό γεγονός ὅτι οἱ σκοποί τοῦ πολέμου δέν εἶναι ξεκάθαροι, τῆς εἶναι ἀδύνατο νά ρίξει στά τυφλά τίς μάζες στήν ἐπίθεση. Συνέβηκε ἐκεῖνο ἀκριβῶς πού προείπαμε: ἀποδείχτηκε ὅτι ἡ ἐπίθεση ἦταν καταδικασμένη σέ ἀποτυχία.

Τό τέλος τοῦ Ἰούνη κι οἱ ἀρχές τοῦ Ἰούλη περνᾶν κάτω ἀπό τό σύνθημα τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπίθεσης. Κυκλοφοροῦν φῆμες ὅτι ἐπαναφέρεται ἡ ποινή τοῦ θανάτου, ὅτι διαλύονται ὁλόκληρα συντάγματα, καί ὅτι ἄρχισαν κακοποιήσεις στό μέτωπο. Καταφθάνουν ἀπεσταλμένοι ἀπό τό μέτωπο καί μᾶς ἀναφέρουν γιά μιά σειρά συλλήψεις καί κακοποιήσεις συντρόφων τους. Τά ἴδια ἀναφέρουν καί ἀπό τό σύνταγμα τῶν γρεναδιέρων καί ἀπό τό σύνταγμα τῶν πολυβόλων. Ὅλα αὐτά προετοίμασαν τό ἔδαφος γιά μιά νέα ἐκδήλωση τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων στήν Πετρούπολη.

Περνῶ στά γεγονότα τῆς 3-5 τοῦ Ἰούλη. Τά γεγονότα ἄρχισαν στίς 3 τοῦ Ἰούλη, ὥρα 3 τό ἀπόγευμα, στήν ἕδρα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης.

3 τοῦ Ἰούλη. Ὥρα τρεῖς τό ἀπόγευμα. Διεξάγονται οἱ ἐργασίες τῆς συνδιάσκεψης τῆς Πετρούπολης τοῦ

κόμματός μας. Ἐξετάζεται τό ἀθωότατο ζήτημα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Παρουσιάζονται δυό ἀπεσταλμένοι ἀπό ἕνα σύνταγμα τῆς φρουρᾶς καί προβαίνουν σέ ἀνακοίνωση, ἔξω ἀπό τήν ἡμερήσια διάταξη, πού λέει ὅτι «ἀποφάσισαν νά κατέβουν σήμερα τό βράδυ σέ διαδήλωση», ὅτι «δέ μποροῦν πιά νά ὑπομένουν σιωπηρά, βλέποντας νά διαλύονται τό ἕνα πίσω ἀπό τό ἄλλο τά συντάγματα στό μέτωπο», ὅτι «ἔστειλαν κιόλας τούς ἀπεσταλμένους τους στά ἐργοστάσια καί τά συντάγματα» γιά νά τούς προτείνουν νά πάρουν κι αὐτοί μέρος στήν ἐκδήλωση. Ἀπαντώντας σ' αὐτή τήν ἀνακοίνωση ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ προεδρείου τῆς συνδιάσκεψης ὁ σ. Βολοντάρσκι δηλώνει ὅτι «τό κόμμα ἔχει πάρει ἀπόφαση νά μή γίνει καμιά ἐκδήλωση, καί ὅτι τά κομματικά μέλη τοῦ συντάγματος δέν ἔχουν τό δικαίωμα νά παραβιάσουν τήν ἀπόφαση αὐτή τοῦ κόμματος.

Ὥρα 4 τό ἀπόγευμα. Ἡ Ἐπιτροπή τῆς Πετρούπολης, ἡ Στρατιωτική ὀργάνωση καί ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ κόμματος, ὕστερα ἀπό μελέτη τοῦ ζητήματος, ἀποφασίζουν νά μήν πάρουν μέρος στή διαδήλωση. Ἡ ἀπόφαση ἐγκρίνεται ἀπό τή συνδιάσκεψη καί στέλνονται ἀντιπρόσωποι στά ἐργοστάσια καί τά συντάγματα γιά νά πείσουν τούς συντρόφους νά μήν πάρουν μέρος στήν ἐκδήλωση.

Ὥρα 5 τό ἀπόγευμα. Ἀνάχτορα Ταυρίδας. Συνεδρίαση τοῦ Γραφείου τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιέτ. Μέ ἐντολή τῆς ΚΕ τοῦ κόμματος ὁ σ. Στάλιν καταθέτει στό Γραφεῖο τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς δήλωση γιά ὅλα ὅσα συνέβηκαν καί συνάμα ἀνακοινώνει τήν ἀπόφαση τῶν μπολσεβίκων νά μήν πάρουν μέρος στήν ἐκδήλωση.

Ὥρα 7 τό βράδυ. Μπροστά στό χτίριο τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης. Περνοῦνε κάμποσα συντάγματα μέ πλακάτ. Τό σύνθημά τους εἶναι: «Ὅλη ἡ ἐξου-

σία στά Σοβιέτ!». Σταματοῦν μπροστά στό χτίριο τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης καί ζητοῦν νά τούς «μιλήσουν» τά μέλη τῆς ὀργάνωσής μας. Οἱ ὁμιλητές μπολσεβίκοι Λασέβιτς καί Κουράγιεφ ἐξηγοῦν στούς λόγους τους τήν πολιτική κατάσταση καί τούς καλοῦν νά μήν πάρουν μέρος στήν ἐκδήλωση. Τούς ὑποδέχονται μέ τίς φωνές «κάτω!». Τά μέλη τῆς ὀργάνωσής μας προτείνουν τότε νά βγεῖ ἀντιπροσωπεία, πού νά κάνει γνωστή τή θέλησή τους στήν Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ καί ὕστερα νά διαλυθοῦν, καί νά πάει ὁ καθένας στό σύνταγμά του. Σέ ἀπάντηση ἀντηχεῖ ἕνα ἐκκωφαντικό «ζήτω!». Ἡ μουσική παίζει τή «Μασαλιώτιδα»... Ἐκείνη τή στιγμή διαδίδεται σ' ὅλη τήν Πετρούπολη ἡ εἴδηση ὅτι οἱ καντέτοι ἀπoχώρησαν ἀπό τήν κυβέρνηση, πράγμα πού ἐκνευρίζει τούς ἐργάτες. Πίσω ἀπό τούς φαντάρους ἐμφανίζονται οἱ φάλαγγες τῶν ἐργατῶν. Τά συνθήματά τους εἶναι τά ἴδια μέ τά συνθήματα τῶν φαντάρων. Οἱ φαντάροι ὅπως κι οἱ ἐργάτες τραβᾶνε πρός τά ἀνάχτορα Ταυρίδας.

Ὥρα 9 τό βράδυ. Στήν ἕδρα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης. Οὐρά ἀπό ἀντιπροσώπους τῶν ἐργοστασίων. Ὅλοι τους προτείνουν στίς ὀργανώσεις τοῦ κόμματός μας νά ἐπέμβουν καί νά ἀναλάβουν τήν καθοδήγηση τῆς διαδήλωσης. Διαφορετικά «θά χυθεῖ αἷμα». Ἀκούγονται φωνές ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά ἐκλεγοῦν ἀντιπροσωπεῖες ἀπό τά ἐργοστάσια καί τίς φάμπρικες, πού θά διαβιβάσουν στήν ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ τή θέληση τῶν διαδηλωτῶν καί οἱ μάζες ἀφοῦ ἀκούσουν τίς ἀνακοινώσεις τῶν ἀντιπροσωπειῶν θά διαλυθοῦν ἥσυχα.

Ὥρα 10 τή νύχτα. Ἀνάχτορα Ταυρίδας. Συνεδριάζει τό ἐργατικό τμῆμα τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης. Οἱ ἐργάτες ἀναφέρουν ὅτι ἄρχισε ἡ ἐκδήλωση καί ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος,

γιά νά ἀποφευχθοῦν οἱ ἀκρότητες, ἀποφασίζει νά ἐπέμβει στή διαδήλωση μέ σκοπό νά τῆς προσδόσει εἰρηνικό καί ὀργανωμένο χαραχτήρα. Ἡ μειοψηφία δέ συμφωνάει μ' αὐτή τήν ἀπόφαση καί ἀποχωρεῖ ἀπό τήν αἴθουσα τῆς συνεδρίασης. Ἡ πλειοψηφία ἐκλέγει γραφεῖο γιά τήν ἐφαρμογή τῆς ἀπόφασης πού πάρθηκε.

Ὥρα 11 τή νύχτα. Τό σημεῖο συνάντησης τῆς ΚΕ καί τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης τοῦ κόμματός μας μεταφέρεται στά ἀνάχτορα Ταυρίδας, ὅπου ἀπό τό βράδυ συρρέουν οἱ διαδηλωτές. Καταφθάνουν οἱ διαφωτιστές τῶν ἀχτίδων κι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοστασίων. Γίνεται σύσκεψη τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ΚΕ τοῦ κόμματός μας, τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης, τῆς Στρατιωτικῆς ὀργάνωσης, τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μεζραγιόνκα καί τοῦ Γραφείου τοῦ ἐργατικοῦ τμήματος τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης. Ἀπό τίς ἐκθέσεις τῶν ἀχτίδων βγαίνει τό συμπέρασμα:

1) ὅτι εἶναι ἀδύνατο νά συγκρατήσει κανείς τήν ἐπαύριο τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους ἀπό τή διαδήλωση·

2) ὅτι οἱ διαδηλωτές θά κατέβουν ὁπλισμένοι, μέ ἀποκλειστικό σκοπό τήν αὐτοάμυνά τους, γιά νά ὑπάρχει μιά πραγματική ἐγγύηση ἀπό ἐνδεχόμενα πυρά πρόκλησης ἀπό τή λεωφόρο Νέφσκι: «Δέν εἶναι καί τόσο εὔκολο νά πυροβολήσουν ἐνάντια σέ ὁπλισμένους διαδηλωτές».

Ἡ σύσκεψη ἀποφασίζει: τή στιγμή πού οἱ ἐπαναστατικές μάζες τῶν ἐργατῶν καί φαντάρων θά διαδηλώνουν μέ τό σύνθημα «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!», τό κόμμα τοῦ προλεταριάτου δέν ἔχει τό δικαίωμα νά ἀποφύγει τίς εὐθύνες καί νά ἀγνοήσει τήν ἐκδήλωση, δέ μπορεῖ νά ἐγκαταλείψει τίς μάζες στήν τύχη τους, ἀλλά πρέπει νά εἶναι μαζί μέ τίς μάζες γιά νά προσδόσει στό αὐθόρμητο κίνημα συνειδητό καί ὀργανωμένο χαραχτήρα. Ἡ συνέλευση ἀποφασίζει νά προτείνει στούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους νά ἐκλέξουν ἀντι-

προσώπους ἀπό τά συντάγματα καί τά ἐργοστάσια καί μέσω τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν νά κάνουν γνωστή τή θέλησή τους στήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ. Στό πνεῦμα αὐτῆς τῆς ἀπόφασης συντάσσεται προκήρυξη μέ σύνθημα γιά μιά «εἰρηνική καί ὀργανωμένη διαδήλωση»[54].

Μεσάνυχτα. Πάνω ἀπό 30.000 ἐργάτες τοῦ ἐργοστασίου Πουτίλοφ συγκεντρώνονται μπροστά στά ἀνάχτορα Ταυρίδας. Σημαῖες. Σύνθημά τους: «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!». Ἐκλέγονται ἀντιπρόσωποι. Οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκθέτουν στήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τά αἰτήματα τῶν ἐργατῶν τοῦ ἐργοστασίου Πουτίλοφ. Οἱ φαντάροι καί οἱ ἐργάτες πού ἦταν συγκεντρωμένοι μπροστά στά ἀνάχτορα Ταυρίδας ἀρχίζουν νά διαλύονται.

4 τοῦ Ἰούλη. Μέρα. Παρέλαση τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων. Σημαῖες. Συνθήματα μπολσεβίκικα. Οἱ φάλαγγες κατευθύνονται πρός τά ἀνάχτορα Ταυρίδας. Ἡ διαδήλωση κλείνει μέ χιλιάδες ναῦτες τῆς Κρονστάνδης. Οἱ διαδηλωτές, σύμφωνα μέ τίς ὁμολογίες τῶν ἀστικῶν ἐφημερίδων («Μπιρζιόφκα»), ξεπερνᾶν τίς 400 χιλιάδες. Στούς δρόμους πανηγυρίζουν. Ὁ κόσμος ὑποδέχεται τούς διαδηλωτές μέ χαρούμενα «ζήτω». Τό ἀπόγευμα ἀρχίζουν οἱ ὑπερβασίες. Σκοτεινές δυνάμεις ἀπό τίς ἀστικές συνοικίες ἀμαυρώνουν τήν ἐκδήλωση τῶν ἐργατῶν μέ τούς ἐγκληματικούς προκλητικούς πυροβολισμούς τους. Ἀκόμα κι ἡ ἐφημερίδα «Μπιρζεβίγιε Βέντομοστι» δέν τολμᾶ νά ἀρνηθεῖ τό γεγονός ὅτι οἱ πυροβολισμοί ἄρχισαν ἀπό τό μέρος τῶν ἀντιπάλων τῆς διαδήλωσης. «Ἀκριβῶς στίς δυό ἡ ὥρα τό ἀπόγευμα—γράφει ἡ „Μπιρζιόφκα" (έσπερινή ἔκδοση τῆς 4 τοῦ Ἰούλη)—στή διασταύρωση τῆς ὁδοῦ Σαντόβαγια καί τῆς λεωφόρου Νέφσκι ὅταν περνοῦσαν ὁπλισμένοι διαδηλωτές καί πολύς κόσμος συγκεντρωμένος τούς παρακολουθοῦσε ἥσυχα, ἀπό τή δεξιά πλευρά τῆς Σαντόβαγια ἀκούστηκαν ἐκ-

κωφαντικοί πυροβολισμοί κι ἀμέσως ἄρχισαν ὁμαδικά πυρά».

Εἶναι ξεκάθαρο πώς ἄρχισαν νά πυροβολοῦν «ἄγνωστα πρόσωπα» κι ὄχι οἱ διαδηλωτές, ὅτι πυροβολήθηκε ἡ διαδήλωση κι ὄχι τό ἀντίθετο.

Οἱ πυροβολισμοί συνεχίστηκαν ταυτόχρονα σέ διάφορα σημεῖα τοῦ ἀστικοῦ τμήματος τῆς πόλης. Οἱ προβοκάτορες δέν κοιμοῦνταν. Παρ' ὅλα αὐτά οἱ διαδηλωτές δέ βγαίνουν ἔξω ἀπό τά ὅρια τῆς ἀναγκαίας αὐτοάμυνας. Δέ μπορεῖ κάν νά γίνει λόγος γιά συνωμοσία ἤ ἐξέγερση. Δέν εἴχαμε οὔτε μιά περίπτωση πού νά καταλήφθηκαν δημόσια κτίρια ἤ ἄλλα κτίρια κοινωνικῶν ἱδρυμάτων, καί καμιά ἀπόπειρα νά γίνει ἕνα τέτιο πράγμα, ἄν καί οἱ διαδηλωτές μέ τίς τεράστιες ἔνοπλες δυνάμεις πού εἶχαν στή διάθεσή τους, ἦταν σέ θέση νά καταλάβουν, ὄχι μόνο μεμονωμένα δημόσια κτίρια, μά καί ὁλάκερη τήν πόλη...

Ὥρα 8 τό βράδυ. Ἀνάχτορα Ταυρίδας. Συνεδριάζουν ἡ ΚΕ, ἡ Μεζραγιόνκα καί ἄλλες ὀργανώσεις τοῦ κόμματός μας. Ἀποφασίζεται: τώρα πού οἱ ἐπαναστάτες ἐργάτες καί φαντάροι διαδήλωσαν τή θέλησή τους, ἡ ἐκδήλωση πρέπει νά σταματήσει. Στό πνεῦμα τῆς ἀπόφασης αὐτῆς συντάσσεται ἡ ἔκκληση: «Ἡ διαδήλωση τελείωσε... Τό σύνθημά μας εἶναι: σταθερότητα, αὐτοκυριαρχία, ἡσυχία». (Βλ. Ἔκκληση στό «Λιστόκ Πράβντι»[55]. Ἡ ἔκκληση αὐτή πού στάλθηκε γιά δημοσίευση στήν «Πράβντα», δέ μπόρεσε νά κυκλοφορήσει στίς 5 τοῦ Ἰούλη, γιατί τή νύχτα (στίς 4 μέ 5 τοῦ Ἰούλη) τά τυπογραφεῖα τῆς «Πράβντα» καταστράφηκαν ἀπό τούς γιοῦγκερς καί τούς χαφιέδες τοῦ ΙΙ Γραφείου.

Ὥρα 10-11 τή νύχτα. Ἀνάχτορα Ταυρίδας. Συνεδριάζει ἡ Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ. Συζητιέται τό ζήτημα τῆς ἐξουσίας. Μετά τήν ἀποχώρηση τῶν καντέτων ἀπό τήν κυβέρνηση ἡ θέση τῶν ἐσέρων καί

τῶν μενσεβίκων γίνεται ἐξαιρετικά κρίσιμη: τούς «χρειάζεται» ἕνας συνασπισμός μέ τήν κεφαλαιοκρατία, δέν ὑπάρχει ὅμως δυνατότητα νά συνασπιστοῦν, γιατί ἡ κεφαλαιοκρατία δέ θέλει πιά συμφωνίες μαζί τους. Ἡ ἰδέα γιά συνασπισμό μέ τούς καντέτους χρεωκοπεῖ. Γιά τό λόγο αὐτό μπαίνει ἐπιταχτικά τό ζήτημα νά πάρουν στά χέρια τους τήν ἐξουσία τά Σοβιέτ.

Κυκλοφοροῦν φῆμες ὅτι τό μέτωπο διασπάστηκε ἀπό τούς γερμανούς. Οἱ φῆμες αὐτές, ἄν καί δέν ἔχουν ἀκόμα ἐξακριβωθεῖ, προκαλοῦν μεγάλη ἀνησυχία.

Κυκλοφοροῦν φῆμες ὅτι τήν ἑπομένη θά δημοσιευτεῖ στόν τύπο ἀνακοίνωση πού θά περιέχει αἰσχρή συκοφαντία ἐνάντια στό σ. Λένιν.

Ἡ Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ καλεῖ τό σύνταγμα Βολινίας (τούς φαντάρους) στά ἀνάχτορα Ταυρίδας γιά νά φρουρήσει τά ἀνάχτορα—νά τά περιφρουρήσει ἀπό ποιόν; Ὅπως φαίνεται ἀπό τούς μπολσεβίκους, πού πῆγαν στά ἀνάχτορα γιά νά «συλλάβουν» δῆθεν τήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή καί νά «ἁρπάξουν τήν ἐξουσία». Κι αὐτά λέγονται γιά τούς μπολσεβίκους, πού ἀγωνίστηκαν γιά νά δυναμώσουν τά Σοβιέτ καί νά περάσει στά χέρια τῶν Σοβιέτ ὅλη ἡ ἐξουσία.

Ὥρα 2-3 μετά τά μεσάνυχτα. Ἡ Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ δέν παίρνει στά χέρια της τήν ἐξουσία. Ἀναθέτει στούς «σοσιαλιστές»-ὑπουργούς νά σχηματίσουν καινούργια κυβέρνηση καί νά πάρουν σ' αὐτήν ἔστω καί μεμονωμένους ἀστούς. Στούς ὑπουργούς παρέχεται εἰδική ἐξουσιοδότηση γιά τήν «καταπολέμηση τῆς ἀναρχίας». Τό πράγμα εἶναι ξεκάθαρο: Ἡ Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή, πού βρέθηκε μπροστά στήν ἀνάγκη ἀποφασιστικῆς ρήξης μέ τήν κεφαλαιοκρατία, πράγμα πού τό φοβᾶται πάρα πολύ γιατί ὥς τά τώρα ἀντλοῦσε τή δύναμή της ἀπό τούτους ἤ ἐκείνους τούς «συνδυασμούς» μέ τήν κεφαλαιοκρατία—ἀπαντᾶ ξεκόβοντας ἀποφασιστικά μέ τούς ἐργάτες καί τούς μπολσεβίκους, γιά νά ἑνωθεῖ μέ τήν κεφαλαιοκρατία καί νά στρέψει τά ὅπλα ἐνάντια στούς ἐπαναστατημένους ἐργάτες καί φαντάρους. Ἔτσι ἀρχίζει ἡ ἐκστρατεία ἐνάντια στήν ἐπανάσταση. Καί πρός μεγάλη χαρά τῆς ἀντεπανάστασης, ἡ ἐπανάσταση γίνεται ὁ στόχος τῶν πυρῶν τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων.

5 τοῦ Ἰούλη. Στίς ἐφημερίδες (ἰδιαίτερα στή «Ζιβόγιε Σλόβο»[56]) δημοσιεύεται ἀνακοίνωση πού περιέχει μιά αἰσχρή συκοφαντία ἐνάντια στό σ. Λένιν. Ἡ «Πράβντα» δέν κυκλοφόρησε γιατί τή νύχτα τῆς 4 μέ 5 τοῦ Ἰούλη καταστράφηκαν τά τυπογραφεῖα της. Ἐγκαθιδρύεται ἡ διχτατορία τῶν «σοσιαλιστῶν» ὑπουργῶν, πού ἐπιζητοῦν συνασπισμό μέ τούς καντέτους. Οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι, πού δέν ἤθελαν νά πάρουν στά χέρια τους τήν ἐξουσία, αὐτή τή φορά τήν παίρνουν (γιά λίγον καιρό) γιά νά ξεκαθαρίσουν τούς λογαριασμούς τους μέ τούς μπολσεβίκους... Στούς δρόμους ἐμφανίζονται στρατιωτικά τμήματα πού ἦρθαν ἀπό τό μέτωπο. Οἱ γιοῦνγκερς καί οἱ ἀντεπαναστατικές συμμορίες ὀργανώνουν τρομοκρατικές ἐπιδρομές καί ἔρευνες καί ξεχύνουν τό δηλητήριό τους κατά τῶν μπολσεβίκων. Ἡ ἀντεπανάσταση ἐκμεταλλεύεται στό ἔπακρο τή συκοφαντική ἐκστρατεία πού ξεσήκωσαν οἱ διάφοροι Ἀλεξίνσι-Πανκράτοφ-Περεβέρζεφ ἐνάντια στό Λένιν καί τούς μπολσεβίκους. Ἡ ἀντεπανάσταση μεγαλώνει ὥρα μέ τήν ὥρα. Τό κέντρο τῆς διχτατορίας εἶναι τό Ἐπιτελεῖο τοῦ στρατοῦ. Ὀργιάζει τό ΙΙ Γραφεῖο, οἱ γιοῦνγκερς κι οἱ κοζάκοι. Συλλήψεις καί κακοποιήσεις. Ἡ ἀπροκάλυπτη ἐκστρατεία τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιέτ ἐνάντια στούς μπολσεβίκους ἐργάτες καί φαντάρους:

ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νά ξαπολυθοῦν ὅλες οἱ δυνάμεις τῆς ἀντεπανάστασης.

Ἀπαντώντας στή συκοφαντία πού ξεσήκωσαν οἱ Ἀλεξίνσκι καί Σία ἡ ΚΕ τοῦ κόμματός μας κυκλοφορεῖ τήν προκήρυξη «Στό δικαστήριο οἱ συκοφάντες»[57]. Κυκλοφορεῖ ἰδιαίτερη ἔκκληση τῆς ΚΕ (δέ δημοσιεύτηκε στήν «Πράβντα» ἐπειδή εἶχαν καταστραφεῖ τά τυπογραφεῖα της) γιά νά σταματήσουν οἱ ἀπεργίες καί οἱ διαδηλώσεις. Προκαλεῖ κατάπληξη τό γεγονός ὅτι κανένα ἀπό τά ἄλλα «σοσιαλιστικά» κόμματα δέν ἔβγαλε προκήρυξη. Οἱ μπολσεβίκοι μένουν μόνοι. Ἐναντίον τους συνασπίζονται σιωπηρά ὅλα τά στοιχεῖα πού βρίσκονται πιό δεξιά ἀπό τούς μπολσεβίκους—ἀπό τό Σουβόριν καί τό Μιλιουκόφ ὥς τό Ντάν καί τόν Τσερνόφ.

6 τοῦ Ἰούλη. Σηκώνονται οἱ γέφυρες. Τό μιχτό ἀπόσπασμα τοῦ «κατευναστῆ» Μαζουρένκο βρίσκεται ἐπί τό ἔργον. Στούς δρόμους κυκλοφοροῦν στρατεύματα, πού ὀργιάζουν ἐνάντια στούς ἀνυπόταχτους. Πραγματική κατάσταση πολιορκίας. Οἱ «ὕποπτοι» συλλαμβάνονται καί ὁδηγοῦνται στό Ἐπιτελεῖο. Ἀφοπλίζονται οἱ ἐργάτες, φαντάροι καί ναῦτες. Ἡ Πετρούπολη ἔχει παραδοθεῖ στήν ἐξουσία τῆς στρατοκρατίας. Παρά τό μεγάλο πόθο «τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐξουσίας» νά προκαλέσουν σέ «μάχη» τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους, αὐτοί δέν πέφτουν στήν πρόκληση, δέ «δέχονται τή μάχη». Τό φρούριο τοῦ Πετροπάυλοφσκ ἀνοίγει τίς πύλες του σέ κείνους πού προορίζονται νά ἀφοπλίσουν τούς ἐργάτες. Τό μιχτό ἀπόσπασμα καταλαμβάνει τήν ἕδρα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης. Στίς ἐργατικές συνοικίες γίνονται ἔρευνες καί ἀφοπλίζονται οἱ ἐργάτες. Ἡ ἰδέα τοῦ Τσερετέλι νά ἀφοπλιστοῦν οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι, ἰδέα πού εἶχε διατυπωθεῖ δειλά γιά πρώτη φορά στίς 11 τοῦ Ἰούνη, μπαίνει τώρα σέ ἐφαρμογή. «Ὑπουργό τοῦ ἀφοπλισμοῦ» ἔτσι ὀνομάζουν τόν Τσερετέλι οἱ ἐργάτες ἐξαγριωμένοι...

Καταστρέφονται τά τυπογραφεῖα «Τρούντ». Βγαίνει ἡ ἐφημερίδα «Λιστόκ Πράβντι». Ὁ ἐργάτης Βόινοφ, πού κυκλοφοροῦσε τήν ἐφημερίδα «Λιστόκ», δολοφονεῖται... Ὁ ἀστικός τύπος λυσσομανάει, παρουσιάζει σά γεγονός τήν αἰσχρή συκοφαντία πού ἐξυφάνθηκε ἐνάντια στό σύντροφο Λένιν καί τήν ἐπίθεσή του ἐνάντια στήν ἐπανάσταση δέν τήν περιορίζει τώρα στούς μπολσεβίκους, ἀλλά τήν ἐπεκτείνει καί ἐνάντια στά Σοβιέτ, ἐνάντια στούς μενσεβίκους καί τούς ἐσέρους.

Σήμερα εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι οἱ ἐσέροι κι οἱ μενσεβίκοι, παραδίνοντας τούς μπολσεβίκους στή διάθεση τῆς ἀντεπανάστασης, παράδοσαν σ' αὐτήν καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό τους, λύνοντας καί ἐξαπολύοντας ἔτσι τίς δυνάμεις τῆς ἀντεπανάστασης. Ἡ ἐκστρατεία τῆς ἀντεπαναστατικῆς διχτατορίας ἐνάντια στίς ἐλευθερίες τῶν μετόπισθεν καί τοῦ μετώπου βρίσκεται στήν πλέρια ἀνάπτυξή της. Ἄν κρίνουμε ἀπό τό γεγονός ὅτι ὁ τύπος τῶν καντέτων καί τῶν συμμάχων τους, πού χτές ἀκόμα τάβαζε μέ τήν ἐπαναστατική Ρωσία, αἰσθάνθηκε ξαφνικά τόν ἑαυτό του ἱκανοποιημένο, μποροῦμε νά βγάλουμε τό συμπέρασμα ὅτι τό «ἔργο» τοῦ κατευνασμοῦ δέν πραγματοποιήθηκε χωρίς νά βοηθήσουν στήν ἐκστρατεία αὐτή καί οἱ ντόπιες καί οἱ συμμαχικές χρηματοσακοῦλες.

2. ΤΕΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

27 τοῦ Ἰούλη

Σύντροφοι!

Ὅπως ἔδειξε ἡ συζήτηση, κανένας σύντροφος δέν κριτίκαρε τήν πολιτική γραμμή τῆς ΚΕ καί δέν ἔφερε ἀντίρρηση στά συνθήματα τῆς ΚΕ τοῦ κόμματός μας. Ἡ ΚΕ

εἶχε καθορίσει τρία βασικά συνθήματα: ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ, ἔλεγχος στήν παραγωγή καί δήμευση τῆς γῆς τῶν τσιφλικάδων. Τά συνθήματα αὐτά ἔγιναν δεχτά μέ συμπάθεια ἀπό τίς ἐργατικές μάζες καί τούς φαντάρους. Τά συνθήματα αὐτά ἀποδείχτηκαν στήν πράξη σωστά καί παλαίβοντας σ' αὐτή τή βάση, κρατήσαμε μαζί μας τίς μάζες. Αὐτό τό θεωρῶ σά βασικό γεγονός πού συνηγορεῖ ὑπέρ τῆς ΚΕ. Ἄν ἡ ΚΕ στίς πιό δύσκολες στιγμές δίνει σωστά συνθήματα σημαίνει πώς βασικά ἔχει δίκιο.

Ἡ κριτική δέν ἀφοροῦσε τό βασικό ἀλλά ἕνα δευτερεῦον ζήτημα. Περιορίστηκε στή διατύπωση τῆς γνώμης ὅτι ἡ ΚΕ δέ συνδέθηκε μέ τήν ἐπαρχία καί ὅτι ἡ δράση της ἐκδηλώθηκε κυρίως στήν Πετρούπολη. Ἡ μομφή ὅτι ἡ ΚΕ ἦταν ἀποσπασμένη ἀπό τήν ἐπαρχία δέν εἶναι ἀβάσιμη. Ἦταν ὅμως ἐντελῶς ἀδύνατο νά ἀγκαλιάσουμε ὁλόκληρη τήν ἐπαρχία. Ἡ μομφή ὅτι ἡ ΚΕ μετατράπηκε οὐσιαστικά σέ Ἐπιτροπή τῆς Πετρούπολης εἶναι ὥς ἕνα βαθμό σωστή. Ἔτσι εἶναι. Ὅμως ἐδῶ, στήν Πετρούπολη, σφυρηλατεῖται ἡ πολιτική τῆς Ρωσίας. Ἐδῶ βρίσκονται οἱ καθοδηγητικές δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης. Ἡ δράση τῆς ἐπαρχίας ἀποτελεῖ ἀνταπόκριση τοῦ καθετί πού γίνεται στήν Πετρούπολη. Τό πράγμα ἐξηγεῖται τελικά μέ τό γεγονός ὅτι ἐδῶ βρίσκεται ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, πού συγκεντρώνει στά χέρια της ὅλη τήν ἐξουσία, ἐδῶ εἶναι ἡ ΚΕΕ, πού εἶναι ἡ φωνή ὅλης τῆς ὀργανωμένης ἐπαναστατικῆς δημοκρατίας. Ἀπό τό ἄλλο μέρος τά γεγονότα ἐξελίσσονται γοργά, διεξάγεται ἕνας ἀνοιχτός ἀγώνας, δέν ὑπάρχει καμιά βεβαιότητα ὅτι ἡ σημερινή ἐξουσία δέ θά ἀνατραπεῖ αὔριο κιόλας. Μέσα σέ τέτιες συνθῆκες δέν ἔχει κανένα νόημα νά περιμένουμε πότε θά ποῦν τή γνώμη τους οἱ φίλοι μας ἀπό τήν ἐπαρχία. Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ ΚΕΕ ἀποφασίζει γιά τά ζητήματα τῆς ἐπανάστασης χωρίς νά περιμένει τήν ἐπαρχία. Ἡ ΚΕΕ ἔχει στά χέρια της ὅλο τόν κρατικό μηχανισμό. Ἐνῶ ἐμεῖς τί ἔχουμε; Ἔχουμε τό μηχανισμό τῆς ΚΕ. Ὁ μηχανισμός ὅμως τῆς ΚΕ εἶναι φυσικά ἀδύνατος. Καί νά ἔχει κανείς τήν ἀξίωση ἀπό τήν ΚΕ νά μήν κάνει οὔτε ἕνα βῆμα χωρίς νά ρωτάει προηγούμενα τήν ἐπαρχία, σημαίνει ὅτι ἔχει τήν ἀξίωση νά μήν τραβάει ἡ ΚΕ μπροστά ἀπό τά γεγονότα, ἀλλά νά ἀκολουθεῖ τά γεγονότα. Τότε ὅμως δέ θἆταν ΚΕ. Μόνο μέ τή μέθοδο πού ἀκολουθήσαμε ἡ ΚΕ μπόρεσε νά κρατηθεῖ στό ὕψος τῶν περιστάσεων.

Ἔγιναν καί παρατηρήσεις πού εἶχαν μερικότερο χαραχτήρα. Οἱ σύντροφοι μίλησαν γιά ἀποτυχία τῆς ἐξέγερσης τῆς 3-5 τοῦ Ἰούλη. Ναί, σύντροφοι, ἦταν μιά ἀποτυχία, δέν ἐπρόκειτο ὅμως γιά ἐξέγερση μά γιά διαδήλωση. Ἡ ἀποτυχία αὐτή ἐξηγεῖται ἀπό τό γεγονός ὅτι διασπάστηκε τό μέτωπο τῆς ἐπανάστασης ἐξαιτίας τῆς προδοτικῆς στάσης τῶν μικροαστικῶν κομμάτων τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων, πού γύρισαν τίς πλάτες στήν ἐπανάσταση.

Ὁ σ. Μπεζραμπότνι[58] εἶπε ὅτι ἡ ΚΕ δέ φρόντισε νά πλημμυρίσει τήν Πετρούπολη καί τήν ἐπαρχία μέ προκηρύξεις πού θά ἐξηγοῦσαν τά γεγονότα τῆς 3-5 τοῦ Ἰούλη. Τό τυπογραφεῖο μας ὅμως εἶχε καταστραφεῖ καί δέν ὑπῆρχε κι ἡ πιό παραμικρή τεχνική δυνατότητα νά τυπώσουμε τό παραμικρό σέ ἄλλα τυπογραφεῖα, γιατί κινδύνευαν νά καταστραφοῦν σέ περίπτωση πού θά τύπωναν δικά μας ἔντυπα.

Ὡστόσο δέν πῆγαν καί τόσο ἄσχημα τά πράγματα: ἄν σέ ὁρισμένες συνοικίες μᾶς συλλαμβάνανε, σέ ἄλλες μᾶς ὑποδέχονταν θερμά καί μέ ἐξαιρετικό ἐνθουσιασμό. Καί σήμερα τό ἠθικό τῶν ἐργατῶν τῆς Πετρούπολης εἶναι ὑπέροχο καί τό κύρος τῶν μπολσεβίκων μεγάλο.

Θά ἤθελα νά θέσω ὁρισμένα ζητήματα.

Πρῶτο, πῶς πρέπει νά ἀντιδράσουμε στήν κατασυκοφάντηση τῶν ἀρχηγῶν μας. Σχετικά μέ τά γεγονότα τοῦ τελευταίου καιροῦ, εἶναι ἀπαραίτητο νά συντάξουμε μιά προκήρυξη πρός ὅλο τό λαό ὅπου νά ἐξηγοῦμε ὅλα τά γεγονότα καί γιά τό σκοπό αὐτό χρειάζεται νά ἐκλέξουμε μιά ἐπιτροπή. Καί προτείνω αὐτή ἡ ἐπιτροπή, ἄν τήν ἐκλέξετε, νά ἐκδόσει μιά προκήρυξη πρός τούς ἐπαναστάτες ἐργάτες καί φαντάρους τῆς Γερμανίας, τῆς 'Αγγλίας, τῆς Γαλλίας κλπ. πού νά τούς πληροφορεῖ γιά τά γεγονότα τῆς 3-5 τοῦ 'Ιούλη. Στήν προκήρυξη αὐτή πρέπει ἐπίσης νά στιγματίζουμε τούς συκοφάντες. 'Εμεῖς εἴμαστε τό πιό πρωτοπόρο τμῆμα τοῦ προλεταριάτου, ἐμεῖς φέρνουμε τήν εὐθύνη γιά τήν ἐπανάσταση, ἐμεῖς πρέπει νά ποῦμε ὅλη τήν ἀλήθεια γιά τά γεγονότα καί νά ξεσκεπάσουμε τούς σιχαμερούς συκοφάντες.

Δεύτερο, σχετικά μέ τήν ἄρνηση τοῦ Λένιν καί τοῦ Ζηνόβιεφ νά παρουσιαστοῦν στό «δικαστήριο». Στή δοσμένη στιγμή δέν εἶναι ἀκόμα ξεκαθαρισμένο σέ ποιανοῦ τά χέρια βρίσκεται ἡ ἐξουσία. Δέν ὑπάρχει ἐγγύηση πώς ἄν παρουσιαστοῦν στό δικαστήριο δέ θά τούς κακομεταχειριστοῦν. Διαφορετικά θά εἶναι ἄν ἡ δίκη ὀργανωθεῖ δημοκρατικά καί δοθεῖ ἐγγύηση πώς δέ θά ἐπιτραπεῖ νά ἀσκηθεῖ βία ἐναντίον τους. Ὅταν βάλαμε αὐτό τό ἐρώτημα στήν ΚΕΕ πήραμε τήν ἀπάντηση: «Δέν ξέρουμε τί μπορεῖ νά συμβεῖ». Συνεπῶς ἐφόσον δέν ἔχει ἀκόμα ξεκαθαριστεῖ ἡ κατάσταση, ἐφόσον συνεχίζεται ἀκόμα ἡ ὑπόκωφη πάλη ἀνάμεσα στήν ἐπίσημη καί τήν πραγματική ἐξουσία, δέν ἔχει κανένα νόημα νά παρουσιαστοῦν οἱ σύντροφοι στή «δίκη». Ἄν πάλι ἔρθει ἐπικεφαλῆς τῆς χώρας μιά ἐξουσία πού θά μπορεῖ νά ἐγγυηθεῖ στούς συντρόφους μας ὅτι δέ θά ἀσκηθεῖ βία ἐναντίον τους, τότε θά παρουσιαστοῦν.

3. ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

30 τοῦ 'Ιούλη

Σύντροφοι!

Τό ζήτημα τῆς πολιτικῆς κατάστασης στή Ρωσία εἶναι ζήτημα πού συνδέεται μέ τήν τύχη τῆς ἐπανάστασής μας, μέ τίς νίκες καί τίς ἧττες της μέσα στίς συνθῆκες τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου.

'Από τό Φλεβάρη κιόλας φάνηκε καθαρά ὅτι οἱ βασικές δυνάμεις τῆς ἐπανάστασής μας εἶναι τό προλεταριάτο καί ἡ ἀγροτιά πού λόγω τοῦ πολέμου εἶναι ντυμένη στό χακί.

Τά πράγματα ἦρθαν ἔτσι, ὥστε στήν πάλη ἐνάντια στόν τσαρισμό νά βρεθοῦν στό ἴδιο στρατόπεδο μέ τίς δυνάμεις αὐτές, λές καί σέ συνασπισμό μαζί τους, κι ἄλλες ἀκόμα δυνάμεις, ἡ φιλελεύθερη κεφαλαιοκρατία καί τό συμμαχικό κεφάλαιο.

Τό προλεταριάτο ἦταν καί θά παραμείνει ὁ θανάσιμος ἐχθρός τοῦ τσαρισμοῦ.

Ἡ ἀγροτιά πίστεψε στό προλεταριάτο καί βλέποντας πώς χωρίς τό γκρέμισμα τοῦ τσαρισμοῦ δέ θά πάρει τή γῆ τῶν τσιφλικάδων πῆγε μέ τό προλεταριάτο.

Ἡ φιλελεύθερη κεφαλαιοκρατία εἶχε απογοητευθεῖ ἀπό τόν τσαρισμό καί ἀπομακρύνθηκε ἀπό κοντά του, γιατί ὁ τσαρισμός ὄχι μόνο δέν τῆς ἐξασφάλισε καινούργιες ἀγορές, ἀλλά δέ μπόρεσε νά διατηρήσει οὔτε καί τίς παλιές καί παράδοσε στή Γερμανία 15 κυβερνεῖα.

Τό συμμαχικό κεφάλαιο, ὁ φίλος τοῦ Νικολάου τοῦ 2ου, καί ὁ προστάτης του βρέθηκε ἐπίσης «ὑποχρεωμένο» νά προδόσει τόν τσαρισμό, γιατί ὁ τσαρισμός ὄχι μόνο δέν τοῦ ἐξασφάλισε τήν ποθητή «ἑνότητα τοῦ μετώπου», μά ἀκόμα ἑτοίμαζε ἀπροκάλυπτα χωριστή εἰρήνη μέ τή Γερμανία.

Ἔτσι ὁ τσαρισμός βρέθηκε ἀπομονωμένος.

Ἔτσι ἐξηγεῖται ἐπίσης καί τό «καταπληχτικό» γεγονός ὅτι ὁ τσαρισμός «ξεψύχησε τόσο ἥσυχα καί ἤρεμα».

Οἱ δυνάμεις ὅμως αὐτές ἐπιδίωκαν ἐντελῶς διαφορετικούς σκοπούς.

Ἡ φιλελεύθερη κεφαλαιοκρατία καί οἱ ἀγγλογάλλοι κεφαλαιοκράτες ἤθελαν νά κάνουν στή Ρωσία μιά μικρή ἐπανάσταση, σάν τήν ἐπανάσταση τῶν νεότουρκων, ἔτσι ὥστε νά ξεσηκώσουν τόν ἐνθουσιασμό μέσα στίς λαϊκές μάζες καί νά τόν χρησιμοποιήσουν γιά τό μεγάλο πόλεμο, ἐνῶ ἡ ἐξουσία τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί τῶν τσιφλικάδων θά παράμενε οὐσιαστικά ἀκλόνητη.

Μικρή ἐπανάσταση γιά ἕνα μεγάλο πόλεμο!

Οἱ ἐργάτες κι οἱ ἀγρότες ἐπιδίωκαν ἀπεναντίας νά ἀνατρέψουν ἀπό τά θεμέλιά του τό παλιό καθεστώς, ἐπιδίωκαν δηλαδή αὐτό πού λέμε μεγάλη ἐπανάσταση, γιά νά βάλουν, μέ τό γκρέμισμα τῶν τσιφλικάδων καί τή χαλιναγώγηση τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας, τέλος στόν πόλεμο καί νά ἐξασφαλίσουν τήν ὑπόθεση τῆς εἰρήνης.

Μεγάλη ἐπανάσταση καί εἰρήνη!

Αὐτή ἀκριβῶς ἡ ριζική ἀντίφαση βρισκόταν στή βάση τῆς ἀνάπτυξης τῆς ἐπανάστασής μας, στή βάση ὅλων τῶν «κρίσεων τῆς ἐξουσίας».

Ἡ «κρίση» τῆς 20-21 τοῦ Ἀπρίλη εἶναι ἡ πρώτη ἀνοιχτή ἐκδήλωση αὐτῆς τῆς ἀντίφασης. Ἄν στήν ἱστορία αὐτῶν τῶν «κρίσεων» ἡ ἐπιτυχία βρισκόταν προσωρινά καί κάθε φορά μέ τό μέρος τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας, αὐτό ἐξηγεῖται ὄχι μόνο ἀπό τήν καλή ὀργάνωση τοῦ μετώπου τῆς ἀντεπανάστασης μέ ἐπικεφαλῆς τό κόμμα τῶν καντέτων, μά πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἀπό τό γεγονός ὅτι τά συμφιλιωτικά κόμματα τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων, πού ταλαντεύονταν πρός τήν πλευρά τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ εἶχαν ἀκόμα τότε μαζί τους τίς πλατιές μάζες καί

συνεπῶς ἔσπαζαν κάθε φορά τό μέτωπο τῆς ἐπανάστασης, λιποταχτοῦσαν στό στρατόπεδο τῆς κεφαλαιοκρατίας κι ἔδιναν ἔτσι τήν ὑπεροχή στό μέτωπο τῆς ἀντεπανάστασης.

Αὐτό συνέβηκε τόν Ἀπρίλη.

Τό ἴδιο ἔγινε καί τόν Ἰούλη.

Ἡ «ἀρχή» τοῦ συνασπισμοῦ μέ τήν ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία, πού εἶχαν βάλει μπρός οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι, ἀποδείχτηκε στήν πράξη ὀλέθρια. Ἐξαιτίας ἀκριβῶς αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τό καντέτικο κόμμα τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί τῶν τσιφλικάδων, ἐνῶ ἀπό τό ἕνα μέρος απομόνωνε τούς μπολσεβίκους, ἀπό τό ἄλλο στερέωνε βῆμα πρός βῆμα τίς θέσεις του μέ τά χέρια τῶν ἴδιων τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων...

Ἡ ἠρεμία πού ἐπικράτησε τό Μάρτη-Ἀπρίλη-Μάη στό μέτωπο, χρησιμοποιήθηκε γιά τήν παραπέρα ἀνάπτυξη τῆς ἐπανάστασης. Ἡ ἐπανάσταση, πού τήν ἐπιτάχυνε ἡ γενική καταστροφή μέσα στή χώρα καί πού τήν ἐνθάρρυνε ἡ ὕπαρξη ἐλευθεριῶν τέτιων πού δέν ὑπῆρχαν σέ καμιά ἐμπόλεμη χώρα, ἀποχτοῦσε κάθε μέρα καί μεγαλύτερο βάθος καί ἔβαζε στήν ἡμερήσια διάταξη τά κοινωνικά προβλήματα. Ἡ ἐπανάσταση εἰσορμᾶ στή σφαίρα τῆς οἰκονομίας καί βάζει τό πρόβλημα τοῦ ἐργατικοῦ ἐλέγχου στή βιομηχανία, τῆς ἐθνικοποίησης τῆς γῆς καί τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς φτωχῆς ἀγροτιᾶς μέ ἐργαλεῖα καί ζῶα, τῆς ὀργάνωσης κανονικῶν ἀνταλλαγῶν ἀνάμεσα στήν πόλη καί τό χωριό, τῆς ἐθνικοποίησης τῶν τραπεζῶν καί τέλος τό πρόβλημα τῆς κατάληψης τῆς ἐξουσίας ἀπό τό προλεταριάτο καί τά πιό φτωχά στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς. Ἡ ἐπανάσταση ἔφτασε ἄμεσα πιά στό σημεῖο πού ἔκανε ἀπαραίτητους τούς σοσιαλιστικούς μετασχηματισμούς.

Μερικοί σύντροφοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἐπειδή ὁ καπιταλισμός στή χώρα μας δέν εἶναι καί πολύ ἀναπτυγμένος,

θά ἦταν οὐτοπία νά βάλουμε ζήτημα σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης. Οἱ σύντροφοι αὐτοί θά εἶχαν δίκιο ἄν δέν εἴχαμε τόν πόλεμο, ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ καταστροφή, ἄν δέν εἶχαν κλονιστεῖ οἱ βάσεις τῆς καπιταλιστικῆς ὀργάνωσης τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Τό πρόβλημα τῆς ἐπέμβασης στή σφαίρα τῆς οἰκονομίας μπαίνει σέ ὅλα τά κράτη σάν πρόβλημα ἀπαραίτητο μέσα στίς συνθῆκες τοῦ πολέμου. Στή Γερμανία τό πρόβλημα αὐτό μπῆκε ἐπίσης ἀπό τήν ἴδια τή ζωή καί ἀντιμετωπίζεται χωρίς τήν ἄμεση καί ἐνεργή συμμετοχή τῶν μαζῶν. Διαφορετικά μπαίνει τό ζήτημα σ' ἐμᾶς ἐδῶ στή Ρωσία. Σέ μᾶς ἐδῶ ἡ καταστροφή πῆρε πιό τρομαχτικές διαστάσεις. Ἀπό τό ἄλλο μέρος δέν ὑπάρχει πουθενά τέτια ἐλευθερία σάν κι αὐτή πού ἔχουμε ἐμεῖς μέσα στίς συνθῆκες τοῦ πολέμου. Ὕστερα πρέπει νά πάρουμε ὑπόψη καί τόν ἀνεβασμένο βαθμό ὀργάνωσης τῶν ἐργατῶν: λογουχάρη, ἐδῶ στήν Πετρούπολη τά 66% τῶν μεταλλουργῶν εἶναι ὀργανωμένοι. Τέλος, τό προλεταριάτο δέν εἶχε πουθενά καί δέν ἔχει τέτιες μαζικές ὀργανώσεις, ὅπως εἶναι τά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν. Εἶναι εὐκολονόητο γιατί οἱ ἐργάτες πού ἀπολάμβαναν τό ἀνώτατο ὅριο ἐλευθερίας καί ὀργάνωσης δέ μποροῦσαν νά ἀρνηθοῦν νά πάρουν δραστήριο μέρος στήν οἰκονομική ζωή τῆς χώρας καί νά προβοῦν σέ σοσιαλιστικές μεταρυθμίσεις, γιατί ἀλλιῶς θά διέπρατταν μέ τήν ἄρνησή τους αὐτή πολιτική αὐτοκτονία. Θά ἦταν σχολαστικισμός ἀνάξιος ἐπαναστάτη νά ἔχει τήν ἀξίωση «νά περιμένει» ἡ Ρωσία ν' «ἀρχίσει» πρώτη ἡ Εὐρώπη τούς σοσιαλιστικούς μετασχηματισμούς. «Ἀρχίζει» ἡ χώρα ἐκείνη πού ἔχει τίς περισσότερες δυνατότητες...

Ἐφόσον ἡ ἐπανάσταση βάδισε τόσο πολύ μπροστά, δέ μποροῦσε παρά νά ὀξύνει τήν ἐπαγρύπνηση τῶν ἀντεπαναστατῶν, καί ἦταν φυσικό νά κεντρίσει τήν ἀντεπανάσταση. Αὐτός εἶναι ὁ πρῶτος παράγοντας πού προκάλεσε τήν κινητοποίηση τῆς ἀντεπανάστασης.

Ὁ δεύτερος παράγοντας εἶναι ἡ τυχοδιωχτική πολιτική πού ἄρχισε μέ τήν πολιτική τῆς ἐπίθεσης στό μέτωπο καθώς καί ὁλόκληρη σειρά ἀπό ρήγματα στό μέτωπο πού ἔκαναν νά χάσει κάθε κύρος ἡ Προσωρινή κυβέρνηση καί ἔδοσαν φτερά στήν ἀντεπανάσταση ἔτσι πού νά περάσει στήν ἐπίθεση ἐνάντια στήν κυβέρνηση. Κυκλοφοροῦν φῆμες ὅτι στή χώρα μας ἄρχισε ἕνα κύμα προκλήσεων σέ πλατιά κλίμακα. Οἱ ἀντιπρόσωποι ἀπό τό μέτωπο ἔχουν τή γνώμη ὅτι καί ἡ ἐπίθεση καί ἡ ὑποχώρηση, μέ λίγα λόγια ὅλα ὅσα ἔγιναν στό μέτωπο, ἔχουν προετοιμαστεῖ γιά νά δυσφημιστεῖ ἡ ἐπανάσταση καί νά ἀνατραποῦν τά Σοβιέτ. Δέν ξέρω ἄν οἱ φῆμες αὐτές εἶναι σωστές ἤ ὄχι, ἀξίζει ὅμως νά σημειωθεῖ ὅτι στίς 2 τοῦ Ἰούλη ἔφυγαν ἀπό τήν κυβέρνηση οἱ καντέτοι, στίς 3 ἀρχίζουν τά γεγονότα τοῦ Ἰούλη καί στίς 4 καταφθάνουν οἱ εἰδήσεις γιά ρῆγμα στό μέτωπο. Περίεργη σύμπτωση! Δέ μποροῦμε νά ὑποστηρίξουμε ὅτι οἱ καντέτοι ἀποχώρησαν ἀπό τήν κυβέρνηση ἐξαιτίας τῆς ἀπόφασης γιά τήν Οὐκρανία, γιατί δέν εἶχαν ἀντίρηση στή λύση τοῦ οὐκρανικοῦ ζητήματος. Ὑπάρχει καί ἕνα δεύτερο γεγονός πού δείχνει ὅτι ἔχει ἀρχίσει πραγματικά ἕνα κύμα προκλήσεων: ἔχω ὑπόψη μου τούς τουφεκισμούς στήν Οὐκρανία[59]. Οἱ σύντροφοι πρέπει νά καταλάβουν καλά ἀπ' αὐτά τά γεγονότα ὅτι τό ρῆγμα τοῦ μετώπου ἦταν μέσα στό σχέδιο τῆς ἀντεπανάστασης ἕνας ἀπό τούς παράγοντες, πού προοριζόταν νά χρεωκοπήσει τήν ἰδέα τῆς ἐπανάστασης στά μάτια τῶν πλατιῶν μικροαστικῶν μαζῶν.

Ὑπάρχει ἀκόμα κι ἕνας τρίτος παράγοντας, πού ἐνίσχυσε τίς ἀντεπαναστατικές δυνάμεις τῆς Ρωσίας. Ὁ πα-

ράγοντας αὐτός εἶναι τό συμμαχικό κεφάλαιο. Ἄν τό συμμαχικό κεφάλαιο πρόδοσε τήν κυβέρνηση τοῦ Νικολάου, ἐπειδή ἔβλεπε ὅτι ὁ τσαρισμός τραβάει γιά χωριστή εἰρήνη, κανένας δέν τό ἐμποδίζει νά ξεκόψει καί ἀπό τή σημερινή κυβέρνηση, ἄν ἀποδειχτεῖ ἀνίκανη νά διαφυλάξει τήν «ἑνότητα» τοῦ μετώπου. Ὁ Μιλιουκόφ σέ μιά ἀπό τίς συνεδριάσεις δήλωσε ὅτι ἡ Ρωσία ὑπολογίζεται στή διεθνῆ ἀγορά σάν προμηθευτής ἀνθρώπινου κρέατος καί ὅτι γι' αὐτό χρηματοδοτεῖται καί ὅτι ἄν ἀποδειχθεῖ πώς ἡ καινούργια ἐξουσία, πού ἐκπροσωπεῖται ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση, δέν εἶναι ἱκανή νά διαφυλάξει τό ἑνιαῖο μέτωπο ἐπίθεσης ἐνάντια στή Γερμανία, τότε δέν ἀξίζει τόν κόπο καί νά χρηματοδοτηθεῖ μιά τέτια κυβέρνηση. Καί χωρίς χρήματα, χωρίς πιστώσεις ἡ κυβέρνηση δέ θά μποροῦσε παρά νά χρεωκοπήσει. Ἐδῶ βρίσκεται τό μυστικό γιατί στήν περίοδο τῆς κρίσης οἱ καντέτοι ἀπόχτησαν μεγάλη δύναμη. Καί ὁ Κερένσκι καί ὅλοι οἱ ὑπουργοί ἀποδείχτηκαν ἀνδρείκελα στά χέρια τῶν καντέτων: ἡ δύναμη τῶν καντέτων βρίσκεται στό γεγονός ὅτι τούς ὑποστηρίζει τό συμμαχικό κεφάλαιο.

Μπροστά στή Ρωσία ἀνοίχτηκαν δυό δρόμοι:

Εἴτε τερματίζεται ὁ πόλεμος, κόβονται ὅλοι οἱ οἰκονομικοί δεσμοί μέ τόν ἰμπεριαλισμό, προωθεῖται παραπέρα ἡ ἐπανάσταση, κλονίζονται τά θεμέλια τῆς ἀστικῆς κοινωνίας καί ἀρχίζει ἡ ἐποχή τῆς ἐργατικῆς ἐπανάστασης.

Εἴτε ἀκολουθεῖται ὁ δεύτερος δρόμος, ὁ δρόμος τῆς συνέχισης τοῦ πολέμου, τῆς συνέχισης τῆς ἐπίθεσης στό μέτωπο, τῆς ὑποταγῆς σέ ὅλες τίς διαταγές τοῦ συμμαχικοῦ κεφαλαίου καί τῶν καντέτων—μέ ἀποτέλεσμα τήν πλέρια ἐξάρτηση ἀπό τό συμμαχικό κεφάλαιο (στά ἀνάχτορα Ταυρίδας κυκλοφόρησαν συγκεκριμένες φῆμες ὅτι ἡ Ἀμερική θά δόσει 8 δισεκατομμύρια ρούβλια, θά δόσει τά χρηματικά μέσα γιά νά «ἀνορθωθεῖ» ἡ οἰκονομία) καί τό θρίαμβο τῆς ἀντεπανάστασης.

Τρίτος δρόμος δέν ὑπάρχει.

Ἡ προσπάθεια τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων νά παρουσιάσουν σάν ἔνοπλη στάση τίς ἐκδηλώσεις τῆς 3-4 τοῦ Ἰούλη εἶναι ἁπλῶς γελοία. Στίς 3 τοῦ Ἰούλη προτείναμε ἑνότητα τοῦ ἐπαναστατικοῦ μετώπου ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση. Τό σύνθημά μας: «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!» σημαίνει ἀκριβῶς τή δημιουργία ἑνιαίου ἐπαναστατικοῦ μετώπου. Οἱ μενσεβίκοι ὅμως κι οἱ ἐσέροι ἐπειδή φοβοῦνταν νά κόψουν τούς δεσμούς τους μέ τήν κεφαλαιοκρατία μᾶς γύρισαν τίς πλάτες, πράγμα πού διέσπασε τό ἐπαναστατικό μέτωπο πρός ὄφελος τῶν ἀντεπαναστατῶν. Ἄν θελήσουμε νά μιλήσουμε γιά τούς ὑπεύθυνους τῆς νίκης τῆς ἀντεπανάστασης, πρέπει νά ποῦμε ὅτι ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ ἐσέροι κι οἱ μενσεβίκοι. Ἔχουμε τό ἀτύχημα ὅτι ἡ Ρωσία εἶναι χώρα μικροαστική, ὅτι γιά τήν ὥρα πάει ἀκόμα μέ τούς ἐσέρους καί τούς μενσεβίκους, πού συμβιβάζονται μέ τούς καντέτους. Καί μέχρι τότε πού οἱ μάζες δέ θά ἔχουν ἀπογοητευθεῖ ἀπό τήν ἰδέα τοῦ συμβιβασμοῦ μέ τήν κεφαλαιοκρατία, ἡ ἐπανάσταση θά κουτσαίνει καί θά σκοντάφτει.

Μπροστά μας ἔχουμε τώρα τήν εἰκόνα τῆς διχτατορίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας καί τῶν ἀντεπαναστατῶν στρατηγῶν. Ἡ κυβέρνηση πού φαινομενικά παλαίβει ἐνάντια σ' αὐτή τή διχτατορία, στήν πράξη ἐφαρμόζει τή θέλησή της καί εἶναι ἁπλῶς ἕνα προκάλυμμα πού σκεπάζει τή διχτατορία καί τήν προφυλάει ἀπό τή λαϊκή ὀργή. Τά Σοβιέτ πού ἔχασαν τή δύναμή τους καί ἐξευτελίστηκαν μέ τήν πολιτική τους τῶν ἀτέλειωτων ὑποχωρήσεων, συμπληρώνουν ἁπλῶς τήν εἰκόνα, καί ἄν δέν τά δια-

λύουν εἶναι ἀκριβῶς γιατί τά «χρειάζονται» σάν «ἀπαραίτητο» καί πολύ «κατάλληλο» προκάλυμμα.

Ἔτσι, λοιπόν, ἡ κατάσταση ἄλλαξε ριζικά.

Πρέπει λοιπόν νά ἀλλάξει καί ἡ ταχτική μας.

Προηγούμενα ὑποστηρίζαμε τό εἰρηνικό πέρασμα τῆς ἐξουσίας στά Σοβιέτ καί θεωρούσαμε πώς ἦταν ἀρκετό νά ψηφίσει ἡ ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ μιά ἀπόφαση γιά τήν κατάληψη τῆς ἐξουσίας, γιά νά μᾶς ἀφήσει εἰρηνικά ἐλεύθερο τό δρόμο ἡ κεφαλαιοκρατία. Καί πραγματικά τό Μάρτη, Ἀπρίλη καί Μάη κάθε ἀπόφαση τῶν Σοβιέτ θεωροῦνταν νόμος, γιατί μποροῦσε κάθε φορά νά στηριχτεῖ στή δύναμη. Μέ τόν ἀφοπλισμό τῶν Σοβιέτ καί τόν (ἔμπραχτο) ὑποβιβασμό τους σέ ἁπλές «ἐπαγγελματικές» ὀργανώσεις, ἡ κατάσταση ἄλλαξε. Τώρα οἱ ἀποφάσεις τῶν Σοβιέτ δέν παίρνονται ὑπόψη. Τώρα γιά τήν κατάληψη τῆς ἐξουσίας χρειάζεται προκαταρχτικά νά ἀνατραπεῖ ἡ σημερινή διχτατορία.

Τό ἄμεσο σύνθημα τοῦ κόμματός μας εἶναι σήμερα: ἀνατροπή τῆς διχτατορίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας.

Ἡ εἰρηνική περίοδος τῆς ἐπανάστασης τέλειωσε. Ἄρχισε ἡ περίοδος τῶν ταξικῶν συγκρούσεων καί τῶν ἐκρήξεων.

Τό σύνθημα ἀνατροπή τῆς σημερινῆς διχτατορίας μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ μονάχα μέ τόν ὅρο ὅτι θά ἔχουμε μιά καινούργια ἰσχυρή πολιτική ἄνοδο σέ πανρωσική κλίμακα. Ἡ ἄνοδος αὐτή εἶναι ἀναπόφευχτη. Τήν ὑπαγορεύει ὅλη ἡ πορεία τῆς ἐξέλιξης. Ἐπιβάλλεται ἀπό τό γεγονός ὅτι δέν ἔχει λυθεῖ κανένα ἀπό τά βασικά προβλήματα τῆς ἐπανάστασης, γιατί δέν ἔχουν λυθεῖ τά ζητήματα τῆς γῆς, τοῦ ἐργατικοῦ ἐλέγχου, τῆς εἰρήνης, τῆς ἐξουσίας.

Ἡ τρομοκρατία δέ λύνει κανένα ζήτημα τῆς ἐπανάστασης, ἁπλούστατα ὀξύνει τήν κατάσταση.

Οἱ βασικές δυνάμεις τοῦ καινούργιου κινήματος θά εἶναι τό προλεταριάτο τῆς πόλης καί τά πιό φτωχά στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς. Αὐτές ἀκριβῶς οἱ δυνάμεις θά πάρουν τήν ἐξουσία στά χέρια τους σέ περίπτωση νίκης.

Τό χαραχτηριστικό γνώρισμα τῆς στιγμῆς εἶναι ὅτι τά ἀντεπαναστατικά μέτρα ἐφαρμόζονται μέσω τῶν «σοσιαλιστῶν». Μονάχα δημιουργώντας ἕνα τέτιο προκάλυμμα, ἡ ἀντεπανάσταση μπορεῖ νά κρατηθεῖ ἀκόμα ἕνα-δυό μῆνες. Ἐφόσον ὅμως ἀναπτύσσονται οἱ δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης θά ἔχουμε ἐκρήξεις καί θαρθεῖ ἡ στιγμή πού οἱ ἐργάτες θά ξεσηκώσουν καί θά συγκεντρώσουν γύρω τους τά φτωχά στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς, θά σηκώσουν τή σημαία τῆς ἐργατικῆς ἐπανάστασης καί θά ἀνοίξουν τήν ἐποχή τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης στήν Εὐρώπη.

4. ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

31 τοῦ Ἰούλη

Πάνω στό πρῶτο σημεῖο: «Ποιές μορφές μαχητικῆς ὀργάνωσης προτείνει ὁ εἰσηγητής ἀντί τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν βουλευτῶν», ἀπαντῶ πώς δέν εἶναι σωστό νά μπαίνει ἔτσι τό ζήτημα. Ἐγώ δέ μίλησα ἐνάντια στά Σοβιέτ σά μορφή ὀργάνωσης τῆς ἐργατικῆς τάξης. Ἕνα σύνθημα δέν καθορίζεται ἀπό τή μορφή ὀργάνωσης ἑνός ἐπαναστατικοῦ κρατικοῦ θεσμοῦ, ἀλλά ἀπό τό περιεχόμενο, πού ἀποτελεῖ τή σάρκα καί τά ὀστά τοῦ δοσμένου θεσμοῦ. Ἄν μέ-

σα στά Σοβιέτ βρίσκονταν καντέτοι, ποτέ δέ θά ρίχναμε τό σύνθημα νά περάσει ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ.

Τώρα ρίχνουμε τό σύνθημα νά περάσει ἡ ἐξουσία στά χέρια τοῦ προλεταριάτου καί τῆς πιό φτωχῆς ἀγροτιᾶς. Συνεπῶς δέν πρόκειται ἐδῶ γιά τή μορφή, ἀλλά γιά τό ζήτημα σέ ποιά τάξη μεταβιβάζεται ἡ ἐξουσία, πρόκειται γιά τή σύνθεση τῶν Σοβιέτ.

Τά Σοβιέτ εἶναι ἡ πιό κατάλληλη μορφή ὀργάνωσης τῆς πάλης τῆς ἐργατικῆς τάξης γιά τήν ἐξουσία, τά Σοβιέτ ὅμως δέν εἶναι ἡ μοναδική μορφή ἐπαναστατικῆς ὀργάνωσης. Εἶναι μιά καθαρά ρωσική μορφή. Στό ἐξωτερικό εἴδαμε τόν καιρό τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἐπανάστασης νά παίζουν τό ρόλο αὐτό οἱ δημαρχίες καί τόν καιρό τῆς Κομμούνας ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τῆς ἐθνοφρουρᾶς. Καί σέ μᾶς ἐπίσης ἔκανε τήν ἐμφάνισή της ἡ ἄποψη γιά μιά ἐπαναστατική ἐπιτροπή. Ἴσως τό ἐργατικό τμῆμα νά ἀποδειχτεῖ ἡ πιό κατάλληλη μορφή στήν πάλη γιά τήν ἐξουσία.

Πρέπει ὅμως νά καταλάβουμε καλά ὅτι τό ζήτημα τῆς μορφῆς τῆς ὀργάνωσης δέν εἶναι τό ἀποφασιστικό ζήτημα.

Στήν πραγματικότητα τό ἀποφασιστικό ζήτημα εἶναι ἄν ἡ ἐργατική τάξη ὡρίμασε ἤ ὄχι γιά τή διχτατορία, ὅλα τ' ἄλλα θά γίνουν στήν πορεία, θά τά πραγματοποιήσει ἡ δημιουργική ἱκανότητα τῆς ἐπανάστασης.

Σχετικά μέ τό δεύτερο καί τρίτο σημεῖο—δηλ. ποιά θά εἶναι πραχτικά ἡ στάση μας ἀπέναντι στά σημερινά Σοβιέτ—ἡ ἀπάντηση εἶναι πέρα γιά πέρα ξεκάθαρη. Ἐφόσον πρόκειται γιά τό πέρασμα ὅλης τῆς ἐξουσίας στήν Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ, πρέπει νά ποῦμε ὅτι τό σύνθημα αὐτό πάλιωσε. Καί μόνο γι' αὐτό πρόκειται. Τό ζήτημα τῆς ἀνατροπῆς τῶν Σοβιέτ εἶναι κάτι πού τό ἐπινόησαν. Κανένας ἐδῶ δέν ἔβαλε τέτιο ζήτημα. Ἄν

ἐμεῖς προτείνουμε νά ἀποσυρθεῖ τό σύνθημα «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!», ἀπ' αὐτό δέ βγαίνει καθόλου τό συμπέρασμα ὅτι προτείνουμε καί τό σύνθημα «Κάτω τά Σοβιέτ!». Καί μεῖς πού ἀποσύρουμε αὐτό τό σύνθημα, ταυτόχρονα δέ φεύγουμε καί ἀπό αὐτή ἀκόμα τήν Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ, παρ' ὅλο τόν ἀξιοθρήνητο ρόλο πού παίζει τόν τελευταῖο καιρό.

Τά τοπικά Σοβιέτ μποροῦν ἀκόμα νά παίξουν κάποιο ρόλο, γιατί θά ἀναγκαστοῦν νά ἀμυνθοῦν ἐνάντια στίς ἀπαιτήσεις τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης καί στήν πάλη τους αὐτή ἐμεῖς θά τά ὑποστηρίξουμε.

Ἐπαναλαβαίνω λοιπόν: ἡ ἄρση τοῦ συνθήματος νά περάσει ἡ ἐξουσία στά χέρια τῶν Σοβιέτ δέ σημαίνει καί «Κάτω τά Σοβιέτ!». «Ἡ στάση μας ἀπέναντι στά Σοβιέτ ἐκεῖνα, ὅπου ἔχουμε τήν πλειοψηφία»—χαραχτηρίζεται ἀπό τήν πιό μεγάλη συμπάθεια. Νά μᾶς ζήσουν αὐτά τά Σοβιέτ καί νά δυναμώσουν. Ἡ δύναμη ὅμως δέ βρίσκεται πιά στά Σοβιέτ. Προηγούμενα ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ἔβγαζε ἕνα διάταγμα καί ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ ἕνα ἀντιδιάταγμα, καί πρέπει νά προσθέσουμε ὅτι, μόνο τό δεύτερο ἀποχτοῦσε ἰσχύ νόμου. Θυμηθεῖτε τήν ἱστορία μέ τή διαταγή ἀρ. 1[60]. Τώρα ὅμως ἡ Προσωρινή κυβέρνηση δέ λογαριάζει καθόλου τήν Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή. Ἡ συμμετοχή τῆς ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ στήν ἀνακριτική ἐπιτροπή γιά τά γεγονότα τῆς 3–5 τοῦ Ἰούλη δέν ἀκυρώθηκε ἀπό τήν ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ, ἀλλά καί δέν πραγματοποιήθηκε ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ Κερένσκι. Τώρα δέν πρόκειται γιά τήν κατάχτηση τῆς πλειοψηφίας στά Σοβιέτ, πράγμα αὐτό καθαυτό πολύ σπουδαῖο, ἀλλά γιά τό γκρέμισμα τῆς ἀντεπαναστατικῆς διχτατορίας.

Πάνω στό τέταρτο σημεῖο—νά δοθεῖ πιό συγκεκριμένος ορισμός τῆς ἔννοιας «πιό φτωχή ἀγροτιά» καί νά ὑπο-

δειχθεῖ ἡ μορφή ὀργάνωσής της—ἀπαντῶ ὅτι ὁ ὅρος «πιό φτωχή ἀγροτιά», δέν εἶναι νέος ὅρος. Τόν καθιέρωσε στή μαρξιστική φιλολογία ὁ σ. Λένιν ἀπό τό 1905, χρησιμοποιήθηκε ἀπό τότε σχεδόν σέ κάθε φύλλο τῆς «Πράβντα» καί μπορεῖ νά τόν βρεῖ κανείς καί στίς ἀποφάσεις τῆς συνδιάσκεψης τοῦ Ἀπρίλη.

Τά πιό φτωχά στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς εἶναι τά στρώματα πού ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τά ἀνώτερα στρώματα τῶν ἀγροτῶν. Τό Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν, πού «ἐκπροσωπεῖ» δῆθεν 80 ἑκατομμύρια ἀγρότες (ὑπολογίζοντας καί τίς γυναῖκες), εἶναι ὀργάνωση τῶν ἀνώτερων στρωμάτων τῆς ἀγροτιᾶς. Τά κάτω στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς ἀγωνίζονται σκληρά ἐνάντια στήν πολιτική αὐτοῦ τοῦ Σοβιέτ. Τή στιγμή πού ὁ ἀρχηγός τοῦ κόμματος τῶν σοσιαλεπαναστατῶν Τσερνόφ καί σέ συνέχεια ὁ Αὐξέντιεφ καί ἄλλοι προτείνουν στούς ἀγρότες νά μή καταλάβουν ἀμέσως τή γῆ, ἀλλά νά περιμένουν τό γενικό διακανονισμό τοῦ ζητήματος τῆς γῆς ἀπό τή Συνταχτική συνέλευση, οἱ ἀγρότες σέ ἀπάντηση καταλαμβάνουν τή γῆ, τήν ὀργώνουν, παίρνουν ὑπό τήν κατοχή τους τά ἐργαλεῖα καί τά ζῶα κλπ. Τέτιες εἰδήσεις μᾶς ἔρχονται ἀπό τά κυβερνεῖα Πένζα, Βορόνες, Βίτεμπσκ, Καζάν καί μιά σειρά ἄλλα κυβερνεῖα. Καί μόνο τό γεγονός αὐτό δείχνει καθαρά τό χωρισμό τοῦ χωριοῦ σέ κατώτερα καί ἀνώτερα στρώματα, δείχνει ὅτι ἡ ἀγροτιά δέν ὑπάρχει πιά σάν ἑνιαῖο σύνολο. Τά ἀνώτερα στρώματα ἀκολουθοῦν κυρίως τούς σοσιαλεπαναστάτες, τά κατώτερα στρώματα δέν εἶναι σέ θέση νά ζήσουν χωρίς γῆ καί βρίσκονται σέ ἀντίθεση μέ τήν Προσωρινή κυβέρνηση. Εἶναι οἱ ἀγρότες μέ λίγη γῆ, οἱ ἀγρότες πού ἔχουν ἕνα ἄλογο, οἱ ἀγρότες πού δέν ἔχουν ἄλογο κλπ. Μαζί τους πᾶνε καί τά στρώματα πού δέν ἔχουν σχεδόν καθόλου γῆ, τά μισοπρολεταριακά στρώματα.

Θά ἦταν παράλογο νά μή ἐπιχειρήσουμε σέ ἐπαναστατική περίοδο νά πετύχουμε μιά ὁρισμένη συμφωνία μέ τά στρώματα αὐτά τῆς ἀγροτιᾶς. Ταυτόχρονα ὅμως εἶναι ἀπαραίτητο νά ὀργανώσουμε χωριστά τούς ἐργάτες γῆς καί νά τούς συνενώσουμε γύρω ἀπό τούς προλετάριους.

Εἶναι δύσκολο νά προβλέψουμε ποιά θά εἶναι ἡ μορφή ὀργάνωσης αὐτῶν τῶν στρωμάτων. Τά κατώτερα στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς ὀργανώνονται σήμερα εἴτε στά αὐτοδύναμα Σοβιέτ, εἴτε προσπαθοῦν νά πάρουν στά χέρια τους τά σημερινά Σοβιέτ. Ἔτσι πρίν ἑνάμισι μήνα ὀργανώθηκε λογουχάρη στήν Πετρούπολη ἕνα Σοβιέτ ἀπό τούς πιό φτωχούς ἀγρότες (ἀπό ἀντιπροσώπους 80 στρατιωτικῶν τμημάτων καί ἀπό ἀντιπροσώπους ἐργοστασίων) καί τό Σοβιέτ αὐτό παλαίβει θαρραλέα ἐνάντια στήν πολιτική τοῦ Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν.

Γενικά, τά Σοβιέτ εἶναι ἡ πιό κατάλληλη μορφή ὀργάνωσης τῶν μαζῶν, ἐκεῖνο ὅμως πού πρέπει νά κάνουμε δέν εἶναι νά μιλᾶμε μέ τή γλώσσα τῶν *κρατικῶν θεσμῶν*, ἀλλά νά δείχνουμε τό *ταξικό περιεχόμενο* καί πρέπει νά ἐπιδιώκουμε νά διακρίνουν καί οἱ μάζες τή *μορφή ἀπό τό περιεχόμενο*.

Γενικά, τό ζήτημα τῶν μορφῶν ὀργάνωσης δέν εἶναι τό βασικό. Ὅταν θά ἔχουμε ἐπαναστατική ἄνοδο θά δημιουργηθοῦν καί οἱ ὀργανωτικές μορφές. Τό ζήτημα τῶν μορφῶν ὀργάνωσης δέν πρέπει νά ἐπισκιάζει τό βασικό ζήτημα πού εἶναι: σέ ποιᾶς τάξης τά χέρια πρέπει νά περάσει ἡ ἐξουσία;

Ἀπό δῶ καί μπρός δέν ἔχει γιά μᾶς κανένα νόημα ὁ συνασπισμός μέ τούς ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας. Τά κόμματα τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας συνέδεσαν τήν τύχη τους μέ τήν κεφαλαιοκρατία καί ἡ ἰδέα ἑνός συνασπισμοῦ πού θά ἄρχιζε ἀπό τούς σοσιαλεπαναστάτες καί

θά ἔφτανε ὥς τούς μπολσεβίκους χρεωκόπησε. Τό ζήτημα πού μπαίνει στήν ἡμερήσια διάταξη εἶναι: ἀγώνας ἐνάντια στό ἀνώτερο στρῶμα τῶν Σοβιέτ, σέ συμμαχία μέ τά πιό φτωχά στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς καί σάρωμα τῆς ἀντεπανάστασης.

5. ΤΕΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

31 τοῦ Ἰούλη

Σύντροφοι!

Πρῶτα ἀπ' ὅλα πρέπει νά κάνω ὁρισμένες οὐσιαστικές διευκρινίσεις.

Ὁ σ. Γιαροσλάφσκι, ἀντικρούοντας τήν ἄποψή μου ὅτι τό προλεταριάτο τῆς Ρωσίας εἶναι τό πιό ὀργανωμένο προλεταριάτο, μᾶς ἀνάφερε τό παράδειγμα τοῦ προλεταριάτου τῆς Αὐστρίας. Ἐγώ ὅμως, σύντροφοι, μίλησα γιά τό «κόκκινο», γιά τό ἐπαναστατικό περιεχόμενο τῆς ὀργάνωσης καί τέτιο περιεχόμενο ὀργάνωσης δέν τό ἔχει καμιά χώρα στό βαθμό πού τό ἔχει τό προλεταριάτο τῆς Ρωσίας.

Ὁ Ἀγκάρσκι δέν ἔχει καθόλου δίκιο ὅταν ἰσχυρίζεται ὅτι θέλω δῆθεν νά ἐπιβάλω τήν ἰδέα τῆς συνένωσης ὅλων τῶν δυνάμεων. Δέ μποροῦμε ὅμως νά κλείνουμε τά μάτια μπροστά στό γεγονός ὅτι ἀπό διαφορετικούς λόγους ὄχι μόνο ἡ ἀγροτιά καί τό προλεταριάτο, μά καί ἡ κεφαλαιοκρατία τῆς Ρωσίας καί τό ξένο κεφάλαιο γύρισαν τίς πλάτες στόν τσαρισμό. Αὐτό εἶναι γεγονός. Καί δέν εἶναι καλό νά ὑπάρχουν μαρξιστές πού κλείνουν τά μάτια σ' ἕνα γεγονός. Ἀργότερα ὅμως οἱ δυό πρῶτες δυνάμεις, ἀκολούθησαν τό δρόμο τῆς παραπέρα ἀνάπτυξης τῆς ἐπανάστασης, ἐνῶ οἱ δυό ἄλλες, δηλ. ἡ κεφαλαιοκρατία τῆς Ρωσίας καί τό ξένο κεφάλαιο ἀκολούθησαν τό δρόμο τῆς ἀντεπανάστασης.

Περνῶ στήν οὐσία τοῦ ζητήματος. Μέ μεγαλύτερη ὀξύτητα ἀπ' ὅλους ἔβαλε τό ζήτημα ὁ Μπουχάριν, μά κι αὐτός δέν τό πῆγε ὥς τό τέλος. Ὁ Μπουχάριν ἰσχυρίζεται πώς ὁ ἀστός-ἰμπεριαλιστής ἔκλεισε συνασπισμό μέ τό μουζίκο. Μέ ποιό μουζίκο ὅμως; Ἔχουμε διάφορους μουζίκους. Ὁ ἀστός-ἰμπεριαλιστής ἔκλεισε συνασπισμό μέ τούς δεξιούς μουζίκους, ἔχουμε ὅμως καί μουζίκους πού ἀνήκουν στά κατώτερα στρώματα, ἀριστερούς, πού ἐκπροσωποῦν τά πιό φτωχά στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς. Μ' αὐτούς ὅμως δέ μπόρεσε νά πραγματοποιήσει ἕναν τέτιο συνασπισμό. Αὐτοί δέν ἔκαναν συνασπισμό μέ τή μεγάλη κεφαλαιοκρατία, ἀλλά τήν ἀκολουθοῦν γιατί δέν ἔχουν συνείδηση τῆς θέσης τους, ἁπλῶς τούς ἐξαπατοῦν καί τούς τραβᾶν ξοπίσω τους.

Ἐνάντια σέ ποιόν ἔγινε λοιπόν ὁ συνασπισμός;

Αὐτό δέν τόπε ὁ Μπουχάριν. Ὁ συνασπισμός αὐτός εἶναι συνασπισμός τοῦ συμμαχικοῦ καί τοῦ ρωσικοῦ κεφαλαίου, τοῦ σώματος ἀξιωματικῶν καί τῶν ἀνώτερων στρωμάτων τῆς ἀγροτιᾶς, πού τά ἐκπροσωποῦν οἱ σοσιαλεπαναστάτες τύπου Τσερνόφ. Ὁ συνασπισμός αὐτός συγκροτήθηκε ἐνάντια στά κατώτερα στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς καί ἐνάντια στους ἐργάτες.

Ποιά εἶναι ἡ προοπτική τοῦ Μπουχάριν; Ἡ ἀνάλυσή του δέν εἶναι σωστή ἀπό τήν ἴδια της τή βάση. Κατά τή γνώμη του, στό πρῶτο στάδιο τραβᾶμε γιά ἐπανάσταση τῶν ἀγροτῶν. Αὐτή ὅμως ἡ ἐπανάσταση δέ μπορεῖ νά μή συναντηθεῖ, νά μή συμπέσει μέ τήν ἐργατική ἐπανάσταση. Δέ μπορεῖ ἡ ἐργατική τάξη, ἡ πρωτοπορία τῆς ἐπανάστασης, νά μήν ἀγωνίζεται ταυτόχρονα καί γιά τίς

ἰδιαίτερες, δικές της διεκδικήσεις. Γι' αὐτό θεωρῶ τό σχῆμα τοῦ Μπουχάριν ἀβασάνιστο.

Τό δεύτερο στάδιο κατά τή γνώμη τοῦ Μπουχάριν εἶναι ἡ προλεταριακή ἐπανάσταση μέ τήν ὑποστήριξη τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, χωρίς τή συμμετοχή τῶν ἀγροτῶν, πού θά ἔχουν πάρει τή γῆ καί θά εἶναι ἱκανοποιημένοι. Μά ἐνάντια σέ ποιόν στρέφεται αὐτή ἡ ἐπανάσταση; Ὁ Μπουχάριν παραμένει στό παιδιάστικο σχῆμα του καί δέ δίνει ἀπάντηση σ' αὐτό τό ἐρώτημα. Ἄλλες μέθοδες ἀνάλυσης τῶν γεγονότων δέν προτάθηκαν.

Τώρα γιά τήν πολιτική κατάσταση. Κανείς δέ μιλάει σήμερα πιά γιά δυαδική ἐξουσία. Ἄν προηγούμενα τά Σοβιέτ ἀποτελοῦσαν μιά πραγματική δύναμη, τώρα δέν εἶναι παρά ὄργανα συγκέντρωσης τῶν μαζῶν, ὄργανα χωρίς καμιά ἐξουσία. Γι' αὐτό ἀκριβῶς δέν εἶναι δυνατό νά τούς παραδόσει κανείς «ἁπλῶς» τήν ἐξουσία. Ὁ σ. Λένιν στή μπροσούρα του[61] προχωρεῖ ἀκόμα περισσότερο. Μᾶς δείχνει πολύ συγκεκριμένα πώς δέν ὑπάρχει δυαδική ἐξουσία, γιατί ὅλη ἡ ἐξουσία πέρασε στά χέρια τοῦ κεφαλαίου καί εἶναι δονκιχοτισμός νά ρίχνουμε τώρα τό σύνθημα: «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!».

Ἄν προηγούμενα κανένας νόμος δέν ἀποχτοῦσε ἰσχύ χωρίς νά ἐπικυρωθεῖ ἀπό τήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ, σήμερα οὔτε κάν μπορεῖ συζήτηση νά γίνει γιά δυαδική ἐξουσία. Καί ὅλα τά Σοβιέτ νά πάρετε στά χέρια σας πάλι δέ θά ἔχετε τήν ἐξουσία!

Κοροϊδεύαμε τούς καντέτους ὅταν γίνονταν οἱ ἐκλογές γιά τά συμβούλια τῶν διαμερισμάτων γιατί ἀποτελοῦσαν τήν πιό ἀσήμαντη ὁμάδα, πού πῆρε τά 20% τῶν ψήφων. Τώρα μᾶς κοροϊδεύουν αὐτοί. Τί συμβαίνει; Ἡ ἐξουσία μέ τήν ἀνοχή τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιέτ πέρασε στά χέρια τῆς κεφαλαιοκρατίας.

Οἱ σύντροφοι βιάζονται στό ζήτημα τῆς ὀργάνωσης τῆς ἐξουσίας. Μά τήν ἐξουσία δέν τήν ἔχετε ἀκόμα στά χέρια σας!

Τό κύριο καθῆκον μας εἶναι νά προπαγανδίζουμε τήν ἀνάγκη νά ἀ ν α τ ρ α π ε ῖ ἡ σημερινή ἐξουσία. Καί δέν εἴμαστε ἀκόμα ἀρκετά προετοιμασμένοι γι' αὐτό τό ἔργο. Πρέπει ὅμως νά προετοιμαστοῦμε.

Πρέπει οἱ ἐργάτες, οἱ ἀγρότες κι οἱ φαντάροι νά καταλάβουν ὅτι χωρίς τήν ἀνατροπή τῆς σημερινῆς ἐξουσίας δέν πρόκειται νά καταχτήσουν οὔτε ἐλευθερία, οὔτε γῆ!

Κι ἔτσι τό ζήτημα πού μπαίνει δέν εἶναι νά ὀργανωθεῖ ἡ ἐξουσία, ἀλλά νά ἀνατραπεῖ. Καί ὅταν πάρουμε τήν ἐξουσία στά χέρια μας θά ξέρουμε καί νά τήν ὀργανώσουμε.

Καί τώρα λίγα λόγια γιά ν' ἀπαντήσω στόν Ἀνγκάρσκι καί τό Νογκίν σχετικά μέ τίς ἀντιρήσεις τους γιά τούς σοσιαλιστικούς μετασχηματισμούς στή Ρωσία. Ἀπό τή συνδιάσκεψη τοῦ Ἀπρίλη ἀκόμα λέγαμε πώς ἔφτασε ἡ στιγμή ν' ἀρχίσουμε νά κάνουμε βήματα πρός τό σοσιαλισμό (δ ι α β ά ζ ε ι τ ό τ έ λ ο ς τ ῆ ς ἀ π ό φ α σ η ς τ ῆ ς σ υ ν δ ι ά σ κ ε ψ η ς τ ο ῦ Ἀ π ρ ί λ η «Γ ι ά τ ή σ η μ ε ρ ι ν ή σ τ ι γ μ ή»):

«Τό προλεταριάτο τῆς Ρωσίας, πού δρᾶ μέσα σέ μιά ἀπό τίς πιό καθυστερημένες χῶρες τῆς Εὐρώπης, μέσα σέ μιά μάζα μικροαγροτικοῦ πληθυσμοῦ, δέ μπορεῖ νά βάλει γιά σκοπό του νά πραγματοποιήσει ἄμεσα σοσιαλιστικούς μετασχηματισμούς. Θά ἦταν ὅμως τό πιό μεγάλο λάθος, καί στήν πράξη θά σήμαινε καί ὁλοκληρωτικό ἀκόμα πέρασμα μέ τό μέρος τῆς κεφαλαιοκρατίας, ἄν ἀπ' αὐτό βγάζαμε τό συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐργατική τάξη πρέπει νά ὑποστηρίξει τήν κεφαλαιοκρατία, ἤ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά περιορίσει τή δράση της στά πλαίσια πού εἶναι παραδεχτά γιά τή μικροαστική τάξη, ἤ ὅτι τό προλεταριάτο πρέπει νά παραιτηθεῖ ἀπό τόν καθοδηγητικό ρόλο του νά ἐξηγήσει στό λαό ὅτι ἐπείγει τό ζήτημα νά πραγματοποιηθοῦν μιά σειρά βήματα πρός τό σοσιαλισμό, βήματα πού ἔχουν κιόλας ὡριμάσει πραχτικά».

Οἱ σύντροφοι ἔμειναν τρεῖς μῆνες πίσω. Τί ἔχει γίνει μέσα σ' αὐτούς τούς τρεῖς μῆνες; Ἡ μικροαστική τάξη διαφοροποιήθηκε, τά κατώτερα στρώματά της ἀπομακρύνονται ἀπό τά ἀνώτερα, τό προλεταριάτο ὀργανώνεται, ἡ καταστροφή μεγαλώνει βάζοντας ἀκόμα πιό ἐπιταχτικά στήν ἡμερήσια διάταξη τό ζήτημα τῆς πραγματοποίησης τοῦ ἐργατικοῦ ἐλέγχου (λογουχάρη στήν Πετρούπολη, στήν περιοχή τοῦ Ντονέτς κλπ.). Ὅλα αὐτά συνηγοροῦν ὑπέρ τῶν θέσεων πού ψηφίστηκαν ἀπό τόν Ἀπρίλη ἀκόμα. Οἱ σύντροφοι ὅμως θέλουν νά μᾶς τραβήξουν πρός τά πίσω.

Τώρα σχετικά μέ τά Σοβιέτ. Ἄν ἔχουμε ἀποσύρει τό παλιό σύνθημα γιά τήν ἐξουσία τῶν Σοβιέτ, αὐτό δέ σημαίνει ὅτι στρεφόμαστε ἐνάντια στά Σοβιέτ. Ἀντίθετα, μποροῦμε καί πρέπει νά δουλέψουμε μέσα στά Σοβιέτ, ἀκόμα καί μέσα στήν Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ—τό ὄργανο αὐτό πού χρησιμεύει γιά νά καλύπτει τήν ἀντεπανάσταση. Ἄν καί τά Σοβιέτ εἶναι τώρα ἁπλῶς ὄργανα συγκέντρωσης τῶν μαζῶν, ἐμεῖς ὅμως εἴμαστε πάντα μέ τίς μάζες καί δέ θά φύγουμε ἀπό τά Σοβιέτ, ὥσπου νά μᾶς διώξουν. Ἐξάλλου παραμένουμε καί στίς ἐργοστασιακές ἐπιτροπές καί στά δημοτικά συμβούλια, παρ' ὅλο πού δέν ἔχουν ἐξουσία στά χέρια τους. Παραμένοντας ὅμως στά Σοβιέτ ἐξακολουθοῦμε νά ξεσκεπάζουμε τήν ταχτική τῶν σοσιαλεπαναστατῶν καί τῶν μενσεβίκων.

Ὕστερα ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ ἀντεπανάσταση ἀπόκάλυψε ὁλοκάθαρα τή σύνδεση πού ὑπάρχει ἀνάμεσα στήν κεφαλαιοκρατία μας καί τό συμμαχικό κεφάλαιο, ἔγινε ἀκόμα πιό ἐξώφθαλμο ὅτι στόν ἐπαναστατικό μας ἀγώνα πρέπει νά στηριζόμαστε σέ τρεῖς παράγοντες: στό προλεταριάτο τῆς Ρωσίας, στήν ἀγροτιά μας καί στό διεθνές προλεταριάτο, γιατί ἡ τύχη τῆς ἐπανάστασής μας συνδέεται στενά μέ τό κίνημα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

6. ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΠΡΕΟΜΠΡΑΖΕΝΣΚΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 9 ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΑΠΟΦΑΣΗΣ «ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ»

3 τοῦ Αὐγούστου

Ὁ Στάλιν διαβάζει τό ἄρθρο 9 τοῦ σχεδίου ἀπόφασης.

9. «Τό καθῆκον τῶν ἐπαναστατικῶν αὐτῶν τάξεων θά εἶναι τότε νά ἐντείνουν ὅλες τους τίς δυνάμεις γιά νά πάρουν στά χέρια τους τήν κρατική ἐξουσία καί γιά νά τήν κατευθύνουν, σέ συμμαχία μέ τό ἐπαναστατικό προλεταριάτο τῶν προοδευμένων χωρῶν, πρός τήν εἰρήνη καί τό σοσιαλιστικό μετασχηματισμό τῆς κοινωνίας».

Πρεομπραζένσκι. Προτείνω νά διατυπωθεῖ διαφορετικά τό τέλος τοῦ σχεδίου ἀπόφασης: «γιά νά τήν κατευθύνουν πρός τήν εἰρήνη καί—σέ περίπτωση πού θά ἔχουμε προλεταριακή ἐπανάσταση στή Δύση—πρός τό σοσιαλισμό». Ἄν ψηφίσουμε τή διατύπωση πού ἔκανε ἡ ἐπιτροπή θά παρουσιαστεῖ ἀντίφαση μέ τό σχέδιο ἀπόφασης τοῦ Μπουχάριν, πού ἔχει ἤδη ψηφιστεῖ.

Στάλιν. Εἶμαι ἀντίθετος μέ μιά τέτια τροπολογία. Δέν ἀποκλείεται ἡ δυνατότητα ἡ Ρωσία ἀκριβῶς νά εἶναι ἡ χώρα πού θά ἀνοίξει τό δρόμο πρός τό σοσιαλισμό. Ὥς τά τώρα καμιά χώρα δέν εἶχε μέσα σέ πολεμικές συνθῆκες τέτια ἐλευθερία ὅπως ἡ Ρωσία καί καμιά χώρα δέ δοκίμασε νά πραγματοποιήσει τόν ἐργατικό ἔλεγχο στήν παραγωγή. Ἐξόν ἀπ' αὐτό ἡ βάση τῆς ἐπανάστασής μας εἶναι πιό πλατιά ἀπ' ὅ,τι στή Δυτική Εὐρώπη, ὅπου τό προλεταριάτο βρίσκεται ἀντιμέτωπο μέ τήν κεφαλαιοκρατία, ἐντελῶς μοναχό του. Ἀντίθετα, στή χώρα μας, τούς ἐργάτες τούς ὑποστηρίζουν τά πιό φτωχά στρώματα τῆς ἀγροτιᾶς. Τέλος ὁ κρατικός μηχανισμός τῆς Γερμανίας λειτουργεῖ ἀσύγκριτα καλύτερα ἀπ' ὅ,τι ὁ ἀτελής μηχα-

νισμός τῆς δικῆς μας κεφαλαιοκρατίας, πού κι ἡ ἴδια πληρώνει φόρο ὑποτελείας στό εὐρωπαϊκό κεφάλαιο. Πρέπει νά ἀπορίψουμε τήν ἀπαρχαιωμένη ἀντίληψη πώς μόνο ἡ Εὐρώπη μπορεῖ νά μᾶς δείξει τό δρόμο. Ὑπάρχει μαρξισμός δογματικός καί μαρξισμός δημιουργικός. Εἶμαι ὑπέρ τοῦ δημιουργικοῦ μαρξισμοῦ.

Πρόεδρος. Βάζω σέ ψηφοφορία τήν τροπολογία τοῦ Πρεομπραζένσκι. Ἀπορίπτεται*.

Γιά πρώτη φορά δημοσιεύτηκε στό Βιβλίο: Τά Πρακτικά τοῦ 6ου συνεδρίου τοῦ ΣΔΕΚΡ (μπολσεβίκων). Ἐκδ. «Κομμουνιστής», 1919.

* Ἐπειδή «Τά Πραχτικά τοῦ 6ου συνεδρίου τοῦ ΣΔΕΚΡ (μπ)» εἶναι σύντομα καί πολύ ἐλλειπῆ καί ἐξόν ἀπ' αὐτό ἔχουν ἐκδοθεῖ καί δυό χρόνια ὕστερα ἀπό τό συνέδριο, ἡ συνταχτική ἐπιτροπή θεώρησε ἀπαραίτητο γιά τήν ἀποκατάσταση τοῦ κειμένου τῶν λόγων τοῦ σ. Στάλιν στό 6ο συνέδριο, νά χρησιμοποιήσει ἐκτός ἀπό τά «Πραχτικά» καί τά ἐπίσημα πραχτικά, τῶν λόγων τοῦ σ. Στάλιν στό συνέδριο, πού δημοσιεύτηκαν τόν Ἰούλη-Αὔγουστο τοῦ 1917 στίς ἐφημερίδες: «Ραμπότσι ἱ Σολντάτ», ἀρ. 7 καί 14 καί «Προλετάριος», ἀρ. 3.

ΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΕΣ;

Αὐτές τίς μέρες ἄρχισαν στή Μόσχα οἱ ἐργασίες τοῦ δεύτερου Πανρωσικοῦ συνεδρίου τῶν ἐμποροβιομηχάνων. Τό συνέδριο ἄνοιξε μέ τόν προγραμματικό λόγο τοῦ πολυεκατομμυριούχου Ριαμπουσίνσκι, ἡγέτη τῶν ἐθνικιστῶν.

Γιά ποιά ζητήματα μίλησε ὁ Ριαμπουσίνσκι;

Ποιό εἶναι τό πρόγραμμα τῶν κεφαλαιοκρατῶν;

Εἶναι ἀπαραίτητο νά τά ξέρουν αὐτά οἱ ἐργάτες, ἰδιαίτερα τώρα πού κυβερνοῦν οἱ κεφαλαιοκράτες, ἐνῶ οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι ἐρωτοτροποῦν μαζί τους θεωρώντας τους σά «ζωντανές δυνάμεις».

Γιατί οἱ κεφαλαιοκράτες εἶναι ἄσπονδοι ἐχθροί τῶν ἐργατῶν καί γιά νά νικήσεις τόν ἐχθρό πρέπει πρῶτ' ἀπ' ὅλα νά τόν γνωρίσεις.

Τί θέλουν λοιπόν οἱ κεφαλαιοκράτες;

* * *

Σέ ποιανοῦ τά χέρια βρίσκεται ἡ ἐξουσία;

Οἱ κεφαλαιοκράτες δέν εἶναι ἄνθρωποι κούφιοι καί φλύαροι. Εἶναι ἄνθρωποι τῶν ἔργων. Ξέρουν ὅτι τό βασικό ζήτημα τῆς ἐπανάστασης καί τῆς ἀντεπανάστασης εἶ-

ναι τό ζήτημα τῆς ἐξουσίας. Καί γι' αὐτό δέν εἶναι παράξενο ὅτι ὁ Ριαμπουσίνσκι ἀρχίζει τό λόγο του ἀπό τό βασικό αὐτό ζήτημα.

«Ἡ Προσωρινή μας κυβέρνηση, λέει, πού ἀποτελοῦσε κάποια φαινομενικότητα ἐξουσίας, βρισκόταν κάτω ἀπό τήν πίεση ἀναρμόδιων προσώπων. Στή χώρα μας εἶχε οὐσιαστικά ἐγκαθιδρυθεῖ μιά συμμορία πολιτικῶν τσαρλατάνων. Οἱ σοβιετικοί ψευτοηγέτες τοῦ λαοῦ τόν ὁδήγησαν στό δρόμο τοῦ χαμοῦ καί νά πού ὅλο τό ρωσικό κράτος βρέθηκε στό χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ». («Ρέτς»).

Εἶναι σωστό βέβαια ὅτι «στή χώρα μας εἶχε οὐσιαστικά ἐγκαθιδρυθεῖ μιά συμμορία πολιτικῶν τσαρλατάνων» Εἶναι ὅμως ἐξίσου σωστό ὅτι τούς τσαρλατάνους αὐτούς πρέπει νά ψάξουμε νά τούς βροῦμε ὄχι ἀνάμεσα στούς «σοβιετικούς ἡγέτες», ἀλλά ἀνάμεσα στούς ἴδιους τούς Ριαμπουσίνσκι, ἀνάμεσα στούς φίλους τοῦ Ριαμπουσίνσκι, πού ἀποχώρησαν στίς 2 τοῦ Ἰούλη ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση, πού ἔκαναν ὁλάκερες βδομάδες παζάρια γιά τά ὑπουργικά χαρτοφυλάκια, πού ἐκβίαζαν τούς ἁπλοϊκούς ἐσερομενσεβίκους μέ τήν ἀπειλή ὅτι δέ θ' ἀνοίξουν πιστώσεις στήν κυβέρνηση καί πού πέτυχαν τελικά τό σκοπό τους, ἐξαναγκάζοντάς τους νά χορέψουν σύμφωνα μέ τό δικό τους τό σκοπό.

Γιατί αὐτοί, οἱ «τσαρλατάνοι», καί ὄχι οἱ «σοβιετικοί ἡγέτες» ὑπαγόρευσαν στήν κυβέρνηση τίς συλλήψεις καί τίς τρομοκρατικές ἐπιδρομές, τούς τουφεκισμούς καί τή θανατική ποινή.

Γιατί αὐτοί, οἱ «τσαρλατάνοι», «πιέζουν» τήν κυβέρνηση καί τή μετατρέπουν σέ προκάλυμμα, πού τούς προφυλάσσει ἀπό τή λαϊκή ὀργή.

Γιατί αὐτοί, οἱ «τσαρλατάνοι», καί ὄχι οἱ χωρίς ἐξουσία «σοβιετικοί ἡγέτες», «ἔχουν ἐγκαθιδρυθεῖ σήμερα οὐσιαστικά» στήν ἐξουσία τῆς Ρωσίας.

Δέν πρόκειται ὅμως γι' αὐτό. Πρόκειται μόνο γιά τό γεγονός ὅτι τά Σοβιέτ, πού μπροστά τους ἀκόμα χτές σέρνονταν ὑποταχτικά οἱ κεφαλαιοκράτες καί πού τώρα ἔχουν συντριβεῖ, πρόκειται μόνο γιά τό γεγονός ὅτι τά Σοβιέτ αὐτά διατηροῦν ἀκόμα κάποια ἴχνη ἐξουσίας καί οἱ κεφαλαιοκράτες θέλουν σήμερα νά τούς ἀφαιρέσουν καί τά τελευταῖα αὐτά ἴχνη γιά νά στεριώσουν ἀκόμα πιό γερά τήν ἐξουσία τους.

Νά γιά ποιό ζήτημα μίλησε πρῶτ' ἀπ' ὅλα ὁ Ριαμπουσίνσκι.

Θέλετε νά μάθετε τί θέλουν οἱ κεφαλαιοκράτες;

Ὅλη ἡ ἐξουσία στούς κεφαλαιοκράτες —νά τί θέλουν ἀκριβῶς.

* * *

Ποιός ὁδηγεῖ τή Ρωσία στήν καταστροφή;

Ὁ Ριαμπουσίνσκι δέ μίλησε μόνο γιά τό παρόν. Δέν παράλειψε «νά ρίξει μιά ματιά καί στούς προηγούμενους μῆνες». Καί τί νομίζετε; «Κάνοντας τόν ἀπολογισμό» διαπιστώνει ἀνάμεσα στ' ἄλλα ὅτι «φτάσαμε σέ κάποιο ἀδιέξοδο, ἀπ' ὅπου δέ μποροῦμε νά βγοῦμε... ὅτι τό ἐπισιτιστικό ζήτημα χαντακώθηκε ὁριστικά, ὅτι ἡ οἰκονομική καί δημοσιονομική ζωή τῆς χώρας ἔχει ξεχαρβαλωθεῖ κλπ».

Ὑπεύθυνοι γιά ὅλα αὐτά, ὅπως φαίνεται, εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ «σύντροφοι» τῶν Σοβιέτ, αὐτοί οἱ «σπάταλοι», πού χρειάζεται «νά μποῦν ὑπό κηδεμονία».

«Θά στενάζει ἡ ρωσική γῆ ἀπό τά σφιχταγκαλιάσματα αὐτῶν τῶν συντρόφων, ὡσότου τούς καταλάβει ὁ λαός, μόλις ὅμως τούς καταλάβει, θά τούς πεῖ: „λαοπλάνοι!"».

Εἶναι βέβαια σωστό ὅτι ἡ Ρωσία βρίσκεται σέ ἀδιέξοδο, ὅτι περνάει βαθιά κρίση, ὅτι βρίσκεται στό χεῖλος τῆς καταστροφῆς.

Δέν εἶναι ὅμως περίεργο:

1) Ὅτι στή Ρωσία προπολεμικά εἴχαμε περίσσευμα σιτηρῶν καί κάθε χρόνο κάναμε ἐξαγωγή 400-500 ἑκατομμύρια πούτια, ἐνῶ τώρα, στό διάστημα τοῦ πολέμου, τά σιτηρά δέ μᾶς φτάνουν καί καταντήσαμε στό σημεῖο νά πεινᾶμε;

2) Ὅτι στή Ρωσία προπολεμικά τό δημόσιο χρέος ἦταν 9 δισεκατομμύρια, καί γιά τήν πληρωμή τῶν τόκων χρειάζονταν συνολικά 400 ἑκατομμύρια ρούβλια τό χρόνο, ἐνῶ μέσα στά τρία χρόνια τοῦ πολέμου τό δημόσιο χρέος ἔφτασε τά 60 δισεκατομμύρια καί μόνο γιά τούς τόκους χρειάζονται 3 δισεκατομμύρια ρούβλια τό χρόνο;

Δέν εἶναι μήπως φανερό ὅτι ὁ πόλεμος καί μόνο ὁ πόλεμος ὁδήγησε τή Ρωσία στό ἀδιέξοδο;

Ποιός ὅμως ἔσπρωξε τή Ρωσία στό δρόμο τοῦ πολέμου, ποιός τή σπρώχνει σήμερα στό δρόμο τῆς συνέχισης τοῦ πολέμου, ἄν ὄχι οἱ διάφοροι Ριαμπουσίνσκι, Κονοβάλοφ, Μιλιουκόφ καί Βινάβερ;

Στή Ρωσία ὑπάρχουν πολλοί «σπάταλοι» καί οἱ «σπάταλοι» αὐτοί τήν ὁδηγοῦν στήν καταστροφή. Δέ χωράει ἀμφιβολία γι' αὐτό τό ζήτημα. Δέν πρέπει ὅμως γιά νά τούς βροῦμε νά ψάχνουμε ἀνάμεσα στούς «συντρόφους», μά ἀνάμεσα στούς ἴδιους τούς Ριαμπουσίνσκι καί τούς Κονοβάλοφ, τούς κεφαλαιοκράτες καί τούς τραπεζίτες, πού κερδίζουν ἑκατομμύρια ἀπό τίς πολεμικές προμήθειες καί τά κρατικά δάνεια.

Καί ὅταν κάποτε τούς καταλάβει ὁ ρωσικός λαός, θά λογαριαστεῖ στά καλά μαζί τους· μποροῦν νά εἶναι γι' αὐτό βέβαιοι.

Δέν πρόκειται ὅμως γι' αὐτό. Πρόκειται γιά τό γεγονός ὅτι οἱ κεφαλαιοκράτες ποθοῦν μέ ὅλη τους τήν ψυχή νά συνεχιστεῖ ὁ «πόλεμος μέχρις ἐσχάτων», ὁ πόλεμος

πού τούς φέρνει κέρδη· φοβοῦνται ὅμως νά ἀναλάβουν τίς εὐθύνες γιά τίς συνέπειές του καί γι' αὐτό προσπαθοῦν νά τίς ρίξουν στούς «συντρόφους», γιά νά μπορέσουν νά πνίξουν πιό εὔκολα τήν ἐπανάσταση μέσα στά κύματα τοῦ πολέμου.

Νά σέ τί ἀποβλέπει ὁ λόγος τοῦ κ. Ριαμπουσίνσκι.

Θέλετε νά μάθετε τί θέλουν οἱ κεφαλαιοκράτες;

Π ό λ ε μ ο ὥ σ π ο υ ν ά ν ι κ η θ ε ῖ π έ ρ α γ ι ά π έ ρ α ἤ ἐ π α ν ά σ τ α σ η! Νά τί θέλουν.

* * *

Ποιός προδίνει τή Ρωσία;

Ἀφοῦ περιέγραψε τήν κρίσιμη κατάσταση τῆς Ρωσίας ὁ Ριαμπουσίνσκι πρόσφερε καί τή «διέξοδο ἀπό τήν κατάσταση». Ἀκοῦστε ὅμως τί εἴδους εἶναι αὐτή ἡ «διέξοδος»:

«Τό κράτος δέν ἔδοσε στόν πληθυσμό οὔτε ψωμί, οὔτε κάρβουνα, οὔτε ὑφάσματα... ἴσως γιά νά βρεθεῖ διέξοδος ἀπό τήν κατάσταση θά χρειαστεῖ τό σκελετωμένο χέρι τῆς πείνας, ἡ ἐξαθλίωση τοῦ λαοῦ, πού θ' ἁρπάξει ἀπό τό λαιμό τούς ψευτόφιλους τοῦ λαοῦ, τά δημοκρατικά Σοβιέτ καί τίς ἐπιτροπές».

Ἀκοῦστε σύντροφοι: «θ ά χ ρ ε ι α σ τ ε ῖ τό σκελετωμένο χέρι τῆς πείνας, ἡ ἐξαθλίωση τοῦ λαοῦ»...

Οἱ κύριοι Ριαμπουσίνσκι εἶναι, ὅπως φαίνεται, ἕτοιμοι νά χαρίσουν στή Ρωσία τήν «πείνα» καί τήν «ἐξαθλίωση» γιά νά μπορέσουν νά «ἁρπάξουν ἀπό τό λαιμό» τά «δημοκρατικά Σοβιέτ καί τίς ἐπιτροπές».

Εἶναι ἕτοιμοι, ὅπως φαίνεται, νά κλείσουν τά ἐργοστάσια καί τίς φάμπρικες, καί νά δημιουργήσουν ἀνεργία καί πείνα γιά νά προκαλέσουν τό λαό σέ πρόωρη μάχη καί

νά ξοφλήσουν έτσι μέ μεγαλύτερη επιτυχία τούς λογαριασμούς τους μέ τούς εργάτες καί τούς αγρότες.

Νά ποιές είναι οί «ζωντανές δυνάμεις» τῆς χώρας, σύμφωνα μέ τή διαπίστωση τῆς «Ραμπότσαγια Γκαζέτα» καί τῆς «Ντιέλο Ναρόντα».

Νά ποῦ βρίσκονται οἱ πραγματικοί ἀποστάτες καί προδότες τῆς Ρωσίας.

Στή Ρωσία μιλᾶνε πολύ σήμερα γιά προδοσία. Οἱ πρώην χωροφύλακες καί τωρινοί ἄνθρωποι τοῦ ΙΙ Γραφείου, οἱ τιποτένιοι ὑπηρέτες κι οἱ διεφθαρμένοι μαστρωποί, γράφουν ὅλοι τους γιά προδοσία, ὑπονοώντας μ' αὐτό τά «δημοκρατικά Σοβιέτ καί τίς ἐπιτροπές». Ἄς μάθουν οἱ ἐργάτες πώς οἱ ψευτιές γιά προδότες χρησιμεύουν ἁπλῶς γιά νά καλύψουν τούς πραγματικούς προδότες τῆς πολυβασανισμένης Ρωσίας!

Θέλετε νά μάθετε τί θέλουν οἱ κεφαλαιοκράτες;

Τό θρίαμβο τῶν συμφερόντων τοῦ μπεζαχτᾶ τους, ἀκόμα κι ἄν αὐτό στοιχίσει τό χαμό τῆς Ρωσίας. Νά τί θέλουν.

«Ραμπότσι ἰ Σολντάτ», ἀρ. 13,
6 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ [62]

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἀντεπανάστασης μπαίνει σέ καινούργιο στάδιο. Ἀπό τίς τρομοκρατικές ἐπιδρομές καί τίς καταστροφές τῶν γραφείων καί τῶν τυπογραφείων περνάει στή σταθεροποίηση τῶν καταχτημένων θέσεών της. Ἀπό τά ὄργια καί τίς ἀσχήμιες, στό «νόμιμο δρόμο» τῆς «δημιουργίας συντάγματος».

Μποροῦμε καί πρέπει νά νικήσουμε τήν ἐπανάσταση, λένε οἱ ἀντεπαναστάτες. Αὐτό ὅμως δέν ἀρκεῖ. Μᾶς χρειάζεται ἀκόμα ἡ ἔγκριση αὐτῆς τῆς νίκης. Καί πρέπει νά κανονίσουμε ἔτσι, ὥστε τήν ἔγκριση νά τή δώσει ὁ ἴδιος ὁ «λαός», τό «ἔθνος», ὄχι μόνο ἡ Πετρούπολη ἤ τό μέτωπο, ἀλλά ὁλόκληρη ἡ Ρωσία. Τότε θά εἶναι σταθερή ἡ νίκη. Καί τότε οἱ καταχτήσεις πού πετύχαμε θά μπορέσουν νά χρησιμεύσουν σά βάση γιά μελλοντικές καινούργιες νίκες τῆς ἀντεπανάστασης.

Πῶς ὅμως θά πραγματοποιηθεῖ αὐτό;

Θά μποροῦσε νά ἐπισπευθεῖ ἡ σύγκληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης, πού εἶναι ὁ μοναδικός ἐκπρόσωπος ὅλου τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ καί νά ζητηθεῖ ἀπ' αὐτήν νά ἐγκρίνει τήν πολιτική τοῦ πολέμου καί τῆς ἐρήμωσης, τῶν τρομοκρατικῶν ἐπιδρομῶν καί τῶν συλλήψεων, τῶν κακοποιήσεων καί τῶν τουφεκισμῶν.

Ἡ κεφαλαιοκρατία ὅμως δέ θά τό ἐπιτρέψει. Ξέρει πώς ἀπό τή Συνταχτική συνέλευση, ὅπου τήν πλειοψηφία τήν ἀποτελοῦν οἱ ἀγρότες, δέ θά μπορέσει ν' ἀποσπάσει οὔτε τήν ἀναγνώριση, οὔτε τήν ἔγκριση τῆς πολιτικῆς τῆς ἀντεπανάστασης.

Γι' αὐτό ἐπιδιώκει (τό πέτυχε κιόλας!) νά ἀναβληθεῖ ἡ Συνταχτική συνέλευση. Καί τό πιθανότερο εἶναι ὅτι ὅλο καί θά τήν ἀναβάλλει γιά νά πετύχει νά τή ματαιώσει ὁριστικά.

Ποῦ βρίσκεται ὅμως ἡ «διέξοδος»;

Ἡ «διέξοδος» βρίσκεται στήν ἀντικατάσταση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης μέ τή «σύσκεψη τῆς Μόσχας».

Ἡ «διέξοδος» βρίσκεται στήν ἀντικατάσταση τῆς θέλησης τοῦ λαοῦ μέ τή θέληση τῶν ἀνώτερων στρωμάτων τῶν ἀστοτσιφλικάδων, κι αὐτό θά γίνει μέ τήν ἀντικατάσταση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης ἀπό τή «σύσκεψη τῆς Μόσχας».

Ἡ «διέξοδος» γιά τήν ἀντεπανάσταση εἶναι νά γίνει σύσκεψη μέ τούς ἐμποροβιομήχανους, τούς τσιφλικάδες καί τούς τραπεζίτες, ἀπό τά μέλη τῆς τσαρικῆς Δούμας καί τούς τιθασεμένους πιά μενσεβίκους καί ἐσέρους μέ σκοπό ν' ἀνακηρυχτεῖ ἡ σύσκεψη αὐτή σέ «πανεθνική σύναξη», νά ἐξασφαλιστεῖ ἡ ἔγκριση ἀπ' αὐτήν τῆς πολιτικῆς τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καί τῆς ἀντεπανάστασης καί νά ριχτοῦν τά βάρη τοῦ πολέμου στίς πλάτες τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν.

Ἡ ἀντεπανάσταση χρειάζεται τό δικό της κοινοβούλιο, τό δικό της κέντρο, καί τό δημιουργεῖ.

Ἡ ἀντεπανάσταση χρειάζεται τήν ἐμπιστοσύνη τῆς «κοινῆς γνώμης», καί τή δημιουργεῖ.

Αὐτοῦ βρίσκεται ὅλη ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος.

Ἀπ' αὐτή τήν ἄποψη ἡ ἀντεπανάσταση βαδίζει στόν

ἴδιο δρόμο μέ τήν ἐπανάσταση. Διδάσκεται ἀπό τήν ἐπανάσταση.

Ἡ ἐπανάσταση εἶχε τό δικό της κοινοβούλιο, τό δικό της πραγματικό κέντρο καί ἔνιωθε πώς εἶναι ὀργανωμένη.

Σήμερα ἡ ἀντεπανάσταση προσπαθεῖ νά δημιουργήσει τό δικό της κοινοβούλιο καί τό δημιουργεῖ μέσα στήν καρδιά τῆς Ρωσίας, στή Μόσχα, μέ τά χέρια—τί εἰρωνεία τῆς τύχης!—τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων.

Κι αὐτό γίνεται τή στιγμή πού τό κοινοβούλιο τῆς ἐπανάστασης τό κατάντησαν ἁπλό ἐξάρτημα τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἀντεπανάστασης, τή στιγμή πού ἕνας θανάσιμος πόλεμος ἔχει κηρυχτεῖ ἐνάντια στά Σοβιέτ καί τίς Ἐπιτροπές τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν καί τῶν φαντάρων.

Δέν εἶναι δύσκολο νά καταλάβει κανείς πώς μέσα σέ τέτιες συνθῆκες ἡ σύσκεψη πού συνέρχεται στίς 12 τοῦ Αὐγούστου στή Μόσχα, θά μετατραπεῖ ὁπωσδήποτε σέ ὄργανο συνωμοσίας τῆς ἀντεπανάστασης ἐνάντια στούς ἐργάτες, πού τούς ἀπειλοῦν μέ τά λοκάουτ καί τήν ἀνεργία, ἐνάντια στούς ἀγρότες, πού «δέν τούς δίνουν» γῆ, καί ἐνάντια στούς φαντάρους πού τούς στεροῦν τή λευτεριά πού κέρδισαν τίς μέρες τῆς ἐπανάστασης—θά μετατραπεῖ ὁπωσδήποτε σέ ὄργανο συνωμοσίας, πού θά συγκαλύπτεται μέ τίς «σοσιαλιστικές φράσεις» τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων, πού ὑποστηρίζουν αὐτή τή σύσκεψη.

Ἀπ' ἐδῶ βγαίνουν καί τά καθήκοντα τῶν πρωτοπόρων ἐργατῶν πού εἶναι:

1) Νά ἀποσπάσουν ἀπό τή σύσκεψη τή μάσκα τῆς λαϊκῆς ἐκπροσώπευσης καί νά φέρουν στό φῶς τῆς ἡμέρας τόν ἀντεπαναστατικό καί ἀντιλαϊκό της ρόλο.

2) Νά ξεσκεπάσουν τούς μενσεβίκους καί τούς ἐσέ-

ρους, πού καλύπτουν τή σύσκεψη αὐτή μέ τό σύνθημα τῆς «σωτηρίας τῆς ἐπανάστασης» καί ἐξαπατοῦν τούς λαούς τῆς Ρωσίας.

3) Νά ὀργανώσουν μαζικά συλλαλητήρια διαμαρτυρίας ἐνάντια στήν ἀντεπαναστατική πλεχτάνη πού ἐξυφαίνουν οἱ «σωτῆρες» αὐτοί... τῶν κερδῶν τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν.

Ἂς ξέρουν οἱ ἐχθροί τῆς ἐπανάστασης ὅτι οἱ ἐργάτες δέ θά ἐξαπατηθοῦν, ὅτι οἱ ἐργάτες δέ θ' ἀφήσουν ἀπό τά χέρια τους τή μαχητική σημαία τῆς ἐπανάστασης.

«Ραμπότσι ἰ Σολντάτ», ἀρ. 14,
8 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ[63]

Ὁ πόλεμος συνεχίζεται. Τό ματοβαμμένο του ἅρμα προελαύνει ἀπειλητικά κι ἀσταμάτητα. Ὁ πόλεμος αὐτός μετατρέπεται βῆμα πρός βῆμα ἀπό εὐρωπαϊκό σέ παγκόσμιο καί παρασέρνει στό σκοτεινό του ἔργο ὅλο καί καινούργια κράτη.

Ταυτόχρονα ξεφτάει καί χάνει τή σημασία της ἡ συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης.

Ἡ «πάλη γιά τήν εἰρήνη» καί ἡ ταχτική τῆς «πίεσης» πάνω στίς ἰμπεριαλιστικές κυβερνήσεις, πού διακήρυξαν οἱ συμβιβαστές, μετατράπηκαν σέ «κούφια λόγια».

Χρεωκόπησαν ὁλοκληρωτικά οἱ ἀπόπειρες τῶν συμβιβαστῶν νά ἐπιταχύνουν τό τέλος τοῦ πολέμου καί νά ξαναστήσουν στά πόδια της τήν ἐργατική Διεθνῆ μέ μιά συμφωνία ἀνάμεσα στίς «πλειοψηφίες τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας» τῶν διαφόρων χωρῶν.

Ἡ ἐσερομενσεβίκικη φάρσα τῆς Στοκχόλμης, πού γύρω της ὑφαίνεται ἕνα πυκνό δίχτυ ἰμπεριαλιστικῶν μηχανοραφιῶν, θά μετατραπεῖ ἀναπόφευχτα εἴτε σέ ἀνίσχυρη παράτα, εἴτε σέ παιχνίδι στά χέρια τῶν ἰμπεριαλιστικῶν κυβερνήσεων.

Γιά ὅλους εἶναι σήμερα ξεκάθαρο ὅτι τό ταξίδι τῶν

ἀντιπροσώπων τοῦ Πανρωσικοῦ συνεδρίου τῶν Σοβιέτ στήν Εὐρώπη[64] καί ἡ «σοσιαλιστική» διπλωματία τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, μέ τά ἐπίσημα γεύματα πού ὀργανώνουν μαζί μέ τούς ἀντιπροσώπους τοῦ ἀγγλογαλλικοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ, δέν εἶναι τό μέσο πού χρειάζεται γιά ν' ἀποκατασταθεῖ ἡ διεθνής ἀδελφότητα τῶν ἐργατῶν.

Τό κόμμα μας εἶχε δίκιο ὅταν ἀπό τή συνδιάσκεψη ἀκόμα τοῦ 'Απρίλη ἔκανε διαχωρισμό τῆς δικῆς του πολιτικῆς ἀπό τήν πολιτική τῆς Στοκχόλμης.

Ἡ ἐξέλιξη τοῦ πολέμου καί ὅλη ἡ παγκόσμια κατάσταση ὀξύνουν ἀναπόφευχτα τίς ταξικές ἀντιθέσεις καί ὁδηγοῦν σέ μιά περίοδο μεγαλειώδικων κοινωνικῶν συγκρούσεων.

Αὐτοῦ καί μόνον αὐτοῦ πρέπει νά ἀναζητήσουμε τούς δημοκρατικούς τρόπους γιά τόν τερματισμό τοῦ πολέμου.

Μιλᾶνε γιά «ἐξέλιξη» τῶν ἀπόψεων τῶν ἀγγλογάλλων σοσιαλπατριωτῶν καί γιά τήν ἀπόφασή τους νά πᾶνε στή Στοκχόλμη κλπ.

Αὐτό ὅμως δέν ἀλλάζει καθόλου τήν κατάσταση. Μήπως οἱ ρῶσοι καί οἱ γερμανο-αυστριακοί σοσιαλπατριῶτες δέν ἀποφάσισαν ἐπίσης (νωρίτερα ἀκόμα ἀπό τούς ἀγγλογάλλους!) νά πάρουν μέρος στή συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης; Ποιός θά μποροῦσε νά ἰσχυριστεῖ ὅτι ἡ ἀπόφασή τους αὐτή ἐπιτάχυνε τό ἔργο τοῦ τερματισμοῦ τοῦ πολέμου;

Μήπως τό κόμμα τοῦ Σάιντεμαν, πού παίρνει μέρος στή συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης, ἔπαψε νά ὑποστηρίζει τήν κυβέρνηση τῆς χώρας του, πού ἐνεργεῖ ἐπίθεση καί καταλαμβάνει τή Γαλικία καί τή Ρουμανία;

Μήπως τά κόμματα τοῦ Ρενοντέλ καί τοῦ Χέντερσον, πού μιλᾶνε γιά «ἀγώνα γιά τήν εἰρήνη» καί γιά τή συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης, δέν ὑποστηρίζουν ταυτόχρονα

τίς κυβερνήσεις τους, πού καταλαμβάνουν τή Μεσοποταμία καί τήν Ἑλλάδα;

Τί σημασία μποροῦν νά ἔχουν μπροστά σέ τέτια γεγονότα οἱ συζητήσεις τους γιά τή συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης.

Λόγια ὅλο ἀγαθότητα γιά τήν εἰρήνη, πού σκεπάζουν τήν ἀπροκάλυπτη ὑποστήριξη τῆς πολιτικῆς τοῦ πολέμου καί τῶν καταχτήσεων—ποιός δέν ξέρει αὐτές τίς παμπάλαιες μέθοδες πού χρησιμοποιοῦν οἱ ἰμπεριαλιστές γιά τήν ἐξαπάτηση τῶν μαζῶν;

Ἰσχυρίζονται πώς οἱ συνθῆκες ἔχουν ἀλλάξει σήμερα σέ σχέση μέ τό παρελθόν καί πώς θά ἔπρεπε γι' αὐτό τό λόγο νά ἀλλάξει καί ἡ στάση μας ἀπέναντι στή συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης.

Ναί, οἱ συνθῆκες ἔχουν ἀλλάξει, ἔχουν ἀλλάξει ὅμως ὄχι πρός ὄφελος τῆς συνδιάσκεψης τῆς Στοκχόλμης, ἀλλά ἀποκλειστικά καί μόνο ἐναντίον της.

Ἡ ἀλλαγή συνίσταται πρῶτα-πρῶτα στό γεγονός ὅτι ὁ πόλεμος ἀπό εὐρωπαϊκός ἔγινε παγκόσμιος καί ὅτι πλάτυνε καί βάθυνε στό ἔπακρο τή γενική κρίση.

Γι' αὐτό οἱ πιθανότητες γιά ἰμπεριαλιστική εἰρήνη καί γιά πολιτική «πίεσης» πάνω στίς κυβερνήσεις περιορίστηκαν στό ἐλάχιστο.

Ἡ ἀλλαγή, δεύτερο, συνίσταται στό γεγονός ὅτι ἡ Ρωσία ἀκολούθησε τό δρόμο τῆς ἐπίθεσης στό μέτωπο καί ὅτι προσάρμοσε τήν ἐσωτερική ζωή τῆς χώρας στίς ἀπαιτήσεις τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπίθεσης, μέ τήν ἔννοια τῆς χαλιναγώγησης τῶν ἐλευθεριῶν. Γιατί πρέπει, τελοσπάντων, νά καταλάβουμε ὅτι ἡ πολιτική τῆς ἐπίθεσης εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τό «ἀνώτατο ὅριο ἐλευθεριῶν» καί ὅτι ἀπό

τόν Ἰούνη ἀκόμα ἄρχισε ἡ στροφή στήν ἀνάπτυξη τῆς ἐπανάστασής μας. Κι ἐδῶ παρουσιάζεται τό φαινόμενο οἱ μπολσεβίκοι «νά εἶναι κλεισμένοι» στίς φυλακές, ἐνῶ οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας νά ἔχουν μετατραπεῖ σέ ὀπαδούς τῆς ἐπίθεσης καί νά παίζουν τό ρόλο τοῦ δεσμοφύλακα.

Γι' αὐτό τό λόγο ἡ θέση τῶν ὀπαδῶν τῆς «πάλης γιά τήν εἰρήνη» κατάντησε σήμερα νά μήν εἶναι ἀνεκτή, γιατί ἄν μποροῦσε κανείς προηγούμενα νά μιλάει γιά εἰρήνη χωρίς νά φοβᾶται μή ἀποδειχτεῖ ψεύτης, σήμερα, ὕστερα ἀπό τήν πολιτική τῆς ἐπίθεσης, πού τήν ὑποστηρίζουν οἱ «ὀπαδοί τῆς ἄμυνας», ἡ λέξη εἰρήνη στά χείλη τῶν «ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας» μοιάζει μέ κοροϊδία.

Τί δείχνουν ὅλ' αὐτά;

Δείχνουν ὅτι «συντροφικές» συζητήσεις γιά εἰρήνη στή Στοκχόλμη καί ματοβαμμένα ἔργα στό μέτωπο εἶναι πράγματα ἀσυμβίβαστα, ὅτι ἡ ἀντίφαση ἀνάμεσά τους βοᾶ κι εἶναι ὁλοφάνερη.

Γι' αὐτό εἶναι ἀναπόφευχτη ἡ χρεωκοπία τῆς συνδιάσκεψης τῆς Στοκχόλμης.

Γι' αὐτό ἄλλαξε κάπως καί ἡ δική μας στάση ἀπέναντι στή συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης.

Προηγούμενα ξεσκεπάζαμε τή φάρσα τῆς Στοκχόλμης· τώρα δέν ἀξίζει κάν τόν κόπο νά τήν ξεσκεπάζουμε γιατί ξεσκεπάζεται μόνη της.

Προηγούμενα ἔπρεπε νά τή στιγματίζουμε σάν παιχνίδι μέ τήν εἰρήνη, παιχνίδι πού παραπλανοῦσε τίς μάζες. Τώρα δέν ἀξίζει κάν τόν κόπο νά τή στιγματίσουμε γιατί τόν ξαπλωμένο δέν τόν χτυποῦν.

Ἀπό δῶ ὅμως βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι ὁ δρόμος

τῆς συνδιάσκεψης τῆς Στοκχόλμης δέν εἶναι ὁ δρόμος γιά τήν εἰρήνη.

Ὁ δρόμος γιά τήν εἰρήνη δέν περνάει ἀπό τή Στοκχόλμη, ἀλλά μέσα ἀπό τήν ἐπαναστατική πάλη τῶν ἐργατῶν ἐνάντια στόν ἰμπεριαλισμό.

«Ραμπότσι ἰ Σολντάτ», ἀρ. 15,
9 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ Η ΣΥΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ;

Ἡ φυγή ἀπό τήν Πετρούπολη

Ἡ σύσκεψη τῆς Μόσχας ἄρχισε τίς ἐργασίες της. Δέ συνέρχεται στήν Πετρούπολη, στό κέντρο τῆς ἐπανάστασης, μά μακριά ἀπ' αὐτήν, στήν «ἡσυχία τῆς Μόσχας».

Στίς μέρες τῆς ἐπανάστασης οἱ σπουδαιότερες συσκέψεις συγκαλοῦνταν συνήθως στήν Πετρούπολη, στήν ἀκρόπολη τῆς ἐπανάστασης πού γκρέμισε τόν τσαρισμό. Τότε δέ φοβοῦνταν τήν Πετρούπολη, τότε τραβιόνταν κοντά της. Τώρα ὅμως τίς μέρες τῆς ἐπανάστασης τίς ἀντικατάστησε τό σούρουπο τῆς ἀντεπανάστασης. Τώρα ἡ Πετρούπολη εἶναι ἐπικίνδυνη, τώρα τή φοβοῦνται σά τήν πανούκλα καί... τήν ἀποφεύγουν ὅπως ὁ διάβολος τό λιβάνι, φεύγουν μακριά της γιά τή Μόσχα, «ὅπου δέν ὑπάρχει τόση ἀνησυχία», ὅπου κατά τή γνώμη τῶν ἀντεπαναστατῶν, εἶναι πιό εὔκολο νά φέρουν σέ πέρας τό σκοτεινό τους ἔργο.

«Ἡ σύσκεψη θά διεξαχθεῖ κάτω ἀπό τή σημαία τῆς Μόσχας, οἱ ἰδέες τῆς Μόσχας, οἱ διαθέσεις τῆς Μόσχας ἀπέχουν πολύ ἀπό τίς ἰδέες καί τίς διαθέσεις τῆς σάπιας Πετρούπολης, τῆς πληγῆς πού μολύνει τή Ρωσία». («Βετσέρνεγιε Βρέμια», 11 τοῦ Αὐγούστου).

Αὐτά λένε οἱ ἀντεπαναστάτες.

Μαζί τους συμφωνοῦν πέρα γιά πέρα καί οἱ «ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας».

—Στή Μόσχα, στή Μόσχα!—σιγοψιθυρίζουν οἱ «σωτῆρες τῆς χώρας», φεύγοντας μακριά ἀπό τήν Πετρούπολη.

—Ὥρα καλή στήν πρύμη σας, τούς ἀπαντᾶ ἡ ἐπαναστατική Πετρούπολη.

—Θά μποϋκοτάρουμε τή σύσκεψή σας, φωνάζουν ξοπίσω τους οἱ ἐργάτες τῆς Πετρούπολης.

Καί ἡ Μόσχα; Δικαιώνει ἄραγε τίς ἐλπίδες τῶν ἀντεπαναστατῶν;

Τά πράγματα δέ δείχνουν κάτι τέτιο. Οἱ ἐφημερίδες εἶναι γεμάτες πληροφορίες γιά τή γενική ἀπεργία τῆς Μόσχας. Οἱ ἐργάτες τῆς Μόσχας κήρυξαν ἀπεργία. Οἱ ἐργάτες τῆς Μόσχας, ὅπως καί οἱ ἐργάτες τῆς Πετρούπολης, μποϋκοτάρουν τή σύσκεψη. Ἡ Μόσχα δέ μένει πίσω ἀπό τήν Πετρούπολη.

Ζήτω οἱ ἐργάτες τῆς Μόσχας!

Καί τώρα τί θά γίνει, θά φύγουν καί ἀπό τή Μόσχα;

Ἀπό τήν Πετρούπολη στή Μόσχα, ἀλλά ἀπό τή Μόσχα—ποῦ;

Μήπως στό Τσαριοβοκοκσάισκ;

Ἄσχημα, πολύ ἄσχημα, πᾶνε οἱ δουλιές τῶν κυρίων βερσαλιέρων...

* * *

Ἀπό τή σύσκεψη ὥς τό «μακρό κοινοβούλιο»[65]

Προετοιμάζοντας τή σύσκεψη τῆς Μόσχας οἱ κύριοι «ἐθνοσωτῆρες» καμώνονταν πώς συγκαλοῦν μιά «ἁπλή σύσκεψη», πού δέ θά λύσει κανένα ζήτημα καί δέ θά ἐπιβάλει καμιά ὑποχρέωση. Ἡ «ἁπλή σύσκεψη» ὅμως ἄρχισε σιγά-σιγά νά μετατρέπεται σέ «κρατική σύσκεψη», κατό-

πι σέ «μεγάλη σύναξη» καί τώρα μιλᾶνε συγκεκριμένα γιά μετατροπή της σέ «μακρό κοινοβούλιο» πού θά λύσει τά κυριότερα ζητήματα τῆς ζωῆς μας.

«Τό μέλλον τῆς Ρωσίας ἐμφανίζεται μέ θλιβερά χρώματα, ἄν στή σύσκεψη τῆς Μόσχας δέν ἀποκρυσταλλωθεῖ ἕνα κέντρο, πού νά συνενώσει ὁλόκληρη τή Ρωσία—λέει ὁ ἀταμάνος Καραοῦλοφ τῆς περιοχῆς τῶν κοζάκων τοῦ Τέρεκ. Ὡστόσο ἔχω τή γνώμη πώς θά σχηματιστεῖ τέτιο κέντρο... καί μόλις... σχηματιστεῖ ἕνα τέτιο σημεῖο στήριξης, τότε ἡ σύσκεψη τῆς Μόσχας ὄχι μόνο θά μετατραπεῖ σέ ζωτικό ὄργανο, ἀλλά ἔχει τίς πιθανότητες γιά μιά πολύ μακρόχρονη καί λαμπρή ὕπαρξη ὅπως τό „μακρό κοινοβούλιο" τῆς ἐποχῆς τοῦ Κρόμβελ. Ὅσο γιά μένα, σάν ἀντιπρόσωπος τῶν κοζάκων, θά προσπαθήσω νά συντελέσω μέ ὅλα τά μέσα γιά νά σχηματιστεῖ ἕνα τέτιο κέντρο συνένωσης». («Ρούσκιγιε Βέντομοστι», ἀπογευματινή ἔκδοση, 11 τοῦ Αὐγούστου).

Αὐτά λέει ὁ «ἀντιπρόσωπος τῶν κοζάκων».

Νά γίνει ἡ σύσκεψη τῆς Μόσχας «κέντρο συνένωσης» τῆς ἀντεπανάστασης, αὐτό εἶναι σέ συντομία τό νόημα τοῦ μακροσκελοῦς λόγου τοῦ Καραοῦλοφ.

Τά ἴδια λένε καί οἱ κοζάκοι τοῦ Ντόν στήν ἐντολή τους πρός τούς ἀντιπροσώπους τους:

«Ἡ κυβέρνηση πρέπει νά σχηματιστεῖ ἀπό τή σύσκεψη τῆς Μόσχας εἴτε ἀπό τήν Προσωρινή ἐπιτροπή τῆς κρατικῆς Δούμας καί ὄχι ἀπό ἕνα ὁποιοδήποτε κόμμα, ὅπως γινόταν ὥς τά σήμερα. Στήν κυβέρνηση αὐτή πρέπει νά ἐξασφαλιστεῖ ἀπεριόριστη ἐξουσία καί ἀνεξαρτησία».

Αὐτά λέει τό Συμβούλιο τῶν κοζάκων τοῦ Ντόν.

Καί ποιός δέν ξέρει τώρα ὅτι οἱ «κοζάκοι ἀντιπροσωπεύουν μιά δύναμη»;

Δέ χωρεῖ ἀμφιβολία: ἤ δέ θά γίνει ἡ σύσκεψη, ἤ θά μετατραπεῖ ἀναπόφευχτα σέ «μακρό κοινοβούλιο» τῆς ἀντεπανάστασης.

Οἱ μενσεβίκοι καί οἱ ἐσέροι, πού κάλεσαν τή σύσκεψη, διευκόλυναν τό ἔργο τῆς ὀργάνωσης τῆς ἀντεπανάστασης, ἀνεξάρτητα ἄν τό ἤθελαν εἴτε ὄχι.

Αὐτή εἶναι ἡ πραγματικότητα.

* * *

Ποιοί εἶναι αὐτοί;

Ποιοί εἶναι αὐτοί, τά κεφάλια αὐτά τῆς ἀντεπανάστασης;

Εἶναι, πρῶτα-πρῶτα, ἡ στρατοκρατία, οἱ ἀνώτατοι ἀξιωματικοί, πού τούς ἀκολουθοῦν ὁρισμένοι κύκλοι τῶν κοζάκων καί τῶν ἱπποτῶν τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Εἶναι, δεύτερο, ἡ βιομηχανική κεφαλαιοκρατία μας μέ ἐπικεφαλῆς τό Ριαμπουσίνσκι, τόν ἴδιο τό Ριαμπουσίνσκι, πού ἀπειλεῖ τό λαό μέ τήν «πείνα» καί τήν «ἐξαθλίωση», ἄν δέν παραιτηθεῖ ἀπό τίς διεκδικήσεις του.

Εἶναι, τέλος, τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ, πού συνενώνει τούς στρατηγούς καί τούς βιομήχανους ἐνάντια στό ρωσικό λαό καί τήν ἐπανάσταση.

Ὅλα αὐτά ξεκαθαρίστηκαν ἀρκετά καλά στήν «προκαταρκτική σύσκεψη»[66] τῶν στρατηγῶν, τῶν βιομηχάνων καί τῶν καντέτων στίς 8-10 τοῦ Αὐγούστου.

«Ὅλοι ἔχουν στό στόμα τους τό ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ Κορνίλοφ, γράφει ἡ „Μπιρζιόφκα". Κυριαρχική ἐπιρροή στή σύσκεψη ἔχουν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ λεγόμενου στρατιωτικοῦ κόμματος, μέ ἐπικεφαλῆς τό στρατηγό Ἀλεξέγιεφ καί οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἕνωσης τῶν κοζάκων. Ὁ λόγος τοῦ στρατηγοῦ Ἀλεξέγιεφ, πού ἐκφωνήθηκε στήν πρώτη συνεδρίαση καί ἔγινε δεχτός ἀπό τή σύσκεψη μέ θυελλώδικες ἐκδηλώσεις ἐπιδοκιμασίας, θά ἐπαναληφθεῖ στήν κρατική σύσκεψη τῆς Μόσχας». («Βετσέρναγια Μπιρζιόφκα», 11 τοῦ Αὐγούστου).

Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ λόγος πού ὁ Μιλιουκόφ πρότεινε νά ἐκδοθεῖ σέ χωριστό φυλλάδιο.

Παρακάτω:

«Τό πρόσωπο τοῦ στρατηγοῦ Καλέντιν προκαλεῖ τή γενική προσοχή. Τόν παρακολουθοῦν καί τόν προσέχουν ὅλοι μέ ἐξαιρετικό ἐνδιαφέρον. Γύρω του συγκεντρώνονται ὅλοι οἱ „στρατιωτικοί"». («Βετσέρνεγιε Βρέμια», 11 τοῦ Αὐγούστου).

Τέλος, ὅλος ὁ κόσμος ξέρει τά τελεσίγραφα τῶν ἱπποτῶν τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καί τῶν ἑνώσεων τῶν κοζάκων, πού ἔχουν ἐπικεφαλῆς στρατηγούς πού καθαιρέθηκαν ἤ πού δέν ἔχουν ἀκόμα καθαιρεθεῖ.

Πρέπει νά ποῦμε πώς τά τελεσίγραφα ἐκτελοῦνται χωρίς καμιά καθυστέρηση. Γιατί στούς στρατιωτικούς δέν ἀρέσει νά «φλυαροῦν ἄσκοπα».

Δέ χωράει ἀμφιβολία: τά πράγματα τραβοῦν στήν καθιέρωση καί τή νομιμοποίηση τῆς στρατιωτικῆς διχτατορίας.

Ἡ δική μας καί ἡ συμμαχική κεφαλαιοκρατία θά χρηματοδοτήσουν «ἁπλῶς» αὐτή τή διχτατορία. Δέν «ἐνδιαφέρεται τοῦ κάκου τόσο πολύ γιά τή σύσκεψη ὁ σέρ Μπιούκενεν» (βλ. τή «Μπιρζιόφκα») πού, ὅπως φαίνεται, ἑτοιμάζεται κι αὐτός νά ξεκινήσει γιά τή Μόσχα.

Δέν πανηγυρίζουν τοῦ κάκου καί τά πρωτοπαλίκαρα τοῦ κυρίου Μιλιουκόφ.

Καί δέ θεωρεῖ τοῦ κάκου ὁ Ριαμπουσίνσκι τόν ἑαυτό του γιά ἕνα Μίνιν «σωτήρα τοῦ ἔθνους» κλπ.

* * *

Τί θέλουν;

Θέλουν τόν πλήρη θρίαμβο τῆς ἀντεπανάστασης. Ἀκοῦστε τήν ἀπόφαση τῆς προκαταρκτικῆς σύσκεψης:

«Πρέπει νά ἀποκατασταθεῖ ἡ πειθαρχία στό στρατό κι ἡ ἐξουσία νά περάσει στό σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν».

Μ' ἄλλα λόγια: περάστε χαλινάρι στούς φαντάρους!

«Μιά κεντρική ἐξουσία, ἑνιαία καί ἰσχυρή πρέπει νά βάλει τέρμα στό σύστημα τῆς ἀνεύθυνης διεύθυνσης τῶν συλλογικῶν ὀργανώσεων».

Μ' ἄλλα λόγια: κάτω τά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν!

Ἡ κυβέρνηση «πρέπει νά ξεκόψει ὁριστικά μέ κάθε ἴχνος ἐξάρτησης ἀπό ὁποιεσδήποτε ἐπιτροπές, Σοβιέτ καί ἄλλες παρόμοιες ὀργανώσεις».

Μ' ἄλλα λόγια: ἡ κυβέρνηση πρέπει νά ἐξαρτιέται μόνο ἀπό τά «συμβούλια» τῶν κοζάκων καί τούς ἱππότες τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πού «παίρνουν μέρος στή σύσκεψη».

Ἡ ἀπόφαση ἰσχυρίζεται πώς μόνο μ' αὐτό τόν τρόπο μπορεῖ νά «σωθεῖ ἡ Ρωσία».

Ὅπως βλέπετε τό πράγμα εἶναι ὁλοφάνερο.

Λοιπόν, τί λέτε, κύριοι συμβιβαστές, ἐσέροι καί μενσεβίκοι, δέχεστε νά κάνετε συμφωνία μέ τούς ἐκπροσώπους τῶν «ζωντανῶν δυνάμεων»;

Ἤ μήπως τό μετανοιώσατε;

Δυστυχισμένοι συμβιβαστές...

* * *

Ἡ φωνή τῆς Μόσχας

Ἡ Μόσχα ἐκτελεῖ τό ἐπαναστατικό καθῆκον της. Οἱ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουν ὅτι ὕστερα ἀπό τήν ἔκκληση τῶν μπολσεβίκων ἄρχισε κιόλας στή Μόσχα γενική ἀπεργία, παρά τήν ἀπόφαση τῆς Πανρωσικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, πού ὥς τά τώρα σέρνεται ἀκόμα στήν οὐρά τῶν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ.

Αἶσχος στήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή!

Ζήτω τό έπαναστατικό προλεταριάτο τῆς Μόσχας!

Ἂς ἀντηχήσει ἀκόμα πιό δυνατά ἡ φωνή τῶν συντρόφων μας τῆς Μόσχας γιά νά χαίρονται ὅλοι οἱ καταπιεζόμενοι καί ὑποδουλωμένοι!

Ἂς μάθει ὅλη ἡ Ρωσία ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμα στόν κόσμο ἄνθρωποι ἀποφασισμένοι νά ὑπερασπίσουν μέ τά στήθια τους τήν ὑπόθεση τῆς ἐπανάστασης.

Ἡ Μόσχα ἀπεργεῖ. Ζήτω ἡ Μόσχα!

«Προλετάριος», ἀρ. 1,
13 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Τίς μέρες τῆς ἐπανάστασης καί τῶν δημοκρατικῶν μετασχηματισμῶν τό κίνημα ἐξελισσόταν κάτω ἀπό τό σύνθημα τῆς ἀπελευθέρωσης.

Ἀπελευθερώνονταν οἱ ἀγρότες ἀπό τήν παντοδυναμία τῶν τσιφλικάδων. Ἀπελευθερώνονταν οἱ ἐργάτες ἀπό τούς ἐτσιθελισμούς τῆς διεύθυνσης τῶν ἐργοστασίων. Ἀπελευθερώνονταν οἱ φαντάροι ἀπό τήν αὐθαιρεσία τῶν στρατηγῶν...

Ἡ πορεία τῆς ἀπελευθέρωσης δέ μποροῦσε νά μήν περιλάβει καί τούς λαούς τῆς Ρωσίας, πού ὁλάκερους αἰῶνες τούς καταπίεζε ὁ τσαρισμός.

Τό διάταγμα γιά τήν «ἰσοτιμία» τῶν λαῶν καί ἡ ἐκμηδένιση στήν πράξη τῶν ἐθνικῶν περιορισμῶν, τά συνέδρια τῶν οὐκρανῶν, τῶν φιλανδῶν καί τῶν λευκορώσων καί τό ζήτημα τῆς ὁμοσπονδιακῆς δημοκρατίας, ἡ πανηγυρική διακήρυξη τοῦ δικαιώματος τῶν ἐθνῶν γιά αὐτοδιάθεση καί οἱ ἐπίσημες ὑποσχέσεις «ὅτι δέ θά μπεῖ κανένα ἐμπόδιο»—ὅλα αὐτά ἔδειχναν πόσο εἶχε μεγαλώσει τό ἀπελευθερωτικό κίνημα τῶν λαῶν τῆς Ρωσίας.

Αὐτά γίνονταν τίς μέρες τῆς ἐπανάστασης, τότε πού οἱ τσιφλικάδες εἶχαν ἐξαφανιστεῖ ἀπό τήν πολιτική σκη-

νή καί ἡ ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία βρισκόταν κάτω ἀπό τή συνεχῆ πίεση τῆς ἀνερχόμενης δημοκρατίας.

Μέ τήν ἐπάνοδο τῶν τσιφλικάδων (δηλ. τῶν στρατηγῶν) στήν ἐξουσία καί τό θρίαμβο τῆς ἀντεπαναστατικῆς κεφαλαιοκρατίας ἀλλάζει ἐντελῶς ἡ εἰκόνα.

Τά «μεγάλα λόγια» γιά τήν αὐτοδιάθεση καί οἱ πανηγυρικές ὑποσχέσεις ὅτι «δέ θά μπεῖ κανένα ἐμπόδιο» παραδίνονται στή λήθη. Δημιουργοῦνται τά πιό ἀπίστευτα ἐμπόδια, μέχρι καί τήν ἄμεση ἐπέμβαση στήν ἐσωτερική ζωή τοῦ κάθε λαοῦ. Διαλύεται τό σέιμ (Βουλή) τῆς Φιλανδίας [67]. Καί ἡ διάλυση αὐτή συνοδεύεται μέ τήν ἀπειλή ὅτι «ἄν χρειαστεῖ ἡ Φιλανδία θά κηρυχτεῖ σέ κατάσταση πολιορκίας» («Βετσέρνεγιε Βρέμια», 9 τοῦ Αὐγούστου). Ἀρχίζει ἡ ἐκστρατεία ἐνάντια στή Ράντα (Βουλή) καί στή Γραμματεία τῆς Οὐκρανίας [68], ἐκστρατεία πού ἔχει ὁλοφάνερα γιά σκοπό τήν ἀποκεφάλιση τῆς αὐτονομίας τῆς Οὐκρανίας. Ταυτόχρονα μπαίνουν ξανά σέ ἐνέργεια οἱ παλιές σιχαμερές μέθοδες πρόκλησης ἐθνικῶν συγκρούσεων καί δημιουργίας ἐγκληματικῶν ὑποψιῶν «ἐπί προδοσία», μέ σκοπό νά ξαπολυθοῦν οἱ ἀντεπαναστατικές-σωβινιστικές δυνάμεις, νά πνιχτεῖ στό αἷμα ἡ ἴδια ἡ ἰδέα τῆς ἐθνικῆς ἀπελευθέρωσης, νά δημιουργηθεῖ ἕνα βάραθρο ἀνάμεσα στούς λαούς τῆς Ρωσίας καί νά καλλιεργηθεῖ ἀνάμεσά τους ἡ ἐχθρότητα γιά νά χαίρονται ἔτσι οἱ ἐχθροί τῆς ἐπανάστασης.

Ἔτσι καταφέρεται ἕνα θανάσιμο χτύπημα στήν ὑπόθεση τῆς συνένωσης τῶν λαῶν σέ μιά ἀγαπημένη καί ἑνιαία οἰκογένεια.

Γιατί εἶναι αὐτονόητο ὅτι ἡ πολιτική τῶν ἐθνικῶν «μηχανοραφιῶν» δέν ἑνώνει, μά χωρίζει τούς λαούς καί δυναμώνει ἀνάμεσά τους τίς «χωριστικές» τάσεις.

Γιατί εἶναι αὐτονόητο ὅτι ἡ πολιτική τῆς ἐθνικῆς καταπίεσης, πού ἀσκεῖ ἡ ἀντεπαναστατική κεφαλαιοκρατία, ἀπειλεῖ τή Ρωσία μέ τήν «ἀποσύνθεση», πού ἐνάντια της καταφέρεται μέ τόσο ἀπατηλό καί ὑποκριτικό τόνο ὁ ἀστικός τύπος.

Γιατί εἶναι αὐτονόητο ὅτι ἡ πολιτική τῆς ὑποκίνησης, τῆς μιᾶς ἐθνότητας ἐνάντια στήν ἄλλη εἶναι ἡ σιχαμερή ἐκείνη πολιτική πού δυναμώνει τήν ἀμοιβαία δυσπιστία καί ἔχθρα ἀνάμεσα στούς λαούς, διασπᾶ τίς δυνάμεις τοῦ προλεταριάτου ὅλης τῆς Ρωσίας καί ὑποσκάπτει τίς ἴδιες τίς βάσεις τῆς ἐπανάστασης.

Γι' αὐτό ἀκριβῶς συμπαθοῦμε ὁλόψυχα τούς λαούς πού δέν ἔχουν πλήρη δικαιώματα καί καταπιέζονται, τούς λαούς πού ἀγωνίζονται, ὅπως εἶναι φυσικό, ἐνάντια σ' αὐτή τήν πολιτική.

Γι' αὐτό ἀκριβῶς στρέφουμε τήν αἰχμή τοῦ ὅπλου μας ἐνάντια σέ κείνους πού μέ τή μάσκα τῆς «αὐτοδιάθεσης» τῶν λαῶν ἀσκοῦν πολιτική ἰμπεριαλιστικῶν προσαρτήσεων καί βίαιης «συνένωσης» τῶν λαῶν.

Ἐμεῖς δέν εἴμαστε καθόλου ἐνάντια στήν ἕνωση τῶν λαῶν σ' ἕνα κρατικό σύνολο. Δέν εἴμαστε καθόλου ὑπέρ τοῦ διαμελισμοῦ τῶν μεγάλων κρατῶν σέ μικρά. Γιατί εἶναι αὐτονόητο ὅτι ἡ συνένωση τῶν μικρῶν κρατῶν σέ μεγάλα εἶναι ἕνας ἀπό τούς ὅρους πού διευκολύνουν τό ἔργο τῆς πραγματοποίησης τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Εἴμαστε ὅμως κατηγορηματικά ὑπέρ τῆς ἄποψης ἡ ἕνωση αὐτή νά εἶναι ἐθελοντική, γιατί μόνο μιά τέτια ἕνωση εἶναι ἀληθινή καί σταθερή.

Γι' αὐτό ὅμως εἶναι ἀπαραίτητη πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἡ πλήρης καί ἀνεπιφύλαχτη ἀναγνώριση τοῦ δικαιώματος τῶν λαῶν τῆς Ρωσίας γιά αὐτοδιάθεση, μέχρι καί τόν ἀποχωρισμό τους ἀπό τή Ρωσία.

Εἶναι ἀπαραίτητο ἀκόμα, ἡ ἀναγνώριση αὐτή στά λό-

για νά ἐπισφραγιστεῖ μέ ἔργα καί νά παραχωρηθεῖ στούς λαούς ἀμέσως τό δικαίωμα νά καθορίσουν στίς συνταχτικές τους συνελεύσεις τό ἔδαφος καί τίς μορφές τῆς πολιτικῆς τους ὀργάνωσης.

Μόνο μιά τέτια πολιτική μπορεῖ νά ἐνισχύσει τήν ἐμπιστοσύνη καί τή φιλία τῶν λαῶν.

Μόνο μιά τέτια πολιτική μπορεῖ νά ἀνοίξει τό δρόμο γιά τήν πραγματική συνένωση τῶν λαῶν.

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ λαοί τῆς Ρωσίας δέν εἶναι ἀλάνθαστοι καί ὅτι στήν ὀργάνωση τῆς ζωῆς τους μπορεῖ νά κάνουν τό ἕνα εἴτε τό ἄλλο λάθος. Οἱ μαρξιστές τῆς Ρωσίας ἔχουν τήν ὑποχρέωση νά τούς δείχνουν αὐτά τά λάθη καί πρῶτα-πρῶτα νά τά ὑποδείχνουν στούς προλετάριους αὐτῶν τῶν λαῶν, προσπαθώντας νά τά διορθώνουν μέ τήν κριτική καί τήν πειθώ. Κ α ν ε ί ς ὅμως δέν ἔχει τό δικαίωμα νά ἐπεμβαίνει β ί α ι α στήν ἐσωτερική ζωή τῶν ἐθνῶν καί νά «διορθώνει» μ έ τ ή β ί α τά λάθη τους. Τά ἔθνη εἶναι ἀπόλυτοι κυρίαρχοι στίς ὑποθέσεις τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς τους καί ἔχουν τό δικαίωμα νά ὀργανώνονται ὅπως ἀκριβῶς θέλουν.

Αὐτές εἶναι οἱ βασικές διεκδικήσεις τῶν λαῶν τῆς Ρωσίας πού τίς διακήρυξε ἡ ἐπανάσταση καί πού τίς καταπατεῖ σήμερα ἡ ἀντεπανάσταση.

Δέ μπορεῖ νά νοηθεῖ πραγματοποίηση τῶν διεκδικήσεων αὐτῶν ὅσο θά βρίσκεται στήν ἐξουσία ἡ ἀντεπανάσταση.

Ὁ θρίαμβος τῆς ἐπανάστασης εἶναι ὁ μοναδικός δρόμος γιά τήν ἀπελευθέρωση τῶν λαῶν τῆς Ρωσίας ἀπό τόν ἐθνικό ζυγό.

Τό συμπέρασμα εἶναι ἕνα: τό ζήτημα τῆς ἀπελευθέρωσης ἀπό τήν ἐθνική καταπίεση εἶναι ζήτημα ἐξουσίας. Ἡ ἐθνική κατηαπίεση ἔχει τίς ρίζες της στήν κυριαρχία

τῶν τσιφλικάδων καί τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας. Πέρασμα τῆς ἐξουσίας στά χέρια τοῦ προλεταριάτου καί τῶν ἐπαναστατημένων ἀγροτῶν σημαίνει καί ἐξασφάλιση τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀπελευθέρωσης τῶν λαῶν τῆς Ρωσίας ἀπό τήν ἐθνική καταπίεση.

Εἴτε οἱ λαοί τῆς Ρωσίας θά ὑποστηρίξουν τόν ἐπαναστατικό ἀγώνα τῶν ἐργατῶν γιά τήν ἐξουσία καί τότε θά καταχτήσουν τήν ἀπελευθέρωσή τους, εἴτε δέ θά τόν ὑποστηρίξουν, καί τότε δέν πρόκειται νά δοῦν τήν ἀπελευθέρωσή τους, ὅπως δέ μπορεῖ νά δεῖ κανείς τ᾽ ἀφτιά του.

«Προλετάριος», ἀρ. 1,
13 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ

Τό βασικό πρόβλημα τῆς σημερινῆς στιγμῆς εἶναι τό πρόβλημα τοῦ πολέμου. Ἡ οἰκονομική καταστροφή καί τό ἐπισιτιστικό πρόβλημα, τό πρόβλημα τῆς γῆς καί ἡ πολιτική ἀπελευθέρωση, ὅλα αὐτά εἶναι ἐπί μέρους ζητήματα ἑνός γενικότερου ζητήματος, τοῦ ζητήματος τοῦ πολέμου.

Τί εἶναι κεῖνο πού προκάλεσε τήν παράλυση τοῦ συστήματος τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῆς χώρας σέ τρόφιμα;

—Ὁ πόλεμος πού παρατείνεται, ὁ πόλεμος πού ξεχαρβάλωσε τίς μεταφορές καί ἄφησε τίς πόλεις χωρίς ψωμί.

Τί εἶναι κεῖνο πού προκάλεσε τή δημοσιονομική καί οἰκονομική καταστροφή;

—Ὁ ἀτελείωτος πόλεμος, πού ἀπομύζησε ὅλες τίς δυνάμεις καί τούς οἰκονομικούς πόρους τῆς Ρωσίας.

Τί εἶναι κεῖνο πού προκάλεσε τά τρομοκρατικά μέτρα στό μέτωπο καί στά μετόπισθεν;

—Ὁ πόλεμος καί ἡ πολιτική τῆς ἐπίθεσης, πού ἀπαιτεῖ «σιδερένια πειθαρχία».

Τί εἶναι κεῖνο πού προκάλεσε τό θρίαμβο τῆς ἀστικῆς ἀντεπανάστασης;

—Ὅλη ἡ πορεία τοῦ πολέμου, πού ἀπαιτεῖ καινούργια δισεκατομμύρια, ἐνῶ ἀπό τό ἄλλο μέρος ἡ δική μας

κεφαλαιοκρατία, μέ τήν ὑποστήριξη τῆς συμμαχικῆς κεφαλαιοκρατίας, ἀρνεῖται ν' ἀνοίξει πιστώσεις ἄν δέν ἐκμηδενιστοῦν προηγούμενα οἱ βασικές κατακτήσεις τῆς ἐπανάστασης.

Καί τά λοιπά, καί τά λοιπά.

Γιά τό λόγο αὐτό ἡ λύση τοῦ ζητήματος τοῦ πολέμου σημαίνει καί λύση τῶν καθελογῆς «κρίσεων», πού πνίγουν σήμερα τή χώρα μας.

Πῶς ὅμως θά γίνει αὐτό;

Μπροστά στή Ρωσία ξανοίγονται δυό δρόμοι.

Εἴτε νά συνεχιστεῖ ὁ πόλεμος καί ἡ «ἐπίθεση» στό μέτωπο, καί τότε εἶναι ἀναπότρεπτο τό πέρασμα τῆς ἐξουσίας στά χέρια τῆς ἀντεπαναστατικῆς κεφαλαιοκρατίας γιά νά ἐξασφαλιστοῦν χρήματα μέ ἐσωτερικό καί ἐξωτερικό δάνειο.

Καί στήν περίπτωση αὐτή «σώζω» τή χώρα σημαίνει καλύπτω τά ἔξοδα τοῦ πολέμου σέ βάρος τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν (ἔμμεσοι φόροι!), πρός ὄφελος τῶν σκυλόψαρων τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ρώσων καί ξένων.

Εἴτε νά περάσει ἡ ἐξουσία στά χέρια τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν, νά διακηρυχτοῦν δημοκρατικοί ὅροι εἰρήνης καί νά σταματήσει ὁ πόλεμος, γιά νά παραχωρηθεῖ—μέ τήν παραπέρα ἀνάπτυξη τῆς ἐπανάστασης—ἡ γῆ στούς ἀγρότες, νά καθιερωθεῖ ὁ ἐργατικός ἔλεγχος στή βιομηχανία καί νά μπεῖ τάξη στήν ἐθνική οἰκονομία, πού ἔχει αποσυντεθεῖ, σέ βάρος τῶν κερδῶν τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί τῶν τσιφλικάδων.

Καί στήν περίπτωση αὐτή σώζω τή χώρα σημαίνει ἀπαλλάσσω τούς ἐργάτες καί τούς ἀγρότες ἀπό τά οἰκονομικά βάρη τοῦ πολέμου καί τά ρίχνω στά σκυλόψαρα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Ὁ πρῶτος δρόμος ὁδηγεῖ στή διχτατορία τῶν τσιφλι-

κάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν πάνω στούς ἐργαζόμενους, στήν ἐπιβολή βαρύτατης φορολογίας στή χώρα, στό βαθμιαῖο ξεπούλημα τῆς Ρωσίας στούς ξένους κεφαλαιοκράτες (ἐκχωρήσεις!) καί στή μετατροπή τῆς Ρωσίας σέ ἀποικία τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἀμερικῆς καί τῆς Γαλλίας.

Ὁ δεύτερος δρόμος ἀνοίγει τήν ἐποχή τῆς ἐργατικῆς ἐπανάστασης στή Δύση, κόβει τά οἰκονομικά πλοκάμια πού σφίγγουν τή Ρωσία, κλονίζει τά ἴδια τά θεμέλια τῆς κεφαλαιοκρατικῆς κυριαρχίας καί ξεκαθαρίζει τό δρόμο γιά τήν πραγματική ἀπελευθέρωση τῆς Ρωσίας.

Αὐτοί εἶναι οἱ δυό δρόμοι πού ἐκφράζουν τά συμφέροντα δυό ἀντίθετων τάξεων—τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας καί τοῦ σοσιαλιστικοῦ προλεταριάτου.

Τρίτος δρόμος δέν ὑπάρχει.

Εἶναι ἀδύνατο νά συμβιβαστοῦν οἱ δυό αὐτοί δρόμοι ὅπως ἀκριβῶς εἶναι ἀδύνατο νά συμβιβαστεῖ ὁ ἰμπεριαλισμός μέ τό σοσιαλισμό.

Ὁ δρόμος τῶν συμβιβασμῶν (τοῦ συνασπισμοῦ) μέ τήν κεφαλαιοκρατία εἶναι καταδικασμένος σέ ἀναπόφευχτη χρεωκοπία.

«Συνασπισμός μέ βάση μιά δημοκρατική πλατφόρμα—νά ἡ διέξοδος», γράφουν ἀπ' ἀφορμή τή σύσκεψη τῆς Μόσχας οἱ κύριοι ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας («Ἰσβέστια»[69]).

—Δέν εἶναι ἀλήθεια, κύριοι συμβιβαστές!

Τρεῖς φορές σκαρώσατε συνασπισμό μέ τήν κεφαλαιοκρατία καί κάθε φορά βρεθήκατε μπροστά σέ καινούργια «κρίση τῆς ἐξουσίας».

Γιατί;

Γιατί ὁ δρόμος τοῦ συνασπισμοῦ μέ τήν κεφαλαιοκρατία εἶναι στραβός δρόμος πού κρύβει τίς πληγές τῆς σημερινῆς κατάστασης.

Γιατί ὁ συνασπισμός εἶναι εἴτε κούφια λόγια, εἴτε ἕνα μέσο στά χέρια τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας γιά νά στερεώσει τήν ἐξουσία της μέ τά χέρια τῶν «σοσιαλιστῶν».

Μήπως ἡ σημερινή κυβέρνηση συνασπισμοῦ, πού ἐπιχείρησε νά καλοκαθήσει ἀνάμεσα στά δυό στρατόπεδα, δέν πέρασε ἀργότερα μέ τό μέρος τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ;

Γιατί κλήθηκε ἡ «σύσκεψη τῆς Μόσχας», ἄν ὄχι γιά νά σταθεροποιήσει τίς θέσεις τῆς ἀντεπανάστασης καί νά πετύχει τήν κύρωση (καί πιστώσεις!) αὐτοῦ τοῦ μέτρου ἀπό τούς «ἰσχυρούς τῆς γῆς»;

Σέ τί ἄλλο μπορεῖ νά συνοψιστεῖ ὁ λόγος τοῦ Κερένσκι στή «σύσκεψη» μέ τήν ἔκκληση πού ἔκανε γιά «θυσίες» καί γιά «αὐτοπεριορισμό τῶν τάξεων» πρός τό συμφέρο φυσικά τῆς «πατρίδας» καί τοῦ «πολέμου», ἄν ὄχι στή στερέωση τῶν θέσεων τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ;

Καί ἡ δήλωση τοῦ Προκόποβιτς πώς ἡ κυβέρνηση «δέ θά ἐπιτρέψει νά ἐπεμβαίνουν οἱ ἐργάτες (ἐργατικός ἔλεγχος) στή διεύθυνση τῶν ἐπιχειρήσεων»;

Καί ἡ δήλωση τοῦ ἴδιου τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι «ἡ κυβέρνηση δέ θά προβεῖ σέ καμιά ριζική μεταρύθμιση στόν τομέα τοῦ ζητήματος τῆς γῆς»;

Καί ἡ δήλωση τοῦ Νεκράσοφ ὅτι «ἡ κυβέρνηση δέ θά ἐπιτρέψει τή δήμευση τῆς ἀτομικῆς ἰδιοχτησίας»;

Τί εἶναι ὅλ' αὐτά, ἄν ὄχι ἄμεση ἐξυπηρέτηση τοῦ ἔργου τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας;

Δέν εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι ὁ συνασπισμός δέν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπό μιά κατάλληλη μάσκα, πού συμφέρει στούς Μιλιουκόφ καί τούς Ριαμπουσίνσκι;

Δέν εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι ὁ δρόμος τοῦ συμβιβασμοῦ καί τῶν ἑλιγμῶν ἀνάμεσα στίς τάξεις εἶναι δρόμος παραπλάνησης καί ἐξαπάτησης τῶν μαζῶν;

Ὄχι, κύριοι συμβιβαστές! Ἦρθε ἡ στιγμή πού δέν ὑπάρχει πιά θέση γιά ταλαντεύσεις καί συμβιβασμούς. Στή Μόσχα μιλᾶνε σήμερα συγκεκριμένα γιά «συνωμοσία» τῶν ἀντεπαναστατῶν. Ὁ ἀστικός τύπος βάζει μπρός τή δοκιμασμένη μέθοδο τῶν ἐκβιασμῶν, διαδίδοντας φῆμες γιά «παράδοση τῆς Ρίγας»[70]. Σέ τέτιες στιγμές πρέπει νά κάνει κανείς τήν ἐκλογή του.

Ἤ μέ τό προλεταριάτο, ἤ ἐναντίον του.

Τό προλεταριάτο τῆς Πετρούπολης καί τῆς Μόσχας μποϋκοτάρει τή «σύσκεψη» καί ταυτόχρονα κάνει ἔκκληση γιά τήν πραγματική σωτηρία τῆς ἐπανάστασης.

Ἀκοῦστε τή φωνή του ἤ κάντε πέρα κι ἀφῆστε ἐλεύθερο τό δρόμο.

«Προλετάριος», ἀρ. 2,
15 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΣΚΕΨΗΣ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Ἡ σύσκεψη τῆς Μόσχας τέλειωσε.

Ὕστερα ἀπό τή «σκληρή σύγκρουση τῶν δυό ἀντίθετων στρατοπέδων», ὕστερα ἀπό τήν «αἱματηρή σύρραξη» τῶν Μιλιουκόφ μέ τούς Τσερετέλι, τώρα πού ἡ «μάχη» ἔχει λήξει κι ἔχουν σηκώσει τούς τραυματίες—ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ νά ρωτήσουμε: Πῶς τέλειωσε ἡ «σύρραξη» τῆς Μόσχας, ποιός κέρδισε καί ποιός ἔχασε;

Οἱ καντέτοι τρίβουν ἀπό ἱκανοποίηση τά χέρια τους. «Τό κόμμα τῆς Λαϊκῆς ἐλευθερίας μπορεῖ νά εἶναι περήφανο, λένε οἱ καντέτοι, γιατί τά συνθήματά του... ἀναγνωρίστηκαν... σά συνθήματα παλλαϊκά» («Ρέτς»).

Εἶναι ἱκανοποιημένοι καί οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, γιατί μιλᾶνε γιά «θρίαμβο τῆς δημοκρατίας» (διάβαζε: τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας!) καί βεβαιώνουν πώς ἡ «δημοκρατία βγαίνει πιό δυναμωμένη ἀπό τή σύσκεψη τῆς Μόσχας» («Ἰσβέστια»).

«Πρέπει νά ἐξοντωθεῖ ὁ μπολσεβικισμός», λέει ὁ Μιλιουκόφ στή σύσκεψη, μέσα σέ θυελλώδικα χειροκροτήματα τῶν ἀντιπροσώπων τῶν «ζωντανῶν δυνάμεων».

Αὐτό καί κάνουμε, ἀπαντάει ὁ Τσερετέλι, γιατί «ἔχει ψηφιστεῖ κιόλας ὁ νόμος περί ἐκτάκτων μέτρων» ἐνάντια

στό μπολσεβικισμό. Καί πρέπει νά προσθέσουμε ὅτι «ἡ ἐπανάσταση (διάβαζε: ἡ ἀντεπανάσταση!) δέν ἔχει ἀκόμα πείρα τῆς καταπολέμησης τοῦ ἀριστεροῦ κινδύνου»—δόστε μας τή δυνατότητα νά συγκεντρώσουμε πρῶτα τήν πείρα.

Καί οἱ καντέτοι μένουν σύμφωνοι ὅτι εἶναι προτιμότερο νά ἐξοντωθεῖ ὁ μπολσεβικισμός βαθμιαῖα κι ὄχι διαμιᾶς, καί μάλιστα ὄχι ἄμεσα, ὄχι μέ τά δικά τους τά χέρια, ἀλλά μέ ξένα χέρια, μέ τά χέρια τῶν ἴδιων τῶν «σοσιαλιστῶν»—ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας.

Πρέπει νά «καταργηθοῦν οἱ Ἐπιτροπές καί τά Σοβιέτ», λέει ὁ στρατηγός Καλέντιν μέσα σέ χειροκροτήματα τῶν ἀντιπροσώπων τῶν «ζωντανῶν δυνάμεων».

Σωστά, τοῦ ἀπαντάει ὁ Τσερετέλι, ὅμως εἶναι ἀκόμα νωρίς, γιατί «δέν ἐπιτρέπεται νά ξυλώσεις τή σκαλωσιά ὅσο δέν ἔχει τελειώσει ἀκόμα τό οἰκοδόμημα τῆς ἐλεύθερης ἐπανάστασης» (διάβαζε: τῆς ἀντεπανάστασης!). Ἄς «τελειώσει πρῶτα» τό οἰκοδόμημα καί κατόπι θά φύγουν ἀπό τή μέση καί τά Σοβιέτ καί οἱ Ἐπιτροπές!

Καί οἱ καντέτοι μένουν σύμφωνοι πώς εἶναι προτιμότερο νά ὑποβιβαστοῦν οἱ Ἐπιτροπές καί τά Σοβιέτ στό ρόλο ἁπλῶν ἐξαρτημάτων τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ μηχανισμοῦ, παρά νά ἐξοντωθοῦν διαμιᾶς.

Τό ἀποτέλεσμα εἶναι «γενικός θρίαμβος» καί «γενική ἱκανοποίηση».

Δέ γράφουν τοῦ κάκου οἱ ἐφημερίδες ὅτι «ἀνάμεσα στούς σοσιαλιστές-ὑπουργούς καί τούς καντέτους-ὑπουργούς ὑπάρχει σήμερα μεγαλύτερη ἑνότητα ἀπ' ὅ,τι πρίν ἀπό τή σύσκεψη» («Νόβαγια Ζίζν»).

Ρωτᾶτε τώρα ποιός κέρδισε;

Κέρδισαν οἱ κεφαλαιοκράτες, γιατί στή σύσκεψη ἡ κυβέρνηση ἀνάλαβε τήν ὑποχρέωση νά «μήν ἐπιτρέψει τήν ἀνάμιξη τῶν ἐργατῶν (τόν ἔλεγχο!) στή διεύθυνση τῶν ἐπιχειρήσεων».

Κέρδισαν οἱ τσιφλικάδες, γιατί στή σύσκεψη ἡ κυβέρνηση ἀνάλαβε τήν ὑποχρέωση «νά μήν προβεῖ σέ καμιά ριζική μεταρύθμιση σχετικά μέ τό ἀγροτικό ζήτημα».

Κέρδισαν οἱ ἀντεπαναστάτες στρατηγοί, γιατί ἡ σύσκεψη τῆς Μόσχας ἐνέκρινε τή θανατική ποινή.

Ρωτᾶτε ποιός κέρδισε;

Κέρδισε ἡ ἀντεπανάσταση, γιατί ὀργανώθηκε σέ πανρωσική κλίμακα, συγκεντρώνοντας γύρω της ὅλες τίς «ζωντανές δυνάμεις» τῆς χώρας σάν τό Ριαμπουσίνσκι καί τό Μιλιουκόφ, τόν Τσερετέλι καί τό Ντάν, τόν Ἀλεξέγιεφ καί τόν Καλέντιν.

Κέρδισε ἡ ἀντεπανάσταση, γιατί ἔχει σήμερα στή διάθεσή της τή λεγόμενη «ἐπαναστατική δημοκρατία» σάν κατάλληλο προπέτασμα ἐνάντια στή λαϊκή ὀργή.

Σήμερα οἱ ἀντεπαναστάτες δέν εἶναι πιά μόνοι. Σήμερα ὅλη ἡ «ἐπαναστατική δημοκρατία» δουλεύει γιά λογαριασμό τους. Σήμερα ἔχουν στή διάθεσή τους τήν «κοινή γνώμη» τῆς «ρωσικῆς γῆς», πού θά τή δουλεύουν «σταθερά» οἱ κύριοι ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας. Τό ἀποτέλεσμα τῆς σύσκεψης τῆς Μόσχας εἶναι τό στεφάνωμα τῆς ἀντεπανάστασης.

Οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας πού φλυαροῦν σήμερα γιά «θρίαμβο τῆς δημοκρατίας», δέν ὑποψιάζονται κάν ὅτι τούς ἀνατέθηκε ἁπλῶς ὁ ρόλος λακέδων γιά νά ὑπηρετοῦν τούς ἀντεπαναστάτες πού πανηγυρίζουν.

Αὐτό καί μόνο αὐτό εἶναι τό πολιτικό νόημα τοῦ «τίμιου συνασπισμοῦ», πού «ἐκλιπαροῦσε» ὁ κ. Τσερετέλι καί πού δέ λένε τίποτα ἐναντίον του οἱ κύριοι Μιλιουκόφ.

«Συνασπισμός» τῶν ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας μέ τίς «ζωντανές δυνάμεις» τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας ἐνάν-

τια στό ἐπαναστατικό προλεταριάτο καί τήν ἀγροτική φτωχολογιά—αὐτός εἶναι ὁ ἀπολογισμός τῆς σύσκεψης τῆς Μόσχας.

Πόσο θά χαροῦν οἱ ὀπαδοί τῆς ἄμυνας αὐτό τόν ἀντεπαναστατικό «συνασπισμό» πού ἔκαναν, θά μᾶς τό δείξει τό κοντινό μέλλον.

«Προλετάριος», ἀρ. 4,
17 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΤΤΑ ΜΑΣ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

Παρακάτω δημοσιεύουμε ἀποσπάσματα ἀπό δυό ἄρθρα, πού ἔχουν χαραχτήρα ντοκουμέντων, γιά τά αἴτια τῆς ἥττας τῶν στρατευμάτων μας τόν Ἰούλη στό μέτωπο.

Καί στά δυό ἄρθρα, καί στό ἄρθρο τοῦ Ἀρσένι Μέριτς (στή «Ντιέλο Ναρόντα») καί στό ἄρθρο τοῦ Β. Μπορίσοφ (στή «Νόβογιε Βρέμια»)[71], γίνεται προσπάθεια νά ἐρευνηθοῦν ἀμερόληπτα τά αἴτια τῆς ἥττας τοῦ Ἰούλη χωρίς νά παίρνονται ὑπόψη οἱ φτηνές κατηγορίες, πού ἀνάξιοι ἄνθρωποι θέτουν σέ κυκλοφορία ἐνάντια στούς μπολσεβίκους.

Γι' αὐτό πιό πολύτιμες εἶναι οἱ ὁμολογίες καί οἱ μαρτυρίες τους.

Τό ἄρθρο τοῦ Α. Μέριτς μιλάει κυρίως γιά τούς ὑ π α ί τ ι ο υ ς τῆς ἥττας. Ὑπεύθυνοι γιά τήν ἥττα, ὅπως μαθαίνουμε, εἶναι «κάτι πρώην ἀστυφύλακες καί χωροφύλακες», πρῶτ' ἀπ' ὅλα «κάτι αὐτοκίνητα» μέ κάτι ἀνθρώπους, πού περιόδευαν στά τμήματα πού ὑπεράσπιζαν τό Ταρνόπολ καί τό Τσερνόβιτς καί διάταζαν τούς φαντάρους νά ὑποχωρήσουν. Τί εἴδους αὐτοκίνητα ἦταν αὐτά καί πῶς ἦταν δυνατό νά ἐπιτρέψουν οἱ διοικητές μιά τόσο ἔκδηλη πρόκληση—αὐτό τό ζήτημα δυστυχῶς τό παρασιωπᾶ ὁ συν-

τάχτης τοῦ ἄρθρου. Μιλάει ὅμως καθαρά καί συγκεκριμένα γιά «σκηνοθετημένη ὑποχώρηση», γιά «προδοσία, πού ἔγινε μέ βάση ἕνα καλά μελετημένο σχέδιο, καταστρωμένο ἀπό τά πρίν», καί προσθέτει ὅτι οἱ ἀνακρίσεις συνεχίζονται καί ὅτι γρήγορα «θά ἀποκαλυφθεῖ τό μυστικό».

Καί οἱ μπολσεβίκοι; Καί ἡ «προδοσία τοῦ μπολσεβικισμοῦ»;

Στό ἄρθρο τοῦ Α. Μέριτς δέν ὑπάρχει οὔτε μιά γραμμή, οὔτε μιά λέξη γι' αὐτό τό ζήτημα!

Πιό ἐνδιαφέρον ἀκόμα εἶναι τό ἄρθρο τοῦ Β. Μπορίσοφ στή «Νόβογιε Βρέμια». Τό ἄρθρο αὐτό δέ μιλάει τόσο γιά τούς ὑπεύθυνους, ὅσο γιά τίς αἰτίες τῆς ἥττας.

Ὁ συντάχτης τοῦ ἄρθρου δηλώνει κατηγορηματικά πώς «ἀπαλλάσσει τό μπολσεβικισμό ἀπό τήν ἀβάσιμη κατηγορία τῆς εὐθύνης γιά τήν ἥττα μας». Δέν πρόκειται, λέει, γιά τό μπολσεβικισμό, ἀλλά γιά «πιό βαθιές αἰτίες», πού πρέπει νά τίς ξεκαθαρίσουμε καί νά τίς ἐξαλείψουμε. Ποιές ὅμως εἶναι οἱ αἰτίες αὐτές; Εἶναι πρῶτ' ἀπ' ὅλα τό γεγονός ὅτι μέ τούς «ἄψητους» στρατηγούς μας, τήν ἐλαττωματικότητα τοῦ «ὁπλισμοῦ» μας καί τήν ἀνοργανωσιά τῶν φαντάρων μας, εἶναι ἐντελῶς ἀκατάλληλη ἡ ταχτική τῆς ἐπίθεσής μας. Εἶναι ἡ ἀνάμιξη «ἐρασιτεχνικῶν» (ἄψητων) στοιχείων, πού ἐπέμειναν καί κατόρθωσαν νά ἐπιβάλουν τήν ἐπίθεση τοῦ Ἰούνη. Εἶναι τέλος ἡ ἐξαιρετικά μεγάλη προθυμία τῆς κυβέρνησης νά ἐκτελεῖ τίς συμβουλές τῶν συμμάχων γιά τήν ἀνάγκη τῆς ἐπίθεσης, χωρίς νά παίρνει ὑπόψη τήν πραγματική κατάσταση τοῦ μετώπου.

Μέ λίγα λόγια, ἐκεῖνο πού φταίει εἶναι ἡ γενική ἔλλειψη προετοιμασίας γιά τήν ἐπίθεση, πού μετάτρεψε τήν ἐπίθεση αὐτή σέ αἱματηρή τυχοδιωχτική ἐνέργεια.

Δηλαδή ἐπιβεβαιώνονται ὅλα ἐκεῖνα γιά τά ὁποῖα πολλές φορές προειδοποιοῦσαν οἱ μπολσεβίκοι καί ἡ «Πράβντα» καί πού γι' αὐτά τούς κατασυκοφαντοῦσε ὅποιος ἔφτανε.

Αὐτά λένε σήμερα ἐκεῖνοι πού χτές ἀκόμα μᾶς κατηγοροῦσαν σάν ὑπαίτιους τῆς ἥττας τοῦ μετώπου.

Κάθε ἄλλο παρά ἱκανοποιημένοι μποροῦμε νά εἴμαστε ἀπό τίς στρατιωτικές καί ἄλλες ἀποκαλύψεις καί σκέψεις τῆς «Νόβογιε Βρέμια», πού θεωρεῖ σήμερα ἀναγκαῖο νά «ἀπαλλάξει τούς μπολσεβίκους ἀπό τήν ἀβάσιμη κατηγορία τῆς εὐθύνης γιά τήν ἥττα μας».

Ἐπίσης, δέ μποροῦμε νά θεωρήσουμε ἐξαντλητικές τίς πληροφορίες τοῦ Α. Μέριτς, κάθε ἄλλο.

Δέ μποροῦμε ὅμως νά μή σημειώσουμε ὅτι ἄν ἡ κυβερνητική ἐφημερίδα «Ντιέλο Ναρόντα» βρίσκει ὅτι δέ μπορεῖ πιά νά σωπαίνει γιά τούς πραγματικούς ὑπαίτιους τῆς ἥττας, ἄν ἀκόμα καί (ἀκόμα καί!) ἡ «Νόβογιε Βρέμια» τοῦ Σουβόριν, πού χτές ἀκόμα κατηγοροῦσε τούς μπολσεβίκους γιά ὑπαίτιους τῆς ἥττας, θεωρεῖ σήμερα ἀπαραίτητο νά «ἀπαλλάξει τούς μπολσεβίκους» ἀπ' αὐτή τήν κατηγορία—αὐτό δείχνει ὅτι ἡ ἀλήθεια δέν κρύβεται, ὅτι ἡ ἀλήθεια γιά τούς ὑπεύθυνους τῆς ἥττας χτυπᾶ πολύ δυνατά στά μάτια καί δέ μπορεῖ νά ἀποσιωπηθεῖ, ὅτι ἡ ἀλήθεια γιά τούς ὑπαίτιους τῆς ἥττας, πού τή βγάζουν στά φόρα οἱ ἴδιοι οἱ φαντάροι, ὅπου καί νάναι θά μαστιγώσει τούς ἴδιους τούς κατήγορους, καί ὅτι τό νά συνεχίζει κανείς νά σωπαίνει σημαίνει νά ἐπισύρει ἀπάνω του τή συμφορά...

Εἶναι ὁλοφάνερο πώς κατακουρελιάστηκε ἀμετάκλητα ἡ κατηγορία σέ βάρος τῶν μπολσεβίκων ὅτι εἶναι ὑπαίτιοι γιά τήν ἥττα, κατηγορία πού τήν ἐξύφαναν οἱ ἐχθροί τῆς ἐπανάστασης τῆς πάστας τῶν κυρίων τῆς «Νέβογιε Βρέμια» καί πού τήν ὑποστήριξαν οἱ «φίλοι»

τῆς ἐπανάστασης τῆς πάστας τῶν κυρίων τῆς «Ντιέλο Ναρόντα».

Γι' αὐτό καί μόνο γι' αὐτό τό λόγο ἀποφάσισαν τώρα οἱ κύριοι αὐτοί νά ποῦν ποιοί εἶναι στήν πραγματικότητα οἱ ὑπαίτιοι τῆς ἥττας.

Οἱ κύριοι αὐτοί θυμίζουν πολύ τά ἔξυπνα ποντίκια πού ἐγκαταλείπουν πρῶτα τό καράβι ὅταν ἀρχίζει νά βυθίζεται.

Ποιά συμπεράσματα βγαίνουν τώρα ἀπό τά παραπάνω;

Μᾶς πληροφοροῦν ὅτι πρόκειται νά γίνουν ἀνακρίσεις γιά τήν ὑπόθεση τῆς ἥττας στό μέτωπο καί μᾶς βεβαιώνουν ὅτι «τό μυστικό πολύ γρήγορα θά ἀποκαλυφθεῖ». Τί ἐγγύηση ὅμως ὑπάρχει ὅτι τά ἀποτελέσματα τῶν ἀνακρίσεων δέ θά μείνουν στά χαρτιά, ὅτι οἱ ἀνακρίσεις θά διεξαχθοῦν ἀντικειμενικά καί ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι θά ὑποστοῦν τήν τιμωρία πού τούς ἀξίζει;

Γι' αὐτό ἡ πρώτη μας πρόταση εἶναι: νά ἐπιδιώξουμε νά συμμετάσχουν στήν ἀνακριτική ἐπιτροπή καί ἀντιπρόσωποι τῶν φαντάρων.

Μονάχα μιά τέτια συμμετοχή μπορεῖ νά ἀποτελέσει ἐγγύηση ὅτι θά ἀποκαλυφθοῦν πραγματικά οἱ ὑπεύθυνοι τῆς «σκηνοθετημένης ὑποχώρησης»!

Αὐτό εἶναι τό πρῶτο συμπέρασμα.

Μᾶς μιλᾶνε γιά τίς αἰτίες τῆς ἥττας καί προτείνουν νά παρθοῦν μέτρα γιά νά μήν ἐπαναληφθοῦν τά παλιά «λάθη». Τί ἐγγύηση ὅμως ὑπάρχει ὅτι τά «λάθη» εἶναι πραγματικά λάθη καί ὄχι «προμελετημένο σχέδιο»; Ποιός μπορεῖ νά ἐγγυηθεῖ ὅτι ἀφοῦ «σκηνοθέτησαν» τήν παράδοση τοῦ Ταρνόπολ, δέ θά «σκηνοθετήσουν» ἐπίσης καί τήν παράδοση τῆς Ρίγας καί τῆς Πετρούπολης γιά νά ὑποσκάψουν πρῶτα τό γόητρο τῆς ἐπανάστασης καί νά παλινορθώσουν ἔπειτα πάνω στά ἐρείπιά της τό παλιό μισητό καθεστώς;

Γι' αὐτό ἡ δεύτερη πρότασή μας εἶναι: νά καθιερωθεῖ ἔλεγχος ἀπό ἀντιπροσώπους τῶν ἴδιων τῶν φαντάρων πάνω σέ ὅλες τίς ἐνέργειες τῶν διοικητῶν τους καί νά ἀντικατασταθοῦν χωρίς ἀργοπορία ὅλοι οἱ ὕποπτοι.

Μόνο ἕνας τέτιος ἔλεγχος μπορεῖ νά ἐξασφαλίσει τήν ἐπανάσταση ἀπό ἐγκληματικές προκλήσεις σέ μεγάλη κλίμακα.

Αὐτό εἶναι τό δεύτερο συμπέρασμα.

«Προλετάριος», ἀρ. 5,
18 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΤΗΣ ΗΤΤΑΣ ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

Ὅλοι θυμοῦνται τίς κακόβουλες συκοφαντίες κατά τοῦ μπολσεβικισμοῦ, πού τόν κατηγοροῦσαν ἀβάσιμα γιά τήν ἧττα στό μέτωπο. Ὁ ἀστικός τύπος καί ἡ «Ντιέλο Ναρόντα», οἱ προβοκάτορες τῆς «Μπιρζιόφκα» καί ἡ «Ραμπότσαγια Γκαζέτα», οἱ πρώην ὑπηρέτες τοῦ τσάρου τῆς «Νόβογιε Βρέμια» καί τῆς «Ἰσβέστια»—ὅλοι τους ὁμόφωνα ἐπικαλοῦνταν θεούς καί δαίμονες κατά τῶν μπολσεβίκων, πού τούς παρουσίαζαν σάν ὑπαίτιους τῆς ἧττας.

Τώρα ἀποκαλύπτεται ὅτι οἱ ἔνοχοι πρέπει νά ἀναζητηθοῦν ὄχι ἀνάμεσα στούς μπολσεβίκους, ἀλλά σέ κείνους πού ἔβαλαν σέ κίνηση τά «μυστηριώδη αὐτοκίνητα» πού κάλεσαν σέ ὑποχώρηση καί προκάλεσαν τόν πανικό ἀνάμεσα στούς φαντάρους (βλ. «Ντιέλο Ναρόντα», 16 τοῦ Αὐγούστου).

Τί «αὐτοκίνητα» ἦταν αὐτά; Καί ποῦ βρίσκονταν οἱ διοικητές πού ἐπέτρεψαν νά ἁλωνίζουν αὐτά τά μυστηριώδη αὐτοκίνητα; Αὐτό δυστυχῶς δέ μᾶς τό λέει ὁ ἀνταποκριτής τῆς «Ντιέλο Ναρόντα».

Τώρα ἀποκαλύπτεται ὅτι ἡ αἰτία τῆς ἧττας πρέπει νά ἀναζητηθεῖ ὄχι στό μπολσεβικισμό, ἀλλά σέ «βαθύτερες αἰτίες», στό γεγονός ὅτι ἡ ταχτική τῆς ἐπίθεσης δέν

ἦταν γιά μᾶς ἡ κατάλληλη, στό γεγονός ὅτι δέν εἴμασταν προετοιμασμένοι γιά τήν ἐπίθεση, στήν «ἀπειρία τῶν στρατηγῶν μας» κλπ. (Βλ. «Νόβογιε Βρέμια», 15 τοῦ Αὐγούστου).

Ἄς διαβάσουν καί ἄς ξαναδιαβάσουν οἱ ἐργάτες καί οἱ φαντάροι τά παραπάνω φύλλα τῆς «Ντιέλο Ναρόντα» καί τῆς «Νόβογιε Βρέμια», ἄς τά διαβάσουν καί θά πειστοῦν:

1) Πόσο δίκιο εἶχαν οἱ μπολσεβίκοι πού ἀπό τά τέλη τοῦ Μάη ἀκόμα τούς προειδοποιοῦσαν νά εἶναι προσεχτικοί σχετικά μέ τήν ἐπίθεση πού προετοιμαζόταν στό μέτωπο (βλ. τά φύλλα τῆς «Πράβντα»).

2) Πόσο ἐγκληματική ἦταν ἡ στάση τῶν ἀρχηγῶν τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων, πού ἔκαναν προπαγάνδα ὑπέρ τῆς ἐπίθεσης καί πέτυχαν νά μή ψηφιστεῖ στό συνέδριο τῶν Σοβιέτ στίς ἀρχές τοῦ Ἰούνη ἡ πρόταση τῶν μπολσεβίκων ἐνάντια στήν ἐπίθεση.

3) Πώς ἡ εὐθύνη γιά τήν ἧττα τοῦ Ἰούλη βαρύνει πρῶτα-πρῶτα τούς Μιλιουκόφ καί Μακλακόφ, τούς Σούλγκιν καί Ροντζιάνκο, πού ἐξ ὀνόματος τῆς κρατικῆς Δούμας «ἀξίωσαν» νά γίνει «ἀμέσως ἡ ἐπίθεση» στό μέτωπο, ἀπό τίς ἀρχές ἀκόμα τοῦ Ἰούνη.

Δίνουμε μερικά ἀποσπάσματα ἀπό τά ἄρθρα πού ἀναφέραμε παραπάνω.

1) Ἀποσπάσματα ἀπό τήν ἀνταπόκριση τοῦ Ἀρσένι Μέριτς («Ντιέλο Ναρόντα», τῆς 16 τοῦ Αὐγούστου):

«Γιατί μᾶς βρῆκε αὐτή ἡ συμφορά σχεδόν ταυτόχρονα καί στίς δυό μεριές—κοντά στό Ταρνόπολ καί κοντά στό Τσερνόβιτς; —Γιατί ἔχασαν ξαφνικά τό ἠθικό τους τά συντάγματα πού βρίσκονταν ἐκεῖ; Τί μεσολάβησε; Ποιά ἡ αἰτία αὐτῆς τῆς ἀναπάντεχης μεταβολῆς τοῦ ἠθικοῦ τῶν φαντάρων;

Οἱ ἀξιωματικοί καί οἱ φαντάροι ἀπαντοῦν μέ προθυμία στά παραπάνω ἐρωτήματα. Οἱ ἀπαντήσεις τους συμπίπτουν σχεδόν λέξη πρός λέξη καί ἡ καθεμιά συμπληρώνει μέ χτυπητά λόγια τή φρικτή εἰκόνα...

Οἱ φαντάροι τοῦ μετώπου θεωροῦν σάν κύριους ὑποκινητές τοῦ πανικοῦ καί τῆς φυγῆς ἀπό τίς προχωρημένες θέσεις τούς πρώην ἀστυφύλακες καί χωροφύλακες.

Δροῦσαν ἄραγε ὀργανωμένα;

—Εἶναι δύσκολο νά τό ἰσχυριστεῖ κανείς—ἀπαντάει ἕνας μορφωμένος ἀνθυπασπιστής, ἀγροτικῆς προέλευσης, μέλος τοῦ σοσιαλ-επαναστατικοῦ κόμματος, μέλος τῆς τοπικῆς ΕΕ τοῦ Σοβιέτ τῶν στρατιωτῶν καί ἐργατῶν βουλευτῶν. Ἀλλά κάθε φορά διαπιστωνόταν ἀναμφισβήτητα ὅτι μόνο οἱ πρώην „μπασκίνες“ ἔσπερναν τό φόβο, διέδιδαν ἀνόητες πληροφορίες ὅτι ὁ ἐχθρός εἶναι κοντά, ὅτι οἱ δυνάμεις του εἶναι πολύ μεγάλες, ὅτι σέ μιά-δυό ὧρες θά ρίξει ἀσφυξιογόνα ἀέρια... Πολλοί ἀπό μᾶς ἔχουν τή γνώμη ὅτι οἱ πρώην ἀστυφύλακες καί χωροφύλακες δέν εἶναι καί συνειδητοί προδότες, ἀλλά ἁπλῶς „φιλοτομαριστές“, δειλοί. Ὅμως οἱ ἀσύλληπτοι κατάσκοποι καί προβοκάτορες μέ τή λεπτή ὄσφρηση πού ἔχουν ἀνακαλύπτουν σ' αὐτούς πιστούς συνεργάτες...

Νά πῶς ἔγινε σύμφωνα μέ τίς διηγήσεις ἀνθρώπων μέ κρίση καί παρατηρητικότητα ἡ ἐπαίσχυντη ὑποχώρηση τῶν στρατευμάτων μας:

Βαδίζουμε κατά λόχους, σ' ἕνα πλατύ δρόμο... Ἀνάμεσα στούς λόχους ὑπάρχουν μικρές ἀποστάσεις...

Καί ξαφνικά ὑψώνονται σύννεφα ἀπό σκόνη... Μπροστά μας κάποιο σκάλωμα, κανείς δέ μπορεῖ νά ἐξηγήσει τό γιατί... οἱ λόχοι σταματοῦν, οἱ ἄντρες πηγαινοέρχονται, κουβεντιάζουν... Ὅλοι σηκώνουν τό κεφάλι γιά νά δοῦν τί εἶναι αὐτό πού βρίσκεται μπροστά μας καί τί κρύβεται πίσω ἀπό τά σύννεφα τῆς σκόνης, πού ζυγώνουν... Τά αὐτοκίνητα τρέχουν, κορνάρουν, νάτα κιόλας πολύ κοντά μας, καί ἀκούγονται φωνές. „Πίσω... πίσω... αὐστριακοί“. Δέ μπορεῖ νά δεῖ κανείς ποιός φωνάζει καί ποιοί εἶναι μέσα στά αὐτοκίνητα, τόσο γρήγορα τρέχουν. Κάπου-κάπου μόλις καί μετά βίας διακρίνεις κάποιον μέ χιτώνιο ἤ καί μέ γαλόνια, ἄλλη φορά πάλι δέ διακρίνεται τίποτα... Αὐτό ἦταν ὅλο· δέν προλαβαίνει κανείς ν' ἀντιληφθεῖ ποῦ εἶναι οἱ αὐστριακοί καί ποιός εἰδοποιεῖ, κι ὅλοι τόχουν βάλει κιόλας στά πόδια... Δέν προλαβαίνουν νά συνέλθουν καί νά πού παρουσιάζεται δεύτερο αὐτοκίνητο. Πάλι φωνές: „αὐστριακοί!!! αὐστριακοί!!! Οἱ θέσεις... παραδόθηκαν... Ἀσφυξιογόνα. Πιό γρήγορα, πιό γρήγορα ... πίσω... πίσω...“.

Ὁ πανικός τούς κατέλαβε ὅλους σάν ἐπιδημία πού μεταδίδεται κεραυνοβόλα... Προδοσία, πού λές καί παιζόταν μέ ὅλους τούς κανόνες, μέ μιά καταπληχτική μαεστρία, σύμφωνα μέ ἕνα προμελετημένο καί καλά ὑπολογισμένο σχέδιο, αὐτό ἦταν φανερό... Μετρήσαμε κάπου εἴκοσι τέτια αὐτοκίνητα χωρίς ἀριθμό... Πιάσαμε ἑφτά αὐτοκίνητα καί μέσα σ' αὐτά βρίσκονταν ἄνθρωποι ἐντελῶς ξένοι πού δέν εἶχαν καμιά σχέση μέ τά συντάγματά μας... Καί κάπου δεκαοχτώ αὐτοκίνητα μπόρεσαν νά μᾶς ξεφύγουν. Οἱ λόχοι τάχασαν ἀπό τίς φωνές, τάχασαν γιατί οἱ πρῶτες γραμμές ἔκαναν πίσω καί τόβαλαν στά πόδια... Κι ἔτσι ἔκαναν ὅλοι μεταβολή καί τόβαλαν στά πόδια... Οἱ αὐστριακοί μπῆκαν στήν ἄδεια πόλη, μπῆκαν στά ἄδεια προάστεια καί προχωροῦσαν ὁλοένα πιό βαθιά πρός ἐμᾶς, λές κι ἔκαναν κυριακάτικο περίπατο· κανείς δέν τούς ἐμπόδιζε...

Σέ μιά ἄλλη ὁμάδα πλησιάζουν δυό φαντάροι πού μόλις ἦρθαν ἀπό τό Ταρνόπολ καί δυό-τρεῖς μέ φοιτητικά σήματα. Καί καθένας συμπληρώνει μέ μιά λεπτομέρεια τήν εἰκόνα τῆς σκηνοθετημένης ὑποχώρησης. Οἱ ἥρωες τῆς ὑποχώρησης ἦταν διάφοροι ἀλῆτες, κατάσκοποι, προδότες... Ποιοί εἶναι αὐτοί; Τήν ἀπάντηση θά τή δόσει τό κοντινό μέλλον. Τί ἔγιναν οἱ ὑπόλοιποι, πού ὥς τά σήμερα στάθηκε ἀδύνατο νά τούς βροῦν καί νά τούς συλλάβουν; Κάτω ἀπό ποιά μάσκα δουλεύουν; Μέ ποιά συνθήματα καλύπτουν τίς ἐγκληματικές τους ἐνέργειες; Οἱ ἄνθρωποι πού εἶδαν μέ τά μάτια τους τή φρίκη τῆς ὑποχώρησης στό Ταρνόπολ, οἱ ἄνθρωποι τοῦ μετώπου, πιστεύουν ὅτι ὅλα ὅσα ἦταν ὥς τά σήμερα μυστικά γρήγορα θά φανερωθοῦν γιά ὅλους καί ὅτι μέ τήν ἀποκάλυψη τοῦ ἀτιμωτικοῦ μυστικοῦ θά φύγει καί τό στίγμα τῆς ντροπῆς ἀπό τή στρατιά πού δροῦσε στό Ταρνόπολ καί πού ἦταν τό θύμα μιᾶς σιχαμερῆς προδοσίας καί ἀπάτης».

2) Ἀποσπάσματα ἀπό τό ἄρθρο τοῦ Μπορίσοφ «Ὁ μπολσεβικισμός καί ἡ ἧττα μας» («Νόβογιε Βρέμια», 15 τοῦ Αὐγούστου):

«Θέλουμε ν' ἀπαλλάξουμε τό μπολσεβικισμό ἀπό τήν ἀβάσιμη κατηγορία τῆς εὐθύνης γιά τήν ἥττα μας. Θέλουμε νά ἐξηγήσουμε τίς πραγματικές αἰτίες τῆς ἥττας μας, γιατί μόνο τότε θά εἴμαστε σέ θέση νά ἀποφύγουμε μιά ἐπανάληψη τῆς συμφορᾶς πού μᾶς βρῆκε. Δέν ὑπάρχει γιά τήν πολεμική τέχνη τίποτε πιό ὀλέθριο ἀπό τό νά ζητᾶμε νά βροῦ-

με τήν αἰτία ἑνός στρατιωτικοῦ ἀτυχήματος ὄχι ἐκεῖ πού βρίσκεται πραγματικά. Ἡ ἧττα τοῦ Ἰούλη δέν ὀφείλεται μόνο στό μπολσεβικισμό, τήν προκάλεσαν πολύ πιό περίπλοκοι παράγοντες, γιατί διαφορετικά ἡ μεγάλη σέ ἔκταση ἧττα μας θά ἔδειχνε ὅτι οἱ ἰδέες τοῦ μπολσεβικισμοῦ ἔχουν τεράστια, ἐξαιρετική ἐπίδραση μέσα στό στρατό μας, πράγμα πού φυσικά δέ συμβαίνει καί δέ μπορεῖ νά συμβεῖ. Ἀσφαλῶς καί οἱ ἴδιοι οἱ μπολσεβίκοι ἔμειναν κατάπληχτοι ἀπό τίς μεγάλες συνέπειες τῆς προπαγάνδας τους. Ἄν ὅμως ἐπρόκειτο μόνο γιά τούς μπολσεβίκους, θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι τά βάσανα τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ἔχουν σήμερα πιά τελειώσει: Δυστυχῶς οἱ αἰτίες τῆς ἧττας εἶναι πολύ πιό περίπλοκες: οἱ εἰδικοί τῆς πολεμικῆς τέχνης τίς πρόβλεψαν πρίν ἀκόμα ἀρχίσει ἡ ἐπίθεση τῆς 18 τοῦ Ἰούνη. Στίς „πανηγυρικές" διακηρύξεις γιά τά „ἐπαναστατικά" συντάγματα τῆς 18 τοῦ Ἰούνη, στίς „κόκκινες" σημαῖες κλπ. διαφαινόταν ὁ θανάσιμος κίνδυνος πού μᾶς ἀπειλοῦσε.

Ὅταν ἔφτασαν στό Γενικό ἐπιτελεῖο τά ἐπιχειρησιακά τηλεγραφήματα γιά τά δῆθεν λαμπρά ἀποτελέσματα τῆς 18 τοῦ Ἰούνη, ἐμεῖς, ἔχοντας συναίσθηση ὅτι δέν ὑπάρχει πραγματικά τίποτα τό λαμπρό πού νά ἀξίζει ν' ἀναφερθεῖ, γιατί εἴχαμε κυριεύσει μόνο ὀχυρά, πού στό σημερινό ἀγώνα, ὁ ἐχθρός ἦταν ὑποχρεωμένος νά τά θυσιάσει γιά νά ἐξασφαλίσει τή νίκη, γράφαμε τά παρακάτω: „Θάμαστε πολύ τυχεροί ἄν οἱ γερμανοί δέν ἀπαντήσουν μέ ἀντεπίθεση". Ἡ ἀντεπίθεση, ὅμως ἀκολούθησε κι ὁ ρωσικός στρατός, ὅπως κι ὁ γαλλικός τό 1815, μετατράπηκε διαμιᾶς σέ πανικόβλητο ὄχλο. Εἶναι πεντακάθαρο ὅτι ἡ καταστροφή δέν προῆλθε μόνο ἀπό τό μπολσεβικισμό, μά ἀπό κάτι πού βρίσκεται βαθιά μέσα *στόν ὀργανισμό τοῦ στρατοῦ μας καί πού ἡ ἀνώτατη διοίκηση δέ μπόρεσε νά τό μαντέψει καί νά τό καταλάβει*. Αὐτήν ἀκριβῶς τήν αἰτία τῆς ἧττας μας, αἰτία πιό σοβαρή σέ σύγκριση μέ τό μπολσεβικισμό, θέλουμε νά τήν τονίσουμε ὅσο εἶναι δυνατό νά γίνει αὐτό σέ ἄρθρο ἐφημερίδας, γιατί ὁ καιρός δέν περιμένει.

Ὁ γερμανικός „μιλιταρισμός" διατύπωσε τή φόρμουλα τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης πού λέει: „*ἡ ἐπίθεση εἶναι ἡ ἰσχυρότερη μορφή δράσης*". Ἀπό τήν ἀρχή κιόλας τοῦ πολέμου (τεράστιες ἧττες τοῦ Σαμσόνοφ καί τοῦ Ρενενκάμπφ) ἀποδείχτηκε ὅτι ἡ φόρμουλα τῶν γερμανῶν εἶναι ἀκατάλληλη γιά μᾶς: γιά ἄψη-

τους στρατηγούς καί φαντάρους εἶναι δυνατή μόνο ἡ ἄμυνα μέ ἐξασφαλισμένα τά πλευρά. Μέ τίς ἀπώλειες σέ ἔμψυχο ὑλικό στή διάρκεια τοῦ πολέμου χειροτέρευσε ἡ σύνθεση τῶν στρατηγῶν καί γενικά τῶν ἀξιωματικῶν ὅπως καί τῶν κατώτερων βαθμοφόρων μας καί ἡ ἄμυνα ἔγινε ἡ μορφή δράσης πού μᾶς σύμφερνε περισσότερο. Ἄν σ' ὅλα αὐτά προσθέσουμε καί τήν ἐξέλιξη τοῦ πολέμου σέ πόλεμο θέσεων καί τίς *ὁλοφάνερες ἐλλείψεις μας σέ πολεμικό ὑλικό* δέν εἶναι ἀνάγκη νά εἶναι κανείς μπολσεβίκος, ἀλλά χρειάζεται νά καταλαβαίνει ἁπλῶς τή φύση τῶν πραγμάτων γιά νά ἀποφεύγει τήν ταχτική τῆς „ἐπίθεσης". Ἡ ἐφημερίδα „Ναρόντνογιε Σλόβο" γράφει ὅτι σύμφωνα μέ τά λεγόμενα τοῦ Μπ. Β. Σάβινκοφ, ἡ μάζα τῶν φαντάρων ἄρχισε, ἐπηρεασμένη ἀπό τήν προπαγάνδα τῶν μπολσεβίκων, νά πιστεύει ὅτι ὁ λιποτάχτης δέν εἶναι προδότης τῆς πατρίδας, ἀλλά ὀπαδός τοῦ „διεθνοῦς σοσιαλισμοῦ". Κάθε παλιός ἀξιωματικός πού ξέρει τό ἀνθρώπινο ὑλικό μας καλύτερα ἀπό ὅ,τι τό ξέρουν οἱ „ἐπιτροπές", θά ἀναγνωρίσει ὅτι ὅποιος σκέφτεται ἔτσι, αὐτός τοποθετεῖ πολύ χαμηλά τό δοξασμένο καί πολύ γνωστικό σῶμα τῶν κατώτερων ἀξιωματικῶν μας. Τό σῶμα αὐτό διαθέτει ὑγιῆ σκέψη, πλήρη καί σαφῆ ἀντίληψη γιά τό κράτος, κατανοεῖ πολύ καλά ὅτι ὁ στρατηγός καί ὁ ἀξιωματικός εἶναι κι αὐτοί στρατιῶτες, καί γελάει μέ τήν (ἀνόητη) καινοτομία τῆς ἀντικατάστασης τῆς ὀνομασίας κατώτερος βαθμός μέ τήν κοινή ὀνομασία στρατιώτης, πράγμα πού μειώνει τόν τιμητικό αὐτό βαθμό, γιατί σήμερα καί ἕνα τμῆμα ραφείου πού βρίσκεται στά πιό βαθιά μετόπισθεν ἀποτελεῖται ἀπό „στρατιῶτες", καί καταλαβαίνει πολύ καλά ὅτι ὁ „λιποτάχτης" εἶναι λιποτάχτης, δηλ. περιφρονημένος φυγάς. Καί ἄν τό γνωστικό αὐτό σῶμα τῶν κατώτερων ἀξιωματικῶν μας ἄρχισε νά θέτει σέ ἐφαρμογή τήν ἰδέα τῆς „ἄρνησης τῆς ἐπίθεσης", ἰδέα πού τήν προπαγανδίζουν οἱ μπολσεβίκοι, αὐτό ἔγινε μόνο καί μόνο γιατί ἡ ἰδέα αὐτή ἀπορρέει λογικά ἀπό τή φύση τῶν πραγμάτων, ἀπ' ὅλη τήν πείρα μας τοῦ πολέμου. Ὑπάρχει διαφορά νά μιλᾶς σ' ἕναν ἄγγλο καί σ' ἕνα γάλλο γιά ἐπίθεση, γιά χτύπημα, καί νά λές τά ἴδια πράγματα σ' ἕνα ρῶσο. Οἱ ἄγγλοι κι οἱ γάλλοι κάθονται μέσα σέ θαυμάσια ἀμπριά μέ ὅλες τίς ἀνέσεις καί περιμένουν ὥσπου τό πανίσχυρο πυροβολικό τους νά σαρώσει τά πάντα καί μονάχα τότε τό πεζικό τους ἀρχίζει τήν ἐπίθεση. *Ἀντίθετα ἐμεῖς ἐνεργούσαμε παντοῦ καί πάντα μέ τόν ὄγκο τῶν δυ-*

νάμεών μας, καί ἐξοντώναμε ἐξ ὁλοκλήρου τά καλύτερα συντάγματά μας. Ποῦ εἶναι ἡ φρουρά μας, ποῦ εἶναι οἱ σκοπευτές μας; Ἕνα σύνταγμα πού ἀποδεκατίστηκε δυό καί τρεῖς φορές καί πού συμπληρώθηκε ἄλλες τόσες, καί μέ τά καλύτερα στοιχεῖα ἀπ' ὅ,τι γίνεται συνήθως, εἶναι ζήτημα ἄν θά θεωρεῖ τήν ἐπίθεση σάν τήν καλύτερη „μορφή δράσης", ἰδιαίτερα ἄν προσθέσουμε ὅτι τά ἀποτελέσματα δέ δικαιώνουν τίς τεράστιες αὐτές ἀπώλειες. Ἔχοντας ὑπόψη αὐτή τήν πεῖρα ἡ προηγούμενη ἀνώτατη διοίκηση δήλωσε ὅτι εἶναι σύμφωνη νά δίνονται χτυπήματα μόνο σέ περίπτωση ἐξαιρετικῆς ἀνάγκης. Ἔτσι εἶχε ἐπιτραπεῖ στό Μπροσίλοφ νά δόσει χτύπημα τό Μάη τοῦ 1916 στή Γαλικία. Τό χτύπημα αὐτό εἶχε ἀσήμαντα ἀποτελέσματα καί ἁπλῶς ἐπιβεβαίωσε τά συμπεράσματα ἀπό τήν πεῖρα. Εἶναι πολύ πιθανόν ὅτι μέ τήν προηγούμενη ἀνώτατη διοίκηση ἡ „ἐπίθεση" θά ὑπῆρχε μονάχα σάν ἐντολή, σάν ἰδέα πού ἐξυψώνει τό πολεμικό πνεῦμα, δέ θά εἶχε ὅμως πραγματοποιηθεῖ ὥς τά σήμερα. Ξαφνικά ὅμως ἔγινε κάτι πού βρίσκεται ἔξω ἀπό τήν πολεμική τέχνη, ἀνέλαβε τήν ἡγεσία ὁ „ἐρασιτεχνισμός" καί ὅλοι φωνάζουν γιά „ἐπίθεση", φωνάζουν ὅτι ἡ ἐπίθεση εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία. Ὅλοι ἄρχισαν νά πιστεύουν κάτι πού τό ἀπορίπτει ἡ ὑγιής θεωρία τοῦ πολέμου—νά πιστεύουν δηλαδή στά εἰδικά „ἐπαναστατικά" τάγματα, στά τάγματα „θανάτου", στά τάγματα „κρούσης" καί δέν καταλαβαίνουν, ὅτι ἔχουμε νά κάνουμε μ' ἕνα ἐξαιρετικά ἀκατέργαστο ὑλικό καί, ἐπιπλέον, ὅτι ἀφαιροῦμε ἴσως τούς πιό ψυχωμένους ἀνθρώπους ἀπό τά συντάγματα, πού τότε πιά μετατρέπονται σέ „μαζώματα καί συμπληρώματα.". Θά μᾶς ποῦνε ὅτι οἱ σύμμαχοι εἶχαν ζητήσει νά γίνει „ἐπίθεση" καί ὅτι μᾶς ἀποκαλοῦσαν „προδότες". Ἐμεῖς ὅμως ἐκτιμοῦμε ἐξαιρετικά τό προικισμένο μέ πολλά προτερήματα καί ἐργατικότατο γαλλικό ἐπιτελεῖο, ὥστε νά μή μποροῦμε νά πιστέψουμε ὅτι ἡ γνώμη του συμπίπτει μέ τή λεγόμενη κοινή γνώμη τῶν ἐρασιτεχνῶν τῆς πολεμικῆς τέχνης. Βέβαια σέ συνθῆκες πολέμου, ὅταν ὁ ἀντίπαλος κατέχει τό κέντρο καί μεῖς μέ τούς συμμάχους μας τήν περιφέρεια, κάθε χτύπημα πού καταφέρουμε στόν ἐχθρό, καί ἄν ἀκόμα προκαλεῖ στίς ἔνοπλες δυνάμεις μας τεράστιες καί δυσανάλογες μέ τά ἀποτελέσματά του ἀνθρώπινες ἀπώλειες, συμφέρει πάντα στούς συμμάχους μας, γιατί ὑποχρεώνει τόν ἀντίπαλο νά ἀποσύρει ἀπ' αὐτούς δυνάμεις. Αὐτό βρίσκεται στή φύση τῶν πραγμάτων καί δέν ὀφείλεται στή σκληρότητα τῶν συμμάχων. Κι αὐτή ὅμως τήν περίπτωση πρέπει νά τήν ἀντιμετωπίζουμε λογικά, χωρίς νά χάνουμε τό αἴσθημα τοῦ μέτρου, καί νά μήν ἐπιτρέπουμε νά ἐξοντώνεται ὁ λαός μας μόνο καί μόνο γιατί τό ἀπαιτοῦν οἱ σύμμαχοι. Ἡ πολεμική τέχνη δέν ἐπιτρέπει φαντασιοπληξίες καί ὅποιος ὑποκύπτει σ' αὐτές τιμωρεῖται ἀμέσως.

Ὁ ἐχθρός πού διαθέτει ἕνα πολύ δοκιμασμένο Γενικό ἐπιτελεῖο καιροφυλακτεῖ τήν περίπτωση αὐτή».

«Προλετάριος», ἀρ. 5,
18 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

ΠΟΙΟΣ ΛΟΙΠΟΝ ΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΤΤΑ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ;

Κάθε μέρα πού περνᾶ θά φέρνει καί καινούργια στοιχεῖα γιά ν' ἀπαντήσουμε σ' αὐτό τό ἐρώτημα. Καί κάθε μέρα πού περνᾶ θά ἀποδείχνει πόσο πρόστυχα καί πόσο χυδαῖα ἐνήργησαν ὅλοι ὅσοι προσπάθησαν νά ρίξουν στούς μπολσεβίκους τήν εὐθύνη γιά τήν ἧττα τοῦ Ἰούλη στό μέτωπο.

Ἡ «Ἰσβέστια», ἐπίσημο ὄργανο τῶν Σοβιέτ, στό φύλλο της ἀρ. 147 δημοσιεύει ἄρθρο μέ τόν τίτλο «Ἡ ἀλήθεια γιά τό σύνταγμα Μλίνοφσκι». Τό ἄρθρο αὐτό ἀποτελεῖ ντοκουμέντο πρωταρχικῆς πολιτικῆς σημασίας.

Στίς 7 τοῦ Ἰούλη, μέσα στή γενική ἀναταραχή τῆς Πετρούπολης, δημοσιεύτηκε στόν τύπο, ἐντελῶς ἀναπάντεχα, τηλεγράφημα τοῦ Ἐπιτελείου, πού μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τό 607 σύνταγμα Μλίνοφσκι «ἐγκατέλειψε αὐθαίρετα τά χαρακώματα», ὅτι τό γεγονός αὐτό ἔδωσε στούς γερμανούς τή δυνατότητα νά εἰσχωρήσουν μέσα στά ἐδάφη μας καί ὅτι τό ἀτύχημα αὐτό «μπορεῖ νά ἐξηγηθεῖ σέ μεγάλο βαθμό μέ τήν ἐπίδραση τῆς προπαγάνδας τῶν μπολσεβίκων...». Στούς μπολσεβίκους, πού ἦταν καί πρωτήτερα κατασυκοφαντημένοι, ἄρχισαν τότε νά πέφτουν βροχή οἱ κατηγορίες. Τό μίσος ἐνάντιά τους δέν

ἔχει ὅρια. Ὅλος ὁ «πατριωτικός» τύπος χύνει κάθε μέρα λάδι στή φωτιά. Ἡ συκοφαντία παίρνει ὁλοένα καί πιό πλούσιες ἀποχρώσεις.

Αὐτά γίνονταν μόλις πρίν ἀπό λίγες μέρες.

Καί τί μαθαίνουμε τώρα;

Πληροφορούμαστε ὅτι ἡ πρώτη κιόλας βασική ἀνακοίνωση τοῦ Ἐπιτελείου, πού χρησίμευσε σάν ἀφετηρία γιά ὅλη αὐτή τή συκοφαντική ἐκστρατεία, ἦταν πέρα γιά πέρα φκιαχτή. Ἡ ἐπιτροπή τοῦ 607 συντάγματος Μλίνοφσκι ἀπευθύνεται τώρα μέ δήλωσή της πρός τούς συκοφάντες καί ἀναφέρει τά παρακάτω:

—«Ἤσασταν στή μάχη τῆς 6 τοῦ Ἰούλη;

Ξέρετε ὅτι τό σύνταγμά μας, πού εἶχε 798 φαντάρους καί 54 ἀξιωματικούς, ὑπεράσπιζε μιά γραμμή πού ἔπιανε 2½ βέρστια; Ξέρετε πώς ὕστερα ἀπό τή μάχη ἔμειναν ζωντανοί μόνο 12 ἀξιωματικοί καί 114 φαντάροι, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι ἔπεσαν γιά τήν πατρίδα (75% ἀπώλειες);

Ξέρετε ὅτι τό 607 σύνταγμα ἐπί 7 ὧρες ἀντιμετώπισε μιά πρωτοφανῆ κόλαση πυρός καί ὅτι, παρά τή διαταγή πού εἶχε νά ἀποσυρθεῖ στίς 8 ½ ἡ ὥρα στά σημεῖα στήριξης, κατόρθωσε νά κρατηθεῖ ὥς τίς 11 τό πρωί (ἀπό τίς 3 ½ τά χαράματα);

Ξέρετε ἀκόμα σέ τί χαρακώματα βρισκόμασταν καί τί τεχνικά μέσα ἄμυνας διαθέταμε;...»

Καί δέν εἶναι μόνο αὐτό. Ἡ «Ἰσβέστια» παραθέτει ντοκουμέντα ἀπό ἐπίσημη ἔρευνα, πού τά ὑπογράφουν οἱ ὑποστράτηγοι Γκόστοφτ καί Γκαβρίλοφ, ὁ Κολέσνικοφ πού ἐκτελεῖ χρέη ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου καί ἄλλοι. Στά ντοκουμέντα αὐτά διαβάζουμε τά παρακάτω:

«Σύμφωνα μέ τά ἀποτελέσματα τῆς ἔρευνας... τό 607 σύνταγμα πεζικοῦ Μλίνοφσκι καί ὅλη ἡ ὕη μεραρχία τῶν γρεναδιέρων δέ μποροῦν νά κατηγορηθοῦν γιά προδοσία καί αὐθαίρετη ἐγκατάλειψη τῶν θέσεών τους. Οἱ ἄνδρες τῆς μεραρχίας στίς 6 τοῦ Ἰούλη πολέμησαν κι ἔχυσαν τό αἷ-

μα τους... Ἡ μεραρχία θερίστηκε ἀπό τά ἐχθρικά πυρά 200 καί περισσότερο πυροβόλων, ἐνῶ ἡ ἴδια διέθετε μόνο 16».

Καί οὔτε λέξη γιά τήν κακόβουλη καί καταστρεφτική προπαγάνδα τῶν μπολσεβίκων.

Αὐτά εἶναι τά γεγονότα.

Ἀκόμα κι ἡ «Ἰσβέστια», πού θέλει νά φάει ζωντανούς τούς μπολσεβίκους, γράφει ἀπ' ἀφορμή τό ζήτημα αὐτό τά παρακάτω:

—«Γιά τήν ἧττα δέν εὐθύνεται βέβαια τό ἐπαναστατικό καθεστώς πού ὑπάρχει στό στρατό. Ἡ κατασυκοφάντησή του ὅμως ἔδοσε τή δυνατότητα νά ριχτεῖ ὅλη ἡ εὐθύνη τῆς ἧττας στή μπολσεβίκικη προπαγάνδα καί στίς ἐπιτροπές πού τήν εὐνοοῦν».

Ἄ! ἔτσι λοιπόν, κύριοι τῆς «Ἰσβέστια»! Κι ἐσεῖς, ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ νά σᾶς ρωτήσουμε, δέν κάνατε μήπως τό ἴδιο πράγμα; Δέ δημοσιεύσατε, ἀκολουθώντας τό παράδειγμα πού ἔδοσε τό μαυροεκατονταρχίτικο σκυλολόι, αἰσχρές συκοφαντίες καί πρόστυχες καταγγελίες ἐνάντια στούς μπολσεβίκους; Καί σεῖς οἱ ἴδιοι δέ φωνάζατε μήπως: σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν, ὁ μπολσεβίκος φταίει γιά ὅλα;...

Ἀκοῦστε ὅμως καί παρακάτω:

—«Κι ἡ συκοφαντία αὐτή (πού μαγειρεύτηκε στά γραφεῖα τοῦ Γενικοῦ ἐπιτελείου) δέν εἶναι τυχαία, ἀποτελεῖ σύστημα!»—συνεχίζει ἡ ἐπίσημη «Ἰσβέστια».—«Μέ τό ἴδιο ἀκριβῶς πνεῦμα μιλοῦσαν οἱ ἐπίσημες ἀνακοινώσεις τοῦ Γενικοῦ ἐπιτελείου γιά προδοσία τοῦ σώματος τῆς φρουρᾶς... Ἐμεῖς ὅμως εἴδαμε μέ τά δικά μας τά μάτια πώς ἀνίκανοι ἀντεπαναστάτες στρατηγοί προσπαθοῦσαν νά ρίξουν στίς ὀργανώσεις τοῦ στρατοῦ... τήν εὐθύνη γιά τήν ἀνικανότητά τους, πού στοίχισε τή ζωή χιλιάδων ἀνθρώπων. Αὐτό ἔγινε σέ μικρή κλίμακα στό Στόχοντ, τό ἴδιο ἐπαναλαβαίνεται σέ μεγαλύτερη κλίμακα καί σήμερα... Γιατί τά ἀντεπαναστατικά ἐπιτελεῖα, χρησιμοποιώντας συκοφαντικές καταγγελίες, ἀπόχτησαν τή δυνατότητα νά ἀπαιτήσουν τή διάλυση τῶν συνταγμάτων καί τήν κατάργηση τῶν ἐπιτροπῶν μέσα στό στρατό. Μέ βάση τίς συκοφαντίες αὐτές ἀπόχτησαν τή δυνατότητα νά τουφεκίζουν ἑκατοντάδες ἀνθρώπους, καί νά ξαναγεμίσουν τίς ἄδειανές φυλακές. Καί ἀκόμα, διαλύοντας τίς ἐπαναστατικές ὀργανώσεις τοῦ στρατοῦ, εἶχαν τή δυνατότητα νά τόν ξανακάνουν ὄργανό τους, νά τόν ρίξουν ἐνάντια στήν ἐπανάσταση».

Νά ποῦ φτάσαμε! Ἀκόμα κι οἱ ἀφηνιασμένοι ἀντίπαλοί μας τῆς «Ἰσβέστια» εἶναι ὑποχρεωμένοι νά ἀναγνωρίσουν ὅτι οἱ ἀντεπαναστάτες στρατηγοί κατόρθωσαν μέ τή συκοφαντία νά ξαναγεμίσουν τίς ἄδειες φυλακές. Καί μέ ποιούς τίς γέμισαν; Μέ τούς μπολσεβίκους, μέ τούς διεθνιστές! Καί σεῖς, κύριοι τῆς «Ἰσβέστια», τί κάνατε τόν καιρό πού οἱ φυλακές γέμιζαν ἀπό τούς συντρόφους μας; Μαζί μέ τούς ἀντεπαναστάτες στρατηγούς φωνάζατε ξωπίσω μας: ἀπάνω τους, ἀπάνω τους! Μαζί μέ τούς χειρότερους ἐχθρούς τῆς ἐπανάστασης καρφώνατε στό σταυρό παλιούς ἐπαναστάτες, πού εἶχαν ἀποδείξει μέ δεκάδες χρόνια πάλης ὅλο αὐτοθυσία τήν ἀφοσίωσή τους στήν ἐπανάσταση. Μαζί μέ τούς Καλέντιν, τούς Ἀλεξίνσκι, τούς Καρίνσκι, τούς Περεβέρζεφ, τούς Μιλιουκόφ καί τούς Μποῦρτσεφ ρίχνατε στίς φυλακές τούς μπολσεβίκους καί ἐπιτρέπατε νά διαδίδονται οἱ συκοφαντίες ὅτι οἱ μπολσεβίκοι παίρνουν λεφτά ἀπό τούς γερμανούς»!...

Σ' ἕνα ξέσπασμα εἰλικρίνειας ἡ «Ἰσβέστια» συνεχίζει:

—«Οἱ ἀντεπαναστάτες στρατηγοί ἤξεραν βέβαια πώς οἱ ψεύτικες πληροφορίες, ὅτι τάχα τά συντάγματα ἐγκαταλείπουν τό ἕνα πίσω ἀπό τό ἄλλο τίς θέσεις τους, γεννοῦσαν σ' ὅλα τά τμήματα τήν ἀμφιβολία ἄν θά τούς ὑποστηρίξουν ἤ ὄχι τά γειτονικά τους τμήματα καί τά μετόπισθεν, γεννοῦσαν τό φόβο μήπως τά γειτονικά τους τμήματα τούς ἔχουν κιόλας ἐγκαταλείψει καί μήπως πέσουν ἁπλούστατα στά χέρια τοῦ ἐχθροῦ ἄν παραμείνουν στίς θέσεις τους.

Τά ξέρανε όλ' αυτά οι αντεπαναστάτες στρατηγοί, τό μίσος όμως ενάντια στήν επανάσταση τούς τύφλωνε.

Καί ήταν τότε ολότελα φυσικό τά συντάγματα νά εγκαταλείπουν τίς θέσεις τους, τά συντάγματα νά ακούνε εκείνους πού τά συμβούλευαν νά τίς εγκαταλείψουν, ήταν φυσικό νά συζητοῦν στίς συγκεντρώσεις άν πρέπει νά εκτελοῦν τίς διαταγές ή όχι. Ὁ πανικός μεγάλωνε. Ὁ στρατός μετατρεπόταν σέ άλαφιασμένο κοπάδι... Κι ύστερα άρχιζαν τά αιματηρά αντίποινα. Οἱ φαντάροι ήξεραν ποιό ήταν τό φταίξιμό τους καί ποιά ή ευθύνη τῶν διοικητῶν τους. Κι άρχισαν νά διαμαρτύρονται καθημερινά μέ εκατοντάδες γράμματα: «μᾶς πρόδιναν καί μᾶς πουλοῦσαν τόν καιρό τοῦ τσάρου, μᾶς πρόδοσαν καί μᾶς πούλησαν καί σήμερα, καί τώρα μᾶς τιμωροῦν γιά όλα αυτά!» («Ἰσβέστια», άρ. 147).

Καταλαβαίνει άραγε ή «Ἰσβέστια» τίς ομολογίες πού κάνει μ' αυτά πού γράφει; Καταλαβαίνει ότι τά γραφόμενά της αυτά δικαιώνουν πέρα γιά πέρα τήν ταχτική τῶν μπολσεβίκων, ότι αποτελοῦν ολοκληρωτική καταδίκη τῆς θέσης τῶν εσέρων καί τῶν μενσεβίκων;

Δηλαδή! Μόνοι σας ομολογεῖτε ότι τούς φαντάρους τούς προδίνουν καί τούς πουλᾶνε όπως τόν καιρό τοῦ τσάρου, μόνοι σας ομολογεῖτε ότι ενάντια στούς φαντάρους εφαρμόζουν σκληρά αντίποινα καί όμως εσεῖς οἱ ἴδιοι επιδοκιμάζετε αυτά τά αντίποινα (ψηφίζετε υπέρ τῆς θανατικῆς ποινῆς), τά ευλογεῖτε καί τά βοηθᾶτε. Μέ τί λόγια πρέπει λοιπόν νά στιγματιστοῦν τέτιοι άνθρωποι;!

Δηλαδή! Μόνοι σας ομολογεῖτε ότι οἱ στρατηγοί, από τούς οποίους εξαρτᾶται ή ζωή εκατοντάδων χιλιάδων φαντάρων μας, έχουν γιά οδηγό στίς ενέργειές τους τό μίσος ενάντια στήν επανάσταση. Καί όμως εσεῖς οἱ ἴδιοι παραδίνετε εκατομμύρια φαντάρους στά χέρια αυτῶν τῶν στρατηγῶν καί όμως ευλογᾶτε τήν επίθεση, καί όμως συναδελφώνεστε μέ τούς στρατηγούς αυτούς στή σύσκεψη τῆς Μόσχας!

Μ' αυτά όμως υπογράφετε μόνοι σας τήν καταδίκη σας, κύριοι! Μέχρι ποῦ θά φτάσετε στόν κατήφορο πού πήρατε;

Ἀκούσαμε τίς ομολογίες τῶν κυρίων τῆς «Ἰσβέστια». Καί ρωτᾶμε: άν τό Ἐπιτελεῖο, σύμφωνα μέ τά γραφόμενα τῆς «Ἰσβέστια», συκοφάντησε τό σύνταγμα Μλίνοφσκι, άν σκάρωσε ένα βρώμικο παιχνίδι στό Στόχοντ, άν στίς ενέργειές του δέν καθοδηγιέται από τήν ιδέα τῆς υπεράσπισης τῆς πατρίδας, αλλά τῆς καταπολέμησης τῆς επανάστασης—άν όλα αυτά είναι σωστά, τί εγγυήσεις έχουμε ότι δέν είναι διαστρεβλωμένες καί οἱ σημερινές πληροφορίες γιά τά συμβάντα τοῦ ρουμανικοῦ μετώπου; Τί εγγύηση έχουμε ότι ή αντίδραση δέ σκαρώνει στό μέτωπο σκόπιμα καί συνειδητά τή μιά ήττα πίσω από τήν άλλη;

Μπροσούρα «Ποιός ευθύνεται γιά τήν ήττα στό μέτωπο;».
Ἔκδοση «Πριμπόι», Πετρούπολη. 1917.

ΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

Τά ἀποτελέσματα τῆς σύσκεψης τῆς Μόσχας διαγράφονται ὁλοένα καί πιό καθαρά.

Ἡ «Ρούσκιγιε Βέντομοστι» [72] (17 τοῦ Αὐγούστου, ἀπογευματινή ἔκδοση) δημοσιεύει τήν παρακάτω πληροφορία:

«Χτές ἔγινε συνεδρίαση τῆς ΚΕ τοῦ κόμματος τῆς Λαϊκῆς ἐλευθερίας. Στή σύσκεψη αὐτή ἔκανε ἔκθεση ὁ Μιλιουκόφ, πού πρότεινε στά μέλη τῆς ΚΕ νά ἀνταλλάξουν τίς ἀπόψεις τους γιά τά ἀποτελέσματα τῆς σύσκεψης τῆς Μόσχας. Οἱ ὁμιλητές τάχθηκαν ὁμόφωνα ὑπέρ τῆς ἀρχῆς τοῦ συνασπισμοῦ. Ἡ πλειοψηφία ἀπ' αὐτούς πού πῆραν μέρος στή συνεδρίαση ἔμεινε σύμφωνη ὅτι ἡ σύσκεψη τῆς Μόσχας ἔδοσε τό ἀνώτατο ὅριο ἐκείνου πού μποροῦσε κανείς νά περιμένει».

Ἔτσι λοιπόν τό κόμμα τοῦ κ. Μιλιουκόφ εἶναι ἱκανοποιημένο. Εἶναι ὑπέρ τοῦ συνασπισμοῦ.

«Ἡ σύσκεψη τῆς Μόσχας—γράφουν οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας—ἦταν μιά νίκη τῆς δημοκρατίας (δηλ. τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας:) πού στίς σημερινές τραγικές στιγμές μπόρεσε νά σταθεῖ ἡ πραγματική κρατική δύναμη, πού γύρω της ἔχει συσπειρωθεῖ ὅ,τι τό ζωντανό (!) ὑπάρχει στή Ρωσία» («Ἰσβέστια», ἀρ. 146).

Ὅπως φαίνεται λοιπόν καί τό κόμμα τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας εἶναι ἐπίσης ἱκανοποιημένο. Τουλάχιστο καμώνεται πώς εἶναι ἱκανοποιημένο γιατί κι αὐτό εἶναι ὑπέρ τοῦ συνασπισμοῦ.

Κι ἡ κυβέρνηση; Πῶς κρίνει ἡ κυβέρνηση τή σύσκεψη τῆς Μόσχας;

Σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες τῆς «Ἰσβέστια» (ἀρ. 146) «ἡ γενική ἐντύπωση τῶν μελῶν τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης» εἶναι ὅτι:

«Ἡ σύσκεψη ἦταν μέ τήν πραγματική ἔννοια τῆς λέξης μιά σύσκεψη κρατική. Σέ γενικές γραμμές ἐπιδοκιμάστηκε τόσο ἡ ἐξωτερική ὅσο καί ἡ ἐσωτερική πολιτική τῆς κυβέρνησης. Κανείς δέν ἔφερε ἀντιρήσεις στό οἰκονομικό πρόγραμμα τῆς κυβέρνησης. Δέν ἔγινε οὐσιαστικά καμιά ἐπίθεση ἐνάντια στήν πολιτική τῆς κυβέρνησης σχετικά μέ τό ζήτημα τῆς γῆς».

Μέ λίγα λόγια καί ἡ κυβέρνηση εἶναι εὐχαριστημένη ἀπό τή σύσκεψη γιατί κι αὐτή, ὅπως βγαίνει, εἶναι ὑπέρ τοῦ συνασπισμοῦ.

Τά πράγματα εἶναι καθαρά. Καταστρώνεται συνασπισμός ἀπό τρεῖς δυνάμεις: τήν κυβέρνηση, τούς καντέτους καί τούς ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας.

Ὁ «Συνασπισμός τιμῆς» μέ τή φίρμα Κερένσκι-Μιλιουκόφ-Τσερετέλι μπορεῖ γιά τήν ὥρα νά θεωρηθεῖ ἐξασφαλισμένος.

Αὐτό εἶναι τό πρῶτο ἀποτέλεσμα τῆς σύσκεψης τῆς Μόσχας.

Στίς συνθῆκες τοῦ καπιταλισμοῦ καμιά ἐπιχείρηση δέ μπορεῖ νά τά βγάλει πέρα χωρίς κεφάλαια. Ὁ συνασπισμός, πού συγκροτήθηκε σήμερα μέ ἐπικεφαλῆς τήν κυβέρνηση, εἶναι ἡ πιό μεγάλη ἐπιχείρηση τῆς Ρωσίας. Κι ὁ συνασπισμός αὐτός δέ μπορεῖ νά κρατηθεῖ στή ζωή ὄχι

μιά ὥρα, ἀλλά οὔτε ἕνα λεφτό χωρίς τά ἀνάλογα κεφάλαια, πολύ περισσότερο σήμερα μέ τόν πόλεμο πού ἀπαιτεῖ ἀμέτρητα χρηματικά μέσα. Καί μπαίνει τό ἐρώτημα:

Μέ ποιά κεφάλαια σκέφτεται νά κρατηθεῖ στή ζωή ὁ καινούργιος (ἐντελῶς καινούργιος!) συνασπισμός;

Ἀκοῦστε τί λέει σχετικά ἡ «Μπιρζιόφκα» (ἀπογευματινή ἔκδοση, 17 τοῦ Αὐγούστου):

«Τό πιό ἄμεσο ἀποτέλεσμα τῆς σύσκεψης τῆς Μόσχας, καί ἰδιαίτερα τό πιό ἄμεσο ἀποτέλεσμα τῶν συμπαθειῶν πού δείχνουν πρός τή σύσκεψη αὐτή οἱ ἀμερικάνοι εἶναι, ὅπως πληροφορούμαστε, ἡ δυνατότητα νά συναφθεῖ σέ ἐξωτερική ἀγορά κρατικό δάνειο 5 δισεκατομμυρίων. Τό δάνειο θά πραγματοποιηθεῖ στήν ἀμερικάνικη ἀγορά. Χάρη σ' αὐτό τό δάνειο θά σταθεῖ δυνατό νά ἐκτελεστεῖ τό ἐλάχιστο ὅριο τοῦ δημοσιονομικοῦ προγράμματος τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης».

Ἡ ἀπάντηση εἶναι ξεκάθαρη. Ὁ συνασπισμός θά κρατηθεῖ στή ζωή μέ τά ἀμερικάνικα δισεκατομμύρια, καί τά σπασμένα θά τά πληρώσουν οἱ ρῶσοι ἐργάτες καί ἀγρότες.

Ἡ ἀμερικάνικη ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία, χρηματοδότης τοῦ συνασπισμοῦ τῆς ρωσικῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας (Μιλιουκόφ!), τῆς στρατοκρατίας (Κερένσκι) καί τῶν ἀνώτερων στρωμάτων τῆς μικροαστικῆς τάξης, πού ὑπηρετοῦν μέ δουλοπρέπεια τίς «ζωντανές δυνάμεις» τῆς Ρωσίας (Τσερετέλι!)—αὐτή εἶναι ἡ εἰκόνα πού παρουσιάζει ἡ σημερινή κατάσταση τῆς Ρωσίας.

Αὐτό ἀκριβῶς ἐπιδίωκαν οἱ κύριοι πού ὀργάνωσαν τή σύσκεψη τῆς Μόσχας, τίς «συμπάθειες» δηλαδή τοῦ ἀμερικάνικου κεφαλαίου πρός τή σύσκεψη τῆς Μόσχας, ἐνισχυμένες μέ τό δάνειο τῶν 5 δισεκατομμυρίων.

Κάποτε στή Ρωσία συνήθιζαν νά λένε ὅτι τό φῶς τοῦ σοσιαλισμοῦ θά ἔρθει ἀπό τή Δύση. Κι αὐτό ἦταν σωστό. Γιατί ἀπό κεῖ, ἀπό τή Δύση, διδαχτήκαμε τήν ἐπανάσταση καί τό σοσιαλισμό.

Μέ τήν ἔναρξη τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος στή Ρωσία ἡ κατάσταση ἄλλαξε κάπως.

Τό 1906, ὅταν ἡ ἐπανάσταση στή Ρωσία βρισκόταν ἀκόμα στήν ἀνάπτυξή της, ἡ Δύση βοήθησε τήν τσαρική ἀντίδραση νά ὀρθοποδήσει, δανείζοντάς της 2 δισεκατομμύρια ρούβλια. Κι ὁ τσαρισμός δυνάμωσε πραγματικά τότε μέ ἀντίτιμο ὅμως μιά νέα οἰκονομική ὑποδούλωση τῆς Ρωσίας στή Δύση.

Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή παρατήρησανε τότε πώς ἡ Δύση ἐξάγει στή Ρωσία ὄχι μόνο τό σοσιαλισμό, μά καί τήν ἀντίδραση μέ τή μορφή δισεκατομμυρίων.

Τώρα ἐμφανίζεται μπροστά μας μιά πιό παραστατική εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ φαινομένου. Τή στιγμή πού ἡ ρωσική ἐπανάσταση ἐντείνει τίς δυνάμεις της γιά νά ὑπερασπίσει τίς καταχτήσεις της, ἐνῶ ὁ ἰμπεριαλισμός προσπαθεῖ νά τήν πνίξει τελειωτικά, τό ἀμερικάνικο κεφάλαιο ἐφοδιάζει μέ ἑκατομμύρια τό συνασπισμό Κερένσκι-Μιλιουκόφ-Τσερετέλι, γιά νά βάλει ὁριστικά χαλινάρι στή ρωσική ἐπανάσταση καί νά δόσει ἔτσι ἕνα γερό χτύπημα στό ἐπαναστατικό κίνημα πού ἀναπτύσσεται στή Δύση.

Αὐτό εἶναι γεγονός.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ Δύση ἐξάγει στή Ρωσία ὄχι τόσο τό σοσιαλισμό καί τήν ἀπελευθέρωση, ὅσο τή σκλαβιά καί τήν ἀντεπανάσταση.

Ἕνας συνασπισμός ὅμως ἀποτελεῖ συμμαχία. Ἀλλά ἐνάντια σέ ποιόν στρέφεται ἡ συμμαχία Κερένσκι-Μιλιουκόφ-Τσερετέλι;

Εἶναι φανερό ὅτι στρέφεται ἐνάντια σέ κείνους πού δέν παραβρέθηκαν στή σύσκεψη τῆς Μόσχας, ἐνάντια σέ κείνους πού μποϋκοτάρησαν τή σύσκεψη, σέ κείνους πού τήν πολέμησαν, δηλ. ἐνάντια στούς ἐπαναστάτες ἐργάτες τῆς Ρωσίας.

«Συνασπισμός τιμῆς» τῶν Κερένσκι-Μιλιουκόφ-Τσερετέλι, συνασπισμός πού χρηματοδοτεῖται ἀπό τούς ἀμερικάνους κεφαλαιοκράτες ἐνάντια στούς ἐπαναστάτες ἐργάτες τῆς Ρωσίας, ἔτσι δέν εἶναι, κύριοι ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας;

Αὐτό θά τόχουμε ὑπόψη μας.

«Προλετάριος», ἀρ. 6,
19 Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΣΗΜΕΡΑ ΕΧΟΥΜΕ ΕΚΛΟΓΕΣ

Σήμερα ἔχουμε ἐκλογές γιά τό Δημοτικό συμβούλιο τῆς Πετρούπολης. Ἡ ἔκβασή τους ἐξαρτᾶται ἀπό σᾶς, σύντροφοι ἐργάτες καί φαντάροι. Οἱ ἐκλογές εἶναι καθολικές καί ἴσες. Ἡ ψῆφος τοῦ κάθε φαντάρου, τοῦ κάθε ἐργάτη, τῆς κάθε ἐργάτριας θά εἶναι ἰσοδύναμη μέ τήν ψῆφο τοῦ κεφαλαιοκράτη, τοῦ ἰδιοχτήτη σπιτιῶν, τοῦ καθηγητῆ, τοῦ δημόσιου ὑπάλληλου. Ἐσεῖς, σύντροφοι, καί μόνο ἐσεῖς θά ἔχετε τήν εὐθύνη ἄν δέ μπορέσετε νά κάνετε χρήση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος.

Παλαίψατε ὅσο μπορούσατε καλύτερα στούς δρόμους τῆς Πετρούπολης ἐνάντια στούς χαφιέδες τοῦ τσάρου—πρέπει καί τώρα νά παλαίψετε ὅσο μπορεῖτε καλύτερα γιά τά συμφέροντά σας, δίνοντας τήν ψῆφο σας στό κόμμα σας.

Ὑπερασπίσατε ὅσο μπορούσατε καλύτερα τά δικαιώματά σας ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση—πρέπει καί τώρα ὅσο μπορεῖτε καλύτερα νά τῆς ἀρνηθεῖτε τήν ἐμπιστοσύνη σας στίς σημερινές ἐκλογές.

Ξεσκίσατε ὅσο μπορούσατε καλύτερα τή μάσκα ἀπό τούς προδότες τῆς ἐπανάστασης—πρέπει καί τώρα ὅσο μπορεῖτε καλύτερα νά τούς φωνάξετε: «Κάτω τά χέρια!».

Μπροστά σας παρουσιάζεται πρώτα-πρώτα τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ, τό κόμμα τῆς Λαϊκῆς ἐλευθερίας. Τό κόμμα αὐτό ὑπερασπίζει τά συμφέροντα τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν. Τό κόμμα αὐτό εἶναι ἐνάντια στούς ἐργάτες, τούς ἀγρότες καί τούς φαντάρους, γιατί εἶναι ἐνάντια στόν ἐργατικό ἔλεγχο στή βιομηχανία, ἐνάντια στή μεταβίβαση τῆς γῆς τῶν τσιφλικάδων στούς ἀγρότες καί ὑπέρ τῆς θανατικῆς ποινῆς γιά τούς φαντάρους στό μέτωπο. Τό κόμμα τῶν καντέτων εἶναι τό κόμμα πού ἀπό τίς ἀρχές ἀκόμα τοῦ Ἰούνη ἀπαιτοῦσε νά ἀρχίσει ἀμέσως ἡ ἐπίθεση στό μέτωπο, πού στοίχισε στή χώρα ἑκατοντάδες χιλιάδες θύματα. Τό κόμμα τῶν καντέτων εἶναι τό κόμμα πού ἐπιδίωκε καί πέτυχε στό τέλος τό θρίαμβο τῆς ἀντεπανάστασης καί τήν ἐφαρμογή σκληρῶν ἀντίποινων ἐνάντια στούς ἐργάτες, τούς φαντάρους καί τούς ναῦτες. Τό νά ψηφίζει κανείς τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ σημαίνει ὅτι προδίνει τόν ἑαυτό του, τή γυναίκα του καί τά παιδιά του, τ' ἀδέρφια του στά μετόπισθεν καί στό μέτωπο.

Σύντροφοι! Οὔτε μιά ψῆφο στό κόμμα τῆς Λαϊκῆς ἐλευθερίας!

Μπροστά σας παρουσιάζονται ἐπίσης οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, τά κόμματα τῶν μενσεβίκων καί τῶν σοσιαλεπαναστατῶν. Τά κόμματα αὐτά ὑπερασπίζουν τά συμφέροντα τῶν εὐκατάστατων μικροαφεντικῶν τῆς πόλης καί τοῦ χωριοῦ. Γι' αὐτό, κάθε φορά πού ἡ ταξική πάλη παίρνει χαραχτήρα ἀποφασιστικό, τά κόμματα αὐτά βρίσκονται στό ἴδιο στρατόπεδο μέ τούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες ἐνάντια στούς ἐργάτες, τούς ἀγρότες καί τούς φαντάρους. Αὐτό ἔγινε τίς μέρες τοῦ Ἰούλη, τότε πού τό κόμμα τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων σέ συμμαχία μέ τήν κεφαλαιοκρατία ἀφόπλιζαν καί ρίχνονταν πάνω στούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους. Τό ἴδιο ἔγινε καί στίς μέρες τῆς σύσκεψης τῆς Μόσχας, τότε πού τά κόμματα αὐτά σέ συμμαχία μέ τήν κεφαλαιοκρατία ἐπικύρωναν τά τρομοκρατικά μέτρα καί τή θανατική ποινή ἐνάντια στούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους στό μέτωπο.

Ἄν ἡ ἀντεπανάσταση κέρδισε μιά νίκη, αὐτό ἔγινε ἀνάμεσα στ' ἄλλα καί γιατί τά κόμματα τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων τή βοήθησαν νά περάσει χαλινάρι στήν ἐπανάσταση, κλείνοντας συμφωνία μέ τούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες.

Ἄν ἡ ἀντεπανάσταση δυναμώνει σήμερα, αὐτό γίνεται ἀνάμεσα στ' ἄλλα καί γιατί τά κόμματα τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων τήν προασπίζουν ἀπό τή λαϊκή ἀγανάχτηση, ἐκτελώντας τίς ἐντολές της κάτω ἀπό τό σύνθημα τῆς ἐπανάστασης.

Τό νά ψηφίζει κανείς αὐτά τά κόμματα σημαίνει ὅτι ψηφίζει τή συμμαχία μέ τήν ἀντεπανάσταση ἐνάντια στούς ἐργάτες καί τούς πιό φτωχούς ἀγρότες.

Τό νά ψηφίζει κανείς αὐτά τά κόμματα σημαίνει ὅτι ψηφίζει τήν ἐπικύρωση τῶν συλλήψεων στά μετόπισθεν καί τή θανατική ποινή στό μέτωπο.

Σύντροφοι! Οὔτε μιά ψῆφο στούς ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, στούς μενσεβίκους καί τούς σοσιαλεπαναστάτες!

Τέλος, μπροστά σας παρουσιάζεται ἡ ὁμάδα τῆς «Νόβαγια Ζίζν» μέ τό ψηφοδέλτιο ἀρ. 12. Ἡ ὁμάδα αὐτή ἐκφράζει τίς διαθέσεις τῶν ξεκομμένων διανοουμένων, πού εἶναι ἀποσπασμένοι ἀπό τή ζωή καί τό κίνημα. Γι' αὐτό ταλαντεύεται αἰωνίως ἀνάμεσα στήν ἐπανάσταση καί τήν ἀντεπανάσταση, ἀνάμεσα στόν πόλεμο καί τήν

εἰρήνη, ἀνάμεσα στούς ἐργάτες καί τούς κεφαλαιοκράτες, ἀνάμεσα στούς τσιφλικάδες καί τούς ἀγρότες.

Ἀπό τό ἕνα μέρος ἡ ὁμάδα αὐτή εἶναι μέ τούς ἐργάτες, καί ἀπό τό ἄλλο δέ θέλει νά ξεκόψει ἀπό τούς κεφαλαιοκράτες—γι' αὐτό ἀπαρνιέται τόσο ἐπαίσχυντα τή διαδήλωση τῶν ἐργατῶν καί φαντάρων τοῦ Ἰούλη.

Ἀπό τό ἕνα μέρος ἡ ὁμάδα αὐτή εἶναι μέ τούς ἀγρότες, καί ἀπό τό ἄλλο δέν ξεκόβει ἀπό τούς τσιφλικάδες —γι' αὐτό εἶναι ἐνάντια στήν ἄμεση μεταβίβαση τῆς γῆς τῶν τσιφλικάδων στούς ἀγρότες καί προτείνει νά περιμένουμε τή Συνταχτική συνέλευση, πού ἡ σύγκλησή της ἀναβλήθηκε ἴσως γιά πάντα.

Στά λόγια ἡ ὁμάδα «Νόβαγια Ζίζν» εἶναι ὑπέρ τῆς εἰρήνης, στήν πράξη ὅμως εἶναι ἐνάντια στήν εἰρήνη, γιατί κάνει ἔκκληση νά ὑποστηρίξουμε τό «δάνειο ἐλευθερίας», πού ἀποβλέπει στή συνέχιση τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου.

Ὅποιος ὅμως ὑποστηρίζει τό «δάνειο ἐλευθερίας» συντελεῖ στήν παράταση τοῦ πολέμου, βοηθάει τούς ἰμπεριαλιστές καί στήν πραγματικότητα παλαίβει ἐνάντια στό διεθνισμό.

Στά λόγια ἡ ὁμάδα «Νόβαγια Ζίζν» εἶναι ἐνάντια στά τρομοκρατικά μέτρα καί τίς φυλακίσεις, στήν πράξη ὅμως εἶναι ὑπέρ τῶν τρομοκρατικῶν μέτρων καί τῶν φυλακίσεων, γιατί συμμάχησε μέ τούς ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, πού ὑποστηρίζουν καί τά τρομοκρατικά μέτρα καί τό μέτρο τῆς φυλάκισης.

Ὅποιος ὅμως κλείνει συμμαχία μέ τούς ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας βοηθάει τήν ἀντεπανάσταση, παλαίβει στήν πράξη ἐνάντια στήν ἐπανάσταση!

Μάθετε, σύντροφοι, νά διακρίνετε τούς ἀνθρώπους ἀπό τά ἔργα τους κι ὄχι ἀπό τά λόγια τους!

Μάθετε νά ἐκτιμᾶτε τά κόμματα καί τίς ὁμάδες ἀπό τίς πράξεις τους κι ὄχι ἀπό τίς ὑποσχέσεις τους.

Ὅταν ἡ ὁμάδα «Νόβαγια Ζίζν», ἀπό τό ἕνα μέρος προτείνει ν' ἀγωνιστοῦμε γιά τήν εἰρήνη καί ἀπό τό ἄλλο κάνει ἔκκληση νά ὑποστηρίξουμε τό «δάνειο ἐλευθερίας», νά ξέρετε ὅτι μέ τή στάση της αὐτή χύνει νερό στό μύλο τῶν ἰμπεριαλιστῶν.

Ὅταν ἡ ὁμάδα «Νόβαγια Ζίζν» ἀπό τή μιά ἐρωτοτροπεῖ κάθε τόσο μέ τούς μπολσεβίκους καί ἀπό τήν ἄλλη ὑποστηρίζει τούς ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, νά ξέρετε ὅτι μέ τή στάση της αὐτή χύνει νερό στό μύλο τῆς ἀντεπανάστασης.

Τό νά ψηφίζει κανείς τή διπρόσωπη αὐτή ὁμάδα, τό νά ψηφίζει τό ψηφοδέλτιο ἀρ. 12, σημαίνει ὅτι μπαίνει στήν ὑπηρεσία τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, πού μέ τή σειρά τους ὑπηρετοῦν τήν ἀντεπανάσταση.

Σύντροφοι! Οὔτε μιά ψῆφο στήν ὁμάδα «Νόβαγια Ζίζν».

Τό κόμμα μας εἶναι τό κόμμα τῶν ἐργατῶν τῆς πόλης καί τοῦ χωριοῦ, τό κόμμα τῶν πιό φτωχῶν ἀγροτῶν, τό κόμμα τῶν καταπιεζομένων καί ἐκμεταλλευομένων.

Ὅλα τά ἀστικά κόμματα, ὅλες οἱ ἀστικές ἐφημερίδες, ὅλες οἱ ταλαντευόμενες καί μεσοβέζικες ὁμάδες μισοῦν καί συκοφαντοῦν τό κόμμα μας.

Γιατί;

Γιατί:

Μόνο τό κόμμα μας εἶναι ὑπέρ τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα ἐνάντια στούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες.

Μόνο τό κόμμα μας θέλει νά περάσει ἀμέσως ἡ γῆ τῶν τσιφλικάδων στά χέρια τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἀγροτῶν.

Μόνο τό κόμμα μας εἶναι ὑπέρ τοῦ ἐργατικοῦ ἐλέγ-

χου στή βιομηχανία ἐνάντια σ' ὅλους τούς κεφαλαιοκράτες.

Μόνο τό κόμμα μας θέλει τή δημοκρατική ὀργάνωση τῶν ἀνταλλαγῶν ἀνάμεσα στήν πόλη καί τήν ὕπαιθρο, ἐνάντια στούς κερδοσκόπους καί τούς λωποδύτες.

Μόνο τό κόμμα μας εἶναι ὑπέρ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐκμηδένισης τῆς ἀντεπανάστασης στά μετόπισθεν καί στό μέτωπο.

Μόνο τό κόμμα μας ὑπερασπίζει χωρίς καμιά ταλάντευση τίς ἐπαναστατικές ὀργανώσεις τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν καί τῶν φαντάρων.

Μόνο τό κόμμα μας ἀγωνίζεται ἀποφασιστικά καί ἐπαναστατικά γιά τήν εἰρήνη καί τήν ἀδελφότητα τῶν λαῶν.

Μόνο τό κόμμα μας ἀγωνίζεται ἀποφασιστικά καί χωρίς ταλαντεύσεις γιά νά πάρουν στά χέρια τους τήν ἐξουσία οἱ ἐργάτες κι ἡ ἀγροτική φτωχολογιά.

Μόνο τό κόμμα μας καί μόνο αὐτό δέν κηλίδωσε τήν τιμή του μέ τό αἶσχος τῆς ὑποστήριξης τῆς θανατικῆς ποινῆς στό μέτωπο.

Νά γιατί οἱ ἀστοί κι οἱ τσιφλικάδες μισοῦν τόσο πολύ τό κόμμα μας.

Νά γιατί πρέπει νά ψηφίσετε σήμερα τό κόμμα μας.

Ἐργάτες, φαντάροι, ἐργάτριες!

Ψηφίστε τό κόμμα μας, ψηφίστε τό ψηφοδέλτιο ἀρ. 6!

«Προλετάριος», ἀρ. 7,
20 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΩΝ

Ἡ πρόκληση εἶναι ἕνα δοκιμασμένο ὅπλο τῆς ἀντεπανάστασης.

Ἡ σφαγή τοῦ Ἰούνη τοῦ 1848, ἡ παράδοση τοῦ Παρισιοῦ στά 1871, οἱ προκλήσεις στά μετόπισθεν καί στό μέτωπο μέ σκοπό τήν πάλη κατά τῆς ἐπανάστασης—ποιός δέν ξέρει ὅλες αὐτές τίς ὕπουλες μέθοδες πού χρησιμοποιεῖ ἡ κεφαλαιοκρατία;

Πουθενά ὅμως στόν κόσμο ἡ κεφαλαιοκρατία δέ χρησιμοποίησε τό φαρμακερό αὐτό ὅπλο μέ τέτια θρασύτητα καί ἀδιαντροπιά ὅσο σέ μᾶς, στή Ρωσία.

Μήπως ὁ Ριαμπουσίνσκι δέν ἀπείλησε ἐδῶ καί λίγες μέρες ἀπροκάλυπτα καί μπροστά σ' ὅλο τόν κόσμο ὅτι ἡ κεφαλαιοκρατία δέ θά διστάσει σέ ἔσχατη ἀνάγκη νά χρησιμοποιήσει τό «σκελετωμένο χέρι τῆς πείνας καί τῆς ἐξαθλίωσης» γιά νά κάνει τούς ἐργάτες καί τούς ἀγρότες νά συμμαζευτοῦν;

Καί μήπως ἡ κεφαλαιοκρατία δέν πέρασε κιόλας ἀπό τά λόγια στά ἔργα, δέν πέτυχε κιόλας νά κλείσει τά ἐργοστάσια καί τίς φάμπρικες καί νά πετάξει στό δρόμο δεκάδες χιλιάδες ἐργάτες;

Ποιός θά τολμήσει νά ἰσχυριστεῖ πώς αὐτό ἔγινε τυχαῖα καί ὅτι δέν πρόκειται γιά ἕνα σχέδιο πού ἀποβλέπει νά προκαλέσει σφαγές καί νά πνίξει τήν ἐπανάσταση στό αἷμα;

Ἡ κύρια ὅμως σφαίρα τῶν προκλήσεων δέν εἶναι τά μετόπισθεν, ἀλλά τό μέτωπο.

Ἀπό τό Μάρτη ἀκόμα μιλοῦσαν γιά ἕνα σχέδιο κάποιων στρατηγῶν νά παραδόσουν τή Ρίγα, πράγμα πού δέν κατόρθωσαν νά τό κάνουν γιά λόγους «ἀνεξάρτητους ἀπό τή θέλησή τους».

Τόν Ἰούλη αὐτοῦ τοῦ χρόνου τά ρωσικά στρατεύματα ἐγκατάλειψαν τό Ταρνόπολ καί τό Τσερνόβιτς. Οἱ μισθοφόροι τοῦ ἀστικοῦ τύπου κατηγόρησαν γι' αὐτή τήν ἐνέργεια μέ μιά φωνή τούς φαντάρους καί τό κόμμα μας. Καί τί νομίζετε; Ἀποδείχνεται σήμερα πώς «ἡ ὑποχώρηση ἦταν σκηνοθετημένη», πώς «ἡ προδοσία ἔγινε μέ βάση ἕνα καλά μελετημένο σχέδιο, καταστρωμένο ἀπό τά πρίν». Καί στήν περίπτωση αὐτή ἀναφέρονται συγκεκριμένα τά ὀνόματα ὁρισμένων στρατηγῶν, πού εἶχαν ὀργανώσει τή δουλιά τῶν αὐτοκινήτων, πού τριγυρνοῦσαν ἀνάμεσα στά τμήματα καί διάταζαν τούς φαντάρους νά ὑποχωρήσουν.

Ποιός θά τολμήσει νά ἰσχυριστεῖ ὅτι οἱ ἀντεπαναστάτες εἶναι φαφλατάδες πού δέν ξέρουν τί τούς γίνεται;

Τώρα ἦρθε ἡ σειρά τῆς Ρίγας. Ὁ τηλέγραφος μετάδοσε τήν εἴδηση ὅτι παραδόθηκε ἡ Ρίγα. Οἱ μισθοφόροι τοῦ ἀστικοῦ τύπου ἄρχισαν κιόλας μιά συκοφαντική ἐκστρατεία ἐνάντια στούς φαντάρους, πού τούς κατηγοροῦν ὅτι ἐγκατάλειψαν ἄταχτα τίς θέσεις τους. Τό ἀντεπαναστατικό Γεν. Ἐπιτελεῖο μέ μιά φωνή προσπαθεῖ μέσω τῆς «Βετσέρνεγιε Βρέμια» νά ρίξει τίς εὐθύνες στούς ἐπαναστατημένους φαντάρους. Δέ θά παραξενευτοῦμε ἄν στή λεωφόρο Νέφσκι ἀρχίσουν σήμερα διαδηλώσεις μέ τό σύνθημα: «Κάτω οἱ μπολσεβίκοι!».

Καί ὅμως τά τηλεγραφήματα τοῦ Βοϊτίνσκι, βοηθοῦ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ρίγας, δέν ἀφήνουν καμιά ἀμφιβολία ὅτι συκοφαντοῦνται οἱ φαντάροι.

«Βεβαιώνω μπροστά σ' ὁλόκληρη τή Ρωσία—τηλεγραφεῖ ὁ Βοϊτίνσκι—ὅτι τά στρατεύματα ἐκτέλεσαν μέ τιμή ὅλες τίς διαταγές τῶν ἀνωτέρων τους καί βάδισαν χωρίς δισταγμό γιά νά προαπαντήσουν τό βέβαιο θάνατο».

Αὐτά γράφει ἕνας αὐτόπτης μάρτυρας.

Ἀπό τό ἄλλο μέρος ὅμως τό Ἐπιτελεῖο ἐπαναλαβαίνει συνεχῶς ὅτι τά συντάγματα τό βάλανε στά πόδια καί συκοφαντεῖ τούς φαντάρους.

Ἀπό τό ἄλλο μέρος ὁ ἀστικός τύπος ἐξακολουθεῖ νά τσαμπουνάει γιά «προδοσία» στό μέτωπο.

Δέν εἶναι φανερό ὅτι οἱ ἀντεπαναστάτες στρατηγοί κι ὁ ἀστικός τύπος, συκοφαντώντας τούς φαντάρους, πραγματοποιοῦν ἕνα ὁρισμένο σχέδιο;

Δέν εἶναι φανερό ὅτι τό σχέδιο αὐτό μοιάζει σά δυό σταγόνες νερό μέ τό ἄλλο σχέδιο τῆς σκηνοθεσίας πού μπῆκε σέ ἐφαρμογή στό Ταρνόπολ καί στό Τσερνόβιτς;

Δέν εἶναι τέλος φανερό ὅτι ἡ περίοδος τῶν προκλήσεων, πού ἄρχισε στή Ρωσία, ἀποτελεῖ ἕνα ὅπλο στά χέρια τῆς διχτατορίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας, διχτατορίας πού τό προλεταριάτο καί οἱ ἐπαναστατημένοι φαντάροι ἔχουν τό καθῆκον νά τήν ἐξαφανίσουν ὁλοκληρωτικά;

«Προλετάριος», ἀρ. 8,
22 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΔΟΥΛΙΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΣΟΣΙΑΛΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

Στήν τελευταία συνεδρίαση τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης οἱ ἐσέροι ψήφισαν ἀπόφαση μέ τήν ὁποία ζητοῦν τήν κατάργηση τῆς θανατικῆς ποινῆς καί πῆραν κι αὐτοί μέρος στή διαμαρτυρία ἐνάντια στίς συλλήψεις τῶν μπολσεβίκων.

Αὐτή τους ἡ στάση εἶναι βέβαια πολύ καλή καί ἀξιέπαινη.

Θά μᾶς ἐπιτρέψουν ὅμως νά τούς ὑποβάλουμε μονάχα ἕνα μικρό ἐρώτημα:

Ποιός εἰσήγαγε τή θανατική ποινή στό μέτωπο, ποιός ἔπιανε τούς μπολσεβίκους;

Ἀκριβῶς οἱ ἐσέροι (μέ τήν εὐμενῆ ὑποστήριξη τῶν καντέτων καί τῶν μενσεβίκων!). Ἀπ' ὅ,τι ξέρουμε, ὁ πολίτης πρωθυπουργός Α. Φ. Κερένσκι εἶναι μέλος τοῦ κόμματος τῶν σοσιαλεπαναστατῶν. Τό ὄνομά του κοσμεῖ τόν κατάλογο τῶν ὑποψηφίων τοῦ κόμματος τῶν σοσιαλεπαναστατῶν στίς ἐκλογές γιά τό δημοτικό συμβούλιο τῆς Πετρούπολης.

Ἀπ' ὅτι ξέρουμε, ὁ πολίτης Μπ. Β. Σάβινκοφ, ὑφυπουργός τῶν Στρατιωτικῶν, εἶναι κι αὐτός μέλος τοῦ κόμματος τῶν σοσιαλεπαναστατῶν.

Καί ἀκριβῶς οἱ δυό αὐτοί ἐπιφανεῖς «σοσιαλεπαναστάτες» εἶναι οἱ πρωτεργάτες τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς θανατικῆς ποινῆς στό μέτωπο. (Σ' αὐτούς πρέπει νά προσθέσουμε καί τό στρατηγό Κορνίλοφ, ὁ τελευταῖος ὅμως αὐτός δέν προσχώρησε ἀκόμα στό κόμμα τῶν σοσιαλεπαναστατῶν).

Ξέρουμε ἐπίσης πώς καί ὁ πολίτης Τσερνόφ, ὑπουργός τῆς Γεωργίας, σά νά εἶναι κι αὐτός μέλος τοῦ κόμματος τῶν σοσιαλεπαναστατῶν.

Καί τέλος, ὁ πολίτης Ν. Ντ. Αὐξέντιεφ, ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν, πρόσωπο δηλαδή πού κατέχει πλάι στόν Κερένσκι τήν πιό σημαντική θέση στήν κυβέρνηση, εἶναι ἐπίσης μέλος τοῦ κόμματος τῶν σοσιαλεπαναστατῶν.

Ὅλοι αὐτοί ἀκριβῶς οἱ εὐυπόληπτοι κύριοι «σοσιαλεπαναστάτες» εἶναι ἐκεῖνοι πού ἔχουν εἰσαγάγει τή θανατική ποινή στό μέτωπο καί πού ἔπιαναν τούς μπολσεβίκους.

Καί μπαίνει τό ἐρώτημα: τί λογῆς καταμερισμός δουλιᾶς εἶναι αὐτός πού γίνεται μέσα στό κόμμα τῶν σοσιαλεπαναστατῶν; Περίεργος καταμερισμός στ' ἀλήθεια, ὅταν, ἐνῶ μερικά μέλη του διαμαρτύρονται μέ ὅλες τους τίς δυνάμεις ἐνάντια στήν εἰσαγωγή τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἄλλα τήν εἰσάγουν καί τήν ἐφαρμόζουν μέ τά ἴδια τους τά χέρια!...

Πόσο παράξενο πράγμα! Γκρεμίσαμε μόλις τώρα δά τό ἀπολυταρχικό καθεστώς, ἀρχίσαμε μόλις τώρα δά νά ζοῦμε «μέ εὐρωπαϊκό τρόπο» καί ὅμως ἔχουμε ἀφομοιώσει ἀμέσως κιόλας ὅλες τίς κακές πλευρές τοῦ «εὐρωπαϊκοῦ τρόπου ζωῆς». Πάρτε ὁποιοδήποτε ἀστικό-ριζοσπαστικό κόμμα, λογουχάρη στή Γαλλία. Τό κόμμα αὐτό αὐτοτιτλοφορεῖται χωρίς καμιά ἐπιφύλαξη σοσιαλιστικό: κόμμα τῶν «ριζοσπαστῶν-σοσιαλιστῶν», κόμμα τῶν «ἀνεξάρτη-

των-σοσιαλιστῶν», κλπ. κλπ. Μπροστά στούς ἐκλογεῖς, μπροστά στίς μάζες, μπροστά στούς «ἁπλούς ἀνθρώπους» τά κόμματα αὐτά σκορπᾶν ἄφθονες «ἀριστερές» φράσεις καί ὑποσχέσεις—κυρίως στίς παραμονές τῶν ἐκλογῶν καί κυρίως τότε πού τά στριμώχνει ἕνα πραγματικά σοσιαλιστικό κόμμα, πού ἀνταγωνίζεται μ' αὐτά τά κόμματα. Καί τόν ἴδιο καιρό, «στά πάνω», οἱ ὑπουργοί τοῦ ἴδιου κόμματος τῶν «ριζοσπαστῶν-σοσιαλιστῶν» καί τῶν «ἀνεξάρτητων σοσιαλιστῶν» κάνουν ἥσυχα τή δουλίτσα τους γιά λογαριασμό τῶν κεφαλαιοκρατῶν, χωρίς νά παίρνουν ὑπόψη τους οὔτε τόσο δά τούς σοσιαλιστικούς πόθους τῶν ἐκλογέων τους.

Τά ἴδια ἀκριβῶς κάνουν σήμερα κι οἱ σοσιαλεπαναστάτες.

Κόμμα μιά φορά νά σοῦ πετύχει! Ποιός εἰσήγαγε τή θανατική ποινή;—Οἱ σοσιαλεπαναστάτες! Ποιός διαμαρτυρήθηκε γιά τή θανατική ποινή;—Πάλι οἱ σοσιαλεπαναστάτες! Διαλέγετε καί παίρνετε...

Μέ τή στάση τους αὐτή οἱ σοσιαλεπαναστάτες ἐλπίζουν πώς θά μπορέσουν νά παρουσιάζονται συνέχεια σάν ἀθῶες περιστερές (νά μή χάσουν τή δημοτικότητά τους μέσα στίς μάζες) καί νά βγοῦν καί κερδισμένοι (νά διατηρήσουν τά ὑπουργικά χαρτοφυλάκια).

Ἀλλά, θά μᾶς ποῦνε, σ' ὅλα τά κόμματα ὑπάρχουν διαφωνίες: ὁρισμένα μέλη σκέφτονται μ' ἕναν ὁρισμένο τρόπο κι ἄλλα πάλι διαφορετικά.

Σωστά, ὅμως ὑπάρχουν διαφωνίες καί διαφωνίες. Ἄν μερικοί εἶναι μέ τό μέρος τῶν δημίων κι ἄλλοι ἐνάντια στούς δήμιους, εἶναι ἀρκετά δύσκολο νά συμβιβάσει κανείς τέτιου εἴδους «διαφωνίες» μέσα σ' ἕνα κόμμα. Καί ἄν μάλιστα οἱ πιό ὑπεύθυνοι ἀρχηγοί τοῦ κόμματος, δηλαδή οἱ ὑπουργοί, εἶναι μέ τό μέρος τῶν δημίων καί ἐφαρμόζουν στήν πράξη καί παραχρῆμα τίς ἀπόψεις τους, τότε ὁ κάθε πολιτικά σκεφτόμενος ἄνθρωπος θά κρίνει τήν πολιτική τοῦ κόμματος ἀπό τή δράση αὐτῶν ἀκριβῶς τῶν ὑπουργῶν κι ὄχι ἀπό τό ἕνα ἤ τό ἄλλο ψήφισμα διαμαρτυρίας πού πῆραν τά ἁπλά μέλη τοῦ κόμματος.

Τό αἶσχος παραμένει ἀνεξίτηλο. Τό κόμμα τῶν σοσιαλεπαναστατῶν παραμένει τό κόμμα τῆς θανατικῆς ποινῆς, τό κόμμα τῶν δεσμοφυλάκων, τό κόμμα πού πιάνει τούς ἀρχηγούς τῆς ἐργατικῆς τάξης. Ποτέ οἱ ἐσέροι δέ θά μπορέσουν νά ξεπλύνουν ἀπό πάνω τους τό αἶσχος ὅτι τή θανατική ποινή τήν ἐπανέφεραν τά πιό ἐπιφανῆ μέλη τοῦ κόμματός τ ο υ ς. Ποτέ οἱ ἐσέροι δέ θά μπορέσουν νά ξεπλύνουν ἀπό πάνω τους τήν κηλίδα ὅτι ἡ κυβέρνησή τ ο υ ς ἔχει ὑποστηρίξει τήν ἐπαίσχυντη συκοφαντία ἐνάντια στούς ἀρχηγούς τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος, ὅτι ἡ κυβέρνησή τ ο υ ς προσπάθησε νά δημιουργήσει μιά καινούργια ὑπόθεση Ντρέιφους[73] ἐνάντια στόν Λένιν...

«Προλετάριος», ἀρ. 9,
23 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

ΚΙΤΡΙΝΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Ἡ ρωσική ἐπανάσταση δέν εἶναι κάτι τό ἀπομονωμένο, ἀλλά συνδέεται μέ δεσμούς αἵματος μέ τό ἐπαναστατικό κίνημα τῆς Δύσης. Κάτι παραπάνω, εἶναι ἕνα κομμάτι ἀπό τό μεγάλο κίνημα τῶν προλετάριων ὅλων τῶν χωρῶν, τό κίνημα πού ἔχει γιά ἀποστολή νά γκρεμίσει τά θεμέλια τοῦ παγκόσμιου καπιταλισμοῦ. Εἶναι λοιπόν πέρα γιά πέρα αὐτονόητο ὅτι κάθε βῆμα πού κάνει ἡ ἐπανάστασή μας βρίσκει ἀναπότρεπτα ἀνταπόκριση καί προκαλεῖ ἕνα κύμα μαζικοῦ κινήματος στή Δύση, ὅτι κάθε νίκη τῆς ἐπανάστασής μας ὁδηγεῖ στήν ἀναζωογόνηση καί στήν ἀνάπτυξη τοῦ παγκόσμιου ἐπαναστατικοῦ κινήματος καί σπρώχνει τούς ἐργάτες ὅλων τῶν χωρῶν στόν ἀγώνα ἐνάντια στό κεφάλαιο.

Αὐτό δέ μποροῦν παρά νά τό ξέρουν τά σκυλόψαρα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Καί γι' αὐτό ἀποφάσισαν νά κηρύξουν τόν πόλεμο μέχρι θανάτου ἐνάντια στή ρωσική ἐπανάσταση.

Ἀπό τήν ἀρχή ἀκόμα τῆς ἐπανάστασής μας ξεσπάθωσαν ἐνάντιά της οἱ ἀγγλογάλλοι κεφαλαιοκράτες. Τά ὄργανά τους «Times»[74] καί «Matin»[75] ἀπό τότε ἀκόμα

κατασυκοφαντοῦσαν τά ἐπαναστατικά Σοβιέτ καί τίς ἐπαναστατικές Ἐπιτροπές καί ζητοῦσαν τή διάλυσή τους.

Ὕστερα ἀπό δυό μῆνες, σέ μιά μυστική συνδιάσκεψη πού ἔγινε στήν Ἐλβετία, οἱ ἰμπεριαλιστές ἔθεσαν ξανά τό ζήτημα νά παρθοῦν μέτρα γιά τήν καταπολέμηση τῆς «ἐπανάστασης πού ἀνέβαινε» κι ἔστρεψαν πρῶτα-πρῶτα τά πυρά τους ἐνάντια στή ρωσική ἐπανάσταση.

Τώρα περνᾶνε σέ ἀνοιχτή ἐπίθεση. Χρησιμοποιοῦν σάν ἀφορμή τήν ἧττα τῆς Ρίγας. Καί ρίχνοντας ὅλη τήν εὐθύνη στούς φαντάρους, ζητοῦν νά δυναμώσει ἀκόμα περισσότερο ἡ ἀντεπανάσταση στή Ρωσία.

Ἀκοῦστε τί λένε τά τηλεγραφήματα τῆς «Μπιρζεβίγιε Βέντομοστι».

Τηλεγράφημα ἀπό τό Παρίσι:

«Ἡ ἀποχώρηση, ἤ πιό σωστά, ἡ φυγή χωρίς μάχη τῆς δεύτερης στρατιᾶς καί ἡ πτώση τῆς Ρίγας προκαλοῦν ἐδῶ βαθύ αἴσθημα πόνου, ἀγανάχτησης καί ἀποτροπιασμοῦ.

Ἡ „Matin" ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ ρῶσοι πασιφιστές, οἱ ὑπαίτιοι αὐτῆς τῆς καταστροφῆς, ἀποδείχτηκαν ἐξίσου ἀνίκανοι ὅπως κι οἱ κακοί σύμβουλοι τοῦ πρώην αὐτοκράτορα κι ἀκόμα πιό ἐπιζήμιοι ἀπό κείνους.

Ἡ ἐφημερίδα δηλώνει πώς δέ μπορεῖ νά καταλάβει τήν ἰσχυρογνωμοσύνη τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν πού ἐξακολουθεῖ, παρά τά τόσο τραγικά καί ὁλοφάνερα διδάγματα, νά ὑπερασπίζει τόσο παράλογους θεσμούς ὅπως εἶναι οἱ Ἐπιτροπές τοῦ στρατοῦ».

Αὐτά γράφει τό ὄργανο τῶν γάλλων κεφαλαιοκρατῶν.

Νά καί ἕνα τηλεγράφημα ἀπό τό Λονδίνο:

Ἡ «Daily Chronicle» γράφει: «Πρῶτ' ἀπ' ὅλα εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀποκατασταθεῖ ἡ πειθαρχία στό στρατό. Ἡ τόσο γρήγορη καί τόσο σημαντική νίκη τῶν γερμανῶν ὀφείλεται στίς ἴδιες αἰτίες πού τούς ἐπέτρεψαν νά καταλάβουν τή Γαλικία καί τή Βου-

κοβίνα, δηλαδή στήν άνυπακοή στίς διαταγές καί στήν προδοσία πού παρατηρεῖται μέσα στά ρωσικά στρατεύματα».

Αὐτά λένε οἱ ἰμπεριαλιστές τῆς Ἀγγλίας.

«...Φυγή χωρίς μάχη»... «Παράλογες ἐπιτροπές τοῦ στρατοῦ»... «Ἀποκατάσταση τῆς πειθαρχίας» (δέν τούς φτάνει ἡ θανατική ποινή!)... «Προδοσίες στά ρωσικά στρατεύματα»...

Νά μέ ποιές φιλοφρονήσεις ὑποδέχονται αὐτές οἱ χρηματοσακοῦλες τούς ρώσους φαντάρους πού τρέχει ποτάμι τό αἷμα τους!

Κι αὐτά λέγονται ὕστερα ἀπό τή γενική ὁμολογία πού ἔκαναν οἱ αὐτόπτες μάρτυρες ὅτι «ἡ στρατιά ὑποχωρώντας μάχεται πάντα τιμημένα ἐνάντια στόν ἐχθρό», ὅτι «τά στρατεύματα στόν τομέα τοῦ ρήγματος ἐκτελοῦν χωρίς ἀντίρηση καί μέ τιμή τά καθήκοντα πού τούς ἔχουν ἀνατεθεῖ»!!!

Φυσικά, ἐδῶ δέν πρόκειται μόνο γιά τή βρωμερή συκοφαντική ἐκστρατεία ἐνάντια στούς φαντάρους.

Τό ζήτημα ἐδῶ εἶναι ὅτι οἱ ἀγγλογάλλοι κεφαλαιοκράτες συκοφαντώντας τούς φαντάρους θέλουν νά ἐκμεταλλευτοῦν τήν ἀποτυχία στό μέτωπο γιά νά ἐξοντώσουν τελειωτικά τίς ἐπαναστατικές ὀργανώσεις τῆς Ρωσίας, γιά νά πετύχουν τόν τελειωτικό θρίαμβο τῆς διχτατορίας τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Αὐτή εἶναι ὅλη ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος.

Ὅταν ὁ Πουρισκέβιτς κι ὁ Μιλιουκόφ χύνουν κροκοδείλια δάκρια γιά τήν πτώση τῆς Ρίγας καί συκοφαντοῦν τούς φαντάρους, ἐνῶ ταυτόχρονα βρίζουν τά Σοβιέτ καί τίς Ἐπιτροπές—αὐτό σημαίνει πώς χαίρονται γιατί τούς δίνεται ἡ εὐκαιρία νά ζητήσουν νά παρθοῦν κι ἄλλα τρομοκρατικά μέτρα γιά νά θριαμβεύσουν τελειωτικά οἱ τσιφλικάδες κι οἱ κεφαλαιοκράτες.

Ὅταν οἱ ἰμπεριαλιστές τῆς Δύσης φλυαροῦν γιά τό «βαθύ αἴσθημα πόνου» πού τούς προκαλεῖ ἡ πτώση τῆς Ρίγας, καί τά ρίχνουν ὅλα στούς φαντάρους, ἐνῶ ταυτόχρονα βρίζουν τίς «παράλογες ἐπιτροπές τοῦ στρατοῦ» —αὐτό σημαίνει πώς χαίρονται γιατί τούς δίνεται ἡ εὐκαιρία νά ἐκμηδενίσουν καί τά τελευταῖα ἴχνη τῶν ἐπαναστατικῶν ὀργανώσεων τῆς Ρωσίας.

Αὐτό καί μόνο αὐτό εἶναι τό πολιτικό νόημα τῆς ἑνωμένης ἐκστρατείας ψευτιᾶς καί συκοφαντίας ἐνάντια στούς ρώσους φαντάρους, πού πεθαίνουν στό βόρειο μέτωπο.

Συμμαχία τῶν δικῶν μας καί τῶν εὐρωπαίων ἰμπεριαλιστῶν μέ σκοπό τήν κατασυκοφάντηση τῶν φαντάρων, καί τή χρησιμοποίηση τῶν στρατιωτικῶν ἀποτυχιῶν στή Ρίγα ἐνάντια στή ρωσική ἐπανάσταση, πού τρέχει ποτάμι τό αἷμα της—αὐτή εἶναι ἡ κατάσταση σήμερα.

Ἄς τό θυμοῦνται αὐτό οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι.

Ἄς ξέρουν ὅτι μονάχα σέ συμμαχία μέ τούς ἐργάτες τῆς Δύσης, μονάχα κλονίζοντας τά θεμέλια τῆς κεφαλαιοκρατίας τῆς Δύσης, μποροῦμε νά ὑπολογίζουμε στό θρίαμβο τῆς ἐπανάστασης στή Ρωσία!

Ἄς τό ξέρουν αὐτό κι ἄς βάλουν ὅλα τους τά δυνατά ὥστε στήν κίτρινη συμμαχία τῶν ἰμπεριαλιστῶν νά ἀντιτάξουν τήν κόκκινη συμμαχία τῶν ἐπαναστατῶν ἐργατῶν καί φαντάρων ὅλων τῶν χωρῶν.

«Ραμπότσι», ἀρ. 1,
25 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΕΙΤΕ - ΕΙΤΕ [76]

Τά γεγονότα τραβᾶνε τό δρόμο τους. Ὁ ἕνας συνασπισμός ἀκολουθεῖ τόν ἄλλο, τήν τρομοκρατία στό μέτωπο τή διαδέχεται ἡ τρομοκρατία στά μετόπισθεν, «χωρίς ὅμως κανένα ἀποτέλεσμα», γιατί τό μεγαλύτερο κακό τῶν ἡμερῶν μας εἶναι ἡ γενική καταστροφή τῆς χώρας πού ἐξακολουθεῖ ὅπως καί πρῶτα νά μεγαλώνει καί νά παίρνει ὅλο καί πιό ἀπειλητικές διαστάσεις.

Ἡ χώρα βρίσκεται στά πρόθυρα τοῦ λιμοῦ. Τό Καζάν καί τό Νίζνι-Νόβγκοροντ, τό Γιαροσλάβ καί τό Ριαζάν, τό Χάρκοβο καί τό Ροστόβ, τό λεκανοπέδιο τοῦ Ντονέτς κι ἡ κεντρική βιομηχανική περιοχή, ἡ Μόσχα κι ἡ Πετρούπολη, τό μέτωπο καί τά ἄμεσα μετόπισθεν—ὅλες αὐτές καί πολλές ἄλλες ἀκόμα περιοχές τῆς χώρας περνοῦν μιά ὀξεία ἐπισιτιστική κρίση. Ἄρχισαν κιόλας τά ξεσηκώματα τῶν πεινασμένων, πού γιά τήν ὥρα τά ἐκμεταλλεύονται ἀδέξια οἱ πράχτορες τῆς ἀντεπανάστασης...

«Οἱ ἀγρότες δέ δίνουν σιτηρά». Αὐτό τό παράπονο ἀκούγεται ἀπό παντοῦ.

Οἱ ἀγρότες ὅμως «δέ δίνουν σιτηρά» ὄχι «γιατί εἶναι ἀνόητοι», ἀλλά γιατί ἔχασαν τήν ἐμπιστοσύνη τους στήν κυβέρνηση καί δέ θέλουν πιά νά τή «βοηθήσουν». Τό Μάρτη καί τόν Ἀπρίλη οἱ ἀγρότες εἶχαν ἐμπιστοσύνη στά Σοβιέτ, εἶχαν ἐμπιστοσύνη καί στήν κυβέρνηση, πού τήν ἐξέφραζαν μέσω τῶν Σοβιέτ καί τά σιτηρά κατέβαιναν ἄφθονα, τόσο στίς πόλεις ὅσο καί στό μέτωπο. Τώρα οἱ ἀγρότες χάνουν τήν ἐμπιστοσύνη τους στήν κυβέρνηση, πού περιφρουρεῖ τά προνόμια τῶν τσιφλικάδων καί γι' αὐτό δέ βρίσκονται σιτηρά. Οἱ ἀγρότες κάνουν ἀποθέματα καί προτιμοῦν νά περιμένουν «καλύτερες μέρες».

Οἱ ἀγρότες «δέ δίνουν σιτηρά» ὄχι ἀπό κακή θέληση, ἀλλά γιατί δέν ὑπάρχει τίποτα πού νά πάρουν σέ ἀντάλλαγμα. Οἱ ἀγρότες χρειάζονται πανικά, παπούτσια, σιδερικά, πετρέλαιο, ζάχαρη, ἀλλά τά προϊόντα αὐτά τούς χορηγοῦνται σέ ἀσήμαντες ποσότητες καί δέν ἔχει νόημα νά ἀνταλλάξουν τά σιτηρά τους μέ χαρτονόμισμα, πού δέν ἀντικαθιστᾶ τά βιομηχανικά προϊόντα καί πού κοντά στ' ἄλλα πέφτει ἡ ἀξία του.

Καί δέ μιλᾶμε ἀκόμα γιά τό «ξεχαρβάλωμα» τοῦ συστήματος τῶν μεταφορῶν, πού εἶναι πολύ ἀτελές γιά νά ἐξυπηρετήσει στόν ἴδιο βαθμό καλά καί τό μέτωπο καί τά μετόπισθεν.

Ὅλα αὐτά ὁδηγοῦν ἀναπότρεπτα—σέ σύνδεση μέ τήν ἐπιστράτευση πού συνεχίζεται ἀδιάκοπα, πού ἀφαιρεῖ ἀπό τήν ὕπαιθρο τίς καλύτερες ἐργατικές δυνάμεις καί πού ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νά περιορίζονται οἱ σπαρμένες ἐκτάσεις—στήν παράλυση τοῦ συστήματος ἐφοδιασμοῦ σέ τρόφιμα καί ἀπ' αὐτό ὑποφέρουν ἐξίσου τόσο τά μετόπισθεν, ὅσο καί τό μέτωπο.

Παράλληλα αὐξάνει καί παίρνει μεγαλύτερη ἔκταση ἡ παράλυση τῆς βιομηχανίας πού μέ τή σειρά της ἐντείνει τήν παράλυση τοῦ συστήματος ἐφοδιασμοῦ σέ τρόφιμα.

Ἡ «ἔλλειψη» κάρβουνου καί πετρέλαιου, καί ἡ «κρίση» πού παρουσιάζεται στό σίδερο καί τό βαμβάκι, πού

ἔχουν σά συνέπεια νά σταματοῦν οἱ ὑφαντουργικές, μεταλλουργικές καί ἄλλες ἐπιχειρήσεις—ὅλα αὐτά εἶναι γνωστά φαινόμενα πού βάζουν τή χώρα μπροστά στόν κίνδυνο τῆς ὁλοκληρωτικῆς παράλυσης τῆς βιομηχανίας, τῆς μαζικῆς ἀνεργίας καί τῆς ἔλλειψης ἐμπορευμάτων.

Δέν πρόκειται μόνο γιά τό γεγονός ὅτι τά ἐργοστάσια κι οἱ φάμπρικες πού δουλεύουν κυρίως γιά τόν πόλεμο, δέ μποροῦν ταυτόχρονα καί στό ἴδιο μέτρο νά ἱκανοποιήσουν τίς ἀνάγκες τῶν μετόπισθεν· πρόκειται ἀκόμα καί γιά τό ὅτι τήν «ἔλλειψη» αὐτή καί τίς «κρίσεις» τίς ἐπιδεινώνουν τεχνητά οἱ κεφαλαιοκράτες μέ σκοπό εἴτε νά ἀνεβάσουν τίς τιμές τῶν ἐμπορευμάτων (κερδοσκοπία!), εἴτε νά τσακίσουν τήν ἀντίσταση τῶν ἐργατῶν, πού προσπαθοῦν ἐξαιτίας τῆς ἀκρίβειας νά πετύχουν αὔξηση τοῦ μεροκάματου (ἰταλικές ἀπεργίες τῶν κεφαλαιοκρατῶν!), εἴτε νά προκαλέσουν μέ τό κλείσιμο τῶν ἐργοστασίων ἀνεργία, (λοκάουτ!) καί νά σπρώξουν τούς ἐργάτες σέ πράξεις ἀπόγνωσης, μέ σκοπό νά βάλουν «μιά γιά πάντα» τέρμα στίς «παράλογες ἀξιώσεις» τους.

Δέν εἶναι γιά κανένα μυστικό ὅτι οἱ βιομήχανοι τοῦ κάρβουνου τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Ντονέτς περιορίζουν τήν παραγωγή καί δημιουργοῦν ἔτσι ἀνεργία.

Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει ὅτι οἱ ἰδιοχτῆτες τῶν βαμβακοφυτειῶν τῆς περιοχῆς τῆς Ὑπερκαυκασίας, ἐνῶ βάζουν τίς φωνές ὅτι ὑπάρχει «ἔλλειψη» ἀπό βαμβάκι, δημιουργοῦν οἱ ἴδιοι ἀποθέματα ἀξίας πολλῶν ἑκατομμυρίων μέ σκοπό τήν αἰσχροκέρδεια. Καί οἱ φίλοι τους, οἱ ἰδιοχτῆτες τῶν ὑφαντουργικῶν ἐργοστασίων, ἐπωφελούμενοι ἀπό τούς καρπούς αὐτῆς τῆς αἰσχροκέρδειας, ἐνῶ οἱ ἴδιοι τήν ὀργανώνουν, βγάζουν ὑποκριτικές κραυγές ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψη ἀπό βαμβάκι, κλείνουν τά ἐργοστάσια καί ἐπιδεινώνουν τήν ἀνεργία.

Ὅλοι θυμοῦνται τήν ἀπειλή τοῦ Ριαμπουσίνσκι νά «ἁρπάξει ἀπό τό λαιμό» τό ἐπαναστατικό προλεταριάτο μέ τό «σκελετωμένο χέρι τῆς πείνας καί τῆς ἐξαθλίωσης».

Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει ὅτι οἱ κεφαλαιοκράτες πέρασαν κιόλας ἀπό τά λόγια στά ἔργα, πέτυχαν τήν ἀποσυμφόρηση τῆς Πετρούπολης καί τῆς Μόσχας καί τό κλείσιμο ὁλόκληρης σειρᾶς ἐργοστασίων.

Ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ ἐπερχόμενη παράλυση τῆς βιομηχανικῆς ζωῆς καί ὁ κίνδυνος νά λείψουν πέρα γιά πέρα τά ἐμπορεύματα.

Καί δέ μιλᾶμε ἀκόμα γιά τή βαθιά δημοσιονομική κρίση πού δέρνει σήμερα τή Ρωσία. Τά 50-55 δισεκατομμύρια ρούβλια χρέος, πού ἀπαιτοῦν τρία δισεκατομμύρια τό χρόνο τοκοχρεωλύσια τή στιγμή πού γενικά ἔχουμε ὑποχώρηση στήν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, μιλᾶνε ἀρκετά εὔγλωττα γιά τή δύσκολη κατάσταση ὅπου βρίσκονται τά δημόσια οἰκονομικά τῆς Ρωσίας.

Τή γενική αὐτή εἰκόνα τή συμπληρώνουν ἁπλῶς οἱ τελευταῖες «ἀποτυχίες» στό μέτωπο, ἀποτυχίες πού τίς σκηνοθέτησε μέ τόση ἐπιτυχία κάποιο ἐπιδέξιο χέρι.

Ἡ χώρα τραβάει ἀκράτητα πρός μιά ἀνείδωτη ὥς τά τώρα καταστροφή.

Ἡ κυβέρνηση, πού μέσα σέ σύντομο χρονικό διάστημα ἐξαπόλυσε μιάν ἀχαλίνωτη τρομοκρατία, πού δέν ἦταν ὅμως σέ θέση νά πραγματοποιήσει οὔτε μιά «κοινωνική μεταρύθμιση», εἶναι ὁλότελα ἀνίκανη νά βγάλει τή χώρα ἀπό τό θανάσιμο κίνδυνο πού τήν ἀπειλεῖ.

Κι ἀκόμα παραπάνω. Ἡ κυβέρνηση ἐκτελώντας ἀπό τό ἕνα μέρος τή θέληση τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας καί μή θέλοντας ἀπό τό ἄλλο νά καταργήσει ἀμέσως τά «Σοβιέτ καί τίς Ἐπιτροπές» προκαλεῖ τήν ἔκρηξη τῆς γενικῆς ἀγανάχτησης τόσο ἀπό τά δεξιά ὅσο κι ἀπό τά ἀριστερά.

Ἀπό τό ἕνα μέρος ἡ ἰμπεριαλιστική κλίκα μέ τούς καντέτους ἐπικεφαλῆς βομβαρδίζει τήν κυβέρνηση, ἀπαιτώντας ἀπ' αὐτήν νά πάρει «ἀποφασιστικά» μέτρα ἐνάντια στήν ἐπανάσταση. Ὁ Πουρισκέβιτς, πού πρίν ἀπό λίγες μέρες δήλωνε πώς μᾶς χρειάζεται ἡ «στρατιωτική διχτατορία» τῶν «στρατηγῶν-γενικῶν διοικητῶν» καί ἡ «σύλληψη τῶν μελῶν τῶν Σοβιέτ», ἐξέφραζε ἁπλῶς μέ ὠμή εἰλικρίνεια τούς ἐνδόμυχους πόθους τῶν καντέτων. Τούς καντέτους τούς ὑποστηρίζει τό συμμαχικό κεφάλαιο, πού ἀσκεῖ πίεση πάνω στήν κυβέρνηση, κατεβάζοντας ἀπότομα τήν τιμή τοῦ ρουβλιοῦ στό χρηματιστήριο καί μέ τή βίαιη ἀποστροφή πού τούς ἀπευθύνει: «Ἡ Ρωσία πρέπει νά πολεμήσει καί ὄχι νά χάνει τόν καιρό της σέ συζητήσεις» («Daily Express»), (βλ. τή «Ρούσκαγια Βόλια»[77], 18 τοῦ Αὐγούστου).

Ὅλη ἡ ἐξουσία στούς ἰμπεριαλιστές, στούς ντόπιους καί τούς συμμάχους ἰμπεριαλιστές—αὐτό εἶναι τό σύνθημα τῆς ἀντεπανάστασης.

Ἀπό τό ἄλλο μέρος φουντώνει μιά βαθιά δυσαρέσκεια μέσα στίς πλατιές μάζες τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν, πού εἶναι καταδικασμένες νά μένουν χωρίς γῆ καί χωρίς δουλιά, καί πού δοκιμάζουν τούς βάρβαρους διωγμούς καί τίς θανατικές ἐκτελέσεις. Οἱ ἐκλογές τῆς Πετρούπολης, πού ἔχουν ὑποσκάψει τή δύναμη καί τό κύρος τῶν συμβιβαστικῶν κομμάτων, ἀντικαθρεφτίζουν πολύ καθαρά τή στροφή πρός τά ἀριστερά τῶν μαζῶν τῶν ἀγροτῶν καί τῶν φαντάρων, πού ὥς τά χτές ἀκόμα ἔδειχναν τήν ἐμπιστοσύνη τους πρός τούς συμβιβαστές.

Ὅλη ἡ ἐξουσία στό προλεταριάτο, μέ τήν ὑποστήριξη τῶν πιό φτωχῶν ἀγροτῶν—αὐτό εἶναι τό σύνθημα τῆς ἐπανάστασης.

Εἴτε-Εἴτε!

Εἴτε μέ τούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες, καί τότε ὁλοκληρωτικός θρίαμβος τῆς ἀντεπανάστασης.

Εἴτε μέ τό προλεταριάτο καί τήν πιό φτωχή ἀγροτιά, καί τότε ὁλοκληρωτικός θρίαμβος τῆς ἐπανάστασης.

Ἡ πολιτική τῶν συμβιβασμῶν καί τῶν συνασπισμῶν εἶναι καταδικασμένη σέ χρεωκοπία.

Ποῦ βρίσκεται λοιπόν ἡ διέξοδος;

Πρέπει νά μπεῖ τέρμα στή συνεργασία μέ τούς τσιφλικάδες καί νά μεταβιβαστεῖ ἡ γῆ στίς Ἐπιτροπές ἀγροτῶν. Οἱ ἀγρότες θά τό ἐκτιμήσουν αὐτό καί τότε θά ἔχουμε σιτηρά.

Πρέπει νά μπεῖ τέρμα στή συνεργασία μέ τούς κεφαλαιοκράτες καί νά ὀργανωθεῖ ὁ δημοκρατικός ἔλεγχος στίς τράπεζες, τίς φάμπρικες καί τά ἐργοστάσια. Οἱ ἐργάτες θά τό ἐκτιμήσουν αὐτό καί θά ἀνέβει ἡ «παραγωγικότητα τῆς δουλιᾶς».

Πρέπει νά μπεῖ τέρμα στίς σχέσεις μέ τούς κερδοσκόπους καί τούς λωποδύτες καί νά ὀργανωθοῦν οἱ ἀνταλλαγές ἀνάμεσα στήν πόλη καί τήν ὕπαιθρο πάνω σέ δημοκρατικές ἀρχές. Ὁ πληθυσμός θά τό καταλάβει αὐτό κι ἡ πεῖνα θά λείψει.

Πρέπει νά ξεσκίσουμε τά ἰμπεριαλιστικά δίχτυα πού περιβάλλουν τή Ρωσία ἀπ' ὅλες τίς μεριές καί νά διακηρύξουμε δίκαιους ὅρους εἰρήνης. Τότε ὁ στρατός θά καταλάβει γιατί βρίσκεται ὑπό τά ὅπλα καί ἄν ὁ Γουλιέλμος δέ δεχτεῖ μιά τέτια εἰρήνη, οἱ ρῶσοι φαντάροι θά τόν πολεμήσουν σά λιοντάρια.

Πρέπει νά «μεταβιβάσουμε» ὅλη τήν ἐξουσία στά χέρια τοῦ προλεταριάτου καί τῶν πιό φτωχῶν ἀγροτῶν. Οἱ ἐργάτες τῆς Δύσης θά τό καταλάβουν αὐτό καί θά ανα-

λάβουν μέ τή σειρά τους τήν ἔφοδο ἐνάντια στίς δικές τους ἰμπεριαλιστικές κλίκες.

Αὐτό θά εἶναι τό τέλος τοῦ πολέμου καί ἡ ἀρχή τῆς ἐργατικῆς ἐπανάστασης στήν Εὐρώπη.

Αὐτή εἶναι ἡ διέξοδος πού διαγράφεται ἀπό τήν ἐξέλιξη τῆς κατάστασης στή Ρωσία καί σ' ὅλο τόν κόσμο.

«Ραμπότσι», ἀρ. 1,
25 τοῦ Αὐγούστου 1917.
'Ανυπόγραφο ἄρθρο.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

Τά γεγονότα ἐξελίσσονται μέ μεγάλη ταχύτητα. Τή σύσκεψη τῆς Μόσχας τήν ἀκολουθεῖ ἡ παράδοση τῆς Ρίγας καί ἡ ἀπαίτηση νά ἐνταθεῖ ἡ τρομοκρατία. Τήν ἀποτυχημένη συκοφαντική ἐκστρατεία ἐνάντια στούς φαντάρους τοῦ μετώπου τή διαδέχονται σκηνοθετημένες διαδόσεις ὅτι «οἱ μπολσεβίκοι ὀργανώνουν συνωμοσία» καί καινούργιες ἀξιώσεις νά ἐνταθοῦν τά τρομοκρατικά μέτρα. Τό ξεσκέπασμα τῶν σκηνοθετημένων διαδόσεων τό ἀκολουθεῖ ἡ ἀνοιχτή ἐκδήλωση Κορνίλοφ πού ζητᾶ τήν ἀπομάκρυνση τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης καί τήν ἀνακήρυξη στρατιωτικῆς διχτατορίας. Καί τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ, τό κόμμα τῆς Λαϊκῆς ἐλευθερίας ἀποχωρεῖ, ὅπως ἀκριβῶς καί τίς μέρες τοῦ 'Ιούλη, ἀπό τήν κυβέρνηση καί ὑποστηρίζει ἔτσι ἀνοιχτά τήν ἀντεπαναστατική συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ.

Τό ἀποτέλεσμα ἀπ' ὅλα αὐτά ἦταν ἡ πορεία τῶν συνταγμάτων τοῦ Κορνίλοφ πρός τήν Πετρούπολη μέ σκοπό τήν ἐγκαθίδρυση στρατιωτικῆς διχτατορίας, ἡ ἀντικατάσταση τοῦ Κορνίλοφ ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση, ἡ ἀναγγελία τῆς κρίσης ἀπ' τόν Κερένσκι, ἡ ἀποχώρηση τοῦ Κίσκιν ἀπό τό κόμμα τῶν καντέτων πού εἶχε ἀναμιχθεῖ

στή συνωμοσία καί ὁ σχηματισμός τοῦ λεγόμενου ἐπαναστατικοῦ διευθυντηρίου.

Ἔτσι λοιπόν:

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἀντεπανάσταση εἶχε ἀνάγκη ἀπό μιά «μπολσεβίκικη συνωμοσία» γιά νά ξεκαθαρίσει τό δρόμο στόν Κορνίλοφ πού βάδισε κατά τῆς Πετρούπολης μέ σκοπό νά «καταστείλει» τό κίνημα πού ἑτοίμαζαν οἱ μπολσεβίκοι.

Εἶναι γεγονός ὅτι ὅλος ὁ ἀστικός τύπος, ἀπό τή «Ρούσκαγια Βόλια» καί τή «Μπιρζιόφκα» ὥς τή «Νόβογιε Βρέμια» καί τή «Ρέτς», βοήθησαν τόν Κορνίλοφ, διαδίδοντας ἐντατικά, κεῖνες τίς μέρες, φῆμες γιά «συνωμοσία τῶν μπολσεβίκων».

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ σημερινή ἀνοιχτή ἐκδήλωση τοῦ Κορνίλοφ ἀποτελεῖ ἁπλῶς συνέχεια τῶν γνωστῶν ραδιουργιῶν τοῦ σώματος τῶν ἀντεπαναστατῶν ἀνώτατων ἀξιωματικῶν καί στρατηγῶν, πού τόν Ἰούλη παράδοσαν τό Ταρνόπολ καί τόν Αὔγουστο τή Ρίγα, μέ σκοπό νά ἐκμεταλλευτοῦν τίς «ἀποτυχίες» στό μέτωπο καί νά ἐξασφαλίσουν ἔτσι τόν «ὁλοκληρωτικό» θρίαμβο τῆς ἀντεπανάστασης.

Εἶναι γεγονός ὅτι τό κόμμα τῶν καντέτων βρέθηκε σήμερα, ὅπως καί τόν Ἰούλη, στό ἴδιο στρατόπεδο μέ τούς προδότες στό μέτωπο καί τούς χειρότερους ἐχθρούς τῆς ἐπανάστασης στά μετόπισθεν.

Τό κόμμα μας εἶχε δίκαιο ὅταν χαραχτήριζε ἀνοιχτά τούς καντέτους ἐμπνευστές τῆς ἀστικῆς ἀντεπανάστασης.

Τό κόμμα μας εἶχε δίκαιο ὅταν ἀπό τίς πρῶτες κιόλας μέρες τοῦ Ἰούνη ζητοῦσε ἀποφασιστικό ἀγώνα ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση καί τή σύλληψη τῶν προσώπων πού «εἶχαν ἀναμιχθεῖ» σ' αὐτήν (Καλέντιν κλπ.).

Ἡ ἀντεπανάσταση δέν ἄρχισε χτές καί μόνο σέ συνδυασμό μέ τή συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ. Ἄρχισε τό λιγότερο τόν Ἰούνη, ἀπό τότε πού ἡ κυβέρνηση, περνώντας στήν ἐπίθεση στό μέτωπο, ἐγκαινίασε πολιτική τρομοκρατίας· ἀπό τότε πού οἱ ἀντεπαναστάτες στρατηγοί, ἀφοῦ παράδοσαν τό Ταρνόπολ καί ἔριξαν ὅλη τήν εὐθύνη γι' αὐτό στούς φαντάρους, πέτυχαν νά ἐπιβληθεῖ τό μέτρο τῆς θανατικῆς ποινῆς στό μέτωπο· ἀπό τότε πού οἱ καντέτοι, σαμποτάροντας τήν κυβέρνηση ἀκόμα ἀπό τόν Ἰούλη καί στηριζόμενοι στήν ὑποστήριξη πού τούς ἔδινε τό συμμαχικό κεφάλαιο, πέτυχαν τήν ἡγεμονία τους μέσα στήν Προσωρινή κυβέρνηση· ἀπό τότε τέλος, πού οἱ ἡγέτες τῆς ΚΕΕ, μενσεβίκοι καί ἐσέροι, ἀντί νά ξεκόψουν ἀπό τούς καντέτους καί νά ἑνωθοῦν μέ τούς διαδηλωτές τοῦ Ἰούλη, ἔστρεψαν τά ὅπλα τους ἐνάντια στούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους.

Αὐτό εἶναι γεγονός καί θἆταν γελοῖο νά τό ἀρνηθεῖ κανείς.

Στή σημερινή πάλη πού διεξάγεται ἀνάμεσα στήν κυβέρνηση συνασπισμοῦ καί τό κόμμα τοῦ Κορνίλοφ δέ βρίσκονται ἀντιμέτωπες ἡ ἐπανάσταση κι ἡ ἀντεπανάσταση, ἀλλά δυό διαφορετικές μέθοδες τῆς ἀντεπαναστατικῆς πολιτικῆς καί ἐδῶ τό κόμμα τοῦ Κορνίλοφ, ὁ πιό ἄσπονδος ἐχθρός τῆς ἐπανάστασης, δέ διστάζει ὕστερα ἀπό τήν παράδοση τῆς Ρίγας νά ἐκστρατεύσει ἐνάντια στήν Πετρούπολη μέ σκοπό νά δημιουργήσει τίς προϋποθέσεις γιά τήν παλινόρθωση τοῦ παλιοῦ καθεστῶτος.

Οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι θά πάρουν ὅλα τά μέτρα γιά νά ἀποκρούσουν ἀποφασιστικά τίς ἀντεπαναστατικές συμμορίες τοῦ Κορνίλοφ, ἄν ἐμφανιστοῦν στήν ἐπαναστατική Πετρούπολη.

Οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι δέ θά ἐπιτρέψουν τή βεβήλωση τῆς πρωτεύουσας τῆς Ρωσίας ἀπό τή βρωμερή παρουσία τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐπανάστασης.

Θά ὑπερασπίσουν μέ τά στήθια τους τή μαχητική σημαία τῆς ἐπανάστασης.

Θά ὑπερασπίσουν ὅμως τή σημαία τῆς ἐπανάστασης ὄχι γιά νά ἀντικαταστήσουν τή μιά διχτατορία πού τούς εἶναι ξένη, μέ μιά ἄλλη διχτατορία ὄχι λιγότερο ξένη, ἀλλά γιά ν' ἀνοίξουν τό δρόμο γιά τόν ὁλοκληρωτικό θρίαμβο τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης.

Σήμερα πού ἡ χώρα πνίγεται μέσα στή μέγγενη τῆς καταστροφῆς καί τοῦ πολέμου, καί τά μαῦρα κοράκια τῆς ἀντεπανάστασης τῆς ἑτοιμάζουν τό βέβαιο χαμό, ἡ ἐπανάσταση πρέπει νά βρεῖ μέσα της τίς ἀπαραίτητες δυνάμεις καί τά μέσα γιά νά σώσει τή χώρα ἀπό τήν καταστροφή καί τήν ἀποσύνθεση.

Σήμερα δέ μᾶς χρειάζεται ν' ἀντικατασταθοῦν ὁρισμένες «ἰθύνουσες» ὁμάδες ἀπό ἄλλες, κι οὔτε τό παιχνίδι μέ τή διχτατορία, ἀλλά μᾶς χρειάζεται νά ἐκμηδενίσουμε ὁλοκληρωτικά τήν ἀστική ἀντεπανάσταση καί νά πάρουμε ἀποφασιστικά μέτρα γιά τό συμφέρον τῆς πλειοψηφίας τῶν λαῶν τῆς Ρωσίας.

Γιά τό σκοπό αὐτό τό Κόμμα τῶν Μπολσεβίκων ἀπαιτεῖ:

1) Νά καθαιρεθοῦν ἀμέσως οἱ ἀντεπαναστάτες στρατηγοί στά μετόπισθεν καί στό μέτωπο καί ν' ἀντικατασταθοῦν ἀπό αἱρετούς πού θά ἐκλέξουν οἱ φαντάροι κι οἱ ἀξιωματικοί καί γενικά νά ἐφαρμοστεῖ ὁ πλήρης ἐκδημοκρατισμός τοῦ στρατοῦ ἀπό τά κάτω ὡς τά πάνω.

2) Νά ἀνασυσταθοῦν οἱ ἐπαναστατικές ὀργανώσεις τῶν φαντάρων, πού μόνο αὐτές εἶναι σέ θέση νά ἐφαρμόσουν μιά δημοκρατική πειθαρχία στό στρατό.

3) Νά σταματήσουν τά τρομοκρατικά μέτρα καί πρῶτ' ἀπ' ὅλα νά καταργηθεῖ τό μέτρο τῆς θανατικῆς ποινῆς.

4) Νά μεταβιβαστεῖ ἀμέσως ὅλη ἡ γῆ τῶν τσιφλικάδων στή διάθεση τῶν Ἐπιτροπῶν ἀγροτῶν καί νά ἐξασφαλιστοῦν ἐργαλεῖα καί ζῶα στούς πιό φτωχούς ἀγρότες.

5) Νά καθιερωθεῖ νομοθετικά τό ὀχτάωρο καί νά ὀργανωθεῖ στίς φάμπρικες, στά ἐργοστάσια καί τίς τράπεζες δημοκρατικός ἔλεγχος, μέ ἀντιπροσώπευση κατά πλειοψηφία ἀπό ἐργάτες.

6) Νά ἐκδημοκρατισθοῦν ὁλότελα τά δημόσια οἰκονομικά καί πρῶτα ἀπ' ὅλα νά φορολογηθεῖ ἀμείλιχτα τό κεφάλαιο καθώς καί οἱ περιουσίες τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί νά κατασχεθοῦν τά σκανδαλώδη πολεμικά κέρδη.

7) Νά ὀργανωθεῖ κανονική ἀνταλλαγή ἐμπορευμάτων ἀνάμεσα στήν πόλη καί τό χωριό, ὥστε νά ἐφοδιαστεῖ ἡ πόλη μέ τά ἀναγκαῖα τρόφιμα καί τό χωριό μέ τά ἀπαραίτητα ἐμπορεύματα.

8) Νά διακηρυχτεῖ ἀμέσως τό δικαίωμα αὐτοδιάθεσης τῶν λαῶν τῆς Ρωσίας.

9) Νά ἀποκατασταθοῦν οἱ ἐλευθερίες, νά ἀνακηρυχτεῖ ἡ λαοκρατική δημοκρατία καί νά συγκληθεῖ ἀμέσως ἡ Συνταχτική συνέλευση.

10) Νά ἀκυρωθοῦν οἱ μυστικές συμφωνίες μέ τούς συμμάχους καί νά προταθοῦν ὅροι γιά γενική δημοκρατική εἰρήνη.

Τό κόμμα δηλώνει ὅτι χωρίς τήν πραγματοποίηση τῶν παραπάνω διεκδικήσεων εἶναι ἀδύνατο νά σωθεῖ ἡ ἐπανάσταση, πού μισό χρόνο τώρα ἀσφυχτιᾶ μέσα στή μέγγενη τοῦ πολέμου καί τῆς γενικῆς καταστροφῆς.

Τό κόμμα δηλώνει ὅτι ὁ μοναδικός δρόμος γιά νά πραγματοποιηθοῦν οἱ διεκδικήσεις αὐτές εἶναι ἡ ρήξη μέ τούς κεφαλαιοκράτες, ἡ ὁλοκληρωτική ἐξόντωση τῆς κε-

φαλαιοκρατικῆς ἀντεπανάστασης καί τό πέρασμα τῆς ἐξουσίας τῆς χώρας στά χέρια τῶν ἐπαναστατῶν ἐργατῶν, ἀγροτῶν καί φαντάρων.

Αὐτή εἶναι ἡ μοναδική διέξοδος πού μπορεῖ νά σώσει τή χώρα καί τήν ἐπανάσταση ἀπό τήν καταστροφή.

«Ραμπότσι», ἀρ. 4,
28 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ [78]

Ποιοί εἶναι αὐτοί;

Χτές γράφαμε ὅτι οἱ καντέτοι εἶναι οἱ ἐμπνευστές τῆς ἀντεπανάστασης. Κάνοντας αὐτή τή διαπίστωση δέ στηριζόμασταν μόνο σέ «φῆμες» ἀλλά καί σέ πολύ γνωστά γεγονότα: στό γεγονός τῆς ἀποχώρησης τῶν καντέτων ἀπό τήν κυβέρνηση κατά τίς κρίσιμες στιγμές τῆς «παράδοσης» τοῦ Ταρνόπολ τόν Ἰούλη καί ὅταν ἔγινε ἡ συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ τόν Αὔγουστο. Γιατί δέ θά μποροῦσε νά θεωρηθεῖ τυχαῖο τό γεγονός ὅτι τόν Ἰούλη καί τόν Αὔγουστο οἱ καντέτοι βρέθηκαν στό ἴδιο στρατόπεδο μέ τούς προδότες στό μέτωπο καί μέ τούς χειρότερους ἀντεπαναστάτες στά μετόπισθεν ἐνάντια στό ρωσικό λαό.

Σήμερα ἡ «Ἰσβέστια» κι οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, αὐτοί οἱ ὁρκισμένοι συμβιβαστές μέ τούς καντέτους, ἐπιβεβαιώνουν ἀνεπιφύλαχτα τίς χθεσινές διαπιστώσεις μας.

«Ὁ Λβόφ δέν ἀπόκρυψε—γράφουν οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας—ὅτι αὐτό (δηλ. τή στρατιωτική διχτατορία) δέν τό θέλει μόνο ὁ στρατηγός Κορνίλοφ, ἀλλά καί μιά ὁρισμένη ὁμάδα ἀπό κοινωνικούς παράγοντες, πού αὐτή τή στιγμή βρίσκονται στό Γενικό Ἐπιτελεῖο» («Ἰσβέστια»).

Ἔτσι λοιπόν:

Εἶναι γεγονός, ὅτι τό Γενικό Ἐπιτελεῖο εἶναι τό ἐπιτελικό κέντρο τῆς ἀντεπανάστασης.

Εἶναι γεγονός ὅτι τό Γενικό Ἐπιτελεῖο τῆς ἀντεπανάστασης ἀπαρτίζεται ἀπό «γνωστούς κοινωνικούς παράγοντες».

Καί ποιοί εἶναι αὐτοί οἱ «κοινωνικοί παράγοντες»; Ἀκοῦστε παρακάτω:

«Εἶναι θετικά ἐξακριβωμένο ὅτι στή συνωμοσία συμμετέχει ὁλόκληρη σειρά ἀπό κοινωνικούς παράγοντες, πού ἔχουν ἐξαιρετικά στενούς ἰδεολογικούς καί προσωπικούς δεσμούς μέ τούς ἐκπρόσωπους τοῦ κόμματος τῶν καντέτων» («Ἰσβέστια»).

Ἔτσι λοιπόν:

Εἶναι γεγονός ὅτι οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, πού χτές ἀκόμα βρίσκονταν ἀγκαλιασμένοι μέ τίς «ζωντανές δυνάμεις» τῆς χώρας, μέ «ἐκπροσώπους» δηλαδή «τοῦ κόμματος τῶν καντέτων», εἶναι σήμερα ἀναγκασμένοι νά κατηγορήσουν τούς καντέτους ὅτι συνωμοτοῦν ἐνάντια στήν ἐπανάσταση.

Εἶναι γεγονός ὅτι τή συνωμοσία τήν ὀργάνωσαν καί τήν καθοδηγοῦν οἱ «ἐκπρόσωποι τοῦ κόμματος τῶν καντέτων».

Τό κόμμα μας εἶχε δίκιο ὅταν ὑποστήριζε πώς ὁ πρῶτος ὅρος γιά τή νίκη τῆς ἐπανάστασης εἶναι ἡ ρήξη μέ τούς καντέτους.

Σέ τί ὑπολογίζουν;

Χτές γράφαμε ὅτι τό κόμμα τοῦ Κορνίλοφ εἶναι ὁ πιό ἄσπονδος ἐχθρός τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης καί ὅτι ὁ Κορνίλοφ ὕστερα ἀπό τήν παράδοση τῆς Ρίγας δέ θά διστάσει νά παραδόσει καί τήν Πετρούπολη, μόνο καί μόνο γιά νά ἐξασφαλίσει τή νίκη τῆς ἀντεπανάστασης.

Σήμερα ἡ «Ἰσβέστια» ἐπιβεβαιώνει ἀνεπιφύλαχτα τίς διαπιστώσεις μας αὐτές!

Ὁ στρατηγός Λουκόμσκι, ἀρχηγός τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου πού εἶναι οὐσιαστικά ἡ ψυχή τοῦ πραξικοπήματος, δηλώνει ὅτι «σέ περίπτωση πού ἡ Προσωρινή κυβέρνηση δέ θά θελήσει νά συμφωνήσει μέ τούς ὅρους πού ἔθεσε ὁ στρατηγός Κορνίλοφ, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος στό μέτωπο μπορεῖ νά προκαλέσει ρῆγμα τοῦ μετώπου καί τήν ἐμφάνιση τοῦ ἐχθροῦ ἐκεῖ πού λιγότερο ἀπ' ὁπουδήποτε ἀλλοῦ τόν περιμένει κανείς».

Αὐτό δέ μοιάζει πολύ ἀλήθεια μέ ἀπειλή παράδοσης, λχ. τῆς Πετρούπολης;

Νά καί μιά ἄλλη πιό ξεκάθαρη ἀκόμα δήλωση:

«Ὁ στρατηγός Λουκόμσκι, ὅπως φαίνεται, δέ θά διστάσει νά προδόσει ἀπροκάλυπτα τήν πατρίδα γιά νά ἐξασφαλίσει τήν ἐπιτυχία τῆς συνωμοσίας. Ἡ ἀπειλή του ὅτι ἄν δέ γίνουν δεχτοί οἱ ὅροι τοῦ στρατηγοῦ Κορνίλοφ αὐτό θά ἔχει σά συνέπεια τόν ἐμφύλιο πόλεμο στό μέτωπο, τό ἄνοιγμα τοῦ μετώπου καί τό αἶσχος τῆς χωριστῆς εἰρήνης, ἡ ἀπειλή του αὐτή δέ μπορεῖ νά ἑρμηνευθεῖ διαφορετικά παρά σά σταθερή ἀπόφασή του νά ἔρθει σέ συνεννόηση μέ τούς γερμανούς γιά νά ἐξασφαλιστεῖ ἡ νίκη τῆς συνωμοσίας».

Ἀκοῦτε: «συνεννόηση μέ τούς γερμανούς», «ἄνοιγμα τοῦ μετώπου», «χωριστή εἰρήνη».

Οἱ καντέτοι, «πού εἶναι ἀνακατεμένοι στή συνωμοσία» καί πού μέ τήν παρουσία τους στό Γενικό Ἐπιτελεῖο συγκαλύπτουν τήν ἀπειλή τοῦ «ἀνοίγματος τοῦ μετώπου» καί τῆς «συνεννόησης μέ τούς γερμανούς»—νά ποιοί εἶναι οἱ πραγματικοί «προδότες»!

Μῆνες ὁλόκληρους οἱ ἥρωες αὐτοί τοῦ «ἀνοίγματος τοῦ μετώπου» περιέλουζαν τό κόμμα μας μέ βρωμιές, τό κατηγοροῦσαν γιά «προδοσία», μιλοῦσαν γιά «γερμανικά

λεφτά». Μῆνες ὁλόκληρους ἔπλαθαν τό βρωμερό αὐτό παραμύθι οἱ πουλημένοι στίς τράπεζες κοντυλοφόροι τῆς «Νόβογιε Βρέμια» καί τῆς «Μπιρζιόφκα», τῆς «Ρέτς» καί τῆς «Ρούσκαγια Βόλια». Καί τί ἀποδείχτηκε; Σήμερα ἀκόμα καί οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας εἶναι ὑποχρεωμένοι νά ὁμολογήσουν πώς ἡ προδοσία — στό μέτωπο — εἶναι ἔργο τοῦ σώματος τῶν ἀνώτερων ἀξιωματικῶν καί τῶν ἰδεολογικῶν ἐμπνευστῶν τους.

Ἄς τό θυμοῦνται αὐτό οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι!

Ἄς ξέρουν πώς τά προκλητικά δημοσιεύματα τοῦ ἀστικοῦ τύπου ὅτι «προδίνουν» οἱ φαντάροι κι οἱ μπολσεβίκοι χρησίμευαν ἁπλῶς γιά νά συγκαλύψουν τήν πραγματική προδοσία τῶν στρατηγῶν καί τῶν «κοινωνικῶν παραγόντων» τοῦ κόμματος τῶν καντέτων.

Ἄς ξέρουν πώς ὅταν ὁ ἀστικός τύπος οὐρλιάζει γιά «προδοσία» τῶν φαντάρων, αὐτό εἶναι σίγουρο σημάδι ὅτι οἱ ἐμπνευστές αὐτοῦ τοῦ τύπου ἔχουν κιόλας προετοιμάσει τήν προδοσία καί προσπαθοῦν νά ρίξουν τήν εὐθύνη στούς φαντάρους.

Ἄς τό ξέρουν αὐτό οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι καί ἄς βγάλουν τά ἀνάλογα συμπεράσματα.

Θέλετε νά μάθετε σέ τί ὑπολογίζουν;

Ὑπολογίζουν στό «ἄνοιγμα τοῦ μετώπου» καί στή «συνεννόηση μέ τούς γερμανούς», γιατί φαντάζονται ὅτι θά κατορθώσουν μέ τήν ἰδέα τῆς χωριστῆς εἰρήνης νά τραβήξουν μέ τό μέρος τους τούς βασανισμένους ἀπό τόν πόλεμο φαντάρους καί νά τούς σπρώξουν ἐνάντια στήν ἐπανάσταση.

Οἱ ἐργάτες καί οἱ φαντάροι θά καταλάβουν ὅτι γιά τούς προδότες αὐτούς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου δέν πρέπει νά ὑπάρχει κανένας οἶκτος.

Ἡ συνωμοσία συνεχίζεται...

Τά πράγματα ἐξελίσσονται γοργά. Καινούργια γεγονότα καί καινούργιες φῆμες διαδέχονται ἡ μιά τήν ἄλλη μέ μεγάλη ταχύτητα. Κυκλοφοροῦν φῆμες, ἀνεξακρίβωτες ἀκόμα, ὅτι ὁ Κορνίλοφ κάνει διαπραγματεύσεις μέ τούς γερμανούς. Μιλᾶνε συγκεκριμένα γιά ἀνταλλαγή πυρῶν ἀνάμεσα στά συντάγματα τοῦ Κορνίλοφ καί τούς ἐπαναστάτες φαντάρους κοντά στήν Πετρούπολη. Ὁ Κορνίλοφ κυκλοφόρησε «διάγγελμα» ὅπου αὐτοανακηρύσσεται δικτάτορας, ἐχθρός καί νεκροθάφτης τῶν καταχτήσεων τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης.

Καί ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, ἀντί νά ἀντιμετωπίσει τούς ἐχθρούς σάν ἐχθρούς, προτιμάει νά συσκέπτεται μέ τό στρατηγό Ἀλεξέγιεφ, διαπραγματεύεται ξανά καί ξανά μέ τόν Κορνίλοφ, προσπαθεῖ καί ξαναπροσπαθεῖ νά πείσει τούς συνωμότες πού προδίνουν ξετσίπωτα τή Ρωσία.

Καί ἡ λεγόμενη «ἐπαναστατική δημοκρατία» ἑτοιμάζεται γιά μιά καινούργια «ἰδιαίτερη σύσκεψη σύμφωνα μέ τό πρότυπο τῆς σύσκεψης τῆς Μόσχας, ὅπου θά ἀντιπροσωπευτοῦν ὅλες οἱ ζωντανές δυνάμεις τῆς χώρας» (βλ. «Ἰσβέστια»).

Ταυτόχρονα οἱ καντέτοι, πού χτές ἀκόμα χαλοῦσαν τόν κόσμο γιά «συνωμοσία τῶν μπολσεβίκων», σήμερα, πού δέχτηκαν χτύπημα μέ τό ξεσκέπασμα τῆς συνωμοσίας τοῦ Κορνίλοφ, μᾶς καλοῦν νά δείξουμε «σωφροσύνη» καί νά καταλήξουμε σέ «συνεννόηση» (βλ. «Ρέτς»).

Εἶναι φανερό πώς θέλουν νά «σκαρώσουν» μιά καινούργια συνεννόηση μέ τίς «ζωντανές δυνάμεις», πού ἐνῶ χαλᾶνε τόν κόσμο ὅτι οἱ μπολσεβίκοι ὀργανώνουν συνωμοσία, ἑτοιμάζουν οἱ ἴδιες συνωμοσία ἐνάντια στήν ἐπανάσταση καί τό ρωσικό λαό.

Μά οἱ συμβιβαστές αὐτοί λογαριάζουν χωρίς τόν ξενοδόχο. Γιατί ὁ πραγματικός νοικοκύρης τῆς χώρας, οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι, δέ θέλουν κανενός εἴδους συσκέψεις μέ τούς ἐχθρούς τῆς ἐπανάστασης. Οἱ πληροφορίες ἀπό τίς διάφορες περιφέρειες καί τά συντάγματα ἀναφέρουν μέ μιά φωνή ὅτι οἱ ἐργάτες κινητοποιοῦν τίς δυνάμεις τους καί οἱ φαντάροι ἔχουν τό ὅπλο ἀνά χεῖρας. Εἶναι φανερό ὅτι οἱ ἐργάτες προτιμοῦν νά φέρνονται στούς ἐχθρούς σά σέ ἐχθρούς.

Δέ μπορεῖ νά γίνει διαφορετικά: μέ τόν ἐχθρό μάχονται καί δέν κάνουν συσκέψεις.

Ἡ συνωμοσία συνεχίζεται—ἑτοιμαστεῖτε νά τήν ἀποκρούσετε!

«Ραμπότσι», ἀρ. 5, δεύτερη
ἔκτακτη ἔκδοση,
28 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΟΧΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑ

Ἡ ἀντεπανάσταση τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν νικήθηκε, δέν τσακίστηκε ὅμως ἀκόμα τελειωτικά.

Οἱ στρατηγοί τοῦ Κορνίλοφ ἡττήθηκαν, δέν ἐξασφαλίστηκε ὅμως ἀκόμα ὁ θρίαμβος τῆς ἐπανάστασης.

Γιατί;

Γιατί οἱ συμβιβαστές διεξάγουν διαπραγματεύσεις μέ τόν ἐχθρό ἀντί νά κάνουν ἀνελέητο ἀγώνα ἐνάντιά του.

Γιατί οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας ἔρχονται σέ συμβιβασμό μέ τούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες ἀντί νά ξεκόψουν ἀπ᾽ αὐτούς.

Γιατί ἡ κυβέρνηση τούς καλεῖ νά ἀναλάβουν ὑπουργεῖα ἀντί νά τούς κηρύξει ἐκτός νόμου.

Στή νότια Ρωσία ὁ στρατηγός Καλέντιν ὀργανώνει ἀνταρσία ἐνάντια στήν ἐπανάσταση· καί ἀπό τό ἄλλο μέρος τό φίλο του, τό στρατηγό Ἀλεξέγιεφ, τόν διορίζουν ἀρχηγό τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

Στήν πρωτεύουσα τῆς Ρωσίας τό κόμμα τοῦ Μιλιουκόφ ὑποστηρίζει ἀπροκάλυπτα τήν ἀντεπανάσταση· καί οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἴδιου κόμματος, οἱ Μακλακόφ καί οἱ Κίσκιν καλοῦνται νά ἀναλάβουν ὑπουργεῖα.

Εἶναι καιρός νά μπεῖ τέρμα σ᾽ αὐτό τό ἔγκλημα ἐνάντια στήν ἐπανάσταση!

Εἶναι καιρός νά δηλώσουμε κατηγορηματικά καί μιά γιά πάντα ὅτι τούς ἐχθρούς πρέπει νά τούς πολεμᾶμε καί ὄχι νά συμβιβαζόμαστε μαζί τους!

Ἐνάντια στούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες, ἐνάντια στούς στρατηγούς καί τούς τραπεζίτες, γιά τά συμφέροντα τῶν λαῶν τῆς Ρωσίας, γιά Εἰρήνη, Ἐλευθερία, Γῆ — αὐτό εἶναι τό σύνθημά μας.

Ρήξη μέ τήν κεφαλαιοκρατία καί τούς τσιφλικάδες —αὐτό εἶναι τό πρῶτο καθῆκον μας.

Δημιουργία κυβέρνησης ἐργατῶν καί ἀγροτῶν—αὐτό εἶναι τό δεύτερο καθῆκον μας.

«Ραμπότσι», ἀρ. 9,
31 τοῦ Αὐγούστου 1917.
Κύριο ἄρθρο.

Η ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟ

Ὕστερα ἀπό τή συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ καί τήν ἀποσύνθεση τῆς ἐξουσίας, ὕστερα ἀπό τό ναυάγιο τῆς συνωμοσίας καί τό σχηματισμό τῆς κυβέρνησης Κερένσκι-Κίσκιν, ὕστερα ἀπό τή «νέα» κρίση καί τίς «νέες» διαπραγματεύσεις Τσερετέλι-Γκότς πάλι μέ τόν ἴδιο τόν Κερένσκι—ἔχουμε, ἐπιτέλους, τή «νέα» (ἐντελῶς νέα!) κυβέρνηση τῶν πέντε.

Κερένσκι, Τερέστσενκο, Βερχόφσκι, Βερντερέφσκι καί Νικίτιν, τό «διευθυντήριο» τῶν πέντε—αὐτή εἶναι ἡ «νέα» κυβέρνηση, πού τή «διάλεξε» ὁ Κερένσκι, πού τήν ἐπικύρωσε ὁ Κερένσκι καί πού εἶναι ὑπόλογη ἀπέναντι στόν Κερένσκι καί ἀνεξάρτητη ἀπό τούς ἐργάτες, τούς ἀγρότες καί τούς φαντάρους.

Ἰσχυρίζονται πώς ἡ κυβέρνηση αὐτή εἶναι τό ἴδιο ἀνεξάρτητη καί ἀπό τούς καντέτους, αὐτά ὅμως εἶναι λόγια τοῦ ἀέρα. Γιατί ἡ ἀπουσία ἐπίσημων ἐκπροσώπων τῶν καντέτων ἀπό τήν κυβέρνηση συγκαλύπτει ἁπλῶς τήν ὁλοκληρωτική ἐξάρτησή της ἀπό τούς καντέτους.

Γιά τά μάτια, ὁ ἐσέρος Κερένσκι εἶναι ἀνώτατος διοικητής τῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Στήν πράξη ὅμως ἀνώτατος διοικητής εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῶν καντέτων, ὁ στρα-

τηγός 'Αλεξέγιεφ, πού πῆρε στά χέρια του τό Γενικό 'Επιτελεῖο, δηλ. ὅλα τά νήματα τοῦ μετώπου.

Γιά τά μάτια, τό «ἀριστερό» διευθυντήριο δέν ἐξαρτᾶται (δέν ἀστειευόμαστε!) ἀπό τούς καντέτους. Στήν πράξη ὅμως οἱ ἄνθρωποι τῶν καντέτων εἶναι πού διευθύνουν τά ὑπουργεῖα καί κρατοῦν οὐσιαστικά στά χέρια τους ὅλες τίς ὑποθέσεις τοῦ κράτους.

Στά λόγια ξεκόβουν ἀπό τούς καντέτους. Στήν πράξη ὅμως συμβιβάζονται μέ τούς ἀνθρώπους τῶν καντέτων στά μετόπισθεν καί στό μέτωπο.

Τό διευθυντήριο εἶναι ἕνα παραπέτασμα πού κρύβει τή συμμαχία μέ τούς καντέτους· ἡ διχτατορία τοῦ Κερένσκι εἶναι μιά μάσκα πού προφυλάει τή διχτατορία τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν ἀπό τή λαϊκή ἀγανάχτηση—αὐτή εἶναι ἡ εἰκόνα πού παρουσιάζει σήμερα ἡ κατάσταση.

Καί τοῦτες τίς μέρες θά γίνει μιά νέα σύσκεψη ἀπό τούς ἀντιπροσώπους τῶν «ζωντανῶν δυνάμεων», ὅπου οἱ κύριοι Τσερετέλι καί Αὐξέντιεφ, οἱ ὁρκισμένοι αὐτοί συμβιβαστές, θά φροντίσουν νά μετατρέψουν τήν κρυφή συμφωνία πού σκάρωσαν χτές μέ τούς καντέτους, σέ φανερή καί ξεκάθαρη συμφωνία πρός χαρά τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν.

Μέσα στούς τελευταίους ἕξι μῆνες ἡ χώρα μας ἔζησε τρεῖς φορές μιά ὀξύτατη κρίση ἐξουσίας. Κάθε φορά ἡ κρίση λυνόταν μέ ἕνα συμβιβασμό μέ τήν κεφαλαιοκρατία καί ἐδῶ κάθε φορά οἱ ἐργάτες καί οἱ ἀγρότες βγαῖναν γελασμένοι.

Γιατί;

Γιατί τά μικροαστικά κόμματα τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων, ἐπεμβαίνανε στήν πάλη γιά τήν ἐξουσία, κι ἔπαιρναν κάθε φορά τό μέρος τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί ἡ διαφορά κρινόταν ἔτσι πρός ὄφελος τῶν καντέτων.

'Η συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ ἔβγαλε στά φόρα ὅλη τήν ἀντεπαναστατικότητα τῶν καντέτων. Τρεῖς μέρες φώναζαν οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας γιά προδοσία τῶν καντέτων, τρεῖς μέρες φώναζαν πώς δέν εἶναι βιώσιμος ὁ συνασπισμός, πού διασπάστηκε μέ τήν πρώτη κιόλας σύγκρουση μέ τήν ἀντεπανάσταση. Καί τί νομίζετε; Ὕστερα ἀπό ὅλα αὐτά δέ βρῆκαν νά κάνουν τίποτα καλύτερο ἀπό τό νά δεχτοῦν ἕνα συγκαλυμμένο συνασπισμό μέ τούς ἴδιους πάλι ἐξευτελισμένους καντέτους.

Μόλις χτές ἡ πλειοψηφία τῆς ΚΕΕ πού ἀποτελεῖται ἀπό ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας ψήφισε τήν ἀπόφαση νά «ὑποστηρίξει» τό διευθυντήριο τῶν πέντε, πού γεννήθηκε ἀπό τίς παρασκηνιακές συμφωνίες μέ τούς καντέτους ἐνάντια στά ζωτικά συμφέροντα τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν.

Τήν ἡμέρα αὐτή, μέρα ὀξυμένης κρίσης τῆς ἐξουσίας, μέρα ἔντονης πάλης γιά τήν ἐξουσία, οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι τή στιγμή πού ὁ Κορνίλοφ εἶχε συντριβεῖ, βοήθησαν ἀ κ ό μ α μ ι ά φ ο ρ ά τούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες νά κρατήσουν στά χέρια τους τήν ἐξουσία, βοήθησαν ἀ κ ό μ α μ ι ά φ ο ρ ά τούς ἀντεπαναστάτες καντέτους νά ἐξαπατήσουν τούς ἐργάτες καί τούς ἀγρότες.

Αὐτό καί μόνο αὐτό εἶναι τό πολιτικό νόημα τῆς χτεσινῆς ψηφοφορίας στήν ΚΕΕ.

Ἄς τό ξέρουν οἱ ἐργάτες, ἄς τό ξέρουν οἱ ἀγρότες, κι ἄς βγάλουν ἀπ' αὐτό τά ἀνάλογα συμπεράσματα.

Ὁ σημερινός κρυφός συνασπισμός εἶναι τό ἴδιο ἀσταθής, ὅπως ἀσταθεῖς ἦταν κι οἱ χτεσινοί φανεροί συνασπισμοί: καμιά σταθερή συμφωνία δέ μπορεῖ νά ὑπάρξει ἀνάμεσα στόν τσιφλικά καί τόν ἀγρότη, ἀνάμεσα στόν κε-

φαλαιοκράτη καί τόν ἐργάτη. Γι' αὐτό τό λόγο ἡ πάλη γιά τήν ἐξουσία ὄχι μόνο δέν ἔχει τελειώσει, ἀλλά ἀντίθετα δυναμώνει ὁλοένα καί ὀξύνεται.

Ἄς τό ξέρουν οἱ ἐργάτες ὅτι στήν πάλη αὐτή θά βγαίνουν ἀναπόφευχτα νικημένοι ὅσο καιρό οἱ ἐσέροι κι οἱ μενσεβίκοι θά ἔχουν ἐπιροή μέσα στίς μάζες.

Ἄς θυμοῦνται οἱ ἐργάτες πώς γιά νά καταλάβουν τήν ἐξουσία εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀποσπάσουν τίς μάζες τῶν ἀγροτῶν καί τῶν φαντάρων ἀπό τούς συμβιβαστές, ἀπό τούς ἐσέρους καί τούς μενσεβίκους καί νά τίς συσπειρώσουν γύρω ἀπό τό ἐπαναστατικό προλεταριάτο.

Ἄς τό θυμοῦνται αὐτό κι ἄς ἀνοίξουν τά μάτια τῶν ἀγροτῶν καί τῶν φαντάρων, ξεσκεπάζοντας μπροστά τους τήν προδοσία τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων.

Πρέπει νά καταπολεμηθεῖ ἀμείλιχτα ἡ ἐσερομενσεβίκικη ἐπιροή μέσα στίς μάζες, πρέπει νά γίνει ἀκούραστη δουλιά γιά τή συσπείρωση τῶν ἀγροτῶν καί τῶν φαντάρων γύρω ἀπό τή σημαία τοῦ κόμματος τοῦ προλεταριάτου. Αὐτό τό δίδαγμα βγαίνει ἀπό τήν κρίση πού μόλις τώρα ζήσαμε.

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 1,
3 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΑΠΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΡΟΜΟ

Ὁ Μάρξ ἐξηγοῦσε τήν ἀδυναμία τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1848 στή Γερμανία ἀνάμεσα σ' ἄλλα καί μέ τό γεγονός ὅτι δέν ὑπῆρχε ἐκεῖ γερή ἀντεπανάσταση, πού νά κεντρίζει τήν ἐπανάσταση καί νά τή δυναμώνει μέσα στή φωτιά τοῦ ἀγώνα.

Ἐμεῖς οἱ ρῶσοι δέν ἔχουμε ἀπ' αὐτή τήν ἄποψη τό δικαίωμα νά παραπονούμαστε γιά τήν τύχη μας, γιατί στή χώρα μας ἔχουμε ἀντεπανάσταση καί μάλιστα ἀρκετά ὑπολογίσιμη. Καί οἱ τελευταῖες ἐκδηλώσεις τῆς ἀντεπανάστασης τῶν στρατηγῶν καί τῆς κεφαλαιοκρατίας καί τό κύμα τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος πού ξέσπασε σάν ἀπάντηση, ἔδειξαν ὁλοκάθαρα ὅτι ἡ ἐπανάσταση ἀναπτύσσεται καί δυναμώνει ἀκριβῶς μέσα στίς συγκρούσεις μέ τήν ἀντεπανάσταση.

Μέσα στή φωτιά αὐτῶν τῶν συγκρούσεων ξαναζωντάνεψαν καί δραστηριοποιήθηκαν τά Σοβιέτ κι οἱ Ἐπιτροπές πού φαίνονταν σά νά εἶχαν σβήσει, γιατί τόν Ἰούλη-Αὔγουστο τά εἶχαν ξεχαρβαλώσει οἱ ραδιουργίες τῆς κεφαλαιοκρατίας.

Στηριγμένη σ' αὐτές τίς ὀργανώσεις ἡ ἐπανάσταση ὑψώθηκε ὥς τό θρίαμβο πάνω στήν ἀντεπανάσταση.

Τώρα πού ή άντεπανάσταση τοῦ Κορνίλοφ ὑποχωρεῖ ἄταχτα καί ὁ Κερένσκι οἰκειοποιεῖται χωρίς πολλά προσχήματα ξένες δάφνες, τώρα φαίνεται ἐξαιρετικά καθαρά ὅτι ἡ ἐπανάσταση θά εἶχε σαρωθεῖ χωρίς αὐτές τίς ὀργανώσεις τῶν σιδηροδρομικῶν, τῶν φαντάρων, τῶν ναυτῶν, τῶν ἀγροτῶν, τῶν ἐργατῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῶν ΤΤΤ καί τίς ἄλλες «αὐθαίρετες» Ἐπιτροπές, θά εἶχε σαρωθεῖ χωρίς τήν ἐπαναστατική τους πρωτοβουλία καί τή μαχητική τους αὐτενέργεια.

Γι' αὐτό θά ἔπρεπε νά δόσουμε μεγαλύτερη προσοχή σ' αὐτές τίς ὀργανώσεις. Γι' αὐτό πρέπει νά δουλέψουμε μέ μεγαλύτερη ἐνεργητικότητα γιά νά δυναμώσουν καί νά ἐπεκταθοῦν αὐτές οἱ ὀργανώσεις. Ἄς ζοῦν κι ἄς ἀναπτύσσονται, ἄς δυναμώνουν καί ἄς νικοῦν οἱ «αὐθαίρετες» Ἐπιτροπές—αὐτό πρέπει νἆναι τό σύνθημα τῶν φίλων τῆς ἐπανάστασης.

Μονάχα ἐχθροί, μονάχα ἄσπονδοι ἐχθροί τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ θά μποροῦσαν νά παραβλάψουν τήν ἀκεραιότητα αὐτῶν τῶν ὀργανώσεων.

Παρ' ὅλα αὐτά ὅμως ἡ κυβέρνηση Κερένσκι, ἀπό τίς πρῶτες κιόλας μέρες πού ἐκδηλώθηκε ἡ ἀντεπανάσταση, ἄρχισε νά βλέπει μέ ὑποψία τίς «αὐθαίρετες» Ἐπιτροπές. Ἡ κυβέρνηση Κερένσκι πού εἶναι ἀνίκανη καί δέ θέλει νά παλαίψει ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση τοῦ Κορνίλοφ, πού φοβᾶται τίς μάζες καί τό κίνημα τῶν μαζῶν περισσότερο ἀπό τήν ἀντεπανάσταση, ἡ κυβέρνηση αὐτή ἀπό τίς πρῶτες κιόλας ἐκδηλώσεις τῶν κορνιλοφικῶν ἔβαλε ἐμπόδια στήν Ἐπιτροπή τοῦ λαϊκοῦ ἀγώνα τῆς Πετρούπολης πού πάλαιβε ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση. Κι ὅλο τόν καιρό ἡ κυβέρνηση ἐξακολουθοῦσε νά σαμποτάρει τό ἔργο τῆς πάλης ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση τοῦ Κορνίλοφ.

Μά ἔχουμε κι ἄλλες ἐκδηλώσεις της. Στίς 4 τοῦ Σεπτέμβρη ἡ κυβέρνηση Κερένσκι ἔβγαλε εἰδική διαταγή ὅπου κήρυχνε ἀπροκάλυπτα τόν πόλεμο ἐνάντια στίς ἐπαναστατικές Ἐπιτροπές καί τίς ἔθετε ἐκτός νόμου. Χαρακτηρίζοντας τή δράση τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν σάν «αὐθαίρετη», ἡ κυβέρνηση δηλώνει ὅτι:

«Στό μέλλον θά ἀπαγορευθοῦν οἱ αὐθαίρετες ἐνέργειες καί ἡ Προσωρινή κυβέρνηση θά τίς καταπολεμήσει σάν τέτιες καί σάν ἐπιζήμιες γιά τή δημοκρατία».

Ὁ Κερένσκι, ὅπως φαίνεται, ξέχασε ὅτι ἡ ὑπατεία δέν ἀντικατάστησε ἀκόμα τό «διευθυντήριο» καί ὅτι ὁ ἴδιος δέν εἶναι ὁ πρῶτος ὕπατος τῆς ρωσικῆς δημοκρατίας.

Ὁ Κερένσκι, ὅπως φαίνεται, δέν ξέρει ὅτι μεταξύ τοῦ «Διευθυντηρίου» καί τῆς «Ὑπατείας» εἶχε μεσολαβήσει πραξικόπημα καί ὅτι ἕνα τέτιο πραξικόπημα θά ἔπρεπε νά εἶχε γίνει πρίν ἐκδοθοῦν παρόμοιες διαταγές.

Ὁ Κερένσκι δέν ξέρει ὅτι στόν ἀγώνα ἐνάντια στίς «αὐθαίρετες» Ἐπιτροπές τῶν μετόπισθεν καί τοῦ μετώπου θά ἦταν ὑποχρεωμένος νά στηριχτεῖ στούς διάφορους Καλέντιν καί Κορνίλοφ καί μόνο σ' αὐτούς καί ἐδῶ θά ἔκανε καλά νά θυμᾶται κάθε φορά τήν τύχη τῶν τελευταίων...

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι οἱ ἐπαναστατικές Ἐπιτροπές θά ἀποκρούσουν ἄξια τό πισώπλατο χτύπημα πού τούς δίνει ὁ Κερένσκι.

Ἐκφράζουμε τή σταθερή πεποίθησή μας ὅτι οἱ ἐπαναστατικές Ἐπιτροπές δέ θά παρεκκλίνουν ἀπό τό δρόμο τους.

Καί ἄν ὁ δρόμος τοῦ «διευθυντηρίου» ἔχει χωρίσει ὁριστικά ἀπό τό δρόμο τῶν ἐπαναστατικῶν Ἐπιτροπῶν, τόσο τό χειρότερο γιά τό «διευθυντήριο».

Ὁ ἀντεπαναστατικός κίνδυνος δέν πέρασε ἀκόμα—ζήτω οἱ ἐπαναστατικές Ἐπιτροπές!

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 3,
6 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΡΗΞΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΝΤΕΤΟΥΣ

Τό πραξικόπημα τοῦ Κορνίλοφ δέν ἔχει μόνο τήν ἀρνητική του πλευρά. Τό πραξικόπημα αὐτό, ὅπως καί κάθε ἄλλο φαινόμενο στή ζωή, ἔχει καί τή θετική του πλευρά. Τό πραξικόπημα τοῦ Κορνίλοφ στρεφόταν ἐνάντια στήν ἴδια τήν ὑπόσταση τῆς ἐπανάστασης. Δέ χωρεῖ ἀμφιβολία γι' αὐτό. Προσβάλλοντας ὅμως τήν ἐπανάσταση καί βάζοντας σέ κίνηση ὅλες τίς δυνάμεις τῆς κοινωνίας, ἀπό τό ἕνα μέρος κέντρισε τήν ἐπανάσταση, τήν ἔσπρωξε νά ἀναπτύξει μεγαλύτερη δραστηριότητα καί νά ὀργανωθεῖ καλύτερα, καί ἀπό τό ἄλλο μέρος ἀποκάλυψε τήν ἀληθινή οὐσία τῶν τάξεων καί τῶν κομμάτων, τούς ἀφαίρεσε τή μάσκα καί βοήθησε νά γνωρίσει κανείς τήν ἀληθινή τους φυσιογνωμία.

Στό πραξικόπημα τοῦ Κορνίλοφ χρωστιέται τό γεγονός ὅτι τά Σοβιέτ τῶν μετόπισθεν καί οἱ Ἐπιτροπές τοῦ μετώπου, πού εἶχαν σχεδόν πάψει νά ὑπάρχουν, ζωντάνεψαν διαμιᾶς καί ἀνάπτυξαν τή δράση τους.

Στό πραξικόπημα τοῦ Κορνίλοφ χρωστιέται τό γεγονός ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἄρχισε τώρα νά μιλᾶ γιά τήν ἀντεπαναστατικότητα τῶν καντέτων, χωρίς νά ἐξαιροῦνται καί κεῖνοι πού χτές ἀκόμα προσπαθοῦσαν «σπασμωδικά» νά πετύχουν ἕνα συμβιβασμό μαζί τους.

Εἶναι γεγονός ὅτι «ὕστερα ἀπό ὅσα συνέβηκαν» ἀκόμα κι οἱ ἐσέροι κι οἱ μενσεβίκοι ἔχουν τή γνώμη πώς δέν ἐπιτρέπεται πιά ἕνας συνασπισμός μέ τούς καντέτους.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἀκόμα καί τό «διευθυντήριο» τῶν πέντε, πού τό σχημάτισε ὁ Κερένσκι, βρέθηκε ὑποχρεωμένο νά τά βολέψει χωρίς τήν ἐπίσημη ἐκπροσώπηση τῶν καντέτων.

Θά μποροῦσε νά παραδεχτεῖ κανείς ὅτι ἡ ρήξη μέ τούς καντέτους ἀποτελεῖ σήμερα ἐπιταγή τῶν «δημοκρατικῶν» κομμάτων.

Αὐτή εἶναι ἡ θετική πλευρά τοῦ πραξικοπήματος τοῦ Κορνίλοφ.

Τί σημαίνει ὅμως *νά ξεκόψει* κανείς ἀπό τούς καντέτους;

Ἄς ὑποθέσουμε ὅτι οἱ ἐσέροι κι οἱ μενσεβίκοι ξέκοψαν «όριστικά» ἀπό τούς καντέτους, σά μέλη τοῦ κόμματος τῶν καντέτων. Αὐτό σημαίνει ἄραγε ὅτι μ' αὐτή τους τήν ἐνέργεια ξέκοψαν καί ἀπό τήν πολιτική τῶν καντέτων, σάν ἐκπροσώπων τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας;

Ὄχι, καθόλου.

Ἄς ὑποθέσουμε ὅτι στή δημοκρατική σύσκεψη πού θά γίνει στίς 12 τοῦ Σεπτέμβρη, οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας θά σχηματίσουν καινούργια κυβέρνηση χωρίς τούς καντέτους καί ὅτι ὁ Κερένσκι θά πειθαρχήσει σέ μιά τέτια ἀπόφαση. Μήπως αὐτό σημαίνει ὅτι μ' αὐτή τους τήν ἐνέργεια ξέκοψαν καί ἀπό τήν πολιτική τῶν καντέτων, σάν ἐκπροσώπων τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας;

Ὄχι, καθόλου.

Ἡ ἰμπεριαλιστική δημοκρατία τῆς Γαλλίας μᾶς προσφέρει ἕνα σωρό παραδείγματα, πού δείχνουν πῶς οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ κεφαλαίου ἐνῶ οἱ ἴδιοι δέν παίρνουν μέρος

στίς κυβερνήσεις, «στέλνουν» σ' αὐτές τούς μικροαστούς «σοσιαλιστές», κι ἔτσι κρυμμένοι στά παρασκήνια καί χρησιμοποιώντας ξένα πρόσωπα, ληστεύουν ἀνενόχλητοι τή χώρα. Ξέρουμε ἀπό τήν ἱστορία πῶς στή Γαλλία τά σκυλόψαρα τοῦ χρηματιστικοῦ κεφαλαίου βάζουν ἐπικεφαλῆς τῶν κυβερνήσεων «σοσιαλιστές» (Μπριάν! Βιβιανί!), καί οἱ ἴδιοι τους, κρυμμένοι πίσω ἀπό τίς πλάτες αὐτῶν τῶν «σοσιαλιστῶν», ἐφαρμόζουν μέ ἐπιτυχία τήν πολιτική τῆς τάξης τους.

Καί στή Ρωσία εἶναι ἀπόλυτα δυνατή ἡ ὕπαρξη ἑνός παρόμοιου ὑπουργικοῦ συμβουλίου χωρίς τούς καντέτους, πού θά κρίνει ὅμως ἀναγκαῖο νά ἐφαρμόσει τήν πολιτική τῶν καντέτων σάν τή μοναδική πολιτική πού εἶναι δυνατή, ἐξαιτίας, ἄς ποῦμε, τῆς πίεσης πού ἀσκεῖ τό συμμαχικό κεφάλαιο, πού σ' αὐτό ἡ Ρωσία εἶναι φόρου ὑποτελής, καθώς καί γιά ἄλλους ἀκόμα λόγους.

Δέ χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι οἱ καντέτοι δέ θά εἶχαν ἐν ἀνάγκη ἀντίρηση νά σχηματισθεῖ μιά τέτια κυβέρνηση, γιατί στό κάτω-κάτω τούς εἶναι ἀδιάφορο ποιός θά ἐφαρμόσει τήν πολιτική τους: *ἀρκεῖ νά ἐφαρμοστεῖ ἡ πολιτική αὐτή τῶν καντέτων.*

Εἶναι φανερό ὅτι ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος βρίσκεται στήν πολιτική πού θά ἐφαρμόσει ἡ κυβέρνηση κι ὄχι στή σύνθεση τῆς κυβέρνησης.

Γι' αὐτό ὅποιος θέλει νά ξεκόψει ἀπό τούς καντέτους στά ἔργα κι ὄχι μόνο στά λόγια, εἶναι ὑποχρεωμένος νά ξεκόψει πρῶτα ἀπ' ὅλα ἀπό τήν πολιτική τῶν καντέτων.

Ξεκόβω ὅμως ἀπό τήν πολιτική τῶν καντέτων σημαίνει ξεκόβω ἀπό τούς τσιφλικάδες καί μεταβιβάζω τή γῆ τους στίς Ἐπιτροπές ἀγροτῶν χωρίς νά σταματῶ μπροστά στό γεγονός ὅτι ἕνα τέτιο μέτρο θά ἀποτελέσει γερό χτύπημα σέ ὁρισμένες παντοδύναμες τράπεζες.

Ξεκόβω ἀπό τήν πολιτική τῶν καντέτων σημαίνει ξεκόβω ἀπό τούς κεφαλαιοκράτες καί καθιερώνω τόν ἐργατικό ἔλεγχο στήν παραγωγή καί τή διανομή χωρίς νά σταματῶ μπροστά στό γεγονός ὅτι μ' αὐτό θά θιχτοῦν ἀναγκαστικά τά κέρδη τῶν κεφαλαιοκρατῶν.

Ξεκόβω ἀπό τήν πολιτική τῶν καντέτων σημαίνει ξεκόβω μέ τό ληστρικό πόλεμο καί τίς μυστικές συμφωνίες χωρίς νά σταματῶ μπροστά στό γεγονός ὅτι ἕνα τέτιο μέτρο θά σήμαινε γερό χτύπημα στίς ἰμπεριαλιστικές κλίκες τῶν συμμάχων.

Μποροῦν ἄραγε οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι νά φτάσουν σέ μιά παρόμοια ρήξη μέ τούς καντέτους;

Ὄχι, δέ μποροῦν. Γιατί τότε θά ἔπαυαν νά εἶναι ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, δηλ. ὀπαδοί τοῦ πολέμου στό μέτωπο καί τῆς ταξικῆς εἰρήνης στά μετόπισθεν.

Τί νόημα ἔχουν λοιπόν τότες οἱ ἀτέλειωτες κραυγές τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων γιά ρήξη μέ τούς καντέτους;

—Τή ρήξη μέ τούς καντέτους στά λόγια καί μονάχα στά λόγια!

Ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος εἶναι ὅτι ὕστερα ἀπό τό ναυάγιο τῆς συνωμοσίας τοῦ Κορνίλοφ, ὕστερα ἀπό τήν ἀποκάλυψη τῆς ἀντεπαναστατικῆς οὐσίας τοῦ κόμματος τοῦ Μιλιουκόφ, ἕνας ἀνοιχτός συμβιβασμός μ' αὐτό τό κόμμα ἔγινε ἐξαιρετικά ἀντιλαϊκός ἀνάμεσα στούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους... φτάνει οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι νά κάνουν μιά τέτια συμφωνία καί θά χάσουν αὐτοστιγμῆς καί τά τελευταῖα ὑπολείμματα τῆς πρώην στρατιᾶς τῶν ὀπαδῶν τους. Γι' αὐτό εἶναι ὑποχρεωμένοι νά μήν καταλήξουν σέ ἀνοιχτή ἀλλά σέ *μιά συγκαλυμμένη συμφωνία*. Ἀπό δῶ κι ὅλος ὁ θόρυβος γιά ρήξη μέ τούς καντέτους, θόρυβος πού ἀποβλέπει νά συγκαλύψει τίς συμφωνίες πού γίνονται στά παρασκήνια μέ τούς καντέτους. Γιά τά μάτια

φωνάζουν: Κάτω οἱ καντέτοι! Στήν πράξη ὅμως κλείνουν συμμαχία μέ τούς καντέτους! Γιά τά μάτια φωνάζουν: Κυβέρνηση χωρίς τούς καντέτους! Στήν πράξη ὅμως εἶναι κυβέρνηση γιά τούς καντέτους, γιά τούς ντόπιους καντέτους καί τούς συμμάχους πού ὑπαγορεύουν τή θέλησή τους «σ' αὐτούς πού κρατᾶν στά χέρια τους τήν ἐξουσία».

Τό συμπέρασμα ἀπό ὅλα αὐτά εἶναι ὅτι ἡ Ρωσία μπῆκε σέ μιά τέτια φάση πολιτικῆς ἐξέλιξης, ὅπου ὁ ἀνοιχτός συμβιβασμός μέ τήν ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία γίνεται πράξη πολύ ριψοκίνδυνη. Ζοῦμε μιά περίοδο σοσιαλσωβινιστικῶν κυβερνήσεων, κυβερνήσεων χωρίς τούς καντέτους, πού ὡστόσο ὅμως ἔχουν γιά ἀποστολή νά ἐκπληρώσουν τή θέληση τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας.

Τό «διευθυντήριο» πού δημιουργήθηκε πρίν ἀπό λίγες μέρες ἀποτελεῖ τήν πρώτη προσπάθεια νά σχηματιστεῖ μιά τέτια κυβέρνηση.

Πρέπει νά παραδεχτοῦμε ὅτι ἡ σύσκεψη πού ὁρίστηκε γιά τίς 12 τοῦ Σεπτέμβρη, ἄν δέν τελειώσει σά φάρσα, θά ἐπιχειρήσει κατά πάσα πιθανότητα νά δημιουργήσει μιά παρόμοια «πιό ἀριστερή» κυβέρνηση.

Τό χρέος τῶν πρωτοπόρων ἐργατῶν εἶναι νά ἀποσπάσουν τή μάσκα ἀπ' αὐτές τίς μή καντέτικες κυβερνήσεις καί νά δείξουν στίς μάζες τό πραγματικό καντέτικο περιεχόμενό τους.

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 3,
6 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Υπογραφή: Κ. Στ.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΥΜΑ

Τό πρῶτο κύμα τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης ἄρχισε μέ τό σύνθημα τῆς πάλης ἐνάντια στόν τσαρισμό. Οἱ κύριες δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης ἦταν τότε οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι. Δέν ἦταν ὅμως οἱ μοναδικές δυνάμεις. Παράλληλα μέ τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους «ἐμφανίστηκαν στή σκηνή» καί οἱ φιλελεύθεροι ἀστοί (καντέτοι) κι οἱ ἀγγλογάλλοι κεφαλαιοκράτες. Ἀπ' αὐτούς οἱ φιλελεύθεροι ἀστοί ἐγκατέλειψαν τόν τσαρισμό γιατί ἀποδείχτηκε ἀνίκανος νά ἀνοίξει τό δρόμο πρός τήν Κωνσταντινούπολη καί οἱ ἀγγλογάλλοι κεφαλαιοκράτες πρόδοσαν τόν τσαρισμό γιατί ἐπιδίωκε νά κλείσει χωριστή εἰρήνη μέ τή Γερμανία.

Ἔτσι σχηματίστηκε κάποιος μυστικός συνασπισμός καί κάτω ἀπό τήν πίεση αὐτοῦ τοῦ συνασπισμοῦ ὁ τσαρισμός ἀναγκάστηκε νά ἀποσυρθεῖ ἀπό τή σκηνή. Κι ὁ μυστικός αὐτός συνασπισμός βγῆκε στό φανερό τήν ἑπόμενη κιόλας τῆς πτώσης τοῦ τσαρισμοῦ καί πῆρε τή μορφή μιᾶς συγκεκριμένης συμφωνίας ἀνάμεσα στήν Προσωρινή κυβέρνηση καί τό Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης, ἀνάμεσα στούς καντέτους καί τήν «ἐπαναστατική δημοκρατία».

Μά οἱ δυνάμεις αὐτές ἀκολουθοῦσαν τελείως διαφορετικούς σκοπούς. Ἐνῶ οἱ καντέτοι κι οἱ ἀγγλογάλλοι κε-

φαλαιοκράτες ἤθελαν νά κάνουν μόνο μιά μικρή ἐπανάσταση γιά νά ἐκμεταλλευτοῦν τόν ἐπαναστατικό ἐνθουσιασμό τῶν μαζῶν πρός τό συμφέρον τοῦ μεγάλου ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου—ἀπό τό ἄλλο μέρος οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι ἐπιδίωκαν τή ριζική ἀλλαγή τοῦ παλιοῦ καθεστῶτος καί τήν ὁλοκληρωτική νίκη τῆς μεγάλης ἐπανάστασης μέ σκοπό νά ἀνατρέψουν τούς τσιφλικάδες, νά χαλιναγωγήσουν τήν ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία καί νά πετύχουν ἔτσι τόν τερματισμό τοῦ πολέμου καί μιά δίκαια εἰρήνη.

Ἡ ριζική αὐτή ἀντίφαση ἀποτέλεσε τή βάση γιά τήν παραπέρα ἀνάπτυξη τῆς ἐπανάστασης. Ἡ ἴδια προκαθόρισε καί τήν ἀστάθεια τοῦ συνασπισμοῦ μέ τούς καντέτους.

Ἔκφραση αὐτῆς τῆς ἀντίφασης εἶναι ὅλες οἱ λεγόμενες κρίσεις τῆς ἐξουσίας, μαζί καί ἡ τελευταία κρίση, ἡ κρίση τοῦ Αὐγούστου.

Καί ἄν στήν πορεία τῶν κρίσεων αὐτῶν ἡ ἐπιτυχία ἔκλινε κάθε φορά μέ τό μέρος τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας, ἄν οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι ὕστερα ἀπό κάθε «λύση» τῆς κρίσης βγαίναν ἐξαπατημένοι καί ὁ συνασπισμός διατηροῦνταν παρ' ὅλα αὐτά μέ τή μιά ἤ τήν ἄλλη μορφή, αὐτό δέν ἐξηγεῖται μόνο μέ τήν καλή ὀργάνωση καί τήν οἰκονομική δύναμη τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας. Ἐξηγεῖται ἀκόμα καί μέ τό γεγονός ὅτι τά ταλαντευόμενα ἀνώτερα στρώματα τῆς μικροαστικῆς τάξης, καθώς καί τά κόμματά τους, τά κόμματα τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων, πού τά ἀκολουθοῦν ἀκόμα οἱ πλατιές μάζες τῶν μικροαστῶν τῆς μικροαστικῆς γενικά χώρας μας, βρίσκονταν κάθε φορά «ἀπό τήν ἄλλη πλευρά τοῦ ὁδοφράγματος» καί ἔκριναν ἔτσι τήν πάλη γιά τήν ἐξουσία πρός ὄφελος τῶν καντέτων.

Ὁ συνασπισμός μέ τούς καντέτους ἀπόχτησε τή μεγαλύτερή του δύναμη τίς μέρες τοῦ Ἰούλη, τότε πού τά

μέλη τοῦ συνασπισμοῦ ἐμφανίστηκαν στή σκηνή σέ ἕνα ἑνιαῖο μαχητικό μέτωπο καί ἔστρεψαν τά ὅπλα τους ἐνάντια στούς «μπολσεβίκους» ἐργάτες καί φαντάρους.

Ἡ σύσκεψη τῆς Μόσχας ἀπό τήν ἄποψη αὐτή δέν ἦταν παρά ὁ ἀντίλαλος τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰούλη καί τό γεγονός ὅτι δέν ἐπέτρεψαν στούς μπολσεβίκους νά πάρουν μέρος στή σύσκεψη αὐτή ἔμελλε νά ἀποτελέσει ἐχέγγυο ἀπαραίτητο γιά τή στερέωση τοῦ «συνασπισμοῦ τιμῆς» μέ τίς «ζωντανές δυνάμεις» τῆς χώρας, γιατί ἡ ἀπομόνωση τῶν μπολσεβίκων θεωροῦνταν ἀπαραίτητος ὅρος γιά τή σταθερότητα τοῦ σ υ ν α σ π ι σ μ ο ῦ μέ τούς καντέτους.

Ἔτσι εἶχαν τά πράγματα ὥς τήν ἡμέρα πού ξέσπασε ἡ συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ.

Μέ τήν ἐμφάνιση στή σκηνή τοῦ Κορνίλοφ ἀλλάζει ἡ εἰκόνα.

Ἀπό τή σύσκεψη ἀκόμα τῆς Μόσχας φάνηκε καθαρά ὅτι ἡ συμμαχία μέ τούς καντέτους ἀπειλοῦσε νά μετατραπεῖ σέ μιά συμμαχία μέ τόν Κορνίλοφ καί τόν Καλέντιν ὄχι μονάχα ἐνάντια... στούς μπολσεβίκους, ἀλλά καί ἐνάντια σέ ὁλόκληρη τή ρωσική ἐπανάσταση, ἐνάντια στίς ἴδιες τίς κατακτήσεις τῆς ἐπανάστασης. Τό μποϋκοτάρισμα τῆς σύσκεψης τῆς Μόσχας καί ἡ ἀπεργία διαμαρτυρίας τῶν ἐργατῶν τῆς Μόσχας ἀποκάλυψαν τόν ἀντεπαναστατικό χαραχτήρα πού εἶχε αὐτό τό ἀνθρωπομάζωμα καί χάλασαν τά σχέδια τῶν συνωμοτῶν. Καί μέ τήν ἔννοια αὐτή τό μποϋκοτάρισμα τῆς σύσκεψης κι ἡ ἀπεργία τῆς Μόσχας ἀποτέλεσαν τότε ὄχι μόνο προειδοποίηση ἀλλά καί ἔκκληση—νά εἴμαστε ἕτοιμοι. Εἶναι γνωστό πώς ἡ ἔκκληση δέν ἔμεινε φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ: σειρά ὁλόκληρη ἀπό πόλεις ἀπάντησαν στήν ἔκκληση μέ ἀπεργίες διαμαρτυρίας...

Ἦταν ἕνα ἀπειλητικό προμήνυμα.

Ἡ ανταρσία τοῦ Κορνίλοφ ἄνοιξε ἁπλῶς τήν ἀσφαλι-

στική δικλείδα ἀπ' ὅπου ξεχύθηκε ἡ συσσωρευμένη ἐπαναστατική ἀγανάχτηση, ἔκανε ἁπλῶς νά ξαπολυθεῖ ἡ δεσμευμένη ἐπαναστατική ἐνέργεια, κέντρισε τήν ἐπανάσταση καί τήν ἔσπρωξε πρός τά μπρός.

Κι ἐδῶ, στή φωτιά τῆς μάχης ἐνάντια στίς ἀντεπαναστατικές δυνάμεις, ὅπου τά λόγια κι οἱ ὑποσχέσεις ἐπαληθεύονται στή ζωντανή πράξη, μέσα στήν ἀνοιχτή πάλη—ἐδῶ φάνηκαν οἱ πραγματικοί φίλοι καί οἱ ἐχθροί τῆς ἐπανάστασης, οἱ πραγματικοί σύμμαχοι καί οἱ προδότες τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν καί τῶν φαντάρων.

Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση πού εἶχε συναρμολογηθεῖ μέ τόσους κόπους καί προσπάθειες ἀπό τά πιό ἀνομοιογενῆ στοιχεῖα, ἐξαρθρώνεται μέ τό πρῶτο φύσημα τοῦ πραξικοπήματος τοῦ Κορνίλοφ.

«Εἶναι λυπηρό» ἀλλά γεγονός: ὁ συνασπισμός ἐξωτερικά ἐμφανίζεται δυνατός ὅταν εἶναι ἀνάγκη νά φλυαρήσει γιά τή «σωτηρία τῆς ἐπανάστασης», ἀποκαλύπτεται ὅμως ἁπλή σαπουνόφουσκα ὅταν χρειάζεται νά σωθεῖ πραγματικά ἡ ἐπανάσταση ἀπό θανάσιμο κίνδυνο.

Οἱ καντέτοι ἀποχωροῦν ἀπό τήν κυβέρνηση καί τάσσονται ἀνοιχτά ἀλληλέγγυοι μέ τούς κορνιλοφικούς. Ὅλοι οἱ ἰμπεριαλιστές ὅλων τῶν ἀποχρώσεων καί ὅλων τῶν βαθμῶν, οἱ τραπεζίτες κι οἱ ἐργοστασιάρχες, οἱ βιομήχανοι κι οἱ κερδοσκόποι, οἱ τσιφλικάδες καί οἱ στρατηγοί, οἱ πουλημένοι κοντυλοφόροι τῆς «Νόβογιε Βρέμια» καί οἱ ἄναντροι προβοκάτορες τῆς «Μπιρζιόφκα»—ὅλοι τους μέ ἐπικεφαλῆς τό κόμμα τῶν καντέτων καί σέ συμμαχία μέ τίς ἀγγλογαλλικές ἰμπεριαλιστικές κλίκες, βρίσκονται στό ἴδιο στρατόπεδο μέ τούς ἀντεπαναστάτες—ἐνάντια στήν ἐπανάσταση καί τίς καταχτήσεις της.

Γίνεται φανερό ὅτι ἡ συμμαχία μέ τούς καντέτους εἶναι συμμαχία μέ τούς τσιφλικάδες ἐνάντια στούς ἀγρότες, συμμαχία μέ τούς κεφαλαιοκράτες ἐνάντια στούς ἐργάτες, συμμαχία μέ τούς στρατηγούς ἐνάντια στούς φαντάρους.

Γίνεται φανερό ὅτι ὅποιος συμβιβάζεται μέ τό Μιλιουκόφ συμβιβάζεται μέ τόν ἴδιο τόν Κορνίλοφ καί θά ταχθεῖ ἐνάντια στήν ἐπανάσταση, γιατί Μιλιουκόφ καί Κορνίλοφ εἶναι «ἕνα καί τό ἴδιο πράγμα».

Ἡ ἀόριστη ἐπίγνωση αὐτῆς τῆς ἀλήθειας ἀποτελεῖ ἀκριβῶς τή βάση τοῦ νέου μαζικοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, τή βάση τοῦ δεύτερου κύματος τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης.

Καί ἄν τό πρῶτο κύμα τ ε λ ε ι ώ ν ε ι μέ τό θρίαμβο τοῦ συνασπισμοῦ μέ τούς καντέτους (σύσκεψη τῆς Μόσχας!), τό δεύτερο κύμα ἀ ρ χ ί ζ ε ι μέ τή χρεωκοπία αὐτοῦ τοῦ συνασπισμοῦ, μέ τόν ἀνοιχτό πόλεμο ἐνάντια στούς καντέτους.

Στήν πάλη ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση τῶν στρατηγῶν καί τῶν καντέτων ξαναζωντανεύουν καί δυναμώνουν τά Σοβιέτ καί οἱ Ἐπιτροπές τῶν μετόπισθεν καί τοῦ μετώπου, πού φαίνονταν σά νά εἶχαν σβήσει.

Μέσα στήν πάλη ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση τῶν στρατηγῶν καί τῶν καντέτων ἐμφανίζονται νέες ἐπαναστατικές Ἐπιτροπές τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων, τῶν ναυτῶν καί τῶν ἀγροτῶν, τῶν σιδηροδρομικῶν καί τῶν ὑπαλλήλων τῶν ΤΤΤ.

Μέσα στή φωτιά αὐτῆς τῆς πάλης διαμορφώνονται νέα τοπικά ὄργανα ἐξουσίας, στή Μόσχα καί στόν Καύκασο, στήν Πετρούπολη καί στά Οὐράλια, στήν Ὀδησσό καί στό Χάρκοβο.

Δέν πρόκειται ἐδῶ γιά τίς καινούργιες ἀποφάσεις τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων, πού ἀναμφισβήτητα ἀριστεροποιήθηκαν αὐτές τίς μέρες, πράγμα φυσικά πού δέν ἔχει αὐτό καθαυτό μικρή σημασία.

Δέν πρόκειται επίσης καί γιά τή «νίκη τοῦ μπολσεβικισμοῦ», πού ὁ ἀστικός τύπος τή χρησιμοποιεῖ σά μπαμπούλα γιά νά ἐκβιάσει τούς τρομοκρατημένους φιλισταίους τῆς «Ντέν» καί τῆς «Βόλια Ναρόντα».

Πρόκειται γιά τό ὅτι μέσα στήν πάλη ἐνάντια στούς καντέτους καί παρά τή θέλησή τους ξεπηδάει μιά καινούργια ἐξουσία, πού νίκησε στήν ἀνοιχτή ἀναμέτρηση τά τμήματα τῆς ἀντεπανάστασης.

Πρόκειται γιά τό ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτή, μέ τό πέρασμά της ἀπό τήν ἄμυνα στήν ἐπίθεση, προσβάλλει ἀναπότρεπτα τά πιό ζωτικά συμφέροντα τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί συσπειρώνει ἔτσι γύρω της τίς πλατιές μάζες τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν.

Πρόκειται γιά τό ὅτι ἡ «μή ἀναγνωρισμένη» αὐτή ἐξουσία ἐνεργώντας μ' αὐτό τόν τρόπο εἶναι ὑποχρεωμένη ἀπό τά ἴδια τά πράγματα νά θέσει τό ζήτημα τῆς «νομιμοποίησής» της καί ἐδῶ ἀποδείχνεται ὅτι ἡ «ἐπίσημη ἐξουσία», πού ἀποκάλυψε τήν ἀναμφισβήτητη συγγένειά της μέ τούς ἀντεπαναστάτες συνωμότες, χάνει τό ἔδαφος κάτω ἀπό τά πόδια της.

Πρόκειται τέλος γιά τό ὅτι ἡ κυβέρνηση τοῦ Κερένσκι, πού χτές ἀκόμα φοβόταν νά ἀναλάβει ἀποφασιστικό ἀγώνα ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση τοῦ Κορνίλοφ, σήμερα—μπροστά στό καινούργιο κύμα τῆς ἐπανάστασης, πού ἀγκαλιάζει ὁρμητικά καινούργιες πόλεις και περιοχές—ἑνώνεται μέ τόν Κορνίλοφ καί τούς ὀπαδούς του στά μετόπισθεν καί στό μέτωπο καί ταυτόχρονα «διατάζει» νά διαλυθοῦν οἱ ἑστίες τῆς ἐπανάστασης, οἱ «αὐθαίρετες» Ἐπιτροπές τῶν ἐργατῶν, τῶν φαντάρων καί τῶν ἀγροτῶν.

Κι ὅσο πιό στενή γίνεται ἡ ὁμοφωνία τοῦ Κερένσκι μέ τόν Κορνίλοφ καί τόν Καλέντιν, τόσο πλαταίνει καί τό χάσμα ἀνάμεσα στό λαό καί τήν κυβέρνηση, τόσο πιό πιθανή γίνεται καί ἡ ρήξη ἀνάμεσα στά Σοβιέτ καί τήν Προσωρινή κυβέρνηση.

Τά γεγονότα αὐτά καί ὄχι οἱ ἀποφάσεις ὁρισμένων κομμάτων ἀπαγγέλλουν τή θανατική καταδίκη τῶν παλιῶν συμβιβαστικῶν συνθημάτων.

Δέ θέλουμε καθόλου νά ὑπερεκτιμήσουμε τό βαθμό τῆς ρήξης μέ τούς καντέτους. Ξέρουμε πώς ἡ ρήξη αὐτή εἶναι γιά τήν ὥρα μόνο τυπική. Ὅμως γιά τήν ἀρχή, ἀκόμα καί μιά τέτια ρήξη ἀποτελεῖ ἕνα τεράστιο βῆμα πρός τά μπρός. Πρέπει νά παραδεχτοῦμε ὅτι τά ὑπόλοιπα θά φροντίσουν νά τά ἀποτελειώσουν οἱ ἴδιοι οἱ καντέτοι. Ἄρχισαν κιόλας μέ τό μποϋκοτάρισμα τῆς δημοκρατικῆς σύσκεψης. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐμποροβιομηχάνων, πού οἱ πονηροί στρατηγοί τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶχαν θελήσει «νά τούς τυλίξουν στά δίχτυα τους», ἀκολούθησαν τ' ἀχνάρια τῶν καντέτων. Πρέπει νά παραδεχτοῦμε ὅτι θά τραβήξουν ἀκόμα παραπέρα, ὅτι θά ἐξακολουθήσουν νά κλείνουν τά ἐργοστάσια καί τίς φάμπρικες, ὅτι θ' ἀρνηθοῦν ν' ἀνοίξουν πιστώσεις στά ὄργανα τῆς «δημοκρατίας» καί θά ἐπιδεινώσουν ἔτσι σκόπιμα τήν καταστροφή καί τήν πείνα. Καί στήν περίπτωση αὐτή ἡ «δημοκρατία» παλαίβοντας ἐνάντια στήν καταστροφή καί τήν πείνα, θά τραβηχτεῖ ἀναπότρεπτα σέ ἀποφασιστικό ἀγώνα ἐνάντια στήν κεφαλαιοκρατία, καί θά βαθύνει τή ρήξη της μέ τούς καντέτους...

Μέ μιά τέτια προοπτική καί μέσα σέ τέτιο συνδυασμό γεγονότων ἡ δημοκρατική σύσκεψη πού συγκαλεῖται στίς 12 τοῦ Σεπτέμβρη, γίνεται πολύ συμπτωματική. Πῶς θά τελειώσει ἡ σύσκεψη, «θά πάρει» ἄραγε στά χέρια της τήν ἐξουσία, «θά ὑποχωρήσει» ὁ Κερένσκι—ὅλα αὐτά εἶναι ἐρωτήματα, στά ὁποῖα δέν ἔχουμε ἀκόμα τή δυνατότητα ν' ἀπαντήσουμε. Πολύ πιθανόν, αὐτοί πού εἶχαν τήν

πρωτοβουλία τῆς σύσκεψης νά προσπαθήσουν νά βροῦν κάποια πονηρή φόρμουλα «συμβιβασμοῦ». Δέν πρόκειται ὅμως βέβαια γι' αὐτό. Τά βασικά προβλήματα τῆς ἐπανάστασης καί προπάντων τό πρόβλημα τῆς ἐξουσίας, δέ λύνονται μέ συσκέψεις. Ἕνα πράγμα ὅμως εἶναι ἀναμφισβήτητο, ὅτι ἡ σύσκεψη θά συνοψίσει τά συμπεράσματα ἀπό τά γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν, θά κάνει ἐκτίμηση τῶν δυνάμεων καί θά ἀποκαλύψει τή διαφορά ἀνάμεσα στό πρῶτο κύμα τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης πού πέρασε καί τό δεύτερο κύμα πού ἀνεβαίνει.

Καί θά μάθουμε ὅτι:

Τότε, μέ τό πρῶτο κύμα, ὁ ἀγώνας διεξαγόταν ἐνάντια στόν τσαρισμό καί τά ὑπολείμματά του. Τώρα μέ τό δεύτερο κύμα, ὁ ἀγώνας διεξάγεται ἐνάντια στούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες.

Τότε, συμμαχία μέ τούς καντέτους. Τώρα, ρήξη μέ τούς καντέτους.

Τότε, ἀπομόνωση τῶν μπολσεβίκων. Τώρα, ἀπομόνωση τῶν καντέτων.

Τότε, συμμαχία μέ τό ἀγγλογαλλικό κεφάλαιο καί πόλεμος. Τώρα, ρήξη μέ τό κεφάλαιο, ρήξη πού ὡριμάζει, καί εἰρήνη δίκαιη καί γενική.

Αὐτόν καί μόνο αὐτόν τό δρόμο θά ἀκολουθήσει τό δεύτερο κύμα τῆς ἐπανάστασης, ὅποια ἀπόφαση κι ἄν πάρει ἡ δημοκρατική σύσκεψη.

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 6,
9 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑΙ Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΝΙΛΟΦ

Τόν τελευταῖο καιρό σέ συνδυασμό μέ τή συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ παρατηρεῖται μαζική ἀναχώρηση τῶν ξένων ἀπό τή Ρωσία. Ὁ πουλημένος ἀστικός τύπος προσπαθεῖ νά συσχετίσει τό φαινόμενο αὐτό μέ τίς «φῆμες γιά εἰρήνη» ἤ ἀκόμα καί μέ τό «θρίαμβο τοῦ μπολσεβικισμοῦ» στήν Πετρούπολη καί τή Μόσχα. Εἶναι ἕνα θορυβώδικο ὄχι ὅμως καί πολύ ἔξυπνο τέχνασμα τῶν κίτρινων, πού ἔχει γιά προορισμό νά κρύψει ἀπό τόν ἀναγνώστη τήν πραγματική αἰτία τῆς ἀναχώρησης τῶν ξένων. Ἡ πραγματική αἰτία τῆς ἀναχώρησής τους εἶναι ἡ ἀναμφισβήτητη συμμετοχή ὁρισμένων ἀπ' αὐτούς στή συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ. Στήν προκειμένη περίπτωση οἱ γενναῖοι αὐτοί κύριοι προσπαθοῦν, κατά τρόπο προνοητικό, νά ξεφύγουν τίς εὐθύνες.

Εἶναι γνωστό ὅτι τό πλήρωμα τῶν θωρακισμένων αὐτοκινήτων πού συνόδεψε στήν Πετρούπολη τήν «ἄγρια μεραρχία» ἀποτελοῦνταν ἀπό ξένους.

Εἶναι γνωστό ὅτι κάποιοι ἐκπρόσωποι τῶν πρεσβειῶν στό Γενικό Ἐπιτελεῖο ὄχι μόνο ἤξεραν ὅτι πρόκειται νά γίνει ἡ συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ, ἀλλά καί βοήθησαν τόν Κορνίλοφ νά τήν προετοιμάσει.

Εἶναι γνωστό ὅτι ὁ τυχοδιώχτης Ἀλάντιν, πράχτορας

τῶν «Times» καί τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κλίκας τοῦ Λονδίνου, πού ἦρθε ἀπό τήν Ἀγγλία κατευθείαν στή σύσκεψη τῆς Μόσχας κι ἔπειτα «κατευθύνθηκε» στό Γενικό Ἐπιτελεῖο, ἦταν ἡ ψυχή τῆς ἀνταρσίας τοῦ Κορνίλοφ κι ἔπαιξε σ' αὐτήν τό πρῶτο βιολί.

Εἶναι γνωστό ὅτι κάποιος ἐπιφανής ἐκπρόσωπος τῆς πιό ἐπιφανοῦς πρεσβείας στήν Πετρούπολη ἀπό τόν Ἰούνη ἀκόμα εἶχε συνδεθεῖ κατά ἕνα τρόπο πολύ συγκεκριμένο μέ τίς ἀντεπαναστατικές ραδιουργίες τῶν Καλέντιν καί τῶν ἄλλων καί τή σύνδεσή του αὐτή μαζί τους τήν ἐπισφράγισε μέ ἐπιβλητικές χρηματικές ἔκτακτες ἐνισχύσεις ἀπό τά χρηματοκιβώτια τῶν πατρώνων του.

Εἶναι γνωστό ὅτι οἱ «Times» καί ἡ «Temps»[79] δέν ἔκρυβαν τή δυσαρέσκειά τους ὅταν ναυάγησε τό πραξικόπημα τοῦ Κορνίλοφ καί δυσφημοῦσαν κι ἔβριζαν τίς ἐπαναστατικές Ἐπιτροπές καί τά Σοβιέτ.

Εἶναι γνωστό ὅτι οἱ ἐπίτροποι τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης στό μέτωπο βρέθηκαν ὑποχρεωμένοι νά κάνουν πολύ προσεχτικούς κάποιους ξένους, πού συμπεριφέρονταν στή Ρωσία ὅπως οἱ εὐρωπαῖοι στήν Κεντρική Ἀφρική.

Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ μαζική αὐτή ἀναχώρηση τῶν ξένων ἄρχισε ἀκριβῶς ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά τά «μέτρα» καί ἐδῶ πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι οἱ ρωσικές ἀρχές, πού δέν ἤθελαν ν' ἀφήσουν νά τούς ξεφύγουν ὁρισμένοι πολύτιμοι «μάρτυρες», βρέθηκαν ὑποχρεωμένες νά πάρουν μέτρα ἐνάντια στήν ἀναχώρηση αὐτή, ἐνῶ ἀπό τό ἄλλο μέρος ὁ Μπιούκενεν (ὁ ἴδιος ὁ Μπιούκενεν!) ἐπειδή φοβόταν, ὅπως φαίνεται, μήπως ξεσκεπαστεῖ, πῆρε κι αὐτός μέ τή σειρά του «μέτρα» καί πρότεινε στά μέλη τῆς βρετανικῆς παροικίας νά φύγουν ἀπό τή Ρωσία. Τώρα ὁ Μπιούκενεν «διαψεύδει κατηγορηματικά» αὐτές τίς «φῆμες», ὅτι δηλαδή ὁ πρεσβευτής τῆς Μεγάλης Βρετανίας πρότεινε σ έ ὅ λ α

τά μέλη τῆς βρετανικῆς παροικίας τῆς Πετρούπολης νά φύγουν ἀπό τή Ρωσία (βλ. «Ρέτς»). Ὅμως, πρῶτα-πρῶτα ἡ περίεργη αὐτή «διάψευση» ἐπιβεβαιώνει ἁπλῶς τίς «φῆμες». Καί δεύτερο, τί χρειάζονται οἱ ψεύτικες «διαψεύσεις», τώρα πού ὁρισμένοι ξένοι (ὄχι «ὅ λ ο ι», ἀλλά ὁρισμένοι!) ἀναχώρησαν κιόλας, δηλαδή τόσκασαν;

Ὅλα αὐτά, ὅπως γράφουμε εἶναι γνωστά καί χιλιοειπωμένα.

Γιά ὅλα αὐτά μιλᾶνε ἀκόμα κι οἱ πέτρες.

Κι ἄν, ὕστερα ἀπ' αὐτά, «κάποιοι κυβερνητικοί κύκλοι» καί κυρίως ὁ ἀστικός τύπος προσπαθοῦν νά στρέψουν ἀλλοῦ τό ζήτημα καί νά ρίξουν τήν «εὐθύνη» στούς μπολσεβίκους, ἡ προσπάθειά τους αὐτή ἀποτελεῖ ἀσφαλῆ ἔνδειξη ὅτι καί αὐτοί οἱ «κύκλοι» καί αὐτός ὁ τύπος συμμερίζονται «μέσα τους» ὁλοκληρωτικά τά ἀντεπαναστατικά σχέδια «κάποιων ξένων».

Ἀκοῦστε τί γράφει ἡ ἐφημερίδα «Ντέν» τό ὄργανο τῆς «σοσιαλιστικῆς σκέψης».

«Ἀπ' ἀφορμή τή μαζική ἀναχώρηση τῶν ξένων—γάλλων καί ἄγγλων—ἀπό τή Ρωσία, οἱ κύκλοι τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης παρατηροῦν μέ λύπη τους ὅτι δέν ὑπάρχει τίποτε τό ἐκπληκτικό, ἄν μέ τήν ἀστάθεια πού δημιουργήθηκε, οἱ ξένοι προτιμοῦν νά μήν ἐκτεθοῦν σέ δυσάρεστες περιπέτειες. Καί πραγματικά δέ μιλᾶνε δυστυχῶς χωρίς βάση ὅσοι ὑποστηρίζουν ὅτι σέ περίπτωση πού θά θριαμβεύσουν ὁλότελα οἱ μπολσεβίκοι, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ξένων δυνάμεων θά προτιμήσουν νά ἐγκαταλείψουν τό ἔδαφος τῆς Ρωσίας» («Ντέν», 10 τοῦ Σεπτέμβρη).

Αὐτά γράφει τό ὄργανο τῶν φιλισταίων, πού κατατρομοκρατήθηκαν ἀπό τό φάσμα τοῦ μπολσεβικισμοῦ.

Αὐτά «σημειώνουν», μέ λύπη μάλιστα, κάποιοι ἄγνωστοι «κύκλοι» τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης.

Δέ μπορεῖ νά ὑπάρξει ἀμφιβολία: οἱ κίτρινοι ὅλων

τῶν χωρῶν συνενώνονται καί ὀργανώνουν συνωμοσία ἐνάντια στή ρωσική ἐπανάσταση. Οἱ καλαμαράδες τῶν ὀργάνων πού χρηματοδοτοῦνται ἀπό τίς τράπεζες προσπαθοῦν νά σκεπάσουν αὐτή τή βρωμοδουλιά μέ τό θόρυβο πού ξεσήκωσαν καί τίς ψευδολογίες γύρω ἀπό τό «μπολσεβίκικο κίνδυνο». Καί ὁρισμένοι ἄγνωστοι «κύκλοι» τῆς κυβέρνησης, ἐκτελώντας τή θέληση τῶν ἀγγλογάλλων ἱμπεριαλιστῶν, ρίχνουν φαρισαϊκά τήν εὐθύνη πάνω στούς μπολσεβίκους, μέ τίς ἀδέξιες προσπάθειες πού κάνουν νά καλύψουν τούς ἐγκληματίες πού τό σκᾶνε, νά τούς καλύψουν μέ ἀπατηλούς ἀφορισμούς γιά τήν «ἀστάθεια» πού δημιουργήθηκε στή Ρωσία.

Ὡραία εἰκόνα...

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 8,
12 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Ὑπογραφή: Κ.

ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΗ

Σήμερα ἀρχίζει ἡ Δημοκρατική σύσκεψη.

Δέ θά μιλήσουμε ἐδῶ γιά ποιό σκοπό ἀκριβῶς κλήθηκε σύσκεψη κι ὄχι συνέδριο τῶν Σοβιέτ. Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ΚΕΕ πού ἔχει ἐκλεγεῖ ἀπό τό συνέδριο καί πού προσέφυγε σέ μιά δύσκολη ἱστορική στιγμή ὄχι στό συνέδριο τῶν Σοβιέτ ἀλλά στή γνωστή σύσκεψη, ὅπου συμμετέχουν καί ἀστικά στοιχεῖα, ὄχι μόνο παραβίασε κατάφορα τούς τύπους, ἀλλά καί ὑποκατάστησε κατά τρόπο ἀπαράδεχτο τή θέληση τῶν ἐπαναστατικῶν τάξεων μέ τή θέληση τῶν ἀντεπαναστατικῶν τάξεων. Εἶναι φανερό ὅτι οἱ ἀρχηγοί τῆς ΚΕΕ εἶχαν τήν «ἰδέα» νά τραβήξουν μέ κάθε θυσία στή σύσκεψη καί στοιχεῖα προνομιοῦχα...

Δέ θά μιλήσουμε ἐπίσης γιά τό γεγονός ὅτι μιά σειρά Σοβιέτ ἐργατῶν καί φαντάρων, πού νίκησαν σέ ἀνοιχτή σύγκρουση τά τμήματα τῆς ἀντεπανάστασης, στερήθηκαν τό δικαίωμα τῆς ψήφου σέ μιά σύσκεψη πού ἔχει γιά προορισμό νά λύσει τό ζήτημα τῆς ἐξουσίας, ἐνῶ τό ἴδιο δικαίωμα δόθηκε σέ μιά σειρά προνομιοῦχα στοιχεῖα, πού ὑποστήριξαν ἄμεσα καί ἔμμεσα τήν ἀντεπανάσταση. Ἡ ἱστορία τῶν ἐπαναστάσεων διδάσκει ὅτι ἡ κεφαλαιοκρατία ἄφηνε γενικά πρόθυμα τούς ἐργάτες καί τούς ἀγρό-

τες νά μάχονται καί νά διακινδυνεύουν οἱ ἴδιοι, ἀντίθετα ὅμως ἀγωνίστηκε πάντα γιά νά μήν ἀπολαύσουν οἱ νικητές ἐργάτες καί ἀγρότες τούς καρπούς τῆς νίκης τους καί νά μήν πάρουν στά χέρια τους τήν ἐξουσία. Δέ φανταζόμασταν ὅτι ἡ ΚΕΕ θά ἐξευτελιζόταν σέ τέτιο βαθμό ὥστε νά ἀκολουθήσει ἀπ' αὐτή τήν ἄποψη τό δρόμο τῆς κεφαλαιοκρατίας...

Εἶναι πέρα γιά πέρα κατανοητό γιατί μιά σειρά τοπικές ὀργανώσεις τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων στά μετόπισθεν καί στό μέτωπο, στήν κεντρική περιοχή τῆς Ρωσίας καί στό Χάρκοβο, στό λεκανοπέδιο τοῦ Ντονέτς καί στή Σιβηρία, στή Σαμάρα καί στό Ντβίνσκ, διαμαρτυρήθηκαν ἔντονα γι' αὐτή τήν κατάφωρη παραβίαση τῶν δικαιωμάτων πού τούς παραχώρησε ἡ ἐπανάσταση.

Δέ θά μιλήσουμε, ὅπως εἴπαμε, γι' αὐτό τό ζήτημα. Καί τώρα ἄς περάσουμε στό βασικό πρόβλημα.

Ἡ σύσκεψη κλήθηκε μέ σκοπό νά καθορίσει τούς ὅρους πού εἶναι ἀπαραίτητοι γιά τήν «ὀργάνωση τῆς ἐπαναστατικῆς ἐξουσίας».

Ἔτσι, λοιπόν, πῶς πρέπει νά ὀργανωθεῖ ἡ ἐξουσία;

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μπορεῖς νά ὀργανώσεις κάτι πού τό ἔχεις στά χέρια σου, δέ μπορεῖς ὅμως νά ὀργανώσεις μιά ἐξουσία πού τήν κατέχουν ἄλλοι. Μιά σύσκεψη πού καταπιάνεται νά ὀργανώσει μιά ἐξουσία πού δέν τήν ἔχει στά χέρια της, μιά ἐξουσία πού εἶναι συγκεντρωμένη στά χέρια τοῦ Κερένσκι, μιά ἐξουσία πού ὁ Κερένσκι τήν ἔστρεψε κιόλας ἐνάντια στά «Σοβιέτ καί τούς μπολσεβίκους» στήν Πετρούπολη, μιά τέτια σύσκεψη μπορεῖ μέ τήν πρώτη ἀπόπειρά της νά περάσει ἀπό τά λόγια στά ἔργα, νά βρεθεῖ μπροστά στήν πιό γελοία κατάσταση.

Γιατί θά συμβεῖ ἕνα ἀπό τά δυό:

Εἴτε ἡ σύσκεψη θά «πάρει» στήν πραγματικότητα

στά χέρια της τήν ἐξουσία, παρ' ὅλα τά ἐμπόδια πού θά συναντήσει—καί τότε μπορεῖ καί πρέπει νά μιλάει κανείς γιά τήν ὀργάνωση τῆς ἐπαναστατικῆς ἐξουσίας πού τήν κατάχτησε ἡ ἴδια.

Εἴτε ἡ σύσκεψη δέ θά «πάρει» στά χέρια της τήν ἐξουσία, δέ θά ξεκόψει ἀπό τόν Κερένσκι—καί τότε οἱ συζητήσεις γιά τήν ὀργάνωση τῆς ἐξουσίας θά ἐκφυλιστοῦν ἀναπότρεπτα σέ φλυαρία χωρίς περιεχόμενο.

Ἄς ὑποθέσουμε ὅμως—ἄς τό ὑποθέσουμε γιά μιά στιγμή—ὅτι ἡ σύσκεψη ἔχει πάρει, μέ κάποιο θαῦμα, στά χέρια της τήν ἐξουσία καί ὅτι ἐκεῖνο πού μένει εἶναι μόνο νά ὀργανωθεῖ ἡ ἐξουσία. Μπαίνει τό ἐρώτημα: πῶς πρέπει νά ὀργανωθεῖ καί πάνω σέ ποιές ἀρχές θά στηριχτεῖ;

—Πάνω στίς ἀρχές τοῦ συνασπισμοῦ μέ τήν κεφαλαιοκρατία—ἀπαντοῦν ἐν χορῷ ὁ Αὐξέντιεφ καί ὁ Τσερετέλι.

—Χωρίς συνασπισμό μέ τήν κεφαλαιοκρατία δέν ὑπάρχει σωτηρία!—ξεφωνίζουν ἡ «Ντέν», ἡ «Βόλια Ναρόντα» καί τά ἄλλα μεγάφωνα τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας.

Ἔχουμε ὅμως πίσω μας ἕξι μῆνες συνασπισμό μέ τήν κεφαλαιοκρατία. Τί μᾶς ἔδοσε αὐτός ὁ συνασπισμός ἐκτός ἀπό τήν ἐπιδείνωση τῆς καταστροφῆς καί τῆς βασανιστικῆς πείνας, ἐκτός ἀπό τήν παράταση τοῦ πολέμου καί τοῦ οἰκονομικοῦ ξεχαρβαλώματος, ἐκτός ἀπό τίς τέσσερες κρίσεις τῆς ἐξουσίας καί τό πραξικόπημα τοῦ Κορνίλοφ, ἐκτός ἀπό τήν ἐξάντληση τῆς χώρας καί τήν οἰκονομική της ὑποδούλωση στή Δύση;

Μήπως ὅλα αὐτά δέ φτάνουν γιά τούς κύριους συμβιβαστές;

Μιλᾶνε γιά τή δύναμη καί τήν ἰσχή τοῦ συνασπι-

σμοῦ, γιά «πλάταιμα τῆς βάσης» τῆς ἐπανάστασης κλπ. Γιατί ὅμως ὁ συνασπισμός μέ τήν κεφαλαιοκρατία, ὁ συνασπισμός μέ τούς καντέτους ἔγινε σκόνη μέ τό πρῶτο φύσημα τοῦ πραξικοπήματος τοῦ Κορνίλοφ; Μήπως οἱ καντέτοι δέ λιποτάχτησαν ἀπό τήν κυβέρνηση; Ποῦ εἶναι τότε ἡ «δύναμη» τοῦ συνασπισμοῦ καί ποῦ τό «πλάταιμα τῆς βάσης» τῆς ἐπανάστασης;

Θά καταλάβουν ἄραγε καμιά φορά οἱ κύριοι συμβιβαστές πώς δέ μπορεῖ νά «σωθεῖ ἡ ἐπανάσταση» σέ συμμαχία μέ τούς λιποτάχτες;

Ποιός ὑπεράσπισε τήν ἐπανάσταση καί τίς καταχτήσεις της τίς μέρες τοῦ πραξικοπήματος τοῦ Κορνίλοφ;

Μήπως ἡ «φιλελεύθερη κεφαλαιοκρατία»; Ἡ «φιλελεύθερη κεφαλαιοκρατία» ὅμως ἐκεῖνες τίς μέρες βρισκόταν στό ἴδιο στρατόπεδο μέ τούς κορνιλοφικούς ἐνάντια στήν ἐπανάσταση καί τίς Ἐπιτροπές της. Γιά τό ζήτημα αὐτό μιλᾶν τώρα ἀνοιχτά ὁ Μιλιουκόφ καί ὁ Μακλακόφ.

Μήπως «οἱ τάξεις τῶν ἐμποροβιομηχάνων»; Ὅμως κι αὐτές βρίσκονταν ἐπίσης ἐκεῖνες τίς μέρες στό ἴδιο στρατόπεδο μέ τόν Κορνίλοφ. Γιά τό ζήτημα αὐτό μιλᾶν τώρα ἀνοιχτά οἱ «κοινωνικοί παράγοντες» πού ἦταν δίπλα στό πρώην Γενικό Ἐπιτελεῖο τοῦ Κορνίλοφ, ὁ Γκουτσκόφ, ὁ Ριαμπουσίνσκι καί συντροφία.

Θά καταλάβουν ἄραγε καμιά φορά οἱ κύριοι συμβιβαστές, πώς ὁ συνασπισμός μέ τήν κεφαλαιοκρατία εἶναι συμμαχία μέ τούς Κορνίλοφ καί τούς Λουκόμσκι;

Μιλᾶνε γιά τή συνεχῆ παράλυση τῆς βιομηχανίας, ἐνῶ παράλληλα ἀποδείχνεται μέ χειροπιαστά γεγονότα ὅτι οἱ κεφαλαιοκράτες πού κηρύχνουν τά λοκάουτ περιορίζουν σκόπιμα τήν παραγωγή... Μιλᾶνε γιά ἔλλειψη πρώτων ὑλῶν ἐνῶ, παράλληλα ἀποδείχνεται μέ χειροπιαστά γεγονότα ὅτι οἱ ἔμποροι-κερδοσκόποι κρύβουν τό βαμβάκι, τό κάρβουνο κτλ.... Μιλᾶνε γιά τήν πείνα στίς πόλεις, ἐνῶ παράλληλα οἱ κερδοσκοπικές τράπεζες κατηγοροῦνται μέ χειροπιαστά γεγονότα ὅτι παρεμποδίζουν μέ τεχνητά μέσα τή μεταφορά σιτηρῶν... Θά καταλάβουν ἄραγε καμιά φορά οἱ κύριοι συμβιβαστές ὅτι ὁ συνασπισμός μέ τήν κεφαλαιοκρατία, ὁ συνασπισμός μέ τά προνομιοῦχα στοιχεῖα, εἶναι συμμαχία μέ τούς ἀπατεῶνες καί τούς κερδοσκόπους, συμμαχία μέ τούς λωποδύτες καί μ' αὐτούς πού ἐφαρμόζουν τά λοκάουτ;

Καί δέν εἶναι μήπως αὐτονόητο ὅτι ἡ χώρα μπορεῖ νά σωθεῖ ἀπό τήν πείνα καί τήν καταστροφή, ἀπό τήν οἰκονομική ἐξάντληση καί τή δημοσιονομική χρεωκοπία, ἀπό τό χάος καί τήν ἐπιστροφή στή βαρβαρότητα μόνο μέ τήν πάλη ἐνάντια στούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες, μόνο μέ τήν πάλη ἐνάντια στούς ἰμπεριαλιστές ὅλων τῶν ἀποχρώσεων, μόνο πολεμώντας καί νικώντας τους;

Καί ἄν τά Σοβιέτ καί οἱ Ἐπιτροπές ἀποδείχτηκε ὅτι εἶναι τά βασικά στηρίγματα τῆς ἐπανάστασης, ἄν τά Σοβιέτ καί οἱ Ἐπιτροπές νίκησαν τήν ἀντεπαναστατική ἀνταρσία—δέ βγαίνει ἀπ' αὐτό καθαρά τό συμπέρασμα ὅτι αὐτά καί μόνο αὐτά πρέπει νά εἶναι σήμερα οἱ βασικοί φορεῖς τῆς ἐπαναστατικῆς ἐξουσίας στή χώρα;

Ρωτᾶτε: πῶς πρέπει νά ὀργανωθεῖ ἡ ἐπαναστατική ἐξουσία;

Μά ἡ ἐξουσία αὐτή ὀργανώνεται κιόλας ἔξω ἀπό τή σύσκεψη καί ἴσως παρά τή θέληση τῆς σύσκεψης, στήν πορεία τῆς πάλης ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση, μέ βάση τήν πραγματική ρήξη μέ τήν κεφαλαιοκρατία, στήν πάλη ἐνάντια σ' αὐτή τήν κεφαλαιοκρατία, καί ὀργανώνεται ἀπό ἐπαναστάτες ἐργάτες, ἀγρότες, φαντάρους.

Τά στοιχεία αὐτῆς τῆς ἐξουσίας εἶναι οἱ ἐπαναστατικές Ἐπιτροπές καί τά Σοβιέτ τῶν μετόπισθεν καί τοῦ μετώπου.

Τό ἔμβρυο αὐτῆς τῆς ἐξουσίας εἶναι ἡ ἀριστερή ἐκείνη πτέρυγα πού θά σχηματιστεῖ κατά πάσα πιθανότητα μέσα στή σύσκεψη.

Ἡ σύσκεψη θά ὑποχρεωθεῖ εἴτε νά ἐπικυρώσει καί νά ὁλοκληρώσει αὐτό τό προτσές τῆς διαμόρφωσης τῆς ἐπαναστατικῆς ἐξουσίας, εἴτε νά παραδοθεῖ στό ἔλεος τοῦ Κερένσκι καί νά ἀποχωρήσει ἀπό τή σκηνή.

Ἡ ΚΕΕ δοκίμασε κιόλας χτές νά πάρει τόν ἐπαναστατικό δρόμο, ἀποκρούοντας τό συνασπισμό μέ τούς καντέτους.

Οἱ καντέτοι ὅμως εἶναι τό μοναδικό σοβαρό κόμμα τῆς κεφαλαιοκρατίας. Θά καταλάβουν ἄραγε οἱ κύριοι συμβιβαστές ὅτι δέν ὑπάρχει πιά κανείς μέσα στούς ἀστικούς κύκλους, πού θά μποροῦσαν νά σχηματίσουν μαζί του ἕνα συνασπισμό;

Θά ἔχουν ἄραγε ἀρκετό θάρρος γιά νά κάνουν τήν ἐκλογή τους;

Αὐτό θά μᾶς τό δείξει ἡ ζωή.

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 10,
14 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΔΥΟ ΓΡΑΜΜΕΣ

Τό βασικό ζήτημα τῆς ἐπανάστασης εἶναι τό ζήτημα τῆς ἐξουσίας. Ὁ χαραχτήρας τῆς ἐπανάστασης, ἡ πορεία κι ἡ ἔκβασή της καθορίζονται πέρα γιά πέρα ἀπό τό γεγονός σέ ποιανοῦ τά χέρια εἶναι ἡ ἐξουσία, ποιά τάξη βρίσκεται στήν ἐξουσία. Ἡ λεγόμενη κρίση τῆς ἐξουσίας δέν εἶναι τίποτα ἄλλο παρά ἡ ἐξωτερική ἔκφραση τῆς πάλης τῶν τάξεων γιά τήν ἐξουσία. Ἡ ἐπαναστατική ἐποχή χαραχτηρίζεται, γιά νά κυριολεχτήσουμε, ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ πάλη γιά τήν ἐξουσία παίρνει τότε τόν πιό ὀξύ καί ἔκδηλο χαραχτήρα. Ἀπό δῶ πηγάζει καί ἡ «χρόνια» κρίση τῆς ἐξουσίας στή χώρα μας, κρίση πού τήν ἐπιτείνει κοντά στ' ἄλλα κι ὁ πόλεμος, ἡ καταστροφή, ἡ πείνα. Ἀπ' αὐτοῦ ἀπορέει καί τό «καταπληχτικό» γεγονός ὅτι στίς μέρες μας δέ μπορεῖ νά γίνει καμιά «σύσκεψη» καί κανένα «συνέδριο» πού νά μή θίξει τό ζήτημα τῆς ἐξουσίας.

Δέ μποροῦσε νά μή θίξει τό ζήτημα τῆς ἐξουσίας καί ἡ δημοκρατική σύσκεψη πού συνεδριάζει στό θέατρο τῆς αὐτοκράτειρας Ἀλεξάνδρας.

Στή σύσκεψη αὐτή διαγράφηκαν δυό γραμμές σχετικά μέ τό ζήτημα τῆς ἐξουσίας.

Ἡ πρώτη γραμμή εἶναι ἡ γραμμή τοῦ ἀνοιχτοῦ συ-

νασπισμοῦ μέ τό κόμμα τῶν καντέτων. Τή γραμμή αὐτή τήν προπαγανδίζει ἡ μερίδα τῶν μενσεβίκων καί ἐσέρων πού εἶναι ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας. Τήν ὑπεράσπισε στή σύσκεψη ὁ ὁρκισμένος συμβιβαστής Τσερετέλι.

Ἡ δεύτερη γραμμή εἶναι ἡ γραμμή τῆς ριζικῆς ρήξης μέ τό κόμμα τῶν καντέτων. Τή γραμμή αὐτή τή διακηρύχνει τό κόμμα μας καί ἡ μερίδα τῶν διεθνιστῶν ἐσέρων καί μενσεβίκων. Τήν ὑπεράσπισε στή σύσκεψη ὁ Κάμενεφ.

Ἡ πρώτη γραμμή ὁδηγεῖ στήν ἐγκαθίδρυση τῆς ἐξουσίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας πάνω στό λαό. Γιατί ἡ πείρα ἀπό τήν κυβέρνηση συνασπισμοῦ ἔδειξε ὅτι ὁ συνασπισμός μέ τούς καντέτους σημαίνει κυριαρχία τοῦ τσιφλικᾶ πάνω στόν ἀγρότη, πού δέν τοῦ δίνουν γῆ, κυριαρχία τοῦ κεφαλαιοκράτη πάνω στόν ἐργάτη, πού τόν καταδικάζουν στήν ἀνεργία, κυριαρχία τῆς μειοψηφίας πάνω στήν πλειοψηφία πού τήν παραδίνουν στό ἔλεος τοῦ πολέμου καί τοῦ ἀφανισμοῦ, στό ἔλεος τῆς πείνας καί τῆς ἐξόντωσης.

Ἡ δεύτερη γραμμή ὁδηγεῖ στήν ἐγκαθίδρυση τῆς ἐξουσίας τοῦ λαοῦ πάνω στούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες. Γιατί ξεκόβω ἀπό τό κόμμα τῶν καντέτων σημαίνει ἀκριβῶς ὅτι ἐξασφαλίζω τή γῆ στούς ἀγρότες, τόν ἔλεγχο στούς ἐργάτες, δίκαια εἰρήνη στήν ἐργαζόμενη πλειοψηφία.

Ἡ πρώτη γραμμή ἐκφράζει τήν ἐμπιστοσύνη στή σημερινή κυβέρνηση ἀφήνοντας στά χέρια της τήν ἀπόλυτη ἐξουσία.

Ἡ δεύτερη γραμμή ἐκφράζει τήν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης στήν κυβέρνηση αὐτή καί παλαίβει γιά νά περάσει ἡ ἐξουσία στά χέρια τῶν ἄμεσων ἐκπροσώπων τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν, ἀγροτῶν καί φαντάρων.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ὀνειρεύονται νά συμβιβάσουν αὐτές τίς δυό ἀσυμβίβαστες γραμμές. Τέτιος λογουχάρη εἶναι ὁ Τσερνόφ, πού στή σύσκεψη μίλησε ἐνάντια στούς καντέτους, ὅμως ὑπέρ τοῦ συνασπισμοῦ μέ τούς κεφαλαιοκράτες, ἄν (!) οἱ κεφαλαιοκράτες παραιτηθοῦν (!) ἀπό τά συμφέροντά τους. Ἡ ψευτιά πού κρύβεται κάτω ἀπ' αὐτή τή «θέση» τοῦ Τσερνόφ φαίνεται μόνη της, ἐδῶ ὅμως δέν πρόκειται γιά τήν ἀντιφατικότητα τῆς θέσης του, ἀλλά γιά τό ὅτι ἡ θέση αὐτή μπάζει λαθραῖα ὅλη τή σαβούρα τοῦ Τσερετέλι γιά ἕνα συνασπισμό μέ τό κόμμα τῶν καντέτων.

Γιατί ἡ θέση αὐτή ἀνοίγει τό δρόμο γιά τόν Κερένσκι, «ξεκινώντας ἀπό τίς θέσεις τῆς σύσκεψης» νά «συμπληρωθεῖ» ἡ κυβέρνηση μέ τούς διάφορους Μπουρίσκιν καί Κίσκιν, πού εἶναι ἕτοιμοι νά ὑπογράψουν ὁποιαδήποτε πλατφόρμα, γιά νά μή τήν ἐφαρμόσουν κατόπι στή ζωή.

Γιατί ἡ ὑποκριτική αὐτή «θέση» διευκολύνει τόν Κερένσκι στόν ἀγώνα του ἐνάντια στά Σοβιέτ καί τίς Ἐπιτροπές, προσφέροντάς του ἕνα ὅπλο σάν τό συμβουλευτικό «προκοινοβούλιο».

Ἡ «γραμμή» τοῦ Τσερνόφ εἶναι ἡ ἴδια ἡ γραμμή τοῦ Τσερετέλι, συγκαλυμμένη ὅμως «πονηρά», γιά νά τυλίξει στά δίχτυα τοῦ «συνασπισμοῦ» ὁρισμένους ἀφελεῖς.

Ὑπάρχουν λόγοι νά πιστεύουμε πώς ἡ σύσκεψη θά τραβήξει πάνω στ' ἀχνάρια τοῦ Τσερνόφ.

Ἡ σύσκεψη ὅμως δέν εἶναι ἡ ἀνώτατη ἀρχή.

Οἱ δυό γραμμές πού σκιαγραφήσαμε παραπάνω ἐκφράζουν μόνο ἐκεῖνο πού ὑπάρχει στήν πραγματικότητα. Καί στήν πραγματικότητα δέν ἔχουμε μιά, ἀλλά δυό ἐξουσίες: τήν ἐπίσημη ἐξουσία-τό Διευθυντήριο, καί τήν ἀνεπίσημη ἐξουσία-τά Σοβιέτ καί τίς Ἐπιτροπές.

Τό χαραχτηριστικό γνώρισμα τῆς στιγμῆς εἶναι ὅτι ἡ

πάλη ἀνάμεσα στίς δυό αὐτές ἐξουσίες εἶναι γιά τήν ὥρα βουβή, καί δέν ἔχει πάρει ἀκόμη ὁ κόσμος συνείδηση γι' αὐτήν.

Ἀποστολή τῆς σύσκεψης εἶναι, ὅπως φαίνεται, νά χρησιμεύσει σάν πρόσθετο βάρος στήν πλάστιγγα, βάρος πού θά κρίνει τό ζήτημα τῆς ἐξουσίας πρός ὄφελος τοῦ διευθυντηρίου.

Ἄς ξέρουν ὅμως οἱ κύριοι συμβιβαστές, κρυφοί καί φανεροί, ὅτι ὅποιος πάει μέ τό διευθυντήριο ἐγκαθιδρύει τήν ἐξουσία τῆς κεφαλαιοκρατίας, ἔρχεται ἀναπόφευχτα σέ σύγκρουση μέ τίς μάζες τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων καί εἶναι ὑποχρεωμένος νά στραφεῖ ἐνάντια στά Σοβιέτ καί τίς Ἐπιτροπές.

Οἱ κύριοι συμβιβαστές δέ μποροῦν νά μή ξέρουν ὅτι ἡ τελευταία λέξη ἀνήκει στίς ἐπαναστατικές Ἐπιτροπές καί τά Σοβιέτ.

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 12,
16 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΟΛΗ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΑ ΣΟΒΙΕΤ

Ἡ ἐπανάσταση τραβάει τό δρόμο της. Ἀφοῦ δέχτηκε τίς μέρες τοῦ Ἰούλη τά πυρά τῆς ἀντεπανάστασης κα «θάφτηκε» στή σύσκεψη τῆς Μόσχας, σηκώνει ξανά κεφάλι, σπάει τά παλιά δεσμά καί δημιουργεῖ νέα ἐξουσία. Ἡ πρώτη γραμμή τῶν χαρακωμάτων τῆς ἀντεπανάστασης καταλήφθηκε. Μετά τόν Κορνίλοφ ὑποχωρεῖ καί ὁ Καλέντιν. Μέσα στή φωτιά τοῦ ἀγώνα ξαναζωντανεύουν τά Σοβιέτ πού εἶχαν σχεδόν νεκρωθεῖ, ξαναπαίρνουν στά χέρια τους τό τιμόνι καί ὁδηγοῦν τίς ἐπαναστατικές μάζες.

Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!—αὐτό εἶναι τό σύνθημα τοῦ νέου κινήματος.

Ἡ κυβέρνηση Κερένσκι ἀνοίγει τόν πόλεμο ἐνάντια στό νέο αὐτό κίνημα. Ἀπό τίς πρῶτες κιόλας μέρες τῆς ἀνταρσίας τοῦ Κορνίλοφ, ἡ κυβέρνηση Κερένσκι ἀπείλησε πώς θά διαλύσει τίς ἐπαναστατικές Ἐπιτροπές καί χαραχτήρισε σάν «αὐθαιρεσία» τήν πάλη ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση τοῦ Κορνίλοφ. Ἀπό τότε ὅλο καί δυναμώνει ἡ πάλη ἐνάντια στίς Ἐπιτροπές καί τελευταῖα περνᾶ σέ ἀνοιχτό πόλεμο.

Τό Σοβιέτ τῆς Συμφερούπολης συλλαμβάνει τόν περιβόητο Ριαμπουσίνσκι, πού πῆρε μέρος στή συνωμοσία τοῦ

Κορνίλοφ. Καί σέ άπάντηση ή κυβέρνηση Κερένσκι δίνει διαταγές νά «παρθοῦν μέτρα γιά νά ἀφεθεῖ ἐλεύθερος καί γιά νά καταλογιστοῦν εὐθύνες στά πρόσωπα πού τόν ὑπέβαλαν σέ παράνομη κράτηση» («Ρέτς»).

Στήν Τασκέντη ὅλη ή ἐξουσία περνάει στά χέρια τοῦ Σοβιέτ καί καταλύονται οἱ παλιές ἀρχές. Καί σέ ἀπάντηση ή κυβέρνηση Κερένσκι «παίρνει μιά σειρά μέτρα, πού κρατιοῦνται πρός τό παρόν μυστικά καί πού θά συνεφέρουν τούς ἀποχαλινωμένους παράγοντες τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Τασκέντης» («Ρούσκιγιε Βέντομοστι»).

Τά Σοβιέτ ἀπαιτοῦν νά διεξαχθεῖ αὐστηρή καί ὁλόπλευρη δικαστική ἔρευνα γύρω ἀπό τήν ὑπόθεση τοῦ Κορνίλοφ καί τῶν συνενόχων του. Καί σέ ἀπάντηση ή κυβέρνηση Κερένσκι «περιορίζει τίς ἀνακρίσεις σέ ἀσήμαντο κύκλο προσώπων καί δέ χρησιμοποιεῖ ὁρισμένες πολύ σπουδαῖες πηγές, πού θά ἔδιναν τή δυνατότητα νά χαραχτηριστεῖ τό ἔγκλημα τοῦ Κορνίλοφ προδοσία κατά τῆς πατρίδας καί ὄχι ἁπλῶς ἀνταρσία» (λόγος τοῦ Σούμπνικοφ, «Νόβαγια Ζίζν»).

Τά Σοβιέτ ἀπαιτοῦν τή ρήξη μέ τήν κεφαλαιοκρατία καί κατά πρῶτο λόγο μέ τούς καντέτους. Καί σέ ἀπάντηση ή κυβέρνηση Κερένσκι διεξάγει διαπραγματεύσεις μέ τούς Κίσκιν καί τούς Κονοβάλοφ, τούς καλεῖ νά πάρουν ὑπουργεῖα καί διακηρύχνει τήν «ἀνεξαρτησία» τῆς κυβέρνησης ἀπό τά Σοβιέτ.

«Ὅλη ή ἐξουσία στήν ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία!»—αὐτό εἶναι τό σύνθημα τῆς κυβέρνησης Κερένσκι.

Δέ χωρεῖ ἀμφιβολία. Μπροστά μας ἔχουμε δυό ἐξουσίες: τήν ἐξουσία τοῦ Κερένσκι καί τῆς κυβέρνησής του καί τήν ἐξουσία τῶν Σοβιέτ καί τῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἡ πάλη ἀνάμεσα στίς δυό αὐτές ἐξουσίες εἶναι τό χαραχτηριστικό γνώρισμα τῆς σημερινῆς στιγμῆς.

Εἴτε ἐξουσία τῆς κυβέρνησης Κερένσκι, καί τότε κυριαρχία τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν, πόλεμος καί οἰκονομική καταστροφή.

Εἴτε ἐξουσία τῶν Σοβιέτ, καί τότε κυριαρχία τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν, εἰρήνη καί ἀποτροπή τῆς καταστροφῆς.

Ἔτσι καί μόνο ἔτσι θέτει τό ζήτημα ή ἴδια ή ζωή.

Σέ κάθε κρίση τῆς ἐξουσίας ή ἐπανάσταση ἔθετε αὐτό τό ζήτημα. Κάθε φορά οἱ κύριοι συμβιβαστές ἀπόφευγαν νά δόσουν κατηγορηματική ἀπάντηση καί μή δίνοντας κατηγορηματική ἀπάντηση παράδιναν τήν ἐξουσία στούς ἐχθρούς. Οἱ συμβιβαστές συγκαλώντας σύσκεψη, ἀντί συνέδριο τῶν Σοβιέτ, θέλησαν νά ξεφύγουν ἀκόμα μιά φορά καί νά παραχωρήσουν τήν ἐξουσία στήν κεφαλαιοκρατία. Ἔπεσαν ὅμως ἔξω στούς ὑπολογισμούς τους. Ἦρθε ὁ καιρός πού δέ μποροῦν πιά νά ξεφύγουν.

Στό ἐπιταχτικό ἐρώτημα πού βάζει ή ζωή χρειάζεται νά δοθεῖ καθαρή καί σταράτη ἀπάντηση.

Μέ τά Σοβιέτ ἤ ἐνάντια στά Σοβιέτ!

Οἱ κύριοι συμβιβαστές ἄς κάνουν τήν ἐκλογή τους.

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 13,
17 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Οἱ ἐσέροι τῆς «Ντιέλο Ναρόντα» εἶναι δυσαρεστημένοι μέ τούς μπολσεβίκους. Βρίζουν τούς μπολσεβίκους, συκοφαντοῦν τούς μπολσεβίκους, καί τέλος τούς ἀπειλοῦν. Γιά ποιό πράγμα; Γιά τήν «ἀχαλίνωτη δημαγωγία» τους, γιά τό «φραξιονιστικό σεχταρισμό» τους, γιά τή «διασπαστική δράση» τους, γιά ἔλλειψη «ἐπαναστατικῆς πειθαρχίας». Μέ λίγα λόγια: γιατί οἱ μπολσεβίκοι εἶναι κατά τῆς ἑνότητας μέ τούς ἐσέρους τῆς «Ντιέλο Ναρόντα».

Ἑνότητα μέ τούς ἐσέρους τῆς «Ντιέλο Ναρόντα»... Μά κρίνετε μόνοι σας ἄν εἶναι ἤ ὄχι δυνατή σήμερα μιά τέτια ἑνότητα.

Τή στιγμή πού ἡ δημοκρατική σύσκεψη τῆς Πετρούπολης χάνει τόν καιρό της σέ λογομαχίες καί οἱ ἐμπνευστές τῆς σύσκεψης ἐπεξεργάζονται βιαστικά φόρμουλες γιά τή «σωτηρία» τῆς ἐπανάστασης, ἐνῶ ἡ κυβέρνηση Κερένσκι ἔχοντας τήν ἐνθάρρυνση τοῦ Μπιούκενεν καί τοῦ Μιλιουκόφ συνεχίζει τό «δικό της» δρόμο, στή Ρωσία συντελεῖται τό ἀποφασιστικό προτσές τῆς ἀνάπτυξης τῆς καινούργιας ἐξουσίας, πού εἶναι πραγματικά λαϊκή, πραγματικά ἐπαναστατική καί πού διεξάγει σκληρό ἀγώνα γιά τήν ὕπαρξή της. Ἀπό τό ἕνα μέρος τά Σοβιέτ πού βρί-

σκονται ἐπικεφαλῆς τῆς ἐπανάστασης, ἐπικεφαλῆς τῆς πάλης ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση, πού δέν ἔχει ἀκόμα συντριβεῖ, πού ἁπλῶς ὑποχώρησε καί πού κρύβεται μέ φρόνηση πίσω ἀπό τήν πλάτη τῆς κυβέρνησης. Καί ἀπό τό ἄλλο μέρος ἡ κυβέρνηση Κερένσκι πού καλύπτει τούς ἀντεπαναστάτες, πού τά φκιάχνει μέ τούς κορνιλοφικούς (καντέτοι!), καί πού κήρυξε τόν πόλεμο στά Σοβιέτ προσπαθώντας νά τά συντρίψει γιά νά μή συντριβεῖ ἡ ἴδια.

Ποιός θά βγεῖ νικητής σ' αὐτή τήν πάλη, ἐδῶ βρίσκεται τώρα ὅλη ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος.

Εἴτε ἡ ἐξουσία τῶν Σοβιέτ—καί τότε νίκη τῆς ἐπανάστασης καί δίκαιη εἰρήνη.

Εἴτε ἡ ἐξουσία τῆς κυβέρνησης Κερένσκι—καί τότε νίκη τῆς ἀντεπανάστασης καί «πόλεμος ὥς τήν πλήρη»... ἐξάντληση τῆς Ρωσίας.

Ἡ σύσκεψη χωρίς νά λύνει τό ζήτημα ἀντανακλᾶ ἁπλῶς αὐτή τήν πάλη καί τήν ἀντανακλᾶ φυσικά μέ μεγάλη καθυστέρηση.

Γι' αὐτό, τό βασικό σήμερα δέν εἶναι ἡ ἐπεξεργασία μιᾶς γενικῆς φόρμουλας γιά τή «σωτηρία» τῆς ἐπανάστασης, ἀλλά ἡ ἄμεση ὑποστήριξη τῶν Σοβιέτ στήν πάλη τους ἐνάντια στήν κυβέρνηση Κερένσκι.

Θέλετε ἑνιαῖο ἐπαναστατικό μέτωπο; Ὑποστηρίξτε τά Σοβιέτ, ξεκόψτε ἀπό τήν κυβέρνηση Κερένσκι καί ἡ ἑνότητα θαρθεῖ μόνη της. Ἡ ἑνότητα τοῦ μετώπου δημιουργεῖται ὄχι μέσα στίς συζητήσεις, ἀλλά στήν πορεία τοῦ ἀγώνα.

Τά Σοβιέτ ἀπαιτοῦν τήν ἀντικατάσταση τῶν καντέτων ἐπιτρόπων. Καί ἡ κυβέρνηση Κερένσκι ἐπιβάλλει στά Σοβιέτ ἀνεπιθύμητους ἐπιτρόπους, ἀπειλώντας ὅτι θά χρησιμοποιήσει βία...

Μέ ποιόν εἶστε, πολίτες τῆς «Ντιέλο Ναρόντα», μέ τά Σοβιέτ ἤ μέ τούς ἐπιτρόπους τοῦ Κερένσκι;

Στήν Τασκέντη τό Σοβιέτ, πού άποτελεϊται στήν πλειοψηφία του άπό έσέρους, πήρε στά χέρια του τήν έξουσία καί άντικατέστησε τούς παλιούς δημόσιους ύπαλλήλους. Καί ή κυβέρνηση Κερένσκι στέλνει έκεϊ καταδιωχτικά άποσπάσματα καί άπαιτεϊ νά άποκατασταθοϋν στή θέση τους οί παλιές άρχές, νά «τιμωρηθεϊ» τό Σοβιέτ, κλπ...

Μέ ποιόν είστε, πολίτες τής «Ντιέλο Ναρόντα», μέ τό Σοβιέτ τής Τασκέντης ή μέ τά καταδιωχτικά άποσπάσματα τοϋ Κερένσκι;

Καμιά άπάντηση. Γιατί δέν έχουμε ύπόψη μας ούτε μιά διαμαρτυρία, ούτε μιά ένέργεια άπό μέρους τών όπαδών τής «Ντιέλο Ναρόντα» ένάντια στίς άντεπαναστατικές αύτές άσκήσεις τοϋ κ. Κερένσκι.

Είναι άπίστευτο καί όμως είναι γεγονός. Ό έσέρος τής Πετρούπολης Κερένσκι, πού στρογγυλοκάθεται στό διευθυντήριο, έξορμά μέ «πολυβόλα» ένάντια στούς έσέρους, πού βρίσκονται στό Σοβιέτ τής Τασκέντης καί ή «Ντιέλο Ναρόντα», κεντρικό όργανο τοϋ κόμματος τών έσέρων, σωπαίνει βαθυστόχαστα, λές καί τό ζήτημα αύτό δέν τήν άφορά! Ό έσέρος Κερένσκι έτοιμάζεται νά χτυπηθεϊ μέ τούς έσέρους τής Τασκέντης καί ή «Ντιέλο Ναρόντα», ένώ δημοσιεύει τή «διαταγή» τοϋ Κερένσκι γιά πογκρόμ, βρίσκει ότι μπορεϊ νά άποσιωπήσει τό γεγονός γιά νά τηρήσει όπως φαίνεται «ούδετερότητα»!

Μά τί λογής κόμμα είναι αύτό, πού ένώ τά μέλη του καταντοϋν νά σφάζονται άναμεταξύ τους, τό κεντρικό του όργανο άνέχεται φανερά αύτή τήν κατάσταση;

Μάς μιλάνε γιά ένότητα τοϋ έπαναστατικοϋ μετώπου. Ένότητα όμως μέ ποιόν;

Μέ τό κόμμα τών έσέρων πού σιωπά καί δέν έχει γνώμη;

Μέ τήν όμάδα τοϋ Κερένσκι πού έτοιμάζεται νά συντρίψει τά Σοβιέτ;

Ή μέ τήν όμάδα τών έσέρων τής Τασκέντης, πού δημιουργοϋν τήν καινούργια έξουσία έν όνόματι τής έπανάστασης καί τών καταχτήσεών της;

Έμεϊς είμαστε έτοιμοι νά ύποστηρίξουμε τό Σοβιέτ τής Τασκέντης, θά παλαίψουμε στίς ίδιες γραμμές μέ τούς έπαναστάτες έσέρους καί μαζί τους θά κάνουμε ένιαίο μέτωπο.

Θά καταλάβουν όμως καμιά φορά οί πολίτες τής «Ντιέλο Ναρόντα» πώς δέ μπορεϊς νά ύποστηρίζεις ταυτόχρονα καί τούς τασκεντινούς καί τόν Κερένσκι, γιατί όποιος ύποστηρίζει τούς τασκεντινούς ξεκόβει άπό τόν Κερένσκι;

Θά καταλάβουν καμιά φορά ότι, μή ξεκόβοντας άπό τήν κυβέρνηση Κερένσκι καί τηρώντας «ούδετερότητα», προδίνουν μέ τή στάση τους αύτή τήν ύπόθεση τών συντρόφων τους τής Τασκέντης;

Θά καταλάβουν καμιά φορά ότι πρίν νά ζητήσουν ένιαίο μέτωπο μέ τούς μπολσεβίκους, πρέπει πρώτα νά άποκαταστήσουν αύτή τήν ένότητα στό σπίτι τους, μέσα στό ίδιο τό κόμμα τους, καί νά ξεκόψουν όριστικά είτε άπό τόν Κερένσκι, είτε άπό τούς άριστερούς έσέρους;

Θέλετε ένότητα τοϋ μετώπου μέ τούς μπολσεβίκους; Ξεκόψτε άπό τήν κυβέρνηση Κερένσκι, ύποστηρίξτε τά Σοβιέτ στήν πάλη τους γιά τήν έξουσία καί θά έχετε τήν ένότητα.

Γιατί δημιουργήθηκε τόσο εύκολα καί άπλά τό ένιαίο μέτωπο τίς μέρες τής άνταρσίας τοϋ Κορνίλοφ;

Γιατί τό ένιαίο μέτωπο ξεπήδησε τότε μέσα στήν πορεία τής άμεσης πάλης ένάντια στήν άντεπανάσταση καί δέν ήταν τό άποτέλεσμα άτέλειωτων συζητήσεων.

Ή άντεπανάσταση δέ συντρίφτηκε άκόμα. Ύποχώρησε μόνο καί κρύφτηκε πίσω άπό τήν πλάτη τής κυβέρνη

σης Κερένσκι. Ἡ ἐπανάσταση ἄν θέλει νά νικήσει πρέπει νά κυριεύσει καί αὐτή τή γραμμή, τή δεύτερη γραμμή τῶν χαρακωμάτων τῆς ἀντεπανάστασης. Ἡ ὁλοκλήρωση τῆς νίκης αὐτῆς βρίσκεται ἀκριβῶς στόν πετυχημένο ἀγώνα τῶν Σοβιέτ γιά τήν ἐξουσία. Ὅποιος δέ θέλει νά βρεθεῖ στήν «ἄλλη πλευρά τοῦ ὁδοφράγματος», ὅποιος δέ θέλει νά βρεθεῖ κάτω ἀπό τά πυρά τῶν Σοβιέτ, ὅποιος θέλει τή νίκη τῆς ἐπανάστασης, αὐτός πρέπει νά ξεκόψει ἀπό τήν κυβέρνηση Κερένσκι καί νά ὑποστηρίξει τήν πάλη τῶν Σοβιέτ.

Θέλετε τήν ἑνότητα τοῦ ἐπαναστατικοῦ μετώπου;

Ὑποστηρίξτε τά Σοβιέτ ἐνάντια στό διευθυντήριο, ὑποστηρίξτε ἀποφασιστικά καί ὥς τό τέλος τόν ἀγώνα ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση καί τότε ἡ ἑνότητα θά δημιουργηθεῖ μόνη της, ἁπλά καί φυσικά, ὅπως ἔγινε τίς μέρες τοῦ κινήματος τοῦ Κορνίλοφ.

Μέ τά Σοβιέτ ἤ ἐνάντια στά Σοβιέτ—κάντε τήν ἐκλογή σας πολίτες τῆς «Ντιέλο Ναρόντα»!

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 14,
19 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΧΑΛΚΕΥΟΥΝ ΑΛΥΣΙΔΕΣ

Ἡ μηχανή τῶν συμβιβασμῶν ἄρχισε νά δουλεύει. Τά Χειμερινά Ἀνάχτορα, αὐτό τό κέντρο τῶν πολιτικῶν συναντήσεων, εἶναι γεμάτα ἀπό φιλοξενούμενους. Καί ποιοί δέν εἶναι ἐκεῖ; Οἱ κορνιλοφικοί τῆς Μόσχας καί οἱ σαβινκοφικοί τῆς Πετρούπολης, ὁ κορνιλοφικός «ὑπουργός» Ναμπόκοφ καί ὁ ἥρωας τοῦ ἀφοπλισμοῦ Τσερετέλι, ὁ ἄσπονδος ἐχθρός τῶν Σοβιέτ Κίσκιν καί ὁ διάσημος γιά τά λοκάουτ Κονοβάλοφ, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ κόμματος τῶν πολιτικῶν λιποταχτῶν (καντέτοι!) καί οἱ ὑπεραντιδραστικοί γραφειοκράτες τῶν συνεταιρισμῶν μάρκας Μπέρκενχαϊμ, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ κόμματος τῶν καταδιωχτικῶν ἀποσπασμάτων (ἐσέροι!) καί οἱ δεξιοί παράγοντες τῶν ζέμστβο, σάν τό Ντουσέτσκιν, οἱ πολιτικοί-μαστρωποί τοῦ διευθυντηρίου καί οἱ γνωστοί βαθύπλουτοι ἀπό τούς «κοινωνικούς παράγοντες»—αὐτοί εἶναι οἱ ἀξιότιμοι φιλοξενούμενοι τῶν Χειμερινῶν Ἀναχτόρων.

Ἀπό τό ἕνα μέρος, οἱ καντέτοι καί οἱ βιομήχανοι.

Ἀπό τό ἄλλο, οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας κι οἱ παράγοντες τῶν συνεταιρισμῶν.

Ἐκεῖ οἱ βιομήχανοι, στήριγμα καί στρατός τῶν καντέτων.

Ἐδῶ οἱ παράγοντες τῶν συνεταιρισμῶν, στήριγμα καί στρατός τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, γιατί ἀπό τή στιγμή πού οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας ἔχασαν τά Σοβιέτ, ἦταν ὑποχρεωμένοι νά περάσουν στίς παλιές θέσεις, νά περάσουν μέ τούς παράγοντες τῶν συνεταιρισμῶν.

—«Χωρίστε ἀπό τούς μπολσεβίκους» καί τότε «ἡ κεφαλαιοκρατία κι ἡ δημοκρατία θά ἔχουν ἕνα κοινό μέτωπο»—λέει ὁ Κίσκιν στούς ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας.

—Μετά χαρᾶς, ἀπαντάει ὁ Αὐξέντιεφ, ἄς καθοριστεῖ ὅμως πρῶτα ἡ «ἐπίσημη ἄποψη τοῦ κράτους».

—«Ἡ κεφαλαιοκρατία πρέπει ἐξίσου μέ τή δημοκρατία νά πάρει ὑπόψη της τήν ἀνάπτυξη τῆς ἐπιροῆς τοῦ μπολσεβικισμοῦ καί νά φροντίσει νά δημιουργηθεῖ κυβέρνηση συνασπισμοῦ» σιγοψιθυρίζει στ' ἀφτί τοῦ Αὐξέντιεφ ὁ Μπέρκενχαϊμ.

—Μετά χαρᾶς, ἀπαντάει ὁ Αὐξέντιεφ.

Ἀκοῦτε: ἡ κυβέρνηση συνασπισμοῦ χρειάζεται, ὅπως μᾶς πληροφοροῦν, γιά νά καταπολεμηθεῖ ὁ μπολσεβικισμός, δηλαδή τά Σοβιέτ, δηλαδή οἱ ἐργάτες καί οἱ φαντάροι.

—Τό προκοινοβούλιο πρέπει νά εἶναι «συμβουλευτικό ὄργανο» καί ἡ κυβέρνηση «ἀνεξάρτητη» ἀπ' αὐτό, λέει ὁ Ναμπόκοφ.

—Μετά χαρᾶς, ἀπαντάει ὁ Τσερετέλι, γιατί εἶναι σύμφωνος «νά μήν ἔχει ἡ Προσωρινή κυβέρνηση τυπική... εὐθύνη ἀπέναντι στό προκοινοβούλιο» («Ρέτς»).

—Δέν εἶναι τό προκοινοβούλιο πού σχηματίζει τήν κυβέρνηση, ἀλλά ἀντίθετα ἡ κυβέρνηση δημιουργεῖ τό προκοινοβούλιο, «καθορίζοντας τή σύνθεσή του, τίς ἁρμοδιότητές του καί τόν κανονισμό λειτουργίας του»—λένε στίς δηλώσεις τους οἱ καντέτοι.

—Σύμφωνος, ἀπαντάει ὁ Τσερετέλι, «ἡ κυβέρνηση πρέπει νά κυρώσει αὐτό τό θεσμό» («Νόβαγια Ζίζν») καί νά καθορίσει «τίς μορφές συγκρότησής του» (Ρέτς»).

Καί ὁ κ. Κερένσκι, ὁ ἔντιμος αὐτός μεσίτης τῶν Χειμερινῶν Ἀναχτόρων, ἀποφαίνεται ἐπίσημα:

1) «Ἡ ὀργάνωση τῆς ἐξουσίας καί ἡ συμπλήρωση τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνήκει σήμερα μόνο στήν Προσωρινή κυβέρνηση».

2) «Ἡ σύσκεψη αὐτή (τό προκοινοβούλιο) δέ μπορεῖ νά ἔχει λειτουργίες καί δικαιώματα κοινοβουλίου».

3) «Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση δέ μπορεῖ νά εἶναι ὑπεύθυνη ἀπέναντι σ' αὐτή τή σύσκεψη» («Ρέτς»).

Μέ λίγα λόγια ὁ Κερένσκι «εἶναι πέρα γιά πέρα σύμφωνος» μέ τούς καντέτους καί οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας ἀπαντοῦν: μετά χαρᾶς—τί ἄλλο λοιπόν χρειάζεται;

Δέν εἶχε ἄδικο ὁ Προκόποβιτς πού δήλωσε φεύγοντας ἀπό τά Χειμερινά Ἀνάχτορα ὅτι «ἡ συμφωνία μπορεῖ νά θεωρηθεῖ γεγονός».

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι χτές ἀκόμα ἡ σύσκεψη τάχθηκε ἐνάντια στό συνασπισμό μέ τούς καντέτους. Τί σημασία ὅμως ἔχει αὐτό γιά τούς ὁρκισμένους συμβιβαστές; Μιά κι ἀποφάσισαν νά παραποιήσουν τή θέληση τῆς ἐπαναστατικῆς δημοκρατίας καί κάλεσαν σύσκεψη, ἀντί συνέδριο τῶν Σοβιέτ, γιατί νά μήν παραποιήσουν καί τή θέληση τῆς ἴδιας τῆς σύσκεψης; Δύσκολο εἶναι μόνο τό πρῶτο βῆμα.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ σύσκεψη χτές ἀκόμα ἔβγαλε ἀπόφαση ὅτι τό προκοινοβούλιο «σχηματίζει» τήν κυβέρνηση καί ὅτι ἡ κυβέρνηση εἶναι «ὑπόλογη» ἀπέναντι στό προκοινοβούλιο. Τί σημασία ὅμως ἔχει αὐτό γιά τούς ὁρκισμένους συμβιβαστές: ἀρκεῖ νά εἶναι καλά ὁ συνασπισμός καί

οἱ ἀποφάσεις τῆς σύσκεψης... τί ἀξία ἔχουν οἱ ἀποφάσεις τή στιγμή πού ὑποσκάπτουν τό συνασπισμό;

Καϋμένη «Δημοκρατική σύσκεψη!».

Καϋμένοι ἀφελεῖς καί εὐκολόπιστοι ἀντιπρόσωποι!

Μποροῦσαν ἄραγε νά περιμένουν ὅτι οἱ ἡγέτες τους θά διέπρατταν μιά τόσο μεγάλη προδοσία;

Τό κόμμα μας εἶχε δίκιο ὅταν ὑποστήριζε ὅτι οἱ μικροαστοί ἐσέροι καί μενσεβίκοι, πού δέν ἀντλοῦν τή δύναμή τους ἀπό τό ἐπαναστατικό κίνημα τῶν μαζῶν ἀλλά ἀπό τίς συμβιβαστικές κομπίνες τῶν ἀστῶν πολιτικάντηδων, δέν εἶναι ἱκανοί νά ἀσκήσουν ἀνεξάρτητη πολιτική.

Τό κόμμα μας εἶχε δίκιο ὅταν ἔλεγε ὅτι ἡ πολιτική τῶν συμβιβασμῶν ὁδηγεῖ στήν προδοσία τῶν συμφερόντων τῆς ἐπανάστασης.

Σήμερα ὅλοι βλέπουν ὅτι οἱ πολιτικοί χρεωκόποι ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας χαλκεύουν μέ τά ἴδια τους τά χέρια ἁλυσίδες γιά τούς λαούς τῆς Ρωσίας πρός χαρά τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐπανάστασης.

Δέν ἔχουν ἄδικο οἱ καντέτοι πού τρίβουν ἀπό ἱκανοποίηση τά χέρια τους καί προαναγγέλλουν τή νίκη τους.

Δέν ἔχουν ἄδικο οἱ κύριοι συμβιβαστές, πού τριγυρνᾶν μέ ἔνοχο ὕφος, «σά δαρμένα σκυλιά».

Δέν ἀντηχοῦν τοῦ κάκου θριαμβευτικά οἱ τόνοι τῶν δηλώσεων τοῦ Κερένσκι.

Ναί, ὅλοι τους πανηγυρίζουν.

Ἡ «νίκη» τους ὅμως δέν εἶναι στέρεη καί ὁ θρίαμβός τους εἶναι ἐφήμερος, γιατί τά σχέδιά τους τά κάνουν χωρίς τό νοικοκύρη, χωρίς τό λαό.

Γιατί ζυγώνει ἡ ὥρα πού οἱ ἐξαπατημένοι ἐργάτες καί φαντάροι θά ποῦν, ἐπιτέλους, τό λόγο τους πού βαραίνει

καί θά κάνουν συντρίμμια τό χάρτινο πύργο τῆς φανταστικῆς αὐτῆς «νίκης».

Καί τότε οἱ κύριοι συμβιβαστές ἄς χτυποῦν τό κεφάλι τους, ἄν μαζί μ' ὅλη τήν παλιοσαβούρα τοῦ συνασπισμοῦ πεταχτεῖ στά σκουπίδια κι ἡ δικιά τους παλιοκουρελαρία τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας.

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 19,
24 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑΣ

Ὕστερα ἀπό τήν ἀπάτη τῆς σύσκεψης καί τή σκανδαλώδικη ἀποσύνθεση τῆς κυβέρνησης, ὕστερα ἀπό τίς «συνομιλίες» μέ τούς ἀνθρώπους τοῦ χρηματιστηρίου τῆς Μόσχας καί τίς μυστικές συσκέψεις στοῦ σέρ Μπιούκενεν, ὕστερα ἀπό τίς ἐρωτοτροπίες στά Χειμερινά Ἀνάχτορα καί μιά σειρά προδοσίες τῶν συμβιβαστῶν, σχηματίστηκε ἐπιτέλους ἡ «νέα» (ἐντελῶς νέα!) κυβέρνηση.

Ἕξι ὑπουργοί-κεφαλαιοκράτες πυρήνας τοῦ «ὑπουργικοῦ Συμβουλίου», καί δέκα ὑπουργοί-«σοσιαλιστές» στήν ὑπηρεσία τους, ἐκτελεστές τῆς θέλησής τους.

Οἱ προγραμματικές δηλώσεις τῆς κυβέρνησης δέ δημοσιεύτηκαν ἀκόμα, τά βασικά τους σημεῖα ὅμως εἶναι γνωστά: «καταπολέμηση τῆς ἀναρχίας» (διάβαζε: τῶν Σοβιέτ!), καταπολέμηση τῆς «παράλυσης τοῦ κράτους» (διάβαζε: τῶν ἀπεργιῶν!) καί «ἀνέβασμα τῆς μαχητικῆς ἱκανότητας τοῦ στρατοῦ» (διάβαζε: συνέχιση τοῦ πολέμου καί «πειθαρχία»!).

Αὐτό εἶναι σέ γενικές γραμμές τό «πρόγραμμα» τῆς κυβέρνησης Κερένσκι-Κονοβάλοφ.

Αὐτό σημαίνει ὅτι οἱ ἀγρότες δέν πρόκειται νά πάρουν γῆ, οἱ ἐργάτες δέν πρόκειται νά πετύχουν τόν ἔλεγχο καί ἡ Ρωσία δέ θά καταχτήσει τήν εἰρήνη.

Ἡ κυβέρνηση Κερένσκι - Κονοβάλοφ εἶναι κυβέρνηση τοῦ πολέμου καί τῆς ἀστικῆς διχτατορίας.

Οἱ δέκα ὑπουργοί-«σοσιαλιστές» εἶναι ἕνα προκάλυμμα, πού κρυμμένη πίσω του ἡ ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία θά δουλέψει γιά νά στερεώσει τήν κυριαρχία της πάνω στούς ἐργάτες, τούς ἀγρότες καί τούς φαντάρους.

Ἐκεῖνο πού ὁ Κορνίλοφ ἤθελε νά τό πραγματοποιήσει στά φανερά καί ἁπλῶς σακαράκικα, ἡ «νέα» κυβέρνηση θά προσπαθήσει νά τό πετύχει βαθμιαῖα καί ἀθόρυβα, μέσω τῶν ἴδιων τῶν «σοσιαλιστῶν».

Κατά τί διαφέρει ἡ διχτατορία τῆς κεφαλαιοκρατίας ἀπό τή διχτατορία τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἀγροτιᾶς;

Διαφέρει κατά τοῦτο, ὅτι ἡ διχτατορία τῆς κεφαλαιοκρατίας εἶναι ἡ κυριαρχία μιᾶς μειοψηφίας πάνω στήν πλειοψηφία, κυριαρχία πού πραγματοποιεῖται μόνο μέ τήν ἄσκηση βίας πάνω στήν πλειοψηφία καί πού ἀπαιτεῖ ἐμφύλιο πόλεμο ἐνάντια στήν πλειοψηφία. Ἀντίθετα, ἡ διχτατορία τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἀγροτιᾶς σάν κυριαρχία τῆς πλειοψηφίας πάνω στή μειοψηφία μπορεῖ νά τά βγάλει πέρα χωρίς νά ἔχει καθόλου ἀνάγκη ἀπό τόν ἐμφύλιο πόλεμο. Ἀπό δῶ ὅμως βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι ἡ πολιτική τῆς «νέας» κυβέρνησης θά εἶναι πολιτική πρόκλησης μεμονωμένων ἀποτυχημένων ἐκδηλώσεων, μέ σκοπό νά ρίξει τούς φαντάρους ἐνάντια στούς ἐργάτες ἤ τό μέτωπο ἐνάντια στά μετόπισθεν καί νά πνίξει ἔτσι στό αἷμα τίς δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης.

Ἡ διχτατορία τῆς κεφαλαιοκρατίας διαφέρει ἀκόμα ἀπό τή διχτατορία τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἀγροτιᾶς κατά τοῦτο, ὅτι ἡ διχτατορία τῆς κεφα-

λαιοκρατίας εἶναι μυστική, κρυφή, παρασκηνιακή διχτατορία, πού ἔχει ἀνάγκη ἀπό τό ἕνα ἤ τό ἄλλο εὔσχημο κάλυμμα γιά τήν ἐξαπάτηση τῶν μαζῶν. Ἀντίθετα, ἡ διχτατορία τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἀγροτιᾶς εἶναι διχτατορία ἀνοιχτή, διχτατορία τῶν μαζῶν, πού δέν ἔχει ἀνάγκη νά καταφύγει στήν ἀπάτη στό ἐσωτερικό καί στή μυστική διπλωματία στό ἐξωτερικό. Ἀπό δῶ ὅμως βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι οἱ κεφαλαιοκράτες διχτάτορές μας θά προσπαθήσουν νά λύσουν τά σπουδαιότερα ζητήματα τῆς ζωῆς τῆς χώρας, ὅπως λογουχάρη τό ζήτημα τοῦ πολέμου καί τῆς εἰρήνης, πίσω ἀπό τήν πλάτη τῶν μαζῶν καί χωρίς τίς μάζες, μέ μιά συνωμοσία ἐνάντια στίς μάζες.

Τά πρῶτα κιόλας μέτρα τῆς κυβέρνησης Κερένσκι-Κονοβάλοφ τό δείχνουν αὐτό πολύ καθαρά. Κρίνετε μόνοι σας. Οἱ πιό ὑπεύθυνες θέσεις στόν τομέα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς παραχωρήθηκαν στούς στυλοβάτες τῶν καντέτων καί τῶν κορνιλοφικῶν. Ὁ Τερέστσενκο εἶναι ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ Ναμπόκοφ πρεσβευτής στό Λονδίνο, ὁ Μακλακόφ πρεσβευτής στό Παρίσι, ὁ Γιεφρέμοφ πρεσβευτής στή Βέρνη, ὅπου συνέρχεται τώρα ἡ διεθνής (προκαταρκτική!) συνδιάσκεψη τῆς εἰρήνης. Καί οἱ ἄνθρωποι αὐτοί πού εἶναι ἀποσπασμένοι ἀπό τίς μάζες καί φανεροί ἐχθροί τῶν μαζῶν πρόκειται νά λύσουν τά ζητήματα τοῦ πολέμου καί τῆς εἰρήνης πού συνδέονται μέ τή ζωή ἑκατομμυρίων φαντάρων!

Ἤ ἀκόμα: σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες τῶν ἐφημερίδων «σήμερα ἀναχωροῦν γιά τό Γενικό Ἐπιτελεῖο ὁ Κερένσκι, ὁ Τερέστσενκο, ὁ Βερχόφσκι καί ὁ Βερντερέφσκι». Ἐκεῖ, «ἐκτός ἀπό τήν ἐξέταση τῆς γενικῆς κατάστασης τοῦ μετώπου, μέ τή συμμετοχή τοῦ Τερέστσενκο, θά γίνει

ἐπίσης σύσκεψη τῶν στρατιωτικῶν ἀπεσταλμένων τῶν ξένων κρατῶν δίπλα στό Γενικό Ἐπιτελεῖο» («Μπιρζιόφκα», ἀπογευματινή)... Ὅλα αὐτά γίνονται ἐν ἀναμονῇ τῆς συμμαχικῆς συνδιάσκεψης ὅπου θά πάρουν καί τόν πολύ γνωστό Τσερετέλι στό ρόλο τοῦ Σάντσο-Πάντσο τοῦ κυρίου Τερέστσενκο. Γιά τί ἄλλο μποροῦν νά κρυφομιλᾶν οἱ ἀφοσιωμένοι αὐτοί ἄνθρωποι τῶν ἰμπεριαλιστῶν, ἄν ὄχι γιά τά συμφέροντα τῶν ἴδιων τῶν ἰμπεριαλιστῶν, τῶν δικῶν μας καί τῶν συμμάχων, καί ποῦ ἀλλοῦ μποροῦν πραγματικά νά καταλήξουν οἱ παρασκηνιακές τους διαπραγματεύσεις γιά τήν εἰρήνη καί τόν πόλεμο, ἄν ὄχι στή συνωμοσία ἐνάντια στά συμφέροντα τοῦ λαοῦ;

Δέ χωρεῖ ἀμφιβολία. Ἡ κυβέρνηση Κερένσκι-Κονοβάλοφ εἶναι κυβέρνηση τῆς διχτατορίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας. Πρόκληση τοῦ ἐμφυλίου πολέμου—σ' αὐτό ἀποβλέπει ἡ ἐσωτερική της πολιτική. Παρασκηνιακή λύση τοῦ ζητήματος τῆς εἰρήνης καί τοῦ πολέμου—αὐτή εἶναι ἡ ἐξωτερική της πολιτική. Ἐγκαθίδρυση τῆς κυριαρχίας τῆς μειοψηφίας πάνω στήν πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ρωσίας—αὐτός εἶναι ὁ σκοπός της.

Τό καθῆκον τοῦ προλεταριάτου, σάν ἡγέτη τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης, εἶναι νά ἀποσπάσει τή μάσκα τῆς κυβέρνησης αὐτῆς καί νά δείξει στίς μάζες τό πραγματικό ἀντεπαναστατικό της πρόσωπο. Τό καθῆκον τοῦ προλεταριάτου εἶναι νά συσπειρώσει γύρω του τά πλατιά στρώματα τῶν φαντάρων καί τῆς ἀγροτιᾶς καί νά τά συγκρατήσει ἀπό πρόωρες ἐκδηλώσεις. Τό καθῆκον τοῦ προλεταριάτου εἶναι νά πυκνώσει τίς γραμμές του καί νά ἑτοιμάζεται ἀκούραστα γιά τίς μελλοντικές μάχες.

Οἱ ἐργάτες καί οἱ φαντάροι τῆς πρωτεύουσας ἔκαναν

κιόλας τό πρῶτο βῆμα, ἐκφράζοντας τήν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης πρός τήν κυβέρνηση Κερένσκι-Κονοβάλοφ καί καλώντας τίς μάζες «νά πυκνώσουν τίς γραμμές τους γύρω ἀπό τά Σοβιέτ τους καί νά ἀπέχουν ἀπό μεμονωμένες ἐκδηλώσεις» (βλ. ἀπόφαση τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης[80]).

Τό λόγο ἔχει τώρα ἡ ἐπαρχία.

«Ραμπότσι Πούτι», ἀρ. 21,
27 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΣΧΟΛΙΑ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΧΡΕΩΚΟΠΗΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἡ μελετημένη θαυμάσια καί ὀργανωμένη περίφημη ἀπεργία τῶν σιδηροδρομικῶν[81] πλησιάζει, ὅπως φαίνεται, πρός τό τέρμα της. Ἡ νίκη παραμένει μέ τό μέρος τῶν σιδηροδρομικῶν, γιατί εἶναι αὐτονόητο ὅτι ὁ χάρτινος συνασπισμός τοῦ στρατοπέδου τοῦ Κορνίλοφ καί τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας δέν εἶναι σέ θέση νά ἀνθέξει στήν ἰσχυρή πίεση τοῦ στρατοπέδου τῆς δημοκρατίας. Γιά ὅλους εἶναι σήμερα φανερό ὅτι τήν ἀπεργία δέν τήν «προκάλεσε» ἡ κακή θέληση τῶν σιδηροδρομικῶν, μά ἡ ἀντεπαναστατική πολιτική τοῦ διευθυντηρίου. Γιά ὅλους εἶναι σήμερα φανερό ὅτι τήν ἀπεργία δέν τήν ἐπέβαλαν στή χώρα οἱ ἐπιτροπές τῶν σιδηροδρομικῶν, μά οἱ ἀντεπαναστατικές ἀπειλές τῶν Κερένσκι-Νικίτιν. Γιά ὅλους εἶναι σήμερα φανερό ὅτι τό ναυάγιο τῆς ἀπεργίας θά εἶχε σά συνέπεια νά στρατικοποιηθοῦν κατά πᾶσα πιθανότητα οἱ σιδηρόδρομοι καί... νά δυναμώσει ἡ ἐξουσία τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας. Οἱ σιδηροδρομικοί ἔχουν δίκιο

όταν απαντούν στήν ανάξια συκοφαντία τών Κερένσκι-Νικίτιν μέ τή συντριφτική κατηγορία:

«Δέν προδόσαμε εμείς τήν πατρίδα, πολίτες Κερένσκι καί Νικίτιν, μά εσείς προδόσατε τά ιδανικά σας καί ή Προσωρινή κυβέρνηση τίς υποσχέσεις της, καί τώρα δέ μπορούν νά μάς σταματήσουν οποιαδήποτε λόγια καί απειλές».

Όλα αυτά, τό επαναλαβαίνουμε, είναι ξεκάθαρα καί πασίγνωστα.

Ωστόσο, όπως φαίνεται, υπάρχουν, στόν κόσμο άνθρωποι πού αυτοτιτλοφορούνται δημοκράτες καί πού στίς δύσκολες αυτές στιγμές βρίσκουν ότι μπορούν νά ρίξουν τίς ευθύνες στούς σιδηροδρομικούς. Καί οί άνθρωποι αυτοί δέν καταλαβαίνουν ή δέ θέλουν νά καταλάβουν, ότι έτσι χύνουν νερό στό μύλο τών ανθρωποφάγων τής «Ρέτς» καί τής «Νόβογιε Βρέμια».

Έννοούμε τή συνταχτική επιτροπή τής μενσεβίκικης εφημερίδας «Ραμπότσαγια Γκαζέτα».

Ή «Ραμπότσαγια Γκαζέτα» κατηγορεί τούς καθοδηγητές τής απεργίας ότι κηρύσσοντας τήν απεργία «υποτάχθηκαν στό αυθόρμητο στοιχείο» καί δηλώνει απειλητικά:

«Ή δημοκρατία δέ θά τό συγχωρήσει αυτό στό γενικό επιτελείο τών σιδηροδρομικών. Δέ θέτει κανείς τόσο εύκολα σέ κίνδυνο τά συμφέροντα ολόκληρης τής χώρας καί τής δημοκρατίας» («Ραμπότσαγια Γκαζέτα», άρ. 170).

Είναι απίστευτο καί όμως είναι γεγονός ότι ή ξεπεσμένη εφημερίδα πού δέν έχει τίποτα τό κοινό μέ τή δημοκρατία νομίζει πώς έχει τό δικαίωμα νά απειλεί τήν πραγματική δημοκρατία, τούς εργαζόμενους τών σιδηροδρόμων.

«Ή δημοκρατία δέ θά συγχωρήσει»... Αλλά εξ ονόματος ποιάς δημοκρατίας μιλάτε εσείς, κύριοι τής «Ραμπότσαγια Γκαζέτα»;

Μήπως εξ ονόματος τής δημοκρατίας τών Σοβιέτ, πού σάς εγκατάλειψε καί πού παραποιήσατε τή θέλησή της στή σύσκεψη;

Μά ποιός σάς έδοσε τό δικαίωμα νά μιλάτε εξ ονόματος **αυτής** τής δημοκρατίας;

Ή μήπως μιλάτε εξ ονόματος τού Τσερετέλι καί τού Ντάν, τού Λίμπερ καί τών άλλων πλαστογράφων, πού παραποίησαν τή θέληση τών Σοβιέτ στή σύσκεψη καί πρόδοσαν τήν ίδια τή σύσκεψη κατά τίς «διαπραγματεύσεις» πού έγιναν στά Χειμερινά Ανάχτορα;

Μά ποιός σάς έδοσε τό δικαίωμα νά ταυτίζετε αυτούς τούς προδότες τής δημοκρατίας μέ τή «δημοκρατία όλης τής χώρας»;

Θά καταλάβετε άραγε καμιά φορά ότι ό δρόμος τής «Ραμπότσαγια Γκαζέτα» κι ό δρόμος τής «δημοκρατίας όλης τής χώρας» χώρισαν οριστικά;

Αξιοθρήνητοι χρεωκόποι τής δημοκρατίας...

* * *

ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΑΜΥΑΛΩΝ

Δέν είναι πολύς καιρός πού γράφαμε ότι τό κόμμα τών σοσιαλεπαναστατών δέν έχει καταλήξει σέ μιά ενιαία απόφαση πάνω στό βασικό ζήτημα τής πάλης τής κυβέρνησης ενάντια στά Σοβιέτ. Ενώ ή δεξιά πτέρυγα τών εσέρων ζητούσε τή συντριβή τών «αναρχικών» Σοβιέτ (θυμηθείτε τήν Τασκέντη!) καί οργάνωνε γι' αυτό τό σκοπό αποσπάσματα, καί ή αριστερή πτέρυγα από τό άλλο μέρος υποστήριζε τά Σοβιέτ, τό κέντρο τού Τσερνόφ, πού κυ-

ριεύτηκε ἀπό ἀμφιβολίες ἀλά 'Αμλέτο, δέν εἶχε δικιά του γνώμη καί προτίμησε νά τηρήσει «οὐδετερότητα». Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀργότερα τό κέντρο «βρῆκε τόν ἑαυτό του», ἀνακάλεσε τά μέλη τοῦ κόμματος τῶν ἐσέρων ἀπό τό Σοβιέτ τῆς Τασκέντης καί ἔτσι μέ τήν πράξη του αὐτή ὑποστήριξε τήν πολιτική τῶν καταδιωχτικῶν ἀποσπασμάτων. Ποιός δέν ξέρει σήμερα ὅτι ἡ ἀνάκληση αὐτή διατράνωσε ἁπλῶς τό αἶσχος τοῦ κόμματος τῶν ἐσέρων, ἐπειδή οἱ ἐσέροι δέν ἀποχώρησαν ἀπό τό Σοβιέτ τῆς Τασκέντης, καί ποιός δέν ξέρει ἀκόμα ὅτι «ἀντεπαναστατική» ἀποδείχτηκε ὄχι ἡ «δράση» τοῦ Σοβιέτ, ἀλλά ἡ δράση πού ἀνέπτυξε ἡ κυβέρνηση Κερένσκι καί τά τσιράκια της;...

Δέν πρόλαβαν ὅμως οἱ ἐσέροι νά ξεμπλέξουν καλάκαλά ἀπ' αὐτή τήν «ἱστορία» καί ξαναμπλέχτηκαν σέ μιά καινούργια, πιό ἄσχημη ἀκόμα. 'Εννοοῦμε τή θέση πού πῆραν στήν ψηφοφορία πάνω στό ζήτημα τῆς γῆς μέσα στό λεγόμενο προκοινοβούλιο.

Πρόκειται γιά τό ἑξῆς: ὅταν στό προκοινοβούλιο συζητοῦνταν ἡ διακήρυξη τῆς 14 τοῦ Αὐγούστου[82], οἱ ἀριστεροί ἐσέροι πρότειναν νά μεταβιβαστεῖ ὅλη ἡ γῆ τῶν τσιφλικάδων στίς 'Επιτροπές ἀγροτῶν κι αὐτές νά τή διαχειρίζονται. Δέν εἶναι ἀνάγκη νά ποῦμε ὅτι ὑποχρέωση τοῦ κάθε δημοκράτη ἦταν νά ὑποστηρίξει αὐτή τήν πρόταση. Δέν εἶναι ἐπίσης ἀνάγκη νά ποῦμε ὅτι τό ζήτημα τῆς γῆς εἶναι βασικό ζήτημα τῆς ἐπανάστασής μας. Τί συνέβηκε ὅμως; 'Ενῶ οἱ μπολσεβίκοι κι οἱ ἀριστεροί ἐσέροι πρότειναν νά μεταβιβαστεῖ ἡ γῆ στούς ἀγρότες καί οἱ δεξιοί ἐσέροι μαζί μέ τούς λιμπερντάντσι[83] τάσσονταν ἐνάντια σ' αὐτή τήν πρόταση—τό κέντρο τοῦ Τσερνόφ ἀποδείχτηκε ἀκόμα μιά φορά ὅτι δέν ἔχει «δική του γνώμη» καί ἀ π έ σ χ ε ἀπό τήν ψηφοφορία!

«'Ο ὑπουργός τῶν μουζίκων» Τσερνόφ δέν τόλμησε νά ψηφίσει νά μεταβιβαστεῖ ἡ γῆ τῶν τσιφλικάδων στούς ἀγρότες καί ἄφησε νά λύσουν τό ζήτημα οἱ πλαστογράφοι τῆς θέλησης τῶν ἀγροτῶν!

Τό κόμμα τῶν ἐσέρων, κόμμα τῆς «ἀγροτικῆς ἐπανάστασης» καί τοῦ «ὁλοκληρωτικοῦ σοσιαλισμοῦ» δέν εἶχε, ὅπως ἀποδείχτηκε, καμιά συγκεκριμένη ἀπόφαση νά ὑποδείξει γιά τό βασικό ζήτημα τῶν ἀγροτῶν στήν κρίσιμη στιγμή τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης!

Εἶναι ἀληθινά ἕνα κόμμα ἄμυαλων λογοκόπων.

Καϋμένοι ἀγρότες τῆς Ρωσίας...

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 21, 27 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
'Ανυπόγραφο ἄρθρο.

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Ἐδῶ καί μιά βδομάδα ὁ ἀστικός τύπος ἄνοιξε συκοφαντική καμπάνια ἐνάντια στούς ἐργάτες τοῦ λεκανοπέδιου τοῦ Ντονέτς: «Ἀναρχία», «καταστροφές στίς ἐπιχειρήσεις», «συλλήψεις καί κακοποιήσεις» τοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ! Δέν ὑπάρχει παραμύθι πού νά μή τό ἔβαλαν σέ κυκλοφορία ἐνάντια στούς ἐργάτες οἱ πουλημένες ἀστικές φυλλάδες. Ἀπό τήν ἀρχή ἀκόμα μποροῦσες νά προβλέψεις ὅτι ἑτοιμάζεται ἐκστρατεία ἐνάντια στούς ἐργάτες τοῦ Ντονέτς, ὅτι προλειαίνεται τό ἔδαφος ἀπό τήν κυβέρνηση γιά μιά τέτια ἐκστρατεία. Καί πραγματικά, ἡ κυβέρνηση «δέν ἔμεινε βουβή» στίς ἐκκλήσεις καί τούς ὀδυρμούς τῶν λακέδων τῆς κεφαλαιοκρατίας. Γι' αὐτό ἄλλωστε καί εἶναι κυβέρνηση τῆς κεφαλαιοκρατικῆς διχτατορίας. Σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες τῶν ἐφημερίδων, ἡ ἀνώτατη οἰκονομική ἐπιτροπή τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης, μέ τή «συγκατάθεση» βέβαια καί τοῦ Κερένσκι, «θεώρησε σκόπιμο νά στείλει στό Χάρκοβο καί στό λεκανοπέδιο τοῦ Ντονέτς... μιά προσωπικότητα μέ δ ι χ τ α τ ο ρ ι κ ά δικαιώματα. Στήν προσωπικότητα αὐτή θά ἀνατεθεῖ ἡ ἀποστολή νά ἐξαναγκάσει τούς βιομήχανους νά συνεχίσουν τίς ἐργασίες τους καί νά ἀσκήσει τήν ἐπιροή της πάνω στίς μάζες τῶν ἐργατῶν

μέ σκοπό νά τίς καθησυχάσει. Στή διάθεση τῆς παραπάνω προσωπικότητας μπαίνουν ὅλα τά μέσα καταναγκασμοῦ πού διαθέτει ἡ κυβερνητική ἐξουσία» («Ταργκόβο-Προμίσλεναγια Γκαζέτα»[84], 26 τοῦ Σεπτέμβρη).

Δόστε προσοχή: «διχτάτορας» μέ «μέσα καταναγκασμοῦ»... Ἐνάντια σέ ποιόν στέλνεται ὁ ἄγνωστος ἀκόμα μέχρι σήμερα «διχτάτορας»; Μήπως ἐνάντια στούς ἐπιχειρηματίες τοῦ Ντονέτς, πού ἐδῶ καί τρεῖς μῆνες ἔχουν περιορίσει σκόπιμα τήν παραγωγή γιά νά αὐξήσουν ἐγκληματικά τήν ἀνεργία καί πού σήμερα ὀργανώνουν μπροστά στά μάτια ὅλου τοῦ κόσμου λοκάουτ καί δημιουργοῦν ἔτσι τόν κίνδυνο νά ξεχαρβαλωθεῖ ὅλη ἡ οἰκονομική ζωή τῆς χώρας;

Ἀσφαλῶς ὄχι!

Ἡ ἀνώτατη οἰκονομική ἐπιτροπή δηλώνει ρητά πώς ὅλη τήν εὐθύνη τή φέρνουν οἱ «κακόβουλοι προπαγανδιστές» καί ὄχι οἱ ἐπιχειρηματίες, γιατί: «Σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες πού ὑπάρχουν, οἱ ἀκρότητες πού ἔγιναν προκλήθηκαν ἀπό ὁρισμένες ὁμάδες κακόβουλων προπαγανδιστῶν» (βλ. στό ἴδιο μέρος).

Καί ἀκριβῶς ἐνάντια στίς ὁμάδες αὐτές στέλνεται κατά κύριο λόγο ὁ «διχτάτορας» μέ τά «μέσα καταναγκασμοῦ».

Ἔχει ὅμως καί συνέχεια. Σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες τῆς «Μπιρζιόφκα», ἡ συνδιάσκεψη τῶν βιομηχάνων τοῦ Χαρκόβου ψήφισε τήν παρακάτω ἀπόφαση:

1) «Ἡ ἀπόλυση καί ἡ πρόσληψη ὑπαλλήλων καί ἐργατῶν εἶναι ἀποκλειστικό δικαίωμα τῶν ἐπιχειρήσεων».

2) «Θεωρεῖται ἀπαράδεχτη ἡ ἐπέμβαση τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν βουλευτῶν στή διεύθυνση τῆς ἐπιχείρησης καί ὁ ἔλεγχος τῆς παραγωγῆς».

3) «Οἱ ἐπιχειρήσεις δέ μποροῦν νά ἐπιβαρύνονται μέ τά ἔξοδα

γιά τή συντήρηση καί τήν πληρωμή τῶν μελῶν τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν βουλευτῶν, τῶν μελῶν τῶν ἐκτελεστικῶν ἐπιτροπῶν καί τῶν ἐπαγγελματικῶν Συνδικάτων».

4)«Καμιά αὔξηση τῶν ἡμερομισθίων δέ μπορεῖ νά ἀνακουφίσει τή θέση, ὅπου βρίσκονται οἱ ἐργάτες» («Μπιρζεβίγιε Βέντομοστι», 27 τοῦ Σεπτέμβρη).

Μέ λίγα λόγια: οἱ βιομήχανοι κηρύχνουν τόν πόλεμο στούς ἐργάτες καί στίς ὀργανώσεις τους.

Εἶναι περιττό νά ποῦμε ὅτι ἡ κυβέρνηση τοῦ Κονοβάλοφ, πού ἐφαρμόζει τά λοκάουτ, δέ θά παραλείψει νά μπεῖ ἐπικεφαλῆς τοῦ πολέμου αὐτοῦ ἐνάντια στούς ἐργάτες.

Καί ἐπειδή οἱ ἐργάτες δέν παραδίνονται ἀμαχητί, γι' αὐτό ἀκριβῶς χρειάζεται ὁ «διχτάτορας» καί τά «μέσα καταναγκασμοῦ».

Τά πράγματα εἶναι πολύ ἁπλά καί καθαρά.

Τό Σάβινκοφ τόν ὀνόμασαν ἀντεπαναστάτη γιατί σύνταξε τό νομοσχέδιο γιά τήν ἐπιστράτευση τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπιχειρήσεων πού δουλεύουν γιά τήν ἄμυνα.

Τόν Κορνίλοφ τόν κατηγόρησαν γιά προδοσία γιατί ἀπαίτησε νά ἐφαρμοστεῖ αὐτό τό σχέδιο.

Πῶς νά ὀνομάσει κανείς μιά κυβέρνηση πού «χωρίς πολλά λόγια» στέλνει στό λεκανοπέδιο τοῦ Ντονέτς ἕνα «διχτάτορα», μέ ἀπεριόριστα δικαιώματα, ἐφοδιασμένο μέ «ὅλα τά μέσα καταναγκασμοῦ» γιά νά διεξάγει τόν πόλεμο ἐνάντια στίς ἐργατικές μάζες καί νά ἐκμηδενίσει τίς ὀργανώσεις τους;

Τί μποροῦν νά ποῦν γιά ὅλα αὐτά οἱ κύριοι «σοσιαλιστές»-ὑπουργοί;

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 22, 28 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.

Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

ΑΔΙΚΑ ΘΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ...

Τό χαραχτηριστικό γνώρισμα τῆς σημερινῆς στιγμῆς εἶναι τό ἀγεφύρωτο χάσμα πού ὑπάρχει ἀνάμεσα στήν κυβέρνηση καί τίς λαϊκές μάζες, χάσμα πού δέν ὑπῆρχε τούς πρώτους μῆνες τῆς ἐπανάστασης καί πού δημιουργήθηκε σάν ἀποτέλεσμα τῆς ἀνταρσίας τοῦ Κορνίλοφ.

Ὕστερα ἀπ' τή νίκη κατά τοῦ τσαρισμοῦ, τίς πρῶτες κιόλας μέρες τῆς ἐπανάστασης, ἡ ἐξουσία ἔπεσε στά χέρια τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας. Στήν ἐξουσία δέ βρέθηκαν οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι, ἀλλά μιά φούχτα καντέτοι ἰμπεριαλιστές. Πῶς μπόρεσε νά συμβεῖ ἕνα τέτιο πράγμα; Καί ποῦ στηρίχτηκε τότε κυρίως ἡ κυριαρχία αὐτῆς τῆς φούχτας τῶν κεφαλαιοκρατῶν; Αὐτό ἐξηγεῖται γιατί οἱ ἐργάτες καί κυρίως οἱ φαντάροι εἶχαν ἐμπιστοσύνη στήν κεφαλαιοκρατία κι ἔλπιζαν ὅτι σέ συμμαχία μαζί της θά μποροῦσαν νά ἀποχτήσουν ψωμί καί γῆ, εἰρήνη καί λευτεριά. Καί ἡ κυριαρχία τῆς κεφαλαιοκρατίας στηρίχτηκε τότε ἀκριβῶς στήν «εὐπιστία» τῶν μαζῶν ἀπέναντι στήν κεφαλαιοκρατία, εὐπιστία «ἀσυνείδητη». Ὁ συνασπισμός μέ τήν κεφαλαιοκρατία δέν ἦταν παρά ἡ ἔκφραση αὐτῆς τῆς ἐμπιστοσύνης καί αὐτῆς τῆς κυριαρχίας.

Μά οἱ ἕξι μῆνες τῆς ἐπανάστασης δέν πῆγαν χαμέ-

νοι. Ὁ συνασπισμός μέ τήν κεφαλαιοκρατία ἀντί ψωμί ἔδωσε πείνα, ἀντί αὔξηση τοῦ μεροκάματου—ἀνεργία, ἀντί γῆ—κούφιες ὑποσχέσεις, ἀντί ἐλευθερία—πάλη ἐνάντια στά Σοβιέτ, ἀντί εἰρήνη—πόλεμο ὥς τήν ἐξάντληση τῆς Ρωσίας καί προδοσία τῶν κορνιλοφικῶν στό Ταρνόπολ καί τή Ρίγα. Ἡ ἀνταρσία τοῦ Κορνίλοφ συνόψισε ἁπλῶς τά ἀποτελέσματα τῆς ἑξάμηνης πείρας τοῦ συνασπισμοῦ, ἀποκάλυψε τήν προδοσία τῶν καντέτων καί ἔδειξε πόσο ὀλέθρια ἦταν ἡ πολιτική τοῦ συμβιβασμοῦ μαζί τους.

Ὅλα αὐτά, ἐννοεῖται, δέν πῆγαν χαμένα. Ἐξαφανίστηκε ἡ «εὐπιστία» τῶν μαζῶν πρός τήν κεφαλαιοκρατία, εὐπιστία «ἀσυνείδητη». Τό συνασπισμό μέ τούς καντέτους τόν διαδέχτηκε ἡ ρήξη μαζί τους. Ἡ ἐμπιστοσύνη στήν κεφαλαιοκρατία παραχώρησε τή θέση της στό μίσος πρός τήν κεφαλαιοκρατία. Ἡ κυριαρχία τῆς κεφαλαιοκρατίας ἔχασε τό σίγουρο στήριγμά της.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ συμβιβαστές μέ τά συμβιβαστικά τεχνάσματα τῶν ὀπαδῶν τῆς ἄμυνας, μέ τό δόλο καί τίς πλαστογραφίες, μέ τή βοήθεια τοῦ Μπιούκενεν καί τῶν καντέτων κορνιλοφικῶν καί παρά τήν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης πού τούς ἔδειχναν φανερά οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι —κατόρθωσαν νά σκαρώσουν τή «νέα» κυβέρνηση τῆς παλιᾶς ἀστικῆς διχτατορίας, πασάροντας μέ δόλο τήν ξεπερασμένη καί ξεφτισμένη πολιτική τοῦ συνασπισμοῦ.

Ἀλλά, πρῶτο, ὁ συνασπισμός αὐτός εἶναι καχεκτικός, γιατί κλεισμένος καθώς εἶναι στά Χειμερινά Ἀνάχτορα δέ συναντᾶ μέσα στή χώρα παρά μόνο ἀντίσταση καί ἀγανάχτηση.

Δεύτερο, ἡ κυβέρνηση εἶναι ἀσταθής γιατί δέν ἔχει σταθερή βάση, δέ στηρίζεται δηλ. στήν ἐμπιστοσύνη καί τή συμπάθεια τῶν μαζῶν, πού μόνο μίσος τρέφουν ἐναντίον της.

Ἀπό δῶ προέρχεται καί τό ἀγεφύρωτο χάσμα πού ὑπάρχει ἀνάμεσα στήν κυβέρνηση καί τή χώρα.

Κι ἄν παρ' ὅλ' αὐτά ἡ κυβέρνηση παραμένει στήν ἐξουσία, ἄν, ἐφαρμόζοντας τή θέληση τῆς μειοψηφίας, ἔχει τήν πρόθεση νά κυριαρχήσει πάνω σέ μιά πλειοψηφία πού τῆς εἶναι ἔκδηλα ἐχθρική, εἶναι φανερό πώς ἡ κυβέρνηση μπορεῖ νά ὑπολογίζει μόνο σέ ἕνα πράγμα: στήν ἐφαρμογή μέτρων βίας ἐνάντια στίς μάζες. Ἡ κυβέρνηση αὐτή δέν ἔχει καί δέ μπορεῖ νά ἔχει κανένα ἄλλο στήριγμα.

Γι' αὐτό δέν εἶναι τυχαῖο τό γεγονός ὅτι τό πρῶτο μέτρο τῆς κυβέρνησης Κερένσκι-Κονοβάλοφ ἦταν νά χτυπήσει τό Σοβιέτ τῆς Τασκέντης.

Δέν εἶναι τυχαῖο τό γεγονός ὅτι ἡ κυβέρνηση καταπιάστηκε κιόλας μέ τό πνίξιμο τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος στό λεκανοπέδιο τοῦ Ντονέτς, στέλνοντας ἐκεῖ ἕνα μυστηριώδη «διχτάτορα».

Δέν εἶναι τυχαῖο καί τό γεγονός ὅτι στή χθεσινή της συνεδρίαση κήρυξε τόν πόλεμο ἐνάντια στίς ἀγροτικές «ταραχές» κι ἀποφάσισε:

> «Νά συγκροτήσει τοπικές ἐπιτροπές τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης πού ἄμεση ἀποστολή θά ἔχουν νά καταπολεμήσουν τήν ἀναρχία καί νά καταστείλουν τίς ταραχές» («Μπιρζιόφκα»).

Ὅλα αὐτά δέν εἶναι τυχαῖα.

Μιά κυβέρνηση τῆς κεφαλαιοκρατικῆς διχτατορίας, πού ἔχασε τήν ἐμπιστοσύνη τῶν μαζῶν, πού θέλει ὅμως νά κρατηθεῖ στήν ἐξουσία, δέ μπορεῖ νά ζήσει χωρίς «ἀναρχία» καί «ταραχές», γιατί μέ τίς «ταραχές» καί τήν καταπολέμησή τους πάει νά δικαιώσει τήν ὕπαρξή της. Ἡ κυβέρνηση αὐτή κοιμᾶται κι ὀνειρεύεται ὅτι οἱ μπολσεβίκοι «ὀργανώνουν ἐξέγερση», ἤ ὅτι οἱ ἀγρότες «λεηλατοῦν» τά κτήματα τῶν τσιφλικάδων, ἤ ὅτι οἱ σιδηροδρομικοί «ἐπιβάλλουν μιά ὀλέθρια ἀπεργία» πού ἀφήνει τό μέτωπο χωρίς ψωμί... Ὅλα αὐτά τῆς «εἶναι ἀπαραίτητα» γιά νά

ξεσηκώσει τούς ἀγρότες ἐνάντια στούς ἐργάτες, τό μέτωπο ἐνάντια στά μετόπισθεν, γιά νά δημιουργήσει τήν ἀνάγκη μιᾶς ἔνοπλης ἐπέμβασης καί νά σταθεροποιήσει ἔτσι προσωρινά τήν ἀσταθῆ θέση της.

Γιατί πρέπει τελοσπάντων νά τό καταλάβουμε, ὅτι μιά κυβέρνηση πού ἔχασε τήν ἐμπιστοσύνη τῆς χώρας καί περιβάλλεται ἀπό τό μίσος τῶν μαζῶν, δέ μπορεῖ νἆναι τίποτε ἄλλο ἀπό μιά **κυβέρνηση πρόκλησης τοῦ «ἐμφυλίου πολέμου»**.

Κάτι ξέρει ἡ «Ρέτς», τό ἡμιεπίσημο ὄργανο τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης, πού προειδοποιεῖ τήν κυβέρνηση νά «μή δόσει στούς μπολσεβίκους τή δυνατότητα νά ἐκλέξουν τή στιγμή γιά τήν κήρυξη τοῦ ἐμφυλίου πολέμου» καί τή συμβουλεύει «νά μήν κάνει ὑπομονή καί νά μήν περιμένει νά ἐκλέξουν (οἱ μπολσεβίκοι) τήν κατάλληλη στιγμή γιά τή γενική ἐξέγερση» («Ρέτς», Τετάρτη).

Ναί, διψοῦν γιά λαϊκό αἷμα...

Οἱ ἐλπίδες τους ὅμως εἶναι μάταιες καί οἱ προσπάθειές τους γελοῖες.

Τό ἐπαναστατικό προλεταριάτο βαδίζει συνειδητά καί ὀργανωμένα πρός τή νίκη. Οἱ ἀγρότες κι οἱ φαντάροι συσπειρώνονται γύρω του ὁμόθυμα καί μέ αὐτοπεποίθηση. Ὅλο καί πιό βροντερά ἀντηχεῖ τό προσκλητήριο σάλπισμα: ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!

Ὁ χάρτινος συνασπισμός τῶν Χειμερινῶν Ἀνακτόρων... θά ἀντέξει ἄραγε στήν πίεση αὐτή;

Θά θέλατε νά κάνουν οἱ μπολσεβίκοι μεμονωμένες καί πρόωρες ἐκδηλώσεις;

Ἄδικα θά περιμένετε, κύριοι κορνιλοφικοί.

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 23,
29 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΣΧΟΛΙΑ

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ «ΑΟΡΙΣΤΙΑΣ» ΚΑΙ ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ

Τήν ἐποχή τοῦ τσαρισμοῦ τό κόμμα τῶν σοσιαλεπαναστατῶν ξελαρυγγιζόταν ὅτι ἡ γῆ τῶν τσιφλικάδων πρέπει νά παραχωρηθεῖ στούς ἀγρότες. Οἱ ἀγρότες πίστεψαν τότε στά λόγια τῶν ἐσέρων καί συγκεντρώθηκαν γύρω ἀπό τό κόμμα τους, πού τό θεωροῦσαν δικό τους κόμμα, κόμμα ἀγροτικό.

Ὕστερα ἀπό τήν πτώση τοῦ τσαρισμοῦ καί τή νίκη τῆς ἐπανάστασης ἦρθε ὁ καιρός γιά τούς ἐσέρους νά περάσουν ἀπό τά λόγια στά ἔργα καί νά πραγματοποιήσουν, ἐπιτέλους, τίς «χρυσές ὑποσχέσεις» τους γιά τή γῆ. Ἀλλά... (αὐτό τό περίφημο «ἀλλά»!) οἱ ἐσέροι ταλαντεύθηκαν, ἄρχισαν νά τά μασᾶνε καί πρότειναν στούς ἀγρότες νά περιμένουν, γιά τό ζήτημα τῆς γῆς, τή Συνταχτική συνέλευση, πού κι αὐτηνῆς ἡ σύγκληση ἀναβλήθηκε.

Ἀποδείχτηκε πώς εἶναι εὐκολότερο νά φωνάζει κανείς γιά παραχώρηση τῆς γῆς στούς ἀγρότες, παρά νά τούς τήν παραχωρήσει στήν πράξη. Ἀποδείχτηκε πώς οἱ

ἐσέροι μόνο στά λόγια «πονᾶνε» τούς ἀγρότες καί πώς ὅταν ἔρθει ἡ στιγμή νά περάσουν ἀπό τά λόγια στά ἔργα, προτιμοῦν νά τά διπλώνουν καί νά κρύβονται πίσω ἀπό τή Συνταχτική συνέλευση...

Στή στάση αὐτή τῶν ἐσέρων οἱ ἀγρότες ἀπάντησαν μ' ἕνα ἰσχυρό ἀγροτικό κίνημα, μέ τήν αὐτόβουλη «κατάληψη» τῆς γῆς τῶν τσιφλικάδων, μέ τήν «οἰκειοποίηση» τῶν «ξένων» ἐργαλείων καί ζώων, δείχνοντας ἔτσι πώς δέν ἔχουν ἐμπιστοσύνη στήν ἐσέρικη πολιτική τῆς ἀναμονῆς.

Οἱ ἐσέροι ὑπουργοί δέν ἄφησαν τούς ἀγρότες χωρίς ἀπάντηση, ἀλλά διέταξαν τή σύλληψη δεκάδων καί εκατοντάδων μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν γῆς. Κι ἔτσι βλέπουμε νά ξετυλίγεται μπροστά μας ἡ ἑξῆς εἰκόνα: ἐσέροι ὑπουργοί νά συλλαμβάνουν ἐσέρους ἀγρότες γιατί ἐφάρμοσαν στήν πράξη τίς ὑποσχέσεις τῶν ἐσέρων.

Ἀποτέλεσμα ὅλης αὐτῆς τῆς κατάστασης ἦταν ἡ ὁλοκληρωτική ἀποσύνθεση τοῦ κόμματος τῶν ἐσέρων, πράγμα πού ἐκδηλώθηκε πολύ ἔντονα κατά τήν ψηφοφορία στό προκοινοβούλιο, τότε πού οἱ ἀριστεροί ἐσέροι ψήφισαν ὑπέρ τῆς ἄμεσης μεταβίβασης τῆς γῆς στούς ἀγρότες, οἱ δεξιοί ἐσέροι κατά, ἐνῶ ὁ Τσερνόφ, αὐτός ὁ Ἀμλέτος τοῦ κόμματος τῶν ἐσέρων μαζί μέ τό κέντρο, παίρνοντας βαθυστόχαστο ὕφος, ἀπέσχε ἀπό τήν ψηφοφορία.

Ἡ μαζική ἀποχώρηση τῶν φαντάρων ἀπό τό κόμμα τῶν ἐσέρων ἦταν ἡ ἀπάντησή τους σ' αὐτή τή στάση τοῦ κόμματος τῶν ἐσέρων.

Καί ἕνα ἄλλο μέρος τῶν φαντάρων, πού δέν ἔφυγε ἀκόμα ἀπό τό κόμμα τῶν ἐσέρων, ἀπευθύνεται ἐπίμονα «στήν ΚΕ τοῦ κόμματός τους καί ζητᾶ» ἀπ' αὐτήν νά ἀποκαταστήσει ἐπιτέλους τήν ἑνότητα τοῦ κόμματος, ὑπερνικώντας αὐτή τήν «ἀοριστία».

Ἀκοῦστε:

«Ἡ κοινή σύσκεψη τῶν ἀντιπροσώπων τῶν στρατιωτικῶν ὀργανώσεων τῶν συνταγμάτων καί τῶν εἰδικῶν μονάδων τῆς Πετρούπολης, τοῦ Τσάρσκογιε Σελό, τοῦ Πετεργκόφ κλπ., ἔχει τή γνώμη ὅτι στίς σημερινές δύσκολες στιγμές πού περνάει τό κόμμα μας, εἶναι ἀνάγκη νά συγκεντρωθεῖ ἡ πλειοψηφία τοῦ κόμματος... γύρω ἀπό ἕνα πρόγραμμα, πού θά ἐξαλείψει τήν ἀοριστία στήν πολιτική τοῦ κόμματος καί θά συγκεντρώσει ὅλα τά ζωντανά στοιχεῖα τοῦ κόμματος... Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους κηρύσσεται ὑπέρ... τῆς ἄμεσης μεταβίβασης ὅλης τῆς καλλιεργήσιμης γῆς στίς ἐπιτροπές γῆς πού θά ἔχουν τό δικαίωμα νά τή διαχειρίζονται...» («Ντιέλο Ναρόντα»).

Ἔτσι λοιπόν μπαίνει καί πάλι τό ζήτημα τῆς «ἄμεσης μεταβίβασης τῆς γῆς»!

Οἱ φαντάροι ἐλπίζουν ὅτι θά μπορέσουν μέ βάση τήν ἀναγνώριση αὐτῆς τῆς διεκδίκησης νά συγκεντρώσουν ὅλα τά «ζωντανά στοιχεῖα τοῦ κόμματος» τῶν ἐσέρων!

Τί ἁπλοϊκοί πού εἶναι! Ὕστερα ἀπό μιά σειρά ἀποτυχίες, θέλουν ἀκόμα μιά φορά νά ζέψουν στό ἴδιο κάρο τόν ἐπαναστάτη Καμκόφ, τόν καντέτο Αὐξέντιεφ καί τόν «ἀκαθόριστο» Τσερνόφ.

Εἶναι καιρός σύντροφοι φαντάροι νά καταλάβετε πώς δέν ὑπάρχει πιά κόμμα τῶν ἐσέρων: Ὑπάρχει μόνο μιά «ἀκαθόριστη» μάζα, πού ἕνα κομμάτι της μπερδεύτηκε μέ τούς τυχοδιῶχτες Σάβινκοφ, ἕνα ἄλλο ἔμεινε στίς γραμμές τῶν ἐπαναστατῶν καί τό ὑπόλοιπο κάνει ἀνίσχυρα βῆμα σημειωτόν καί καλύπτει στήν πράξη τούς ἀνθρώπους τοῦ Σάβινκοφ.

Εἶναι καιρός νά τό καταλάβετε αὐτό καί νά παραιτηθεῖτε ἀπό τίς προσπάθειες νά ἑνώσετε πράγματα πού δέ μποροῦν νά ἑνωθοῦν...

* * *

ΟΙ ΣΥΝΩΜΟΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Ὁ Μποῦρτσεφ γράφει σήμερα στήν ἐφημερίδα τοῦ «Ὄμπσεγιε Ντιέλο»[85] τά παρακάτω:

«Τώρα μποροῦμε νά ποῦμε μέ βεβαιότητα ὅτι δέν ὑπῆρξε καμιά συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ! Στήν πραγματικότητα ἔγινε ἐντελῶς ἄλλο πράγμα: ὑπῆρχε μιά συμφωνία τῆς κυβέρνησης μέ τό στρατηγό Κορνίλοφ γιά τήν πάλη ἐνάντια στούς μπολσεβίκους! Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς κυβέρνησης ἔκλεισαν συμφωνία μέ τό στρατηγό Κορνίλοφ γιά τήν πάλη ἐνάντια στούς μπολσεβίκους· αὐτό ἦταν ἀκριβῶς πόθος κρυφός τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων κομμάτων καί τῶν δημοκρατικῶν καί τῶν σοσιαλιστῶν. Ὥς τήν ἀποφράδα ἡμέρα τῆς 26 τοῦ Αὐγούστου ὅλοι τους θεωροῦσαν τό στρατηγό Κορνίλοφ σωτήρα τους ἀπό τόν ἐπερχόμενο μπολσεβίκικο κίνδυνο».

Ὄχι «συνωμοσία», ἀλλά «συμφωνία», ὑπογραμμίζει ὁ Μποῦρτσεφ.

Ἔχει δίκιο. Ἔχει ἀναμφισβήτητα δίκιο στήν προκειμένη περίπτωση. Ἔκλεισαν συμφωνία γιά τήν ὀργάνωση συνωμοσίας ἐνάντια στούς μπολσεβίκους, δηλ. ἐνάντια στήν ἐργατική τάξη, ἐνάντια στόν ἐπαναστατικό στρατό καί τήν ἀγροτιά καί αὐτό ἦταν μιά συμφωνία γιά συνωμοσία ἐνάντια στήν ἐπανάσταση.

Αὐτό τό τονίσαμε ἀπό τίς πρῶτες κιόλας μέρες τοῦ πραξικοπήματος τοῦ Κορνίλοφ, γι᾿ αὐτό μιλᾶνε δεκάδες καί ἑκατοντάδες γεγονότα καί οἱ ἀποκαλύψεις, πού δέ διαψεύστηκαν ἀπό κανέναν, δέν ἀφήνουν γι᾿ αὐτό τό ζήτημα καμιά ἀμφιβολία.

Καί ὅμως, οἱ συνωμότες βρίσκονται στήν ἐξουσία ἤ πλάι στήν ἐξουσία. Καί ὅμως, τό παιχνίδι συνεχίζεται, τό

παιχνίδι μέ τίς ἀνακρίσεις, τό παιχνίδι μέ «τήν ἐπανάσταση» . . .

Συνασπισμός μέ τούς συνωμότες, κυβέρνηση συνωμοσίας—αὐτό εἶναι τό ἔπαθλο πού πρόσφεραν στούς ἐργάτες καί στούς φαντάρους οἱ κύριοι ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας!

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 23,
29 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Ἀντιγραφο ἄρθρο.

ΧΑΡΤΙΝΟΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ

Μιλᾶνε γιά τήν οἰκονομική καταστροφή. Γράφουν γιά τήν οἰκονομική καταστροφή. Μᾶς ἐκβιάζουν μέ τό φάσμα τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς, καί μέ ὅλα αὐτά ἐννοοῦν ὅτι ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ ἐργάτες πού ἔχουν «ἀναρχικές» διαθέσεις. Κανείς ὅμως δέ θέλει νά ὁμολογήσει ἀνοιχτά ὅτι οἱ κεφαλαιοκράτες εἶναι ἐκεῖνοι πού προκαλοῦν τήν οἰκονομική καταστροφή καί πού ἐπιδεινώνουν σκόπιμα τήν οἰκονομική καταστροφή, κλείνοντας τά ἐργοστάσια καί καταδικάζοντας τούς ἐργάτες σέ ἀνεργία. Γιά τό ζήτημα αὐτό δίνει ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες ἡ «Μπιρζιόφκα».

«Στό ἐργοστάσιο τῆς ρωσογαλλικῆς κλωστοϋφαντουργικῆς ἑταιρίας στόν ἀγροτικό συνοικισμό Πάβλοφσκι, τοῦ κυβερνείου τῆς Μόσχας, δημιουργήθηκαν προστριβές λόγω τῆς παραβίασης τοῦ συμφωνητικοῦ πού κατάρτισε ἡ Ἐπιτροπή τῆς ἐπαρχίας Ὀρέχοβο-Ζούγιεβο μέ τήν προεδρεία τοῦ ὑπουργοῦ Προκόποβιτς. Στό ἐργοστάσιο αὐτό δουλεύουν περίπου 4.000 ἐργάτες. Ἡ Ἐπιτροπή τῶν ἐργατῶν ἀνάφερε στό ὑπουργεῖο Ἐργασίας ὅτι ἔχει δημιουργηθεῖ μιά κατάσταση πού περικλείει κινδύνους, ἐπειδή οἱ ἐπιχειρηματίες δέ θέλουν νά ὑποταχθοῦν στήν ἀπόφαση τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου καί ἐπειδή ἐλαττώνουν σκόπιμα τήν παραγωγικότητα τῆς δουλιᾶς. Οἱ διαπραγματεύσεις βάσταξαν 4 μῆνες καί τώρα ὑπάρχει ἄμεσος κίνδυνος νά κλείσει τό ἐργοστάσιο. Ταυτόχρονα ἡ διεύθυνση τοῦ ἐργοστασίου τῆς ρωσογαλλικῆς ἑταιρίας ἀπευθύνθηκε στή

γαλλική Πρεσβεία καί τήν πληροφόρησε ὅτι οἱ ἐργάτες δέ θέλουν νά ὑποταχθοῦν στήν ἀπόφαση τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου καί ἀπειλοῦν μέ ἀκρότητες καί βιαιοπραγίες. Ἡ γαλλική Πρεσβεία ἀπευθύνθηκε στό ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν μέ τήν παράκληση νά συμβάλει στήν ἐξομάλυνση τῆς διαφορᾶς».

Καί τί ἔγινε; Ἀποδείχτηκε ὅτι καί ἡ «διεύθυνση τοῦ ἐργοστασίου», καί ἡ «γαλλική Πρεσβεία» συκοφαντοῦσαν ἐξίσου τούς ἐργάτες καί προσπαθοῦσαν νά βγάλουν ἀσπροπρόσωπους τούς κεφαλαιοκράτες πού κηρύχνουν τά λοκάουτ. Ἀκοῦστε:

«Ἡ ὑπόθεση παραπέμφθηκε στόν ἐπίτροπο τῆς Μόσχας τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας κι αὐτός, ἀφοῦ ἐξέτασε ἐπιτόπου τή διαφορά, ἀνάφερε στόν ὑπουργό Ἐργασίας ὅτι ἡ διεύθυνση τοῦ ἐργοστασίου ἀποφεύγει συστηματικά νά ἐφαρμόσει τίς ἀποφάσεις τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου. Ἡ καταγγελία τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Μόσχας τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας διαβιβάστηκε στό ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν».

Ὅπως βλέπετε, ἀκόμα καί ὁ ἐπίτροπος ἑνός ἀντεπαναστατικοῦ ὑπουργείου ἀναγκάζεται νά ὁμολογήσει ὅτι ἔχουν δίκιο οἱ ἐργάτες.

Ἔχει ὅμως καί συνέχεια. Ἡ ἴδια πάλι ἡ «Μπιρζιόφκα» ἀναφέρει κι ἕνα ἄλλο γεγονός ἀκόμα πιό ἐνδιαφέρον.

«Ἀπό τή Μόσχα πληροφοροῦν τό ὑπουργεῖο Ἐργασίας ὅτι ἡ διεύθυνση τοῦ ἐργοστασίου Α. Β. Σμιρνόφ, ὅπου δουλεύουν 3.000 ἐργάτες, ἀνακοίνωσε ὅτι πρόκειται νά κλείσει τό ἐργοστάσιο λόγω ἔλλειψης πρώτων ὑλῶν καί καυσίμων καί ἐπειδή ὑπάρχει ἀπόλυτη ἀνάγκη γενικῆς ἐπισκευῆς. Μιά ἐπιτροπή πού σχηματίστηκε ἀπό ἀντιπροσώπους τοῦ „Μοσκοφτόπ" καί τῆς σύσκεψης τῶν ἐργοστασίων τῆς Μόσχας, μαζί μέ τήν ἐργοστασιακή ἐπιτροπή ἔκανε ἔρευνα στήν ἐπιχείρηση καί κατάληξε στό συμπέρασμα ὅτι οἱ λόγοι πού προβάλλονται γιά τό κλείσιμο τῆς ἐπιχείρησης δέ μποροῦν νά σταθοῦν, γιατί ὑπάρχει ἐπαρκής ποσότητα πρώτων ὑλῶν γιά νά συνεχιστοῦν οἱ ἐργασίες καί ἡ ἐπισκευή μπορεῖ νά γίνει χωρίς νά σταματήσει τό ἐργοστάσιο. Ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά οἱ ἐργάτες συ-

νέλαβαν τόν ἰδιοχτήτη τῆς ἐπιχείρησης. Ἡ συνέλευση τοῦ ζέμστβο ἐκφράστηκε ὑπέρ τῆς προσωρινῆς κατάσχεσης τοῦ ἐργοστασίου. Στήν ἐξομάλυνση τῆς διαφορᾶς παίρνει μέρος καί ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τοῦ Ποκρόφσκ, καθώς καί ὁ νομαρχιακός ἐπίτροπος τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης».

Αὐτά εἶναι τά γεγονότα.

Οἱ συμβιβαστές ἀπό τίς γραμμές τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων χαλᾶνε τόν κόσμο ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά γίνει συνασπισμός μέ τίς «ζωντανές δυνάμεις» τῆς χώρας καί ἐννοοῦν συγκεκριμένα τούς βιομήχανους τῆς Μόσχας. Καί κοντά σ' ὅλα αὐτά τονίζουν κάθε φορά ὅτι δέν πρόκειται γιά ἕνα συνασπισμό στά λόγια σάν κι αὐτόν πού ἔγινε στά Χειμερινά Ἀνάχτορα, ἀλλά γιά ἕνα πραγματικό συνασπισμό μέσα στή χώρα...

Καί ρωτᾶμε:

Μπορεῖ ἄραγε νά ὑπάρξει ἕνας πραγματικός συνασπισμός ἀνάμεσα στούς ἐργοστασιάρχες, πού ἐπιδεινώνουν σκόπιμα τήν ἀνεργία, καί τούς ἐργάτες, πού τούς συλλαμβάνουν γι' αὐτό τό λόγο μέ τήν εὐμενῆ ἀνοχή τῶν ἐπιτρόπων τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης;

Ἔχει ἄραγε ὅρια ἡ βλακεία τῶν «ἐπαναστατῶν» φαφλατάδων, πού δέν παύουν νά ἐξυμνοῦν τό συνασπισμό μέ τούς ἐγκληματίες πού ἐφαρμόζουν τά λοκάουτ;

Καταλαβαίνουν ἄραγε οἱ γελοῖοι αὐτοί κήρυκες τοῦ συνασπισμοῦ ὅτι δέν εἶναι δυνατός σήμερα κανένας ἄλλος συνασπισμός ἐκτός ἀπό τό χάρτινο συνασπισμό πού ὑπογράφτηκε μέσα στούς τοίχους τῶν Χειμερινῶν Ἀναχτόρων καί πού εἶναι ἀπό τά πρίν καταδικασμένος σέ χρεωκοπία;

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 24,
30 τοῦ Σεπτέμβρη 1917.
Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

ΣΧΟΛΙΑ

Η ΥΠΑΙΘΡΟΣ ΠΕΙΝΑΕΙ

Ὅλος ὁ κόσμος μιλάει σήμερα γιά τήν ἐπισιτιστική κρίση πού δέρνει τίς πόλεις. Τό φάσμα τῆς πείνας μέ τό «σκελετωμένο χέρι» τριγυρνάει πάνω ἀπό τίς πόλεις. Κανείς ὅμως δέ θέλει νά παραδεχτεῖ ὅτι ἡ πείνα ἁπλώθηκε καί στήν ὕπαιθρο. Κανείς δέ θέλει νά καταλάβει ὅτι ἡ πείνα ἀποτελεῖ ἀκριβῶς τό βασικό λόγο πού ἐξαιτίας του διαδραματίζονται σήμερα οἱ περισσότερες «ἀγροτικές ταραχές» καί τά «πογκρόμ».

Νά τί γράφει ἕνας ἀγρότης γιά τίς ἀγροτικές «ταραχές»:

«Θέλω νά σᾶς παρακαλέσω νά ἐξηγήσετε σέ μᾶς τούς „ἀγράμματους χωριάτες", γιατί γίνονται τά πογκρόμ. Νομίζετε πώς ὅλα αὐτά τά κάνουν οἱ ἀλῆτες κι οἱ ξυπόλυτοι κι οἱ μεθυσμένοι κουρελῆδες; Κάνετε λάθος. Ὅλα αὐτά δέν τά κάνουν οἱ ἀλῆτες κι οἱ κουρελῆδες, μά οἱ ἄνθρωποι πού τό μάτι τους θόλωσε ἀπό τήν πείνα. Τά γράφω αὐτά γιά τό νομό Μοῦρομ, δῆμο Ἀρέφιν. Ἐμᾶς ἐδῶ θέλουν νά μᾶς πεθάνουν ἀπό τήν πείνα. Μᾶς δίνουν τό μήνα πέντε φούντια ἀλεύρι τό ἄτομο. Καταλάβετέ το, κι ἐλάτε στή θέση μας. Πῶς νά τά βγάλουμε πέρα; Δέν εἶναι μόνο οἱ μεθυσμένοι πού παίρνουν μέρος στά πογκρόμ, ἀλλά κι ἐμεῖς πού „ἔχει θολώσει τό μάτι μας ἀπό τήν πείνα"» (βλ. τή «Μπιρζιόφκα»).

Τά αὐλόσκυλα τῶν ἀστικῶν ἐφημερίδων «Ντέν» καί «Ρούσκαγια Βόλια» γαυγίζουν ἀδιάκοπα γιά τά... πλούτη τοῦ χωριοῦ καί τήν εὐπορία τοῦ ἀγρότη κλπ. Τά γεγονότα ὅμως μιλᾶνε ἀδιάψευστα γιά τήν πείνα καί τήν ἐξάντληση τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου, γιά τό σκορβοῦτο καί τίς ἄλλες ἀρρώστιες πού προκαλεῖ ἡ πείνα. Καί ὅσο περνάει ὁ καιρός, τόσο πιό δύσκολη θά γίνει ἡ κατάσταση στήν ὕπαιθρο, γιατί ἡ κυβέρνηση Κερένσκι-Κονοβάλοφ ἀντί ψωμί ἑτοιμάζει καινούργια ἐκκαθαριστικά ἀποσπάσματα γιά τήν ὕπαιθρο καί ὁ χειμώνας πού ζυγώνει προμηνάει καινούργιες ἀκόμα πιό βαριές δοκιμασίες γιά τό μουζίκο.

Ὁ ἴδιος ὁ ἀγρότης γράφει:

«Ὁ χειμώνας σέ λίγο θά χτυπήσει τήν πόρτα μας, θά παγώσουν τά ποτάμια καί τότε θά πεθάνουμε ἀπό τήν πείνα. Ὁ σιδηροδρομικός σταθμός εἶναι μακριά ἀπό τό χωριό μας. Θά βγοῦμε στούς δρόμους νά ζητιανέψουμε. Μπορεῖτε νά μᾶς χαραχτηρίσετε ὅπως θέλετε, ὅμως ἡ πείνα θά μᾶς σπρώξει νά τό κάνουμε» («Μπιρζιόφκα»).

Αὐτή εἶναι ἡ ἀφήγηση ἑνός ἀγρότη, ἀφήγηση πολύ εὔγλωττη.

Οἱ συμβιβαστές ἀπό τίς γραμμές τῶν ἐσέρων καί τῶν μενσεβίκων διαφήμιζαν τή σωτήρια δύναμη τοῦ συνασπισμοῦ καί τῆς κυβέρνησης συνασπισμοῦ. Τώρα ἔχουμε καί «συνασπισμό» καί κυβέρνηση «συνασπισμοῦ». Καί μπαίνει τό ἐρώτημα:

Ποῦ εἶναι λοιπόν ἡ σωτήρια δύναμη αὐτῆς τῆς κυβέρνησης;

Τί ἄλλο μπορεῖ νά δόσει ἡ κυβέρνηση αὐτή στήν ὕπαιθρο πού πεινάει, ἐκτός ἀπό ἐκκαθαριστικά ἀποσπάσματα;

Νιώθουν ἄραγες οἱ κύριοι συμβιβαστές ὅτι τό απονήρευτο γράμμα τοῦ ἀγρότη ἀπαγγέλλει τή θανατική καταδίκη τοῦ συνασπισμοῦ πού μαγείρεψαν;

* * *

ΠΕΙΝΑ ΣΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

Σέ μεγαλύτερες ἀκόμα δοκιμασίες ὑποβάλλονται οἱ βιομηχανικές περιφέρειες. Ἡ πείνα, πού δέν ἐπισκέπτεται γιά πρώτη φορά τό βιομηχανικό πληθυσμό, κάνει τώρα μεγάλη θραύση σ' αὐτές τίς περιφέρειες. Ἡ Ρωσία, πού προπολεμικά ἔκανε κάθε χρόνο ἐξαγωγή 400-500 ἑκατομμύρια πούτια σιτηρά, σήμερα, σέ καιρό πολέμου, δέν εἶναι σέ θέση νά θρέψει τούς δικούς της ἐργάτες. Τά ἐργοστάσια σταματᾶν, οἱ ἐργάτες παρατοῦν τή δουλιά γιατί στίς βιομηχανικές περιφέρειες δέν ὑπάρχουν ψωμί καί τρόφιμα.

Ἀπό διάφορες περιοχές μᾶς ἔρχονται οἱ παρακάτω πληροφορίες:

Τηλεγραφοῦν ἀπό τή Σούγια: σ' ὅλο τό νομό σταμάτησε τό κόψιμο τῆς ξυλείας. Δέν ὑπάρχει ψωμί. Ἀπειλεῖται νά κλείσει τό διυλιστήριο τῆς ζάχαρης Κοριοῦκοφ, γιατί δέν ὑπάρχουν τρόφιμα γιά τούς ἐργάτες. Τά κοκκινογούλια ἄρχισαν νά σαπίζουν. Τό προσωπικό—12.000 ἄτομα—τοῦ ἐργοστασίου κλωστοϋφαντουργίας τοῦ Γιάρτσεβο (κυβερνεῖο Σμολένσκ) βρίσκεται σέ ἀδιέξοδο. Τά ἀποθέματα ἀλευριοῦ καί κρουπᾶς ἔχουν ἐξαντληθεῖ. Ἡ ἐπισιτιστική ἐπιτροπή τοῦ κυβερνείου δέν εἶναι σέ θέση νά βοηθήσει. Ἀνάμεσα στούς ἐργάτες πού δέν πῆραν τρόφιμα ἄρχισε ἀναβρασμός. Οἱ ταραχές εἶναι ἀναπόφευχτες. Τό συμβούλιο τῶν πληρεξουσίων τῶν ἐργατῶν τοῦ ἐργοστασίου χαρτοποιίας τῆς ἑταιρίας Κουβσίνοφ (κυβερνεῖο τοῦ Τβέρ) τηλεγραφεῖ: οἱ ἐργάτες βρίσκονται στά πρόθυρα τῆς πείνας. Ἀπό παντοῦ ἀρνοῦνται νά μᾶς δόσουν στάρι. Ζητοῦμε ἄμεση βοήθεια. Ἡ διεύθυνση τοῦ ἐργοστασίου τῆς ἑταιρίας Μορόκιν στή Βιτσούγκα τηλεγραφεῖ: τό ἐπισιτιστικό ζήτημα παίρνει ἀπειλητικές διαστάσεις. Οἱ ἐργάτες πεινοῦν καί ὑπάρχει μεγάλος ἀναβρασμός. Εἶναι ἀνάγκη νά παρθοῦν ἔκτακτα μέτρα γιά τόν ἐφοδιασμό τους σέ τρόφιμα. Ἡ ἐργοστασιακή ἐπιτροπή τῆς ἴδιας ἑταιρίας ἀπευθύνθηκε στήν κυβέρνηση μέ τό παρακάτω τηλεγράφημα: σᾶς

παρακαλοῦμε ἐπίμονα νά ἐφοδιάσετε ἐκτάκτως τούς ἐργάτες μέ ἄλευρα γιατί ἄρχισε λιμός».

Αὐτά εἶναι τά γεγονότα.

Οἱ γεωργικές περιφέρειες παραπονιοῦνται ὅτι ἀπό τίς βιομηχανικές περιφέρειες τούς ἔρχονται ἀπίστευτα μικρές ποσότητες ἐμπορευμάτων. Γι' αὐτό καί δίνουν ἀνάλογα λίγα σιτηρά στίς βιομηχανικές περιφέρειες. Ἡ ἔλλειψη ὅμως σιτηρῶν στίς βιομηχανικές περιφέρειες ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νά ἐγκαταλείπουν οἱ ἐργάτες τά ἐργοστάσια, νά περιορίζονται οἱ δουλιές τῶν ἐργοστασίων, συνεπῶς καί νά ἐλαττώνονται ἀκόμα περισσότερο οἱ ποσότητες τῶν ἐμπορευμάτων πού στέλνονται στήν ὕπαιθρο, πράγμα πού μέ τή σειρά του προκαλεῖ καινούργια ἐλάττωση τῆς ποσότητας τῶν σιτηρῶν πού στέλνονται στά ἐργοστάσια, μεγαλύτερη πείνα στά ἐργοστάσια καί καινούργια φυγή τῶν ἐργατῶν ἀπ' τά ἐργοστάσια.

Καί μπαίνει τό ἐρώτημα:

Ποῦ βρίσκεται ἡ διέξοδος ἀπ' αὐτόν τό φαῦλο κύκλο πού σφίγγει τούς ἐργάτες καί τούς ἀγρότες σέ μιά σιδερένια μέγγενη;

Τί ἄλλο μπορεῖ νά προσφέρει ἡ λεγόμενη κυβέρνηση συνασπισμοῦ, ἐκτός ἀπό τούς περιβόητους «διχτάτορες» πού στέλνονται μυστικά στίς πεινασμένες βιομηχανικές περιφέρειες;

Καταλαβαίνουν ἄραγες οἱ κύριοι συμβιβαστές ὅτι ἡ ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία πού ὥς τά σήμερα τήν υποστήριζαν, ὁδήγησε τή Ρωσία σέ ἀδιέξοδο καί ὅτι δέν υπάρχει ἄλλη διέξοδος ἐκτός ἀπό τό σταμάτημα τοῦ ληστρικοῦ πολέμου;

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 26,
3 τοῦ Ὀχτώβρη 1917.

Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

ΑΥΤΟΜΑΣΤΙΓΩΜΑ

Πρίν ἀπό λίγο καιρό διαδραματίστηκε στήν Τασκέντη μιά «πολύ συνηθισμένη» ἱστορία, σάν κι αὐτές πού βλέπουμε «τόσο συχνά» νά γίνονται σήμερα στή Ρωσία. Οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι τῆς Τασκέντης ὑπακούοντας στή λογική τῶν πραγμάτων πού ἐπαναστατικοποιεῖ, ἐξέφρασαν τή δυσπιστία τους στήν παλιά Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ καί ἀφοῦ ἐξέλεξαν καινούργια ἐπαναστατική Ἐπιτροπή, ἀνάτρεψαν τίς κορνιλοφικές ἀρχές, ἐγκαθίδρυσαν νέες ἀρχές καί πῆραν στά χέρια τους τήν ἐξουσία. Αὐτό ἦταν ἀρκετό γιά νά κηρύξουν οἱ ψευτοπαλικαράδες τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης τόν πόλεμο στό «ἀναρχικό» Σοβιέτ τῆς Τασκέντης. Τά γεγονότα, εἶναι ἀλήθεια, ἔδειξαν πώς τό Σοβιέτ στήν πλειοψηφία του ἦταν ἐσέρικο κι ὄχι ἀναρχικό. Τί σημασία ὅμως ἔχει τό γεγονός αὐτό γιά τούς «κατευναστές» τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης;

Καί οἱ ἐσερικοί Ἀμλέτοι τῆς «Ντιέλο Ναρόντα», πού εἶναι ἐρωτευμένοι καί δέ μποροῦν νά κάνουν χωρίς τόν Κερένσκι, χαραχτήρισαν μ' ἕνα ὕφος βαθυστόχαστο τό Σοβιέτ τῆς Τασκέντης «ἀντεπαναστατικό», ἀπαίτησαν νά ἀνακληθοῦν οἱ ἐσέροι ἀπό τό Σοβιέτ τῆς Τασκέντης καί δή-

λωσαν ὅτι χρειάζεται νά ἐπιβληθεῖ ἡ «ἐπαναστατική τάξη» στό Τουρκεστάν.

Ἀκόμα κι ἡ ἑτοιμόροπη ΚΕΕ θεώρησε ὑποχρέωσή της νά δόσει μιά κλωτσιά στούς καϋμένους τούς τασκεντινούς...

Μόνο τό κόμμα μας ὑποστήριξε ὥς τό τέλος καί ἀποφασιστικά τό ἐπαναστατικό Σοβιέτ τῆς Τασκέντης, ἐνάντια στίς ἀντεπαναστατικές ἀπόπειρες τῆς κυβέρνησης καί τῶν πραχτόρων της.

Καί τί ἔγινε;

Πέρασαν μόνο λίγες βδομάδες, τά «πάθη κατευνάστηκαν», ὁ ἀντιπρόσωπος πού μᾶς ἦρθε χτές ἀπό τήν Τασκέντη ἀποκάλυψε μπροστά μας ὅλη τήν ἀλήθεια γιά τήν «ἱστορία» τῆς Τασκέντης καί ἀποδείχτηκε ὅτι οἱ τασκεντινοί ἐκτέλεσαν τίμια τό ἐπαναστατικό τους καθῆκον, παρά τίς ἀντεπαναστατικές ἀσκήσεις τῶν πραχτόρων τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης.

Τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης ψηφίζει ὁμόφωνα ἀπόφαση μέ τήν ὁποία ἐκφράζει τήν ἐμπιστοσύνη του στούς συντρόφους τῆς Τασκέντης καί διατυπώνοντας τή γνώμη «ὅλων τῶν ὁμάδων, τό Σοβιέτ δηλώνει ὅτι εἶναι πέρα γιά πέρα ἕτοιμο νά ὑποστηρίξει τίς δίκαιες διεκδικήσεις τῆς ἐπαναστατικῆς δημοκρατίας τῆς Τασκέντης». Παράλληλα ἡ Σιρόκοβα δήλωσε ἐξ ὀνόματος τοῦ κόμματος τῶν ἐσέρων, δικαιολογώντας τήν ψῆφο της, ὅτι τό κόμμα τους θά ψηφίσει τό σχέδιο ἀπόφασης πού προτείνουν οἱ μπολσεβίκοι.

Καί τί θά γίνει τώρα μέ τήν ἀνάκληση τῶν ἐσέρων ἀπό τό Σοβιέτ τῆς Τασκέντης; Ποῦ πῆγε ἡ «ἀντεπαναστατικότητα» αὐτοῦ τοῦ Σοβιέτ καί ἡ «ἀνάξια στάση» του;

Ὅλα αὐτά ξεχάστηκαν τώρα...

Τί νά γίνει; Χαιρετίζουμε αὐτή τή «στροφή» τῶν ἐσέρων: κάλλιο ἀργά, παρά ποτέ.

Ἀλλά τό καταλαβαίνουν ἄραγε οἱ ἡγέτες τῆς «Ντιέλο Ναρόντα» ὅτι πρίν ἀπό δυό βδομάδες αὐτομαστιγώνονταν ἀνελέητα, τότε πού γύριζαν ἀπό τή δειλία τους τίς πλάτες στό Σοβιέτ τῆς Τασκέντης;

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 27,
4 τοῦ Ὀχτώβρη 1917.
Ἀντιπόγραφο ἄρθρο.

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Τελευταία ὁ Μποῦρτσεφ ἔγραφε στήν ἐφημερίδα «Ὄμπσεγιε Ντιέλο» ὅτι «δέν ὑπῆρξε καμιά συνωμοσία Κορνίλοφ», ὅτι «ἔγινε μόνο μιά συμφωνία» ἀνάμεσα στόν Κορνίλοφ καί τήν κυβέρνηση Κερένσκι γιά τήν ἐκμηδένιση τῶν μπολσεβίκων καί τῶν Σοβιέτ, μέ σκοπό τήν ἐγκαθίδρυση στρατιωτικῆς διχτατορίας. Γιά νά ἐπιβεβαιώσει τήν ἄποψή του αὐτή, ὁ Μποῦρτσεφ δημοσιεύει στήν ἐφημερίδα «Ὄμπσεγιε Ντιέλο», ἀρ. φύλλου 6, ἕνα «ἐπεξηγηματικό ὑπόμνημα» τοῦ Κορνίλοφ, πού ἀποτελεῖται ἀπό μιά σειρά ντοκουμέντα, πού περιγράφουν τήν ἱστορία τῆς συνωμοσίας. Ὅλη αὐτή ἡ μηχανή τοῦ Μποῦρτσεφ ἔχει σάν ἄμεσο σκοπό νά δημιουργήσει εὐνοϊκή ἀτμόσφαιρα γιά τόν Κορνίλοφ καί νά κάνει ἀδύνατη τήν παραπομπή του σέ δίκη.

Δέν ἔχουμε καθόλου τή γνώμη ὅτι τά στοιχεῖα πού παρουσιάζει ὁ Κορνίλοφ ἐξαντλοῦν ὅλο τό ζήτημα. Ὁ Κορνίλοφ, ἐκτός ἀπό τό ὅτι προσπαθεῖ νά ὑπερασπίσει τόν ἑαυτό του ἀπό τήν κατηγορία γιά προδοσία, δέν ἀναφέρει οὔτε λέξη γιά ὁρισμένα πρόσωπα καί ὀργανώσεις πού εἶναι ἀνακατεμένα στή συνωμοσία, καί πρῶτ' ἀπ' ὅλα γιά ὁρισμένους ἀντιπροσώπους τῶν Πρεσβειῶν στό Γενικό Ἐπι-

τελεῖο, πού σύμφωνα μέ τίς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, δέν ἔπαιξαν καθόλου δευτερεύοντα ρόλο. Πρέπει ἐπίσης νά σημειωθεῖ ὅτι τό «ἐπεξηγηματικό ὑπόμνημα» τοῦ Κορνίλοφ πέρασε ἀπό τή χαφιέδικη λογοκρισία τοῦ Μποῦρτσεφ, πού ἀφαίρεσε ἀπ' αὐτό ὁρισμένα, ἴσως πολύ σπουδαῖα σημεῖα. Παρ' ὅλ' αὐτά τό «ὑπόμνημα» ἔχει μεγάλη ἀξία σά ντοκουμέντο. Καί ὅσο δέν θά ἀντιπαρατεθοῦν στό ντοκουμέντο αὐτό ἰσοδύναμες μαρτυρικές καταθέσεις, θά ἐξακολουθοῦμε νά τό θεωροῦμε σάν τέτιο.

Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους θεωροῦμε ἀπαραίτητο νά μιλήσουμε μέ τόν ἀναγνώστη γι' αὐτό τό ντοκουμέντο.

Ποιοί εἶναι αὐτοί;

Ποιοί εἶναι οἱ συμβουλάτορες κι οἱ ἐμπνευστές τοῦ Κορνίλοφ, καί σέ ποιούς πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἐμπιστεύτηκε τά συνωμοτικά του σχέδια.

«Θέλησα νά καλέσω—λέει ὁ Κορνίλοφ—τόν Μ. Ροντζιάνκο, τόν πρίγκιπα Γ. Λβόφ καί τόν Π. Μιλιουκόφ σέ συζήτηση σχετικά μέ τήν κατάσταση τῆς χώρας καί τά μέτρα πού εἶναι ἀπαραίτητα γιά νά σωθεῖ χώρα καί στρατός ἀπό τήν τελειωτική καταστροφή. Γι' αὐτό ἐνήργησα καί τούς στάλθηκαν τηλεγραφήματα μέ τήν παράκληση νά βρίσκονται στό Γενικό Ἐπιτελεῖο ὄχι ἀργότερα ἀπό τίς 29 τοῦ Αὐγούστου».

Αὐτοί εἶναι οἱ κυριότεροι συμβουλάτορες τοῦ Κορνίλοφ, σύμφωνα μέ τήν ὁμολογία τοῦ ἴδιου.

Μά ἔχουμε καί συνέχεια. Ἐκτός ἀπό τούς συμβουλάτορες καί τούς ἐμπνευστές ὑπῆρχαν ἀκόμα καί οἱ κύριοι συνεργάτες, πού σ' αὐτούς στήριζε τίς ἐλπίδες του ὁ Κορνίλοφ, πού σ' αὐτούς ὑπολόγιζε καί πού μαζί τους σκόπευε νά πραγματοποιήσει τά συνωμοτικά του σχέδια.

᾿Ακοῦστε:

«Εἶχε καταστρωθεῖ σχέδιο γιά τό „συμβούλιο τῆς ἐθνικῆς ἄμυνας" μέ συμμετοχή τοῦ ἀρχιστράτηγου σάν προέδρου, τοῦ Κερένσκι σάν ἀντιπροέδρου, τοῦ Σάβινκοφ, τοῦ στρατηγοῦ ᾿Αλεξέγιεφ, τοῦ ναύαρχου Κολτσάκ καί τοῦ Φιλόνενκο. Τό συμβούλιο αὐτό τῆς ἄμυνας ἔμελλε νά πραγματοποιήσει μιά ὁμαδική δικτατορία, γιατί ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας ἑνός ἀτόμου θεωρήθηκε ἀνεπιθύμητη. Γιά τά ἄλλα ὑπουργεῖα προτάθηκαν οἱ κύριοι Ταχταμίσεφ, Τρετιακόφ, Ποκρόφσκι, ᾿Ιγνάτιεφ, ᾿Αλάντιν, Πλεχάνοφ, Λβόφ καί Ζαβόικο».

Αὐτή ἦταν ἡ συμμορία τῶν ἀξιότιμων κυρίων συνωμοτῶν, πού ἐνέπνεε τόν Κορνίλοφ καί ἐμπνεόταν ἀπ' αὐτόν, πού συνωμοτοῦσε στά κρυφά μέ τόν Κορνίλοφ πίσω ἀπό τίς πλάτες τοῦ λαοῦ καί τόν χειροκροτοῦσε στή σύσκεψη τῆς Μόσχας: Μιλιουκόφ, ἀρχηγός τοῦ κόμματος τῆς Λαϊκῆς ἐλευθερίας, Ροντζιάνκο, ἀρχηγός τοῦ συμβουλίου τῶν κοινωνικῶν παραγόντων, Τρετιακόφ, ἀρχηγός τῶν βιομηχάνων, Κερένσκι, ἀρχηγός τῆς μερίδας τῶν ἐσέρων ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, Πλεχάνοφ, δάσκαλος τῆς μερίδας τῶν μενσεβίκων ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, ᾿Αλάντιν, πράκτορας ἄγνωστης φίρμας τοῦ Λονδίνου—αὐτοί ἦταν ἡ ἐλπίδα κι ἡ ἀπαντοχή τῆς συνωμοσίας τοῦ Κορνίλοφ, ἡ ψυχή καί τά νεῦρα τῆς ἀντεπανάστασης.

᾿Ελπίζουμε ὅτι ἡ ἱστορία δέ θά τούς ξεχάσει καί οἱ σύγχρονοί τους θά τούς πληρώσουν ὅπως τούς ἀξίζει.

Οἱ σκοποί τους

Οἱ σκοποί τους εἶναι «ἁπλοί καί καθαροί»: τό «ἀνέβασμα τῆς μαχητικότητας τοῦ στρατοῦ» καί ἡ «ἐξυγίανση τῶν μετόπισθεν» γιά τή «σωτηρία τῆς Ρωσίας».

Γιά νά ἀνέβει ἡ μαχητικότητα τοῦ στρατοῦ «ὑπόδειξα», λέει ὁ Κορνίλοφ,

«ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά ξαναμπεῖ ἀμέσως σέ ἐφαρμογή ὁ νόμος τῆς θανατικῆς ποινῆς στό θέατρο τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων».

Ὅσο γιά τήν ἐξυγίανση τῶν μετόπισθεν «ὑπόδειξα», συνεχίζει ὁ Κορνίλοφ,

«ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά ἐπεκταθεῖ ὁ νόμος τῆς θανατικῆς ποινῆς καί τῶν ἐπαναστατικῶν στρατοδικείων καί στά μετόπισθεν. Σ' αὐτό ὁδηγήθηκα ἀπό τή σκέψη ὅτι κανένα μέτρο γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς μαχητικότητας τοῦ στρατοῦ δέ θά δόσει τά ποθούμενα ἀποτελέσματα, ὅσο ὁ στρατός θά ἐξακολουθεῖ νά δέχεται ἐνισχύσεις ἀπό τά μετόπισθεν πού θά ἀποτελοῦνται ἀπό συμμορίες ἀπειθάρχητων καί ἀνεκπαίδευτων φαντάρων, πού τούς ἔχει μολύνει ἡ ἐχθρική προπαγάνδα».

Ἔχει ὅμως καί συνέχεια. Κατά τή γνώμη τοῦ Κορνίλοφ «γιά νά πραγματοποιηθοῦν οἱ σκοποί τοῦ πολέμου...» εἶναι ἀπαραίτητο νά ὑπάρχουν τρεῖς στρατοί: «στρατός στά χαρακώματα, στρατός ἐργατικός στά μετόπισθεν, καί στρατός ἀπό σιδηροδρομικούς». Μ' ἄλλα λόγια: «εἶναι ἀπαραίτητο» νά ἐπεκταθεῖ ἡ στρατιωτική «πειθαρχία» μέ ὅλες τίς συνέπειές της καί στά ἐργοστάσια πού δουλεύουν γιά τήν ἄμυνα καί στούς σιδηρόδρομους, δηλ. «εἶναι ἀπαραίτητο» οἱ ἐργάτες τῶν ἐργοστασίων τῶν σιδηροδρόμων νά ἐπιστρατευθοῦν.

Ὥστε λοιπόν: θανατική ποινή στό μέτωπο, θανατική ποινή στά μετόπισθεν, ἐπιστράτευση τῶν ἐργατῶν τῶν ἐργοστασίων καί τῶν σιδηροδρόμων, μετατροπή τῆς χώρας σέ «πολεμικό» στρατόπεδο καί σάν ἐπιστέγασμα ὅλων αὐτῶν στρατιωτική διχτατορία ὑπό τήν προεδρεία τοῦ Κορνίλοφ. Νά οἱ σκοποί πού ἐπιδίωκε, ὅπως πληροφορούμαστε, ἡ συμμορία τῶν συνωμοτῶν.

Οἱ σκοποί αὐτοί εἶχαν διατυπωθεῖ σέ ἰδιαίτερη «ἔκθεση», πού ἔκανε μεγάλο ντόρο, πρίν ἀπό τή σύσκεψη τῆς Μόσχας ἀκόμα. Οἱ σκοποί αὐτοί ἐμφανίζονται ξανά σάν «αἰτήματα τοῦ Κορνίλοφ» στά τηλεγραφήματα καί στό «ὑπόμνημά» του.

Ἤξερε ἄραγε ἡ κυβέρνηση τοῦ Κερένσκι τά «αἰτήματα» αὐτά τοῦ Κορνίλοφ;

—Ἀσφαλῶς τά ἤξερε.

Ἦταν σύμφωνη ἡ κυβέρνηση τοῦ Κερένσκι μέ τόν Κορνίλοφ;

—Εἶναι φανερό ὅτι ἦταν σύμφωνη.

«Ὑπόγραψα τή γενική ἔκθεση σχετικά μέ τά μέτρα πού εἶναι ἀπαραίτητα γιά τήν ἐξυγίανση τοῦ στρατοῦ καί τῶν μετόπισθεν, ἔκθεση πού τήν εἶχαν ἤδη ὑπογράψει καί οἱ κ.κ. Σάβινκοφ καί Φιλόνενκο, λέει ὁ Κορνίλοφ, καί τήν ὑπόβαλα σέ εἰδική σύσκεψη τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης, ὅπου πῆραν μέρος οἱ κύριοι Κερένσκι, Νεκράσοφ καί Τερέστσενκο. Ὕστερα ἀπό τήν ἐξέταση τῆς ἔκθεσής μου, μοῦ δηλώθηκε ὅτι ἡ κυβέρνηση εἶναι σύμφωνη μέ ὅλα τά μέτρα πού πρότεινα καί ὅτι τό ζήτημα τῆς πραγματοποίησής τους εἶναι ζήτημα πού ἐξαρτᾶται ἀπό τό ρυθμό τῶν κυβερνητικῶν μέτρων».

Τά ἴδια βεβαιώνει καί ὁ Σάβινκοφ, πού στίς 24 τοῦ Αὐγούστου δήλωσε στόν Κορνίλοφ: «τά αἰτήματά σας, θά τά ἱκανοποιήσει ἡ Προσωρινή κυβέρνηση στίς προσεχεῖς μέρες».

Ἤξερε ἄραγε τό κόμμα τῆς Λαϊκῆς ἐλευθερίας τούς σκοπούς τοῦ Κορνίλοφ;

—Ἀσφαλῶς τούς ἤξερε.

Ἦταν σύμφωνο τό κόμμα τῆς Λαϊκῆς ἐλευθερίας μέ τόν Κορνίλοφ;

—Εἶναι φανερό ὅτι ἦταν σύμφωνο. Γιατί ἡ ἐφημερίδα «Ρέτς», κεντρικό ὄργανο τοῦ κόμματος τῆς Λαϊκῆς ἐλευθερίας, δήλωσε ἀπερίφραστα, ὅτι «συμμερίζεται πέρα γιά πέρα τά ἰδανικά τοῦ στρατηγοῦ Κορνίλοφ».

Τό κόμμα μας εἶχε δίκιο ὅταν ὑποστήριζε ὅτι τό κόμμα τῆς Λαϊκῆς ἐλευθερίας εἶναι κόμμα τῆς ἀστικῆς διχτατορίας.

Τό κόμμα μας εἶχε δίκιο ὅταν ὑποστήριζε ὅτι ἡ κυβέρνηση Κερένσκι εἶναι τό παραπέτασμα πού συγκαλύπτει μιά τέτια διχτατορία.

Τώρα πού οἱ κορνιλοφικοί συνῆρθαν ἀπό τό πρῶτο χτύπημα πού δέχτηκαν, οἱ συνωμότες πού βρίσκονται στήν ἐξουσία ἄρχισαν ξανά νά μιλᾶνε γιά τό «ἀνέβασμα τῆς μαχητικῆς ἱκανότητας τοῦ στρατοῦ» καί γιά τήν «ἐξυγίανση τῶν μετόπισθεν».

Οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι πρέπει νά θυμοῦνται ὅτι τό «ἀνέβασμα τῆς μαχητικῆς ἱκανότητας τοῦ στρατοῦ» καί ἡ «ἐξυγίανση τῶν μετόπισθεν» σημαίνουν τήν ἐφαρμογή τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου στό μέτωπο καί στά μετόπισθεν.

Ὁ δρόμος τους

Ὁ δρόμος τους εἶναι ἐξίσου «ἁπλός καί ξεκάθαρος» ὅπως κι οἱ σκοποί τους. Ὁ δρόμος τους αὐτός εἶναι: ξερίζωμα τοῦ μπολσεβικισμοῦ, διάλυση τῶν Σοβιέτ, χωρισμός τῆς Πετρούπολης σέ ἰδιαίτερο στρατιωτικό κυβερνεῖο, ἀφοπλισμός τῆς Κρονστάνδης. Μέ λίγα λόγια: συντριβή τῆς ἐπανάστασης. Γι' αὐτό χρειάστηκε τό τρίτο σῶμα τοῦ ἱππικοῦ. Γι' αὐτό χρειάστηκε ἡ ἄγρια μεραρχία.

Νά τί λέει ὁ Σάβινκοφ ἀποτεινόμενος στόν Κορνίλοφ ὕστερα ἀπό μιά συζήτηση πού ἔγινε μεταξύ τους σχετικά μέ τόν καθορισμό τῶν ὁρίων τοῦ στρατιωτικοῦ κυβερνείου τῆς Πετρούπολης.

—«Μέ τόν τρόπο αὐτό, Λάβρ Γκεόργκιεβιτς, τά αἰτήματά σας θά γίνουν δεχτά ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση τίς μέρες πού μᾶς ἔρχονται. Ἡ κυβέρνηση ὅμως φοβᾶται μή δημιουργηθοῦν στήν περίπτωση αὐτή σοβαρές περιπλοκές στήν Πετρούπολη. Θά ξέρετε, βέβαια, ὅτι γύρω στίς 28 μέ 29 Αὐγούστου ἀναμένεται στήν Πετρούπολη σοβαρό κίνημα τῶν μπολσεβίκων. Ἡ δημοσίευση τῶν αἰτημάτων σας, πού θά γίνουν δεχτά καί θά ἐφαρμοστοῦν ἀπό τήν κυβέρνηση, θά ἀποτελέσει βέβαια ἀφορμή γιά νά κινηθοῦν οἱ μπολσεβίκοι. Παρ' ὅλο πού ἔχουμε στή διάθεσή μας ἀρκετά τμήματα, δέ μποροῦμε νά στηριχτοῦμε πέρα γιά πέρα σ' αὐτά. Πολύ περισσότερο πού εἶναι ἄγνωστο ἀκόμα ποιά θά εἶναι ἡ στάση τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν ἀπέναντι στόν καινούργιο νόμο. Τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν μπορεῖ νά ταχθεῖ κατά τῆς κυβέρνησης καί τότε δέ μποροῦμε νά ὑπολογίζουμε στά τμήματά μας. Γι' αὐτό σᾶς παρακαλῶ νά δόσετε διαταγή στό 3ο σῶμα ἱππικοῦ νά μετακινηθεῖ τέλη Αὐγούστου πρός τήν Πετρούπολη καί νά βρίσκεται στή διάθεση τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης. Σέ περίπτωση πού ἐκτός ἀπό τούς μπολσεβίκους θά ἐκδηλωθοῦν καί τά μέλη τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν, θά χρειαστεῖ νά ἐνεργήσουμε καί ἐναντίον τους».

Ὁ Σάβινκοφ πρόσθεσε ὅτι ἡ δράση πρέπει νά εἶναι ἀποφασιστική καί ἀμείλιχτη. Στό σημεῖο αὐτό ὁ στρατηγός Κορνίλοφ ἀπάντησε πώς αὐτός «δέ μπορεῖ κάν νά καταλάβει ἄλλη δράση ἐκτός ἀπ' αὐτήν. Μόλις κινηθοῦν οἱ μπολσεβίκοι καί τά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν, ἡ ἐκδήλωσή τους θά συντριβεῖ μέ ὅλη τήν ἀπαιτούμενη ἐνεργητικότητα».

Γιά τήν ἄμεση πραγματοποίηση αὐτῶν τῶν μέτρων ὁ Κορνίλοφ ἀνάθεσε στό στρατηγό Κρίμοφ, διοικητή τοῦ τρίτου σώματος ἱππικοῦ καί τῆς ντόπιας μεραρχίας τίς ἀκόλουθες «δύο ἀποστολές»:

1) Σέ περίπτωση πού θά πάρετε ἀπό μένα (τόν Κορνίλοφ) ἤ ἄμεσα ὅπου βρεθεῖτε τήν πληροφορία ὅτι ἄρχισαν νά κινοῦνται οἱ μπολσεβίκοι, νά κινηθεῖτε ἀμέσως μέ τό σῶμα ἱππικοῦ πρός τήν Πετρούπολη, νά καταλάβετε τήν πόλη, νά ἀφοπλίσετε τά τμήματα τῆς φρουρᾶς τῆς Πετρούπολης πού θά ἔχουν προσχωρήσει στό κίνημα τῶν μπολσεβίκων, νά ἀφοπλίσετε τόν πληθυσμό τῆς Πετρούπολης καί νά διαλύσετε τά Σοβιέτ.

2) Μετά τήν ἐκτέλεση αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς, ὁ στρατηγός Κρίμοφ θά ἀποσπάσει μιά ταξιαρχία μέ πυροβολικό καί θά τήν κατευθύνει στό Ὀρανιενμπάουμ. Ὅταν φτάσει ἐκεῖ, θά ἀπαιτήσει ἀπό τή φρουρά τῆς Κρονστάνδης τόν ἀφοπλισμό της καί τό πέρασμά της στή στεριά.

Ἡ συγκατάθεση τοῦ πρωθυπουργοῦ γιά τόν ἀφοπλισμό τῆς φρουρᾶς τῆς Κρονστάνδης καί γιά τήν ἀποχώρηση αὐτῆς τῆς φρουρᾶς δόθηκε ἀργότερα στίς 8 Αὐγούστου καί ἡ σχετική ἔκθεση τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ναυτικοῦ μαζί μέ τήν ἀπόφαση τοῦ πρωθυπουργοῦ διαβιβάστηκε στόν ἐπιτελάρχη τοῦ Ἀρχιστράτηγου, μαζί μέ γράμμα τοῦ ναυάρχου Μαξίμοφ».

Αὐτός εἶναι ὁ δρόμος τῆς συμμορίας τῶν συνωμοτῶν ἐνάντια στήν ἐπανάσταση καί τίς καταχτήσεις της.

Ἡ κυβέρνηση Κερένσκι ὄχι μόνο ἤξερε τό σατανικό αὐτό σχέδιο, σ' ὅλες τίς λεπτομέρειές του μά καί πῆρε ἡ ἴδια μέρος στήν κατάστρωσή του καί ἑτοιμαζόταν μαζί μέ τόν Κορνίλοφ νά τό φέρει σέ πέρας.

Ὁ Σάβινκοφ, πού τότε ἀκόμα διηύθυνε τό ὑπουργεῖο Στρατιωτικῶν, τό δήλωσε αὐτό ἀνοιχτά, κι ἡ δήλωσή του εἶναι πασίγνωστη καί κανείς δέν τήν διέψευσε ἀκόμα.

Ὁρίστε ἡ δήλωσή του:

«Γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας, θεωρῶ ὑποχρέωσή μου νά δηλώσω ὅτι μέ ἐντολή τοῦ προέδρου τῆς κυβέρνησης, ζήτησα ἀπό σᾶς (τόν Κορνίλοφ) ἕνα σῶμα ἱππικοῦ γιά νά ἐξασφαλίσω τήν ἐφαρμογή τῆς κατάστασης πολιορκίας στήν Πετρούπολη καί γιά τήν ἀντιμετώπιση διά τῆς βίας κάθε ἀπόπειρας στάσης ἐνάντια στήν Προσωρινή κυβέρνηση, ἀπ' ὁπουδήποτε κι ἄν προέρχεται...».

Μοῦ φαίνεται πώς τό πράγμα εἶναι ὁλοκάθαρο.

Τό κόμμα τῶν καντέτων ἤξερε τό σχέδιο τοῦ Κορνίλοφ;

—Ἀσφαλῶς τό ἤξερε.

Γιατί ἡ ἐφημερίδα «Ρέτς», κεντρικό ὄργανο αὐτοῦ τοῦ κόμματος, διέδιδε ἀπό τίς παραμονές ἀκόμα τῆς ἀνταρσίας τοῦ Κορνίλοφ ἐπίμονες προκλητικές φῆμες ὅτι ἑτοιμάζεται «μπολσεβίκικη ἐξέγερση» καί ξεκαθάριζε ἔτσι τό δρόμο γιά τήν εἴσοδο τοῦ Κορνίλοφ στήν Πετρούπολη καί τήν Κρονστάνδη.

Γιατί ὁ κ. Μακλακόφ, ἐκπρόσωπος τοῦ κόμματος τῶν καντέτων, ὅπως φαίνεται ἀπό τό «ὑπόμνημα» τοῦ Κορνίλοφ, ἔπαιρνε «προσωπικά» μέρος σέ ὅλες τίς διαπραγματεύσεις ἀνάμεσα στό Σάβινκοφ καί τόν Κορνίλοφ, σχετικά μέ τά σχέδια εἰσβολῆς στήν Πετρούπολη. Ἀπ' ὅ,τι ξέρουμε, ὁ Μακλακόφ δέν κατεῖχε τότε καμιά ἐπίσημη θέση μέσα ἤ πλάι στήν Προσωρινή κυβέρνηση—μέ ποιά λοιπόν ἰδιότητα μποροῦσε νά παίρνει μέρος στίς συνομιλίες αὐτές, ἄν ὄχι μέ τήν ἰδιότητα τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ κόμματός του;

Αὐτά εἶναι τά γεγονότα.

Τό κόμμα μας εἶχε δίκιο ὅταν ὑποστήριζε ὅτι ἡ κυβέρνηση Κερένσκι εἶναι κυβέρνηση τῆς ἀστικῆς ἀντεπανάστασης, πού στηρίζεται στήν ἀντεπανάσταση τοῦ Κορνίλοφ καί διαφέρει ἀπ' αὐτή μονάχα γιατί παρουσιάζει μιά ὁρισμένη «ἀναποφασιστικότητα».

Τό κόμμα μας εἶχε δίκιο ὅταν ὑποστήριζε ὅτι τά ἰδεολογικά καί πολιτικά νήματα τῆς ἀντεπανάστασης διασταυρώνονται στήν Κεντρική ἐπιτροπή τοῦ κόμματος τῶν καντέτων.

Ἄν δέν πέτυχε τό ἀντεπαναστατικό σχέδιο τῶν συνωμοτῶν τῆς Πετρούπολης καί τοῦ Μογκιλιόφ, δέ φταῖνε γι' αὐτό ὁ Κερένσκι κι ὁ Κορνίλοφ, ἤ ὁ Μακλακόφ καί ὁ Σάβινκοφ, ἀλλά τά ἴδια τά Σοβιέτ, πού ἦταν ἕτοιμοι νά τά «διαλύσουν», πού δέν εἶχαν ὅμως τή δύναμη, ὅπως ἀποδείχτηκε, νά ἀντιπαραταχθοῦν σ' αὐτά.

Τώρα πού οἱ κορνιλοφικοί τρύπωσαν μέ τή βοήθεια τῶν συμβιβαστῶν στήν ἐξουσία καί συνῆρθαν, ξαναμπαίνει στήν ἡμερήσια διάταξη τό ζήτημα τῆς πάλης ἐνάντια στά Σοβιέτ. Οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι πρέπει νά θυμοῦνται ὅτι, ἄν δέν ὑποστηρίξουν τά Σοβιέτ στήν πάλη τους ἐνάντια στήν κυβέρνηση τῶν κορνιλοφικῶν, κινδυνεύουν νά βρεθοῦν κάτω ἀπό τή σιδερένια μπότα τῆς στρατιωτικῆς διχτατορίας.

Διχτατορία τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας.

Τί σημαίνει ἡ «ὁμαδική διχτατορία», πού συμφώνησαν νά ἐγκαθιδρύσουν οἱ συνωμότες τῆς ἀντεπανάστασης Κορνίλοφ καί Μιλιουκόφ, Ἀλάντιν καί Φιλόνενκο, Κερένσκι καί Πρίγκιπας Λβόφ, Ροντζιάνκο καί Σάβινκοφ; Μέ ποιά πολιτική μορφή ἤθελαν νά περιβάλουν αὐτή τή διχτατορία;

Ποιούς πολιτικούς θεσμούς θεωροῦσαν ἀπαραίτητους γιά νά ἐγκαθιδρύσουν καί νά ὀργανώσουν τήν «ὁμαδική διχτατορία»;

Ἄς ἀφήσουμε ὅμως νά μιλήσουν τά ἴδια τά ντοκουμέντα.

«Ὁ στρατηγός Κορνίλοφ ρώτησε τό Φιλόνενκο ἄν δέν ἔχει τή γνώμη ὅτι ἡ μοναδική διέξοδος ἀπό τή δύσκολη κατάσταση πού δημιουργήθηκε μπορεῖ νά εἶναι μόνο ἡ ἀνακήρυξη στρατιωτικῆς διχτατορίας.

Ὁ Φιλόνενκο ἀπάντησε πώς ὅταν σκέφτεται ρεαλιστικά γιά ἕνα διχτάτορα, τό διχτάτορα αὐτόν μέσα στή σημερινή κατάσταση πραγμάτων μπορεῖ νά τόν φανταστεῖ μόνο στό πρόσωπο τοῦ στρατηγοῦ Κορνίλοφ. Ὁ Φιλόνενκο ὅμως διατύπωσε τήν ἀκόλουθη ἀντίρρηση ἐνάντια στή διχτατορία ἑνός καί μόνο προσώπου: ὁ στρατηγός Κορνίλοφ δέν εἶναι ὁ ἴδιος καλός γνώστης τῆς πολιτικῆς κα-

τάστασης καί γι' αὐτό ἡ διχτατορία του θά εἶχε σάν ἀποτέλεσμα νά κυριαρχήσει ὅ,τι συνήθως ὀνομάζεται καμαρίλα. Οἱ δημοκρατικοί καί οἱ ρεπουμπλικάνικοι κύκλοι θά ἀντιταχθοῦν σ' αὐτό, συνεπῶς καί στή μονοπρόσωπη διχτατορία.

Στρατηγός Κορνίλοφ. Τί πρέπει νά γίνει ὅμως ὅταν ἡ κυβέρνηση δέν παίρνει κανένα μέτρο;

Φιλόνενκο. Διέξοδο μπορεῖ νά ἀποτελέσει ὁ σχηματισμός διευθυντηρίου. Πρέπει νά συγκροτηθεῖ ἕνα μικρό στρατιωτικό συμβούλιο ἀπό μέλη τῆς κυβέρνησης καί στό συμβούλιο αὐτό πρέπει νά μποῦν ἄνθρωποι μέ ἐξαιρετική δύναμη θέλησης, ἕνα συμβούλιο πού μπορεῖ νά ὀνομαστεῖ „συμβούλιο ἐθνικῆς ἄμυνας" ἤ κάπως ἀλλιῶς—τό ὄνομα δέν ἔχει σημασία—καί ὅπου πρέπει νά συμμετέχουν ὁπωσδήποτε ὁ Κερένσκι, ὁ στρατηγός Κορνίλοφ καί ὁ Σάβινκοφ. Τό μικρό αὐτό συμβούλιο πρέπει νά βάλει γιά πρωταρχικό του καθῆκον τήν ἄμυνα τῆς χώρας. Μ' αὐτή τή μορφή τό σχέδιο τοῦ διευθυντηρίου πρέπει νά γίνει δεχτό ἀπό τήν κυβέρνηση.

Κορνίλοφ. Ἔχετε δίκιο. Εἶναι ἀπαραίτητο νά δημιουργηθεῖ ἕνα διευθυντήριο καί ὅσο μπορεῖ πιό γρήγορα...» («Νόβογιε Βρέμια»).

Καί παρακάτω:

«Συντάχτηκε τό σχέδιο ἑνός „συμβουλίου ἐθνικῆς ἄμυνας", μέ συμμετοχή τοῦ 'Αρχιστράτηγου σάν προέδρου, τοῦ Α. Φ. Κερένσκι σάν ἀντιπροέδρου, τοῦ κ. Σάβινκοφ, τοῦ στρατηγοῦ 'Αλεξιέγιεφ, τοῦ ναυάρχου Κολτσάκ καί τοῦ κ. Φιλόνενκο.

Τό συμβούλιο αὐτό τῆς ἄμυνας εἶχε σάν καθῆκον νά ἀσκήσει τήν ὁμαδική διχτατορία, γιατί ἡ ἐγκαθίδρυση μονοπρόσωπης διχτατορίας θεωρήθηκε ἀνεπιθύμητη» («Ὄμπσεγιε Ντιέλο»).

Ἔτσι τό διευθυντήριο εἶναι ἡ πολιτική μορφή πού θά ἔπρεπε νά περιβάλει τήν «ὁμαδική διχτατορία» τῶν Κορνίλοφ-Κερένσκι.

Τώρα εἶναι γιά ὅλους ξεκάθαρο πώς ὁ Κερένσκι, σχηματίζοντας τό διευθυντήριο ὕστερα ἀπό τό ἀποτυχημένο «πραξικόπημα τοῦ Κορνίλοφ», ἐφάρμοζε μέ ἄλλα μέσα τήν ἴδια κορνιλοφική διχτατορία.

Τώρα εἶναι γιά ὅλους ξεκάθαρο πώς ὅταν ἡ ἑτοιμόροπη ΚΕΕ ἐκφραζόταν στή γνωστή νυχτερινή συνεδρίαση ὑπέρ τοῦ διευθυντηρίου τοῦ Κερένσκι, ψήφιζε τό ἀντεπαναστατικό σχέδιο τοῦ στρατηγοῦ Κορνίλοφ.

Τώρα εἶναι γιά ὅλους ξεκάθαρο πώς ὅταν οἱ σοφοί τῆς «Ντιέλο Ναρόντα» ὑπεράσπιζαν μέ ἀφρούς στό στόμα τό διευθυντήριο τοῦ Κερένσκι, χωρίς νά τό ἀντιλαμβάνονται οἱ ἴδιοι πρόδιναν μ' αὐτό τήν ἐπανάσταση γιά χαρά τῶν φανερῶν καί κρυφῶν ὀπαδῶν τοῦ Κορνίλοφ.

Τό κόμμα μας εἶχε δίκιο ὅταν ὑποστήριζε ὅτι τό διευθυντήριο εἶναι μιά συγκαλυμμένη μορφή τῆς διχτατορίας τῆς ἀντεπανάστασης.

'Αλλά μόνο μέ τό διευθυντήριο «δέ μπορεῖς νά πᾶς μακριά». Δέ μποροῦσε νά διαφύγει ἀπό τούς μαέστρους τῆς ἀντεπανάστασης τό γεγονός ὅτι δέν εἶναι δυνατό νά «κυβερνηθεῖ» μιά χώρα πού γεύτηκε τούς καρπούς τῆς δημοκρατίας μόνο μ' ἕνα διευθυντήριο καί χωρίς καμιά δημοκρατική βιτρίνα. Μάλιστα, «ὁμαδική διχτατορία» μέ τή μορφή διευθυντηρίου! Γιατί ὅμως νά μένει γυμνή; Δέν εἶναι προτιμότερο νά καλυφθεῖ μέ κάποιο «προκοινοβούλιο»; Ἄς ζεῖ ἥσυχα κι ἄς φλυαρεῖ τό «δημοκρατικό αὐτό προκοινοβούλιο»—ἀρκεῖ ὁ κρατικός μηχανισμός νά βρίσκεται στά χέρια τοῦ διευθυντηρίου! Εἶναι γνωστό ὅτι ὁ συνήγορος τοῦ Κορνίλοφ κ. Ζαβόικο, ὁ πράχτορας κάποιας ἄγνωστης φίρμας τοῦ Λονδίνου κ. 'Αλάντιν, ὅπως καί ὁ φίλος τοῦ Μιλιουκόφ ὁ «ἴδιος» ὁ Κορνίλοφ, πρῶτοι παρουσίασαν τό σχέδιο τοῦ «προκοινοβουλίου», σά στήριγμα καί προκάλυμμα τοῦ διευθυντηρίου, πού ἔπρεπε νά εἶναι «ὑπόλογο» (δέν ἀστειευόμαστε!) ἀπέναντι στό «προκοινοβούλιο».

Ἄς ἀφήσουμε ὅμως νά μιλήσουν τά ἴδια τά ντοκουμέντα.

«Όταν ό στρατηγός Κορνίλοφ καί οί άνθρωποι τοῦ περιβάλλοντός του ἐπέμεναν νά δημιουργηθεῖ ἕνα διευθυντήριο, δέν τό φανταζόταν ἀλλιῶς παρά ἕνα θεσμό, πού θά εἶναι ὑπεύθυνος ἀπέναντι στή χώρα.

Ό Μ. Μ. Φιλόνενκο εἶναι ἕνας ἀπό τούς πιό ἔνθερμους ὀπαδούς τοῦ σχεδίου πού πρότεινε ὁ 'Αλάντιν γιά ἕνα ἀντιπροσωπευτικό ὄργανο, πού ἡ κυβέρνηση πρέπει ἀπαραίτητα νά εἶναι ὑπόλογη ἀπέναντί του ὡσότου συγκληθεῖ ἡ Συνταχτική συνέλευση.

Στό ἀντιπροσωπευτικό αὐτό ὄργανο, κατά τή γνώμη τοῦ 'Αλάντιν, θά ἔπρεπε νά πάρουν μέρος ἡ 4η κρατική Δούμα (χωρίς τή δεξιά πτέρυγα καί ἀποκλείοντας ὅλα τά ἀδρανῆ μέλη της) τά ἀριστερά στοιχεῖα ἀπό τίς τρεῖς πρῶτες Δοῦμες, ἀντιπροσωπεία τῆς Κεντρικῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν (χωρίς νά περιορίζεται ὁ ἀριθμός τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κομμάτων) καί 10-20 ἀπό τούς πιό ἐπιφανεῖς ἐπαναστάτες ὅπως εἶναι ἡ Μπρέσκο-Μπρεσκόφσκαγια, ὁ Κροπότκιν, ἡ Φίγκνερ καί ἄλλοι, πού θά ἔπρεπε νά προσληφθοῦν ἀπό τό ἴδιο τό ἀντιπροσωπευτικό ὄργανο. Ἔτσι λοιπόν ὁ πρῶτος πού συνέλαβε τήν ἰδέα τοῦ „προκοινοβουλίου" εἶναι ὁ Α. Φ. 'Αλάντιν» («Νόβογιε Βρέμια»).

Συνεπῶς τό «π ρ ο κ ο ι ν ο β ο ύ λ ι ο» εἶναι τό ἀντιπροσωπευτικό ἐκεῖνο ὄργανο πού ἔμελλε νά ἀποτελέσει τό «δημοκρατικό» στήριγμα τῆς «ὁμαδικῆς διχτατορίας» τῶν Κορνίλοφ-Κερένσκι.

Τό «προκοινοβούλιο», σάν ὄργανο πού μπροστά του θά εἶναι «ὑπόλογη» ἡ κυβέρνηση «ὥς τή σ ύ γ κ λ η σ η» τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης· τό «προκοινοβούλιο» πού θά ὑ π ο κ α τ α σ τ ή σ ε ι τή Συνταχτική συνέλευση ὡσότου συγκληθεῖ· τό «προκοινοβούλιο», πού θά ὑ π ο κ α τ α σ τ ή σ ε ι τή Συνταχτική συνέλευση, ἄν ἡ σύγκλησή της ἀναβληθεῖ· τό «προκοινοβούλιο» πού θά π ρ ο σ φ έ ρ ε ι τή «νομική β ά σ η» (καμαρῶστε τους, νομομαθεῖς!) γιά νά ἀ ν α β λ η θ ε ῖ ἡ σύγκληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης· τό «προκοινοβούλιο» σά μ έ σ ο γ ι ά τή μ α τ α ί ω σ η τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης—αὐτό εἶναι ὅλο τό νόημα τοῦ ἀντεπαναστατικοῦ «δημοκρατισμοῦ» τῶν συνωμοτῶν κατά τῆς ἐπανάστασης.

Σήμερα εἶναι ξεκάθαρο γιά ὅλους ὅτι ὁ Κερένσκι, «ἐπικυρώνοντας» τό κορνιλοφικό «προκοινοβούλιο» πού συγκαλεῖται μέσα σέ δυό μέρες, πραγματοποιεῖ ἁπλούστατα μέ ἄλλα μέσα τό ἴ δ ι ο ἀ ν τ ε π α ν α σ τ α τ ι κ ό σ χ έ δ ι ο τῶν συνωμοτῶν ἐνάντια στήν ἐπανάσταση.

Σήμερα εἶναι ξεκάθαρο γιά ὅλους ὅτι οἱ Αὐξέντιεφ καί οἱ Ντάν ὅταν ὀργάνωναν τό «προκοινοβούλιο» καί ἔκαναν μιά σειρά νοθεῖες γι' αὐτό τό σκοπό, δούλευαν πρός ὄφελος τῶν φανερῶν καί κρυφῶν ὀπαδῶν τοῦ Κορνίλοφ καί ἐνάντια στήν ἐπανάσταση καί τίς καταχτήσεις της.

Σήμερα εἶναι ξεκάθαρο γιά ὅλους ὅτι οἱ σοφοί τῆς «Ντιέλο Ναρόντα» ὅταν φωνάζουν γιά Συνταχτική συνέλευση ἐνῶ ταυτόχρονα ἐνισχύουν τό κορνιλοφικό «προκοινοβούλιο», δουλεύουν γιά τή ματαίωση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης.

Οἱ «ὑπεύθυνοι» φαφλατάδες τῆς «Δημοκρατικῆς σύσκεψης» Τσερετέλι καί Τσερνόφ, Αὐξέντιεφ καί Ντάν δέν ἀποδείχτηκαν ἱκανοί γιά τίποτα ἄλλο ἐκτός ἀπό τό νά εἶναι μ α θ η τ έ ς τ ο ῦ Κ ο ρ ν ί λ ο φ.

* * *

Πρῶτο συμπέρασμα

'Από τά ντοκουμέντα πού ἐξετάσαμε παραπάνω βγαίνει καθαρά τό συμπέρασμα ὅτι στήν «ὑπόθεση Κορνίλοφ» δέν ἔχουμε νά κάνουμε μέ μιά «ἀνταρσία» ἐνάντια στήν Προσωρινή κυβέρνηση, οὔτε μέ μιά ἁπλή «τυχοδιωχτική περιπέτεια» ἑνός φιλόδοξου στρατηγοῦ, ἀλλά μέ μιά πραγματική συνωμοσία ἐνάντια στήν ἐπανάσταση, μέ μιά ὀργανωμένη καί καλά μελετημένη συνωμοσία.

Οἱ ὀργανωτές καί οἱ ἐμπνευστές τῆς συνωμοσίας ἦταν: ἡ ἀντεπαναστατική μερίδα τοῦ σώματος τῶν στρατηγῶν, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ κόμματος τῶν καντέτων, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν «κοινωνικῶν παραγόντων» τῆς Μόσχας, τά πιό «μυημένα» μέλη τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης καί ὁρισμένοι ἐκπρόσωποι ὁρισμένων Πρεσβειῶν (γι' αὐτούς δέν ἀναφέρει τίποτα τό «ὑπόμνημα» τοῦ Κορνίλοφ), πού δέν ἔπαιξαν καθόλου τόν τελευταῖο ρόλο στήν ὑπόθεση αὐτή.

Δηλαδή ὅλοι ἐκεῖνοι πού στή σύσκεψη τῆς Μόσχας ὑποδέχτηκαν μέ «ἐνθουσιασμό» τόν Κορνίλοφ, σάν τόν «ἀναγνωρισμένο ἀρχηγό τῆς Ρωσίας».

Ἡ «συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ» εἶναι συνωμοσία τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας ἐνάντια στίς ἐπαναστατικές τάξεις τῆς Ρωσίας, ἐνάντια στό προλεταριάτο καί τήν ἀγροτιά.

Σκοπός τῆς συνωμοσίας ἦταν ἡ συντριβή τῆς ἐπανάστασης καί ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς διχτατορίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας.

Ἀνάμεσα στούς συνωμότες ὑπῆρχαν διαφωνίες, μά οἱ διαφωνίες αὐτές ἦταν ἀσήμαντες, ἦταν ποσοτικές. Οἱ διαφωνίες αὐτές βρῆκαν τήν ἔκφρασή τους στό «ρυθμό τῶν κυβερνητικῶν μέτρων»: ὁ Κερένσκι ἤθελε νά δράσει προσεχτικά καί μέ περίσκεψη, ἐνῶ ὁ Κορνίλοφ «τραβοῦσε ντουγρού». Βασικά ὅμως ὅλοι τους ἦταν σύμφωνοι νά ἐγκαθιδρυθεῖ ἡ διχτατορία τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας μέ τή μορφή τῆς «ὁμαδικῆς διχτατορίας» ἑνός διευθυντηρίου, πού νά καλύπτεται μέ τό «δημοκρατικό» προκοινοβούλιο, γιά νά ἐξαπατηθοῦν ἔτσι οἱ ἁπλοϊκοί.

Ποιά εἶναι τά χαραχτηριστικά γνωρίσματα τῆς διχτατορίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας;

Τό πρῶτο χαραχτηριστικό γνώρισμά της εἶναι ὅτι ἡ διχτατορία αὐτή εἶναι ἡ κυριαρχία μιᾶς φιλοπόλεμης καί ἐκμεταλλεύτριας μειοψηφίας πάνω στούς ἐργαζόμενους καί τήν πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ πού ποθεῖ τήν εἰρήνη. Διαβάστε τό «ὑπόμνημα» τοῦ Κορνίλοφ, ρίξτε μιά ματιά στίς «διαπραγματεύσεις» μέ τά μέλη τῆς κυβέρνησης: ἐκεῖ γίνεται λόγος γιά μέτρα πού πρέπει νά παρθοῦν γιά τό πνίξιμο τῆς ἐπανάστασης, γίνεται λόγος γιά τά μέσα πού τείνουν στή στερέωση τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος καί τήν παράταση τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου, δέν ἀναφέρεται ὅμως οὔτε λέξη γιά τούς ἀγρότες πού ζητᾶνε γῆ, γιά τούς ἐργάτες πού ζητᾶνε ψωμί, γιά τήν πλειοψηφία τῶν πολιτῶν πού ποθοῦν τήν εἰρήνη. Κι ἀκόμα ὁλόκληρο τό «ὑπόμνημα» ξεκινάει ἀπό τήν προϋπόθεση ὅτι τίς μάζες πρέπει νά τίς κρατᾶ κανείς σέ σιδερένια μέγγενη καί τά χαλινάρια τῆς διακυβέρνησης τῆς χώρας πρέπει νά βρίσκονται στά χέρια μιᾶς φούχτας διχτατόρων.

Τό δεύτερο χαραχτηριστικό γνώρισμα τῆς διχτατορίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας εἶναι ὅτι ἡ διχτατορία αὐτή εἶναι διχτατορία παρασκηνιακή, μυστική, συγκαλυμμένη καί στηρίζεται στήν ἐξαπάτηση τῶν μαζῶν. Μελετῆστε τό «ὑπόμνημα» καί θά καταλάβετε μέ πόση ἐπιμέλεια φρόντισαν οἱ συνωμότες νά κρύψουν τά σκοτεινά τους σχέδια καί τίς παρασκηνιακές τους μηχανοραφίες, ὄχι μόνο ἀπό τίς μάζες, ἀλλά καί ἀπό τούς συναδέλφους τους καί τούς κομματικούς «φίλους» τους. Γιά νά ἐξαπατηθοῦν οἱ μάζες μαγειρεύτηκε τό σχέδιο τοῦ «δημοκρατικοῦ» προκοινοβουλίου, γιατί γιά ποιά δημοκρατία μπορεῖ νά γίνει λόγος τή στιγμή πού ἐφαρμόζεται ἡ θανατική ποινή στό μέτωπο καί στά μετόπισθεν; Γιά νά ἐξαπατηθοῦν οἱ μάζες διατηρήθηκε ἡ ταμπέλα τῆς «Ρωσικῆς Δημοκρατίας», γιατί γιά ποιά δημοκρατία μπορεῖ νά γίνει λόγος τή στιγμή πού τήν ἀπόλυτη ἐξουσία τήν ἔχει μιά μικρή ὁμάδα ἀπό πέντε διχτάτορες!

Καί τέλος, ένα άλλο χαραχτηριστικό γνώρισμα τῆς διχτατορίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας εἶναι ὅτι ἡ διχτατορία αὐτή στηρίζεται στή βία πάνω στίς μάζες. Μιά τέτια διχτατορία δέν ἔχει καί δέ μπορεῖ νά ἔχει κανένα ἄλλο «σίγουρο» στήριγμα, ἐκτός ἀπό τή συστηματική ἄσκηση τῆς βίας πάνω στίς μάζες. Θανατική ποινή στό μέτωπο καί στά μετόπισθεν, στρατιωτικοποίηση τῶν ἐργοστασίων καί τῶν σιδηροδρόμων, ἐκτελέσεις—αὐτό εἶναι τό ὁπλοστάσιο αὐτῆς τῆς διχτατορίας. «Δημοκρατική» ἀπάτη, πού ἐνισχύεται ἀπό τή βία· βία πού συγκαλύπτεται μέ «δημοκρατική» ἀπάτη—αὐτό εἶναι τό ἄλφα καί τό ὠμέγα τῆς διχτατορίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας.

Οἱ συνωμότες θέλησαν νά ἐγκαθιδρύσουν στή Ρωσία ἀκριβῶς μιά τέτια διχτατορία.

* * *

Δεύτερο συμπέρασμα

Δέν εἴμαστε καθόλου ὑπέρ τῆς γνώμης ὅτι πρέπει νά ἀναζητήσουμε τήν αἰτία τῆς συνωμοσίας στήν κακή θέληση ὁρισμένων ἡρώων της. Ἐπίσης δέν εἴμαστε καθόλου ὑπέρ τῆς γνώμης ὅτι πρέπει νά ἀποδόσουμε τή συνωμοσία στή φιλαρχία τῶν ἐμπνευστῶν της. Οἱ αἰτίες τῆς ἀντεπαναστατικῆς συνωμοσίας εἶναι πολύ βαθύτερες. Πρέπει νά τίς ἀναζητήσουμε στίς συνθῆκες τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου. Πρέπει νά τίς ἀναζητήσουμε στίς ἀνάγκες τοῦ ἴδιου τοῦ πολέμου. Ἡ πολιτική τῆς ἐπίθεσης στό μέτωπο, πού υἱοθέτησε ἡ Προσωρινή κυβέρνηση τόν Ἰούνη, νά ἡ αἰτία πού προετοίμασε τή συνωμοσία τῶν ἀντεπαναστατῶν. Παντοῦ, σέ ὅλα τά ἐμπόλεμα κράτη, ἡ πολιτική τῆς ἐπίθεσης πού διεξάγεται μέσα στήν ἀτμόσφαιρα πού δημιούργησε ὁ ἰμπεριαλιστικός πόλεμος, προκάλεσε τήν ἀνάγκη νά καταργηθοῦν οἱ ἐλευθερίες, νά ἐπιβληθεῖ κατάσταση πολιορκίας, νά καθιερωθεῖ «σιδερένια πειθαρχία», γιατί ὅταν ὑπάρχει ἀνώτατο ὅριο ἐλευθεριῶν δέ μπορεῖ νά νοηθεῖ μιά κατάσταση, ὅπου νά σπρώχνουν ἀτιμωρητί τίς μάζες στή σφαγή, πού ὀργανώνουν οἱ ληστές ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ Ρωσία δέ μποροῦσε ἀπ' αὐτή τήν ἄποψη νά ἀποτελέσει ἐξαίρεση.

Κάτω ἀπό τήν πίεση πού ἀσκοῦν οἱ ἰμπεριαλιστικές κλίκες, ντόπιες καί συμμαχικές, ἀρχίζει τόν Ἰούνη ἡ ἐπίθεση στό μέτωπο. Οἱ φαντάροι ἀντιστέκονται παθητικά καί δέ θέλουν νά βαδίσουν στήν ἐπίθεση. Ἀρχίζει νά διενεργεῖται ἡ διάλυση τῶν συνταγμάτων. Ὅμως τό μέτρο αὐτό, ὅπως ἀποδείχνεται, δέν εἶναι ἀποτελεσματικό. Ὁ στρατός ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά χαραχτηρίζεται «ἀνίκανος γιά μάχη». Γιά νά «ἀνεβεῖ ἡ μαχητικότητα» τοῦ στρατοῦ ὁ Κορνίλοφ (καί ὄχι μόνο ὁ Κορνίλοφ!) ζητᾶ νά μπεῖ σέ ἐφαρμογή ὁ νόμος τῆς θανατικῆς ποινῆς στό μέτωπο, ἀφοῦ πρῶτα ἀπαγορευτοῦν οἱ συγκεντρώσεις καί οἱ συνελεύσεις τῶν φαντάρων. Οἱ φαντάροι κι οἱ ἐργάτες στά μετόπισθεν διαμαρτύρονται ἐνάντια σ' αὐτά τά μέτρα καί ἐνθαρρύνουν ἔτσι τό ξεσήκωμα τῶν φαντάρων στό μέτωπο. Ἀπαντώντας στή στάση αὐτή τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων, οἱ στρατηγοί τοῦ μετώπου ἀπαιτοῦν, μέ τήν ὑποστήριξη τῆς κεφαλαιοκρατίας, νά ἐπεκταθεῖ ἡ θανατική ποινή καί στά μετόπισθεν καί νά στρατιωτικοποιηθοῦν τά ἐργοστάσια καί οἱ σιδηρόδρομοι. Τό σχέδιο γιά διχτατορία καί ἡ συνωμοσία ἀποτελοῦν ἁπλῶς τή λογική συνέπεια αὐτῶν τῶν μέτρων. Αὐτή εἶναι μέ λίγα λόγια ἡ ἱστορία τῆς «ἀποκατάστασης τῆς σιδερένιας πειθαρχίας» καί τῆς ἀνάπτυξης τῆς ἀντεπανάστασης, ὅπως ἀπεικονίζεται μέ τρόπο γραφικό στό «ὑπόμνημα» τοῦ Κορνίλοφ. Ἡ ἀντεπανάσταση ἔχει τήν ἀρχή της στό μέτωπο, ὅπου γεννήθηκε ἀπό τίς ἀνάγκες

τῆς ἐπίθεσης μέσα στίς συνθῆκες τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου. Ἡ συνωμοσία εἶχε γιά σκοπό νά ξαπλώσει τήν ἀντεπανάσταση, πού ὑπῆρχε καί προηγούμενα, σέ ὁλόκληρη τή Ρωσία, νά τήν ὀργανώσει καί νά τῆς δόσει συγκεκριμένη μορφή.

Οἱ ὑπεραντιδραστικοί τῆς τσαρικῆς Δούμας τῆς 3 τοῦ Ἰούνη ἤξεραν τί ἔκαναν ὅταν ἀπαιτοῦσαν ἀπό τίς ἀρχές ἀκόμα τοῦ Ἰούνη νά ἀρχίσει «ἀμέσως» ἡ ἐπίθεση, σέ στενή ἐπαφή μέ τούς συμμάχους. Σάν ἀντεπαναστάτες ἔμπειροι τῆς πολιτικῆς ἤξεραν πώς ἡ πολιτική τῆς ἐπίθεσης θά φέρει ἀναπόφευχτα μαζί της καί τήν ἀντεπανάσταση.

Τό κόμμα μας εἶχε δίκιο, ὅταν μέ τή δήλωσή του στό συνέδριο τῶν Σοβιέτ, προειδοποιοῦσε τίς μάζες καί διακήρυχνε ὅτι ἡ ἐπίθεση στό μέτωπο ἀποτελεῖ θανάσιμο κίνδυνο γιά τήν ἐπανάσταση.

Οἱ ἡγέτες τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας, πού ἀπόριψαν τίς προτάσεις πού περιλαβαίνονταν στή δήλωση τοῦ κόμματός μας, ἀπόδειξαν ἀκόμα μιά φορά τήν πολιτική τους ἀνωριμότητα καί τήν ἰδεολογική τους ἐξάρτηση ἀπό τήν ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία.

Τί συμπέρασμα βγαίνει ἀπ᾿ ὅλα αὐτά;

Τό συμπέρασμα εἶναι ἕνα: Ἡ συνωμοσία πού ἐξετάζουμε σήμερα ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς ἀντεπανάστασης, πού τή γέννησαν οἱ ἀνάγκες τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου καί τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπίθεσης. Ὅσο θά συνεχίζεται αὐτός ὁ πόλεμος καί αὐτή ἡ πολιτική, θά ὑπάρχει καί ὁ κίνδυνος γιά ἀντεπαναστατικές συνωμοσίες. Γιά νά προφυλάξουμε τήν ἐπανάσταση ἀπ᾿ αὐτό τόν κίνδυνο, πρέπει νά τερματίσουμε τόν ἰμπεριαλιστικό πόλεμο, πρέπει νά ἐξαλείψουμε κάθε δυνατότητα γιά μιά πολιτική ἐπίθεσης, πρέπει νά καταχτήσουμε τή δημοκρατική εἰρήνη.

* * *

Τρίτο συμπέρασμα

Ὁ Κορνίλοφ καί οἱ «συνεργοί» του ἔχουν συλληφθεῖ. Ἡ ἀνακριτική ἐπιτροπή, πού διόρισε ἡ κυβέρνηση, διεξάγει τίς ἀνακρίσεις «ἐσπευσμένα». Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση παίζει τό ρόλο τοῦ ἀνώτατου δικαστῆ. Στόν Κορνίλοφ καί τούς συνεργούς του ἀποδίδεται κατηγορία «ἐπί στάσει». Ὁ ρόλος τῆς ὑπεράσπισης τοῦ Κορνίλοφ ἔχει ἀνατεθεῖ στούς ἀνθρώπους τῆς «Ρέτς» καί τῆς «Νόβογιε Βρέμια». «Ἡ δίκη θά εἶναι ἐνδιαφέρουσα»—λένε οἱ συντάχτες τῶν συνταραχτικῶν εἰδήσεων. «Στή δίκη θά γίνουν πολλές καί σπουδαῖες ἀποκαλύψεις»—σημειώνει βαθυστόχαστα ἡ «Ντιέλο Ναρόντα».

Ἐνάντια σέ ποιόν ὅμως στρεφόταν ἡ ἀνταρσία; Φυσικά, ἐνάντια στήν ἐπανάσταση! Μά ποῦ βρίσκεται αὐτή ἡ ἐπανάσταση; Βέβαια στήν Προσωρινή κυβέρνηση, γιατί ἡ ἀνταρσία ἔγινε ἐνάντια στήν Προσωρινή κυβέρνηση. Ἀπό τί λογῆς ἀνθρώπους ὅμως ἀποτελεῖται ἡ ἐπανάσταση; Ἀπό τόν «αἰώνιο» Κερένσκι, ἀπό τούς ἐκπροσώπους τοῦ κόμματος τῶν καντέτων, ἀπό τούς ἐκπροσώπους τῶν «κοινωνικῶν παραγόντων» τῆς Μόσχας καί ἀπό κάποιον σέρ πού κρύβεται πίσω ἀπ᾿ αὐτούς τούς τζέντλεμεν. Πρώτη φωνή: «Λείπει ὅμως ὁ Κορνίλοφ». Δεύτερη φωνή: «Τί ἔχει νά κάνει μ᾿ αὐτή τή δουλιά ὁ Κορνίλοφ; αὐτός πῆρε διαταγή νά καθίσει στό ἑδώλιο τοῦ κατηγορουμένου»...

Ἄς ἀνασύρουμε ὅμως τήν αὐλαία. Ὁ Κορνίλοφ ὀργάνωσε πραγματικά συνωμοσία ἐνάντια στήν ἐπανάσταση. Μά δέν ἦταν μόνος του. Εἶχε τούς ἐμπνευστές του σάν τό Μιλιουκόφ καί τό Ροντζιάνκο, σάν τό Λβόφ καί τό Μακλακόφ, σάν τό Φιλόνενκο καί τό Ναμπόκοφ. Εἶχε τούς συνεργάτες του σάν τόν Κερένσκι καί τό Σάβινκοφ,

σάν τόν Ἀλεξέγιεφ καί τόν Καλέντιν. Μά δέν εἶναι σωστό ὅτι αὐτοί καί οἱ ἄλλοι παρόμοιοί τους τζέντλεμεν περιφέρονται σήμερα ἐλεύθεροι καί ὄχι μόνο περιφέρονται ἐλεύθεροι, ἀλλά καί «κυβερνοῦν» τή χώρα μέ βάση τό σύνταγμα «τοῦ ἴδιου» τοῦ Κορνίλοφ; Τέλος, τόν Κορνίλοφ τόν ὑποστήριζε ἡ ρωσική καί ἀγγλογαλλική ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία, πού γιά τά συμφέροντά της κυβερνοῦν σήμερα τή χώρα ὅλοι αὐτοί οἱ συνεργάτες τοῦ Κορνίλοφ. Δέν εἶναι λοιπόν ξεκάθαρο ὅτι τό νά δικάζεται μόνο ὁ Κορνίλοφ ἀποτελεῖ μιά ἐλεεινή καί γελοία κωμωδία; Ἀπό τό ἄλλο μέρος, πῶς θά παραπεμφθεῖ σέ δίκη ἡ ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία πού φέρει τήν κύρια εὐθύνη γιά τή συνωμοσία ἐνάντια στήν ἐπανάσταση; Λύστε μου αὐτό τό πρόβλημα, σοφοί κομπογιαννίτες τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης!

Εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος δέ βρίσκεται στή δίκη-κωμωδία. Ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος εἶναι ὅτι ὕστερα ἀπό τό πραξικόπημα τοῦ Κορνίλοφ, ὕστερα ἀπό τίς συλλήψεις πού ξεσήκωσαν τόσο θόρυβο, ὕστερα ἀκόμα ἀπό τίς «αὐστηρές» ἀνακρίσεις, ἡ ἐξουσία βρέθηκε ξανά καί ὁλοκληρωτικά στά χέρια τῶν κορνιλοφικῶν. Κεῖνο πού ὁ Κορνίλοφ ἐπιδίωκε νά τό πετύχει μέ τή δύναμη τῶν ὅπλων πραγματοποιεῖται βαθμιαῖα ἀλλά σταθερά ἀπό τούς κορνιλοφικούς πού βρίσκονται στήν ἐξουσία, ἔστω καί μέ ἄλλα μέσα. Οἱ κορνιλοφικοί βάλαν μπρός ἀκόμα καί τό κορνιλοφικό «προκοινοβούλιο».

Ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος εἶναι ὅτι ὕστερα ἀπό τήν καλή ἔκβαση πού εἶχε ἡ «ἀντιμετώπιση» τῆς συνωμοσίας ἐνάντια στήν ἐπανάσταση, «βρισκόμαστε» καί πάλι στή διάθεση τοῦ ἐπιτελείου τῶν συνωμοτῶν, τῶν ἴδιων πάλι Κερένσκι καί Τερέστσενκο, τῶν ἴδιων πάλι ἐκπροσώπων τοῦ κόμματος τῶν καντέτων καί τῶν «κοινωνικῶν παραγόντων», τῶν ἴδιων πάλι σέρ καί τῶν στρατηγῶν τύπου σέρ. Λείπει μόνο ὁ Κορνίλοφ, κατά τί ὅμως εἶναι κατώτερος ἀπό τόν Κορνίλοφ ὁ σέρ Ἀλεξέγιεφ πού χωρίς αὐτόν δέ λύνεται καμιά σπουδαία ὑπόθεση τοῦ κράτους καί πού προετοιμάζεται, ὅπως μᾶς πληροφοροῦν, νά ἐκπροσωπήσει στή συνδιάσκεψη τῆς Ἀντάντ τή Ρωσία ἤ τήν Ἀγγλία, δέν ξέρει κανείς ποιάν ἀκριβῶς ἀπό τίς δυό;

Ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος εἶναι ὅτι δέ μπορεῖ νά ἀνέχεται κανείς πιά τήν «κυβέρνηση» αὐτή τῶν συνωμοτῶν. Ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος εἶναι ὅτι δέ μπορεῖ νά ἔχει κανείς ἐμπιστοσύνη στήν «κυβέρνηση» αὐτή τῶν συνωμοτῶν, χωρίς νά ριψοκινδυνεύει νά ἐκθέσει τήν ἐπανάσταση στό θανάσιμο κίνδυνο νέων συνωμοσιῶν.

Ναί, χρειάζεται νά περάσουν ἀπό δίκη ὅλοι ὅσοι συνωμοτοῦν κατά τῆς ἐπανάστασης, ὄχι ὅμως ἀπό δίκη-κωμωδία, ἀπό ἕνα σκηνοθετημένο δικαστήριο, ἀλλά ἀπό ἕνα πραγματικό λαϊκό δικαστήριο. Τό δικαστήριο αὐτό πρέπει νά ἔχει σά σκοπό νά ἀφαιρέσει τήν ἐξουσία ἀπό τήν ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία, πού ἡ σημερινή κυβέρνηση τῶν συνωμοτῶν ἐνεργεῖ ἐξ ὀνόματος τῶν συμφερόντων της. Τό δικαστήριο αὐτό πρέπει νά ἔχει σά σκοπό νά κάνει μιά ριζική ἐκκαθάριση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἀπό τά κάτω μέχρι τά πάνω ἀπό ὅλα τά κορνιλοφικά στοιχεῖα.

Γράφαμε παραπάνω ὅτι χωρίς τόν τερματισμό τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου καί τήν κατάχτηση μιᾶς δημοκρατικῆς εἰρήνης εἶναι ἀδύνατο νά ὑπερασπίσουμε τήν ἐπανάσταση ἀπό τίς συνωμοσίες τῆς ἀντεπανάστασης. Ὅσο ὅμως θά βρίσκεται στήν ἐξουσία ἡ σημερινή «κυβέρνηση» δέ μποροῦμε οὔτε νά ὀνειρευτοῦμε κάν μιά δημοκρατική εἰρήνη. Γιά νά ἀποχτήσουμε μιά τέτια εἰρήνη πρέπει νά «βγάλουμε ἀπό τή μέση» αὐτή τήν κυβέρνηση καί στή θέση της νά βάλουμε μιά νέα.

Γιά νά γίνει αὐτό χρειάζεται νά περάσει ἡ ἐξουσία στά χέρια τῶν νέων, τῶν ἐπαναστατικῶν τάξεων, στά χέρια τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἀγροτιᾶς. Γιά νά γίνει αὐτό χρειάζεται νά συγκεντρωθεῖ ἡ ἐξουσία στίς μαζικές ἐπαναστατικές ὀργανώσεις, στά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν, τῶν στρατιωτῶν καί τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν.

Αὐτές οἱ τάξεις καί αὐτές οἱ ὀργανώσεις, καί μόνο αὐτές, ἔσωσαν τήν ἐπανάσταση ἀπό τή συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ. Αὐτές καί μόνο θά ἐξασφαλίσουν τή νίκη τῆς ἐπανάστασης.

Αὐτός ἀκριβῶς θἆναι ὁ σκοπός καί τό περιεχόμενο τοῦ δικαστηρίου πού θά δικάσει τήν ἰμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία καί τούς πράχτορές της—τούς συνωμότες.

* * *

Δυό ζητήματα

Πρῶτο ζήτημα. Πρίν ἀπό μερικές βδομάδες, ὅταν οἱ σκανδαλώδεις ἀποκαλύψεις γιά τή συνωμοσία τῆς κυβέρνησης (ὄχι τοῦ Κορνίλοφ, ἀλλά τῆς κυβέρνησης!) ἐνάντια στήν ἐπανάσταση ἄρχισαν νά δημοσιεύονται γιά πρώτη φορά στόν τύπο, ἡ μπολσεβίκικη ὁμάδα ἔκανε ἐπερώτηση στήν ΚΕΕ, πού ἀπευθυνόταν στόν Αὐξέντιεφ καί τό Σκόμπελεφ, πρώην μέλη τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης τῆς περιόδου «τῆς ἐποποιίας τοῦ Κορνίλοφ». Ἡ ἐπερώτηση εἶχε σχέση μέ τίς καταθέσεις πού ὁ Αὐξέντιεφ καί ὁ Σκόμπελεφ ἔπρεπε νά κάνουν—ἀπό καθῆκον τιμῆς καί ὑποχρέωση ἀπέναντι στή δημοκρατία—σχετικά μέ τίς ἀποκαλύψεις πού στρέφονταν ἐνάντια στήν Προσωρινή κυβέρνηση. Τήν ἐπερώτηση τῆς ὁμάδας μας τήν υἱοθέτησε τήν ἴδια μέρα τό Γραφεῖο τῆς ΚΕΕ καί ἔτσι μεταβλήθηκε σέ ἐπερώτηση «ὁλόκληρης τῆς ἐπαναστατικῆς δημοκρατίας». Ἀπό τότε πέρασε ἕνας μήνας, ἔχουμε βροχή ἀπό ἀποκαλύψεις, τή μιά πιό σκανδαλώδικη ἀπό τήν ἄλλη, ὅμως ὁ Αὐξέντιεφ καί ὁ Σκόμπελεφ κλείδωσαν τό στόμα τους καί ἐξακολουθοῦν νά σωπαίνουν, σά νά μήν τούς ἀφορᾶ τό ζήτημα. Δέ νομίζουν οἱ ἀναγνῶστες μας πώς εἶναι καιρός οἱ «ὑπεύθυνοι» αὐτοί πολίτες νά θυμηθοῦν τούς στοιχειώδικους κανόνες τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς καί νά ἀπαντήσουν ἐπιτέλους σέ μιά ἐπερώτηση πού τούς ἀπευθύνει «ὁλόκληρη ἡ ἐπαναστατική δημοκρατία»;

Δεύτερο ζήτημα. Μέσα στό ἀποκορύφωμα τῶν νέων ἀποκαλύψεων κατά τῆς κυβέρνησης Κερένσκι ἡ «Ντιέλο Ναρόντα» ἔκανε ἔκκληση στούς ἀναγνῶστες της νά «ἀνεχθοῦν» τήν κυβέρνηση αὐτή καί νά «περιμένουν» ὥς τή σύγκληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης. Εἶναι βέβαια διασκεδαστικό νά ἀκούει κανείς παρόμοιους λόγους γιά «ἀνοχή» ἀπό ἀνθρώπους πού μέ τά ἴδια τους τά χέρια δημιούργησαν γιά τή «σωτηρία τῆς χώρας» τήν κυβέρνηση αὐτή. Γι' αὐτό τάχα δημιούργησαν τήν κυβέρνηση αὐτή, γιά νά τήν «ἀνέχεται» κανείς μέ σφιγμένη τήν καρδιά γιά «ἕνα σύντομο διάστημα»; . . . Τί σημαίνει ὅμως νά «ἀνέχεσαι» τήν κυβέρνηση Κερένσκι; Σημαίνει νά παραδίνεις τίς τύχες τῶν ἑκατομμυρίων τοῦ λαοῦ μας στά χέρια ἐκείνων πού συνωμοτοῦν κατά τῆς ἐπανάστασης. Σημαίνει νά παραδίνεις τίς τύχες τοῦ πολέμου καί τῆς εἰρήνης στά χέρια τῶν πραχτόρων τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας. Σημαίνει νά παραδίνεις τίς τύχες τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης στά χέρια τῶν ἄσπονδων ἐχθρῶν τῆς ἐπανάστασης. Πῶς νά χαραχτηρίσει κανείς ἕνα «σοσιαλιστικό» κόμμα, πού σύνδεσε τήν τύχη του μέ τήν τύχη τῆς «κυβέρνησης» τῶν συνωμοτῶν κατά τῆς ἐπανάστασης; Μιλᾶνε γιά «ἀφέλεια» τῶν ἡγετῶν τοῦ κόμματος τῶν

εσέρων. Μιλᾶνε γιά «μυωπία» τῆς «Ντιέλο Ναρόντα». Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀπό τούς «ὑπεύθυνους» ἡγέτες τῶν ἐσέρων δέ λείπουν αὐτά τά «χαρίσματα». Μά... δέ νομίζουν οἱ ἀναγνῶστες ὅτι ἡ ἀφέλεια στήν πολιτική ἀποτελεῖ ἔγκλημα πού συνορεύει μέ τήν προδοσία;

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 27, 28 καί 30, 4, 5, καί 7 τοῦ Ὀχτώβρη 1917.

Ὑπογραφή: Κ. Στάλιν.

ΠΟΙΟΣ ΤΟΡΠΙΛΙΖΕΙ ΤΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ;

Ἐνῶ οἱ φαφλατάδες συμβιβαστές βγάζουν ἀτέλειωτους λόγους γιά τό προκοινοβούλιο καί οἱ συνοδοιπόροι τους ἀσχολοῦνται μέ τόν ἀγώνα κατά τῶν μπολσεβίκων, πού τορπιλίζουν δῆθεν τή Συνταχτική συνέλευση, οἱ σκοτεινοί ἄνθρωποι τῆς ἀντεπανάστασης δοκιμάζουν κιόλας τίς δυνάμεις τους γιά νά τορπιλίσουν στήν πράξη τή Συνταχτική συνέλευση.

Μόλις πρίν ἀπό μιά βδομάδα οἱ ἀρχηγοί τῶν «κοζάκων τοῦ Ντόν» πρότειναν νά ἀναβληθοῦν οἱ ἐκλογές γιά τή Συνταχτική συνέλευση γιατί, ὅπως λέν, «ὁ πληθυσμός δέν εἶναι ἕτοιμος».

Δυό μέρες ἀργότερα ἡ ἐφημερίδα «Ντέν», στενή συνεργάτρια τῆς καντέτικης ἐφημερίδας «Ρέτς», ξεστόμισε ἄθελά της ὅτι τό «κύμα τῶν ἀγροτικῶν ταραχῶν... μπορεῖ νά προκαλέσει τήν ἀναβολή τῶν ἐκλογῶν γιά τή Συνταχτική συνέλευση».

Καί χτές ὁ τηλέγραφος μετάδοσε τήν πληροφορία ὅτι καί οἱ «κοινωνικοί παράγοντες» τῆς Μόσχας, οἱ ἴδιοι ἐκεῖνοι παράγοντες πού κατευθύνουν σήμερα τήν Προσωρινή κυβέρνηση, «θεωροῦν» ἐπίσης «ἀδύνατο» νά γίνουν ἐκλογές γιά Συνταχτική συνέλευση.

«Ὁ Ν. Ν. Λβόφ μέλος τῆς κρατικῆς Δούμας τόνισε ὅτι γιά τεχνικούς καί πολιτικούς λόγους εἶναι ἀδύνατο νά γίνουν σήμερα ἐκλογές ἐξαιτίας τῆς ἀναρχίας πού ἐπικρατεῖ στή χώρα. Καί ὁ Κουζμίν-Καραβάγιεφ πρόσθεσε σ' ὅλα αὐτά ὅτι ἡ κυβέρνηση δέν εἶναι προετοιμασμένη γιά τή Συνταχτική συνέλευση καί δέν ἔχει καταρτίσει κανένα σχετικό νομοσχέδιο».

Εἶναι φανερό ὅτι ἡ κεφαλαιοκρατία ἔχει τήν πρόθεση νά ματαιώσει τίς ἐκλογές γιά τή Συνταχτική συνέλευση.

Εἶναι φανερό ὅτι ἡ κεφαλαιοκρατία τώρα πού στερέωσε τή θέση της μέσα στήν Προσωρινή κυβέρνηση, δημιουργώντας ἕνα «δημοκρατικό» προκάλυμμα μέ τή μορφή τοῦ ἀντεπαναστατικοῦ προκοινοβουλίου—θεωρεῖ τόν ἑαυτό της ἀρκετά ἰσχυρό γιά νά «ἀναβάλει» γιά μιά φορά ἀκόμα τή Συνταχτική συνέλευση.

Τί μποροῦν νά ἀντιτάξουν στόν κίνδυνο αὐτό οἱ κύριοι συμβιβαστές τῆς «Ἰσβέστια» καί τῆς «Ντιέλο Ναρόντα»;

Τί μποροῦν ν' ἀντιτάξουν στήν Προσωρινή κυβέρνηση, ἄν ἡ κυβέρνηση αὐτή «ἀκούγοντας τή φωνή τοῦ λαοῦ» καί ἀκολουθώντας τ' ἀχνάρια τῶν «κοινωνικῶν παραγόντων», ἀναβάλει τίς ἐκλογές τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης;

Μήπως τό περιβόητο προκοινοβούλιο; Ἀλλά τό προκοινοβούλιο, πού δημιουργήθηκε σύμφωνα μέ τά σχέδια τοῦ Κορνίλοφ καί ἔχει γιά ἀποστολή νά κρύψει τίς πληγές τῆς κυβέρνησης Κερένσκι, ἔχει γίνει ἀκριβῶς γιά νά ὑποκαταστήσει τή Συνταχτική συνέλευση σέ περίπτωση πού θά ἀναβληθεῖ. Τί μπορεῖ νά προσφέρει τό κορνιλοφικό αὐτό ἔκτρωμα στόν ἀγώνα γιά τή σύγκληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης;

Μήπως τήν ἑτοιμόροπη ΚΕΕ; Ἀλλά τί κύρος μπορεῖ νά ἔχει αὐτό τό ὄργανο, πού εἶναι ἀποσπασμένο ἀπό τίς μάζες καί πού χτυπᾶ διαρκῶς μιά τούς σιδηροδρομικούς καί μιά τά Σοβιέτ;

Μήπως τή «μεγάλη ρωσική ἐπανάσταση», πού γι' αὐτήν μακρυγορεῖ μέ τόσο ὑποκριτικές καί ἀποκρουστικές φράσεις ἡ «Ντιέλο Ναρόντα»; Ἀλλά καί οἱ ἴδιοι οἱ σοφοί τῆς «Ντιέλο Ναρόντα» ἰσχυρίζονται πώς ἡ ἐπανάσταση εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τή Συνταχτική συνέλευση («ἤ ἐπανάσταση, ἤ Συνταχτική συνέλευση»!). Τί σημασία μποροῦν νά ἔχουν κούφιες φράσεις γιά τή «δύναμη τῆς ἐπανάστασης» στόν ἀγώνα γιά τή Συνταχτική συνέλευση;

Ποῦ βρίσκεται τότε ἡ δύναμη ἐκείνη πού μπορεῖ νά ἀντιταχθεῖ στίς ἀντεπαναστατικές ἀπόπειρες τῆς κεφαλαιοκρατίας;

Ἡ δύναμη αὐτή εἶναι ἡ ἀναπτυσσόμενη ρωσική ἐπανάσταση. Οἱ συμβιβαστές δέν πιστεύουν στή δύναμη αὐτή. Αὐτό ὅμως δέν ἐμποδίζει τή ρωσική ἐπανάσταση νά αναπτύσσεται, νά ἀγκαλιάζει τά χωριά καί νά καταστρέφει τά βάθρα τῆς ἐξουσίας τῶν τσιφλικάδων.

Οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι παλαίβοντας ἐνάντια στή σύγκληση τοῦ συνεδρίου τῶν Σοβιέτ [86] καί ἐνισχύοντας τό κορνιλοφικό προκοινοβούλιο, βοηθοῦν τήν κεφαλαιοκρατία νά τορπιλίσει τή Συνταχτική συνέλευση. Ἄς ξέρουν ὅμως ὅτι ἀκολουθώντας αὐτό τό δρόμο θά ἔχουν νά κάνουν μέ τήν ἀναπτυσσόμενη ἐπανάσταση.

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 28,
5 τοῦ Ὀχτώβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΕΙ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ. ΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΟΥΣΕΤΕ

Ἡ ἐπανάσταση ζεῖ. Ἀφοῦ ματαίωσε τήν «ἀνταρσία» τοῦ Κορνίλοφ καί ἀνατάραξε τό μέτωπο, ἀφοῦ διαδόθηκε γοργά στίς πόλεις καί ζωντάνεψε τίς βιομηχανικές περιφέρειες—ἐπεκτείνεται τώρα καί στήν ὕπαιθρο καί κλονίζει τά βάθρα τῆς μισητῆς ἐξουσίας τῶν τσιφλικάδων.

Καταρέει καί τό τελευταῖο στήριγμα τῆς πολιτικῆς τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἡ πάλη ἐνάντια στήν ἀντεπανάσταση τοῦ Κορνίλοφ σάρωσε τίς συμβιβαστικές αὐταπάτες τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων καί τούς συσπείρωσε γύρω ἀπό τό κόμμα μας. Ἡ πάλη ἐνάντια στούς τσιφλικάδες θά σαρώσει καί τίς συμβιβαστικές αὐταπάτες τῶν ἀγροτῶν καί θά τούς συγκεντρώσει γύρω ἀπό τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους.

Στήν πάλη ἐνάντια στούς ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας καί παρά τή θέλησή τους σχηματίζεται τό ἐπαναστατικό μέτωπο τῶν ἐργατῶν, τῶν φαντάρων καί τῶν ἀγροτῶν. Στήν πάλη ἐνάντια στούς συμβιβαστές καί παρά τή θέλησή τους ἀναπτύσσεται καί δυναμώνει αὐτό τό μέτωπο.

Ἡ ἐπανάσταση ἐπιστρατεύει τίς δυνάμεις της, πετώντας μακριά ἀπό τίς γραμμές της τή μερίδα τῶν συμ-

βιβαστῶν πού ἀποτελεῖται ἀπό τούς μενσεβίκους καί ἐσέρους.

Ταυτόχρονα ἐπιστρατεύει τίς δυνάμεις της καί ἡ ἀντεπανάσταση.

Τό κόμμα τῶν καντέτων, φωλιά καί φυτώριο τῆς ἀντεπανάστασης, ἀρχίζει πρῶτο τήν πάλη κάνοντας ζύμωση ὑπέρ τοῦ Κορνίλοφ. Ἀφοῦ πῆρε στά χέρια του τήν ἐξουσία καί ξαπόλυσε τά μαντρόσκυλα τοῦ Σουβόριν, ἀφοῦ καλύφτηκε μέ τό ἐσερο-μενσεβίκικο καί κορνιλοφικό προκοινοβούλιο καί ἐξασφάλισε τήν ὑποστήριξη τῶν ἀντεπαναστατῶν στρατηγῶν, τό κόμμα τῶν καντέτων ἑτοιμάζει καινούργιο κορνιλοφικό πραξικόπημα καί ἀπειλεῖ νά συντρίψει τήν ἐπανάσταση.

Ἡ «Ἕνωση τῶν κοινωνικῶν παραγόντων» τῆς Μόσχας, ἡ ἕνωση τῶν ἀνθρώπων πού ἐφαρμόζουν τά λοκάουτ, ἡ ἕνωση τοῦ «σκελετωμένου χεριοῦ τῆς πείνας», ἡ ἴδια ἕνωση πού βοήθησε τόν Κορνίλοφ νά περάσει τή θηλιά στό λαιμό τῶν φαντάρων καί τῶν ἐργατῶν καί νά διαλύσει τά Σοβιέτ στά μετόπισθεν καί τίς Ἐπιτροπές στό μέτωπο —αὐτή ἡ ἕνωση συγκαλεῖ ὕστερα ἀπό δυό μέρες τή «δεύτερη σύσκεψη τῆς Μόσχας» καί καλεῖ ἐπίμονα στή σύσκεψη αὐτή τούς ἐκπροσώπους τῆς «ἕνωσης τῶν κοζάκων».

Στό μέτωπο καί κυρίως στό νότιο καί δυτικό μέτωπο, ἡ μυστική συμμαχία τῶν κορνιλοφικῶν στρατηγῶν ὀργανώνει πυρετώδικα καινούργια ἐκστρατεία ἐνάντια στήν ἐπανάσταση καί συγκεντρώνει γύρω της ὅλες τίς δυνάμεις πού εἶναι κατάλληλες γιά τό σκοτεινό «ἔργο» της...

Στό ἀναμεταξύ ἡ κυβέρνηση Κερένσκι, ἡ ἴδια ἡ κυβέρνηση πού μαζί μέ τόν Κορνίλοφ ὀργάνωσε τή συνωμοσία ἐνάντια στήν ἐπανάσταση, ἑτοιμάζεται νά τό σκάσει γιά τή Μόσχα, μέ σκοπό νά παραδόσει τήν Πετρούπολη

στούς γερμανούς καί νά όργανώσει έπειτα μαζί μέ τούς Ριαμπουσίνσκι καί τούς Μπουρίσκιν, μαζί μέ τούς Καλέντιν καί τούς Άλεξέγιεφ καινούργια, πιό τρομερή συνωμοσία ένάντια στήν έπανάσταση.

Δέ χωρεϊ άμφιβολία. Σάν άντίβαρο στό μέτωπο τῆς έπανάστασης σχηματίζεται καί δυναμώνει τό μέτωπο τῆς άντεπανάστασης, τό μέτωπο τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί τῶν τσιφλικάδων, τῆς κυβέρνησης Κερένσκι καί τοῦ προκοινοβουλίου. Ἡ άντεπανάσταση έτοιμάζει καινούργιο κορνιλοφικό πραξικόπημα.

Ἡ πρώτη συνωμοσία τῶν κορνιλοφικῶν ματαιώθηκε. Ἡ άντεπανάσταση ὅμως δέν ἔχει συντριβεῖ. Ἁπλῶς ὑποχώρησε, κρύφτηκε πίσω άπό τήν κυβέρνηση Κερένσκι καί όχυρώθηκε σέ καινούργιες θέσεις.

Ἡ δεύτερη συνωμοσία τῶν κορνιλοφικῶν πού έτοιμάζεται σήμερα πρέπει νά συντριβεῖ στή ρίζα της, γιά νά προστατευθεῖ γιά πολύν καιρό ἡ έπανάσταση άπό κινδύνους.

Ἡ πρώτη έκδήλωση τῆς άντεπανάστασης ματαιώθηκε χάρη στή δύναμη τῶν έργατῶν καί τῶν φαντάρων, χάρη στή δύναμη τῶν Σοβιέτ στά μετόπισθεν καί τῶν Ἐπιτροπῶν στό μέτωπο.

Τά Σοβιέτ καί οἱ Ἐπιτροπές πρέπει νά πάρουν ὅλα τά μέτρα ὥστε καί ἡ δεύτερη έκδήλωση τῆς άντεπανάστασης νά σαρωθεῖ μέ τή δύναμη τῆς μεγάλης έπανάστασης.

Ἄς ξέρουν οἱ έργάτες κι οἱ φαντάροι, ἄς ξέρουν οἱ άγρότες κι οἱ ναῦτες ὅτι ὁ άγώνας διεξάγεται γιά **εἰρήνη** καί **ψωμί**, γιά **γῆ** καί **λευτεριά** ένάντια στούς κεφαλαιοκράτες καί τούς τσιφλικάδες, ένάντια στούς κερδοσκόπους καί τούς λωποδύτες, ένάντια στούς άποστάτες καί τούς προδότες, ένάντια σέ ὅλους έκείνους πού δέ θέλουν νά μπεῖ μιά γιά πάντα τέρμα στήν κορνιλοφική άντεπανάσταση πού όργανώνεται.

Ἡ κορνιλοφική άντεπανάσταση έπιστρατεύει τίς δυνάμεις της—έτοιμαστεῖτε νά τήν άποκρούσετε!

«Ραμπότσι Πούτ», άρ. 32,
10 τοῦ Ὀχτώβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ;

Πρίν ἀπό λίγους μῆνες ὁ Κορνίλοφ, σχεδιάζοντας τή διάλυση τῶν Σοβιέτ καί ὀργανώνοντας τή στρατιωτική διχτατορία, ἀποφάσισε νά δημιουργήσει ταυτόχρονα καί «δημοκρατικό» προκοινοβούλιο.

Γιά ποιό σκοπό;

Γιά νά ἀντικαταστήσει τά Σοβιέτ μέ τό προκοινοβούλιο καί ἔτσι νά καλύψει μ' αὐτό τήν ἀντεπαναστατική οὐσία τῆς κορνιλοφικῆς διχτατορίας καί νά ἐξαπατήσει τό λαό γιά τούς πραγματικούς σκοπούς τῶν κορνιλοφικῶν «μεταρυθμίσεων».

Ὕστερα ἀπό τήν «ἐξάλειψη» τῆς ἀνταρσίας τοῦ Κορνίλοφ ὁ Κερένσκι κι οἱ καντέτοι, ὁ Τσερνόφ κι οἱ βιομήχανοι τῆς Μόσχας, ὀργανώνοντας τήν «καινούργια» συνασπισμένη διχτατορία τῆς κεφαλαιοκρατίας, ἀποφάσισαν νά δημιουργήσουν ταυτόχρονα καί τό κορνιλοφικό προκοινοβούλιο.

Γιά ποιό σκοπό;

Μήπως γιά τήν πάλη ἐνάντια στά Σοβιέτ; Μήπως γιά νά συγκαλυφθεῖ τό καθεστώς τοῦ Κερένσκι, πού δέ διαφέρει καί πολύ ἀπό τήν κορνιλοφική ἀντεπανάσταση; Ὁ Αὐξέντιεφ μᾶς βεβαιώνει πώς τό προκοινοβούλιο δημιουργήθηκε γιά «τή σωτηρία τῆς πατρίδας». Ὁ Τσερνόφ «ἀναπτύσσει» παραπέρα ὅσα ἀναφέρει ὁ Αὐξέντιεφ καί μᾶς βεβαιώνει ὅτι σκοπός τοῦ προκοινοβουλίου εἶναι ἡ «σωτηρία τῆς χώρας καί τῆς δημοκρατίας». Ἀλλά κι ὁ Κορνίλοφ ἤθελε δά κι αὐτός νά «σώσει τή χώρα καί τή δημοκρατία» ὅταν ἐπιδίωκε νά μᾶς ἐπιβάλει τή στρατιωτική διχτατορία καί τή συγκάλυπτε μέ τό προκοινοβούλιο. Κατά τί λοιπόν διαφέρει ἡ αὐξεντική-τσερνοφική «σωτηρία» ἀπό τήν κορνιλοφική σωτηρία;

Ἔτσι λοιπόν γιά τί δημιουργήθηκε τό σημερινό κορνιλοφικό ἔκτρωμα, τό λεγόμενο προκοινοβούλιο;

Ἄς ἀκούσουμε τί λέει ὁ κ. Ἀντζέμοφ ἕνας ἀπό τούς πρωτεργάτες τοῦ προκοινοβουλίου, μέλος τῆς ΚΕ τοῦ κόμματος τῶν καντέτων, πρώην μέλος τῆς Προσωρινῆς ἐπιτροπῆς τῆς κρατικῆς Δούμας καί σήμερα μέλος τοῦ προκοινοβουλίου. Ἄς ἀκούσουμε τί λέει, γιατί εἶναι πιό εἰλικρινής ἀπό τούς ἄλλους:

«Τό καθῆκον τοῦ προκοινοβουλίου πρέπει νά εἶναι πρῶτ' ἀπ' ὅλα νά προσφέρει ἕνα στήριγμα στήν κυβέρνηση, νά τῆς δόσει τήν ἐξουσία, πού σήμερα βέβαια δέν τήν ἔχει».

Γιατί ὅμως χρειάζεται αὐτή ἡ «ἐξουσία» στήν κυβέρνηση; Ἐνάντια σέ ποιόν θά στρέφεται αὐτή ἡ ἐξουσία;

Ἀκοῦστε παρακάτω:

«Τό βασικό ζήτημα—εἶπε ὁ Ἀντζέμοφ—εἶναι ἄν θά κατορθώσει τό προκοινοβούλιο νά δόσει μέ ἐπιτυχία τίς ἐξετάσεις, ἄν θά εἶναι σέ θέση ν' ἀποκρούσει ἄξια τά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν. Δέ μποροῦμε ν' ἀμφιβάλλουμε ὅτι τό Σοβιέτ καί τό προκοινοβούλιο βρίσκονται σέ ἀντιπαράθεση τό ἕνα μέ τό ἄλλο, ὅπως ἀκριβῶς, ὕστερα ἀπό δυό μῆνες οἱ ἴδιες αὐτές ὀργανώσεις θά βρεθοῦν σέ ἀντιπαράθεση πρός τή Συνταχτική συνέλευση. Ἄν τό προκοινοβούλιο περάσει μέ ἐπιτυχία τίς ἐξετάσεις, τότε ἡ δουλιά μπορεῖ νά πάει καλά» (βλ. τή «Ντέν» τῆς Κυριακῆς).

Ἔτσι μάλιστα! Νά λόγια εἰλικρινῆ, καί ἄν θέλετε, τίμια!

Τό προκοινοβούλιο προσφέρει τήν «ἐξουσία» στήν κυβέρνηση γιά νά «ἀποκρουσθοῦν τά Σοβιέτ», γιατί τό προκοινοβούλιο, καί μόνο αὐτό, μπορεῖ νά ἀντιπαρατεθεῖ στά Σοβιέτ.

Τώρα μαθαίνουμε ὅτι τό προκοινοβούλιο δέ δημιουργήθηκε γιά τή «σωτηρία τῆς χώρας», ἀλλά γιά τόν ἀγώνα ἐνάντια στά Σοβιέτ. Τώρα μαθαίνουμε ὅτι οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι πού λιποτάχτησαν ἀπό τίς γραμμές τῆς δημοκρατίας, χώθηκαν στό προκοινοβούλιο, ὄχι γιά νά «σώσουν τήν ἐπανάσταση», ἀλλά γιά νά βοηθήσουν τήν κεφαλαιοκρατία στήν πάλη της ἐνάντια στά Σοβιέτ. Δέν κάνουν τοῦ κάκου ἀπεγνωσμένο ἀγώνα γιά νά ματαιώσουν τή σύγκληση τοῦ συνεδρίου τῶν Σοβιέτ.

«Ἄν τό προκοινοβούλιο περάσει μέ ἐπιτυχία τίς ἐξετάσεις, τότε ἡ δουλιά μπορεῖ νά πάει καλά»—ἐλπίζει ὁ κ. Ἀντζέμοφ.

Οἱ ἐργάτες καί οἱ φαντάροι θά πάρουν ὅλα τά μέτρα ὥστε τό κορνιλοφικό ἔκτρωμα νά μ ή ν «πετύχει στίς ἐξετάσεις» καί στό σκοτεινό του «ἔργο» νά μ ή ν «πάει καλά».

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 32, 10 τοῦ Ὀχτώβρη 1917. Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

Τίς πρῶτες μέρες τῆς ἐπανάστασης τό σύνθημα «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!» ἦταν ἐντελῶς νέο σύνθημα. Τόν Ἀπρίλη τό σύνθημα αὐτό ἀντιπαραθέτεται γιά πρώτη φορά στήν ἐξουσία τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης. Ἡ πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρωτεύουσας εἶναι γιά τήν ὥρα ἀκόμα ὑπέρ τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης χωρίς τούς Μιλιουκόφ-Γκουτσκόφ. Τόν Ἰούνη τό σύνθημα «Ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ» γίνεται πανηγυρικά δεχτό ἀπό τήν τεράστια πλειοψηφία τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων. Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ἀπομονώνεται τώρα πιά μέσα στήν πρωτεύουσα. Τόν Ἰούλη ξεσπάει ὁ ἀγώνας γύρω ἀπό τό σύνθημα «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!» ἀνάμεσα στήν ἐπαναστατική πλειοψηφία τῆς πρωτεύουσας καί τήν κυβέρνηση Λβόφ-Κερένσκι. Ἡ συμβιβαστική ΚΕΕ, στηριζόμενη στήν καθυστέρηση τῆς ἐπαρχίας, περνάει μέ τό μέρος τῆς κυβέρνησης. Ὁ ἀγώνας κρίνεται πρός ὄφελος τῆς κυβέρνησης. Οἱ ὀπαδοί τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας κηρύσσονται ἐκτός νόμου. Ἀκολουθεῖ μιά νεκρή χρονική περίοδος, περίοδος «σοσιαλιστικῆς» τρομοκρατίας καί «δημοκρατικῶν» φυλακῶν, βοναπαρτιστικῶν μηχανοραφιῶν καί στρατιωτικῶν συνωμοσιῶν, ἐκτελέσεων στό μέτωπο καί «συσκέψεων» στά

μετόπισθεν. Αὐτά γίνονταν ὥς τά τέλη Αὐγούστου. Στά τέλη Αὐγούστου ἡ εἰκόνα ἀλλάζει ἀπότομα. Ἡ ἀνταρσία τοῦ Κορνίλοφ προκαλεῖ τήν ἔνταση ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς ἐπανάστασης. Τά Σοβιέτ τῶν μετόπισθεν καί οἱ Ἐπιτροπές τοῦ μετώπου, πού τόν Ἰούλη-Αὔγουστο εἶχαν σβήσει σχεδόν, ζωντανεύουν «ξαφνικά». Καί ζωντανεύοντας παίρνουν τήν ἐξουσία στά χέρια τους στή Σιβηρία καί στόν Καύκασο, στή Φιλανδία καί στά Οὐράλια, στήν Ὀδησσό καί στό Χάρκοβο. Ἄν δέν εἶχε γίνει αὐτό, ἄν δέν εἶχε παρθεῖ ἡ ἐξουσία, ἡ ἐπανάσταση θά εἶχε συντριβεῖ. Ἔτσι, τό σύνθημα «Ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ», πού τό διακήρυξε τόν Ἀπρίλη μιά «μικρή ὁμάδα» μπολσεβίκων στήν Πετρούπολη, τό ἀποδέχονται στά τέλη τοῦ Αὐγούστου σχεδόν ὅλες οἱ ἐπαναστατικές τάξεις τῆς Ρωσίας.

Σήμερα εἶναι γιά ὅλους ξεκάθαρο ὅτι τό σύνθημα «Ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ» δέν εἶναι μόνο ἕνα δημοφιλές σύνθημα, ἀλλά καί τό μοναδικό σίγουρο μέσο στόν ἀγώνα γιά τή νίκη τῆς ἐπανάστασης, ἡ μοναδική διέξοδος ἀπό τήν κατάσταση πού δημιουργήθηκε.

Ἦρθε ἡ στιγμή πού τό σύνθημα «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ» πρέπει ἐπιτέλους νά πραγματοποιηθεῖ.

Τί σημαίνει ὅμως «ἐξουσία τῶν Σοβιέτ» καί κατά τί διαφέρει ἀπό κάθε ἄλλη ἐξουσία;

Ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ μεταβίβαση τῆς ἐξουσίας στά Σοβιέτ σημαίνει ὅτι σχηματίζεται μιά «ὁμοιογενής» δημοκρατική κυβέρνηση, ὅτι ὀργανώνεται μιά νέα «κυβέρνηση» ἀπό «σοσιαλιστές» ὑπουργούς καί γενικά ὅτι γίνονται «σοβαρές ἀλλαγές» στά πρόσωπα πού ἀποτελοῦν τήν Προσωρινή κυβέρνηση. Αὐτό ὅμως δέν εἶναι σωστό. Δέν πρόκειται ἐδῶ καθόλου γιά τήν ἀντικατάσταση ὁρισμένων προσώπων τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης ἀπό ἄλλα. Πρόκειται γιά τό ὅτι ἀφεντικά μέσα στή χώρα γίνονται οἱ νέες, οἱ ἐπαναστατικές τάξεις. Πρόκειται γιά τό πέρασμα τῆς ἐξουσίας στά χέρια τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἀγροτιᾶς. Γιά νά γίνει ὅμως αὐτό δέν ἀρκεῖ καθόλου νά ἀλλάξει ἁπλῶς καί μόνο ἡ κυβέρνηση. Γιά νά γίνει αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο πρῶτ' ἀπ' ὅλα νά γίνει μιά ριζική ἐκκαθάριση σέ ὅλες τίς κρατικές ὑπηρεσίες καί τά κυβερνητικά ὄργανα, νά διωχτοῦν ἀπό παντοῦ οἱ κορνιλοφικοί καί νά μποῦν παντοῦ ἄνθρωποι ἀφοσιωμένοι στήν ἐργατική τάξη καί τήν ἀγροτιά. Τότε μόνο καί μόνο τότε θά μποροῦμε νά μιλᾶμε γιά πέρασμα τῆς ἐξουσίας στά Σοβιέτ «στό κέντρο καί τοπικά».

Πῶς μπορεῖ νά ἐξηγηθεῖ ἡ γνωστή σέ ὅλους ἀδυναμία τῶν «σοσιαλιστῶν» ὑπουργῶν τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης; Πῶς μπορεῖ νά ἐξηγηθεῖ τό γεγονός ὅτι οἱ ὑπουργοί τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης κατάντησαν ἀξιοθρήνητα ἀντρείκελα στά χέρια ἀνθρώπων πού βρίσκονται ἔξω ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση (θυμηθεῖτε τούς «λόγους» τοῦ Τσερνόφ καί τοῦ Σκόμπελεφ, τοῦ Ζαρούντι καί τοῦ Πεσεχόνοφ στή «δημοκρατική σύσκεψη»!); Ἐξηγεῖται πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἀπό τό γεγονός ὅτι δέν καθοδηγοῦσαν αὐτοί τίς κρατικές ὑπηρεσίες τους, ἀλλά τούς καθοδηγοῦσαν οἱ ἄνθρωποι πού βρίσκονται στίς κρατικές ὑπηρεσίες. Ἐξηγεῖται ἀνάμεσα στ' ἄλλα ἀπό τό γεγονός ὅτι κάθε ὑπηρεσία ἀποτελεῖ φρούριο, ὅπου ὥς τά σήμερα κατοικοεδρεύουν ἀκόμα οἱ γραφειοκράτες τῆς τσαρικῆς περιόδου, πού μεταβάλλουν τίς καλές διαθέσεις τῶν ὑπουργῶν σέ «λόγια χωρίς περιεχόμενο» καί πού εἶναι ἕτοιμοι νά σαμποτάρουν κάθε ἐπαναστατικό μέτρο τῆς κυβέρνησης. Γιά νά περάσει ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ ὄχι μόνο στά λόγια ἀλλά καί στήν πράξη, εἶναι ἀπαραίτητο νά καταληφθοῦν αὐτά τά φρούρια, νά διωχτοῦν ἀπό κεῖ οἱ ὑπηρέτες τοῦ καθεστῶτος τῶν καντέτων καί τοῦ τσάρου καί στή θέση τους νά τοποθε-

τηθοῦν ἄνθρωποι αἱρετοί καί ἀνακλητοί, στελέχη ἀφοσιωμένα στήν ὑπόθεση τῆς ἐπανάστασης.

Ἐξουσία στά Σοβιέτ—σημαίνει ριζική ἐκκαθάριση σέ ὅλες τίς κρατικές ὑπηρεσίες τῶν μετόπισθεν καί τοῦ μετώπου, ἀπό τά κάτω ὥς τά πάνω.

Ἐξουσία στά Σοβιέτ—σημαίνει νά εἶναι αἱρετοί καί ἀνακλητοί ὅλοι «οἱ διευθυντές ὑπηρεσιῶν καί οἱ διοικητές» στά μετόπισθεν καί στό μέτωπο.

Ἐξουσία στά Σοβιέτ—σημαίνει νά εἶναι αἱρετοί καί ἀνακλητοί οἱ «ἐκπρόσωποι τῆς ἐξουσίας» στήν πόλη καί στό χωριό, στό στρατό καί στό στόλο, στίς «ὑπηρεσίες» καί σέ ὅλα τά «κρατικά ὄργανα», στούς σιδηροδρόμους καί στίς ταχυδρομικές καί τηλεγραφικές ὑπηρεσίες.

Ἐξουσία στά Σοβιέτ—σημαίνει διχτατορία τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἀγροτιᾶς.

Ἡ διχτατορία αὐτή διαφέρει ριζικά ἀπό τή διχτατορία τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας, ἀπό τή διχτατορία πού πρίν λίγο καιρό ἐπιχείρησαν νά ἐγκαθιδρύσουν ὁ Κορνίλοφ καί ὁ Μιλιουκόφ μέ τήν εὐμενῆ συμμετοχή τοῦ Κερένσκι καί τοῦ Τερέστσενκο.

Διχτατορία τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἀγροτιᾶς σημαίνει διχτατορία τῆς ἐργαζόμενης πλειοψηφίας πάνω στήν ἐκμεταλλεύτρια μειοψηφία, πάνω στούς τσιφλικάδες καί τούς κεφαλαιοκράτες, πάνω στούς κερδοσκόπους καί τούς τραπεζίτες, ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατικῆς **εἰρήνης**, ἐν ὀνόματι τοῦ ἐργατικοῦ **ἐλέγχου** στήν παραγωγή καί τήν κατανομή, ἐν ὀνόματι τῆς παραχώρησης τῆς **γῆς** στούς ἀγρότες, καί τῆς ἐξασφάλισης **ψωμιοῦ** στό λαό.

Διχτατορία τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἀγροτιᾶς σημαίνει διχτατορία ἀνοιχτή, διχτατορία τῶν μαζῶν, πού πραγματοποιεῖται μπροστά στά μάτια ὅλου τοῦ κόσμου, χωρίς συνωμοσίες καί παρασκήνια. Γιατί μιά τέτια διχτατορία δέν ἔχει ἀνάγκη νά ἀποκρύψει ὅτι δέ θά ὑπάρξει κανένα ἔλεος γιά τούς κεφαλαιοκράτες πού ἐφαρμόζουν τά λοκάουτ καί πού ἐπιδεινώνουν τήν ἀνεργία μέ τίς διάφορες «ἀποσυμφορήσεις», κανένα ἔλεος γιά τούς τραπεζίτες καί κερδοσκόπους πού ἀνεβάζουν τίς τιμές στά προϊόντα καί προκαλοῦν τήν πείνα.

Διχτατορία τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἀγροτιᾶς σημαίνει διχτατορία χωρίς χρησιμοποίηση βίας πάνω στίς μάζες, διχτατορία πού ἀσκεῖται σύμφωνα μέ τή θέληση τῶν μαζῶν, διχτατορία πού ἔχει σκοπό νά καταπνίξει τή θέληση τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν μαζῶν.

Αὐτό εἶναι τό ταξικό περιεχόμενο τοῦ συνθήματος «ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ».

Τά γεγονότα τῆς ἐσωτερικῆς καί ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ὁ πόλεμος πού παρατείνεται καί ὁ πόθος γιά εἰρήνη, οἱ ἧττες στό μέτωπο καί τό ζήτημα τῆς ὑπεράσπισης τῆς πρωτεύουσας, ἡ σαπίλα τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης καί τό ζήτημα τῆς «μεταφορᾶς τῆς ἕδρας» της στή Μόσχα, ἡ οἰκονομική καταστροφή καί ἡ πείνα, ἡ ἀνεργία καί ἡ γενική ἐξάντληση—ὅλα αὐτά σπρώχνουν ἀκράτητα τίς ἐπαναστατικές τάξεις τῆς Ρωσίας πρός τήν ἐξουσία. Αὐτό σημαίνει ὅτι ἡ χώρα εἶναι ὥριμη πιά γιά τή διχτατορία τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἀγροτιᾶς.

Ἦρθε ἡ στιγμή πού πρέπει ἐπιτέλους νά πραγματοποιηθεῖ τό ἐπαναστατικό σύνθημα «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!».

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 35,
13 τοῦ Ὀχτώβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΝΑΙΔΕΙΑΣ

Στριμωγμένη στόν τοῖχο ἀπό τήν ὁρμή τῆς ἐπανάστασης, ἡ κυβέρνηση πού ἀποτελεῖται ἀπό τούς εὐνοούμενους τῆς ἀστικῆς τάξης, προσπαθεῖ νά ξεφύγει τίς εὐθύνες, διαβεβαιώνοντάς μας μ' ἕνα σωρό ψεύτικους ἰσχυρισμούς, ὅτι δέν εἶχε τήν πρόθεση νά φύγει ἀπό τήν Πετρούπολη καί δέν ἤθελε νά παραδόσει τήν πρωτεύουσα.

Χτές ἀκόμα ἀνακοίνωναν δημόσια («Ἰσβέστια»!), ὅτι ἡ κυβέρνηση «μεταφέρει τήν ἕδρα της» στή Μόσχα, ἐπειδή θεωρεῖ «δυσχερῆ» τή θέση τῆς πρωτεύουσας. Χτές ἀκόμα γινόταν ἀνοιχτά λόγος («ἐπιτροπή τῆς ἄμυνας»[87]!) γιά τήν «παράδοση» τῆς Πετρούπολης καί ἡ κυβέρνηση ἀπαιτοῦσε νά ἀπομακρυνθοῦν τά κανόνια ἀπό τίς εἰσόδους τῆς πρωτεύουσας. Χτές ἀκόμα ὁ τσιφλικάς Ροντζιάνκο, συνεργός τοῦ Κερένσκι καί τοῦ Κορνίλοφ στή συνωμοσία ἐνάντια στήν ἐπανάσταση, χαιρέτιζε τήν ἀπόφαση τῆς κυβέρνησης γιά τήν «παράδοση» καί εὐχόταν τό χαμό τῆς Πετρούπολης, τοῦ στόλου καί τῶν Σοβιέτ. Χτές ἀκόμα προσχωροῦσε σ' αὐτή τήν ἀπόφαση τό «Λονξίνο» καί εὐχόταν στήν κυβέρνηση νά ἀπαλλαγεῖ τό γρηγορότερο ἀπό τήν Πετρούπολη καί τό στόλο. Χτές ἀκόμα γίνονταν ὅλα αὐτά... Καί σήμερα οἱ εὐνοούμενοι τῆς ἀστικῆς τάξης, πού ἀποτελοῦν τήν κυβέρνηση, τρομοκρατημένοι ὑποχωροῦν ἄταχτα μπροστά στήν ἀπόφαση τοῦ στόλου καί τῆς φρουρᾶς νά ὑπερασπίσουν ἀκλόνητοι τήν πρωτεύουσα, μπερδεύονται καί πέφτουν σέ ἀντιφάσεις καί προσπαθοῦν ἄναντρα νά συγκαλύψουν τά γεγονότα, ἐπιχειροῦν νά δικαιολογηθοῦν μπροστά στήν ἐπανάσταση, πού χτές ἑτοιμάζονταν νά τήν προδόσουν τόσο ἀποτυχημένα κι ἀδέξια.

Ἔτσι ὁ Κίσκιν κάνει κατηγορηματικές δηλώσεις, πού διαψεύδουν τήν «κατηγορηματική» δήλωση τοῦ Κερένσκι γιά ἀναβολή τῆς «μεταφορᾶς τῆς ἕδρας» τῆς πρωτεύουσας καί μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁρισμένες δημόσιες ὑπηρεσίες «μποροῦν ἀμέσως ἀπό τώρα νά μεταφερθοῦν» στή Μόσχα. Καί ὁ εἰσηγητής τῆς «ἐπιτροπῆς τῆς ἄμυνας» Μπ. Μπογντάνοφ (πού δέν εἶναι καθόλου μπολσεβίκος!) δηλώνει ἐπίσης κατηγορηματικά ὅτι «ἡ κυβέρνηση ἐξέφρασε τήν ἐπιθυμία της νά ἐγκαταλείψει τήν Πετρούπολη καί ὅτι τά πλατιά στρώματα τῆς δημοκρατίας εἶδαν στό γεγονός τῆς ἀναχώρησης αὐτῆς τό ἐνδεχόμενο παράδοσης τῆς Πετρούπολης» («Ἰσβέστια»). Καί δέν ἀναφέρουμε ἀκόμα ἐδῶ τό γεγονός, ὅτι σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες τῶν ἀπογευματινῶν ἐφημερίδων οἱ «ὀπαδοί τῆς ἀναχώρησης τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης γιά τή Μόσχα εἶχαν... ὑπεροχή ψήφων» («Ρούσκιγιε Βέντομοστι»).

Ἐλεεινοί καί μικροπρεπεῖς ἄνθρωποι τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης! Αὐτοί, πού ἐξαπατοῦσαν πάντα τό λαό, θά μποροῦσαν νά ὑπολογίζουν σέ τίποτε ἄλλο ἐξόν ἀπό μιά καινούργια ἐξαπάτηση τῶν μαζῶν γιά νά καλύψουν μ' αὐτή τήν ἄταχτη ὑποχώρησή τους;

Ὅμως οἱ ἐφήμεροι ἥρωες τῆς ἀστικῆς τάξης δέ θἆταν ἐφήμεροι, ἄν περιορίζονταν μόνο στήν ἀπάτη. Ὑποχωρώντας καί καλυπτόμενος μέ τήν ἀπάτη, ὁ Κερένσκι

ἐκτοξεύει μιά σειρά κατηγορίες, πού στρέφονται ἔμμεσα κατά τοῦ κόμματός μας καί χαλάει τόν κόσμο φωνάζοντας γιά «ἀναβίωση τῶν πογκρόμ» καί «ἐπικίνδυνους ἐχθρούς τῆς ἐπανάστασης», γιά «ἐκβιασμούς» καί «διαφθορά τῶν μαζῶν», γιά «χέρια βαμμένα στό αἷμα τῶν ἀθώων θυμάτων» κλπ.

Μιλάει γιά «ἐχθρούς τῆς ἐπανάστασης» ὁ Κερένσκι, ὁ ἴδιος ὁ Κερένσκι πού μαζί μέ τόν Κορνίλοφ καί τό Σάβινκοφ ἐξύφανε τή συνωμοσία ἐνάντια στήν ἐπανάσταση καί τά Σοβιέτ καί μετακίνησε μέ δόλο στήν πρωτεύουσα τό τρίτο σῶμα ἱππικοῦ!...

Μιλάει γιά «ἀναβίωση τῶν πογκρόμ» ὁ Κερένσκι, ὁ ἴδιος ὁ Κερένσκι πού ἀνέβασε τίς τιμές τῶν σιτηρῶν καί ἔσπρωξε τόν πληθυσμό τοῦ χωριοῦ σέ πογκρόμ καί ἐμπρησμούς! Διαβάστε τή «Βλάστ Ναρόντα» ἐφημερίδα τῶν ἐσέρων τῆς μερίδας τῶν ὀπαδῶν τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας καί κρίνετε μόνοι σας:

«Ὁρισμένοι ἀνταποκριτές μας μᾶς γράφουν ὅτι οἱ τελευταῖες ταραχές δέν εἶναι ἄσχετες μέ τήν αὔξηση τῶν διατιμήσεων. Οἱ νέες τιμές προκάλεσαν ἀμέσως γενική αὔξηση τοῦ κόστους τῆς ζωῆς. Αὐτό εἶχε σά συνέπεια νά δημιουργηθεῖ δυσαρέσκεια, ἐξερεθισμός, ὑπερβολική νευρικότητα, πράγμα πού ὁδηγεῖ εὐκολότερα ἀπό πρίν τόν κόσμο σέ πογκρόμ» (ἀρ. 140).

Μιλάει γιά «διαφθορά τῶν μαζῶν» ὁ Κερένσκι, ὁ ἴδιος ὁ Κερένσκι πού λέρωσε τήν ἐπανάσταση καί διέφθειρε τά χρηστά της ἤθη, ἀνασταίνοντας τό θεσμό τῆς Ἀσφάλειας καί τῶν χαφιέδων της, μέ ἐπικεφαλῆς τούς σιχαμερούς Βονλιαρλιάρσκι καί Στσούκιν!...

Μιλάει γιά «ἐκβιασμούς» ὁ Κερένσκι, ὁ ἴδιος ὁ Κερένσκι πού ὁλόκληρο τό καθεστώς του εἶναι ἕνας ἀτέλειωτος ἐκβιασμός σέ βάρος τῆς δημοκρατίας, ὁ Κερένσκι πού ἐκβίασε ἀσύστολα τή «δημοκρατική σύσκεψη» μέ μιά ἀνύπαρχτη ἀπόβαση στίς ἀκτές τῆς Φιλανδίας, συναγωνιζόμενος μέ ἐπιτυχία σ' αὐτό τό στρατηγό Χαμπάλοφ!...

Μιλάει γιά «χέρια βαμμένα στό αἷμα τῶν ἀθώων θυμάτων» ὁ Κερένσκι, ὁ ἴδιος ὁ Κερένσκι πού τά χέρια του εἶναι πραγματικά βαμμένα στό ἀθῶο αἷμα δεκάδων χιλιάδων φαντάρων, πού ἔπεσαν θύματα τῆς τυχοδιωχτικῆς ἐπίθεσης στό μέτωπο τό φετεινό Ἰούνη!...

Λένε ὅτι ὅλα τά πράγματα στόν κόσμο ἔχουν τά ὅριά τους. Μά δέν εἶναι ὁλοφάνερο πώς ἡ ἀναίδεια τῶν ἐφήμερων ἡρώων τῆς ἀστικῆς τάξης δέν ἔχει ὅρια;...

Ἡ «Ἰσβέστια» μεταδίνει τήν πληροφορία ὅτι τά μέλη τοῦ «Συμβουλίου τῆς δημοκρατίας» ὑποδέχτηκαν τόν Κερένσκι μέ «παρατεταμένα καί ζωηρά χειροκροτήματα ἀπ' ὅλα τά ἑδώλια». Δέν περιμέναμε φυσικά τίποτα τό διαφορετικό ἀπό τό δουλικό προκοινοβούλιο, ἀπό τό ἔκτρωμα αὐτό πού τό γέννησε ἡ κορνιλοφική ἀντεπανάσταση καί τό βάφτισε ὁ Κερένσκι.

Ἄς ξέρουν ὅμως οἱ κύριοι αὐτοί, ἄς ξέρουν ὅλοι κι ἐκεῖνοι πού ἑτοιμάζουν στά κρυφά τρομοκρατικά μέτρα ἐνάντια στούς «ἀριστερούς» κι ἐκεῖνοι πού ἐπικροτοῦν προκαταβολικά αὐτά τά τρομοκρατικά μέτρα—ἄς ξέρουν πώς ὅταν θά σημάνει ἡ ἀποφασιστική στιγμή, ὅλοι τους θά εἶναι ἐξίσου ὑπόλογοι ἀπέναντι στήν ἐπανάσταση πού θέλουν νά τήν προδόσουν, πού δέ θά κατορθώσουν ὅμως νά τήν ξεγελάσουν.

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 37,
15 τοῦ Ὀχτώβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Πρέπει νά «διαλυθοῦν τά Σοβιέτ καί οἱ Ἐπιτροπές», ἔλεγε ὁ κορνιλοφικός Καλέντιν στή σύσκεψη τῆς Μόσχας, μέσα σέ θύελλα χειροκροτημάτων τῶν καντέτων.

Πολύ σωστά τοῦ ἀπαντοῦσε ὁ συμβιβαστής Τσερετέλι, ὅμως εἶναι νωρίς ἀκόμα, «γιατί δέ μποροῦμε νά ξυλώσουμε τή σκαλωσιά, μιά καί δέν ἔχει τελειώσει ἀκόμα τό οἰκοδόμημα τῆς ἐλεύθερης ἐπανάστασης (δηλ. τῆς ἀντεπανάστασης;)».

Αὐτά γίνονταν στίς ἀρχές τοῦ Αὐγούστου, στή σύσκεψη τῆς Μόσχας, τότε πού ἄρχισε νά πραγματοποιεῖται γιά πρώτη φορά ἡ ἀντεπαναστατική συνωμοσία τοῦ Κορνίλοφ καί τοῦ Ροντζιάνκο, τοῦ Μιλιουκόφ καί τοῦ Κερένσκι.

Ἡ συνωμοσία «δέν εἶχε τότε ἐπιτυχία»: ματαιώθηκε ὕστερα ἀπό τήν πολιτική ἀπεργία τῶν ἐργατῶν τῆς Μόσχας. Ὀργανώθηκε ὅμως ὁ συνασπισμός Τσερετέλι καί Μιλιουκόφ, Κερένσκι καί Καλέντιν. Ὁ συνασπισμός ἐνάντια στούς μπολσεβίκους ἐργάτες καί φαντάρους. Ἀποδείχτηκε ὅτι ὁ συνασπισμός αὐτός δέν ἦταν τίποτα ἄλλο ἀπό ἕνα παραπέτασμα πού πίσω του ὀργανωνόταν μιά πραγματική συνωμοσία ἐνάντια στά Σοβιέτ καί τίς Ἐπιτροπές, ἐνάντια

στήν ἐπανάσταση καί τίς καταχτήσεις της, μιά συνωμοσία πού ξέσπασε στά τέλη Αὐγούστου.

Οἱ ἐσέροι κι οἱ μενσεβίκοι ἦταν τότε σέ θέση νά ξέρουν ὅτι ἐγκωμιάζοντας τό συνασπισμό μέ τίς «ζωντανές δυνάμεις» τῆς σύσκεψης τῆς Μόσχας, δούλευαν γιά τούς συνωμότες-κορνιλοφικούς; Οἱ φιλελεύθεροι μικροαστοί τῆς «Ντιέλο Ναρόντα» καί οἱ κήρυκες τῆς κεφαλαιοκρατίας τῆς ἐφημερίδας «Ἰσβέστια», ἦταν τότε σέ θέση νά ξέρουν ὅτι «ἀπομονώνοντας» τούς μπολσεβίκους καί ὑποσκάπτοντας τά Σοβιέτ καί τίς Ἐπιτροπές, δούλευαν γιά τήν ἀντεπανάσταση, γράφονταν στόν κατάλογο τῶν ἀπεργοσπαστῶν τῆς ἐπανάστασης;

Ἡ ἀνταρσία τοῦ Κορνίλοφ τούς ἀνάγκασε ὅλους νά παίξουν μέ ἀνοιχτά χαρτιά. Ἡ συνωμοσία αὐτή ἀποκάλυψε τόν ἀντεπαναστατικό χαραχτήρα τῶν καντέτων καί τῆς πολιτικῆς τοῦ συνασπισμοῦ μαζί τους. Ἀποκάλυψε τόν κίνδυνο πού ἀντιπροσωπεύει γιά τήν ἐπανάσταση ἡ συμμαχία τῶν στρατηγῶν καί τῶν καντέτων. Ἔδειξε ἐξώφθαλμα ὅτι ἡ ἐπανάσταση θά εἶχε συντριβεῖ ἄν δέν ὑπῆρχαν τά Σοβιέτ στά μετόπισθεν καί οἱ Ἐπιτροπές στό μέτωπο, πού ἐναντίον τους οἱ ὀπαδοί τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας ἔκλειναν συμφωνίες μέ τόν Καλέντιν.

Ὅπως εἶναι γνωστό στίς δύσκολες στιγμές τῆς ἀνταρσίας τοῦ Κορνίλοφ οἱ μενσεβίκοι κι οἱ ἐσέροι βρέθηκαν ὑποχρεωμένοι νά ζητήσουν προστασία ἀπό τούς ἴδιους τούς ναῦτες τῆς Κρονστάνδης καί τά «μπολσεβίκικα» Σοβιέτ καί τίς Ἐπιτροπές, πού ἐναντίον τους ὀργάνωναν τό συνασπισμό μέ τούς Καλέντιν καί τίς ἄλλες «ζωντανές δυνάμεις».

Τό μάθημα πού τούς δόθηκε ἦταν πολύτιμο καί πολύ σημαντικό.

Ὅμως... τοῦ ἀνθρώπου ἡ μνήμη εἶναι ἀδύνατη. Καί ἰδιαίτερα ἀδύνατη εἶναι ἡ μνήμη τῶν λιποταχτῶν τῆς

«Ἰσβέστια» καί τῆς χωρίς χαραχτήρα «Ντιέλο Ναρόντα».

Πέρασε μόλις ἕνας μήνας καί κάτι ἀπό τότε πού ἔγινε ἡ ἀνταρσία τοῦ Κορνίλοφ. Θά νόμιζε κανείς πώς μπῆκε μιά γιά πάντα τέλος στήν κορνιλοφική ἀντεπανάσταση. Ὡστόσο ἡ «θέληση τῆς μοίρας» καί τοῦ Κερένσκι μέσα στό σύντομο αὐτό χρονικό διάστημα τά ἔφερε ἔτσι πού νά μποῦμε σέ μιά νέα φάση ἀπό κορνιλοφικές περιπέτειες. Ὁ Κορνίλοφ ἔχει «συλληφθεῖ». Οἱ ἀρχηγοί ὅμως τῆς κορνιλοφικῆς ἀντεπανάστασης βρίσκονται στήν ἐξουσία. Ὁ παλιός συνασπισμός μέ τίς «ζωντανές δυνάμεις» ματαιώθηκε. Στή θέση του ὅμως σχηματίστηκε ἕνας καινούργιος συνασπισμός μέ τούς ἀνθρώπους τοῦ Κορνίλοφ. Ἡ σύσκεψη τῆς Μόσχας δέ μετατράπηκε σέ «μακρό κοινοβούλιο», ὅπως ὀνειρευόταν ὁ κοζάκος ἀταμάνος Καραοῦλοφ. Σ' ἀντιστάθμισμα ὅμως δημιουργήθηκε τό κορνιλοφικό προκοινοβούλιο, πού ἔχει γιά ἀποστολή νά «ἀντικαταστήσει τήν παλιά σοβιετική ὀργάνωση». Στήν πρώτη σύσκεψη τῶν ἀντεπαναστατῶν τῆς Μόσχας μπῆκε τέλος. Ἀπ' τό ἄλλο μέρος ὅμως τίς τελευταῖες μέρες ἄρχισε στή Μόσχα ἡ δεύτερη σύσκεψη τῶν ἀντεπαναστατῶν, πού ὁ ἡγέτης της τσιφλικάς Ροντζιάνκο δηλώνει ἀπερίφραστα πώς «θά χαρεῖ πολύ ἄν χαθοῦν τά Σοβιέτ καί ὁ στόλος καί ἄν καταληφθεῖ ἡ Πετρούπολη ἀπό τούς γερμανούς». Ἡ κυβέρνηση καμώνεται πώς δικάζει τό Κορνίλοφ. Στήν πραγματικότητα ὅμως ἑτοιμάζει τήν «ἐπάνοδο» τοῦ Κορνίλοφ, γιατί τά φτιάχνει μέ τόν Κορνίλοφ καί τόν Καλέντιν, γιατί προσπαθεῖ νά ἀπομακρύνει τά ἐπαναστατικά τμήματα ἀπό τήν Πετρούπολη, γιατί ἑτοιμάζεται νά φύγει γιά τή Μόσχα, γιατί προετοιμάζεται νά παραδόσει τήν Πετρούπολη στούς γερμανούς καί γιατί ἐρωτοτροπεῖ μέ τούς «γενναίους μας συμμάχους», πού περιμένουν, ἄδικα ὅμως θά περιμένουν, νά καταστραφεῖ ὁ στόλος μας τῆς

Βαλτικῆς, νά καταληφθεῖ ἡ Πετρούπολη ἀπό τούς γερμανούς καί... νά ἀνέβει ὁ σέρ Κορνίλοφ στό θρόνο...

Μήπως δέν εἶναι φανερό ὅτι βρισκόμαστε στίς παραμονές μιᾶς νέας κορνιλοφικῆς συνωμοσίας πιό ἀπειλητικῆς ἀκόμα ἀπό τήν παλιά;

Μήπως δέν εἶναι φανερό ὅτι σήμερα ἀπαιτεῖται νά ἀνεβάσουμε στόν ἀνώτατο βαθμό τήν ἐπαγρύπνησή μας καί τή μαχητική προετοιμασία μας;

Μήπως δέν εἶναι φανερό ὅτι σήμερα περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά χρειάζονται τά Σοβιέτ καί οἱ ἐπαναστατικές Ἐπιτροπές;

Ποῦ βρίσκεται ἡ σωτηρία ἀπό τήν κορνιλοφική συνωμοσία; Ποιό εἶναι τό προπύργιο τῆς ἐπανάστασης πού μπορεῖ νά συντρίψει τήν ἐπερχόμενη ἐπίθεση τῆς ἀντεπανάστασης μέ ὅλη τή δύναμη τοῦ μαζικοῦ κινήματος;

Τό προπύργιο αὐτό δέν εἶναι βέβαια τό δουλικό προκοινοβούλιο!

Μήπως δέν εἶναι φανερό ὅτι ἡ μοναδική σωτηρία ἀπό τήν κορνιλοφική ἀντεπανάσταση βρίσκεται στά Σοβιέτ καί τίς μάζες τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων πού ἀκολουθοῦν τά Σοβιέτ;

Μήπως δέν εἶναι φανερό ὅτι τά Σοβιέτ, καί μόνο τά Σοβιέτ, ἔχουν τήν ἀποστολή νά σώσουν τήν ἐπανάσταση ἀπό τήν ἐπερχόμενη ἀντεπανάσταση;

Θά νόμιζε κανείς ὅτι χρέος τῶν ἐπαναστατῶν εἶναι νά προφυλᾶνε καί νά στερεώνουν αὐτές τίς ὀργανώσεις, νά συγκεντρώνουν τίς ἐργατικές καί ἀγροτικές μάζες γύρω ἀπ' αὐτές, νά συνδέουν τίς ὀργανώσεις αὐτές μέσω τῶν περιφερειακῶν συνεδρίων καί τῶν πανρωσικῶν συνεδρίων.

Ἀντί ὅμως νά γίνουν ὅλα αὐτά οἱ ἀποστάτες τῆς «Ἰσβέστια» καί τῆς «Ντιέλο Ναρόντα», ξέχασαν τίς «βαριές δοκιμασίες» πού πέρασαν τίς μέρες τοῦ Κορνίλοφ καί

άρχισαν εδώ καί λίγες μέρες νά δυσφημοΰν τά Σοβιέτ, νά συκοφαντοΰν τά Σοβιέτ, νά ματαιώνουν τά περιφερειακά καί τά πανρωσικά συνέδρια τών Σοβιέτ, νά αποδιοργανώνουν καί νά διαλύουν τά Σοβιέτ.

«Τά τοπικά Σοβιέτ άρχισαν νά χάνουν τή σημασία τους, λέει ή „Ίσβέστια". Τά Σοβιέτ έπαψαν νά είναι πανδημοκρατικές οργανώσεις...

Θέλουμε ν' άντικαταστήσουμε τήν προσωρινή οργάνωση τών Σοβιέτ μέ μιά μόνιμη, πλέρια καί ολόπλευρη οργάνωση τής κρατικής καί τοπικής ζωής. "Οταν έπεσε ή απολυταρχία καί μαζί της κατάρευσε καί όλο τό γραφειοκρατικό σύστημα, δημιουργήσαμε τά Σοβιέτ τών βουλευτών, σάν προσωρινή παράγκα, όπου μπορούσε νά βρει καταφύγιο ολόκληρη ή δημοκρατία. Σήμερα στή θέση τής παράγκας εγείρεται τό μόνιμο πέτρινο οικοδόμημα τοΰ νέου καθεστώτος καί φυσικά οί άνθρωποι εγκαταλείπουν βαθμιαία τίς παράγκες καί όσο ετοιμάζεται τό ένα πάτωμα ύστερα από τό άλλο, μεταφέρονται στά πιό άνετα διαμερίσματά του».

Αυτά λέει ή ξεδιάντροπη «Ίσβέστια», τό όργανο τής Κεντρικής Εκτελεστικής Επιτροπής τών Σοβιέτ, πού σέρνει τήν άθλια ύπαρξή της χάρη στή μακροθυμία τών Σοβιέτ.

Καί οί Λιάπκιν-Τιάπκιν τής χωρίς χαραχτήρα «Ντιέλο Ναρόντα», πού σέρνονται κυριολεχτικά πίσω από τήν «Ίσβέστια», επαναλαβαίνουν μέ βαθυστόχαστο ύφος: πρέπει νά ματαιωθεί τό συνέδριο τών Σοβιέτ γιατί έτσι «θά σωθεί» ή επανάσταση καί ή Συνταχτική συνέλευση.

Τ' ακούσατε; «Προσωρινή οργάνωση» είναι τά επαναστατικά Σοβιέτ πού γκρέμισαν τόν τσαρισμό καί τό καθεστώς του τής αυθαιρεσίας, «μόνιμη καί ολόπλευρη οργάνωση» είναι τό δουλικό προκοινοβούλιο, πού εξυπηρετεί τόν 'Αλεξέγιεφ καί τόν Κερένσκι. «Προσωρινές παράγκες» είναι τά επαναστατικά Σοβιέτ, πού σκόρπισαν τά τμήματα τοΰ Κορνίλοφ. «Μόνιμο πέτρινο οικοδόμημα», είναι τό κορνιλοφικό έκτρωμα, τό προκοινοβούλιο, πού έχει γιά αποστολή νά καλύψει μέ τίς φλυαρίες του τήν αντεπανάσταση πού επιστρατεύει τίς δυνάμεις της. Εκεί θόρυβος καί κίνηση τής ζωντανής επαναστατικής πραγματικότητας, εδώ ατμόσφαιρα επισημότητας καί «άνεσης» τής αντεπαναστατικής γραφειοκρατικής υπηρεσίας. Μπορεί νά απορεί κανείς πώς οί λιποτάχτες τής «Ίσβέστια» καί τής «Ντιέλο Ναρόντα» βιάστηκαν νά μεταφερθοΰν από τίς «παράγκες» τοΰ Ινστιτούτου Σμόλνι στό «πέτρινο οικοδόμημα» τών Χειμερινών Ανακτόρων καί υποβίβασαν τόν εαυτό τους από «ηγέτες τής επανάστασης» σέ ορντινάντσες τοΰ σέρ 'Αλεξέγιεφ;

Πρέπει νά διαλυθοΰν τά Σοβιέτ, λέει ό σέρ 'Αλεξέγιεφ.

Μετά χαράς, απαντάει ή «Ίσβέστια», τελειώστε μόνο τό τελευταίο «πάτωμα» τοΰ «πέτρινου οικοδομήματος» τών Χειμερινών Ανακτόρων, κι «εμείς», εμείς έν τώ μεταξύ θά κατεδαφίσουμε τίς «παράγκες» τοΰ Ινστιτούτου Σμόλνι.

Πρέπει νά αντικατασταθοΰν τά Σοβιέτ μέ τό προκοινοβούλιο, λέει ό μίστερ 'Αντζέμοφ.

Μετά χαράς, τοΰ απαντοΰν από τή «Ντιέλο Ναρόντα», άς ματαιώσουμε όμως πρώτα τό συνέδριο τών Σοβιέτ.

Καί αυτό ακριβώς κάνουν σήμερα, στίς παραμονές ενός νέου κορνιλοφικοΰ πραξικοπήματος, τώρα πού ή αντεπανάσταση κάλεσε κιόλας τό συνέδριό της στή Μόσχα, τώρα πού ή κορνιλοφική συμμορία έχει κινητοποιήσει κιόλας τίς δυνάμεις της, οργανώνοντας πογκρόμ στά χωριά, προκαλώντας πείνα καί ανεργία στίς πόλεις, ετοιμάζοντας τή ματαίωση τής Συνταχτικής συνέλευσης, συγκεντρώνοντας ανοιχτά δυνάμεις στά μετόπισθεν καί στό μέτωπο γιά νά ενεργήσει νέα επίθεση κατά τής επανάστασης.

Τί άλλο είν' αυτό άν όχι ανοιχτή προδοσία τής επανάστασης καί τών καταχτήσεών της;

Τί ἄλλο εἶναι αὐτοί, ἄν ὄχι σιχαμεροί ἀπεργοσπάστες τῆς ἐπανάστασης καί τῶν ὀργανώσεών της;

Ποιά πρέπει νά εἶναι, ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά, ἡ στάση τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων πού εἶναι ὀργανωμένοι στά Σοβιέτ, ἀπέναντι στούς κυρίους αὐτούς τῆς «Ἰσβέστια» καί τῆς «Ντιέλο Ναρόντα», ἄν στίς «δύσκολες στιγμές» ἑνός μελλοντικοῦ κορνιλοφικοῦ πραξικοπήματος ἀπευθυνθοῦν «ὅπως καί παλιότερα» στούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους καί τούς ζητήσουν «μέ ἁπλωμένο χέρι ζητιάνου» νά τούς ὑπερασπίσουν ἀπό τήν ἀντεπανάσταση;...

Οἱ ἐργάτες συνήθως πετοῦν ὄξω μέ τό χειραμάξι τούς ἀπεργοσπάστες.

Οἱ ἀγρότες συνήθως στήνουν στόν πάσαλο τῆς ἀτιμίας τούς ἀπεργοσπάστες τῆς κοινῆς ὑπόθεσης.

Δέν ἔχουμε ἀμφιβολία ὅτι τά Σοβιέτ θά βροῦν τό μέσο γιά νά στιγματίσουν ὅπως πρέπει τούς σιχαμερούς ἀπεργοσπάστες τῆς ἐπανάστασης καί τῶν ὀργανώσεών της.

«Ραμπότσι Πούτι», ἀρ. 37,
15 τοῦ 'Οχτώβρη 1917.
'Ανυπόγραφο ἄρθρο.

ΛΟΓΟΣ ΣΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

16 τοῦ 'Οχτώβρη 1917

Πρέπει νά ἐκλέξουμε τήν κατάλληλη μέρα γιά τήν ἐξέγερση. Μόνο ἔτσι πρέπει νά καταλάβουμε τό νόημα τῆς ἀπόφασης[88]. Ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά περιμένουμε ν' ἀρχίσει ἡ κυβέρνηση τήν ἐπίθεση, ἀλλά πρέπει νά καταλάβουμε τί σημαίνει ἐπίθεση. Ἡ αὔξηση τῶν τιμῶν στά σιτηρά, ἡ ἀποστολή κοζάκων στήν περιφέρεια τοῦ Ντονέτς κλπ.—ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν κιόλας ἐπίθεση. Ὡς πότε θά περιμένουμε, ἄν δέν γίνει ἡ ἔνοπλη ἐπίθεση; Ἐκεῖνο πού προτείνουν ὁ Κάμενεφ καί ὁ Ζηνόβιεφ ὁδηγεῖ ἀντικειμενικά στό νά δοθεῖ ἡ δυνατότητα στήν ἀντεπανάσταση νά προετοιμαστεῖ καί νά ὀργανωθεῖ. Στήν περίπτωση αὐτή θά ὑποχωρούσαμε συνεχῶς καί θά χάναμε τήν ἐπανάσταση. Γιατί νά μήν ἐξασφαλίσουμε τή δυνατότητα νά ἐκλέξουμε ἐμεῖς τήν ἡμέρα καί τούς ὅρους τῆς ἐξέγερσης, ὥστε νά μή δόσουμε στήν ἀντεπανάσταση τή δυνατότητα νά ὀργανωθεῖ;

Ὁ σ. Στάλιν περνάει κατόπιν στήν ἀνάλυση τῶν διεθνῶν σχέσεων καί ἀποδείχνει ὅτι τώρα πρέπει νά ἔχουμε περισσότερη ἐμπιστοσύνη στή νίκη τῆς ὑπόθεσής μας. Ἔχουμε μπροστά μας, λέει, δυό γραμμές: ἡ μιά γραμμή προσανατολίζεται στή νίκη τῆς ἐπανάστασης καί προσβλέ-

πει στήν Εὐρώπη, ἡ ἄλλη γραμμή δέν πιστεύει στήν ἐπανάσταση καί ὑπολογίζει νά περιοριστεῖ μόνο στό ρόλο τῆς ἀντιπολίτευσης. Τό Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης πῆρε κιόλας τό δρόμο τῆς ἐξέγερσης, μιά κι ἀρνήθηκε νά δόσει τήν ἔγκρισή του γιά τήν ἀπομάκρυνση τῶν στρατευμάτων. Ὁ στόλος ἔχει ξεσηκωθεῖ κιόλας, μιά καί στράφηκε ἐνάντια στόν Κερένσκι. Συνεπῶς πρέπει ν' ἀκολουθήσουμε σταθερά καί ἀμετάκλητα τό δρόμο τῆς ἐξέγερσης.

Σύντομες σημειώσεις ἀπό τήν
Ὁλομέλεια τῆς ΚΕ.

«ΜΕ ΚΥΚΛΩΣΑΝ ΤΑΥΡΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΙ»

Οἱ μπολσεβίκοι ἔδοσαν τό προσκλητήριο σάλπισμα: Ἕτοιμοι! Τό σάλπισμα αὐτό τό ὑπαγορεύει ἡ ἐπιδείνωση τῆς κατάστασης καί ἡ ἐπιστράτευση τῶν δυνάμεων τῆς ἀντεπανάστασης, πού σχεδιάζει ἐπίθεση ἐνάντια στήν ἐπανάσταση, πού ἐπιχειρεῖ, παραδίνοντας τήν πρωτεύουσα στό Γουλιέλμο, νά ἀποκεφαλίσει τήν ἐπανάσταση, πού ἀποβλέπει, ἀποσύροντας τά ἐπαναστατημένα τμήματα ἀπό τήν Πετρούπολη, νά τῆς στερήσει τή δύναμή της.

Ἀλλά τό ἐπαναστατικό σάλπισμα πού ἔδοσε τό κόμμα μας, δέν τό κατάλαβαν ὅλοι μέ τόν ἴδιο τρόπο.

Οἱ ἐργάτες τό κατάλαβαν «μέ τό δικό τους τρόπο» καί ἄρχισαν νά ἐξοπλίζονται. Οἱ ἐργάτες εἶναι πολύ πιό διορατικοί ἀπό πολλούς «ἔξυπνους» καί «φωτισμένους» διανοούμενους.

Καί οἱ φαντάροι δέν ἔμειναν πίσω. Χτές ἀκόμα, στή συνέλευση τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν συνταγμάτων καί τῶν λόχων τῆς φρουρᾶς τῆς πρωτεύουσας, ἀποφάσισαν μέ καταπληχτική πλειοψηφία νά ὑπερασπίσουν μέ τά στήθια τους τήν ἐπανάσταση καί τόν ἀρχηγό της τό Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης καί στό πρῶτο σύνθημα ν' ἁδράξουν τά ὅπλα.

Αὐτά συμβαίνουν μέ τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους.

Δέ συμβαίνει ὅμως τό ἴδιο καί μέ τά ἄλλα στρώματα.

Ἡ κεφαλαιοκρατία ξέρει τί τῆς γίνεται. «Χωρίς παραπανίσια λόγια» ἔστησε κανόνια στά Χειμερινά Ἀνάκτορα, γιατί ἔχει τούς μαθητές τῶν σχολῶν «ἀνθυπασπιστῶν» καί «γιοῦγκερς», πού δέ θά τούς ξεχάσει, ὅπως ἐλπίζουμε, ἡ ἱστορία.

Οἱ πράχτορες τῆς κεφαλαιοκρατίας τῆς «Ντέν» καί τῆς «Βόλια Ναρόντα» ἄνοιξαν σταυροφορία ἐνάντια στό κόμμα μας, ὅπου «ἀνακατεύουν» τούς μπολσεβίκους μέ τούς μαυροεκατονταρχίτες καί ζητοῦν ἐπίμονα νά μάθουν τήν «ἡμερομηνία τῆς ἐξέγερσης».

Τά μεγάφωνά τους, οἱ ὑπηρέτες τοῦ Κερένσκι, οἱ Μπινάσικ καί οἱ Ντάν, ξαπόλυσαν μιά ἔκκληση πού τήν ὑπογράφουν σάν «ΚΕΕ», καί ὅπου καλοῦν τίς μάζες νά μήν πάρουν μέρος στήν ἐξέγερση. Κι αὐτοί ζητοῦν, ὅπως ἡ «Ντέν» κι ἡ «Βόλια Ναρόντα», νά μάθουν τήν «ἡμερομηνία τῆς ἐξέγερσης» καί καλοῦν τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους νά προσκυνήσουν τόν Κίσκιν καί τόν Κονοβάλοφ.

Καί οἱ κατατρομαγμένοι νευρασθενικοί τῆς «Νόβαγια Ζίζν» δέ μποροῦν νά κρατηθοῦν, γιατί ὅπως λέν «δέ μποροῦν πιά νά σωπαίνουν» καί μᾶς ἐκλιπαροῦν νά τούς ποῦμε ἐπιτέλους: πότε θ' ἀρχίσουν τή δράση τους οἱ μπολσεβίκοι.

Μέ μιά λέξη, ἄν ἐξαιρέσουμε τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους, πρέπει στ' ἀλήθεια νά ποῦμε: «μέ κύκλωσαν ταῦροι πολλοί καί δυνατοί», πού συκοφαντοῦν καί κατηγοροῦν, ἀπειλοῦν κι ἐκλιπαροῦν, ρωτοῦν καί ζητοῦν νά μάθουν.

Ἡ ἀπάντησή μας εἶναι:

Γιά τήν κεφαλαιοκρατία καί τόν «κρατικό μηχανισμό» της: θά μιλήσουμε ἰδιαίτερα.

Γιά τούς πράχτορες καί τούς μισθοφόρους τῆς κεφαλαιοκρατίας: αὐτούς τούς παραπέμπουμε στό ΙΙ Γραφεῖο, ὅπου μποροῦν νά «πληροφορηθοῦν» καί μέ τή σειρά τους νά δόσουν «πληροφορίες» σ' ἐκείνους πού πρέπει γιά τήν «ἡμέρα» καί τήν «ὥρα» τῆς «ἐξέγερσης», πού τό σχέδιό της τό ἔχουν «καταρτίσει» κιόλας ἐκ τῶν προτέρων οἱ προβοκάτορες τῆς «Ντέν».

Γιά τούς Μπινάσικ, τούς Ντάν καί τούς ἄλλους ὑπηρέτες τοῦ Κερένσκι καί τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς: στούς «ἥρωες» αὐτούς πού τάχθηκαν μέ τό μέρος τῆς κυβέρνησης Κίσκιν-Κερένσκι ἐνάντια στούς ἐργάτες, τούς φαντάρους καί τούς ἀγρότες, δέν ἔχουμε νά τούς δόσουμε λογαριασμό. Θά φροντίσουμε ὅμως, ὥστε οἱ ἥρωες αὐτοί τῆς ἀπεργοσπαστικῆς δράσης νά δόσουν λόγο στό συνέδριο τῶν Σοβιέτ, πού χτές ἀκόμα προσπαθοῦσαν νά ματαιώσουν τή σύγκλησή του, πού ὅμως εἶναι σήμερα ἀναγκασμένοι νά τό συγκαλέσουν, ὑποχωρώντας μπροστά στήν πίεση τῶν Σοβιέτ.

Ὅσο γιά τούς νευρασθενικούς τῆς «Νόβαγια Ζίζν», δέν ξέρουμε καλά-καλά τί θέλουν ἀκριβῶς ἀπό μᾶς.

Ἄν θέλουν νά μάθουν τήν «ἡμέρα» τῆς ἐξέγερσης γιά νά κινητοποιήσουν ἀπό τά πρίν τίς δυνάμεις τῶν κατατρομαγμένων διανοουμένων ὥστε νά... τό σκάσουν ἔγκαιρα, λογουχάρη, στή Φιλανδία—δέ μποροῦμε παρά... νά τούς συγχαροῦμε, γιατί «γενικά» εἴμαστε ὑπέρ τῆς κινητοποίησης τῶν δυνάμεων.

Ἄν ζητᾶν νά πληροφορηθοῦν τήν «ἡμέρα» τῆς ἐξέγερσης γιά νά καθησυχάσουν τά «ἀτσαλένια» νεῦρα τους τούς διαβεβαιώνουμε πώς κι ἄν ἀκόμα εἶχε ὁριστεῖ ἡ «μέρα» τῆς ἐξέγερσης κι ἄν ἀκόμα οἱ μπολσεβίκοι τούς τό σφύριζαν «στ' αὐτί», δέ θά «καλυτέρευε» καί πάλι σέ τίποτε ἡ θέση τους: θά εἴχαμε κι ἄλλα «ἐρωτήματα», κρίσεις ὑστερίας καί τά λοιπά.

Ἄν ὅμως δέ σκέφτονται τίποτε ἄλλο παρά νά κάνουν ἐπίδειξη ἐναντίον μας, ἐπειδή θέλουν νά χωρίσουν τίς

εὐθύνες τους ἀπό τό κόμμα μας, δέ μποροῦμε παρά νά τούς συγχαροῦμε γιά ἄλλη μιά φορά: γιατί πρῶτο, ἡ λογική αὐτή ἐνέργεια θά τούς καταλογιστεῖ τό δίχως ἄλλο ὅπως χρειάζεται σέ περίπτωση ἐνδεχομένων «περιπλοκῶν» καί «ἀποτυχιῶν». καί δεύτερο, ἡ ἐνέργεια αὐτή θά φωτίσει τή συνείδηση τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων καί θά τούς κάνει νά καταλάβουν ἐπιτέλους ὅτι ἡ «Νόβαγια Ζίζν» λιποταχτεῖ γιά δεύτερη φορά (γεγονότα τοῦ Ἰούλη!) ἀπό τίς γραμμές τῆς ἐπανάστασης στό στρατόπεδο τῆς ἀντεπανάστασης τῶν Μποῦρτσεφ-Σουβόριν. Καί ὅλος ὁ κόσμος ξέρει ὅτι ἐμᾶς μᾶς ἀρέσουν πάντα τά καθαρά πράγματα.

Μήπως ὅμως δέ μποροῦν νά «σωπάσουν» γιατί ὅλοι τους μαζί ἄρχισαν τώρα νά κοάζουν μέσα στόν πατριωτικό βάλτο τῆς διανοουμενίστικης σύγχισης; Μήπως μ' αὐτό ἐξηγεῖται καί τό «Δέν ἐπιτρέπεται νά σωπαίνουμε» τοῦ Γκόρκι; Εἶναι ἀπίστευτο καί ὅμως εἶναι γεγονός. Κάθονταν ἥσυχοι καί σώπαιναν ὅταν οἱ τσιφλικάδες κι οἱ ὑπηρέτες τους ἔφερναν τούς ἀγρότες σέ ἀπόγνωση καί γίνονταν ὑπαίτιοι γιά τά «ξεσπάσματα» τῶν πεινασμένων. Κάθονταν ἥσυχα καί σώπαιναν, ὅταν οἱ κεφαλαιοκράτες καί τά τσιράκια τους ἑτοίμαζαν λοκάουτ καί ἀνεργία γιά τούς ἐργάτες ὅλης τῆς Ρωσίας. Ἤξεραν νά σωπαίνουν τότε πού ἡ ἀντεπανάσταση ἐπιχειροῦσε νά παραδόσει τήν πρωτεύουσα καί νά ἀποσύρει ἀπ' ἐκεῖ τά τμήματα τοῦ στρατοῦ. Τώρα ὅμως πού τό Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης, αὐτή ἡ πρωτοπορία τῆς ἐπανάστασης, σηκώθηκε γιά νά ὑπερασπίσει τούς ἐξαπατημένους ἐργάτες καί ἀγρότες, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί δέ «μποροῦν πιά νά σωπαίνουν». Καί ὁ πρῶτος λόγος πού βρῆκαν νά ποῦν ἦταν νά ἀπευθύνουν μομφή ὄχι στήν ἀντεπανάσταση—ὄχι σ' αὐτήν, ἀλλά στήν ἴδια τήν ἐπανάσταση, γιά τήν ὁποία μιλᾶνε μέ ἐνθουσιασμό πίνοντας τό τσάι τους, φεύγουν ὅμως μακριά της

στίς πιό ὑπεύθυνες στιγμές λές κι εἶναι πανούκλα! Δέν εἶναι «παράξενο»;

Ἡ ρωσική ἐπανάσταση δέν ἀνάτρεψε λίγες αὐθεντίες. Ἡ δύναμή της ἀνάμεσα στ' ἄλλα, ἐκφράζεται, καί στό γεγονός ὅτι δέν ὑποκλίθηκε μπροστά στά «μεγάλα ὀνόματα», ἀλλά εἴτε τά ἔπαιρνε στήν ὑπηρεσία της, εἴτε τά ἔριχνε στήν ἀνυπαρξία ἄν δέν ἤθελαν ν' ἀντλήσουν διδάγματα ἀπ' αὐτήν. Εἶναι σωρός αὐτά τά «μεγάλα ὀνόματα» πού τά πέταξε μακριά ἡ ἐπανάσταση: Πλεχάνοφ, Κροπότκιν. Μπρεσκόφσκαγια, Ζασούλιτς καί γενικά ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ παλιοί ἐπαναστάτες πού εἶναι ἀξιοπρόσεχτοι μόνο γιατί π ά λ ι ω σ α ν. Φοβόμαστε ὅτι οἱ δάφνες αὐτῶν τῶν «στυλοβατῶν» δέν ἀφήνουν τό Γκόρκι νά κοιμᾶται ἥσυχα. Φοβόμαστε πώς ὁ Γκόρκι νιώθει «θανάσιμη» ἕλξη πρός αὐτούς, δηλ. πρός τό ἀρχεῖο.

Τί νά γίνει, ὁ καθένας εἶναι ἐλεύθερος νά κάνει ὅ,τι θέλει... Ἡ ἐπανάσταση δέν ξέρει οὔτε νά λυπᾶται, οὔτε νά θάβει τούς νεκρούς...

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 41,
20 τοῦ Ὀχτώβρη 1917.
Ἀνυπόγραφο ἄρθρο.

ΤΙ ΜΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ;

Τό Φλεβάρη οἱ φαντάροι καί οἱ ἐργάτες ἀνάτρεψαν τόν τσάρο. Ἀφοῦ ὅμως νίκησαν τόν τσάρο, δέ θέλησαν νά πάρουν στά χέρια τους τήν ἐξουσία. Καθοδηγούμενοι ἀπό κακούς ποιμένες, τούς ἐσέρους καί τούς μενσεβίκους, οἱ ἐργάτες κι οἱ φαντάροι παράδοσαν θεληματικά τήν ἐξουσία στούς ἀνθρώπους τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν: στούς Μιλιουκόφ καί Λβόφ, στούς Γκουτσκόφ καί Κονοβάλοφ.

Αὐτό ἦταν ἕνα μοιραῖο λάθος τῶν νικητῶν. Τό λάθος αὐτό τό πληρώνουν τώρα οἱ φαντάροι στό μέτωπο καί οἱ ἐργάτες κι οἱ ἀγρότες στά μετόπισθεν.

Ἀνατρέποντας τόν τσάρο, οἱ ἐργάτες πίστευαν ὅτι θά ἀποχτήσουν ψωμί καί δουλιά. Ἀντί αὐτό ὅμως «ἀπόχτησαν» ἀκρίβεια καί πείνα, λοκάουτ καί ἀνεργία.

Γιατί;

—Γιατί στήν κυβέρνηση βρίσκονται οἱ ἄνθρωποι τῶν κεφαλαιοκρατῶν καί τῶν κερδοσκόπων πού θέλουν νά γονατίσουν τούς ἐργάτες μέ τήν πείνα.

Ἀνατρέποντας τόν τσάρο, οἱ ἀγρότες πίστευαν πώς θά ἀποχτήσουν γῆ. Ἀντί αὐτό ὅμως «ἀπόχτησαν» τή σύλληψη τῶν βουλευτῶν τους καί ἐκκαθαριστικά ἀποσπάσματα.

Γιατί;

—Γιατί στήν κυβέρνηση βρίσκονται οἱ ἄνθρωποι τῶν τσιφλικάδων, πού σέ καμιά περίπτωση δέ θά παραχωρήσουν τή γῆ στούς ἀγρότες.

Ἀνατρέποντας τόν τσάρο, οἱ φαντάροι πίστευαν πώς θά ἀποχτήσουν εἰρήνη. Ἀντί ὅμως εἰρήνη «ἀπόχτησαν» ἕναν πόλεμο πού παρατεινόταν καί πού θέλουν ἐπιπλέον νά τόν παρατείνουν ὥς τό ἐρχόμενο φθινόπωρο ἀκόμα.

Γιατί;

—Γιατί στήν κυβέρνηση βρίσκονται οἱ ἄνθρωποι τῶν αγγλογάλλων τραπεζιτῶν, πού δέν τούς συμφέρει ὁ «γρήγορος» τερματισμός τοῦ πολέμου καί πού πλουτίζουν ληστρικά ἀπό τόν πόλεμο.

Ἀνατρέποντας τόν τσάρο, ὁ λαός πίστευε πώς μέσα σέ δυό τρεῖς μῆνες θά συγκληθεῖ ἡ Συνταχτική συνέλευση. Στό μεταξύ ἡ σύγκληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης ἀναβλήθηκε κιόλας μιά φορά καί σήμερα οἱ ἐχθροί ἑτοιμάζονται ἀπροκάλυπτα νά τή ματαιώσουν ὁριστικά.

Γιατί;

—Γιατί στήν κυβέρνηση βρίσκονται οἱ ἐχθροί τοῦ λαοῦ, πού δέν τούς συμφέρει νά συγκληθεῖ ἔγκαιρα ἡ Συνταχτική συνέλευση.

Ὕστερα ἀπό τή νίκη τῆς ἐπανάστασης τοῦ Φλεβάρη, ἡ ἐξουσία παράμεινε στά χέρια τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν, τῶν τραπεζιτῶν καί τῶν κερδοσκόπων, τῶν αἰσχροκερδῶν καί τῶν λωποδυτῶν. Αὐτό ἦταν τό μοιραῖο λάθος τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων καί αὐτοῦ βρίσκεται ἡ αἰτία τῆς σημερινῆς δυστυχίας στά μετόπισθεν καί στό μέτωπο.

Τό λάθος αὐτό πρέπει νά διορθωθεῖ ἀμέσως κιόλας. Ἔφτασε ἡ στιγμή πού κάθε καινούργια ἀργοπορία ἀπειλεῖ νά χαντακώσει ὅλο τό ἔργο τῆς ἐπανάστασης.

Πρέπει νά ἀντικαταστήσουμε τή σημερινή κυβέρνηση τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν μέ μιά νέα κυβέρνηση, τήν κυβέρνηση τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν.

Πρέπει τή σημερινή κυβέρνηση πού ἔχει σφετεριστεῖ τήν ἐξουσία, τή σημερινή κυβέρνηση πού δέν τήν ἔχει ἐκλέξει ὁ λαός καί δέν εἶναι ὑπεύθυνη ἀπέναντι στό λαό, νά τήν ἀντικαταστήσουμε μέ μιά κυβέρνηση ἀναγνωρισμένη ἀπό τό λαό, ἐκλεγμένη ἀπό τούς ἀντιπροσώπους τῶν ἐργατῶν, τῶν φαντάρων καί τῶν ἀγροτῶν καί ὑπεύθυνη ἀπέναντί τους.

Πρέπει νά ἀντικαταστήσουμε τήν κυβέρνηση Κίσκιν-Κονοβάλοφ μέ τήν κυβέρνηση τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν, στρατιωτῶν καί ἀγροτῶν βουλευτῶν.

Κεῖνο πού δέν ἔγινε τό Φλεβάρη πρέπει νά γίνει τώρα.

Ἔτσι καί μόνο ἔτσι μπορεῖ νά καταχτηθεῖ εἰρήνη, ψωμί, γῆ, λευτεριά!

—Ἐργάτες, φαντάροι, ἀγρότες, κοζάκοι καί ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι!

Θέλετε στή θέση τῆς σημερινῆς κυβέρνησης τῶν τσιφλικάδων καί τῶν κεφαλαιοκρατῶν νά ἔρθει στήν ἐξουσία μιά νέα κυβέρνηση τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων;

Θέλετε ἡ νέα κυβέρνηση τῆς Ρωσίας νά διακηρύξει, σύμφωνα μέ τήν ἀπαίτηση τῶν ἀγροτῶν, τήν κατάργηση τοῦ δικαιώματος τῶν τσιφλικάδων πάνω στή γῆ καί νά μεταβιβάσει χωρίς ἐξαγορά ὅλη τή γῆ τῶν τσιφλικάδων στίς Ἐπιτροπές ἀγροτῶν;

Θέλετε ἡ νέα κυβέρνηση τῆς Ρωσίας νά δώσει στή δημοσιότητα τίς μυστικές συμφωνίες τοῦ τσάρου, νά τίς θεωρήσει ἄκυρες καί νά προτείνει δίκαιη εἰρήνη σέ ὅλους τούς ἐμπόλεμους λαούς;

Θέλετε ἡ νέα κυβέρνηση τῆς Ρωσίας νά χαλιναγωγήσει οριστικά αὐτούς πού ἐφαρμόζουν τά λοκάουτ καί τούς κερδοσκόπους πού ἐπιδεινώνουν σκόπιμα τήν πείνα καί τήν ἀνεργία, τήν οἰκονομική καταστροφή καί τήν ἀκρίβεια;

Ἂν τά θέλετε ὅλα αὐτά, συγκεντρῶστε ὅλες σας τίς δυνάμεις, σηκωθεῖτε ὅλοι μαζί, σάν ἕνας ἄνθρωπος, ὀργανῶστε συνελεύσεις, ἐκλέξτε τούς ἀντιπροσώπους σας καί ὑποβάλετε μέσω τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν τίς διεκδικήσεις σας στό συνέδριο τῶν Σοβιέτ, πού ἀρχίζουν αὔριο οἱ ἐργασίες του στό Σμόλνι.

Ἂν ἐνεργήσετε ὅλοι ὁμόθυμα καί ἀποφασιστικά κανείς δέ θά τολμήσει νά ἀντιταχθεῖ στή θέληση τοῦ λαοῦ. Ὅσο πιό δυνατά, ὀργανωμένα καί γερά ἐνεργήσετε, τόσο πιό εἰρηνικά ἡ παλιά κυβέρνηση θά παραχωρήσει τή θέση της στή νέα κυβέρνηση καί ὅλη ἡ χώρα θά βαδίσει τότε θαρραλέα καί σταθερά γιά νά καταχτήσει εἰρήνη γιά τούς λαούς, γῆ γιά τούς ἀγρότες, ψωμί καί δουλιά γιά τούς πεινασμένους.

Ἡ ἐξουσία πρέπει νά περάσει στά χέρια τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν, στρατιωτῶν καί ἀγροτῶν βουλευτῶν.

Στήν ἐξουσία πρέπει νά ἔρθει μιά νέα κυβέρνηση, πού θά τήν ἔχουν ἐκλέξει τά Σοβιέτ, κυβέρνηση πού θά τήν παύουν τά Σοβιέτ, καί πού θά εἶναι ὑπόλογη ἀπέναντι στά Σοβιέτ.

Μόνο μιά τέτια κυβέρνηση μπορεῖ νά ἐξασφαλίσει ἔγκαιρα τή σύγκληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης.

«Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. 44,
24 τοῦ Ὀχτώβρη 1917.
Κύριο ἄρθρο.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1 Ἡ διεθνής συνδιάσκεψη τῶν διεθνιστῶν συνῆλθε στό Τσίμερβαλντ στίς 5-8 τοῦ Σεπτέμβρη (23-26 τοῦ Αὐγούστου) 1915. Στή διακήρυξή της ἡ συνδιάσκεψη χαραχτήρισε τόν παγκόσμιο πόλεμο ἰμπεριαλιστικό. Καταδίκασε τή στάση τῶν «σοσιαλιστῶν» πού ψήφισαν ὑπέρ τῶν πολεμικῶν πιστώσεων καί πῆραν μέρος στίς ἀστικές κυβερνήσεις. Κάλεσε τούς ἐργάτες τῆς Εὐρώπης νά ὀργανώσουν τήν πάλη ἐνάντια στόν πόλεμο, γιά εἰρήνη χωρίς προσαρτήσεις καί ἐπανορθώσεις. Ἡ δεύτερη συνδιάσκεψη τῶν διεθνιστῶν συνῆλθε στίς 24-30 (11-17) τοῦ Ἀπρίλη 1916 στό Κίνταλ. Ἡ διακήρυξη καί οἱ ἀποφάσεις πού ψηφίστηκαν στό Κίνταλ ἀποτελοῦν ἕνα βῆμα παραπέρα στήν ἀνάπτυξη τοῦ διεθνιστικοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος ἐνάντια στόν πόλεμο. Ἡ συνδιάσκεψη ὅμως τοῦ Κίνταλ, ὅπως κι ἡ συνδιάσκεψη τοῦ Τσίμερβαλντ, δέν ψήφισε τά μπολσεβίκικα συνθήματα: μετατροπή τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου σέ ἐμφύλιο πόλεμο, ἥττα τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κυβέρνησης τῆς κάθε μιᾶς χώρας στόν πόλεμο, ὀργάνωση τῆς Γ' Διεθνοῦς.—*Σελ. 7*

2 Ἡ ὁμάδα «Γιεντίνστβο» («Ἑνότητα»)—διαμορφώθηκε ὀργανωτικά τό Μάρτη τοῦ 1917 καί συνένωσε τούς ἄκρους δεξιούς μενσεβίκους-ὀπαδούς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμυνας. Τόν ἡγετικό ρόλο στήν ὁμάδα αὐτή ἔπαιξε ὁ Πλεχάνοφ καί οἱ πρώην λικβινταριστές Μπουριάνοφ καί Ἰορντάνσκι. Ἡ ὁμάδα αὐτή ὑποστήριζε ἀνεπιφύλαχτα τήν Προσωρινή κυβέρνηση, ἀπαιτοῦσε νά συνεχιστεῖ ὁ ἰμπεριαλιστικός πόλεμος καί μαζί μέ τούς μαυροεκατονταρχίτες ἄνοιξε τή συκοφαντική ἐκστρατεία κατά τῶν μπολσεβίκων. Τίς μέρες τῆς Μεγάλης Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης τοῦ Ὀχτώβρη τά μέλη τῆς ὁμάδας συμμετεῖχαν στήν ἀντεπαναστατική «Ἐπιτροπή σωτηρίας τῆς πατρίδας καί τῆς ἐπανάστασης».—*Σελ. 10*

3 «Ρέτς» («Λόγος»)—ἐφημερίδα, κεντρικό ὄργανο τοῦ κόμματος τῶν καντέτων. Ἔβγαινε στήν Πετρούπολη ἀπό τό Φλεβάρη τοῦ 1906 ὥς τίς 26 τοῦ Ὀχτώβρη 1917.—*Σελ. 21*

4 «Ντέν» («Ἡμέρα»)—ἐφημερίδα, ἔβγαινε στήν Πετρούπολη ἀπό τό 1912. Τή χρηματοδοτοῦσαν οἱ τράπεζες καί βρισκόταν στά χέρια τῶν μενσεβίκων-λικβινταριστῶν. Στίς 26 τοῦ Ὀχτώβρη 1917 κλείστηκε γιά τήν ἀντεπαναστατική της δράση.—*Σελ. 21*

5 Ἀπ' ἀφορμή τή συνέντευξη τοῦ Μιλιουκόφ μέ τούς δημοσιογράφους, ἡ ἐφημερίδα «Πράβντα» δημοσίευσε στό φύλλο της ἀρ. 17, τῆς 25 τοῦ Μάρτη 1917, κύριο ἄρθρο μέ τόν τίτλο «Κάτω ἡ πολιτική τῶν ἰμπεριαλιστῶν!», ἀφιερωμένο στό χαραχτηρισμό τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης.

Ἡ ἐφημερίδα «Π ρ ά β ν τ α» ὕστερα ἀπό τήν ἐπανάσταση τοῦ Φλεβάρη (ἀπό τίς 5 τοῦ Μάρτη 1917) ἄρχισε νά ἐκδίδεται σάν κεντρικό ὄργανο τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος. Στίς 15 τοῦ Μάρτη 1917 ἡ ΚΕ τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) ἀποφάσισε σέ εὐρεία ὁλομέλεια της νά τοποθετήσει τόν Ι. Β. Στάλιν μέλος τῆς συνταχτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς «Πράβντα». Μέ τήν ἐπιστροφή του στή Ρωσία τόν Ἀπρίλη τοῦ 1917 ὁ Β. Ι. Λένιν μπῆκε ἐπικεφαλῆς τῆς καθοδήγησης τῆς «Πράβντα». Οἱ πιό στενοί συνεργάτες τῆς «Πράβντα» ἦταν: ὁ Β. Μ. Μόλοτοφ, ὁ Ι. Μ. Σβερντλόφ, ὁ Μ. Σ. Ὀλμίνσκι, ἡ Κ. Ν. Σαμοήλοβα καί ἄλλοι. Στίς 5 τοῦ Ἰούλη 1917 οἱ γιούγκερς (εὐέλπιδες) καί οἱ κοζάκοι κατάστρεψαν τά γραφεῖα τῆς «Πράβντα». Ὕστερα ἀπό τίς μέρες τοῦ Ἰούλη, ἐπειδή ὁ Β. Ι. Λένιν πέρασε στήν παρανομία, διευθυντής τοῦ Κεντρικοῦ Ὀργάνου τοῦ κόμματος ἔγινε ὁ Ι. Β. Στάλιν. Ἀπό τίς 23 τοῦ Ἰούλη 1917 ἡ στρατιωτική ὀργάνωση τῆς ΚΕ τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) κατόρθωσε νά ὀργανώσει τήν ἔκδοση ἐφημερίδας μέ τόν τίτλο «Ραμπότσι ἰ Σολντάτ». Ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ κόμματος ἀποφάσισε ἡ ἐφημερίδα «Ραμπότσι ἰ Σολντάτ» νά ἐκτε-

λεῖ χρέη κεντρικοῦ ὀργάνου τοῦ κόμματος ὥσπου νά ἐκδοθεῖ ἕνα τέτιο ὄργανο. Στήν περίοδο τοῦ 'Ιούλη-'Οχτώβρη τό κεντρικό ὄργανο τοῦ κόμματος διεξάγει τεράστια δουλειά γιά τή συσπείρωση τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων γύρω ἀπό τό Μπολσεβίκικο Κόμμα καί γιά τήν προετοιμασία τῆς ἔνοπλης ἐξέγερσης. 'Από τίς 13 τοῦ Αὐγούστου 1917 τό κεντρικό ὄργανο τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος βγαίνει μέ τόν τίτλο «Προλετάριος»· ὅταν ἔκλεισε ὁ «Προλετάριος» βγαίνει μέ τόν τίτλο «Ραμπότσι» καί ἀργότερα μέ τόν τίτλο «Ραμπότσι Πούτ». Μέ τόν τελευταῖο αὐτό τίτλο ἔβγαινε ὥς τίς 26 τοῦ 'Οχτώβρη 1917. 'Από τίς 27 τοῦ 'Οχτώβρη 1917 τό κεντρικό ὄργανο τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος βγαίνει πάλι μέ τόν τίτλο «Πράβντα».—*Σελ. 22*

6 «Βετσέρνεγιε Βρέμια» («'Απογευματινός χρόνος»)—ἀπογευματινή ἐφημερίδα μέ ἀντιδραστική κατεύθυνση πού ἵδρυσε ὁ Α. Σ. Σουβόριν. 'Εκδιδόταν στήν Πετρούπολη ἀπό τό 1911 ὥς τό 1917.—*Σελ. 23*

7 «Ντιέλο Ναρόντα» («'Υπόθεση τοῦ λαοῦ»)—ἐφημερίδα τῶν ἐσέρων, ἔβγαινε στήν Πετρούπολη ἀπό τίς 15 τοῦ Μάρτη 1917 ὥς τό Γενάρη τοῦ 1918.—*Σελ. 25*

8 Ζόντερμπουντ—ἀντιδραστική ἕνωση ἑφτά καθολικῶν καντονίων τῆς 'Ελβετίας, πού ἱδρύθηκε τό 1845 καί ὑποστήριζε τόν πολιτικό διαμελισμό τῆς χώρας. Τό 1847 ξέσπασε ἔνοπλη πάλη ἀνάμεσα στό Ζόντερμπουντ καί τά ὑπόλοιπα καντόνια, πού ἦταν ὑπέρ τῆς ἑνιαίας κεντρικῆς ἐξουσίας στήν 'Ελβετία. 'Ο πόλεμος τέλειωσε μέ τήν ἧττα τοῦ Ζόντερμπουντ καί τή μετατροπή τῆς 'Ελβετίας ἀπό ἕνωση κρατῶν σέ ἑνωσιακό κράτος.—*Σελ. 27*

9 'Η VII Πανρωσική συνδιάσκεψη (τοῦ 'Απρίλη) τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) συνῆλθε στίς 24-29 τοῦ 'Απρίλη 1917 στήν Πετρούπολη. *Ηταν ἡ πρώτη νόμιμη συνδιάσκεψη τῶν μπολσεβίκων. Στή ζωή τοῦ κόμματος ἔπαιξε τό ρόλο συνεδρίου. 'Ο Β. Ι. Λένιν στήν εἰσηγητική του ἔκθεση πάνω στήν τρέχουσα κατάσταση ἀνάπτυξε τήν πολιτική θέση πού εἶχε διατυπώσει προηγούμενα στίς θέσεις τοῦ 'Απρίλη. 'Ο Ι. Β. Στάλιν στό λόγο του στή συνδιάσκεψη ὑπεράσπισε τό σχέδιο ἀπόφασης πού πρότεινε ὁ Β. Ι. Λένιν σχετικά μέ τήν τρέχουσα κατάσταση. 'Επίσης ὁ Ι. Β. Στάλιν ἔκανε εἰσήγηση γιά τό ἐθνικό ζήτημα. 'Η συνδιάσκεψη καταδίκασε τήν ὁπορτουνιστική, συνθηκολόγα θέση τῶν Κάμενεφ, Ρίκοφ, Ζηνόβιεφ, Μπουχάριν καί Πιατακόφ, πού τάχθηκαν ἐνάντια στή σοσιαλιστική ἐπανάσταση στή Ρωσία καί ὑπεράσπισαν στό ἐθνικό ζήτημα ἐθνικιστικές σωβινιστικές θέσεις. 'Η συνδιάσκεψη τοῦ 'Απρίλη προσανατόλισε τό κόμμα τῶν μπολσεβίκων στήν πάλη γιά τό πέρασμα τῆς ἀστικοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης σέ σοσιαλιστική. Βλ. τήν ἀπόφαση τῆς συνδιάσκεψης τοῦ 'Απρίλη πάνω στό ἐθνικό ζήτημα στό βιβλίο «Τό ΚΚΣΕ (Μπ.) καί οἱ ἀποφάσεις τῶν συνεδρίων, συνδιασκέψεων καί ὁλομελειῶν τῆς ΚΕ», μέρος Ι, ἔκδ. 6η, 1940, σελ. 233.—*Σελ. 31*

10 Τό VIII συνέδριο τοῦ ΚΚΡ (Μπ.) ἔγινε στή Μόσχα ἀπό τίς 18 ὥς τίς 23 τοῦ Μάρτη 1919. Τό συνέδριο ἀπόκρουσε κατηγορηματικά τίς μεγαλορωσικές σωβινιστικές ἀπόψεις τοῦ Μπουχάριν καί τοῦ Πιατακόφ στό ἐθνικό ζήτημα. Σχετικά μέ τό «Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΡ (Μπ.)» πού ψήφισε τό συνέδριο βλ. «Τό ΚΚΣΕ (Μπ.) καί οἱ ἀποφάσεις τῶν συνεδρίων, συνδιασκέψεων καί ὁλομελειῶν τῆς ΚΕ», μέρος Ι, ἔκδ. 6η, 1940, σελ. 281-295.—*Σελ. 32*

11 Βλ. «Τό δεύτερο συνέδριο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς, 'Ιούλης-Αὔγουστος 1920». Μόσχα, 1934, σελ. 492.—*Σελ. 33*

12 Τό κείμενο τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ Σινγκαριόφ τό παραθέτει ὁ Β. Ι. Λένιν στό ἄρθρο του «„'Εθελοντική συμφωνία" ἀνάμεσα στούς τσιφλικάδες καί τούς ἀγρότες», πού δημοσιεύτηκε στήν «Πράβντα» ἀρ. 33, τῆς 15 τοῦ 'Απρίλη 1917 (βλ. Β. Ι. Λένιν, "Απαντα, τομ. 20ός, σελ. 169).—*Σελ. 37*

13 'Η Πανρωσική σύσκεψη τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν πού τήν κάλεσε ἡ 'Εκτελεστική 'Επιτροπή τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης, συνῆλθε στήν Πετρούπολη ἀπό τίς 29 τοῦ Μάρτη ὥς τίς 3 τοῦ 'Απρίλη 1917. Οἱ ἐργασίες της διεξήχθηκαν κάτω ἀπό τήν ἐπιρροή τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων.—*Σελ. 46*

14 'Η διακοίνωση τοῦ Μιλιουκόφ, ὑπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης καί ἡγέτη τῶν καντέτων, πού στάλθηκε στίς συμμαχικές δυνάμεις στίς 18 τοῦ 'Απρίλη 1917, δια-

βεβαίωνε ὅτι ἡ Προσωρινή κυβέρνηση μένει πιστή στίς συμφωνίες πού ὑπόγραφε ὁ τσάρος καί δήλωνε πώς ἡ κυβέρνηση εἶναι πρόθυμη νά συνεχίσει τόν ἰμπεριαλιστικό πόλεμο. Ἡ διακοίνωση προκάλεσε τεράστια ἀγανάχτηση ἀνάμεσα στούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους τῆς Πετρούπολης.—*Σελ. 49*

15 Τά ἀνάχτορα τῆς εὐνοούμενης τοῦ τσάρου Ξεσίνσκαγια τά κατέλαβαν οἱ ἐπαναστάτες φαντάροι τίς μέρες τῆς ἐπανάστασης τοῦ Φλεβάρη. Στά ἀνάχτορα αὐτά ἐγκαταστάθηκε ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τῶν μπολσεβίκων καί ἡ Ἐπιτροπή τῆς Πετρούπολης τῶν μπολσεβίκων, ἡ Στρατιωτική ὀργάνωση τῆς ΚΕ τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.), ἡ Στρατιωτική λέσχη καί ἄλλες ὀργανώσεις τῶν ἐργατῶν καί φαντάρων.—*Σελ. 51*

16 Μετά τή σύσκεψη στά ἀνάχτορα τῆς αὐτοκράτειρας Μαρίας ἡ Προσωρινή κυβέρνηση δημοσίεψε στίς 22 τοῦ Ἀπρίλη 1917 τίς ἐπεξηγήσεις της πάνω στή διακοίνωση τοῦ Μιλιουκόφ. Στίς ἐπεξηγήσεις αὐτές ἡ κυβέρνηση δήλωνε πώς μέ τό σύνθημα «ἀποφασιστική νίκη κατά τοῦ ἐχθροῦ» ἐννοεῖ τήν «ἐξασφάλιση σταθερῆς εἰρήνης μέ βάση τήν αὐτοδιάθεση τῶν λαῶν». Ἡ συμβιβαστική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης θεώρησε τίς διορθώσεις καί «ἐπεξηγήσεις» τῆς κυβέρνησης ἱκανοποιητικές καί τό «ἐπεισόδιο λῆξαν».—*Σελ. 53*

17 Μπούντ—«Γενική ἐργατική ἕνωση τῶν ἑβραίων τῆς Πολωνίας, Λιθουανίας καί Ρωσίας», ὀργανώθηκε τόν Ὀχτώβρη τοῦ 1897 (βλ. Ι. Β. Στάλιν, Ἅπαντα, τόμ. 1, ἑλλην. ἐκδ., σελ. 429, σημείωση[7]).—*Σελ. 60*

18 Ἡ Νομαρχιακή Ἐπαναστατική Λαϊκή Ἐπιτροπή πού ἔβγαλε τό συνέδριο τῶν ἀντιπροσώπων ἀπό τούς δήμους καί τά χωριά τοῦ νομοῦ Σλίσελμπουργκ πῆρε μέτρα γιά τή λύση τοῦ ζητήματος τῆς γῆς. Ἡ ὑποεπιτροπή της γιά τά ζητήματα τῆς γῆς ἀποφάσισε: 1) Νά ὀργανώσει τήν κοινοτική καλλιέργεια τῶν ἐλεύθερων ἐκτάσεων πού ἀνῆκαν στίς ἐκκλησίες, τά μοναστήρια, στήν τσαρική οἰκογένεια καί σέ ἀτομικούς ἰδιοχτῆτες. 2) νά πάρει τά ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα καί ζῶα ἀπό τά ἰδιωτικά χτήματα καί τίς ἰδιωτικές ἀποθῆκες κλπ., καθορίζοντας τήν τιμή στό ἐλάχιστο ὅριο κλπ. Σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση αὐτή οἱ ἐπιτροπές τῶν δήμων πῆραν κάτω ἀπό τόν ἔλεγχό τους ὅλο τό ἀπόθεμα γῆς τοῦ νομοῦ, ἔκαναν καταγραφή τῶν γεωργικῶν μηχανῶν καί ζώων, πῆραν μέτρα γιά τή φύλαξη τῶν δασῶν, ὀργάνωσαν τήν καλλιέργεια τῶν ἐγκαταλειμμένων χωραφιῶν κλπ.—*Σελ. 65*

19 Στό παράρτημα τῆς «Σολντάτσκαγια Πράβντα» ἀρ. 13, στίς 3 τοῦ Μάη 1917 δημοσιεύτηκαν οἱ ἀποφάσεις τῆς 7ης Πανρωσικῆς συνδιάσκεψης (τοῦ Ἀπρίλη) τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.).—*Σελ. 74*

20 Ἡ προετοιμασία γιά τίς ἐκλογές στά συμβούλια τῶν διαμερισμάτων τῆς Πετρούπολης ἄρχισε τόν Ἀπρίλη τοῦ 1917. Ἡ «Πράβντα», ἡ Ἐπιτροπή τῆς Πετρούπολης καί οἱ ἀχτιδικές ἐπιτροπές τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος κάλεσαν τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους νά πάρουν δραστήριο μέρος στίς ἐκλογές αὐτές καί νά ψηφίσουν τούς ὑποψήφιους τῶν μπολσεβίκων. Στίς 10 τοῦ Μάη 1917 ἔγινε συνεδρίαση τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) μέ συμμετοχή τοῦ Ι. Β. Στάλιν. Στή συνεδρίαση αὐτή ἡ Ἐπιτροπή πόλης καί οἱ ἀχτιδικές ἐπιτροπές ἔκαναν ἐκθέσεις γιά τήν πορεία τῆς καμπάνιας τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Οἱ ἐκλογές γιά τά συμβούλια τῶν διαμερισμάτων τῆς Πετρούπολης ἔγιναν ἀπό τίς 27 τοῦ Μάη ὥς τίς 5 τοῦ Ἰούνη 1917. Πάνω στά ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν ὁ Ι. Β. Στάλιν ἔγραψε τό ἄρθρο του «Τά ἀποτελέσματα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν τῆς Πετρούπολης» (βλ. σέ τοῦτο τόν τόμο, σελ. 103).—*Σελ. 75*

21 Οἱ τρουντοβίκοι ἤ ἡ «Ὁμάδα Ἐργασίας» ἦταν ὁμάδα μικροαστῶν δημοκρατῶν. Συγκροτήθηκε τόν Ἀπρίλη τοῦ 1906 ἀπό ἀγρότες βουλευτές τῆς πρώτης Κρατικῆς Δούμας. Τό 1917 οἱ τρουντοβίκοι συγχωνεύτηκαν μέ τό «Λαϊκό-σοσιαλιστικό» κόμμα.—*Σελ. 81*

22 «Λαϊκοί σοσιαλιστές» (ἐνέσοι)—μικροαστική ὀργάνωση. Συγκροτήθηκε τό 1906, ἀφοῦ ἀποσπάστηκε ἀπό τή δεξιά πτέρυγα τῶν ἐσέρων. Οἱ ἐνέσοι διατύπωσαν πολιτικές διεκδικήσεις πού δέ βγαῖναν ἔξω ἀπό τά πλαίσια τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας. Ὁ Λένιν τούς ὀνόμαζε «σοσιαλ-καντέτους» καί «ἐσερομενσεβίκους». Ὕστερα ἀπό τήν ἐπανάσταση τοῦ Φλεβάρη 1917 τό

κόμμα τῶν ἐνέσων κράτησε μιά ἀπό τίς πιό δεξιές θέσεις ἀνάμεσα στά ἄλλα μικροαστικά «σοσιαλιστικά» κόμματα. Ὕστερα ἀπό τήν ἐπανάσταση τοῦ Ὀχτώβρη οἱ ἐνέσοι πῆραν μέρος σέ ἀντεπαναστατικές ὀργανώσεις.—*Σελ. 81*

23 «Ραμπότσαγια Γκαζέτα» («Ἐργατική Ἐφημερίδα»)—κεντρικό ὄργανο τοῦ κόμματος τῶν μενσεβίκων. Ἔβγαινε στήν Πετρούπολη ἀπό τίς 7 τοῦ Μάρτη 1917. Κλείστηκε λίγες μέρες μετά τήν Ἐπανάσταση τοῦ Ὀχτώβρη.—*Σελ. 82*

24 «Μεζραγιόνκα» («Ὀργάνωση τῶν ἑνωμένων σοσιαλδημοκρατῶν γιά ὅλες τίς περιφέρειες»)—ἱδρύθηκε στήν Πετρούπολη τό 1913. Στήν ὀργάνωση αὐτή ἀνῆκαν οἱ τροτσκιστές-μενσεβίκοι καί ἕνα μέρος ἀπό πρώην μπολσεβίκους πού ἀποσκίρτησαν ἀπό τό κόμμα. Τόν καιρό τοῦ πρώτου παγκόσμιου πολέμου οἱ μεζραγιονικοί πῆραν κεντριστική θέση καί πολεμοῦσαν τούς μπολσεβίκους. Τό 1917 οἱ μεζραγιονικοί δήλωσαν πώς εἶναι σύμφωνοι μέ τή γραμμή τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος. Γι' αὐτό στίς ἐκλογές γιά τά συμβούλια διαμερισμάτων τῆς Πετρούπολης τό Μάη τοῦ 1917 οἱ μπολσεβίκοι ἔκαναν συνασπισμό μέ τούς μεζραγιονικούς. Στό VI συνέδριο τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) οἱ μεζραγιονικοί ἔγιναν δεχτοί στό κόμμα. Κατοπινά ἕνα μέρος ἀπό τούς μεζραγιονικούς, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Τρότσκι, ἀποκαλύφθηκαν ὅτι ἦταν ἐχθροί τοῦ λαοῦ.—*Σελ. 84*

25 «Νόβαγια Ζίζν» («Νέα Ζωή»)—μενσεβίκικη ἐφημερίδα. Ἔβγαινε στήν Πετρούπολη ἀπό τόν Ἀπρίλη τοῦ 1917. Γύρω της συσπειρώθηκαν οἱ μενσεβίκοι-μαρτοφικοί καί μεμονωμένοι διανοούμενοι μέ μισομενσεβίκικες κατευθύνσεις. Ἡ ὁμάδα τῆς «Νόβαγια Ζίζν» ταλαντευόταν διαρκῶς ἀνάμεσα στούς συμφιλιωτές καί τούς μπολσεβίκους. Ὕστερα ἀπό τίς μέρες τοῦ Ἰούλη τά μέλη τῆς ὁμάδας αὐτῆς πῆραν μέρος στό Ἑνωτικό συνέδριο μαζί μέ τούς μενσεβίκους—ὀπαδούς τῆς ἄμυνας. Ὕστερα ἀπό τήν ἐπανάσταση τοῦ Ὀχτώβρη ἡ ὁμάδα αὐτή, ἐξόν ἀπό μερικά ἄτομα πού προσχώρησαν στούς μπολσεβίκους, πῆρε ἐχθρική θέση ἀπέναντι στή Σοβιετική ἐξουσία. Ἡ ἐφημερίδα «Νόβαγια Ζίζν» κλείστηκε τό καλοκαίρι τοῦ 1918.—*Σελ. 85*

26 Τό πρῶτο Πανρωσικό ἀγροτικό συνέδριο ἔγινε στήν Πετρούπολη ἀπό τίς 4 ὥς τίς 28 τοῦ Μάη 1917. Τήν πλειοψηφία στό συνέδριο τήν εἶχαν οἱ ἐσέροι καί οἱ ὁμάδες πού βρίσκονταν κοντά στούς ἐσέρους. Τό μεγαλύτερο μέρος ἀπό τούς ἀγρότες ἀντιπροσώπους τῶν κυβερνείων ἐκπροσωποῦσε τά ἀνώτερα στρώματα τῶν κουλάκων τοῦ χωριοῦ.—*Σελ. 92*

27 «Διακήρυξη τῶν δικαιωμάτων τοῦ στρατιώτη»—ἦταν ἡ Διαταγή πρός τό στρατό καί τό στόλο γιά τά βασικά δικαιώματα αὐτῶν πού ὑπηρετοῦσαν στίς ἔνοπλες δυνάμεις· τήν ἐξέδοσε ὁ ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης Κερένσκι στίς 11 τοῦ Μάη 1917. Ἡ «διακήρυξη» περιόριζε σημαντικά τά δικαιώματα πού οἱ φαντάροι εἶχαν κερδίσει τίς πρῶτες μέρες τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1917. Ἡ ἐσερο-μενσεβίκικη Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης χαιρέτησε μέ ἐπιδοκιμασία τή «διακήρυξη τῶν δικαιωμάτων τοῦ στρατιώτη», οἱ φαντάροι ὅμως καί οἱ ναῦτες τήν ὑποδέχτηκαν μέ συλλαλητήρια διαμαρτυρίας καί τήν ὀνόμασαν διακήρυξη στέρησης τῶν δικαιωμάτων.—*Σελ. 92*

28 «Βετσέρναγια Μπιρζιόφκα» («Ἀπογευματινή ἐφημερίδα τοῦ Χρηματιστηρίου»)—ἀπογευματινή ἔκδοση τῆς ἐφημερίδας «Μπιρζιεβίγιε Βέντομοστι». Ἡ «Μπιρζιεβίγιε Βέντομοστι» ἦταν αστική ἐφημερίδα πού ἔβγαινε στήν Πετρούπολη ἀπό τό 1880. Ἡ ὀνομασία «Μπιρζιόφκα» κατάντησε νά σημαίνει τόν χωρίς ἀρχές καί πουλημένο τύπο. Στά τέλη τοῦ Ὀχτώβρη 1917 τή «Μπιρζιόφκα» τήν ἔκλεισε ἡ Στρατιωτικο-επαναστατική ἐπιτροπή τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης.—*Σελ. 93*

29 Ὁ γραμματέας τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος τῆς Ἐλβετίας Ρόμπερτ Γκρίμ ἦρθε στή Ρωσία τό Μάη τοῦ 1917. Στίς ἀρχές τοῦ Ἰούνη οἱ ἀστικές ἐφημερίδες δημοσίευσαν τήν εἴδηση, πώς ὁ Γκρίμ πῆρε ὁδηγίες νά βολιδοσκοπήσει τό ἔδαφος γιά χωριστή εἰρήνη ἀνάμεσα στή Γερμανία καί τή Ρωσία. Γιά τό λόγο αὐτό ἡ Προσωρινή κυβέρνηση τόν ἀπέλασε ἀπό τή Ρωσία.—*Σελ. 97*

30 Τό πρῶτο Πανρωσικό συνέδριο τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν, πού τό προετοίμασε καί τό κάλεσε τό Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης, συνῆλθε ἀπό τίς 3-24 τοῦ 'Ιούνη 1917. Στό συνέδριο ἡ πλειοψηφία ἀνῆκε στούς ἐσέρους (285 ἀντιπρόσωποι) καί στούς μενσεβίκους (248 ἀντιπρόσωποι). Οἱ μπολσεβίκοι πού κεῖνο τόν καιρό βρίσκονταν σέ μειοψηφία μέσα στά Σοβιέτ, εἶχαν 105 ἀντιπροσώπους. Οἱ μπολσεβίκοι ξεσκέπασαν μέσα στό συνέδριο τόν ἱμπεριαλιστικό χαραχτήρα τοῦ πολέμου καί ἔδειξαν ὅτι ἡ συμφωνία μέ τήν ἀστική τάξη ὁδηγεῖ στήν καταστροφή. Γιά τή στάση ἀπέναντι στήν Προσωρινή κυβέρνηση καί τόν πόλεμο μίλησε ὁ Β. Ι. Λένιν. 'Ο Β. Ι. Λένιν ἀντιπαράθεσε στά συμφιλιωτικά συνθήματα τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων τή διεκδίκηση νά περάσει ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ. Τό συνέδριο διεξήχθηκε κάτω ἀπό τήν ἐπιρροή τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων.—*Σελ. 102*

31 «**Βόλια Ναρόντα**» («Λαϊκή θέληση»)—ἐφημερίδα, ὄργανο τῆς δεξιᾶς πτέρυγας τοῦ κόμματος τῶν σοσιαλεπαναστατῶν. Ἔβγαινε στήν Πετρούπολη ἀπό τίς 29 τοῦ 'Απρίλη ὥς τίς 24 τοῦ Νοέμβρη 1917.—*Σελ. 106*

32 'Η ἔκκληση «Πρός ὅλους τούς ἐργαζόμενους, πρός ὅλους τούς ἐργάτες καί φαντάρους τῆς Πετρούπολης» γράφτηκε μέ τήν εὐκαιρία τῆς διαδήλωσης τῶν ἐργατῶν καί φαντάρων, πού εἶχε ὁρίσει ἡ Κεντρική 'Επιτροπή καί ἡ 'Επιτροπή τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) γιά τίς 10 τοῦ 'Ιούνη 1917. Στήν ἀρχή βγῆκε σάν προκήρυξη στίς 9 τοῦ 'Ιούνη καί μοιράστηκε στίς συνοικίες τῆς Πετρούπολης. 'Η ἔκκληση ἐπρόκειτο νά δημοσιευτεῖ στό φύλλο τῆς «Πράβντα» καί τῆς «Σολντάτσκαγια Πράβντα» τῆς 10 τοῦ 'Ιούνη, ἐπειδή ὅμως τή νύχτα τῆς 9 πρός τίς 10 τοῦ 'Ιούνη ἡ ΚΕ τῶν μπολσεβίκων καί ἡ 'Επιτροπή τῆς Πετρούπολης τῶν μπολσεβίκων ἀναγκάστηκαν νά ἀναβάλουν τή διαδήλωση ἀφαιρέθηκε τό κείμενο ἀπό τά στερεότυπα τῆς «Πράβντα» καί τῆς «Σολντάτσκαγια Πράβντα». Μόνο λίγα φύλλα τῆς «Σολντάτσκαγια Πράβντα» μέ τό κείμενο τῆς ἔκκλησης πρόλαβαν νά κυκλοφορήσουν. Στίς 13 τοῦ 'Ιούνη ἡ ἔκκληση δημοσιεύτηκε στήν «Πράβντα» ἀρ. φύλλου 80 μετά τό ἄρθρο

«'Η ἀλήθεια γιά τή διαδήλωση». Στίς 17 καί 18 τοῦ 'Ιούνη 1917 ἡ ἔκκληση ἀναδημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα «Πράβντα» μέ τήν εὐκαιρία τῆς νέας διαδήλωσης, πού εἶχε ὁριστεῖ γιά τίς 18 τοῦ 'Ιούνη.—*Σελ. 109*

33 «'**Οκόπναγια Πράβντα**» («'Αλήθεια τῶν χαρακωμάτων»)—μπολσεβίκικη ἐφημερίδα, ἔβγαινε ἀπό τίς 30 τοῦ 'Απρίλη 1917 στή Ρίγα. Τά πρῶτα φύλλα της τά ἔβγαλε ἡ στρατιωτική ἐπιτροπή τοῦ συντάγματος Νοβολάντσοκ μέ μέσα πού διέθεταν οἱ ἴδιοι οἱ φαντάροι. 'Από τό ἕβδομο φύλλο της (17 τοῦ Μάη 1917) ἡ ἐφημερίδα ἔγινε ὄργανο τῆς στρατιωτικῆς ὀργάνωσης καί τοῦ ρωσικοῦ τμήματος τῆς 'Επιτροπῆς τῆς Ρίγας τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.), ἀπό τό φύλλο ἀρ. 26 (5 τοῦ 'Ιούλη 1917) ἔγινε ὄργανο τῆς στρατιωτικῆς ὀργάνωσης τῆς 12ης στρατιᾶς πού ἀνῆκε πρῶτα στήν 'Επιτροπή τῆς Ρίγας καί ἀργότερα στήν ΚΕ τῆς Σοσιαλδημοκρατίας τῆς Λεττονίας. Στίς 21 τοῦ 'Ιούλη 1917 τήν ἔκλεισαν, μά ὕστερα ἀπό δυό μέρες στίς 23 τοῦ 'Ιούλη, στή θέση τῆς «'Οκόπναγια Πράβντα» ἄρχισε νά ἐκδίδεται ἡ ἐφημερίδα «'Οκόπνι Ναμπάτ», ὄργανο τῆς 'Ενωμένης στρατιωτικῆς ὀργάνωσης τῆς σοσιαλδημοκρατίας τῆς Λεττονίας, πού ἔβγαινε ὥς τήν ἡμέρα πού οἱ γερμανοί κατέλαβαν τή Ρίγα. 'Από τίς 12 τοῦ 'Οχτώβρη ἡ «'Οκόπνι Ναμπάτ» ἄρχισε νά ξαναβγαίνει στήν πόλη Βέντεν. 'Από τίς 29 τοῦ 'Οχτώβρη 1917 ἡ ἐφημερίδα ξαναπῆρε τόν προηγούμενο τίτλο της—«'Οκόπναγια Πράβντα». 'Από τότε ἡ ἐφημερίδα αὐτή ἔβγαινε χωρίς διακοπή ὥς τό Φλεβάρη τοῦ 1918.—*Σελ. 115*

34 «**Σολντάτσκαγια Πράβντα**» («'Αλήθεια τοῦ φαντάρου»)—μπολσεβίκικη ἐφημερίδα, ἄρχισε νά ἐκδίδεται ἀπό τίς 15 τοῦ 'Απρίλη 1917 σάν ὄργανο τῆς στρατιωτικῆς ὀργάνωσης τῆς 'Επιτροπῆς τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) καί ἀπό τίς 19 τοῦ Μάη σάν ὄργανο τῆς Στρατιωτικῆς ὀργάνωσης τῆς ΚΕ τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.). 'Η «Σολντάτσκαγια Πράβντα» ἦταν πολύ δημοφιλής ἀνάμεσα στούς φαντάρους καί τούς ἐργάτες τῆς Πετρούπολης. Οἱ ἐργάτες πρόσφεραν χρήματα γιά νά βγαίνει ἡ ἐφημερίδα καί νά μοιράζεται δωρεάν στούς φαντάρους τοῦ μετώπου. 'Η ἐφημερίδα τυπωνόταν σέ 50 χιλιάδες φύλλα περίπου καί τά μισά ἀπ' αὐτά πήγαιναν στό μέτωπο. Τίς μέρες τοῦ 'Ιούλη τοῦ 1917, μαζί μέ τά γραφεῖα τῆς «Πράβντα» καταστράφηκαν καί τά

30. Ι. Β. Στάλιν, τόμος 3

γραφεῖα τῆς «Σολντάτσκαγια Πράβντα» καί ἡ ἐφημερίδα κλείστηκε ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση. Ξαναβγῆκε τίς πρῶτες μέρες μετά τήν ἐπανάσταση τοῦ Ὀχτώβρη καί ἐξακολούθησε νά βγαίνει χωρίς διακοπή ὥς τό Μάρτη τοῦ 1918.—*Σελ. 120*

35 Τό τυπογραφεῖο «Τρούντ», ὅπου τυπώνονταν οἱ μπολσεβίκικες ἐφημερίδες καί τά βιβλία, τό ἀγόρασε ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) στίς 22 τοῦ Ἀπρίλη 1917. Ὕστερα ἀπό ἔκκληση τῆς «Πράβντα» τά μέσα γιά τήν ἀγορά τοῦ τυπογραφείου τά πρόσφεραν οἱ ἴδιοι οἱ ἐργάτες καί οἱ φαντάροι. Στίς 6 τοῦ Ἰούλη τοῦ 1917 τό τυπογραφεῖο καταστράφηκε ἀπό τμήματα γιούγκερς καί κοζάκων.—*Σελ. 120*

36 Ἡ δεύτερη (ἔκτακτη) συνδιάσκεψη τῶν μπολσεβίκων τῆς πόλης τῆς Πετρούπολης συνῆλθε τήν 1 τοῦ Ἰούλη 1917. Πῆραν σ' αὐτή μέρος 145 ἀντιπρόσωποι, πού ἀντιπροσώπευαν 32.220 μέλη τοῦ κόμματος. Τή σύγκληση τῆς ἔκτακτης συνδιάσκεψης τήν ἐπέβαλε ἡ ὄξυνση τῆς πολιτικῆς κατάστασης στήν Πετρούπολη καί σ' ὅλη τή χώρα ἐξαιτίας τῆς ἐπίθεσης πού ἄρχισε στό μέτωπο καί οἱ ἀπόπειρες τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης νά ἀπομακρύνει ἀπό τήν Πετρούπολη τά ἐπαναστατικά συντάγματα καί νά «ἀποσυμφορήσει» τήν πόλη, ἀπομακρύνοντας τούς ἐπαναστάτες ἐργάτες κλπ. Μέ τά γεγονότα τῆς 3-5 τοῦ Ἰούλη οἱ ἐργασίες τῆς συνδιάσκεψης διακόπηκαν καί ξανάρχισαν μόλις στίς 16 τοῦ Ἰούλη. Ὅλη ἡ παραπέρα δουλιά τῆς συνδιάσκεψης διεξήχθη κάτω ἀπό τήν ἄμεση καθοδήγηση τοῦ Ι. Β. Στάλιν.—*Σελ. 124*

37 Ἡ ἔκτακτη σύσκεψη τῆς Μόσχας—κρατική σύσκεψη τῆς Μόσχας—κλήθηκε ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση στίς 12 τοῦ Αὐγούστου 1917. Ἡ πλειοψηφία ἀπ' αὐτούς πού πῆραν μέρος στή σύσκεψη ἦταν ἀντιπρόσωποι τῶν τσιφλικάδων, τῆς κεφαλαιοκρατίας, τοῦ σώματος τῶν στρατηγῶν, τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν καί τῶν ἀνώτερων στρωμάτων τῶν κοζάκων. Ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν Σοβιέτ καί τῆς ΚΕΕ ἀποτελοῦνταν ἀπό μενσεβίκους καί ἐσέρους. Στή σύσκεψη ὁ Κορνίλοφ, ὁ Ἀλεξέγιεφ, ὁ Καλέντιν καί ἄλλοι ἀνάπτυξαν ἕνα πρόγραμμα κατάπνιξης τῆς ἐπανάστασης. Ὁ Κερένσκι στό λόγο του ἀπείλησε πώς θά καταπνίξει τό ἐπαναστατικό κίνημα καί θά βάλει τέρμα στίς ἀπόπειρες τῶν ἀγροτῶν νά καταλάβουν τή γῆ τῶν τσιφλικάδων. Ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος μέ τήν ἔκκλησή της, πού τήν ἔγραψε ὁ Ι. Β. Στάλιν, κάλεσε τό προλεταριάτο νά διαμαρτυρηθεῖ ἐνάντια στή σύσκεψη τῆς Μόσχας. Τήν ἡμέρα πού ἄρχιζε ἡ σύσκεψη οἱ μπολσεβίκοι ὀργάνωσαν στή Μόσχα 24ωρη ἀπεργία, ὅπου πῆραν μέρος πάνω ἀπό 400 χιλιάδες ἄτομα. Συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας καί ἀπεργίες ἔγιναν καί σέ μιά σειρά ἄλλες πόλεις. Ὁ Ι. Β. Στάλιν ἀφιέρωσε μιά σειρά ἄρθρα γιά τό ξεσκέπασμα τοῦ ἀντεπαναστατικοῦ χαρακτήρα τῆς σύσκεψης τῆς Μόσχας (βλ. σ' αὐτόν τόν τόμο, σελ. 223, 232, 244, 249 κτλ).—*Σελ. 129*

38 Στίς 5 τοῦ Ἰούλη 1917 ἔφτασε ἀπό τό Χέλσινγκφορς στήν Πετρούπολη ἀντιπροσωπεία ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ στόλου τῆς Βαλτικῆς. Ἀφορμή γιά τόν ἐρχομό τῆς ἀντιπροσωπείας ἦταν ἡ ἀπόπειρα τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης νά χρησιμοποιήσει τά σκάφη τοῦ στόλου τῆς Βαλτικῆς ἐνάντια στούς ἐπαναστάτες ναῦτες τῆς Κρονστάνδης, πού πῆραν ἐνεργό μέρος στή διαδήλωση τῆς 3-4 τοῦ Ἰούλη στήν Πετρούπολη. Στίς 7 τοῦ Ἰούλη, μέ ἐντολή τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης, πιάστηκε ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Βαλτικῆς πού ἀποτελοῦνταν ἀπό 67 ἄτομα.—*Σελ. 129*

39 Ὁ ἀφοπλισμός τῶν ἐργατῶν τοῦ Σεστρορέτσκ ἔγινε στίς 11 τοῦ Ἰούλη 1917, μέ διαταγή τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης καί τή συγκατάθεση τῆς ἐσερομενσεβίκικης ΚΕΕ. Στούς ἐργάτες στάλθηκε τελεσίγραφο νά παραδώσουν τόν ὁπλισμό τους μέ τήν ἀπειλή ὅτι θά χρησιμοποιηθεῖ ἔνοπλη δύναμη. Συνελήφθηκαν τά μέλη τῆς ἐργοστασιακῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐργοστασίου ὅπλων τοῦ Σεστρορέτσκ ὅσοι ἦταν μπολσεβίκοι.—*Σελ. 129*

40 Ἡ διακήρυξη πού δημοσίευσε ἡ Προσωρινή κυβέρνηση στίς 8 τοῦ Ἰούλη 1917, περιεῖχε μιά σειρά δημαγωγικές ὑποσχέσεις, μέ τίς ὁποῖες ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, οἱ ἐσέροι καί οἱ μενσεβίκοι ἤθελαν νά καθησυχάσουν τίς μάζες ὕστερα ἀπό τά γεγονότα τῆς 3-5 τοῦ Ἰούλη. Ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ἔκανε ἔκκληση νά συνεχιστεῖ ὁ ἰμπεριαλιστικός πόλεμος καί γι' αὐτό ὑποσχόταν νά διεξάγει στήν καθορισμένη ἡμερομηνία—17 τοῦ Σεπτέμβρη—τίς ἐκλογές γιά τή Συνταχτική συνέλευση, νά

καταρτίσει τά νομοσχέδια γιά τό 8ωρο καί τίς κοινωνικές ἀσφαλίσεις κλπ. Παρά τόν καθαρά τυπικό χαρακτήρα πού εἶχε ἡ διακήρυξη τῆς 8 τοῦ Ἰούλη ἔγινε ἀντικείμενο ἐπίθεσης ἀπό τούς καντέτους, πού ἔβαλαν σάν ὅρο γιά τή συμμετοχή τους στήν κυβέρνηση τήν ἀκύρωση αὐτῆς τῆς διακήρυξης.—*Σελ. 136*

41 Καμκοφικοί—ὀπαδοί τοῦ Καμκόφ Μπ. (Κάτς), πού ἦταν ἕνας ἀπό τούς ἡγέτες τῆς ἀριστερῆς πτέρυγας τοῦ κόμματος τῶν ἐσέρων. Ἡ πτέρυγα αὐτή διαμορφώθηκε λίγες μέρες μετά τήν ἐπανάσταση τοῦ Φλεβάρη 1917.—*Σελ. 140*

42 Τό ἄρθρο «Νίκη τῆς ἀντεπανάστασης» δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα τῆς Κρονστάνδης «Προλεταρσκογιε Ντιέλο» ἀρ. 5, στίς 19 τοῦ Ἰούλη 1917, μέ τόν τίτλο «Θρίαμβος τῆς ἀντεπανάστασης».—*Σελ. 150*

43 Λόγια τοῦ Μουλέι-Χασάν, τοῦ μαύρου τῆς Τύνιδας, ἑνός ἀπό τούς ἥρωες τῆς τραγωδίας τοῦ Φ. Σίλλερ «Ἡ συνωμοσία τοῦ Φιέσκο στή Γένοβα» (Φ. Σίλλερ, Ἅπαντα, τόμ. 2ος, ἔκδοση τῆς «Ἀκαδημίας» 1936, σελ. 260).—*Σελ. 154*

44 Α. Χέντερσον—ἕνας ἀπό τούς ἡγέτες τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος (λεϊμποριστες). Στήν περίοδο τοῦ πρώτου παγκόσμιου πολέμου ὁ Χέντερσον ἦταν σοσιαλσωβινιστής καί μέλος τῆς κυβέρνησης τοῦ Λόυντ-Τζόρτζ.—*Σελ. 154*

Ὁ Α. Τομά ἦταν ἕνας ἀπό τούς ἡγέτες τοῦ Γαλλικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος. Στήν περίοδο τοῦ πρώτου παγκόσμιου πολέμου ἔγινε σοσιαλσωβινιστής καί μπῆκε στή γαλλική κυβέρνηση.—*Σελ. 154*

45 Ἡ ἔκκληση «Πρός ὅλους τούς ἐργαζόμενους, πρός ὅλους τούς ἐργάτες καί φαντάρους τῆς Πετρούπολης» γράφτηκε ἀπ' ἀφορμή τά γεγονότα τῆς 3-5 τοῦ Ἰούλη, μέ ἐντολή τῆς 2ης συνδιάσκεψης τῶν μπολσεβίκων τῆς Πετρούπολης. Στίς 25 τοῦ Ἰούλη 1917 (στήν πρώτη σελίδα τῆς ἐφημερίδας ἀπό λάθος μπῆκε ἡ ἡμερομηνία 24 τοῦ Ἰούλη) ἡ ἔκκληση δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι ἱ Σολντάτ» ἀρ. 2. Ἀναδημοσιεύτηκε τήν 1η τοῦ Αὐγούστου στό φύλλο ἀρ. 8 τῆς ἴδιας ἐφημερίδας ὕστερα ἀπό παράκληση τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων.—*Σελ. 157*

46 Τή σύσκεψη τῆς 21 τοῦ Ἰούλη, πού οἱ ἐσέροι καί οἱ μενσεβίκοι τήν ὀνόμασαν «ἱστορική», τήν κάλεσε ἡ Προσωρινή κυβέρνηση ἀπό ἀφορμή τήν κυβερνητική κρίση, πού προκάλεσε ἡ ἀποχώρηση τῶν καντέτων ἀπό τήν κυβέρνηση καί ἡ δήλωση τοῦ Κερένσκι ὅτι θά παραιτηθεῖ. Στή σύσκεψη πῆραν μέρος ἀντιπρόσωποι τῶν ἀστικῶν καί τῶν συμφιλιωτικῶν κομμάτων. Στή σύσκεψη οἱ καντέτοι ἔθεσαν σάν ὅρο τό σχηματισμό κυβέρνησης πού νά εἶναι ἀνεξάρτητη στίς ἐνέργειές της ἀπό τά Σοβιέτ καί τά δημοκρατικά κόμματα καί ἱκανή νά ἀποκαταστήσει μέ τρομοκρατικά μέτρα τήν «πειθαρχία» στό στρατό κλπ. Οἱ ἐσέροι καί οἱ μενσεβίκοι δέχτηκαν τόν ὅρο αὐτό καί ἀνάθεσαν στόν Κερένσκι νά σχηματίσει καινούργια Προσωρινή κυβέρνηση.—*Σελ. 161*

47 Λόγια ἀπό τό τραγούδι τοῦ ἀμερικανοῦ δημοκράτη ποιητῆ Οὐ. Οὐίτμαν (βλ. «Συλλογή ἐπαναστατικῶν τραγουδιῶν», ἔκδ. τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ, 1916, σελ. 9). —*Σελ. 163*

48 Πρόκειται γιά τήν ἔκτακτη συνδιάσκεψη τῶν μπολσεβίκων τῆς Πετρούπολης, πού ἔγινε ἀπό τήν 1-3 καί ἀπό τίς 16-20 τοῦ Ἰούλη 1917 (βλ. τή σημείωση 36), καί γιά τή δεύτερη συνδιάσκεψη τῶν μενσεβίκων τῆς Πετρούπολης, πού ἔγινε στίς 15-16 τοῦ Ἰούλη.—*Σελ. 165*

49 Τό ἄρθρο «Πρός τίς ἐκλογές τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης» γράφτηκε μέ τήν εὐκαιρία πού ἄρχισε ἡ προεκλογική καμπάνια γιά τίς ἐκλογές τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης, πού ἡ Προσωρινή κυβέρνηση εἶχε ορίσει γιά τίς 17 τοῦ Σεπτέμβρη 1917. Τό πρῶτο μέρος τοῦ ἄρθρου δημοσιεύτηκε στήν «Πράβντα», ἀρ. 99, στίς 5 τοῦ Ἰούλη 1917. Ἐπειδή ὅμως ὕστερ' ἀπό τίς μέρες τοῦ Ἰούλη ἡ «Πράβντα» κλείστηκε, ἡ δημοσίευση τοῦ ἄρθρου διακόπηκε. Μόνο στίς 27 τοῦ Ἰούλη 1917 δημοσιεύτηκε ὁλόκληρο τό ἄρθρο στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι ἱ Σολντάτ» ἀρ. 4.—*Σελ. 170*

50 Πανρωσική Ἀγροτική Ἕνωση—μικροαστική ὀργάνωση, πού ἱδρύθηκε τό 1905. Ἡ Ἕνωση αὐτή διεκδικοῦσε πολιτική ἐλευθερία, σύγκληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης καί κατάργηση τῆς ἀτομικῆς ἰδιοχτησίας τῆς γῆς. Τό 1906 ἡ Ἀγροτική

Ἕνωση διαλύθηκε. Τό 1917 ἡ Ἕνωση ξανάρχισε τή δράση της καί στίς 31 τοῦ Ἰούλη κάλεσε Πανρωσικό συνέδριο στή Μόσχα. Τό συνέδριο τάχθηκε ὑπέρ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ὑποστήριξης τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης, ὑπέρ τῆς συνέχισης τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου καί ἐνάντια στήν κατάληψη τῆς γῆς τῶν τσιφλικάδων ἀπό τούς ἀγρότες. Τό φθινόπωρο τοῦ 1917 ὁρισμένα μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀγροτικῆς Ἕνωσης πῆραν μέρος στά κατασταλτικά μέτρα ἐνάντια στίς ἀγροτικές ἐξεγέρσεις.—*Σελ. 170*

51 Τό Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν τῆς φρουρᾶς τῆς Πετρούπολης, πού ἀργότερα μετονομάστηκε Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης, δημιουργήθηκε στίς 14 τοῦ Ἀπρίλη 1917 ἀπό ἀντιπροσώπους στρατιωτικῶν μονάδων καί μερικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Πετρούπολης. Τό Σοβιέτ ἔβαλε σά βασικό σκοπό του τήν πάλη γιά νά δοθεῖ ὅλη ἡ γῆ στούς ἀγρότες, γιά νά κάνουν χρήση της χωρίς καμιά ἀποζημίωση. Τό Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης πάλαιβε ἐνάντια στή συμβιβαστική πολιτική τοῦ Πανρωσικοῦ Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν, πού βρισκόταν κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση δεξιῶν ἐσέρων. Ὕστερα ἀπό τή Σοσιαλιστική Ἐπανάσταση τοῦ Ὀχτώβρη τό Σοβιέτ πῆρε ἐνεργό μέρος στήν ὀργάνωση τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας στό χωριό καί στήν ἐφαρμογή στήν πράξη τοῦ διατάγματος γιά τή γῆ. Τό Φλεβάρη τοῦ 1918, μέ τήν ἀποστράτευση τοῦ παλιοῦ στρατοῦ ἔπαυσε πιά νά ὑπάρχει.—*Σελ. 174*

52 Τό 6ο συνέδριο τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) συνῆλθε στήν Πετρούπολη ἀπό τίς 26 τοῦ Ἰούλη ὥς τίς 3 τοῦ Αὐγούστου 1917. Τό συνέδριο ἄκουσε καί συζήτησε τίς παρακάτω εἰσηγήσεις: πολιτική καί ὀργανωτική ἔκθεση δράσης τῆς ΚΕ, ἐκθέσεις τῶν τοπικῶν ὀργανώσεων, πόλεμος καί διεθνής κατάσταση, πολιτική καί οἰκονομική κατάσταση, συνδικαλιστικό κίνημα, προεκλογική καμπάνια γιά τή Συνταχτική συνέλευση. Τό συνέδριο ψήφισε τό νέο καταστατικό τοῦ κόμματος καί ἔβγαλε εἰδική ἀπόφαση γιά τήν ὀργάνωση τῶν ἑνώσεων τῆς νεολαίας. Ὁ Ι. Β. Στάλιν ἔκανε τήν ἔκθεση δράσης τῆς ΚΕ καί τήν εἰσήγηση γιά τήν πολιτική κατάσταση. Τό συνέδριο ἀπόριψε τίς τροτσκιστικές προτάσεις τοῦ Μπουχάριν καί τοῦ Πρεο-

μπραζένσκι, πού ἐπιχείρησαν νά τορπιλίσουν τόν προσανατολισμό τοῦ κόμματος πρός τή σοσιαλιστική ἐπανάσταση καί ψήφισε τήν ἀπόφαση γιά τήν πολιτική κατάσταση πού πρότεινε ὁ Ι. Β. Στάλιν. Τό συνέδριο προσανατόλισε τό κόμμα πρός τήν ἔνοπλη ἐξέγερση, τή σοσιαλιστική ἐπανάσταση.—*Σελ. 179*

53 Φρίντριχ Ἄντλερ—ἕνας ἀπό τούς ἡγέτες τῆς αὐστριακῆς σοσιαλδημοκρατίας. Τό 1916 σέ ἔνδειξη διαμαρτυρίας κατά τοῦ πολέμου, ὁ Φρίντριχ Ἄντλερ σκότωσε τόν πρωθυπουργό τῆς Αὐστρίας Στιούρκ. Γιά τήν ἐνέργειά του αὐτή καταδικάστηκε τό Μάη τοῦ 1917 σέ θάνατο. Ὅταν βγῆκε ἀπό τή φυλακή τό 1918 ὁ Ἄντλερ πῆρε ἐχθρική θέση ἀπέναντι στήν ἐπανάσταση τοῦ Ὀχτώβρη.—*Σελ. 180*

54 Στίς 4 τοῦ Ἰούλη 1917 μοιράστηκε στίς ἐργατικές συνοικίες ἡ παρακάτω ἔκκληση:

«Σύντροφοι ἐργάτες καί φαντάροι τῆς Πετρούπολης! Τώρα πού ἡ ἀντεπαναστατική κεφαλαιοκρατία τάχθηκε ἀπροκάλυπτα ἐνάντια στήν ἐπανάσταση, ἄς πάρει τό Πανρωσικό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν ὅλη τήν ἐξουσία στά χέρια του.

Αὐτή εἶναι ἡ θέληση τοῦ ἐπαναστατημένου πληθυσμοῦ τῆς Πετρούπολης, πού ἔχει τό δικαίωμα μέ μιά **εἰρηνική καί ὀργανωμένη** διαδήλωσή του νά κάνει γνωστή τή θέλησή του αὐτή στίς Ἐκτελεστικές Ἐπιτροπές τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν ὅλης τῆς Ρωσίας, πού συνεδριάζουν αὐτή τή στιγμή.

Ζήτω ἡ θέληση τῶν ἐπαναστατῶν ἐργατῶν καί φαντάρων!

Ζήτω ἡ ἐξουσία τῶν Σοβιέτ!

Ἡ κυβέρνηση συνασπισμοῦ χρεωκόπησε. Ἡ κυβέρνηση συνασπισμοῦ βρίσκεται σέ ἀποσύνθεση γιατί δέν εἶναι σέ θέση νά ἐκπληρώσει τά καθήκοντα γιά τά ὁποῖα εἶχε δημιουργηθεῖ. Μπροστά στήν ἐπανάσταση μπαίνουν μεγάλα καί πολύ δύσκολα καθήκοντα. Χρειάζεται μιά καινούργια ἐξουσία, πού χέρι μέ χέρι μέ τό ἐπαναστατικό προλεταριάτο, μέ τόν ἐπαναστατημένο στρατό καί τήν ἐπαναστατική ἀγροτιά θά καταπιαστεῖ ἀποφασιστικά νά στερεώσει καί νά ἐπεκτείνει τίς καταχτήσεις τοῦ λαοῦ. Τέτια ἐξουσία μπορεῖ νά εἶναι μόνο ἡ ἐξουσία τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν.

Χτές ἡ ἐπαναστατική φρουρά τῆς Πετρούπολης καί οἱ ἐργάτες κατέβηκαν στούς δρόμους γιά νά διακηρύξουν τό σύνθημα: „Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!". Σᾶς καλοῦμε νά μετατρέψετε τήν ἐκδήλωση αὐτή πού ἄρχισε στά συντάγματα καί στά ἐργοστάσια σέ εἰρηνική καί ὀργανωμένη διαδήλωση τῆς θέλησης ὅλης τῆς Πετρούπολης τῶν ἐργατῶν, τῶν φαντάρων, καί τῶν ἀγροτῶν.

Ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ ΣΔΕΚΡ
Ἡ Ἐπιτροπή τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ
Ἡ Ἐπιτροπή τῆς Μεζραγιόνκα τοῦ ΣΔΕΚΡ
Ἡ Στρατιωτική ὀργάνωση τῆς ΚΕ τοῦ ΣΔΕΚΡ
Ἡ Ἐπιτροπή τοῦ ἐργατικοῦ τμήματος τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί φαντάρων βουλευτῶν».—Σελ. 188

55 Τό **«Λιστόκ Πράβντι»** («Ἐφημερίδα τῆς Ἀλήθειας»)—κυκλοφόρησε στίς 6 τοῦ Ἰούλη 1917 ἀντί τοῦ ταχτικοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἐφημερίδας «Πράβντα», πού οἱ γιοῦγκερς ἔσπασαν τά γραφεῖα της. Στό «Λιστόκ Πράβντι» δημοσιεύτηκε μέ τόν τίτλο «Ἡσυχία καί αὐτοκυριαρχία» ἡ ἔκκληση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.), τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) καί τῆς Στρατιωτικῆς ὀργάνωσης τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.).—*Σελ. 189*

56 **«Ζιβόγιε Σλόβο»** («Ζωντανός λόγος»)—λαχανοφυλλάδα μαυροεκατονταρχίτικου τύπου πού ἔβγαινε στήν Πετρούπολη. Τό 1917 ἡ ἐφημερίδα αὐτή ἔκανε ζύμωση γιά πογκρόμ ἐνάντια στούς μπολσεβίκους. Ἔβγαινε ὥς τήν ἐπανάσταση τοῦ Ὀχτώβρη.—*Σελ. 191*

57 Τήν προκήρυξη «Σέ δικαστήριο οἱ συκοφάντες» τήν ἔβγαλε ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) ὕστερα ἀπό τίς 5 τοῦ Ἰούλη. Ἡ προκήρυξη δημοσιεύτηκε στίς 9 τοῦ Ἰούλη 1917 στήν ἐφημερίδα «Βολνά», πού τήν ἔβγαζε ἡ Ἐπιτροπή τοῦ Χέλσινγκφορς τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.). Ἡ προκήρυξη ἔλεγε: «Ἡ ἀντεπανάσταση θέλει νά ἀποκεφαλίσει μέ τόν ἁπλούστερο τρόπο τήν ἐπανάσταση, σπέρνοντας τή σύγχιση μέσα στίς μάζες καί ξεσηκώνοντάς τες ἐνάντια στούς πιό λαοφιλεῖς ἀρχηγούς καί τούς πιό ἄξιους ἀγωνιστές τῆς ἐπανάστασης... Ἀπαιτοῦμε ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση καί τήν Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν **νά γίνουν ἀμέσως δημόσια ἀνακρίσεις** σχετικά μέ τά περιστατικά τῆς πρόστυχης συνωμοσίας πού ἐξύφαναν οἱ πογκρομιστές καί οἱ πληρωμένοι συκοφάντες ἐνάντια στήν τιμή καί τή ζωή τῶν ἡγετῶν τῆς ἐργατικῆς τάξης... Νά παραπεμφθοῦν σέ δίκη οἱ συκοφάντες καί ὅλοι ἐκεῖνοι πού βάζουν σέ κυκλοφορία αὐτές τίς συκοφαντίες. Στόν πάσσαλο τῆς ἀτιμίας οἱ πογκρομιστές καί οἱ ψευδολόγοι!».—*Σελ. 192*

58 Μπεζραμπότνι εἶναι τό ψευδώνυμο τοῦ Δ. Ζ. Μανουήλσκι.—*Σελ. 195*

59 Στίς 27 τοῦ Ἰούλη 1917 τά κλιμάκια τοῦ οὐκρανικοῦ συντάγματος Μπογντάν Χμελνίτσκι, πού κατευθύνονταν στό μέτωπο, πυροβολήθηκαν ἀπό τούς κοζάκους καί τούς θωρακοφόρους στούς σταθμούς πού βρίσκονται κοντά στό Κίεβο καί στό σταθμό τοῦ ἴδιου τοῦ Κίεβου.—*Σελ. 201*

60 Ἡ Διαταγή ἀρ. 1 ἐκδόθηκε τήν 1 τοῦ Μάρτη 1917 ἀπό τό Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης, ὕστερα ἀπό ἀπαίτηση τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαναστατικῶν στρατιωτικῶν τμημάτων, πού δήλωσαν ὅτι μεγαλώνει ἡ δυσπιστία τῶν φαντάρων πρός τήν προσωρινή ἐπιτροπή τῆς Κρατικῆς Δούμας καί πρός τή στρατιωτική ἐπιτροπή, πού διόρισε ἡ προσωρινή ἐπιτροπή.

Ἡ «Διαταγή» πρότεινε στά στρατιωτικά τμήματα (λόχους, τάγματα κλπ.) νά ἐκλέγουν Ἐπιτροπές στρατιωτῶν, νά στέλνουν τούς ἀντιπροσώπους τους στά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν, παραχωροῦσε τόν ὁπλισμό τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων στή διάθεση τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν στρατιωτῶν, ἐπέτρεπε νά ἐκτελοῦνται οἱ διαταγές τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς μόνο στίς περιπτώσεις πού δέν ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τίς διαταγές καί τίς ἀποφάσεις τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν κλπ.—*Σελ. 207*

61 Ὁ Ι. Β. Στάλιν ἀναφέρεται στή μπροσούρα τοῦ Λένιν «Γιά τά συνθήματα» πού γράφτηκε τόν Ἰούλη τοῦ 1917 (βλ. Β. Ι. Λένιν, ρωσ. ἔκδ., Ἅπαντα, τόμ. 21ος, σελ. 33).—*Σελ. 212*

62 Τό ἄρθρο «'Ενάντια στή σύσκεψη τῆς Μόσχας» γράφτηκε ἀπό τό Ι. Β. Στάλιν κατ' ἐντολή τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.). 'Η Κ. 'Επιτροπή τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) συζήτησε γιά τή σύσκεψη αὐτή στίς 5 Αὐγούστου 1917, κι ἀποφάσισε νά ἐκδόσει τήν ἀπόφαση πού πῆρε νά κυκλοφορήσει σχετική προκήρυξη καί νά δημοσιεύσει στό κεντρικό ὄργανο σειρά ἀπό ἄρθρα γιά τό ἴδιο ζήτημα. Τό ἄρθρο «'Ενάντια στή σύσκεψη τῆς Μόσχας» δημοσιεύτηκε ἀρχικά σάν κύριο ἄρθρο στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι ἰ Σολντάτ», ἀρ. 14, ἔπειτα στίς 12 τοῦ Αὐγούστου 1917, στήν ἐφημερίδα τῆς Κρονστάνδης «Προλετάρσκογιε Ντιέλο» καί στίς 13 τοῦ Αὐγούστου στό πρῶτο φύλλο τῆς ἐφημερίδας «Προλετάριος», σάν ἔκκληση τῆς ΚΕ τοῦ κόμματος. 'Εκτός ἀπ' αὐτό τό ἄρθρο «'Ενάντια στή σύσκεψη τῆς Μόσχας» κυκλοφόρησε καί σάν προκήρυξη.

Στήν ἔκκληση καί στήν προκήρυξη οἱ τελευταῖες σειρές τοῦ ἄρθρου ἀντικαταστάθηκαν μέ τά παρακάτω λόγια:

«Σύντροφοι! 'Οργανῶστε συγκεντρώσεις καί συλλαλητήρια καί πάρτε ἀποφάσεις διαμαρτυρίας ἐνάντια στή „σύσκεψη τῆς Μόσχας"! 'Ενωθεῖτε μέ τούς ἐργάτες τοῦ Πουτίλοφ καί ὀργανῶστε σήμερα σέ ἔνδειξη διαμαρτυρίας ἐνάντια στή „σύσκεψη" ἔρανο ὑπέρ τοῦ τύπου τοῦ κόμματος, πού ὑφίσταται καθημερινές διώξεις. Μήν παρασύρεστε ἀπό τίς προκλήσεις καί μήν κάνετε σήμερα καμιά ἐκδήλωση στούς δρόμους.!»—*Σελ. 223*

63 Τό ζήτημα τῆς συνδιάσκεψης τῆς Στοκχόλμης δημιουργήθηκε τόν 'Απρίλη τοῦ 1917. 'Ο δανός σοσιαλδημοκράτης Μπόργκμπεργκ ἦρθε στήν Πετρούπολη καί ἐξ ὀνόματος τῆς 'Ενωμένης ἐπιτροπῆς τῶν ἐργατικῶν κομμάτων τῆς Δανίας, τῆς Νορβηγίας καί τῆς Σουηδίας κάλεσε τά σοσιαλιστικά κόμματα τῆς Ρωσίας νά πάρουν μέρος στή συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης πού θά συζητοῦσε τό ζήτημα τῆς σύναψης εἰρήνης. 'Η ἐσερομενσεβίκικη 'Εκτελεστική 'Επιτροπή καί ἔπειτα καί τό Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης ἀποφάσισαν νά πάρουν μέρος στή συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης καί νά ἀναλάβουν τήν πρωτοβουλία γιά τή σύγκλησή της. 'Η 7η Πανρωσική συνδιάσκεψη τῶν μπολσεβίκων (τοῦ 'Απρίλη) τάχθηκε ἀνεπιφύλαχτα κατά τῆς συμμετοχῆς στή συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης καί ξεσκέπασε τόν ἰμπεριαλιστικό χαραχτήρα της. Στίς 6 Αὐγούστου, στή συνεδρίαση τῆς ΚΕΕ, τήν ὥρα πού συζητοῦνταν τό ζήτημα τῆς συνδιάσκεψης τῆς Στοκχόλμης, πῆρε τό λόγο ὁ Κάμενεφ καί ἔκανε ἔκκληση νά πάρουν μέρος στή συνδιάσκεψη. 'Η μπολσεβίκικη ὁμάδα τῆς ΚΕΕ ξεχώρισε τίς εὐθύνες της σχετικά μέ τό λόγο τοῦ Κάμενεφ. 'Η Κεντρική 'Επιτροπή τοῦ κόμματος καταδίκασε τήν ἄποψή του καί ἀποφάσισε νά διευκρινίσει στό κεντρικό ὄργανο τίς ἀπόψεις τοῦ κόμματος πάνω στό ζήτημα αὐτό. Στίς 9 Αὐγούστου δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι ἰ Σολντάτ» τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Καί πάλι γιά τή Στοκχόλμη» καί στίς 16 Αὐγούστου στήν ἐφημερίδα «Προλετάριος» δημοσιεύτηκε τό γράμμα τοῦ Β. Ι. Λένιν «Γιά τό λόγο τοῦ Κάμενεφ στήν ΚΕΕ ἀπ' ἀφορμή τή συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης».—*Σελ. 227*

64 'Η 'Εκτελεστική 'Επιτροπή τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης, ἀποφάσισε νά στείλει τόν 'Απρίλη τοῦ 1917 ἀντιπροσωπεία στίς οὐδέτερες καί συμμαχικές χῶρες γιά τήν προετοιμασία τῆς συνδιάσκεψης τῆς Στοκχόλμης. Τό πρῶτο Πανρωσικό συνέδριο τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν ἐπικύρωσε τήν ἀπόφαση τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης. 'Η ἀντιπροσωπεία ἐπισκέφτηκε τήν 'Αγγλία, τή Γαλλία, τήν 'Ιταλία καί τή Σουηδία, ὅπου ἔκανε διαπραγματεύσεις μέ ἀντιπροσώπους τῶν διαφόρων σοσιαλιστικῶν κομμάτων. 'Η συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης δέν πραγματοποιήθηκε.—*Σελ. 228*

65 Τό μακρό κοινοβούλιο εἶναι τό κοινοβούλιο τῆς ἐποχῆς τῆς ἀγγλικῆς ἀστικῆς ἐπανάστασης τοῦ 17ου αἰώνα, πού συνεδρίαζε ἐπί 13 χρόνια (1640-1653).—*Σελ. 233*

66 'Η λεγόμενη προκαταρχτική ἤ «ἀνεπίσημη σύσκεψη τῶν κοινωνικῶν παραγόντων» ἔγινε στή Μόσχα στίς 8-10 τοῦ Αὐγούστου 1917. 'Η σύσκεψη εἶχε σκοπό νά συνενώσει τούς αστοτσιφλικάδικους κύκλους μέ τή στρατοκρατία καί νά ἐπεξεργαστεῖ μιά ἑνιαία πολιτική πλατφόρμα γιά τήν ἐπικείμενη Κρατική σύσκεψη. Στή σύσκεψη ἱδρύθηκε ἡ ἀντεπαναστατική «"Ενωση τῶν κοινωνικῶν παραγόντων».—*Σελ. 235*

67 Τό Σέιμ (Βουλή) τῆς Φιλανδίας, πού συγκλήθηκε στά τέλη τοῦ Μάρτη 1917, ζήτησε νά πραγματοποιηθεῖ ἡ αὐτονομία τῆς Φιλανδίας. Ὕστερα ἀπό μακρόχρονες συζητήσεις μέ τήν Προσωρινή κυβέρνηση χωρίς κανένα ἀποτέλεσμα, ἡ Βουλή τῆς Φιλανδίας ψήφισε στίς 5 τοῦ Ἰούλη τοῦ 1917 τό «Νόμο γιά τήν ἀνώτατη ἐξουσία». Σύμφωνα μ' αὐτό τό νόμο ἡ ἐξουσία τοῦ Σέιμ ἐπεκτεινόταν σ' ὅλες τίς πλευρές τῆς ζωῆς τῆς Φιλανδίας, ἐξόν ἀπό τά ζητήματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας καί τῆς στρατιωτικῆς διοίκησης, πού ἀνῆκαν στή δικαιοδοσία τῶν πανρωσικῶν ὀργάνων. Στίς 18 τοῦ Ἰούλη 1917 ἡ Προσωρινή κυβέρνηση δήλωσε πώς ὁ νόμος πού ψήφισε ἡ Φιλανδική Βουλή προκαταλαμβάνει τή θέληση τῆς Συνταχτικῆς συνέλευσης καί διέλυσε τή Βουλή.—*Σελ. 240*

68 Ἡ κεντρική Ράντα (Βουλή) τῆς Οὐκρανίας δημιουργήθηκε τόν Ἀπρίλη τοῦ 1917 ἀπό ἀστικά καί μικροαστικά κόμματα καί ὁμάδες τῆς Οὐκρανίας. Στίς παραμονές τῶν γεγονότων τοῦ Ἰούλη ὀργανώθηκε ἡ Γενική γραμματεία τῆς Ράντα σάν ἀνώτατο διοικητικό ὄργανο τῆς Οὐκρανίας. Ὕστερα ἀπό τό χτύπημα τῆς διαδήλωσης τοῦ Ἰούλη στήν Πετρούπολη ἡ Προσωρινή κυβέρνηση, ἐφαρμόζοντας πολιτική ἐθνικῆς καταπίεσης, ἀφαίρεσε ἀπό τήν Οὐκρανία τό λεκανοπέδιο τοῦ Ντονέτς, τήν περιφέρεια τοῦ Αἰκατερινοσλάβ καί μερικές ἄλλες περιφέρειες τῆς Οὐκρανίας. Ἡ ἀνώτατη ἐξουσία τῆς Οὐκρανίας πέρασε σέ εἰδικό ἐπίτροπο, πού διοριζόταν ἀπό τήν Προσωρινή κυβέρνηση. Ὡστόσο μπροστά στήν ἀπειλή τῆς ἐπερχόμενης προλεταριακῆς ἐπανάστασης, οἱ ἡγέτες τῆς Ράντα κατάληξαν πολύ γρήγορα σέ συμφωνία μέ τήν Προσωρινή κυβέρνηση καί ἡ Ράντα ἔγινε τό προπύργιο τῆς ἀστικῆς-ἐθνικιστικῆς ἀντεπανάστασης στήν Οὐκρανία.—*Σελ. 240*

69 **«Ἰσβέστια Πετρογκράντσκοβο Σοβέτα ραμπότσιχ ἰ σολντάτσκιχ ντεπουτάτοφ»** («Νέα τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης»)—ἐφημερίδα πού ἄρχισε νά βγαίνει ἀπό τίς 28 τοῦ Φλεβάρη 1917. Ὅταν στό 1ο Πανρωσικό συνέδριο τῶν Σοβιέτ δημιουργήθηκε ἡ Κεντρική Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν, ἡ ἐφημερίδα ἔγινε ὄργανο τῆς ΚΕΕ καί ἀπό τήν 1 τοῦ Αὐγούστου 1917 (ἀρ. 132) ἔβγαινε μέ τόν τίτλο «Νέα τῆς

Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης». Σ' ὅλο αὐτό τό διάστημα ἡ ἐφημερίδα βρισκόταν στά χέρια τῶν μενσεβίκων καί τῶν ἐσέρων καί πολεμοῦσε ἀμείλιχτα τό Μπολσεβίκικο Κόμμα. Ἀπό τίς 27 τοῦ Ὀχτώβρη 1917, ὕστερα ἀπό τό δεύτερο Πανρωσικό συνέδριο τῶν Σοβιέτ ἡ «Ἰσβέστια» ἔγινε τό ἐπίσημο ὄργανο τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας. Τό Μάρτη τοῦ 1918 μαζί μέ τήν ΚΕΕ καί τό Συμβούλιο τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ καί ἡ ἐφημερίδα μεταφέρθηκε ἀπό τήν Πετρούπολη στή Μόσχα.—*Σελ. 246*

70 Στίς 19 τοῦ Αὐγούστου 1917 ὁ γερμανικός στρατός ἄρχισε τή διάσπαση τοῦ μετώπου κοντά στή Ρίγα. Τά ρωσικά στρατεύματα πρόβαλαν ἐπίμονη ἀντίσταση, ἡ Ἀνώτατη ὅμως Διοίκηση ἔδωσε μέσω τοῦ Κορνίλοφ τή διαταγή τῆς ὑποχώρησης καί στίς 21 τοῦ Αὐγούστου οἱ γερμανοί κατέλαβαν τή Ρίγα. Ὁ Κορνίλοφ παράδωσε τή Ρίγα μέ σκοπό νά δημιουργήσει ἀπειλή γιά τήν ἐπαναστατική Πετρούπολη, νά πετύχει τήν ἀπομάκρυνση τῶν ἐπαναστατημένων στρατευμάτων ἀπό τήν Πετρούπολη καί νά δυσκολύνει τήν πραγματοποίηση τῆς ἀντεπαναστατικῆς συνωμοσίας.—*Σελ. 248*

71 **«Νόβογιε Βρέμια»** («Νέοι Καιροί»)—ἐφημερίδα πού ἔβγαινε στήν Πετρούπολη ἀπό τό 1868. Ὄργανο τῶν ἀντιδραστικῶν κύκλων τῶν εὐγενῶν καί τῆς ἀνώτερης γραφειοκρατίας. Ἀπό τό 1905 ἔγινε ἕνα ἀπό τά ὄργανα τῶν μαυροεκατονταρχιτῶν. Κλείστηκε στά τέλη τοῦ Ὀχτώβρη τοῦ 1917.—*Σελ. 253*

72 **«Ρούσκιγιε Βέντομοστι»** («Ρωσικά Νέα»)—ἐφημερίδα πού ἐκδιδόταν στή Μόσχα ἀπό τό 1863. Ἐξέφραζε τά συμφέροντα τῶν φιλελεύθερων τσιφλικάδων καί τῆς ἀστικῆς τάξης. Κλείστηκε τό 1918 μαζί μέ ἄλλες ἀντεπαναστατικές ἐφημερίδες. —*Σελ. 272*

73 Ὑπόθεση Ντρέιφους—σκηνοθετημένη δίκη πού ὀργάνωσαν οἱ ἀντιδραστικοί κύκλοι τῆς Γαλλίας. Στή δίκη αὐτή τό στρατοδικεῖο καταδίκασε τό 1894 τόν ἀξιωματικό τοῦ γαλλικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἑβραῖο Ντρέιφους σέ ἰσόβια δεσμά, στηριζόμενο σέ μιά ὁλοφάνερα πλαστή κατηγορία γιά κατασκοπεία καί ἔσχατη προδοσία. Στή Γαλλία φούντωσε τότε ἕνα πλατύ

καί μαζικό κίνημα γιά τήν ὑπεράσπιση τοῦ Ντρέιφους, πού ἀποκάλυψε τή διαφθορά τῆς δικαιοσύνης. Τό κίνημα αὐτό ὄξυνε τόν πολιτικό ἀγώνα ἀνάμεσα στούς ρεπουμπλικάνους καί τούς μοναρχικούς. Τό 1899 ὁ Ντρέιφους πῆρε χάρη καί ἀφέθηκε ἐλεύθερος. Τό 1906 ἔγινε ἀναθεώρηση τῆς δίκης καί ὁ Ντρέιφους ἀθωώθηκε.—*Σελ. 289*

74 «Times» («Χρόνος»)—ἔγκυρη ἐφημερίδα τῆς ἀγγλικῆς μεγάλης κεφαλαιοκρατίας, πού βγαίνει στό Λονδίνο ἀπό τό 1788. —*Σελ. 290*

75 «Matin» («Πρωία»)—ἀστική ἐφημερίδα πού βγαίνει στό Παρίσι ἀπό τό 1884.—*Σελ. 290*

76 Τό ἄρθρο «Εἴτε-εἴτε» εἶχε δημοσιευτεῖ παλιότερα μέ ὁρισμένες περικοπές στήν ἐφημερίδα «Προλετάριος», ἀρ. φύλλου 10, τῆς 24 τοῦ Αὐγούστου 1917, μέ τόν τίτλο «Ποῦ βρίσκεται ἡ διέξοδος;».—*Σελ. 294*

77 «Ρούσκαγια Βόλια» («Ρωσική θέληση»)—ἀστική ἐφημερίδα πού χρηματοδοτοῦνταν ἀπό τίς μεγάλες τράπεζες. Ἔβγαινε στήν Πετρούπολη ἀπό τίς 15 τοῦ Δεκέμβρη 1916 ὥς τίς 25 τοῦ Ὀχτώβρη 1917.—*Σελ. 298*

78 Τό ἄρθρο «Ἡ συνωμοσία συνεχίζεται» δημοσιεύτηκε στίς 28 Αὐγούστου 1917 στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι», ἀρ. φύλλου 5. Τήν ἡμέρα αὐτή, ἀπό ἀφορμή τό πραξικόπημα τοῦ Κορνίλοφ, βγῆκε ἐκτός ἀπό τό ταχτικό φύλλο τῆς ἐφημερίδας καί ἔκτακτη μονοσέλιδη ἔκδοση. Τήν ἑπόμενη, στίς 29 τοῦ Αὐγούστου, τό ἄρθρο «Ἡ συνωμοσία συνεχίζεται» ξαναδημοσιεύτηκε, στήν ἐφημερίδα, «Ραμπότσι» ἀρ. φύλλου 6, μέ τόν τίτλο «Πολιτικά σχόλια».—*Σελ. 307*

79 «Temps» («Χρόνος»)—ἀστική ἐφημερίδα πού ἔβγαινε στό Παρίσι ἀπό τό 1829 ὥς τό 1942 μέ μιά διακοπή ἀπό τό 1842 ὥς τό 1861.—*Σελ. 336*

80 Ἡ ἀπόφαση τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. φύλλου 21, τῆς 27 Σεπτέμβρη 1917.—*Σελ. 336*

81 Ἡ ἀπεργία τῶν σιδηροδρομικῶν βάσταξε ἀπό τίς 24 τοῦ Σεπτέμβρη ὥς τίς 26 τοῦ Σεπτέμβρη 1917. Οἱ ἐργάτες καί οἱ ὑπάλληλοι τῶν σιδηροδρόμων ζητοῦσαν αὔξηση τῶν μισθῶν καί τῶν ἡμερομισθίων, ἐφαρμογή τοῦ 8ωρου καί βελτίωση τῆς τροφοδοσίας τους. Ἡ ἀπεργία ἀγκάλιασε ὅλο τό σιδηροδρομικό δίχτυ τῆς χώρας καί εἶχε τή συμπάθεια καί τήν ὑποστήριξη τῶν ἐργατῶν τῆς βιομηχανίας.—*Σελ. 367*

82 Διακήρυξη τῆς 14 Αὐγούστου—τό πρόγραμμα τῆς λεγόμενης «ἐπαναστατικῆς δημοκρατίας». Τήν ἀνακοίνωσε ὁ Τσχέιντζε στήν κρατική σύσκεψη τῆς Μόσχας, ἐξ ὀνόματος τῆς ἐσερομενσεβίκικης πλειοψηφίας τῆς ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν, τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πανρωσικοῦ Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν καί ἄλλων ὀργανώσεων. Ἡ διακήρυξη καλοῦσε τίς μάζες νά ὑποστηρίξουν τήν Προσωρινή κυβέρνηση.—*Σελ. 370*

83 Λιμπερντάντσι (ἤ λιμπερντάνι)—εἰρωνικό παρατσούκλι τῶν μενσεβίκων ἡγετῶν Λίμπερ καί Ντάν καί τῶν ὀπαδῶν τους, πού τούς τό κόλλησε τό χρονογράφημα τοῦ Ντ. Μπέντνι «Λιμπερντάν» πού δημοσιεύτηκε στίς 25 Αὐγούστου 1917 στή μπολσεβίκικη ἐφημερίδα τῆς Μόσχας «Σοσιαλδημοκράτης», ἀρ. φύλλου 141.—*Σελ. 370*

84 «Τοργκόβο-Προμίσλεναγια Γκαζέτα» («Ἐφημερίδα ἐμπορίου καί βιομηχανίας»)—ἀστική ἐφημερίδα, πού ἔβγαινε στήν Πετρούπολη ἀπό τό 1893 ὥς τό 1918.—*Σελ. 373*

85 «Ὄμπσεγιε Ντιέλο» («Κοινή ὑπόθεση»)—καθημερινή ἀπογευματινή ἐφημερίδα, πού τήν ἔβγαλε ὁ Β. Μπούρτσεφ τό Σεπτέμβρη καί Ὀχτώβρη τοῦ 1917 στήν Πετρούπολη. Ἡ ἐφημερίδα ὑποστήριζε τόν Κορνίλοφ καί ἔκανε λυσσασμένη συκοφαντική ἐκστρατεία ἐνάντια στά Σοβιέτ καί τούς μπολσεβίκους.—*Σελ. 382*

86 Τό 2ο Πανρωσικό συνέδριο τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν, μέ συμμετοχή τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν βουλευτῶν τῶν νομῶν καί κυβερνείων, ἄρχισε τίς ἐργασίες του στήν Πετρούπολη στίς 25 τοῦ Ὀχτώβρη 1917. Τό συνέδριο ἔκανε ὅλο-ὅλο δυό συνεδριάσεις στίς 25 καί στίς 26 τοῦ Ὀχτώβρη. Ὥς τή στιγμή πού ἄνοιξε τό

συνέδριο εἶχαν ἔρθει 649 ἀντιπρόσωποι. Ἡ πιό μεγάλη ὁμάδα στό συνέδριο ἦταν ἡ μπολσεβίκικη ὁμάδα πού ἀποτελοῦνταν ἀπό 390 ἀντιπρόσωπους. Οἱ μενσεβίκοι, οἱ δεξιοί ἐσέροι καί οἱ ὀπαδοί τοῦ Μπούντ ἀποχώρησαν ἀπό τό συνέδριο ἀμέσως μέ τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν του γιατί ἀρνήθηκαν ν' ἀναγνωρίσουν τή σοσιαλιστική ἐπανάσταση.

Τό 2ο συνέδριο τῶν Σοβιέτ ἀνάγγειλε ὅτι ἡ ἐξουσία πέρασε στά χέρια τῶν Σοβιέτ. Ἐπίσης σχημάτισε τήν πρώτη Σοβιετική κυβέρνηση—τό Συμβούλιο τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ ἐκλέχτηκε ὁ Β. Ι. Λένιν, Ἐπίτροπος τοῦ λαοῦ ἐπί τῶν ἐθνοτήτων ἐκλέχτηκε ὁ Ι. Β. Στάλιν.—*Σελ. 421*

187 Ἡ Ἐπιτροπή ἤ ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή γιά τήν ἄμυνα τῆς χώρας βγῆκε ἀπό τή σύσκεψη γιά τήν ἄμυνα πού κάλεσε ἡ ἐσερομενσεβίκικη ΚΕΕ τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν στίς 7 Αὐγούστου 1917. Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή γιά τήν ἄμυνα τῆς χώρας ὑποστήριξε τά στρατιωτικά μέτρα τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης, πού ἐφαρμόζονταν πρός τό συμφέρον τῆς ἀστικοτσιφλικάδικης ἀντεπανάστασης (ἀπομάκρυνση τῶν ἐπαναστατικῶν στρατευμάτων ἀπό τήν Πετρούπολη κλπ.).—*Σελ. 434*

188 Πρόκειται γιά τήν ἀπόφαση πού ἔγραψε ὁ Β. Ι. Λένιν καί ψήφισε ἡ ΚΕ τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) στή συνεδρίαση τῆς 10 τοῦ Ὀχτώβρη 1917 (βλ. Β. Ι. Λένιν, Ἅπαντα, τόμ. 21ος, σελ. 330).—*Σελ. 445*

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

(Μάρτης-Ὀχτώβρης 1917)

12 τοῦ Μάρτη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν, πού τόν ἀπελευθέρωσε ἡ ἐπανάσταση τοῦ Φλεβάρη τοῦ 1917 ἀπό τήν ἐξορία τοῦ Τουρουχάν, φτάνει στήν Πετρούπολη.

14 τοῦ Μάρτη. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Πράβντα», ἀρ. φύλλου 8 τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Γιά τά Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν»

15 τοῦ Μάρτη. Ἡ εὐρεία σύσκεψη τοῦ Γραφείου τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) ὁρίζει τόν Ι. Β. Στάλιν μέλος τῆς Συνταχτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐφημερίδας «Πράβντα».

16 τοῦ Μάρτη. Τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Σχετικά μέ τόν πόλεμο» δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Πράβντα» ἀρ. φύλλου 10.

18 τοῦ Μάρτη. Τό Γραφεῖο τῆς ΚΕ τοῦ κόμματος στέλνει τό Ι. Β. Στάλιν ἀντιπρόσωπό της στήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης.

Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Πράβντα», ἀρ. φύλλου 12, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Οἱ ὅροι τῆς νίκης τῆς ρωσικῆς ἐπανάστασης».

3 τοῦ 'Απρίλη. Στό σταθμό Μπελοόστροφ (φιλανδικοί σιδηρόδρομοι) ὁ Ι. Β. Σταλιν καί ἡ Μ. Ι. Οὐλιάνοβα ὑποδέχονται μαζί μέ μιά ἀντιπροσωπεία ἐργατῶν καί ἐργατριῶν τῆς Πετρούπολης καί τοῦ Σεστρορέτσκ τό Β. Ι. Λένιν, πού γύρισε ἀπό τήν ἐμιγκράτσια καί τόν συνοδεύουν στήν Πετρούπολη.

4 τοῦ 'Απρίλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στή σύσκεψη τῶν καθοδηγητικῶν στελεχῶν τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος καί στήν κοινή συνεδρίαση τῶν μπολσεβίκων καί τῶν μενσεβίκων ἀντιπροσώπων τῆς Πανρωσικῆς σύσκεψης τῶν Σοβιέτ, ὅπου ὁ Β. Ι. Λένιν ἀνάπτυξε τίς θέσεις τοῦ 'Απρίλη.

6 τοῦ 'Απρίλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στή συνεδρίαση τοῦ Γραφείου τῆς ΚΕ καί παίρνει τό λόγο στή συζήτηση γύρω ἀπό τίς θέσεις τοῦ 'Απρίλη τοῦ Β. Ι. Λένιν.

8 τοῦ 'Απρίλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν ὑπογράφει δήλωση διαμαρτυρίας ἐνάντια στήν ἀπόφαση τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης νά ὑποστηρίξει «τό λεγόμενο δάνειο ἐλευθερίας».

14 τοῦ 'Απρίλη. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Πράβντα», ἀρ. φύλλου 32, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ἡ γῆ στούς ἀγρότες».

14-22 τοῦ 'Απρίλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στίς ἐργασίες τῆς συνδιάσκεψης τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.).

18 τοῦ 'Απρίλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν ἐκφωνεῖ λόγο γιά τήν «Προσωρινή κυβέρνηση» στήν πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση πού ἔγινε στήν πλατεία Χρηματιστηρίου τοῦ Βασιλέφσκι Ὄστροφ. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Πράβντα», ἀρ. φύλλου 35, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Πρωτομαγιά».

20 τοῦ 'Απρίλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν, σά μέλος τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης παίρνει μέρος στή σύσκεψη τῶν μελῶν τῆς Προσωρινῆς κυβέρνησης καί τῆς Προσωρινῆς ἐπιτροπῆς τῆς κρατικῆς Δούμας μαζί μέ τούς ἀντιπροσώπους τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης στά ἀνάχτορα τῆς αὐτοκράτειρας Μαρίας. Ἡ σύσκεψη κλήθηκε ἀπ' ἀφορμή τή διακοίνωση τοῦ Μιλιουκόφ τῆς 18 τοῦ 'Απρίλη 1917.

24-29 τοῦ 'Απρίλη. Ὁ Β. Ι. Λένιν καί ὁ Ι. Β. Στάλιν καθοδηγοῦν τίς ἐργασίες τῆς 7ης Πανρωσικῆς συνδιάσκεψης (τοῦ 'Απρίλη) τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος.

24 τοῦ 'Απρίλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν μιλᾶ στή συνδιάσκεψη καί ὑποστηρίζει τό σχέδιο ἀπόφασης τοῦ Λένιν γιά τή σημερινή στιγμή καί ἐκλέγεται στήν ἐπιτροπή γιά τήν ἐπεξεργασία τῆς ἀπόφασης πάνω στήν εἰσήγηση τοῦ Β. Ι. Λένιν.

29 τοῦ 'Απρίλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν στή συνδιάσκεψη κάνει τήν εἰσήγηση καί ἐκφωνεῖ τόν τελικό λόγο πάνω στό ἐθνικό ζήτημα. 'Εκλέγεται μέλος τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ κόμματος.

4 τοῦ Μάη. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Πράβντα», ἀρ. φύλλου 48, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ἔμειναν πίσω ἀπό τήν ἐπανάσταση».

10 τοῦ Μάη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στή συνεδρίαση τῆς 'Επιτροπῆς τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) καί μιλάει γιά τό ζήτημα τῆς ὀργανωτικῆς διάρθρωσης τῆς 'Επιτροπῆς τῆς Πετρούπολης καί γιά τίς δημοτικές ἐκλογές.

14 τοῦ Μάη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν ἐκφωνεῖ λόγο γιά τό ἐθνικό ζήτημα στή συναυλία-συγκέντρωση πού ἔδοσε ἡ ἐσθονική ἐργατική καί στρατιωτική λέσχη στό Βασιλέφσκι Ὄστροφ, στό χτίριο Φοντοβάγια Μπίρζα.

21-24 καί 26 τοῦ Μάη. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Πράβντα», ἀρ. φύλλων 63, 64 καί 66, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ἡ καμπάνια γιά τίς δημοτικές ἐκλογές».

Μάης. Ἐκλέγεται τό Πολιτικό Γραφεῖο τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος. Ὁ Ι. Β. Στάλιν, πού γίνεται μέλος του, κατέχει ἀπό τότε αὐτή τή θέση χωρίς διακοπή.

3-24 τοῦ Ἰούνη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν παρευρίσκεται στίς συνεδριάσεις τοῦ 1ου Πανρωσικοῦ συνεδρίου τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν.

6 τοῦ Ἰούνη. Ὁ Β. Ι. Λένιν καί ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνουν μέρος στήν εὐρεία Ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ κόμματος. Ὁ Στάλιν ὑποστηρίζει τήν πρόταση τοῦ Λένιν γιά τήν ὀργάνωση εἰρηνικῆς διαδήλωσης τῶν ἐργατῶν καί τῶν φαντάρων. Σέ κλειστή συνεδρίαση τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.), πού τήν ἀπασχόλησε τό ζήτημα τῆς διαδήλωσης, ὁ Ι. Β. Στάλιν κάνει ἐκτίμηση τῆς πολιτικῆς κατάστασης στήν Πετρούπολη.

Νύχτα πρός τίς 10 τοῦ Ἰούνη. Ὁ Β. Ι. Λένιν καί ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνουν μέρος στή συνεδρίαση τῆς μπολσεβίκικης ὁμάδας τοῦ 1ου Πανρωσικοῦ συνεδρίου τῶν Σοβιέτ καί ἔπειτα στή συνεδρίαση τῆς ΚΕ τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.). Μέ πρόταση τοῦ Β. Ι. Λένιν καί τοῦ Ι. Β. Στάλιν ἡ ΚΕ ἀκυρώνει τήν ἀπόφαση γιά τή διαδήλωση πού εἶχε ὁριστεῖ γιά τίς 10 τοῦ Ἰούνη. Ἀργά τή νύχτα ὁ Β. Ι. Λένιν καί ὁ Ι. Β. Στάλιν ἑτοιμάζουν ὕλη γιά τήν «Πράβντα» ὅπως καί τίς ὁδηγίες τῆς ΚΕ σχετικά μέ τήν ἀπόφαση γιά τήν ἀναβολή τῆς διαδήλωσης.

13 τοῦ Ἰούνη. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Σολντάτσκαγια Πράβντα», ἀρ. φύλλου 42, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Χτές καί σήμερα (Κρίση τῆς ἐπανάστασης)».

15 τοῦ Ἰούνη. Δημοσιεύεται στό «Δελτίο τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς ΚΕ τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.)», ἀρ. φύλλου 1, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Τά ἀποτελέσματα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν τῆς Πετρούπολης».

16-23 τοῦ Ἰούνη. Ὁ Β. Ι. Λένιν καί ὁ Ι. Β. Στάλιν καθοδηγοῦν τίς ἐργασίες τῆς Πανρωσικῆς συνδιάσκεψης τῶν στρατιωτικῶν ὀργανώσεων τοῦ μετώπου καί τῶν μετόπισθεν τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.).

17 τοῦ Ἰούνη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν χαιρετίζει ἐξ ὀνόματος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος τῶν Μπολσεβίκων τήν Πανρωσική συνδιάσκεψη τῶν στρατιωτικῶν ὀργανώσεων τοῦ μετώπου καί τῶν μετόπισθεν τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.).

Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Πράβντα», ἀρ. φύλλου 84, ἡ ἔκκληση τῆς ΚΕ καί τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) «Πρός ὅλους τούς ἐργαζόμενους, πρός ὅλους τούς ἐργάτες καί τούς φαντάρους τῆς Πετρούπολης» πού τήν ἔγραψε ὁ Ι. Β. Στάλιν.

20 τοῦ Ἰούνη. Τό 1ο Πανρωσικό συνέδριο τῶν Σοβιέτ ἐκλέγει τόν Ι. Β. Στάλιν μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

21 τοῦ Ἰούνη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν μιλάει στήν Πανρωσική συνδιάσκεψη τῶν στρατιωτικῶν ὀργανώσεων τοῦ μετώπου καί τῶν μετόπισθεν τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) γιά τό «ἐθνικό κίνημα καί τά ἐθνικά συντάγματα». Ἡ συνδιάσκεψη ψηφίζει τήν ἀπόφαση γιά τό ἐθνικό ζήτημα πού πρότεινε ὁ Ι. Β. Στάλιν.

22 τοῦ Ἰούνη. Στή συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Ι. Β. Στάλιν ἐκλέγεται ἀπό τήν ὁμάδα τῶν μπολσεβίκων στό Γραφεῖο τῆς ΚΕΕ τῶν Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν.

Σέ ἀνεπίσημη σύσκεψη τῶν μελῶν τῆς ΚΕ, τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετρούπολης καί τῆς στρατιωτικῆς ὀργάνωσης τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) ὁ Ι. Β. Στάλιν κάνει ἔκθεση σχετικά μέ τή δήλωση πού ὑπόβαλε ἡ μπολσεβίκικη ὁμάδα στήν ΚΕΕ, ἀπαιτώντας νά παρθοῦν ἀποφασιστικά μέτρα ἐνάντια στήν ἀναπτυσσόμενη ἀντεπανάσταση.

1-3 καί 16-20 τοῦ Ἰούλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν καί ὁ Γ. Μ. Σβερντλόφ καθοδηγοῦν τίς ἐργασίες τῆς δεύτερης (ἔκτακτης) συνδιάσκεψης τῆς ὀργάνωσης τῆς Πετρούπολης τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος.

3 τοῦ Ἰούλη. Μέ τήν καθοδήγηση τοῦ Ι. Β. Στάλιν, ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος παίρνει μιά σειρά μέτρα γιά νά συγκρατήσει τίς μάζες ἀπό τήν ἔνοπλη διαδήλωση, πού ἐκδηλώθηκε αὐθόρμητα. Μόλις διαπιστώνεται ὅτι δέν εἶναι δυνατό νά σταματήσει τό κίνημα, ἡ ΚΕ ἀποφασίζει νά πάρει μέρος στή διαδήλωση, μέ σκοπό νά τῆς προσδόσει εἰρηνικό καί ὀργανωμένο χαραχτήρα.

4 τοῦ Ἰούλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν στή συνεδρίαση τῆς ΚΕΕ ἀπαιτεῖ νά σταματήσει ἡ διάδοση συκοφαντικῶν εἰδήσεων ἐνάντια στό Β. Ι. Λένιν καί τούς μπολσεβίκους.

6 τοῦ Ἰούλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν ἐπισκέπτεται τό φρούριο τοῦ Πετροπάβλοφσκ, ὅπου κατορθώνει νά πείσει τούς ἐπαναστάτες ναῦτες νά μήν προβοῦν σέ ἔνοπλες ἐκδηλώσεις. Ὁ Ι. Β. Στάλιν κατορθώνει νά ἀκυρωθεῖ ἡ διαταγή τοῦ ἐπιτελείου τῆς στρατιωτικῆς περιφέρειας τῆς Πετρούπολης, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἐπρόκειτο νά χρησιμοποιηθεῖ ἔνοπλη βία ἐνάντια στούς ναῦτες.

7-8 τοῦ Ἰούλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν καί ὁ Γ. Κ. Ὀρτζονικίτζε ἀποφασίζουν μαζί μέ τό Β. Ι. Λένιν νά φύγει ὁ Λένιν ἀπό τήν Πετρούπολη.

8-11 τοῦ Ἰούλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν προετοιμάζει τήν ἀναχώρηση τοῦ Β. Ι. Λένιν ἀπό τήν Πετρούπολη.

11 τοῦ Ἰούλη. Ο Ι. Β. Στάλιν καί ὁ Σ. Γ. Ἀλιλούγιεφ συνοδεύουν τό Β. Ι. Λένιν στό σταθμό Πριμόρσκι, ἀπ' ὅπου φεύγει μέ τό τραῖνο γιά τό σταθμό Ραζλίφ.

11 τοῦ Ἰούλη - 7 τοῦ Ὀχτώβρη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν κρατάει στενή ἐπαφή μέ τό Β. Ι. Λένιν, πού πέρασε στήν παρανομία καί μέ τίς ὑποδείξεις του καθοδηγεῖ ἄμεσα τή δράση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος.

15 τοῦ Ἰούλη. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα τῆς Κρονστάνδης «Προλετάρσκογιε Ντιέλο», ἀρ. φύλλου 2, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Πυκνῶστε τίς γραμμές σας».

16 τοῦ Ἰούλη. Στήν πρωινή συνεδρίαση τῆς δεύτερης (ἔκτακτης) συνδιάσκεψης τῆς ὀργάνωσης τῆς Πετρούπολης τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) ὁ Ι. Β. Στάλιν κάνει τή νέα ἔκθεση δράσης τῆς ΚΕ γιά τά γεγονότα τοῦ Ἰούλη καί στήν ἀπογευματινή συνεδρίαση, εἰσήγηση γιά τήν τρέχουσα κατάσταση καί ἐκφωνεῖ τόν τελικό λόγο.

20 τοῦ Ἰούλη. Στή συνδιάσκεψη ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στή συζήτηση γιά τίς καινούργιες ἐκλογές τοῦ Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καί στρατιωτῶν βουλευτῶν τῆς Πετρούπολης καί γιά ἄλλα ζητήματα.

20-23 τοῦ Ἰούλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν γράφει τήν ἔκκληση «Πρός ὅλους τούς ἐργαζόμενους, πρός ὅλους τούς ἐργάτες καί φαντάρους τῆς Πετρούπολης» πού δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι ἰ Σολντάτ», ἀρ. φύλλου 2.

23 τοῦ Ἰούλη. Δημοσιεύονται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι ἱ Σολντάτ», ἀρ. φύλλου 1, τά ἄρθρα τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Τί συνέβηκε;» καί «Νίκη τῆς ἀντεπανάστασης».

26 τοῦ Ἰούλη-3 τοῦ Αὐγούστου. Ὁ Ι. Β. Στάλιν καί ὁ Γ. Μ. Σβερντλόφ καθοδηγοῦν τίς ἐργασίες τοῦ 6ου συνεδρίου τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος.

27 τοῦ Ἰούλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν κάνει στό συνέδριο τήν ἔκθεση δράσης τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καί ἐκφωνεῖ τόν τελικό λόγο.

30 τοῦ Ἰούλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν κάνει στό συνέδριο εἰσήγηση γιά τήν πολιτική κατάσταση.

31 τοῦ Ἰούλη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν ἀπαντάει στά ἐρωτήματα πού ὑπόβαλε μιά ὁμάδα ἀντιπροσώπων τοῦ συνεδρίου καί ἐκφωνεῖ τόν τελικό λόγο πάνω στήν εἰσήγηση γιά τήν πολιτική κατάσταση.

31 τοῦ Ἰούλη-3 τοῦ Αὐγούστου. Ὁ Ι. Β. Στάλιν καθοδηγεῖ τίς ἐργασίες τῆς ἐπιτροπῆς πού ἔβγαλε τό 6ο συνέδριο γιά τήν ἐπεξεργασία τῆς ἀπόφασης πάνω στήν πολιτική κατάσταση.

3 τοῦ Αὐγούστου. Ὁ Ι. Β. Στάλιν εἰσηγεῖται στό συνέδριο τήν ἀπόφαση πάνω στήν πολιτική κατάσταση.

Ὁ Ι. Β. Στάλιν ἐκλέγεται μέλος τῆς ΚΕ τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος.

4 τοῦ Αὐγούστου. Ἡ Ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ κόμματος ἐκλέγει τόν Ι. Β. Στάλιν πολιτικό ὑπεύθυνο τῆς ἐφημερίδας «Ραμπότσι ἱ Σολντάτ».

5 τοῦ Αὐγούστου. Ἡ Ὁλομέλεια τῆς ΚΕ ἐκλέγει τόν Ι. Β. Στάλιν στό Γραφεῖο τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

6 τοῦ Αὐγούστου. Ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στή συνεδρίαση τοῦ Γραφείου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος, ὅπου ἐπικυρώνεται ἡ ἀπόφαση τῆς ΚΕ τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) σχετικά μέ τή σύσκεψη τῆς Μόσχας.

8 τοῦ Αὐγούστου. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι ἱ Σολντάτ», ἀρ. φύλλου 14, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ἐνάντια στή σύσκεψη τῆς Μόσχας».

9 τοῦ Αὐγούστου. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι ἱ Σολντάτ», ἀρ. φύλλου 15, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Καί πάλι γιά τή Στοκχόλμη».

13 τοῦ Αὐγούστου. Ὁ Ι. Β. Στάλιν, μέ ἐντολή τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, ὀργανώνει τήν ἔκδοση τῆς ἐφημερίδας «Προλετάριος», κεντρικοῦ ὀργάνου τοῦ κόμματος. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Προλετάριος», ἀρ. φύλλου 1, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ἡ ἀντεπανάσταση καί οἱ λαοί τῆς Ρωσίας».

16 τοῦ Αὐγούστου. Ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή ἐκλέγει τόν Ι. Β. Στάλιν στήν ἐπιτροπή για τή σύνταξη τῆς ἀπόφασης γιά τή συνδιάσκεψη τῆς Στοκχόλμης.

17 τοῦ Αὐγούστου. Ὁ Ι. Β. Στάλιν κάνει στά γραφεῖα τῆς Ἀχτιδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Νάρβα τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.) διάλεξη γιά τούς φαντάρους μέ θέμα: «Ἡ σοσιαλδημοκρατία καί οἱ ἐκλογές γιά τά δημοτικά συμβούλια τῆς πόλης».

18 τοῦ Αὐγούστου. Δημοσιεύονται στήν ἐφημερίδα «Προλετάριος», ἀρ. φύλλου 5, τά ἄρθρα τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ἡ ἀλήθεια γιά τήν ἥττα μας στό μέτωπο» καί «Οἱ αἰτίες τῆς ἥττας τοῦ Ἰούλη στό μέτωπο».

22 τοῦ Αὐγούστου. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Προλετάριος», ἀρ. φύλλου 8, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Περίοδος προκλήσεων».

25 τοῦ Αὐγούστου. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι», ἀρ. φύλλου 1, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Εἴτε-Εἴτε».

27 τοῦ Αὐγούστου. Στήν συνεδρίαση τῆς ΚΕΕ διαβάζεται ἡ ἀπόφαση τῆς μπολσεβίκικης ὁμάδας γιά τήν πολιτική κατάσταση, πού τήν ἔγραψε ὁ Ι. Β. Στάλιν.

28 τοῦ Αὐγούστου. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι», ἀρ. φύλλου 4, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ἀπαιτοῦμε».

30 τοῦ Αὐγούστου. Ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στή συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος, ὅπου συζητεῖται τό ζήτημα τῆς πάλης ἐνάντια στήν ἀντεπαναστατική ἐκδήλωση τοῦ Κορνίλοφ.

31 τοῦ Αὐγούστου. Ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στή συνεδρίαση τῆς ΚΕ πού ἐξετάζει τή διακήρυξη γιά τό ζήτημα τῆς ἐξουσίας. Ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ κόμματος ἀναθέτει στό Ι. Β. Στάλιν νά κάνει τήν εἰσήγηση στήν Ὁλομέλεια τῆς ΚΕ σχετικά μέ τήν τρέχουσα κατάσταση.

Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι», ἀρ. φύλλου 9, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ὄχι συμβιβασμός μέ τήν κεφαλαιοκρατία».

Αὔγουστος-Ὀχτώβρης. Ὁ Ι. Β. Στάλιν διευθύνει τό κεντρικό ὄργανο τοῦ ΣΔΕΚΡ (Μπ.), πού βγαίνει μέ τούς τίτλους: «Προλετάριος», «Ραμπότσι» καί «Ραμπότσι Πούτ».

6 τοῦ Σεπτέμβρη. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. φύλλου 3, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ἀπό δικό μας δρόμο».

9 τοῦ Σεπτέμβρη. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. φύλλου 6, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Τό δεύτερο κύμα».

15 τοῦ Σεπτέμβρη. Στή συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος, ὁ Ι. Β. Στάλιν, σέ ἀντίθεση πρός τόν Κάμενεφ πού ζήτησε νά καοῦν τά γράμματα τοῦ Β. Ι. Λένιν «Οἱ μπολσεβίκοι πρέπει νά πάρουν στά χέρια τους τήν ἐξουσία», «Ὁ μαρξισμός καί ἡ ἐξέγερση», πρότεινε νά σταλοῦν γιά συζήτηση στίς μεγαλύτερες κομματικές ὀργανώσεις.

17 τοῦ Σεπτέμβρη. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. φύλλου 13, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ!».

21 τοῦ Σεπτέμβρη. Στή συνεδρίαση τῆς μπολσεβίκικης ὁμάδας τῆς Δημοκρατικῆς σύσκεψης, ὁ Ι. Β. Στάλιν κάνει εἰσήγηση ὅπου ὑπερασπίζει τήν καθοδηγητική γραμμή τοῦ Β. Ι. Λένιν γιά τό μποϋκοτάρισμα τοῦ προκοινοβουλίου.

23 τοῦ Σεπτέμβρη. Ἡ ΚΕ τοῦ κόμματος ἐπικυρώνει τόν κατάλογο τῶν μπολσεβίκων ὑποψηφίων γιά τή Συνταχτική συνέλευση. Μεταξύ τῶν ὑποψηφίων εἶναι ὁ Β. Ι. Λένιν καί Ι. Β. Στάλιν.

27 τοῦ Σεπτέμβρη. Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. φύλλου 21, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Κυβέρνηση τῆς ἀστικῆς διχτατορίας».

28 τοῦ Σεπτέμβρη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν ἐκφωνεῖ λόγο σχετικά μέ τή Δημοκρατική σύσκεψη στή συγκέντρωση τῶν μπολσεβίκων τῆς Ἀχτίδας Βασιλέφσκι Ὄστροφ.

29 τοῦ Σεπτέμβρη. Ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ κόμματος παίρνει ἀπόφαση νά δημοσιεύσει τόν κατάλογο τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν γιά τή Συνταχτική συνέλευση κατά ἐκλογικές περιφέρειες. Ὁ Ι. Β. Στάλιν προτείνεται ὑποψήφιος βουλευτής στίς ἐκλογικές περιφέρειες Πετρούπολης, Αἰκατερινοσλάβ, Ὑπερκαυκασίας καί Σταυρόπολ.

Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. φύλλου 23, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ἄδικα θά περιμένετε...».

5 τοῦ Ὀχτώβρη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στή συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Μέ πρόταση τοῦ Στάλιν ἡ ΚΕ ἀποφασίζει νά συγκαλέσει τίς μέρες πού θά συνεδριάζει τό συνέδριο τῶν

Σοβιέτ τῆς Βόρειας περιοχῆς, κομματική σύσκεψη, ὅπου νά πάρουν μέρος τά μέλη τῆς ΚΕ καί τά κομματικά στελέχη τῆς Πετρούπολης καί τῆς Μόσχας.

8 τοῦ Ὀχτώβρη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν ἐπισκέπτεται τό Β. Ι. Λένιν πού γύρισε παράνομα στήν Πετρούπολη καί ἐξετάζει μαζί του τό πρόβλημα τῆς προετοιμασίας τῆς ἔνοπλης ἐξέγερσης.

10 τοῦ Ὀχτώβρη. Ὁ Β. Ι. Λένιν καί ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνουν μέρος στή συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος. Ἡ ΚΕ ψηφίζει τό σχέδιο ἀπόφασης τοῦ Β. Ι. Λένιν γιά τήν ἔνοπλη ἐξέγερση καί συγκροτεῖ γιά τήν καθοδήγηση τῆς ἐξέγερσης Πολιτικό Γραφεῖο τῆς ΚΕ ἀπό 7 μέλη μέ ἐπικεφαλῆς τό Β. Ι. Λένιν καί τόν Ι. Β. Στάλιν.

Δημοσιεύεται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι Πούτ» ἀρ. φύλλου 32, τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ἡ ἀντεπανάσταση ἐπιστρατεύει τίς δυνάμεις της —ἑτοιμαστεῖτε νά τήν ἀποκρούσετε».

15 τοῦ Ὀχτώβρη. Δημοσιεύονται στήν ἐφημερίδα «Ραμπότσι Πούτ», ἀρ. φύλλου 37, τά ἄρθρα τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Ἐξετάσεις ἀναίδειας» καί «Οἱ ἀπεργοσπάστες τῆς ἐπανάστασης».

16 τοῦ Ὀχτώβρη. Ὁ Β. Ι. Λένιν καί ὁ Ι. Β. Στάλιν καθοδηγοῦν τήν Ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος. Ὁ Ι. Β. Στάλιν ὑποβάλλει σέ αὐστηρή κριτική τούς λόγους τῶν προδοτῶν Κάμενεφ καί Ζηνόβιεφ σχετικά μέ τό ζήτημα τῆς ἔνοπλης ἐξέγερσης. Στή συνεδρίαση ἐκλέγεται Κομματικό Κέντρο γιά τήν καθοδήγηση τῆς ἐξέγερσης, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ι. Β. Στάλιν.

20 τοῦ Ὀχτώβρη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στή συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος· προτείνει νά συζητηθοῦν στήν Ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τά γράμματα τοῦ Β. Ι. Λένιν γιά τούς ἀπεργοσπάστες Κάμενεφ καί Ζηνόβιεφ.

Ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στήν πρώτη συνεδρίαση τῆς Στρατιωτικῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης.

Ὁ Ι. Β. Στάλιν μιλάει στό Σμόλνι σέ συγκέντρωση τῶν πληρεξουσίων τῶν συνδικάτων τῆς Πετρούπολης σχετικά μέ τό ζήτημα τῆς προετοιμασίας τῆς ἔνοπλης ἐξέγερσης.

21 τοῦ Ὀχτώβρη. Ὁ Ι. Β. Στάλιν παίρνει μέρος στή συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος. Ἡ ΚΕ γιά νά δυναμώσει τήν ἐπιροή τῶν μπολσεβίκων στήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρούπολης ἀποφασίζει νά στείλει σ' αὐτήν τό Στάλιν καί τό Ντζερζίνσκι. Ἡ ΚΕ ψηφίζει τήν πρόταση τοῦ Στάλιν νά προετοιμαστοῦν οἱ εἰσηγήσεις καί οἱ θέσεις γιά τό 2ο Πανρωσικό συνέδριο τῶν Σοβιέτ: γιά τή γῆ, γιά τόν πόλεμο, γιά τήν ἐξουσία (Β. Ι. Λένιν), γιά τό ἐθνικό ζήτημα (Ι. Β. Στάλιν). Ἡ καθοδήγηση τῆς μπολσεβίκικης ὁμάδας στό συνέδριο ἀνατίθεται στό Στάλιν καί τό Σβερντλόφ.

24 τοῦ Ὀχτώβρη. Στίς 11 ἡ ὥρα τό πρωί κυκλοφορεῖ τό ταχτικό φύλλο τῆς ἐφημερίδας «Ραμπότσι Πούτ», ὅπου δημοσιεύεται τό ἄρθρο τοῦ Ι. Β. Στάλιν «Τί μᾶς χρειάζεται;» πού κάνει ἔκκληση νά ἀνατραπεῖ ἡ Προσωρινή κυβέρνηση.

Ὁ Ι. Β. Στάλιν κάνει εἰσήγηση γιά τήν πολιτική κατάσταση στή συνεδρίαση τῆς μπολ-

σεβίκικης ὁμάδας τοῦ 2ου Πανρωσικοῦ συνεδρίου τῶν Σοβιέτ.

Τό βράδυ φθάνει στό Σμόλνι ὁ Β. Ι. Λένιν. Ὁ Ι. Β. Στάλιν τόν ἐνημερώνει για τήν πορεία τῶν πολιτικῶν γεγονότων.

24-25 τοῦ Ὀχτώβρη. Ὁ Β. Ι. Λένιν καί ὁ Ι. Β. Στάλιν καθοδηγοῦν τήν ἔνοπλη ἐξέγερση τοῦ Ὀχτώβρη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τυπώθηκε τόν Ἰούνη τοῦ 1952
σέ 5.000 ἀντίτυπα στά τυπογραφεῖα
τοῦ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ „ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ“